

หนังสือเอเสเคียล

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ้าพิศอิสระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเบ้าพิศนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัซ, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือเอเสเคียล

บทนำสู่เอเสเคียล: เอเสเคียลคือหนึ่งในปุโรหิตยิวเหล่านั้นที่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลนอาจในการกวาดต้อนครั้งที่สองซึ่งเกิดขึ้นในปี 596-7 ก่อน ค.ศ. เช่นเดียวกับดาเนียล เอเสเคียลเขียนจากภายนอกแผ่นดินอิสราเอล แม้มีการอ้างอิงหลายครั้งเกี่ยวกับ “วงศ์วานทั้งสิ้นของอิสราเอล” ในตอนท้ายๆของหนังสือเล่มนี้ ข้อความหลักของเอเสเคียลก็มีไปถึงพวกยิวที่มักกบฏซึ่งยังอยู่ในแผ่นดินนั้นก่อนการกวาดต้อนยูดาห์ไปเป็นเชลยครั้งสุดท้ายในปี 586 ก่อน ค.ศ. เขาเขียนเพื่อประณามยูดาห์ที่มักกบฏเพราะความบาปของพวกเขาและเตือนสติพวกเขาให้กลับใจเสียใหม่ ชื่อเอเสเคียลมีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้ที่พระเจ้าทรงเสริมกำลัง’ ดูเหมือนว่าพวกยิวในการกวาดต้อนครั้งแรกในปี 605 ก่อน ค.ศ. เต็มใจฟังคำเตือนของเยเรมีย์ที่ให้ยอมจำนนต่อบาบิโลนขณะที่คนเหล่านั้นที่ยังเหลืออยู่ในแผ่นดินนั้นมีแนวโน้มที่จะกบฏต่อคำสั่งนั้น หนังสือเล่มนี้ถูกแบ่งออกโดยคำพูดเจ็ดประโยคซึ่งหมายเหตุไว้ว่า “พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่บนข้าพเจ้า” ดูเหมือนว่ามันครอบคลุมช่วงเวลาประมาณสี่สิบปีตั้งแต่การเริ่มต้นของการกวาดต้อนไปเป็นเชลยครั้งที่สองและหลังจากนั้นเป็นต้นไป

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 1: บทที่หนึ่งของเอเสเคียลกล่าวถึงสามเรื่อง: (1) นิमितเกี่ยวกับพระเจ้าและสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นที่เป็นทูตสวรรค์ในข้อ 1-14; (2) คำบรรยายเกี่ยวกับ ‘วงล้อ’ หรือทรงกลมแห่งสวรรค์เหล่านั้นในข้อ 15-25 และการเปิดเผยของพระเจ้าบนพระที่นั่งในสวรรค์ของพระองค์ในข้อ 26-28 แม้ดูเหมือนเป็นปริศนาในบทแรกนี้ เอเสเคียลก็ถูกพาให้ไปอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้า (ผ่านทางนิมิตหนึ่ง) และได้รับสิทธิอำนาจจากพระเจ้าสำหรับงานรับใช้ของเขา เขาจึงได้พบกับพระเจ้าและนั่นเป็นสิทธิอำนาจของเขา

อสค 1:1

อยู่มา ในวันที่ห้าเดือนที่สี่ปีที่สามสิบ ขณะเมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่ริมแม่น้ำเนบารในหมู่พวกเชลย ท้องฟ้าเบิกออก และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตจากพระเจ้า หนังสือเอเสเคียล

เริ่มต้นอย่างน่าตื่นตา เอเสเคียลประกาศว่าเขาเห็น “นิมิตเหล่านั้นของพระเจ้า” ที่ไหนและเมื่อไร
ไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับช่วงเวลานั้นที่ถูกพรรณนาถึง เดือนที่สี่ของปฏิทินคนฮีบรู
ตรงกับประมาณเดือนกรกฎาคมในปฏิทินแบบตะวันตกของเรา อย่างไรก็ตาม ปีที่สามสิบที่ว่า
นั้นก็ยังไม่ชัดเจน บางคนเสนอแนะว่ามันนับตั้งแต่นั้นเวลาที่หนังสือพระราชบัญญัติถูกพบโดยฮิล
คียาห์ปุโรหิตในรัชกาลของโยสียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ประเพณีของพวกยิวสนับสนุนทัศนะนี้
คนอื่นๆก็เสนอแนะว่าเป็นปีที่สามสิบของนาโบ โพลัสซาร์ บิดาของเนบูคัดเนสซาร์ ซึ่ง
เป็นการเริ่มต้นอย่างเป็นทางการของจักรวรรดิบาบิโลนในปี 625 ก่อน ค.ศ. อย่างไรก็ตาม เพราะ
ตัวบ่งชี้เวลาในข้อถัดไป ดูเหมือนว่านี่อาจแค่หมายถึงอายุของเอเสเคียล ปีแห่งการเริ่มต้นของ
การรับใช้ของเอเสเคียลน่าจะเป็นประมาณปี 593 หรือ 592 ก่อน ค.ศ.

เอเสเคียลพรรณนาถึงตัวเองว่าอยู่ “ในหมู่พวกเชลย” นั่นคือ พวกยูดาห์ซึ่งตกเป็น
เชลยในบาบิโลน แม้มิได้ระบุไว้ อาจเป็นไปได้ว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของเชลยกลุ่มที่สองซึ่งถูกจับตัว
ไปในการรุกรานเยรูซาเล็มครั้งที่หนึ่งในปี 596-7 ก่อน ค.ศ. แม่น้ำเคบาร์เป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำ
ยูเฟรติสตอนล่างเพราะว่ามันอยู่ใกล้อ่าวเปอร์เซีย มันอยู่ในใจกลางของเคลเดียตาม
ประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิบาบิโลนตอนกลาง พวกยิวตั้งรกรากอยู่ที่นั่นหลัง
จากการไปถึงของพวกเขาจากยูดาห์ ที่นั่นและ ณ เวลานั้นเอง เอเสเคียลเห็นฟ้าสวรรค์เปิดออก
และพระเจ้าทรงเปิดเผยสิ่งมหัศจรรย์ต่างๆแก่เขา ภาพเหตุการณ์ที่ค่อยๆเผยออกนี้จะสอดคล้อง
กับภาพของอิสยาห์ 6 และวิวรณ์ 4 เมื่อยอห์นถูกพาเข้าสู่สวรรค์ผ่านทางนิมิตหนึ่ง

อสค 1:2-3   **เมื่อวันที่ห้าเดือนนั้น คือในปีที่ห้าที่กษัตริย์เยโฮยาคินต้องเป็น**
เชลย ตัวบ่งชี้เวลาอีกอันที่เฉพาะเจาะจงถูกหมายเหตุไว้และเห็นได้ชัดว่าเป็นวันที่เดียวกับที่ถูก
หมายเหตุไว้ในข้อ 1 – เดือนที่สี่ – ของปีที่ห้าของการตกเป็นเชลยของเยโฮยาคิน ฝ่ายหลังถูกจับ
เป็นเชลยในปี 597 ก่อน ค.ศ. และปีที่ห้าของการตกเป็นเชลยของเขาก็จะทำให้วันที่นี้ตรงกับ
ประมาณปี 593 หรือ 592 ก่อน ค.ศ. (ขึ้นอยู่กับว่านับรวมปีที่กล่าวถึงเข้าไปด้วยหรือไม่) เยโฮยา
คินเป็นบุตรชายของเยโฮยาคิมผู้ครองราชย์เป็นเวลาทั้งสิ้นสามเดือนกับสิบวัน (2 พงศาวดาร
36:9)

3 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเอเสเคียลปุโรหิต บุตรชายบุซึในแผ่นดินของคนเคลเดียริมแม่น้ำเคบาร์ ณ ที่นั่นพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มาอยู่เหนือท่าน เนื้อหาหลักส่วนแรกของหนังสือเล่มนี้ถูกเกริ่นนำใน “พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเอเสเคียลปุโรหิต” ต้นตระกูลของเอเสเคียลถูกหมายเหตุไว้ในกรณีที่เขาเป็นปุโรหิตคนหนึ่ง บุตรชายบุซึ น่าสนใจที่ว่าประเพณียิวถือว่าบุซึ (ซึ่งมีความหมายว่า ‘ถูกคูหมั่น’ หรือ ‘เป็นที่เหยียดหยาม’) จริงๆแล้วคือเยเรมีย์ เพราะว่าเขาถูกคูหมั่นและถูกเหยียดหยามโดยเพื่อนร่วมชาติของเขา แม้เป็นทักษะที่น่าสนใจ แต่ก็ไม่มียุทธศาสตร์สนับสนุนสมมติฐานนั้น อย่างไรก็ตาม มีเหตุผลทุกประการที่จะเชื่อว่าเอเสเคียลรู้จักเยเรมีย์ก่อนที่เขาถูกจับไปเป็นเชลย ทั้งสองคนเป็นปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ในยูดาห์

สถานที่ๆถูกระบุเจาะจงของการเริ่มต้นของการรับใช้ของเอเสเคียลถูกหมายเหตุอีกครั้งว่าเป็นริมแม่น้ำเคบาร์ซึ่งอยู่ในใจกลางของเคลเดีย ทางทิศใต้และทิศตะวันออกของบาบิโลน ที่นั่นและเวลานั้นเอง พระหัตถ์ของพระเจ้ามาอยู่บนเอเสเคียล มีอยู่เจ็ดครั้งในหนังสือเอเสเคียลทั้งหมด เขากล่าวถึงพระหัตถ์ของพระเจ้าว่ามาอยู่บนตัวเขา วลีนี้ถูกใช้ที่อื่นในพระคัมภีร์โดยกล่าวถึงเอลีชา เอสราและซาโลแห่งทาร์ซัส ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การอวยพรของพระเจ้า หรือในกรณีนี้คือ พระวิญญาณแห่งการพยากรณ์ที่อยู่บนตัวเอเสเคียล

อสค 1:4   ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดู ลมหมุนก็พัดมาจากทางเหนือ มีเมฆก้อนใหญ่ที่มีความสว่างอยู่รอบ และมีไฟลุกวาบออกมาอยู่เสมอ ท่ามกลางไฟนั้นดูประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวววาว ซึ่งออกมาจากท่ามกลางไฟนั้น ‘นิมิต’ หรือการเปิดเผยแรกจากพระเจ้าถึงเอเสเคียลจึงถูกบันทึกไว้ คำที่แปลเป็น ลมหมุน (รูว์ค คออาร์) มีความหมายตรงตัวว่า ‘พายุลม’ หรือ ‘พายุแรงกล้า’ ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่า เอเสเคียลเห็นพายุฝนมีดครีมนี่กำลังก่อตัวขึ้น ซึ่งเต็มไปด้วยฟ้าแลบก่อตัวอยู่บนขอบฟ้าด้านทิศเหนือ ความหมายของ อัมพัน ในบริบทนี้คือ ความสว่างจ้าของไฟฟ้า กล่าวอีกนัยหนึ่ง เอเสเคียลเห็นพายุฝนมีดครีมนี่แบบเป็นลางร้ายซึ่งมาพร้อมกับลมกรรโชกแรงและฟ้าแลบแปลบปลาบพุ่งออกมาจากมัน ขณะนั้นเป็นเดือนกรกฎาคมและนี่พรรณนาถึงพายุฝนหน้าร้อนซึ่งมีพลังมาก ผู้ใดที่เคยเห็นพายุแบบนี้ในมิดเวสต์ของอเมริกาก็เข้าใจได้ถึงภัยคุกคามที่เป็นลางของพายุดังกล่าว เพราะที่ตามหลังมันมาคือพายุทอร์นาโดอันน่า

กลัว ดังนั้น ฉากหลังของข้อความแรกจากพระเจ้าจึงถูกนำเสนอในภาพสัญลักษณ์ที่ชัดเจน – พายุฝนมีคิริมีที่เป็นนางบนขอบฟ้า บางคนเสนอแนะว่าเพราะพายุถูกนี้ออกมาจากทางเหนือ (ซึ่งเป็นเรื่องผิดปกติสำหรับพายุฝน) ภาพสัญลักษณ์นี้จึงสื่อถึงบาบิโลนที่ลงมาจากทางทิศเหนือ เพื่อพิพากษายูดาห์

อสค 1:5 และจากท่ามกลางไฟนี้มีร่างดั่งสิ่งที่มีชีวิตอยู่สัตว์ออกมา รูปร่างของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นเป็นเช่นนี้ คือมีลักษณะเหมือนมนุษย์ คราวนี้เอเสเกียลจะพรรณนาถึงสิ่งที่เขาเห็นในนิมิตจากสวรรค์นี้ เขาเห็นร่างดั่งสิ่งที่มีชีวิตอยู่สัตว์ในท่ามกลางสวรรค์ นอกจากนี้ สิ่งมีชีวิตแห่งสวรรค์แต่ละตัวเหล่านี้ก็มีลักษณะเหมือนมนุษย์ด้วย นั่นคือ พวกมันมีลักษณะเฉพาะตัวต่างๆแบบมนุษย์ในรูปลักษณะภายนอกของพวกมัน ขณะที่คำบรรยายลักษณะนี้ค่อยๆเผยออก มันจะเริ่มชัดเจนว่ามีความเหมือนกันตรงนี้อย่างน่าทึ่งกับสิ่งที่ถูกเปิดเผยใน ‘สัตว์’ ทั้งสี่นั้นของวิวรณ์ 4:6 ดังที่เราจะเห็น สิ่งมีชีวิตเหล่านี้อาจเป็นสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านั้นที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า ในเอเสเกียล 10:20 ผู้พยากรณ์ท่านนี้พรรณนาถึงสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ว่าเป็นพวกเข้

อสค 1:6-9 แต่สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวมีหน้าสี่หน้า และมีปีกสี่ปีกทุกตัว สิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ทั้งสี่ตัวนี้ดูเหมือนแต่ละตัวมีสี่หน้า โดยอาจชี้ไปยังทิศทั้งสี่ของเข้ทิศ นอกจากนี้ สิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้แต่ละตัวก็มีสี่ปีก (อาจซุดละสองปีกสองซุด) ดู 1:11 สำหรับคำบรรยายเพิ่มเติม

7 เท้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นตรง และฝ่าเท้าก็เหมือนฝ่าตีนลูกวัว และเป็นประกายอย่างทองสัมฤทธิ์ขัด เท้าของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ตั้งตรงเหมือนเท้าของลูกวัวตัวหนึ่ง (ไม่ใช่แฉนวนอนเหมือนเท้าของคน) นอกจากนี้เท้าเหล่านี้ (นั่นคือ กีบเหล่านี้) ก็สว่างจ้าและส่องประกายดุจทองสัมฤทธิ์ขัด

8 ที่ได้ปีกข้างตัวทั้งสี่ข้างมีเป็นมือคน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่มีหน้าและมีปีกดังนี้ ภายใต้ปีกของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้มีมือเหมือนมือคน ดังนั้น นอกจากสี่หน้าและสี่ปีกแล้ว พวกมันแต่ละตัวเห็นได้ชัดว่ามีสี่มือด้วย

9 คือปีกของมันต่างก็จดปีกของกันและกัน มันบินตรงไปข้างหน้า ขณะที่ปีกก็ไม่หันเลย เห็นได้ชัดว่าสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ที่เอเสเกียลเห็นมีปีกจดที่เดียวกันบนร่างของพวกมัน โดยปีกชุดหนึ่งหันไปข้างหน้าและข้างหลังและอีกชุดหนึ่งหันไปด้านหลัง ดังนั้น พวกมันจึงไม่ต้องหันตอนบินเพราะว่าพวกมันหันหน้าไปในแต่ละทิศทางอยู่แล้ว นอกจากนี้ พวกมันไปในทิศทางเดียวเท่านั้น – ตรงไปข้างหน้า (แต่เพราะว่าพวกมันมีสี่หน้า ทิศทางใดก็ตามก็คือ ตรงไปข้างหน้า) ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พวกมันตรงไปตามที่พระเจ้าทรงสั่ง

อสค 1:10-11   **สัณฐานหน้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่มีหน้าเหมือนหน้าคน ทั้งสี่มีหน้าสิงโตอยู่ด้านขวา ทั้งสี่มีหน้าวัวอยู่ด้านซ้าย ทั้งสี่มีหน้านกอินทรีด้วย สิ่งมีชีวิตทั้งสี่แต่ละตัวนี้มีใบหน้าที่แตกต่างกัน เห็นได้ชัดว่าสิ่งมีชีวิตแต่ละตัวมีใบหน้าทั้งสี่ต่อไปนี้ โดยใบหน้าหนึ่งอยู่บนแต่ละด้านของด้านทั้งสี่ของมัน ใบหน้าแรกคือใบหน้าที่อยู่ด้านหน้า ด้านขวาคือใบหน้าที่ของสิงโต ด้านซ้ายคือใบหน้าที่ของวัว และด้านหลังคือใบหน้าที่ของนกอินทรี การเปรียบเทียบทั้งสี่นี้ถูกใช้สำหรับ ‘สัตว์’ (นั่นคือ สิ่งมีชีวิต) ที่เป็นทูตสวรรค์ทั้งสี่นั้นในวิวรณ์ 4:7 เนื้อความไม่ได้ให้คำจำกัดความชัดเจนเกี่ยวกับความหมายของสิ่งมีชีวิตทั้งสี่นี้ ดังนั้น จึงมีผู้เสนอความคิดอันหลากหลายเกี่ยวกับความหมายของพวกมัน บางคนเปรียบเทียบพวกมันเป็นเหมือนกับแง่มุมต่างๆของการรับใช้ บ้างก็เปรียบเทียบว่าเหมือนกับยุคสมัยสำคัญของประวัติศาสตร์มนุษย์ คนอื่นๆก็เปรียบเทียบว่าเหมือนกับลักษณะเฉพาะตัวต่างๆของพระเจ้า ดูเหมือนว่าความหมายที่น่าจะใช้มากกว่าคืออันหลังนี้ ซึ่งพรรณนาถึงคุณลักษณะต่างๆของพระเจ้า หากเป็นเช่นนั้นจริง เราอาจเสนอแนะได้ว่าสิงโตเป็นตัวแทนของความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้า วัวผู้แสดงถึงพลังกำลังของพระองค์ ใบหน้าคนแสดงถึงความเป็นบุคคลของพระองค์ และนกอินทรีที่กำลังบินก็แสดงถึงลักษณะเฉพาะตัวแบบสวรรค์ของพระองค์ แน่แน่นอนว่านั่นเป็นแค่การคาดคะเน แต่มันก็**

พรรณนาถึงลักษณะเฉพาะตัวของพระเจ้าจริงๆ และสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ก็อยู่หน้า
พระที่นั่งของพระเจ้า ดูความเห็นต่างๆ สำหรับวิวรณ์ 4:7

11 หน้าของมันเป็นดั่งนี้แหละ ปีกของมันกางแผ่ขึ้นข้างบน ปีกสองปีกของแต่ละตัวจด
ปีกของมันและกัน ส่วนอีกสองปีกคลุมกายของมัน ใบหน้าทั้งสี่นั่นคือสิ่งที่ถูกพรณาไปในข้อ
ที่แล้ว ความคิดก็คือว่าปีกของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ถูกเหยียดขึ้นข้างบนโดยสองปีก
มาประกบคู่กัน (เพื่อเตรียมบิน?) และอีกสองปีกคลุมกายของพวกมัน ในบันทึกของอิสยาห์พวก
มันเอาสองปีกคลุมใบหน้าของพวกมัน อิสยาห์ 6:2 ยังพรรณนาด้วยว่าสิ่งมีชีวิตเหล่านี้มีหกปีก
บางที่อิสยาห์อาจมองเห็นชัดกว่าเอเสเคียล ไม่ว่าจะกรณีใด สิ่งที่กำลังถูกพรณาถึงตรงนี้คือสิ่งมี
ชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ (พวกทูต) ซึ่งอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า

อสค 1:12-14 สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวบินตรงไปข้างหน้า ไม่ว่าวิญญาณจะไปทาง
ไหน มันก็ไปทางนั้น เมื่อไปก็ไม่หันเลย ความคิดที่น่าจะใช่ก็คือว่า สิ่งมีชีวิตเหล่านี้ตรงไปยังที่ๆ
พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสั่งพวกมัน พวกมันไม่หันเหไปจากคำสั่งของพระเจ้า

13 มาตรฐานของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น มีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนถ่านคุเหมือนคบเพลิงหลายอัน
เคลื่อนไปมาอยู่ในหมู่สิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้น ไฟนั้นสุกใสและมีแสงฟ้าแลบออกมาจากไฟนั้น รูป
ลักษณะภายนอกของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ถูกพรณาเพิ่มเติมว่าเป็นเหมือนไฟสุกใส
– พวกมันเปล่งแสงสุกใสออกมาเหมือนถ่านร้อนๆ สีเหลือง เหมือนเปลวไฟปกติทั่วไปที่ลอยขึ้น
และลง สง่าราศีอันสุกสว่างของพระเจ้ายิ่งเด่นเป็นจิ้งหะผ่านทางสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้
นี้ ท่ามกลางความสว่างสุกใสทั้งหมดนี้ แสงฟ้าแลบพุ่งออกมา – แน่แน่นอนว่าบ่งบอกถึงพระพิโรธ
อันบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่มีต่อความชั่วร้าย

14 สิ่งที่มีชีวิตอยู่ก็พุ่งไปพุ่งมาดั่งฟ้าแลบแปลบปลาบ สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือ
คือว่า สิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าไม่ได้อยู่กับที่ แต่ค่อนข้าง
กระฉับกระฉ่ง โดยเคลื่อนที่ไปตามการออกแบบท่าทางของพระเจ้า – เหมือนฟ้าแลบแบบ
ประสาน ดังนั้นที่ถูกพรณาตรงนี้คือภาพที่เอเสเคียลเห็นเกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ที่

อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า พวกมันไม่เพียงนำสะพริงในความงดงามแบบสวรรค์อันเป็นเอกลักษณ์ของพวกมันเท่านั้น แต่ยังนำกล้วยในอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพวกมัน เห็นได้ชัดว่าพวกมันเป็น ‘ราชองครักษ์’ ที่อยู่รอบพระที่นั่งของพระเจ้า

อสค 1:15   **ขณะที่ข้าพเจ้ามองดูสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น ดูเถิด วงล้ออันหนึ่งอยู่บนพิภพข้างสิ่งมีชีวิตที่มีหน้าสี่หน้านั้น ขณะที่เอเสเคียลพยายามไปแล้วที่จะพรรณนาถึงสิ่งที่เขาเห็นในนิมิตของเขาเกี่ยวกับสวรรค์และเกี่ยวกับพระเจ้า คราวนี้เขาพรรณนาถึงอีกปรากฏการณ์หนึ่ง – วงล้อ มีการคาดเดามากมายเกี่ยวกับวงล้อเหล่านี้ว่าคืออะไรกันแน่ คำที่แปลเช่นนั้น (โอว์ฟาน) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ล้อรถรบ’ คนอื่นๆก็เสนอแนะว่าวงล้อเหล่านี้คือ ‘ทรงกลม’ หรือ ‘ลูกกลม’ พวกแฟนาเนียยวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ถึงขนาดเสนอว่าพวกมันคือจานบินด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตาม ความคิดเกี่ยวกับพวกยานพาหนะ (หรือแผ่นกลมเหมือนแผ่นดิสก์) แห่งสวรรค์สำหรับสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ที่ถูกพรรณนาไว้ข้างบนดูเหมือนจะเข้ากับบริบทที่ใหญ่กว่า**

อสค 1:16-18   **ลักษณะและทรวดทรงของวงล้อเหล่านั้นแวววาบอย่างพลอยเขียว วงล้อทั้งสี่ก็มีลักษณะเหมือนกัน ส่วนลักษณะและทรวดทรงนั้นเหมือนวงล้อซ้อนในวงล้อรูปทรงกลม (หรือแผ่นกลม) แห่งสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้มีสีเขียวอย่างพลอยเขียว อาจเป็นเหมือนพลอยสีเหลือง โมราสีเหลืองหรือหินสีเหลืองชนิดอื่น นี่บอกเป็นนัยถึง ‘สีเหลืองทอง’ วงล้อที่อยู่ตรงกลางวงล้อนั้นอาจหมายถึงคัมภีร์แบบหนึ่งซึ่งไม่มีโครงสร้างอะไรเชื่อมติดกับวงล้ออันนอกอย่างชัดเจนเลย**

17 **เมื่อจะไปก็ไปข้างใดในสี่ข้างของมันได้ เมื่อไปก็ไม่หันเลย วงล้อสวรรค์เหล่านั้น (อาจเป็นรูปทรงกลมหรือแผ่นกลม) ไปในสี่คู่ของพวกมันตามคำสั่งของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านั้นที่อยู่บนพวกมัน ไม่มีการหันเหหรือการผันแปรเลยเมื่อพวกมันเคลื่อนที่ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความตั้งใจแน่วแน่เมื่อพระเจ้าทรงใช้พวกมันไป**

18 ขอบวงล้อนั้นสูงและน่าสะพิงกลัว และทั้งสี่นั้นที่ขอบมีนัยน์ตาเต็มอยู่รอบๆ ความคิดตรงนี้อาจแปลได้ว่า ‘ส่วนเส้นรอบวงนั้น (ของวงล้อหรือทรงกลมเหล่านั้น) พวกมันก็ใหญ่โตและน่าสะพิงกลัว และเส้นรอบวงนั้นก็ส่องประกายรอบๆ พวกมันทั้งสี่’ มันบอกเป็นนัยถึงลักษณะเฉพาะตัวอันน่าครั่นคร้ามของยานพาหนะของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ของพระเจ้า พวกมันใหญ่โตและวาววับขณะพวกมันเคลื่อนที่

อสค 1:19-21   เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นไป วงล้อก็ตามไปข้างๆ ด้วย เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหาะขึ้นจากพิภพ วงล้อก็เหาะขึ้นด้วย นี่บอกเป็นนัยว่าวงล้อเหล่านี้เป็นยานพาหนะของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านั้น ที่ใดก็ตามที่พระเจ้าทรงใช้สิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ไป พวกมันก็ไปในยานพาหนะที่มีล้อเหล่านั้นของพวกมัน ที่ถูกพรรณนาตรงนี้อาจเป็นยานพาหนะสวรรค์แบบ ‘ไม่ใช่ม้า’ ซึ่งเป็นสิ่งที่เอเสเคียลไม่คุ้นเคยเลยสักนิด

20 วิญญาณจะไปที่ไหน สิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นก็ไป คือวิญญาณของมันไปที่นั่น และวงล้อนั้นก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ได้อยู่ในวงล้อ ที่ใดก็ตามที่พระเจ้าวิญญาณของพระเจ้าเสด็จไป สิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ก็ไปด้วยพร้อมกับวงล้อ (นั่นคือ ยานพาหนะ) แบบสวรรค์ของพวกมัน นี่บอกเป็นนัยว่าสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ ‘นั่งโดยสาร’ ในยานพาหนะเหล่านั้นที่มีวงล้อ (หรือทรงกลม) ซึ่งทำขึ้น โดยพระเจ้า

21 เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่ไป วงล้อก็ไปด้วย เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่หยุด วงล้อก็หยุด เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหาะขึ้นจากพิภพ วงล้อก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ได้อยู่ในวงล้อ ที่ใดก็ตามที่สิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นไป (เห็นได้ชัดว่าในความสัมพันธ์กับแผ่นดินโลก) ยานพาหนะแห่งสวรรค์เหล่านี้ก็ไปด้วยในฐานะเพื่อนหรือวิธีการขนส่ง นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ซึ่งถูกพรรณนาถึงไปก่อนหน้านี้แล้วในบทนี้ได้มาเยือนแผ่นดินโลกหลายครั้งพร้อมกับ (หรือใน) ยานพาหนะแห่งสวรรค์ของพวกมันที่มีวงล้อ (หรือทรงกลม)

อสค 1:22-25   เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นมีลักษณะเหมือนท้องฟ้า ทอแสงอย่างแก้วผลึกที่นำกลัว แผ่กว้างอยู่เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น ท้องฟ้าในพระ

คัมภีร์เดิมปกติแล้วหมายถึงฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศ ตรงนี้ลักษณะเหมือนของท้องฟ้า (นั่นคือ ฟ้าสวรรค์ชั้นบรรยากาศ) อยู่เหนือศีรษะของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้และมีสี่แบบ แก้วผลึกอันน่ากลัว คำที่แปลเช่นนั้น (เครัค) มีความหมายตรงตัวว่า ‘น้ำแข็ง’ หรือผลึกของมัน เห็นได้ชัดว่าเหนือศีรษะของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้คือ ‘รัศมี’ หรือออร่าของแก้วผลึก (เหมือนน้ำแข็งที่เป็นผลึกใสแจ๋ว) ดังนั้นจุดเด่นอันน่าทึ่งอีกประการของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้จึงถูกพรรณนา

23 ใต้ท้องฟ้านี้ปีกกางออกตรง กางออกไปหากัน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวมีปีกคลุมกายข้างนี้ สองปีก และมีปีกคลุมกายข้างนั้นสองปีก ความหมายก็คือว่า ‘ภายใต้รัศมีแห่งแก้วผลึกนี้ ปีกของพวกมันก็ตั้งตรงเข้าหากันและกัน สิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์แต่ละตัวมีสองปีกซึ่งคลุมด้านหนึ่ง และสองปีกซึ่งคลุมอีกด้านที่เหลือของร่างกายของพวกมัน’

24 และเมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านี้ไป ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของปีกเหมือนเสียงของน้ำมาก หลาย ดังพระสุรเสียงขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เสียงโกลาหล เหมือนเสียงพลโยธา เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นหยุดนิ่งก็หุบปีกลง แม้บริบทที่มาก่อนหน้าพรรณนาถึงยานพาหนะแห่งสวรรค์ของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ ตรงนี้พวกมันถูกพรรณนาว่ากำลังบิน – ปีกของพวกมันทำให้เกิดเสียงดังสนั่นดุจเสียงคำรามของคลื่นในทะเล ดังพระสุรเสียงขององค์พระผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ หรือเสียงของกองทัพหนึ่ง (ที่ยาตราทัพ) กระนั้น เมื่อพวกมันขึ้นนิ่ง ปีกของพวกมันก็หุบลง

25 และมีเสียงมาจากท้องฟ้าเหนือศีรษะของมัน เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นหยุดนิ่งก็หุบปีกลง เมื่อพระเจ้าตรัสจากเบื้องบน สิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ก็หยุดนิ่ง

อสค 1:26 และเหนือท้องฟ้าที่อยู่เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นมีสิ่งคล้ายบัลลังก์มีลักษณะเหมือนไฟทูร์ย์ และบนสิ่งที่เหมือนบัลลังก์นั้นก็มีลักษณะเหมือนมนุษย์ ที่อยู่สูงขึ้นไปอีกเหนือสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้กับรูปลักษณะอันน่าทึ่งและน่าสะพรึงกลัวของพวกมันคือ ลักษณะเหมือนบัลลังก์หนึ่ง – บัลลังก์ของพระเจ้า บัลลังก์นั้นถูกพรรณนาว่าเป็น

เหมือนไฟทูลย์ขนาดมหึมา ดู วิวรรณ์ 4:2-3 และ 6 ด้วย ความเหมือนกันเหล่านี้ก็น่าทึ่ง ที่เห็นได้ชัดก็คือ คำพรรณาน่าอันมีเอกลักษณ์ที่ถูกให้ไว้โดยประจักษ์พยานสองคนที่ได้เห็นบัลลังก์ของพระเจ้า (นั่นคือ ยอห์นและเอเสเคียล) บนบัลลังก์นั้นคือองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ผู้ซึ่งรูปลักษณ์ภายนอกของพระองค์เป็นเหมือนมนุษย์คนหนึ่ง แน่ทีเดียว เราถูกสร้างตามพระฉายของพระเจ้า

อสค 1:27-28 และข้าพเจ้าเห็นประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวววาบ เหมือนไฟที่บังไว้ถูกรอบข้าง เหนือสิ่งที่เหมือนบันเอวของผู้นั้นขึ้นไป และจากสิ่งที่เหมือนบันเอวลงมา ข้าพเจ้าเห็นเหมือนไฟ และมีความสุขที่อยู่รอบท่านผู้นั้น เอเสเคียลพยายามที่จะหาถ้อยคำมาพรรณนาถึงภาพเหตุการณ์อันน่าสะพรึงกลัวนั้นที่เขากำลังมองเห็น – นิมิตหนึ่งเกี่ยวกับพระเจ้าบนบัลลังก์ของพระองค์ อีกครั้งที่สี่ของอำพันคือสี่เหลี่ยมสดหรือสี่ทองคำไฟที่ลุกไหม้ แม้มีลักษณะเหมือนมนุษย์ เอเสเคียลก็พรรณนาถึงพระองค์ผู้ประทับบนบัลลังก์นั้นว่าเป็นเหมือนเปลวเพลิง ซึ่งสุกใสและสว่างจ้า แน่ทีเดียว พระเจ้าของเราทรงเป็นเพลิงที่เผาผลาญ (ฮีบรู 12:29) ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็อาจหมายถึงความสุขและสง่าราศีอันไม่รู้สิ้นสุด

28 ลักษณะความสุขที่อยู่รอบนั้นเหมือนกับสถานะรุ่งที่ปรากฏในเมฆในวันที่ฝนตก ลักษณะทรวดทรงแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เป็นดังนี้แหละ และเมื่อข้าพเจ้าเห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดิน และข้าพเจ้าได้ยินเสียงท่านผู้หนึ่งตรัส ในแบบที่คล้ายคลึงกับวิวรรณ์ 4:3 อย่างน่าทึ่ง เอเสเคียลพรรณนาถึงสายรุ้งอันหนึ่งซึ่งอยู่เหนือบัลลังก์นั้น ซึ่งสุกใสในสง่าราศี

เอเสเคียลจึงพรรณนาโดยใช้คำพูดของตนเองซึ่งได้รับการคลไจถึงนิมิตนั้นที่เขาได้รับเกี่ยวกับบัลลังก์ของพระเจ้าและสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านั้นซึ่งอยู่หน้าบัลลังก์นั้นพร้อมกับส่วนประกอบต่างๆของพวกมัน เขาสรุปย่อมันทั้งหมดโดยกล่าวว่า “ลักษณะทรวดทรงแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เป็นดังนี้แหละ” เอเสเคียลได้มีโอกาสเห็นสง่าราศีของพระเจ้าบนบัลลังก์ของพระองค์ในสวรรค์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าจุดประสงค์ของนิมิตนั้นและคำบรรยายอันมีเอกลักษณ์ของมันในบทนี้มีไว้เพื่อให้สิทธิอำนาจแก่คำพยากรณ์เหล่านั้นที่จะตามมาของเอเสเคียล เขาได้รับอนุญาตให้ไปอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าเอง (แม้โดยทางนิมิตหนึ่งก็ตาม)

เช่นเดียวกับโมเสส อิชยาห์และเปาโลและยอห์นในสมัยต่อมา เขาจึงพูดและเขียนด้วยสิทธิอำนาจจากพระเจ้าของคนที่ถูกพาขึ้นไปยังสวรรค์เพื่อที่จะได้พบกับพระเจ้า ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงปิดท้ายบทเกริ่นนำนี้โดยกล่าวว่า “และข้าพเจ้าได้ยินเสียงท่านผู้หนึ่งตรัส” เขาสามารถเขียนด้วยสิทธิอำนาจเพราะว่าเขาได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าแล้ว เอเสเคียลจึงบันทึกสิ่งที่พระเจ้าตรัสแก่เขาในบทถัดไป

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 2: ในบทถัดไปนี้ เอเสเคียลถูกทำให้เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในข้อ 1-2 และได้รับมอบหมายหน้าที่ให้เข้าสู่การรับใช้ในข้อ 3-5 จากนั้นเขาได้รับการหนุนใจให้ยืนและหลังจากทำทุกสิ่งแล้วที่จะยืนต่อสู่ประชาชาติหนึ่งที่มักกบฏในข้อ 6-10

อสค 2:1-2 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ยืนขึ้น เราจะพูดกับเจ้า" บทบรรยายเล่าต่อจากบทที่แล้ว ที่ถูกบอกเป็นนัย (ในการได้รับนิมิตหนึ่งเกี่ยวกับบัลลังก์ของพระเจ้าและพระองค์ผู้ประทับนั่งอยู่บนนั้น) ก็คือว่าเอเสเคียลชนหน้าลงด้วยความหวาดกลัวหรืออย่างน้อยก็ในการนมัสการ ภาพเหตุการณ์นี้เหมือนกับของเปาโลในกิจการ 9:3-11 และของยอห์นในวิวรณ์ 1:17-18 เอเสเคียลถูกพระเจ้าสั่งให้ยืนขึ้นและพระองค์จะตรัสแก่เขาในครั้งแรกของเก้าสิบสามครั้งในเอเสเคียล ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกเรียกโดยชื่อเรียก 'บุตรแห่งมนุษย์' ชื่อเรียกนั้นถูกใช้โดยพระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่โดยมีจำนวนครั้งเกือบพอกัน (แปดสิบเอ็ดครั้ง) ในฐานะบุตรคนหนึ่งของอาดัมและบุตรคนหนึ่งของยาโคบ เอเสเคียลกำลังจะได้รับพันธกิจหนึ่งไปยังชนชาติของเขาเอง เขาจะพูดในฐานะชายคนหนึ่ง แต่ในฐานะชายคนหนึ่งที่ได้พบกับพระเจ้าแล้ว แม้พระเจ้าทรงปรากฏแก่เอเสเคียลในรูปลักษณะของชายคนหนึ่ง (1:26) เอเสเคียลก็เป็นบุตรแห่งมนุษย์คนหนึ่งจริงๆ พันธกิจ (การรับใช้) ของเขามีไปยังบุตรแห่งมนุษย์คนอื่นๆ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเขาเป็นภาพเล็งหนึ่งของพระคริสต์ ทั้งคู่มาในฐานะมนุษย์สำหรับการรับใช้หนึ่งที่เฉพาะเจาะจงแก่มนุษย์ทั้งหลาย

2 และเมื่อพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าพระวิญญาณได้เข้าไปในข้าพเจ้าและตั้งข้าพเจ้าให้ยืน
ขึ้น และข้าพเจ้าได้ยืนพระองค์นั้นผู้ตรัสกับข้าพเจ้า ขณะเอเสเคียลตัวสั่นอย่างชัดเจนเพราะสิ่งที่
เขากำลังเห็น พระวิญญาณของพระเจ้ายกข้าพเจ้าให้ยืนขึ้นและเข้าไปในตัวผู้พยากรณ์ท่านนี้ เมื่อถูก
ประทับภายในและถูกทำให้เต็มล้นด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ตอนนี้เอเสเคียลก็สามารถ
เข้าใจ (นั่นคือ ได้ยิน) พระสุรเสียงของพระเจ้าผู้ตรัสแก่เขา แน่ทีเดียว จนทุกวันนี้ คนทั้งหลายไม่
สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นของพระเจ้าหรือพระสุรเสียงของพระเจ้าได้จนกว่าพวกเขาถูกประทับ
ภายในโดยพระวิญญาณของพระเจ้า

อสค 2:3-5 และพระองค์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราส่งเจ้าไป
ยังคนอิสราเอล ถึงประชาชาติที่มักกบฏ ผู้ซึ่งได้กบฏต่อเรา ทั้งตัวเขาและบรรพบุรุษของเขาได้
ละเมิดต่อเราจนกระทั่งวันนี้ แม้เป็นชเลยอยู่ในบาบิโลน พระเจ้าก็ทรงแจ้งเอเสเคียลให้ทราบ
ว่าพระองค์จะทรงใช้ผู้พยากรณ์ของพระองค์ไปยังลูกหลานแห่งอิสราเอล พระเจ้าทรงพรรณนาถึง
พวกเขาอย่างเปิดเผยว่าเป็นประชาชาติหนึ่งที่ยกกบฏซึ่งได้กบฏต่อพระองค์ ตลอดสมัย
ประวัติศาสตร์ของอิสราเอล ตั้งแต่บรรพบุรุษของพวกเขาจนถึงวันนี้ อิสราเอลได้ละเมิดต่อ
พระเจ้าของพวกเขา แม้จุดสนใจหลักของคำพยากรณ์ของเอเสเคียลจะอยู่ที่ยูดาห์ที่ยกกบฏเกือบ
เพียงพวกเขาเท่านั้น การมอบหมายหน้าที่ของพระเจ้าแก่เอเสเคียลก็มีไปยังประชาชาติ
อิสราเอลทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม นีดูเหมือนจะเป็นชื่อเรียกโดยทั่วไปที่ใช้เรียกยูดาห์โดยเฉพาะ

4 ประชาชนก็หน้าด้านและดื้อดึงด้วย เราให้เจ้าไปหาเขา และเจ้าจะพูดกับเขาว่า 'องค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า' พระเจ้าจึงทรงพรรณนาถึงประชาชนของพระองค์ว่าเป็นคน
หน้าด้านและดื้อดึง คำว่า หน้าด้าน มีความหมายตรงตัวว่า 'มีใบหน้าที่แข็งกระด้าง' การ
แสดงออกทางใบหน้าที่ของยูดาห์นั้นก็แข็งกระด้างต่อพระเจ้า พวกเขาทำหน้าว่ากลัวขมวดไล่
พระองค์ด้วยการทำทายเป็นการกบฏ คำว่า ดื้อดึง มีความหมายตรงตัวว่า 'มีใจแข็งแรง' – ใจแข็ง
กระด้าง, ดื้อรั้นหรือไม่ยอมสำนึกผิด มีการต่อต้านอย่างดื้อดึงต่อพระเจ้าของพวกเขาเอง นี่คือ
ประชาชนที่พระเจ้ายกกำลังจะใช้เอเสเคียลไปหา เอเสเคียลใช้พระนามหนึ่งของพระเจ้าซึ่งแม้เป็น
เอกลักษณ์ของพระองค์โดยเฉพาะ ก็ถูกพบในเอเสเคียลมากกว่าในหนังสือเล่มใดในพระคัมภีร์

เขาเรียกพระเจ้าว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า (อา โคนาย เยโฮวิห์) จริงๆแล้วมันก็เป็นชื่อเรียกที่เทียบเท่ากับพระเยโฮวาห์

5 เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ตาม (เพราะว่าเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ) เขาก็จะทราบว่าได้มีผู้พยากรณ์คนหนึ่งในหมู่พวกเขาแล้ว พระเจ้าทรงแจ้งเอเสเคียลให้ทราบว่าไม่ว่าอิสราเอล (นั่นคือ ยูดาห์) จะฟังหรือเมินเขา พวกเขาก็จะรู้ว่ามิใช่ผู้พยากรณ์คนหนึ่งในท่ามกลางพวกเขาแล้ว แม้ว่าพวกเขามักกบฏ ใจแข็งกระด้างและหือต่อพระเจ้า พวกเขาจะรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงใช้เอเสเคียลมาแล้ว ดังนั้น เอเสเคียลจึงได้รับมอบหมายหน้าที่ให้เข้าสู่การรับใช้ของเขาต่อยูดาห์

อสค 2:6-7   **เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเขา หรืออย่าเกรงคำพูดของเขา** ถึงแม้ว่าหนามย่อยหนามใหญ่อยู่กับเจ้า และเจ้าอยู่ท่ามกลางแมลงปอง อย่าเกรงคำพูดของเขาเลย อย่าท้อถอยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลว่าอย่ากลัวการต่อต้านซึ่งจะมาอย่างแน่นนอนจากพวกยิวที่เขากำลังจะถูกใช้ให้ไปหา นั่น แม้ชนร่วมชาติของเขาเองจะเป็นเหมือนหนามย่อย หนามใหญ่และแมลงปองแก่เขา พระเจ้าก็ทรงแนะนำเอเสเคียลว่าอย่ากลัวพวกเขาหรือสิ่งที่พวกเขากล่าว นอกจากนี้ พระเจ้าทรงแนะนำเอเสเคียลว่าอย่าแม้แต่ท้อใจเพราะสายตาที่มองอย่างหยาบคายที่เขาจะได้รับจากยูดาห์ที่มักกบฏ

7 และเจ้าจะกล่าวถ้อยคำของเราให้เขาฟัง เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ตามเถอะ เพราะเขาเป็นผู้ที่มักกบฏ พระเจ้าทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ของพระองค์ให้เทศนาถ้อยคำต่างๆของพระองค์แก่พวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะฟังหรือไม่ฟังก็ตาม ยูดาห์เป็นผู้มักกบฏและพระเจ้าทรงเตือนเอเสเคียลล่วงหน้าในระหว่างนั้น

อสค 2:8   **บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ฝ่ายเจ้าจงฟังสิ่งที่เรากล่าวแก่เจ้า อย่าเป็นคนมักกบฏอย่างวงศ์วานที่มักกบฏนั้น จงอ้าปากขึ้นและกินสิ่งที่เราให้เจ้า"** เอเสเคียลมีงานรับใช้ที่ยากรอคอยเขาอยู่ พระเจ้าจึงทรงเตือนเขาว่าอย่ากบฏต่องานรับใช้นั้นเหมือนกับที่ชนร่วมชาติของเขาได้กบฏต่อพระองค์แล้ว พระเจ้าทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้เตรียมหูของเขาให้พร้อมที่จะฟังและเข้าใจเพื่อที่ว่าปากของเขาจะสามารถทวนซ้ำแก่ยูดาห์ถึงสิ่งที่เขาได้ยินมาแล้วจากพระเจ้า

อสค 2:9-10

ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดูก็เห็นพระหัตถ์ข้างหนึ่งเหยียดออกมายังข้าพเจ้า และดูเถิด ในพระหัตถ์นั้นมีหนังสืออยู่ม้วนหนึ่ง ขณะเอเสเคียลยืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าในนิมิตนั้น เขาก็หันไปเห็นมือๆหนึ่ง (แน่นอนว่าเป็นพระหัตถ์ของพระเจ้า) และหนังสือม้วนอันหนึ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์

10 พระองค์ทรงคลี่หนังสือม้วนนั้นออกต่อหน้าข้าพเจ้า และมีตัวหนังสือเขียนอยู่ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีบทรำครวญ คำไว้ทุกข์และคำวิบัติเขียนอยู่บนนั้น พระเจ้าจึงทรงคลี่หนังสือม้วนนั้นและกางมันออกต่อหน้าเอเสเคียล เช่นเดียวกับเอกสารทางการในสมัยนั้น หนังสือม้วนนั้นมีตัวหนังสือเขียนอยู่ทั้งสองด้าน (ด้านในและด้านนอก) ขณะเอเสเคียลอ่านหนังสือม้วนนั้นแบบผ่านไป มันก็ปรากฏชัดเจนแก่เขาว่าสิ่งที่ถูกเขียนไว้ในนั้นคือ “บทรำครวญ คำไว้ทุกข์และคำวิบัติ” การพิพากษาครั้งสุดท้ายจะยังคงเหนี่ยวคาน้ำและเชรูชาเต็มเหมือนเดิม เอเสเคียลจะเป็นเสียงผู้พยากรณ์อีกเสียงหนึ่งที่บอกล่วงหน้าถึงความฉิบหายของพวกเขา สิ่งที่เป็นคำถามหนึ่งก็คือว่าเอเสเคียลรวมเนื้อหาใดๆของหนังสือม้วนนี้เข้าไปในคำพยากรณ์ต่างๆที่เขาเขียนหรือไม่ นอกจากนี้ นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าหนังสือม้วนนี้เป็นพระวจนะที่แท้จริงของพระเจ้าซึ่งปักแน่นอยู่ในสวรรค์ (เพลงสดุดี 119:89)

*****

ภาพรวมของเพลงสดุดี 3: บทที่สามทำหน้าที่เป็นบทนำของหนังสือเล่มนี้ต่อไป ‘การมอบหมายหน้าที่’ ของเอเสเคียลมีต่อไปในข้อ 1-11 เขาถูกมอบหมายหน้าที่อย่างเฉพาะเจาะจงให้เป็นยามเฝ้าคนหนึ่งแก่อิสราเอลในข้อ 12-21 และการถูกทวงหนี้ยวของผู้พยากรณ์ท่านนี้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกพรรณนาไว้ในข้อ 22-27

อสค 3:1-3

พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานสิ่งที่เจ้าได้พบ จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ และจงไปพูดกับวงศ์วานอิสราเอล" ดังที่ถูกพรรณนาไว้ในบทที่แล้ว พระเจ้าทรงส่ง ‘หนังสือม้วน’ หนึ่งมาต่อหน้าเอเสเคียล คราวนี้พระองค์ทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้ (1) ก็นหนังสือนั้น มันควรปรากฏชัดเจนว่าคำสั่งให้ก็น

หนังสือม้วนนั้นเป็นคำเปรียบเปรยและไม่ใช่ตรงตัว (วิวรณ์ 10:9-10 เหมือนกับข้อความตอนนี้
อย่างชัดเจน) ความคิดที่น่าจะใช่ก็คือว่าเอเสเคียลจะต้องดูจับความจริงแห่งหนังสือที่
พระเจ้าทรงตั้งไว้ตรงหน้าเขา – ที่จะอ่านและย่อยสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเขียนไว้เพื่อเขา จากนั้น (2)
เอเสเคียลจะต้องไปยังวงศ์วานอิสราเอล แน่แน่นอนว่านี่รวมถึงพวกยิวในบาบิโลนและข้อเขียน
ต่างๆของเขาจะถูกส่งไปยังพวกยิวที่เหลืออยู่ในยูดาห์และเยรูซาเล็ม

2 ข้าพเจ้าจึงอ้าปาก และพระองค์ทรงให้ข้าพเจ้ารับประทานหนังสือม้วนนั้น แม้พอที่จะ
นึกภาพได้ว่าเอเสเคียลกินหนังสือม้วนนั้นที่ให้แก่เขาเข้าไปจริงๆ ความคิดที่เป็นไปได้มากกว่าก็
คือฝ่ายวิญญาณ ดังที่เยเรมีย์เขียนไว้ “เมื่อพบพระวณะของพระองค์แล้ว ข้าพระองค์ก็กินเสียบ
พระวณะของพระองค์เป็นความชื่นบานแก่ข้าพระองค์ และเป็นความปีติยินดีแห่งจิตใจของข้า
พระองค์” (เยเรมีย์ 15:16) นอกจากนี้ เราควรระลึกว่าเหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นขณะที่เอเสเคียล
อยู่ในนิมิตหนึ่งซึ่งโดยทางนิมิตนั้นเอเสเคียลถูกพาขึ้นไปยังสวรรค์ในฝ่ายวิญญาณ ประเด็นที่ยิ่ง
ใหญ่กว่าก็คือว่า เอเสเคียลย่อยถ้อยคำเหล่านั้นของพระเจ้าที่ถูกให้แก่เขา

**3 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ซึ่ง
เราได้อ่านให้แก่เจ้า และบรรจุให้เต็มท้องของเจ้า"** แล้วข้าพเจ้าก็ได้รับประทาน และเมื่อหนังสือม้วน
นั้นอยู่ในปากของข้าพเจ้าก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง เหมือนยอห์น ‘กิน’ หนังสือเล่มนั้นที่ถูกให้แก่เขา
ในวิวรณ์ 10:9-10 มันก็เป็นเช่นนั้นแก่เอเสเคียลด้วย มันมีรสหวานในปากของเขา ความคิดที่น่า
เป็นไปได้ก็คือว่าข้อความเบื้องต้นนี้ของเจ้ามีรสหวานแก่เขา พอชิมคำแรก เอเสเคียลก็พอใจ
กับสิ่งที่เขาได้อ่านในหนังสือที่พระเจ้าประทานให้แก่เขา ดู เพลงสดุดี 19:10, 119:103

อสค 3:4-7 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงไปยัง
วงศ์วานอิสราเอลและกล่าวถ้อยคำของเราแก่เขา จากสวรรค์ซึ่งเป็นที่ๆเอเสเคียลยืนในนิมิตนี้
พระเจ้าทรงสั่งเขาให้กลับไปและไปยังวงศ์วานอิสราเอลและเทศนาถ้อยคำต่างๆของพระองค์แก่
พวกเขา (โปรดสังเกตการเน้นย้ำเรื่องถ้อยคำต่างๆของพระเจ้า พระวณะของพระเจ้าคือยอดรวม
ของถ้อยคำเหล่านั้นที่ได้รับการดูแลของพระเจ้า)

5 เพราะเรามีได้ใช้เจ้าไปหาชนชาติที่พูดภาษาต่างดาวและภาษาที่พูดยาก แต่ให้ไปหาวงศ์วานอิสราเอล เอเสเคียลไม่ได้กำลังถูกส่งไปหาประชาชนที่มีคำศัพท์ต่างดาวหรือภาษาต่างประเทศ ตรงกันข้าม เอเสเคียลกำลังถูกใช้ให้ไปหาประชาชนชาติของเขาเอง นั่นคือ วงศ์วานอิสราเอล

6 มิใช่ให้ไปหาชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่พูดภาษาต่างดาวและภาษาที่พูดยาก เป็นคำที่เจ้าจะเข้าใจไม่ได้ ที่จริงถ้าเราใช้เจ้าไปหาคนเช่นนั้น เขาทั้งหลายจะฟังเจ้า ด้วยคำพูดประชดประชันอันขมขื่น พระเจ้าทรงโศกเศร้าพระทัยที่ว่าหากพระองค์ทรงใช้เอเสเคียลให้ไปหาประชาชนชาติหนึ่งที่เป็นคนต่างดาวซึ่งพูดภาษาหนึ่งที่เขาไม่เข้าใจ คนเหล่านั้นก็คงฟังข้อความของเขาแล้ว

7 แต่วงศ์วานอิสราเอลจะไม่ยอมฟังเจ้า เพราะเขาไม่ยอมฟังเรา เพราะวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นเป็นคนหัวแข็งและจิตใจคือดีดิ่ง เอเสเคียลกำลังถูกใช้ให้ไปหาประชาชนชาติของเขาเอง – อิสราเอล พวกเขาเข้าใจสิ่งที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้จะกล่าวได้อยู่แล้วในระดับภาษาศาสตร์ แต่พวกเขาจะไม่ยอมตั้งใจฟัง แม้กระทั่งในยามเจอการพิพากษา อิสราเอลก็ยังไม่ยอมกลับมาใจเหมือนเดิม ความหมายของคำที่แปลเป็น คนหัวแข็ง (ชาซาค เมทซาค) คือ ‘หน้าผากที่แข็งแรง’ – ขมึงทิ้งใส่พระเจ้า พวกเขายังมีใจที่แข็งกระด้างต่อพระเจ้าของตนและบรรดาผู้นำสารของพระองค์ด้วย เอเสเคียลจึงมีงานรับใช้ที่ยากลำบากรอคอยอยู่

อสค 3:8-9   **ดูเถิด เราได้กระทำให้น้ำของเจ้าขมึงทิ้งต่อหน้าของเขา และให้น้ำหน้าผากของเจ้าขมึงถึงต่อหน้าผากของเขา** แม้พวกยิวจ้องเขม็งและทำขมึงทิ้งใส่เอเสเคียล พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าสายตาของเข่าที่จ้องเขม็งใส่พวกเขาจะแข็งแรงยิ่งกว่า กล่าวอีกนัยหนึ่ง แม้งานรับใช้ที่ยากมาก ๆ รอคอยอยู่เบื้องหน้า พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะประทานผลแก่เอเสเคียลเพื่อเอาชนะการต่อต้านนั้น (วลี “หน้าผากขมึงถึง” เป็นการเล่นคำของคำที่แปลเป็น คนหัวแข็ง ในข้อที่แล้ว คำทั้งสองนั้นแค่ถูกสลับตำแหน่งตรงนี้)

9 เราได้กระทำให้น้ำผาของเจ้าแข็งขันอย่างเพชรที่แข็งกว่าหินเหล็กไฟ อย่างลัวเขา
เลย อย่าท้อถอยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่มั่งคั่ง" แม้พวกเขาอาจขมึงทึงและ
จ้องเขม็ง พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะทำให้สายตาของเอเสเคียลที่จ้องเขม็งใส่พวกเขาในการ
เทศนาแข็งยิ่งกว่าหินเหล็กไฟ คำว่า "เพชร" (adamant) ก็อาจหมายถึงเพชร (diamond) พระเจ้า
ตรัสว่าพระองค์จะทรงทำให้พลังกำลังแห่งการอยู่ต่อหน้าของเอเสเคียลแข็งกว่าหินเหล็กไฟ คุณ
เพชรเม็ดหนึ่งซึ่งก็แข็งยิ่งกว่าอีก ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงหนุนใจเอเสเคียลว่าอย่ากลัวพวกเขาและ
อย่าขยาด แม้พวกเขา (นั่นคือ อิสราเอล) เป็นคนมั่งคั่ง เอเสเคียลก็จะมีชัยเหนือพวกเขา

อสค 3:10-11   พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับถ้อยคำ
ทั้งสิ้นของเราที่พูดกับเจ้าไว้ในใจของเจ้า และจงฟังไว้ด้วยหูของเจ้า พระเจ้าจึงทรงเตือนสติเอเส
เคียลให้ฟังสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ตรัสและรับมันไว้ในใจของเขา อีกครั้งที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูก
เรียกว่าบุตรแห่งมนุษย์ โปรดสังเกตอีกครั้งถึงการเน้นย้ำเรื่องถ้อยคำเหล่านั้นของพระเจ้า ถ้อยคำ
เหล่านั้นได้รับการดูแลและถูกเก็บรักษาไว้แล้ว!

11 ไปเถอะ เจ้าจงไปหาพวกที่เป็นชเลย คือชนชาติของเจ้านั้น จงพูดกับเขา และกล่าวแก่
เขาว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า' ถึงเขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ช่างเถิด" ผู้ที่เอเส
เคียลได้รับคำสั่งให้ไปหาคือ พวกยิวที่ตกเป็นชเลยอยู่ในบาบิโลน – "ชนชาติของเจ้านั้น" งานรับ
ใช้ของเอเสเคียลคือ การไปพูดกับพวกเขาและบอกพวกเขาถึงถ้อยคำเหล่านั้นจากพระเจ้า
นอกจากนี้ เอเสเคียลยังถูกสั่งให้ไปเทศนาแก่พวกเขาไม่ว่าพวกเขาจะฟังหรือเมินเขาก็ตาม ไม่ว่า
จะยังไง เอเสเคียลจะต้องไปเทศนาเช่นนั้น

อสค 3:12-14   พระวิญญาณจึงยกข้าพเจ้าขึ้น และข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงกระหึ่มอยู่
ข้างหลังข้าพเจ้าว่า "จงสรรเสริญแต่สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ซึ่งขึ้นมาจากสถานที่ของ
พระองค์" เห็นได้ชัดว่านิมิตที่เอเสเคียลได้เห็นก่อนหน้านี้กำลังจะปิดฉากลงแล้ว ขณะเขา
กำลังถูกพาออกไปจากต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าในนิมิตที่เขาได้เห็นแล้ว เขาก็ได้ยินเสียง
กระหึ่มใหญ่โต (หรือการเคลื่อนไหว) และจากเสียงกระหึ่มนั้นมีเสียงหนึ่งร้องออกมาว่า "จง

สรรเสริญแต่ส่งราชาของพระเยโฮวาห์ซึ่งขึ้นมาจากสถานที่ของพระองค์” สถานที่นั้นคือบัลลังก์ของพระเจ้าซึ่งถูกพรรณนาถึงในบทที่ 1 เสียงจากสวรรค์นั้น (อาจเป็นของอัครทูตดาวิดองค์หนึ่ง) จึงทูลขอพระพรแก่ส่งราชาของพระเจ้าในสถานที่แห่งสวรรค์ของมัน

13 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงปีกสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ถูกต้องกัน และเสียงวงล้อข้างๆสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น เป็นเสียงกระหึ่ม ขณะเอเสเคียลกำลังถูกพาตัวกลับมายังสภาพปกติของตนบนแผ่นดินโลก เขาก็ได้ยินเสียงปีกของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านั้นที่อยู่รอบบัลลังก์ของพระเจ้าและยานพาหนะทรงกลมของพวกมัน โดยทั้งหมดนี้เป็นเหมือนเสียงดังสนั่น

14 พระวิญญาณก็ยกข้าพเจ้าขึ้นและพาข้าพเจ้าไป ข้าพเจ้าก็ไปด้วยความขมขื่นใจ ข้าพเจ้าเดือดร้อน พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็หนักอยู่บนข้าพเจ้า พระวิญญาณของพระเจ้าจึงทรงพาเอเสเคียลกลับมา หากไม่ใช่ในร่างกายก็ในจิตวิญญาณและความคิดอย่างแน่นอน นั่นคือกลับมาซึ่งที่ๆเขาอยู่ตอนที่นิมิตนี้เริ่มต้น เมื่อเอเสเคียลกลับมายังสภาพปกติ เขาก็ไปในความขมขื่น – อาจเพราะการรับรู้ที่เขาว่ากำลังรอคอยงานรับใช้ที่จะมาของเขา เขารู้สึกปั่นป่วนในจิตวิญญาณอย่างมากด้วย แม้กระนั้น พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็แข็งแรงอยู่บนเขาโดยให้พลังกำลังแก่เขา เห็นได้ชัดว่าตอนนี้เอเสเคียลกลับมาซึ่งที่ๆเขาอยู่แล้วข้างแม่น้ำเคบาร์ตอนที่พระเจ้าทรงพาเขาขึ้นไปยังสวรรค์ในตอนแรกนั้น

อสค 3:15   ข้าพเจ้าจึงมาถึงพวกที่เป็นเชลยที่เทลอาบิบ ผู้ที่อาศัยอยู่ที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และที่ที่เขานั่งอยู่ข้าพเจ้าก็นั่งอยู่ และยังคงอยู่อย่างมีนัยสำคัญท่ามกลางเขาเจ็ดวัน เอเสเคียลจึงเดินทางไปยังหมู่บ้านแห่งหนึ่งของพวกที่กระจัดกระจายไปนั้นริมแม่น้ำเคบาร์ซึ่งมีชื่อว่าเทลอาบิบ (นี้อยู่ในเคลเดียด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ไม่ไกลจากอ่าวเปอร์เซีย) น่าสนใจที่ว่านครเทลอาบิบในปัจจุบันเป็นชื่อเดียวกันในภาษาฮีบรูและหมายความว่า ‘นครแห่งสี่เหลี่ยม’ พอไปถึงในนิคมนี้ของพวกที่ตกเป็นเชลย เอเสเคียลก็นั่งลงในที่ๆเพื่อนร่วมชาติของเขานั่ง เขาจึงอยู่ต่อไปที่นั่นอย่างตกตะลึงเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์เต็มๆ เห็นได้ชัดว่าเขาขนลุกขนพองกับสภาพฝ่ายวิญญาณของพวกที่ตกเป็นเชลย ในการนั่งอยู่ท่ามกลางพวกเขาเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์เต็มๆ เห็น

ได้ชี้ว่าเอเสเคียลรับรู้ได้ถึงทัศนคติของพวกเขาที่มีต่อพระเยโฮวาห์ หากเขาไม่ได้มองออก ทัศนคติฝ่ายวิญญาณของชนชาติของเขาได้เห็นนิมิตนั้น เขาก็มองมันออกในตอนนี้อย่างแน่นอน และเขาตกใจกลัวเพราะสิ่งที่เขามองออก

อสค 3:16-19 ต่อมาพอสิ้นเจ็ดวัน พระวณะแห่งพระเยโฮวาห์ก็มาถึงข้าพเจ้าว่า หลังจากได้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านนี้ของพวกยิวที่ตกเป็นเชลย พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็มาถึงเอเสเคียลพร้อมกับคำสั่งต่อไปนี้

17 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้เจ้าเป็นยามเฝ้าวังศัวานอิสราเอล เจ้าได้ยืนถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจงกล่าวคำตักเตือนเขาจากเรา พระเจ้าทรงประกาศแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เรื่องบทบาทใหม่ของเขาที่มีต่ออิสราเอล ทั้งแก่คนเหล่านั้นที่ตกเป็นเชลยอยู่และแก่คนเหล่านั้นที่ยังอยู่ในแผ่นดินนั้น เขาจะเป็นยามเฝ้าคนหนึ่ง – ผู้ที่เตือนถึงภัยอันตรายที่ใกล้เข้ามา พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลให้ฟังสิ่งที่พระองค์จะตรัสและให้เขาไปเตือนอิสราเอลต่อถึงเรื่องนั้น

18 ถ้าเราจะบอกแก่คนชั่วว่า 'เจ้าจะต้องตายแน่ๆ' และเจ้าไม่ตักเตือนเขาหรือกล่าวเตือนคนชั่วให้ละทิ้งทางชั่วของตนเสีย เพื่อจะช่วยชีวิตเขาให้รอด คนชื่อนั้นจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกชื่อของเขามาจากมือของเจ้า พระเจ้าทรงใช้ภาพเปรียบเทียบหนึ่งซึ่งเอเสเคียลเข้าใจอย่างชัดเจน ยามเฝ้าคนใดที่เห็นภัยอันตรายใกล้เข้ามายังนครหนึ่งและไม่เตือนชาวนครนั้นถึงภัยดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบและถูกลงโทษถึงตาย เช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงแจ้งเอเสเคียลให้ทราบว่าเขาจะต้องให้การต่อพระเจ้าหากเขาไม่เตือนอิสราเอลที่ชั่วช้าถึงการพิพากษาที่จะมานั้น ความเหมือนกันกับคริสเตียนทั้งหลายในปัจจุบันและหน้าที่ของพวกเขาที่จะทำให้พระมหากษัตริย์สำเร็จก็ชัดเจนเหลือเกิน เรามีหน้าที่ในการเตือนคนบาปทั้งหลายถึงชะตากรรมของพวกเขา การเพิกเฉยหน้าที่นี้คือการเชิญการพิพากษาให้มาตกบนตัวเราเอง ดู สุภาษิต 24:11-12

19 แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชั่วและเขามีได้หันกลับจากความชั่วของเขา หรือจากทางชั่วของเขา เขาจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เจ้าจะได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้

พระเจ้าสั่งเอเสเคียลต่อไปอีกว่าถ้าเขาเตือนอิสราเอลที่ชั่วและพวกเขาเพิกเฉยคำเตือนของเขา พวกเขาจะตายในความบาปของพวกเขาเอง อย่างไรก็ตาม เอเสเคียลได้ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนแล้วและจะไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องนั้น

อสค 3:20-21   **อีกประการหนึ่ง ถ้าคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขา และได้กระทำความชั่วช้า และเรวางสิ่งที่สะอูดไว้ตรงหน้าเขา เขาจะต้องตาย เพราะว่าเจ้ามิได้ตักเตือนเขา เขาจะตายเพราะบาปของเขา และจะไม่มีใครจดจำการกระทำอันชอบธรรมของเขาไว้เลย แต่เราจะเรียกร่องโลหิตของเขาจากมือของเจ้า**

พระเจ้าทรงพรรณานาอีกสถานการณ์หนึ่งซึ่งคนชอบธรรมคนหนึ่งไปทำบาป (ความชอบธรรมครั้งนี้ไม่ได้ถูกใช้ในความหมายของพระคัมภีร์ใหม่ในเรื่องการถูกนับว่าเป็นคนชอบธรรม แต่หมายถึงการทำให้ถูกต้องในแต่ละวัน) เมื่อคนเช่นนั้นไปทำบาปและพระเจ้าทรงจัดการกับเขาจนเขาตาย มันจะเป็นเพราะความบาปของเขาเอง แต่ถ้าเอเสเคียลไม่เตือนคนเช่นนั้น ความผิดของความบาปของชายผู้นั้นจะถูกเรียกเอาจากเอเสเคียล คำพรรณานี้เป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับอิสราเอล พวกเขาเคยเป็นประชาชาติหนึ่งที่ชอบธรรมแต่ก็ไปทำบาป โดยยัวยุพระเจ้าให้นำความตายมาสู่ประชาชาตินั้น โดยการถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย แต่เมื่อผู้พยากรณ์คนหนึ่งของพระเจ้าไม่ส่งมอบข้อความของพระเจ้าที่เป็นคำเตือน ผู้พยากรณ์คนนั้นก็จะต้องให้การต่อพระเจ้า เอเสเคียลเข้าใจประเด็นนี้อย่างแน่นอน

21 แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชอบธรรมไม่ให้กระทำความบาปและเจ้ามิได้กระทำความบาป เขาจะมีชีวิตอยู่ได้แน่ เพราะเขาได้รับคำตักเตือน และเจ้าก็ได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้" เรื่องเล่าเปรียบเทียบซึ่งถูกเริ่มต้นในข้อที่แล้วดำเนินต่อไป ถ้าเอเสเคียลเตือนคนชอบธรรมคนหนึ่ง (ประชาชาติหนึ่ง) เขาก็ทำให้ตัวเองพ้นจากการต้องรับผิดชอบนั้นแล้ว ถ้าคนชอบธรรมดังกล่าวหลีกเลี่ยงความบาป พระเจ้าก็จะไม่พิพากษาโทษเขา

อสค 3:22-23   **ณ ที่นั้นพระหัตถ์แห่งพระเยโฮวาห์ได้มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงลุกขึ้นออกไปยังที่ราบ และเราจะพุดกับเจ้าที่นั่น" โปรดสังเกต**

ก่อนเลยว่าเอเสเคียลกล่าวถึงพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่าอยู่บนเขาอีกแล้ว – ที่นั่นซึ่งเป็นสถานที่ที่พระเจ้าได้พาเขาไป พระหัตถ์แห่งฤทธิ์เดช การอวยพรและการทรงนำของพระเจ้าอยู่บนเอเสเคียลผู้รับใช้ของพระองค์ ขณะอยู่ที่เทลอาบิบ พระเจ้าก็สั่งเขาให้ไปยังที่ราบนั้น แม้มิได้ถูกพรรณาไว้ นี่ก็อาจหมายถึงที่ราบเหล่านั้นแห่งเคลเดียซึ่งน่าจะอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือไปสู่นครบาบิโลน กล่าวอีกนัยหนึ่ง เอเสเคียลได้รับคำสั่งให้ไปยังอีกสถานที่หนึ่งในมณฑลแห่งบาบิโลเนีย

23 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงลุกขึ้นออกไปยังที่ราบ และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็อยู่ที่นั่น อย่างเดียวกับสง่าราศีซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดิน ณ สถานที่แห่งใหม่นี้ เอเสเคียลเห็นสง่าราศีของพระเจ้าเหมือนที่เขาได้เห็นในนิมิตนั้นข้างแม่น้ำเคบาร์ก่อนหน้านี้ ไม่มีการบอกชัดเจนว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงเปิดเผยพระองค์เองเช่นนั้นอีกครั้ง แต่ในสถานที่ที่แตกต่างไปจากเดิม พระเจ้าทรงเปิดเผยสง่าราศีของพระองค์อีกครั้งแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงทำแบบนี้ซ้ำเพื่อยืนยันแก่เอเสเคียลถึงสิ่งที่เขาได้เห็นก่อนหน้านี้ เกรงว่าเขาจะคิดว่าเขาแค่มีความฝันที่ผิดธรรมดา พระเจ้าจึงอาจทรงยืนยันซ้ำแก่เอเสเคียลถึงสง่าราศีแบบพระเจ้าของพระองค์ ในการได้เห็นสง่าราศีของพระเจ้า เอเสเคียลจึงซบหน้าลงถึงดินเหมือนที่เขาได้เห็นนิมิตแรกนั้น ดู 1:28 รวมถึงกิจการ 9:4 และวิวรณ์ 1:17

อสค 3:24-25   แต่พระวิญญูณาได้เสด็จเข้าไปในข้าพเจ้ากระทำให้ข้าพเจ้ายืนขึ้น และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า และทรงบอกข้าพเจ้าว่า "จงไป ชั่งตัวเจ้าไว้ภายในเรือนของเจ้า ในรูปแบบที่คล้ายกันอย่างน่าทึ่งกับเอเสเคียล 2:2 พระวิญญูณาของพระเจ้าเสด็จเข้าไปในตัว (นั่นคือสถิตอยู่ภายในแบบชั่วคราว) ผู้พยากรณ์ท่านนี้และทำให้เขากลับลุกขึ้นยืนอีก เอเสเคียลจึงถูกสั่งให้กลับบ้านไปยังเรือนของเขาและชั่งตัวเองอยู่ในนั้น (บ้านของเขาอยู่ที่ไหนนั้นไม่ได้ถูกเปิดเผย แม้มันอาจอยู่ที่ไหนสักแห่งในอาณาบริเวณของแม่น้ำเคบาร์)

25 เจ้า โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เขาจะเอาเชือกพันเจ้า และผูกมัดเจ้าไว้ด้วยเชือกนั้น เจ้าจึงออกไปท่ามกลางเขาไม่ได้ (พวก)เขาที่ว่านี่ไม่ได้ถูกนิยามอย่างชัดเจน แต่อาจเป็นพวกยิว

มักกบฏซึ่งตกเป็นเชลยที่เอเสเคียลถูกใช้ให้ไปหา ในกาลอันเหมาะสม พระเจ้าทรงเตือนผู้รับใช้ของพระองค์ว่าเหล่าศัตรูของเขาจะต่อต้านข้อความและงานรับใช้ของเขา ความหมายตรงตัวคือการถูกมัดด้วยเชือก นั่นอาจเป็นไปได้ หรือมันอาจหมายถึงการต่อต้านเอเสเคียลในฝ่ายวิญญาณไม่ว่ากรณีใด ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าผู้พยากรณ์ท่านนี้จะเผชิญการต่อต้านอย่างแข็งขันในงานรับใช้ของเขา

อสค 3:26-27   **และเราจะกระทำให้ลิ้นของเจ้าติดกับเพดานปากของเจ้า ดังนั้น**

เจ้าจะเป็นใบ้ ไม่สามารถว่ากล่าวเขาได้ เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ ในการตอบสนองต่อการต่อต้านของพวกศัตรูของเอเสเคียลที่มีต่อเขา พระเจ้าจะไม่ตรัสผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง John Gill เขียนไว้ว่า “ซึ่งไม่ควรถูกเข้าใจแบบตรงตัว ราวกับว่าเขาถูกทำให้เป็นใบ้ไปจริงๆ เหมือนอย่างที่เราคาริยาห์เป็น ดู เอเสเคียล 4:9, 14 แต่ความเจ็บเข่นนั้นจะถูกสั่งแก่เขาโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า จนเขาจะเป็นเหมือนราวกับว่าลิ้นของเขาเกาะติดกับเพดานปากของเขา เหมือนกับที่ Kimchi ตีความไว้ และราวกับว่าเขาเป็นคนใบ้” ในรูปแบบที่อาจที่เป็นทางกลับกันของคำสาปแช่งแห่งความหุนหวกและความตาบอดซึ่งถูกประกาศโดยอิสยาห์ต่ออัสราเอล ในอิสยาห์ 6:9-10 พระเจ้ากลับทรงหวังเหนี่ยวเอเสเคียลมิให้เทศนาแก่พวกยิวที่มักกบฏแห่งมณฑลนั้นชั่วระยะเวลาหนึ่ง

27 แต่เมื่อเราพูดกับเจ้า เราจะให้เจ้าหายใบ้ และเจ้าจะกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า’ ผู้ที่จะฟังก็ให้เขาได้ฟัง และผู้ที่จะปฏิเสธไม่ฟังก็ให้เขาปฏิเสธ เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ” อย่างไรก็ตามวันนี้จะมาแน่เมื่อพระเจ้าจะตรัสแก่และผ่านทางเอเสเคียล สำหรับคนเหล่านั้นที่ยอมฟัง (ซึ่งน้อยคนจะฟัง) พระเจ้าก็ตรัสว่า ให้พวกเขาฟัง สำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่ยอมฟัง พวกเขาควรจะหยุดจากการกบฏของพวกเขาต่อพระเจ้า อัสราเอลกระทั่งในยามตกเป็นเชลยก็ยังกบฏอยู่เหมือนเดิม แม้พระเจ้าทรงเตือนอย่างหนักแล้วในการกวาดต้อนพวกเขาไปจากแผ่นดินของพวกเขา พวกเขาก็ตกอยู่ในสภาพกบฏฝ่ายวิญญาณเหมือนเดิม

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 4: เนื้อหาส่วนที่เป็นบทนำของหนังสือเล่มนี้เสร็จสิ้นลงแล้ว คราวนี้คำพยากรณ์ของหนังสือเล่มนี้เริ่มต้นอย่างจริงจังแล้ว ใจความหลักของบทนี้คือ หมายสำคัญของแผ่นกระเบื้อง (ดินเหนียว) นั้น มันกล่าวอย่างเจาะจงถึงการล้อมกรุงเยรูซาเล็มในข้อ 1-8 และการกั้นคณาหารที่ชาวกรุงนั้นจะเผชิญในข้อ 9-17 คำพยากรณ์นี้เริ่มต้นด้วยบทเรียนหนึ่งที่ใช้แผ่นกระเบื้องดินเหนียวอันหนึ่งเป็นวัตถุประกอบ

อสค 4:1-2 "เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเอาก่อนอิฐมาวางไว้ข้างหน้าเจ้า และแกะรูปเมืองหนึ่งไว้บนนั้นคือนครเยรูซาเล็ม คำที่แปลเป็น แผ่นกระเบื้อง (เลเบนาคห์) มักถูกแปลเป็น 'ก่อนอิฐ' นี่หมายถึงวัสดุก่อสร้างที่เป็นดินเผา ไม่ว่าจะมาก่อนอิฐหรือแผ่นกระเบื้อง เอเสเคียลก็ได้รับคำสั่งให้เอาวัตถุนั้นไปตั้งอยู่ตรงหน้าเขา จากนั้นก็วาดภาพที่เป็นตัวแทนของ กรุงเยรูซาเล็มลงบนมัน คนบาบิโลนสมัยโบราณมักเขียน 'อักษรคูนิฟอร์ม' ลงบนแผ่นจารึกดินเหนียวเช่นนั้นก่อนที่พวกมันจะถูกตากให้แห้งและแข็งตัว นั่นอาจเป็นสิ่งที่ถูกหมายถึงตรงนี้

2 จงล้อมนครนั้นไว้และก่อกำแพงล้อมไว้รอบนครนั้นด้วย และก่อเชิงเทินไว้สู่นครนั้น และตั้งค่ายรอบนครไว้ และตั้งเครื่องทะเลวงกำแพงไว้รอบนคร บนแผ่นกระเบื้อง (หรือก่อนอิฐ หรือแผ่นจารึกนั้น) เอเสเคียลยังถูกสั่งให้แสดงภาพการล้อมกรุงพร้อมกับ กำแพงล้อม เชิงเทินและค่ายทหารจะต้องถูกแสดงบนแผ่นจารึกดินเหนียวอันนั้น โดยเอเสเคียล สิ่งที่ค่อยๆถูกเผยคือ การพรรณนาให้เห็นภาพการล้อมกรุงเยรูซาเล็มครั้งสุดท้าย (เราควรระลึกว่าเอเสเคียลเขียนจากภายในบาบิโลนและก่อนการล่มสลายในที่สุดของเยรูซาเล็ม) ตรงนี้คือคำพยากรณ์ที่เป็นภาพชัดเจนเกี่ยวกับการล่มสลายในที่สุดของเยรูซาเล็มที่ใกล้เข้ามา

อสค 4:3-4 จงหากระทะเหล็กมา และวางกระทะเหล็กนั้นต่างเป็นกำแพง เหล็กระหว่างเจ้ากับนครนั้น และเจ้าจงหันหน้าสู่นครนั้น ให้นครนั้นถูกล้อม แล้วเจ้าจงกระชับ การล้อมเข้าไป นี่เป็นหมายสำคัญสำหรับวงศ์วานอิสราเอล จากนั้นเอเสเคียลถูกสั่งให้เอากระทะเหล็กมาและตั้งมันระหว่างตัวเขาเองกับภาพแสดงแทนกรุงเยรูซาเล็มบนแผ่นจารึกดินเหนียว

ของเขา กระทั่งเหล็กนี้ อาจเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความแข็งกระด้างของใจของอิสราเอลและดีของมันแสดงถึงความดำมืดแห่งความบาปของพวกเขา เอเสเคียลจึงเป็นตัวแทนของพระเจ้าและการที่ความบาปทั้งหลายของอิสราเอลได้แยกออกระหว่างพวกเขากับพระองค์ ผลลัพธ์ก็คือการล้อมกรุงเยรูซาเล็มครั้งสุดท้ายที่ใกล้เข้ามาโดยบาบิโลน หมายสำคัญนั้นเห็นได้ชัดว่าความบาปของอิสราเอลได้นำการถูกทำลายครั้งสุดท้ายมาสู่พวกเขา ทั้งหมดนี้เห็นได้ชัดว่าถูกออกแบบมาเพื่อเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่วงศ์วานอิสราเอล ดู 1 โครินธ์ 1:22

4 แล้วเจ้าจงนอนตะแคงข้างซ้ายและเราจะวางความชั่วช้าแห่งวงศ์วานอิสราเอลไว้เหนือเจ้า เจ้านอนทับอยู่กี่วัน เจ้าจะแบกความชั่วช้าของนครนั้นเท่านั้นวัน บางคนกล่าวหาว่าการที่เอเสเคียลนอนตะแคงข้างนั้นเป็นในนิมิตหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนเห็นได้ชัดว่านี่เป็นการกระทำจริงๆ โดยมีค่าเชิงสัญลักษณ์ มีการแสดงให้เห็นความแตกต่างในเนื้อความที่ตามมาระหว่างวงศ์วานอิสราเอลกับวงศ์วานยูดาห์ ขณะนอนตะแคงโดยหันหน้าไปทางทิศเหนือ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็จะกำลังมองไปยังทิศเหนือและดังนั้นจึงหันไปทางวงศ์วานอิสราเอล (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) ความบาปของพวกเขาจึงถูกหมายเหตุไว้ ความชั่วช้าของอิสราเอลเห็นได้ชัดว่าจะถูกวางลงบนแผ่นจารึกดินเหนียวที่ถูกบรรยายไว้ข้างบนหรือน่าจะบนกระเบื้องเหล็กอันนั้น ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ความบาปของอิสราเอลแยกออกระหว่างพวกเขากับพระเจ้าของพวกเขา ระยะเวลาของบทเรียนที่ใช้วัตถุนี้จะถูกนิยามในข้อถัดไป

อสค 4:5-6 เพราะเราได้กำหนดวันให้แก่เจ้าแล้ว คือสามร้อยเก้าสิบวันเท่ากับจำนวนปีแห่งความชั่วช้าของเขา เจ้าจะต้องแบกความชั่วช้าของวงศ์วานอิสราเอลนานเท่านั้น ตอนท้ายของข้อ 6 กล่าวชัดเจนว่าวันเหล่านี้เป็นตัวแทนของเวลาหลายปี หลายวิธีได้ถูกนำเสนอเพื่อคำนวณเวลา 390 ปีของความบาปของอิสราเอล บางทีวิธีที่ดีที่สุดก็คือว่า มีเวลาประมาณ 390 ปีตั้งแต่การแบ่งออกเป็นสองส่วนของอาณาจักรนั้นภายใต้เยโรโบอัมและรูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้นจนถึงการทำลายกรุงเยรูซาเล็มครั้งสุดท้ายโดยบาบิโลน ความชั่วช้าสำคัญของวงศ์วานอิสราเอล (นั่นคือ อาณาจักรฝ่ายเหนือ) คือความบาปในเรื่องรูปปลุกวัวทองคำทั้งสองนั้น เอเสเคียลจะต้อง (ผ่านทางบทเรียนที่ใช้วัตถุประกอบ) แสดงสัญลักษณ์ของความบาปนั้น เราไม่ควร

อนุমানว่าผู้พยากรณ์ท่านนี้ไม่ลุกขึ้นเลยระหว่าง 390 วันนั้นเพื่อไปทำสิ่งต่างๆที่จำเป็น แต่ว่าเขาแสดงสัญลักษณ์ผ่านการนอนตะแคงเช่นนี้ทุกวันตลอดระยะเวลา

6 และเมื่อเจ้ากระทำเช่นนี้ครบวันแล้ว เจ้าจะต้องนอนลงเป็นครั้งที่สอง แต่นอนตะแคงข้างขวา และเจ้าจะแบกความชั่วช้าของวงศ์วานยูดาห์ เรากำหนดให้เจ้าสี่สิบวันวันแทนปี ในลักษณะเดียวกัน ผู้พยากรณ์ท่านนี้จะต้องนอนตะแคงข้างขวา (โดยหันหน้าไปทางทิศใต้เพื่อแสดงถึงอาณาจักรฝ่ายใต้แห่งยูดาห์) นานสี่สิบวัน อีกครั้งที่สี่สิบวันนั้นเป็นตัวแทนของปีเหล่านั้นของความบาปของอาณาจักรฝ่ายใต้นั้นคือยูดาห์ แม้ตัวเลขสี่สิบมีความหมายฝ่ายวิญญาณมากมายทั่วพระคัมภีร์ ตรงนี้มันก็ถูกเชื่อมโยงโดยตรงกับความบาปของยูดาห์ ความบาปที่ว่านั้นอาจหมายถึงช่วงสี่สิบปีสุดท้ายนั้นแห่งรัชกาลของมนัสเสห์ซึ่งความบาปของยูดาห์ไปถึงจุดที่ไม่อาจย้อนกลับมาได้เท่าที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า ดู 2 พงศกัศตรีย์ 23:26-27 ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นไป การพิพากษาที่ถูกกำหนดไว้ต่อยูดาห์แล้ว แม้ถูกเลื่อนออกไปเพราะความชอบธรรมของโยสิยาห์ก็ตาม (ที่น่าสนใจยิ่งขึ้นไปอีกก็คือว่า 390 บวก 40 เท่ากับ 430 ซึ่งเป็นจำนวนปีตั้งแต่สมัยอับราฮัมจนถึงการประทานพระราชบัญญัติและการพันธกิจของพวกเขา ดู อพยพ 12:40 และกาลาเทีย 3:17) ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เอเสเคียลจะต้องนอนตะแคงข้างซ้ายและข้างขวาเพื่อเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงจำนวนปีเหล่านั้นแห่งความบาปในวงศ์วานทั้งสองแห่งอิสราเอล

อสค 4:7-8 และเจ้าต้องตั้งหน้าตรงการล้อมเยรูซาเล็มไว้ด้วยแขนเปลือยเปล่า และเจ้าจงพยากรณ์สู่คนนั้น การพิพากษาอาณาจักรฝ่ายเหนือได้ผ่านพ้นไปแล้ว (ในปี 722 ก่อน ค.ศ.) จุดสนใจหลักแห่งพระพิโรธของพระเจ้าคราวนี้มีต่อยูดาห์และเยรูซาเล็ม ดังนั้นเอเสเคียลจึงถูกสั่งให้ตั้งหน้าของเขาไปยังการล้อมกรุงเยรูซาเล็มซึ่งใกล้เข้ามา การเปลือยแขนของเขาเป็นสำนวนของชาวตะวันออกที่หมายถึงการเตรียมพร้อมสำหรับปฏิบัติการ (ทางทหาร) จากการทำท่านั้น เอเสเคียลก็ได้รับคำสั่งให้พยากรณ์ต่อสู่เยรูซาเล็ม

8 และ ดูเถิด เราจะเอาเชือกมัดเจ้าไว้ เจ้าจะพลิกจากข้างนี้ไปข้างโน้นไม่ได้จนกว่าเจ้าจะครบการล้อมนครตามกำหนดวันของเจ้า ทั้งหมดที่เอเสเคียลกำลังกระทำมีความหมายเชิง

สัญลักษณ์ พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงมีผู้พยากรณ์ท่านนี้ลงเพื่อที่ว่าเขาจะพลิกตัวไปอีกฝั่งไม่ได้ นี่อาจมีความหมายเชิงสัญลักษณ์เพิ่มเติม โดยบังคับใช้ในเชิงสัญลักษณ์เท่านั้น อย่างไรก็ตาม ประเด็นนั้นก็ชัดเจนมากๆ เสรฐาเล็มจะไม่สามารถสลัดทิ้งการล้อมกรุงที่จะมาต่อสู้นั้นโดยบาบิโลนได้ เอเสเคียลจึงแสดงสัญลักษณ์ถึงชะตากรรมนั้น โดยใช้บทเรียนเหล่านั้นโดยใช้วัตถุประกอบตามที่พระเจ้าตรัสสั่ง

อสค 4:9-11   **เจ้าจงเอาข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ถั่วฝัก และถั่วแดง ข้าวฟ่าง และเทียนแดง มาใส่ในภาชนะลูกเดียวไว้ทำเป็นขนมปังให้เจ้า ระหว่างที่เจ้านอนตะแคงตามกำหนดวันสามร้อยเก้าสิบวันนั้น เจ้าจะรับประทานอาหารนี้ ในช่วง 390 วันแรกนั้นของหมายสำคัญนี้ เอเสเคียลถูกสั่งให้กินแต่ธัญพืชต่างๆที่ผสมกัน (นั่นคือ มังสวิรัต) อย่างไรก็ตาม มีลำดับความก้าวหน้าแบบต่ำลงเรื่อยๆตั้งแต่ข้าวสาลีจนถึงเทียนแดง ข้าวสาลีคือธัญพืชที่น่าปรารถนา เทียนแดงคือเมล็ดพืชหยาบๆเหมือนวัชพืช ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงความตกต่ำฝ่ายวิญญาณซึ่งเกิดแก่อาณาจักรฝ่ายเหนือ โดยลงท้ายด้วยความอดอยากอันมีรสขมของเทียนแดงในการล้อมกรุงสะมาเรียครั้งสุดท้ายนั้น**

10 และอาหารที่เจ้ารับประทานจะต้องข้ง เป็นวันละยี่สิบเซเชล เจ้าจรับประทานตามเวลากำหนด ยี่สิบเซเชลเท่ากับประมาณสิบออนซ์ ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เอเสเคียลจะต้องกินแค่สิบออนซ์ต่อวันของอาหารเหล่านี้ โดยปิดท้ายด้วยเทียนแดงเหล่านั้นซึ่งมีรสขม นี่แสดงถึงอาหารที่เกือบเป็นความอดอยากซึ่งจะเกิดแก่เยรูซาเล็มในการถูกล้อมครั้งสุดท้ายของมัน

11 และน้ำเจ้าต้องตวงดื่ม คือหนึ่งในหกของอินหนึ่ง เจ้าจดื่มนี้ตามเวลากำหนด หนึ่งในหกของอินหนึ่งก็มากกว่าหนึ่งไพน์ท์เพียงเล็กน้อย ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงต้องดื่มน้ำแค่หนึ่งไพน์ท์ต่อวัน ซึ่งแสดงภาพของความอดอยากอันจะเกิดขึ้นในเยรูซาเล็มในการถูกล้อมครั้งสุดท้ายของมัน

อสค 4:12-13   **และเจ้าจะต้องรับประทานต่างขนมปังข้าวบาร์เลย์ ใช้ไฟอุจจาระมนุษย์ปิ้งท่ามกลางสายตาของเขาทั้งหลาย" ข้าวบาร์เลย์คือธัญพืชเนื้อหยาบซึ่งเหมาะสำหรับ**

เป็นอาหารสัตว์ ขนมอบที่มาจากมันก็มีเนื้อหยาบและเป็นอาหารอย่างสุดท้ายที่คนจะรับประทานหากไม่มีอะไรกินจริงๆ จนทุกวันนี้มันไม่ใช่เรื่องแปลกที่พวกอาหรับร้อนระอุใช้มูลสัตว์ที่ตากแห้งแล้วเป็นเชื้อเพลิงสำหรับเตาอบขนมปังของพวกเขา อย่างไรก็ตาม อูจจาเราะมนุษย์ถือว่าเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียน กระนั้นพระเจ้าก็ทรงสั่งเอเสเคียลให้ปังขนมปังเนื้อหยาบของเขาแบบนั้น ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ สภาพจนตรอกของการถูกล้อมของยูดาห์ซึ่งถูกแสดงสัญลักษณ์โดยผู้พยากรณ์ท่านนี้

13 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "ประชาชนอิสราเอลจะต้องรับประทานขนมปังของเขาอย่างมลทินอย่างนี้แหละ ณ ท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งเราจะขับไล่เขาไปอยู่" แม้จุดสนใจหลักของเอเสเคียลคือต่อผู้ยูดาห์ กระนั้นพระเจ้าก็ยังเตือนความจำอาณาจักรฝ่ายเหนือในการตกเป็นเชลยของมันว่าทำไมพวกเขาจึงเผชิญสภาพจนตรอกเช่นนั้น ความยากลำบากของพวกเขาคือผลลัพธ์ของความบาปที่พวกเขาไม่ยอมกลับใจใหม่

อสค 4:14-15 แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าข้า ดูเถิดจิตใจของข้าพระองค์ไม่เคยเป็นมลทินเลย เพราะตั้งแต่หนุ่มๆ มาจนบัดนี้ ข้าพระองค์ไม่เคยรับประทานสิ่งที่ตายเอง หรือที่ถูกสัตว์ฉีกจนแหลกเป็นชิ้นๆ ไม่มีเนื้อสัตว์ที่พึงรังเกียจเข้าไปในปากของข้าพระองค์เลย" เอเสเคียลเป็นยิวที่เคร่งครัดและยึดความเชื่อเดิมซึ่งถือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับเรื่องอาหารของยิวอย่างระมัดระวังมาตั้งแต่หนุ่มๆ เขาไม่เคยฝ่าฝืนกฎข้อบังคับด้านสุขอนามัยของมันอย่างจงใจเลย การปังขนมปังโดยใช้อูจจาเราะมนุษย์เป็นเชื้อเพลิงเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจสำหรับเขาและเขาทักท้วงเรื่องนี้ต่อพระเจ้า

15 แล้วพระองค์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ดูเถิด เราจะยอมให้เจ้าใช้มูลวัวแทนอูจจาเราะของมนุษย์ ซึ่งเจ้าจะใช้เตรียมขนมปังของเจ้า" พระเจ้าจึงทรงผ่อนปรนให้และอนุญาตให้ผู้พยากรณ์ท่านนี้ปังขนมปังด้วยมูลวัวได้ ซึ่งแม้ว่าไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดอย่างน้อยก็พอยอมรับได้ อย่างไรก็ตาม ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็ยังเหมือนเดิม นั่นคือ ในระหว่างการล้อมกรุงเยรูซาเล็มครั้งสุดท้าย ขนมปังเล็กน้อยที่ถูกทำขึ้นจะถูกเตรียมด้วยอูจจาเราะมนุษย์

อสถ 4:16-17   พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เราจะ ทำลายอาหารหลักในเยรูซาเล็มเสีย เขาจะต้องซังขนมปังรับประทาน ทั้งรับประทานด้วยความ หวาดกลัว และเขาจะตวงน้ำดื่ม ทั้งดื่มด้วยอาการอกสั่นขวัญหาย การประยุคต์ใช้บทรนี้ทั้งบทถูก ทำให้ชัดเจนตอนนี ในการล้อมกรุงเยรูซาเล็มที่จะเกิดขึ้นนั้น อาหารจะแทบไม่มีอยู่เลยและที่มี อยู่ก็จะเป็นวัชพืชหายาบ เช่น เทียนแดงและถั่วปิ้ง โดยใช้อุจจาระมนุษย์ การซังขนมปังก็หมายถึง ซันเล็กๆของขนมปังซึ่งถูกวางบนตาซังและการปั้นมันเป็นส่วนๆ น้ำจะถูกปันส่วนอย่าง ระมัดระวังและหลายคนจะอัศจรรย์ใจ (นั่นคือ หวาดกลัว) กับสภาพอันเลวร้ายของมัน กล่าวโดย สรุปรูป สภาพต่างๆในการล้อมกรุงเยรูซาเล็มครั้งสุดท้ายจะเลวร้าย - เกือบอดตายและน้ำดื่มเพียง เล็กน้อย

17 เพื่อให้ขาดขนมปังและน้ำให้ต่างคนต่างอกสั่นขวัญหาย และซุบซอมไปเพราะความ ซัวซัวของเขาทั้งหลาย" ความคิดตรงนี้ก็คือว่าในวันอันเลวร้ายเหล่านั้น บรรดาชาวกรุงเยรูซาเล็ม จะขาดอาหารและน้ำและจะรกร้างว่างเปล่า (อกสั่นขวัญหาย) สาเหตุที่แท้จริงคือความบาปที่ พวกเขาไม่ยอมกลับใจใหม่ นั่นคือประเด็นของบทนี้ทั้งบท

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 5: พระเจ้าทรงสั่งเอเสเคียลให้ใช้บทเรียนผ่านวัตถุอีกเรื่อง – การ ตัดผมของเขาออกและซังมัน อีกครั้งที่บทเรียนที่ยิ่งใหญ่กว่าคือเรื่องของการพิพากษาเพราะ ความบาปของเยรูซาเล็ม บทนี้ประกอบด้วยสองส่วน: บทเรียนผ่านวัตถุเรื่องเส้นผมที่ถูกตัดและ ซังในข้อ 1-4 และการพิพากษาอันน่ากลัวซึ่งจะเกิดแก่เยรูซาเล็มเพราะความบาปของพวกเขาใน ข้อ 5-17

อสถ 5:1-2   "เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเอามีดคมเล่มหนึ่ง จงเอามีดโกน ของช่างตัดผม จงโกนศีรษะและโกนเคราของเจ้า เอาตาซังสำหรับซังมา แบ่งผมนั้นออก พระเจ้า ทรงสั่งเอเสเคียลให้โกนศีรษะและเคราของเขา จากนั้นเขาจะต้องเอาเส้นผมที่ถูกตัดแล้วซังบน ตาซังที่ใช้ไม้คาน โดยแบ่งมันออกเป็นสามส่วนเท่าๆกัน

2 เมื่อวันการล้อมครบถ้วนแล้ว เจ้าจงเผาหนึ่งในสามส่วนเสียในไฟที่กลางเมือง และเอาหนึ่งในสามอีกส่วนหนึ่งมา เอามีดพันให้รอบเมือง และหนึ่งในสามอีกส่วนหนึ่งนั้น เจ้าจงให้ลมพัดกระจายไป และเราจะชักดาบออกตามไป เอเสเคียลได้รับคำสั่งให้เผาเส้นผมที่ถูกตัดแล้วของเขาหนึ่งในสามส่วน แน่แน่นอนว่าเพื่อบ่งบอกว่าหนึ่งในสามของพวกยิวในเยรูซาเล็มจะพินาศในการถูกเผา (หรืออาจเป็นการกัณหารอาหาร) ซึ่งจะเกิดแก่นครนั้นในตอนสิ้นสุดของการล้อมกรุง จากนั้นเขาจะต้องเอามีดเล่มหนึ่งพันส่วนของผมที่ถูกตัดแล้วของเขา แน่แน่นอนว่าเพื่อบ่งบอกว่าหนึ่งในสามของประชากรของเยรูซาเล็มจะพินาศด้วยคมดาบเมื่อคนบาบิโลนทะลวงเข้าไปในกรุงนั้นได้ในที่สุด ส่วนที่สามสุดท้ายของผมนั้นจะต้องถูกโยนให้ลมพัดปลิวกระจัดกระจายไป แน่แน่นอนว่านี่บ่งบอกว่าอีกหนึ่งในสามของชาวกรุงเยรูซาเล็มจะถูกกระจัดกระจายไปกับสายลม แต่จะถูกตามรอยและถูกสังหาร (เช่นเดียวกับที่คนบาบิโลนทำกับเศเศเคียห์)

อสค 5:3-4 และเจ้าจงเอาเส้นผมเหล่านั้นมาห้อยหนึ่งมัดติดไว้ที่เสื้อคลุมของเจ้า เส้นผมห้อยหนึ่งของผู้พยากรณ์ท่านนี้จะต้องถูกมัดไว้ในเสื้อคลุมของเขา อาจเพื่อบ่งบอกถึงชนส่วนที่เหลือซึ่งหนีรอดจากการเข่นฆ่าของคนบาบิโลนและซ่อนตัวอยู่ในพื้นที่เขตรอบนอกของยูดาห์ ดู เยเรมีย์ 40

4 และเจ้าจงเอาผมเหล่านี้มาอีกบ้าง จงโยนเข้าไปในไฟให้ไหม้เสียในไฟนั้น จากที่นั่นจะมีไฟเข้าไปในวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด จากนั้นเอเสเคียลก็ได้รับคำสั่งให้เอาเส้นผมเหล่านั้นที่ซ่อนอยู่และโยนพวกมันลงไปในไฟ ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงชนส่วนที่เหลือซึ่งหนีรอดมาแต่สุดท้ายก็ถูกจับโดยบาบิโลนในอียิปต์และพินาศ ดู เยเรมีย์ 41-44 พวกยิวที่กระจัดกระจายไปนั้นมักถูกข่มเหงจนตาย

อสค 5:5-6 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า นี่คือเยรูซาเล็ม เราตั้งเธอไว้ในท่ามกลางประชาชาติและประเทศทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเธอ เกรงว่าจะมีคำถามใดๆเกี่ยวกับ

การประยุกต์ใช้คำอุปมาเรื่องนี้ พระเจ้าตรัสชัดเจนว่ามันหมายถึงกรุงเยรูซาเล็มและบริเวณโดยรอบ (นั่นคือ ยูดาห์)

6 และเยรูซาเล็มได้เปลี่ยนคำตัดสินของเราให้เป็นสิ่งที่ชั่วร้ายยิ่งกว่าประชาชาติใดๆ และได้เปลี่ยนกฎเกณฑ์ของเรามากยิ่งกว่าประเทศที่อยู่ล้อมรอบ โดยปฏิเสธไม่รับคำตัดสินของเรา และไม่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา ยูดาห์, ชนที่เหลืออยู่ของอิสราเอล และเยรูซาเล็มซึ่งเป็นนครของพระเจ้า ได้บิดเบือนคำตัดสินต่างๆของพระเจ้าให้เป็นความชั่ว (คำที่แปลว่า เปลี่ยน ใน โครงสร้างฮีบิล (มาราห์) มีความหมายว่าการกบฏหรือการไม่เชื่อฟัง) พวกเขาซึ่งเป็นประชาชนของพระเจ้าได้ผันแปรและฝ่าฝืนบัญญัติต่างๆของเจ้ามากกว่าประชาชาติอื่นใดที่อยู่รอบตัวเธอ พวกเขาได้ปฏิเสธทางทั้งหลายอันชอบธรรมของพระเจ้าและบัญญัติต่างๆของพระองค์และเพิกเฉยพวกมัน นั่นเป็นเหตุที่ว่าทำไมการพิพากษาถึงจะมานะ ยูดาห์อวดดีต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้าซึ่งพวกเขาเคยเห็นดีด้วยในอดีต

อสค 5:7-8 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะเหตุว่าเจ้าดันทุรังยิ่งกว่าประชาชาติที่อยู่รอบเจ้า และมีได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ หรือรักษาคำตัดสินของเรา แต่ได้ประพฤติตามคำตัดสินของประชาชาติที่อยู่รอบเจ้า ยูดาห์ได้ทวีความบาปมากกว่าประชาชาติเพื่อนบ้านใดๆและเพิกเฉยกฎเกณฑ์เหล่านั้นของพระเจ้า พวกเขาแสดงการดูหมิ่นทางทั้งหลายของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิงและกลับรับเอาการนับถือรูปเคารพแบบต่างๆของประชาชาติเหล่านั้นที่อยู่ล้อมรอบพวกเขา

8 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เรา แม้ว่าเรานี้แหละเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เราจะพิพากษาลงโทษท่ามกลางเจ้าท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลาย เพราะความบาปของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงเตือนว่าบัดนี้พระองค์จะทรงเป็นปฏิปักษ์ต่อประชาชนของพระองค์เองและจะทรงกระทำการพิพากษาต่อผู้พวกเขาในสายตาของประชาชาติอื่นๆ

อสค 5:9-10 และเพราะการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า เราจะกระทำท่ามกลางเจ้าอย่างที่เราไม่เคยกระทำมาก่อนเลย และเราจะไม่กระทำอย่างนั้นอีกต่อไป เพราะความบาปอันโจ่งแจ้งของยูดาห์และเยรูซาเล็ม พระเจ้าจึงทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงพิพากษาพวกเขาในแบบที่พระองค์ไม่เคยพิพากษาประชาชาติอื่นหรือจะทรงกระทำอีกเลย มันเป็นเพราะการนำสะอิดสะเอียนเหล่านั้นแห่งความบาปของพวกเขา - โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนับถือรูปเคารพอันโจ่งแจ้งของพวกเขา

10 เพราะฉะนั้นบิดาจะกินบุตรชายของตนท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย และบรรดาบุตรชายจะกินบรรดาบิดาของเขาทั้งหลาย และเราจะพิพากษาลงโทษเจ้า ผู้ใดในพวกเจ้าที่เหลืออยู่ เราจะให้กระจัดกระจายไปตามลมทุกทิศานุทิศ ในวันท้ายๆของการล้อมกรุงเยรูซาเล็ม โดยบาบิโลนสภาพต่างๆจะเริ่มเลวร้ายเสียจนสมาชิกในครอบครัวจะกินกันเองในสภาวะจนตรอกของการกินเนื้อคน ความอดอยากสามารถบิดเบือนจิตใจคนได้ในระยะสุดท้ายของมัน นั่นจะเป็นส่วนหนึ่งของการพิพากษาของพระเจ้า นอกจากนี้ คนส่วนที่เหลือซึ่งรอดมาได้จะถูกกระจัดกระจายไปยังลมทั้งสี่ทิศ มันเป็นเช่นนั้นเรื่อยมาจนทุกวันนี้ในการกระจัดกระจายไปของพวกยิว

อสค 5:11-13 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด แน่ทีเดียวเพราะเจ้าได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินไปด้วยสิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า และด้วยสิ่งลามกทั้งสิ้นของเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะตัดเจ้าลง หนัสน์ตาของเราจะไม่ปราณี เราจะไม่สงสารด้วย ความบาปที่เป็นรากเหง้าของยูดาห์คือ การนับถือรูปเคารพของพวกเขาซึ่งพวกเขาได้อาเข้ามากระทั้งในพระวิหารของพระเยโฮวาห์พระเจ้า เพราะการหยามเกียรติซึ่งหน้านี้ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทำให้พวกเขาตกลงโดยไม่แสดงความสงสารเลย

12 พวกเจ้าหนึ่งในสามส่วนจะล้มตายเพราะโรคระบาด และถูกผลาญด้วยการกันดารอาหารในหมู่พวกเจ้า อีกหนึ่งในสามส่วนจะล้มตายด้วยดาบอยู่รอบเจ้า และอีกหนึ่งในสามส่วนเราจะให้กระจัดกระจายไปตามลมทุกทิศานุทิศ และเราจะชักดาบออกไปตามเขาทั้งหลายไป ใน

รูปแบบที่คล้ายกับที่ถูกรรณาไว้ในข้อ 2 ของบทนี้ หนึ่งในสามของชาวกรุงเยรูซาเล็มจะ
พินาศเพราะความอดอยากและโรคภัย หนึ่งในสามของพวกเขาจะถูกฆ่าในการสู้รบครั้งสุดท้าย
และหนึ่งในสามของพวกเขาจะถูกกระจัดกระจายไปยังลมทั้งสี่ทิศ เพียงเพื่อที่จะถูกไล่ตามโดย
พวกศัตรู นี่ถูกทำให้สำเร็จจริงในไม่เพียงในพวกยิวที่หลบหนีไปในอียิปต์เท่านั้น แต่ตลอดหลาย
ยุคสมัยเพราะพวกยิวถูกข่มเหงเป็นกิจวัตร

13 เช่นนี้แหละ ความกริ้วของเราจะมอดลง และเราจะระบายความโกรธของเราจนหมด
และพอใจ และเขาทั้งหลายจะได้ทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ได้กล่าวเช่นนี้ด้วยใจจดจ่อเมื่อ
ความโกรธของเราต่อเขามอดลงแล้ว ความกริ้วของพระเจ้าจะถูกทำให้สำเร็จต่อประชาชนของ
พระองค์ จากนั้นมันก็จะสิ้นสุด กระนั้นในระหว่างนั้น พวกยิวที่มักกบฏจะตระหนักว่าพระเจ้า
ทรงจัดการกับพวกเขาแล้ว (ไม่ว่าพวกเขาจะยอมรับอย่างเปิดเผยหรือไม่ก็ตาม) แม้พวกยิวส่วน
ใหญ่ไม่เคยกลับใจใหม่จริงๆเลย กระนั้นในใจของพวกเขาที่รู้ว่าพระเจ้าของพวกเขาทรง
พิพากษาพวกเขาแล้ว

อสค 5:14-15 ยิ่งกว่านั้น เราจะกระทำให้เจ้าถูกทิ้งไว้ให้เสียไปเปล่าๆ และเป็นที
ถูกดำเนินคดีเตียนท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเจ้า และในสายตาของบรรดาผู้ที่
ผ่านไปมา อิสราเอลซึ่งเคยเป็นราชินีแห่งประชาชาติทั้งหลาย จะถูกทำให้รกร้างว่างเปล่าและ
ประชาชาติทั้งปวงจะใช้ชื่อยิวเป็นภายิตและคำเย้ยหยัน จะว่าไปแล้วมันก็เป็นเช่นนั้นอยู่จนทุก
วันนี้ท่ามกลางประชาชาติอิสลามทั้งหลาย

15 เจ้าจะเป็นที่เขมประณามและเย้ยหยัน เป็นคำสั่งสอนและเป็นที่น่าหวาดเสียวแก่
ประชาชาติที่อยู่ล้อมรอบเจ้า เมื่อเราจะพิพากษาลงโทษเจ้า ด้วยความกริ้วและความเกรี้ยวกราด
และการต่อว่าอย่างรุนแรงของเรา เรา พระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาเช่นนี้แล้ว ตลอดหลายศตวรรษ
ประชาชาติอื่นๆจะเห็นการพิพากษานั้นที่มีต่ออิสราเอลและเย้ยหยันพวกยิวที่ถูกกระจัดกระจาย
ไป กระนั้นพวกเขาก็จะตระหนักด้วยว่าการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์

เองนั้นเป็นเพราะความบาปของพวกเขา การเสียดสีของเรื่องนี้ก็คือว่าประชาชาติอื่นๆจะ
ตระหนักว่าทำไมยูดาห์ถึงถูกพิพากษาขณะที่พวกยิวส่วนใหญ่แล้วไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนั้น

อสค 5:16-17   **เมื่อเราจะปล่อยลูกธนูมฤตยูแห่งการกัณดารอาหาร คือลูกธนูแห่ง**
การทำลายในท่ามกลางเจ้า ซึ่งเราจะปล่อยไปทำลายเจ้า และเมื่อเราเพิ่มการกัณดารอาหารให้เจ้า
และทำลายอาหารหลักของเจ้าเสีย แม้พระเจ้าจะทรงส่งการพิพากษามาต่อสู้อุประชาชาติอื่นๆใน
รูปของการกัณดารอาหารและการทำลายล้าง พระองค์ก็จะทรงทำแบบเดียวกันนั้นอย่างแน่นอน
ต่อยูดาห์และเยรูซาเล็ม ในวันท้ายๆแห่งการล้อมกรุงของคนบาบิโลน ความอดอยาก (นั่นคือ
การกัณดารอาหาร) จะเป็นอสุรกายที่น่ากลัวจริงๆสำหรับพวกยิวที่มักกบฏ

17 เราจะส่งการกัณดารอาหารและสัตว์ป่าร้ายมาสู่เจ้า และมันจะริบลูกหลานของเจ้าไป
เสีย โรคระบาดและโลหิตจะผ่านเจ้า และเราจะนำดาบมาเหนือเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่น
วาจาเช่นนี้แล้ว" ดังที่ได้บอกล่วงหน้าแล้วในข้อที่แล้ว พระเจ้าทรงปฎิญาณว่าจะส่งการกัณดาร
อาหาร บรรดาสัตว์ที่ล่าเหยื่อ โรคภัยและการทำให้โลหิตตกมายังยูดาห์และเยรูซาเล็ม คนจำนวน
มากที่อยู่在那นั้นจะพบจุดจบอันรุนแรง (โดยดาบ) ความแน่นอนของคำพยากรณ์เหล่านี้ถูก
ประทับตราด้วยลายเซ็นของพระเจ้าเอง - "เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาเช่นนี้แล้ว" พระเจ้า
ตรัสมันแล้วและนั่นก็เป็นอันจบเรื่อง มันจะเกิดขึ้นแน่ๆ!

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 6: พระเจ้าทรงประกาศการพิพากษาต่อผู้ความบาปของคน
อิสราเอลที่ยังอยู่ในแผ่นดินนั้นต่อไป กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ เอเสเคียลประกาศการพิพากษา
ต่างๆสำหรับการนับถือรูปเคารพในข้อ 1-7, ส่วนที่เหลือซึ่งได้รับการช่วยให้รอดในข้อ 8-10
และความรกร้างว่างเปล่าทั้งหลายที่จะมาในข้อ 11-14

อสค 6:1-2   **พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า** แหล่งที่มาของ
ข้อความของเอเสเคียลถูกกล่าวชัดเจน มันเป็นพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งมาถึงเขา วลี

นั้นปรากฏทั่วหนังสือเอเสเคียลสามสิบห้าครั้ง ซึ่งกล่าวชัดเจนถึงแหล่งที่มาและการคลไจจากพระเจ้าของหนังสือเอเสเคียล

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าตรงที่ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอล และจงพยากรณ์กล่าวโทษภูเขานั้น งานรับใช้ของเอเสเคียลมีไปยังพวกยิวที่ยังอยู่ในยูดาห์และเยรูซาเล็มเป็นหลัก อาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอลตกเป็นเชลยไปนานแล้ว พระเจ้าจึงตรัสแบบเหมารวมผ่านเอเสเคียลแก่พวกยิวเหล่านี้ในฐานะ "ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอล" งานรับใช้ของผู้พยากรณ์ท่านนี้คือการพยากรณ์ต่อสู้อพวกเขา

อสค 6:3-4 และกล่าวว่า ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้านี้แก่ภูเขาทั้งหลายและแก่นินขา และห้วยและหุบเขาทั้งหลายว่า ดูเถิด เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า และเราจะทำลายปุชนียสถานสูงของเจ้าเสีย เอเสเคียลใช้พระนามหนึ่งของพระเจ้าซึ่งแม้ไม่ใช่เอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขา ก็ถูกพบในเอเสเคียลมากกว่าหนังสือเล่มใดในพระคัมภีร์ เขาเรียกพระเจ้านี้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า (อาโดนาย เยโฮวิห์) จริงๆแล้วมันก็เท่ากับพระเยโฮวาห์ นี่เป็นครั้งที่เก้าจากกว่าสองร้อยครั้งที่เอเสเคียลใช้รูปแบบพระนามนี้ พระเจ้าจึงตรัสแก่แผ่นดินแห่งประชาชนของพระองค์: ภูเขาทั้งหลาย นินขาทั้งหลาย แม่น้ำทั้งหลายและหุบเขาทั้งหลายของมัน คำเตือนของพระองค์ก็เรียบง่าย การพิพากษาโดยดาบกำลังจะมาเพราะบรรดาปุชนียสถานสูงสำหรับรูปเคารพของพวกเขา พวกคนนับถือพระบาอัลมักสร้างแท่นบูชาและศาลเจ้าต่างๆของพวกเขาบนยอดนินขาทั้งหลายทั่วยูดาห์ พระเจ้าทรงเหลืออดเต็มทนกับมันแล้ว

4 แท่นบูชาทั้งหลายของเจ้าจะรกร้าง และพวกรูปเคารพของเจ้าจะแตกหักเสีย และเราจะเหวี่ยงคนที่ถูกฆ่าสังเวชของเจ้านั้นลงต่อหน้ารูปเคารพของเจ้า แม้ความบาปของยูดาห์ใหญ่โตและหลากหลาย ความชั่วหลักๆของมันคือการนับถือรูปเคารพ พระเจ้าจึงทรงบอกล่วงหน้าว่า แท่นบูชารูปเคารพเหล่านั้นและบรรดารูปเคารพของพวกเขาจะถูกทำลายและคนเหล่านั้นที่บูชาในที่เหล่านั้นจะถูกลงโทษ

อสค 6:5-7

และเราจะวางศพคนอิสราเอลไว้หน้ารูปเคารพของเขา และเราจะ

กระจายกระดูกของเจ้ารอบแท่นบูชาของเจ้า จะไม่มีการแสดงความเมตตาเลยสำหรับคนเหล่านั้นที่นับถือรูปเคารพในยูดาห์ พวกเขาจะพินาศเมื่อบาบิโลนรุกรานยูดาห์เป็นครั้งที่สามและครั้งสุดท้าย กระดูกของคนนับถือรูปเคารพเหล่านั้นที่เสียชีวิตจะถูกกระจัดกระจายไปรอบแท่นบูชา รูปเคารพเหล่านั้นในการทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์อย่างสิ้นเชิง

6 เจ้าอาศัยอยู่ที่ไหนๆ เมืองของเจ้าจะร้างและปฐมนิยสถานสูงของเจ้าจะรกร้าง ดังนั้น แหะแท่นบูชาของเจ้าจะร้างและรกร้าง รูปเคารพของเจ้าจะหักและสิ้นสุดลง รูปเคารพทั้งหลายของเจ้าจะถูกตัดลง และการทำงานของเจ้าจะถูกกวาดทิ้งเสียสิ้น แผ่นดินยูดาห์ทั้งสิ้นจะถูกทำลาย และปฐมนิยสถานสูงทุกแห่งจะถูกทำให้รกร้างว่างเปล่า เมื่อพระเจ้าทรงเสร็จสิ้นการพิพากษายูดาห์แล้ว การนับถือรูปเคารพจะถูกชำระออกไปจากมรดกของพวกยิวตลอดไป

7 และคนที่ถูกฆ่าจะล้มลงท่ามกลางเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ บรรดาคนนับถือรูปเคารพแห่งยูดาห์ซึ่งถูกฆ่าตายจะมีอยู่ทั่วแผ่นดินนั้น มันจะเสร็จสมบูรณ์ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าจะแสดงให้เห็นชัดเจนแก่ประชาชนที่มักกบฏของพระองค์ว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า (นั่นคือ พระเยโฮวาห์) ถ้าอิสราเอลไม่ยอมได้รับบทเรียนผ่านทางวิธีอื่น พระเจ้าก็จะทรงเปิดเผยฤทธานุภาพของพระองค์ผ่านทาง การพิพากษา ในหกสิบสามแห่งทั่วหนังสือเอสเกียล พระเจ้าทรงยืนยันว่าอิสราเอลจะรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า (นั่นคือ พระเยโฮวาห์) พวกเขาได้คิดอย่างโง่เขลาว่าพระบาอัลและรูปเคารพอื่นๆของพวกนับถือพระต่างด้าวคือพระ บัดนี้พระเยโฮวาห์จะแสดงให้เห็นชัดเจนว่าพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นพระเจ้าและมันจะเป็นเช่นนั้น โดยการพิพากษาซึ่งไม่มีวันผิดพลาด จะไม่มีคำถามเลยว่าผู้ใดคือพระเจ้าเมื่อทุกอย่างจบสิ้นลง

อสค 6:8-9

แต่เราจะให้เจ้าเหลืออยู่บ้างเป็นบางคน เพื่อเจ้าจะมีบางคน

ท่ามกลางประชาชาติที่หนีพ้นดาบไป เมื่อเจ้าจะกระจายไปอยู่ในประเทศต่างๆ แม้อิสราเอลโดยรวมซึ่งรวมถึงยูดาห์ด้วยจะถูกทำลายเพราะการนับถือรูปเคารพของพวกเขา กระนั้นพระเจ้าใน

ความเมตตาที่จะทรงเหลือชนส่วนหนึ่งไว้ซึ่งจะหนีรอดจากการถูกฆ่าตาย แม้กระนั้น ชนส่วนที่เหลือนี้จะถูกกระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติต่างๆแห่งแผ่นดินโลก การกระจัดกระจายไปนั้นยังดำเนินต่อมาจนทุกวันนี้

9 แล้วคนในพวกเจ้าที่หนีไปได้ นั้น จะระลึกถึงเราท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น เพราะใจของเราแหลกสลายเนื่องด้วยใจแพศยาของเขาซึ่งได้พรางจากเราไป และเนื่องด้วยตาของเขาที่มองดูรูปเคารพด้วยใจแพศยานั้น และเขาจะเกลียดตัวเอง เนื่องจากความชั่วร้ายซึ่งเขาได้กระทำในสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาด้วย ท่ามกลางพวกยิวที่เหลืออยู่นั้นซึ่งกระจัดกระจายไปจะมีคนเหล่านั้นที่ยังปรนนิบัติพระเจ้าของพวกเขาต่อไป คาเนียล เอสเธอร์และ โมรเดคัยคือแบบอย่างที่ดีเด่น วลีที่ว่า “เพราะใจของเราแหลกสลายเนื่องด้วยใจแพศยาของเขา” อาจแปลได้ว่า ‘เพราะเราจะทำให้ใจแพศยาของพวกเขาแหลกสลาย’ สิ่งหนึ่งที่ทำให้พวกยิวกระจัดกระจายไปนั้นทำสำเร็จก็คือ พวกเขาถูกรักษาให้หายจากการนับถือรูปเคารพ ไม่ว่าพวกยิวอาจมีข้อบกพร่องใดก็ตามหลังจากนั้น การนับถือรูปเคารพก็ไม่เป็นส่วนหนึ่งของข้อบกพร่องเหล่านั้นแล้ว พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพวกยิวในชนส่วนที่จะเหลืออยู่นั้นจะ โศกเศร้าเพราะความชั่วในอดีตของพวกเขา คำที่แปลเป็นเกลียด (คูวท์) มีความหมายด้วยว่า ‘ทุกข์โศก’ นั่นน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ คาเนียลทุกข์โศกอย่างแน่นอน ดู คาเนียล 9:1 พวกยิวในวันแห่งพระเยโฮวาห์จะทุกข์โศก คูอิสยาห์ 53 ด้วย พระเจ้าจึงทรงบอกล่วงหน้าถึงวันแห่งการกลับใจใหม่ที่จะมานั้นท่ามกลางประชาชนของพระองค์

อสค 6:10 เขาจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เรามิได้พูดพล่อยๆว่า เราจะกระทำการร้ายนี้แก่เขา" วันนั้นจะมาเมื่อพวกยิวที่กระจัดกระจายไปนั้นจะรู้กันหมดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียว ยิ่งกว่านั้นพวกเขาจะตระหนักว่าคำเตือนต่างๆของพระองค์ที่มีต่อความบาปของพวกเขาและเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมาไม่ได้เปล่าประโยชน์ ชนส่วนที่เหลือซึ่งมีใจเชื่อจะตระหนักว่าประชาชาติของพวกเขาสมควรได้รับการพิพากษานั้นอย่างสาสมซึ่งได้ตกแก่พวกเขาแล้ว

อสถ 6:11-12

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "จงตบมือและกระที่บเท้า

ของเจ้า และกล่าวว่า อนิจจาสำหรับการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นแห่งวงศ์วานอิสราเอล เหตุว่าเขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหารและด้วยโรคระบาด พระเจ้าทรงสั่งเอเสเคียลให้แสดงท่าทางประกอบด้วยมือและเท้าของเขา – เขากำปั้นมือหนึ่งของเขาเข้าไปอีกมือหนึ่งของเขาและกระที่บเท้าของเขา – เพื่อสาธิตให้เห็นความรุนแรงของการพิพากษานั้นที่จะเกิดแก่ยูดาห์ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกสั่งให้คร่ำครวญเพราะความบาปของชนชาติของเขาและการพิพากษาที่จะมานั้น: ความตายโดยดาบ ความอดอยากและ โรคร้าย สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นเมื่อบาบิโลนทำการรุกรานครั้งสุดท้ายของมันต่อผู้เยรูซาเล็มในปี 587-586 ก่อน ค.ศ.

12 ผู้ที่อยู่ห่างไกลออกไปจะตายด้วยโรคระบาด ผู้ที่อยู่ใกล้ก็จะล้มตายด้วยดาบ และผู้ที่เหลืออยู่และถูกล้อมไว้จะตายด้วยการกันดารอาหาร เราจะให้ความเกรี้ยวกราดของเรามีเหนือเขาจนกว่าจะมอดลง เช่นนี้แหละ พวกยิวที่หนีไปแล้วจะตายเพราะ โรคร้าย คนเหล่านั้นที่ยังอยู่ในยูดาห์จะถูกล้อมในการสู้รบ คนมากมายที่ติดอยู่ในการล้อมกรุงเยรูซาเล็มจะตายเพราะความอดอยาก ทั้งหมดนี้เป็นองค์ประกอบต่างๆแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนที่มักกบฏของพระองค์

อสถ 6:13-14

และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เมื่อคนที่ถูกล้อมนอนอยู่

ท่ามกลางรูปเคารพของเขา รอบแท่นบูชาของเขา บนเนินเขาสูงทุกแห่ง บนยอดเขาทั้งสิ้น ที่ได้ต้นไม้เขียวทุกต้น และได้ต้นไม้โอบกอบทุกต้น ไม่ว่าที่ใดๆที่เขาถวายนกที่พึงใจแก่รูปเคารพทั้งสิ้นของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงสาธิตให้เห็นอย่างปราศจากคำถามว่าพระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าเมื่อพวกยิวที่ตายแล้วนอนเคลื่อนอยู่รอบแท่นบูชารูปเคารพของพวกเขาซึ่งอยู่บนยอดเนินเขาทั้งหลายแห่งยูดาห์ พวกยิวยังปฏิบัติกรณับถือรูปเคารพอันชั่วช้าของตนได้ ต้นไม้ทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้นด้วย สถานที่เหล่านั้นแห่งการนับถือรูปเคารพในแผ่นดินนั้นจะกลายเป็น โชนความตายสำหรับพวกยิวที่คูหมั่นพระเจ้าของตนในที่เหล่านั้น

14 และเราจะยื่นมือของเราออกต่อผู้เขา และกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้าง และทิ้งร้าง ตลอดที่อาศัยทั้งสิ้นของเขา คือรกร้างมากกว่าถิ่นทุรกันดารที่ไปทางคิบลา แล้วเขาจึงจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์" อิสราเอลที่มักกบฏ (นั่นคือ ยูดาห์) จะไม่ยอมเรียนรู้ที่จะเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ด้วยวิธีอื่น ดังนั้นพระเจ้าจึงจะสอนพวกเขาให้รู้จักฤทธานุภาพของพระองค์โดยการเหยียดพระกรของพระองค์ออกในพระพิโรธต่อผู้พวกเขา ความคิดของคิบลาอาจเป็นไปได้ว่าแผ่นดินนั้นจะรกร้างว่างเปล่าตั้งแต่คิบลาซึ่งอยู่ใน โมอับ พื้นที่ทุกแห่งที่อยู่ทางทิศตะวันตกของคิบลาจะถูกทำลายในการพิพากษาครั้งสุดท้ายของบาบิโลน

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 7: บทนี้สานต่อใจความหลักที่ถูกเริ่มต้นแล้วเกี่ยวกับการพิพากษาครั้งสุดท้ายที่มีต่อยูดาห์ที่ชั่วช้า พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงพรรณนาถึงความรกร้างว่างเปล่าที่จะเกิดแก่แผ่นดินนั้นในข้อ 1-15 จากนั้นความทุกข์ใจของคนจำนวนเล็กน้อยที่จะหนีรอดไปได้ถูกพรรณนาไว้ในข้อ 16-22 สุดท้ายการตกเป็นเชลยของยูดาห์ถูกพรรณนาว่าเป็นเหมือน ไซ่ตรวนเส้นหนึ่งในข้อ 23-27

อสค 7:1-2 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า อีกบทหนึ่งถูกเกริ่นนำอีกครั้งโดยการหมายเหตุแหล่งที่มาจากพระเจ้าของมัน - พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้ามาถึงผู้พยากรณ์ท่านนี้

2 "เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าตรัสกับแผ่นดินอิสราเอลดังนี้ว่า อวสาน ความสิ้นสุดได้มาถึงทั้งสิ้นของแผ่นดินแล้ว พระเจ้าทรงเรียกผู้พยากรณ์ของพระองค์อีกครั้งว่าบุตรแห่งมนุษย์ พระองค์ผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงทรงเตือนอิสราเอลที่มักกบฏ (นั่นคือ ยูดาห์) ว่าจุดจบของพวกเขาใกล้เข้ามาแล้ว การพิพากษาครั้งสุดท้ายกำลังจะตกตั้งแต่ปลายสุดด้านหนึ่งของแผ่นดินนั้น ไปถึงปลายสุดอีกด้านหนึ่ง

อสค 7:3-4 บัดนี้มันปลายก็มาถึงเจ้าแล้ว และเราจะปล่อยความโกรธของเรา มาเหนือเจ้าทั้งหลาย และจะพิพากษาเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และเราจะตอบสนองการก

ระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าแก่เจ้า จวบจนของอาณานิกรยูดาห์ที่ใกล้เข้ามาแล้ว เพราะความบาปที่พวกเขาไม่ยอมกลับใจใหม่ พระเจ้าจึงทรงปฏิญาณว่าความกริ้วของพระองค์จะถูกเทออกเหนือพวกเขาในไม่ช้า การพิพากษาและการสนองโทษอันสาสมกำลังจะมาเพราะความบาปอันน่าสะอิดสะเอียนของพวกเขา

4 นัยน์ตาของเราจะไม่เมตตาเจ้า และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองต่อวิถีทางทั้งหลายของเจ้าแก่เจ้าเอง และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้าจะอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ ความกริ้วอันชอบธรรมของพระเจ้าได้ถูกข่มขู่จนเกินความเมตตาไปแล้ว พระองค์จะไม่ทรงแสดงความสงสารเลย อิสราเอลได้ข่มขู่พระเจ้าของพวกเขาเสียจนบัดนี้ พระองค์ทรงบอกล่วงหน้าถึงพระพิโรธของพระองค์ที่มีต่อพวกเขาเพราะการนับถือรูปเคารพอันน่าสะอิดสะเอียนของพวกเขา ถ้าพวกเขาไม่ยอมรับรู้พระองค์ด้วยวิธีอื่น พวกเขาก็จะถูกบังคับให้ตระหนักว่าพระเยโฮวาห์คือพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงพิพากษาพวกเขา

อสค 7:5-7   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแล้ววิบัติเล่า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว เหมือนกับที่เป็นบ่อยๆในที่อื่น คำที่แปลเป็นวิบัติ (ร) มีความหมายด้วยว่า 'ความทุกข์ลำบาก' หรือ 'สิ่งเลวร้าย' มีแต่ความทุกข์ลำบากและช่วงเวลาอันเลวร้ายรอคอยอยู่

6 ความสิ้นสุดมาถึงแล้ว อวสานนั้นมาถึง มันตื้นขึ้นต่อผู้เจ้า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว ด้วยการพูดตรงไปตรงมาแบบคมคาย พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าถึงจุดจบที่ใกล้เข้ามาสำหรับยูดาห์ มันไม่ใช่แค่จุดจบหนึ่ง แต่เป็นจุดจบนั้น มันกำลังรอคอยอยู่ข้างหน้าแล้วและมันจะมาแน่

7 โอ ชาวแผ่นดินเอ๋ย เวลาเข้ามาถึงแล้ว เวลามาถึงแล้ว วันแห่งความโกลาหลใกล้เข้ามาแล้ว และไม่ใช่เสียงโห่ร้องยินดีที่บนภูเขา วันพิพากษากำลังจะฉายแสงรุ่งอรุณแล้ว วันอันทุกข์ลำบากแห่งการคิดบัญชีกำลังใกล้เข้ามาแล้ว – ไม่ใช่เสียงสะท้อนจากภูเขา แต่เป็นของจริง

อสค 7:8-9   บัดนี้ ไม่ช้าแล้วเราจะเทความเดือดดาลของเราลงบนเจ้า และกระทำให้ความโกรธของเราซึ่งมีต่อเจ้าถึงที่สำเร็จ และเราจะพิพากษาเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และเราจะตอบสนองเจ้าสำหรับการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า ความ

เดือคคาลแห่งพระพิโรธของพระเจ้ากำลังจะถูกเทออกเหนือยูดาห์แล้ว การพิพากษาตามความบาปต่างๆอันเลวร้ายของพวกเขากำลังจะตกมาแล้วและพวกเขาจะได้รับการตอบแทนอันสาสม เพราะการนับถือรูปเคารพอันน่าสะอิดสะเอียนของพวกเขา

9 นัยน์ตาของเราจะไม่เมตตา และเราจะไม่สงสาร เราจะตอบสนองเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ผู้โอบยตี อีกครั้งที่พระเจ้าทรงเตือนว่าพระองค์จะไม่ทรงแสดงความสงสารเลยเมื่อการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระองค์ตกลงบนยูดาห์ พวกเขาจะได้รับบำเหน็จอันสาสมสำหรับความบาปต่างๆอันน่าสะอิดสะเอียนของพวกเขา พระเจ้าทรงเรียกความบาปของพวกเขาว่าเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนห้าครั้งในบทนี้ มันน่าขยะแขยงและน่ารังเกียจสำหรับพระองค์ ถ้าอิสราเอลที่มักกบฏไม่ยอมเรียนรู้ด้วยวิธีอื่น พวกเขา ก็จะเรียนรู้ว่าพระเยโฮวาห์ผู้เดียวทรงเป็นพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรง โอบยตีพวกเขา

อสค 7:10-11   **คูเถิด วันนั้น คูเถิด มาถึงแล้ว เวลาเข้าออกมาแล้ว พลองก็บานแล้ว ความเย่อหยิ่งก็ผลิดอก** พร้อมกับสำนวนคมคายแบบบทกวี พระเจ้าทรงเตือนว่าวันแห่งการพิพากษากำลังใกล้เข้ามาแล้ว เหมือนกับรุ่งอรุณที่จะฉายแสงหรือกิ่งที่ผลิดอก ไม้เรียวของเนบูคัดเนสซาร์จะถูกใช้เพื่อตีสอนยูดาห์ในไม่ช้า

11 ความทารุณได้เจริญเป็นพลองชั่วร้าย จะไม่มีใครเหลืออยู่เลย ประชาชนของเขาก็ไม่มีสิ่งของของเขาก็ไม่มี ไม่มีใครร้องคร่ำครวญเพื่อพวกเขาเลย ไม้พลองอันรุนแรงแห่งการพิพากษาโดยบาบิโลนกำลังเข้ามาใกล้แล้วและไม่มีผู้ใดในยูดาห์จะถูกละเว้นการตีสอนของมัน นอกจากนี้ ไม่มีผู้ใดจะไว้ทุกข์ให้การพิพากษาของยูดาห์เมื่อมันมา

อสค 7:12-13   **เวลานั้นมาถึงแล้ว วันนั้นก็ใกล้เข้า** อย่าให้ผู้ซื้อดีใจ อย่าให้ผู้ขายเสียใจ เพราะพระพิโรธอยู่เหนือประชาชนทั้งสิ้นของเธอ สงครามครั้งสุดท้ายแห่งการพิพากษากำลังใกล้เข้ามาแล้ว บรรดาผู้ซื้อจะถูกเตือนว่าอย่าดีใจในการซื้อที่ดินในราคาถูก ในทางกลับกัน

บรรดาผู้ขายถูกเตือนว่าอย่าคร่ำครวญที่ขาดทุนเวลาขาย ในไม่ช้ามันจะไม่ต่างกันเลย เพราะว่า
พระพิโรธของพระเจ้าผ่านทางบาบิโลนจะยึดกรรมสิทธิ์ทั้งสิ้นในยูดาห์ในไม่ช้า

13 เพราะว่าผู้ขายจะไม่ได้กลับไปยังสิ่งที่เขาได้ขายไป ขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ เพราะว่า
นิมิตนั้นก็เกี่ยวข้องกับประชาชนทั้งหมด และจะไม่หันกลับ และเพราะความชั่วช้าของเขา จึงจะ
ไม่มีผู้ใดรักษาชีวิตไว้ได้ แม้ปีแห่งเสียงแตรจะมา ผู้ขายก็จะไม่สามารถไถ่ที่ดินของตนได้ ข้อเท็จ
จริงก็คือ ถ้าพวกเขายังมีชีวิตอยู่ พวกเขาจะถูกกวาดต้อนไปจากแผ่นดินนั้น แผ่นดินนั้นทั้งสิ้น
จะถูกพิชิต และไม่มีผู้ใดที่วางท่าใหญ่โตจะสามารถต้านทานการโจมตีที่จะมานั้นได้

อสค 7:14-16 เขาได้เป่าแตรแล้ว และได้เตรียมทุกอย่างไว้พร้อม แต่ไม่มีใครเข้า
สงคราม เพราะว่าพิโรธของเราอยู่เหนือประชาชนทั้งสิ้นของเธอ ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่า
'ให้พวกเขาเป่าแตรเพื่อเตรียมตัวสำหรับสงคราม' แต่มันจะไม่เป็นประโยชน์อันใด พระพิโรธ
ของพระเจ้าจะมีอำนาจเหนือการขัดขืนอันกะปลกกะเปลี้ยที่พวกยิวอาจแสดงออกมา

15 ดาบก็อยู่ข้างนอก โรคระบาดและการกัณดารอาหารก็อยู่ข้างใน ผู้ที่อยู่ในทุ่งนาจะตาย
เสียด้วยดาบ และผู้ที่อยู่ในเมืองการกัณดารอาหารและโรคระบาดจะกินเสียด บาบิโลนอยู่ภายนอก
กรุงเยรูซาเล็มโดยล้อมมันอยู่ โรคภัยและความอดอยากมีอยู่ภายใน คนเหล่านั้นที่อยู่ในเขต
ชนบทจะถูกฆ่าตายโดยดาบและคนเหล่านั้นที่อยู่ในนครจะตายเพราะความอดอยากหรือ โรคภัย

16 แต่ผู้หนึ่งผู้ใดที่รอดตายได้จะหนีไปอยู่บนภูเขาเหมือนนกเขาแห่งหุบเขา ทุกคนก็ร้อง
ครวญครางเพราะความชั่วช้าของตน คนเหล่านั้นที่สามารถหลบหนีไปยังที่ต่างๆในที่ไกลเขาจะ
เป็นเหมือนนกพิราบที่ร้องพิลาปรำให้ บางคนจะตระหนักในที่สุดถึงความลึกกล้าแห่งความบาป
ของตนและคร่ำครวญ แต่มันจะสายเกินไปแล้ว

อสค 7:17-18 มือทั้งสิ้นจะอ่อนแอ และเข่าทั้งหมดจะอ่อนเหมือนน้ำ ตลอดทั่ว
ทั้งยูดาห์ คนทั้งหลายจะไม่สามารถขัดขืนได้ แขนและมือของพวกเขาจะอ่อนเปลี้ยและเข่าของ
พวกเขาปวดเปื่อย ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึงความกลัวและความอ่อนแอ

18 เขาทั้งหลายจะคาดเอวไว้ด้วยผ้ากระสอบ และความสิ้นสันทานจะครอบเขาไว้ ความ
ละอายจะอยู่ที่ใบหน้าของเขาทุกคน และศิระของเขาจะล้านหมด ในวันท้ายๆอันมีคตินั้น
ก่อนเยรูซาเล็มล่มสลาย บางคนจะสวมเสื้อผ้าที่แสดงถึงการไว้ทุกข์ให้คนเห็น กระนั้นมันก็จะ
สายเกินไปแล้ว

อสค 7:19-21 เขาจะโยนเงินของเขาไปในถนน และทองคำของเขาจะถูกเอาออกไป
ไปเสีย เงินและทองของเขาไม่อาจที่จะช่วยเขาให้พ้นในวันแห่งพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ เขา
จะให้หายหิว หรือบรรจุกให้เต็มท้องด้วยเงินทองก็ไม่ได้ เพราะว่าเป็นสิ่งที่สะอึกให้เขาทำความชั่ว
ช้า ในวันท้ายๆของการล้อมกรุงเยรูซาเล็มโดยบาบิโลน เงินจะกลายเป็นสิ่งไร้ค่า มันจะซื้อการ
ปกป้องหรืออาหารไม่ได้เลย ตรงกันข้ามเงินของพวกเขาและค้นหาแห่งเงินเคยเป็นรากเหง้าแห่ง
ความบาปมากมายในเยรูซาเล็ม

20 เขานำความมั่งคั่งแห่งเครื่องประดับของเขามาแสดงออกถึงความสง่าผ่าเผย และเขา
สร้างรูปเคารพด้วยสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนและน่าเกลียดน่าชังของเขาไว้ภายในเครื่องประดับนั้น
เพราะฉะนั้นเราจะกระทำให้สิ่งนี้อยู่ห่างไกลจากเขา ขณะที่เงินของพวกเขาควรถูกใช้เพื่อเสริม
ความมั่งคั่งให้แก่พระวิหารของพระเจ้า พวกเขากลับใช้มันเพื่อซื้อรูปเคารพที่น่าสะอิดสะเอียน
ทั้งหลายเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นพระเจ้าจะทรงเอาเงินทั้งสิ้นของพวกเขาไปจากพวกเขา

21 และเราจะมอบสิ่งเหล่านั้นไว้ในมือของชนต่างด้าวให้เป็นของริบ และแก่คนชั่วใน
แผ่นดินโลกให้เป็นของปล้นได้ และเขาทั้งหลายจะกระทำให้เป็นมลทิน เพราะยูดาห์ได้ใช้จ่าย
เงินของตนอย่างชั่วร้ายเช่นนั้น พระเจ้าจึงทรงบัญญัติว่าพระองค์จะประทานความมั่งคั่งของยู
ดาห์ให้แก่บรรดาคนต่างด้าว (หลักๆแล้วคือบาบิโลน) เพื่อเป็นของปล้นแห่งสงคราม ขณะ
เดียวกันผู้รุกรานต่างด้าวเหล่านั้นจะทำให้แผ่นดินของพวกเขาเป็นมลทิน

อสค 7:22 เราจะหันหน้าของเราไปเสียจากเขาด้วย แล้วเขาจึงจะกระทำ
สถานที่ลับของเราให้มัวหมอง โจรจะเข้ามาในสถานที่ลับนั้นและกระทำให้เป็นมลทิน พระเจ้าจึง
ทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงหันพระพักตร์แห่งการปกป้องของพระองค์ไปจากยูดาห์ คนบาบิ

โลนที่มาปล้นสะดมจะทำให้พระวิหารและที่บริสุทธิ์ที่สุดของมันเป็นมลทิน โดยปล้นทรัพย์สมบัติและคลังทรัพย์ของมัน

อสค 7:23-24   **จงทำโช้ตรวน** เพราะว่าแผ่นดินนั้นเต็มไปด้วยคดียี่แปดเปื้อนด้วยโลหิต และเมืองก็เต็มด้วยความทารุณ พระเจ้าจึงทรงเรียกโช้ตรวนแห่งพันธนาการให้ถูกทำขึ้นสำหรับยูดาห์ที่มักกบฏ แผ่นดินและนครต่างๆของพวกเขาเต็มไปด้วยอาชญากรรมอันรุนแรงต่างๆ การนับถือรูปเคารพเป็นความบาปใหญ่หลวงต่อพระเจ้า แต่คนชั่วเหล่านี้ยังใช้ความรุนแรงในความบาปต่างๆของตนต่อเพื่อนร่วมชาติของพวกเขาเองด้วย ในไม่ช้าพวกเขาจะถูกจองจำโดยโช้ตรวนเส้นหนึ่งในการพิพากษา ภาพเปรียบเทียบนี้จะพบการสำเร็จจริงตามตัวอักษรเมื่อพวกยิวจำนวนมากถูกบังคับให้เดินไปยังบาบิโลนในโช้ตรวน

24 ฉะนั้นเราจะนำประชาชาติที่ชั่วร้ายที่สุดมาถือกรรมสิทธิ์บ้านเรือนของเขา และเราจะให้ทิวทัศน์ของคนที่แข็งแรงนั้นสิ้นสุดลง และสถานที่บริสุทธิ์ของเขาจะเป็นมลทิน คนต่างชาติที่แย่ที่สุดคือพวกปล้นสะดมที่เป็นคนบาบิโลนซึ่งจะปล้นสะดมเยรูซาเล็มในไม่ช้า ความมโหฬารและความจงหองของพวกชนชั้นสูงชาวยิวจะถูกดับไปเหมือนเทียน พระวิหารนั้นจะถูกทำลาย

อสค 7:25-26   **เมื่อการทำลายมาถึง** เขาจะแสวงหาสันติภาพ แต่ก็ไม่มีเลย ความพินาศย่อยยับของเยรูซาเล็มกำลังส่องเค้ารางๆอยู่เหมือนเมฆพายุคำมิดก้อนหนึ่ง ในวันท้ายๆอันสิ้นหวัง คนมากมายจะแสวงหาสันติภาพ แต่จะไม่มีเลย

26 วิบัติมาถึงแล้ว วิบัติจะมาถึงอีก ข่าวลือจะเกิดตามข่าวลือ เขาจะแสวงหานิมิตจากผู้พยากรณ์ แต่พระราชบัญญัติจะพินาศไปจากปุโรหิต และคำปรึกษาจะปลาตไปจากพวกผู้ใหญ่

ความย่อยยับจะมาเหนือความหายนะ ข่าวลืออันสิ้นหวังต่างๆจะแพร่สะพัดไปทั่วในวันท้ายๆอันมีคิมิดเหล่านั้น แม้ยูดาห์ได้ละทิ้งพวกผู้พยากรณ์และพวกปุโรหิตของพระเยโฮวาห์เสียแล้ว ในวันท้ายๆอันสิ้นหวังเหล่านั้น 'ศาสนา' จะกลายเป็นความนิยมในฉับพลัน ถ้อยคำถูกแสวงหาจากพวกผู้พยากรณ์ คำเทศนาจากพวกปุโรหิต และคำแนะนำจากพวกปราชญ์ที่ชรา แต่มันก็จะไม่เป็นประโยชน์อันใดเลย จะไม่มีความช่วยเหลือใดๆเลย

อสถ 7:27

กษัตริย์จะไว้ทุกข์ และเจ้านายจะคลุมกายด้วยความทออาลัย และมือของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นจะสั่นเทา เราจะกระทำแก่เขาตามทางของเขา และเราจะพิพากษาเขาตามสมควรแก่การกระทำของเขา และเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์"

แม้แต่กษัตริย์เศเศคิยาห์ผู้ชั่วร้ายก็จะไว้ทุกข์และบุตรชายทั้งหลายของเขาจะสวมเสื้อผ้าแห่งการไว้ทุกข์ มีแต่ความทุกข์ลำบากที่พบเห็นได้ในวันอันมืดมิดและน่ากลัวเหล่านั้น แต่พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าทำไมสิ่งนี้จะเกิดขึ้น มันเป็นเพราะความบาปมากมายของประชาชนที่ไม่ยอมกลับใจใหม่ของพระองค์ พวกเขาจะได้รับสิ่งที่พวกเขาสมควรได้รับ และแม้มันจะเป็นบทเรียนหนึ่งอันขมขื่น พวกเขาจะรู้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 8: เนื้อหาอีกส่วนของหนังสือเล่มนี้เริ่มต้นขึ้น บทนี้มีนิมิตหนึ่งที แสดงให้เห็นภาพชัดเจนของการนับถือรูปเคารพอันโจ่งแจ้งของพวกชนชั้นสูงแห่งลึงคมยิว พระเจ้าจึงทรงมีเหตุอันชอบธรรมแล้วในการพิพากษายุคาคัทและทรงประกาศพระพิโรธอันใกล้เข้ามาของพระองค์

อสถ 8:1

ต่อมาเมื่อวันที่ห้า เดือนที่หก ในปีที่หก ขณะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ในเรือนของข้าพเจ้า และพวกผู้ใหญ่ของพวกยูดาห์นั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าลงมาบนข้าพเจ้า ณ ที่นั้น ปีที่หกนี้อาจหมายถึงปีที่หกนับตั้งแต่การถูกจับเป็นเชลยของกษัตริย์เยโฮยาคิน (เยโคนิยาห์) เดือนที่หกตรงกับประมาณปลายเดือนสิงหาคมหรือต้นเดือนกันยายน 390 วันและ 40 วันเหล่านั้นที่เอเสเคียลต้องนอนตะแคงข้างเพื่อเป็นบทเรียนหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์นี้ก็ครบถ้วนแล้ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้อยู่ในบ้านของเขาเองซึ่งเห็นได้ชัดว่าอยู่ข้างแม่น้ำเคบาร์ พวกผู้ใหญ่ของพวกยิวที่ตกเป็นเชลยในบาบิโลนมารวมตัวกันในเรือนของเอเสเคียลกับเขา วันนั้นอาจเป็นวันสะบาโต ณ ที่นั้นเวลานั้นเอง พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ลงมาบนผู้พยากรณ์ท่านนี้ ความคิดตรงนี้อาจเปรียบได้กับการถูกทำให้เต็มล้นด้วยพระวิญญูณ บริสุทธิและอาจเหมือนกับการกระทำกิจของพระวิญญูณบริสุทธิ์ในวันเพ็นเทคอสต์นั้น ไม่ว่า

กรณีใด พระหัตถ์และฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็มาบนเอเสเคียล ฉากหลังและสิทธิอำนาจของสิ่งที่เกิดขึ้นตามมาจึงถูกสถาปนา ดังที่บริบทจะค่อยๆเผยให้เห็น ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกพาตัวไปในนิมิตหนึ่งอย่างชัดเจน

อสค 8:2-4   แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด มีสัทธานอย่างไฟ เบื้องล่างของส่วนที่มองเห็นเป็นเอนั้นเป็นไฟ เหนือเอนั้นขึ้นไปเหมือนความสูงปลั่งประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวววาว แม้มิได้ถูกกล่าวถึงอย่างเฉพาะเจาะจง เอเสเคียลก็เห็นสัทธานของชายคนหนึ่ง – หรือทูตสวรรค์องค์หนึ่งมากกว่า รูปลักษณะของเขาเป็นเหมือนของไฟตั้งแต่บนสุดจนถึงล่างสุด บุคคลจากสวรรค์ผู้นี้มีรูปลักษณะของทองสัมฤทธิ์หรือทองคำอันสุกใสและแวววาว เห็นได้ชัดว่าการปรากฏของเขาเป็นมาจากเบื้องบนและมีใช้เบื้องล่าง

3 ท่านยืนส่วนที่มีสัทธานเป็นมือนั้นออกมาจับผมของข้าพเจ้าปอยหนึ่ง และพระวิญญูญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้นระหว่างพิภพและสวรรค์ และนำข้าพเจ้ามาถึงเยรูซาเล็มในนิมิตของพระเจ้า มายังทางเข้าประตูด้านเหนือของลานชั้นใน ซึ่งเป็นที่ตั้งรูปของความหวางแหน ซึ่งกระทำให้บังเกิดความหวางแหน

สิ่งที่ถูกพรรณานี้ น่าจะเป็นในจิตวิญญูณ นั่นคือผ่านทางนิมิตหนึ่ง ผู้สื่อสารที่เป็นทูตสวรรค์ซึ่งถูกพรรณานี้ในข้อก่อนหน้ายกผู้พยากรณ์ท่านนี้ขึ้น โดยเส้นผมของเขาและพาตัวเขา (ดังที่หมายเหตุไว้ในนิมิตหนึ่ง) ไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เขาถูกพาตัวไปโดยเฉพาะเจาะจงไปยังประตูของลานชั้นในของพระวิหารซึ่งเปิดออกไปทางทิศเหนือ บนหิ้งอันหนึ่งมีรูปเคารพ (รูปปั้น) อันหนึ่งของพระบาอัล (หรืออาจเป็นพระอัชโทเรท) ตั้งอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ไม่จำเป็นต้องกล่าวเลยว่ามันชั่วร้ายพระเยโฮวาห์ให้เกิดความหวางแหน เราควรระลึกว่ามนัสเสห์ได้ตั้งรูปเคารพอันหนึ่งของพระบาอัลในพระวิหารในรัชกาลของเขา ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 21:3-7 โยสิยาห์บุตรของเขาโยนสิ่งนำสะอิดสะเอียนนั้นออกไปอย่างฉับไว ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 23:4-7

สิ่งที่เอเสเคียลเห็นอาจเป็นรูปจำลองแห่งความหวางแหนของมนัสเสห์ซึ่งได้ชั่วร้ายพระเจ้าให้ทรงเอายูดาห์ออกไปจากแผ่นดินของพวกเขา (ซึ่งถูกเลื่อนออกไปเพราะความชอบธรรมของโย

ลียาห์เท่านั้น) หรือมันอาจเป็นไปได้ว่าเศเคคียาห์ได้ตั้งสิ่งนาสะอิดสะเอียนหนึ่งที่คล้ายๆกันในพระวิหารนั้นซึ่งยังมีอยู่ในสมัยของเอเสเคียล ไม่ว่ากรณีใดพระเจ้าก็ทรงพาตัวเอเสเคียลในจิตวิญญาณไปยังเยรูซาเล็มเพื่อเห็นรูปปั้นนั้นของรูปเคารพพระต่างด้าวองค์หนึ่งซึ่งตั้งอยู่ในพระวิหารของพระเจ้าเลย

4 ดูเถิด สง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่ที่นั่น เหมือนอย่างนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นในที่ราบ แม้การขั้วของรูปเคารพนั้นอยู่ในลานพระวิหาร สง่าราศี (เซคินาห์) ของพระเจ้าก็ปรากฏเหนือที่บริสุทธินั้นในแบบเดียวกับที่เอเสเคียลได้เห็นในนิมิตที่ถูกบันทึกไว้ในบทที่ 1 และ 3 การที่พระเจ้าจะยังแสดงสง่าราศีของพระองค์ท่ามกลางการทำให้พระวิหารเสียความศักดิ์สิทธิ์เช่นนั้นก็สำแดงถึงความเมตตาและความอดทนนานของพระองค์ อย่างไรก็ตาม ในเอเสเคียล 10:18 สง่าราศี (เซคินาห์) นั้นก็จากไปตลอดกาล

อสค 8:5-6 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัดนี้จงเงยหน้าขึ้นไปดูทางทิศเหนือ" ข้าพเจ้าจึงเงยหน้าขึ้นมองไปดูทางทิศเหนือ และดูเถิด ทางทิศเหนือของประตูแท่นบูชาในทางเข้า รูปความหวงแหนนี้อยู่ที่นั่น หลังจากถูกพาตัวในจิตวิญญาณไปยังลานชั้นนอกของพระวิหาร ผู้สื่อสารที่เป็นทูตสวรรค์องค์นี้ก็สั่งเอเสเคียลให้มองไปทางทิศเหนือไปยังพื้นที่ๆอยู่ติดกับแท่นบูชาหลักที่ใช้ถวายเครื่องสัตวบูชาและมีรูปจำลองของพระบาอัลซึ่งเป็นรูปจำลองแห่งความหึงหวงนั้น ในช่วงรัชกาลของอาหัส แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์นั้นได้ถูกย้ายไปยังด้านทิศเหนือของแท่นบูชาถวายเครื่องสัตวบูชานั้น ที่นั่นตรงทางเข้าหลักสู่พระวิหารนั้นคือรูปเคารพพระต่างด้าวนี้

6 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้ายิ่งกว่านั้นอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าไม่เห็นหรือว่าเขาทำอะไร คือการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งใหญ่ซึ่งวงศ์วานอิสราเอลกระทำกันอยู่ที่นี้ ซึ่งจะทำให้เราออกไปให้ไกลจากสถานบริสุทธของเรา แต่เจ้าจงหันกลับมาอีกแล้วจะได้เห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก" ผู้สื่อสารที่เป็นทูตสวรรค์องค์นี้ซึ่งพูดแทนพระเจ้าชี้ให้ผู้พยากรณ์ท่านนี้เห็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นซึ่งอิสราเอลกำลังกระทำอยู่ในพระ

นิเวศของพระเจ้านั่นเลย และพระเจ้าทรงเตือนว่านี่จะช่วยพระองค์ให้ละทิ้งพระวิหารบนโลกนี้ของพระองค์ แม้กระนั้นพระองค์ทรงบ่งบอกแก่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่ามีสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่างๆที่แย่งกว่านี้อีกซึ่งกำลังจะถูกเปิดเผย

อสค 8:7-9   **และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงประตูลาน และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด ก็เห็นช่องหนึ่งอยู่ในกำแพง ผู้สื่อสารจากสวรรค์องค์นี้พาเอเสเคียลไปยังลานชั้นในของพระวิหารซึ่งเป็นที่พักพวกปุโรหิตและคนเลวีเท่านั้น ได้รับอนุญาตให้เข้าไป ที่นั่นใกล้กับทางเข้าประตูมีช่องๆหนึ่ง (อาจเป็นหน้าต่างหรือช่องเปิดอันหนึ่ง) ซึ่งผ่านทางช่องนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้มองเข้าไปในที่บริสุทธิ์ได้**

8 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเจาะเข้าไปในกำแพง" และเมื่อข้าพเจ้าได้เจาะเข้าไปในกำแพงแล้ว ดูเถิด มีประตูอยู่ประตูหนึ่ง จากนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกสั่งให้ขุดพื้นที่นั้นในกำแพงชั้นในเข้าไปอีกซึ่งเขาถูกพาไปที่นั่น ความคิดตรงนี้ก็ถือว่าเขาจะต้องทำช่องนั้นที่ถูกหมายเหตุไว้ข้างบนให้ใหญ่ขึ้น

9 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงเข้าไปดูสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนอันชั่วร้ายซึ่งเขากระทำกันที่นี่" เห็นได้ชัดว่าภายในที่บริสุทธิ์นั้นของพระวิหารไม่เพียงมีรูปเคารพมากกว่าเดิมเท่านั้น แต่การนมัสการต่อเนื่องแบบลับๆและการถวายเครื่องสัตวบูชาแก่รูปเคารพพระต่างด้าวเหล่านี้ด้วย ดู เยเรมีย์ 7:30 และ 32:34 จากนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ถูกสั่งให้เข้าไปในสถานที่แห่งนี้

อสค 8:10-11   **ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเข้าไปและได้เห็น ดูเถิด มีภาพสัตว์เลื้อยคลานในทุกรูปแบบ และสัตว์ที่ฟุ้งรังเกียจและรูปเคารพทั้งสิ้นของวงศ์วานอิสราเอลปรากฏอยู่บนผนังโดยรอบ หลังจากถูกสั่งโดยผู้สื่อสารที่เป็นทูตสวรรค์องค์นี้ เอเสเคียลก็เข้าไป (ในจิตวิญญาณ) ในสถานที่อันชั่วร้ายนี้และเห็นภาพงูและสัตว์ต่างๆซึ่งเป็นมลทินสำหรับพวกยิวบนผนังเหล่านั้นของสถานที่แห่งนั้น นี่อาจเป็นภาพบรรดาพระต่างด้าวของอียิปต์ พร้อมกับรูปเคารพอื่นๆอีก เยอะแยะของวงศ์วานอิสราเอล ความหมายของภาพเหตุการณ์นี้ไม่อาจถูกดูแลได้ในสถานที่บริสุทธิ์เหล่านั้นของพระวิหารของพระเยโฮวาห์มีห้องลับต่างๆพร้อมกับการตกแต่งและเครื่อง**

ประดับต่างๆของการนับถือรูปเคารพของพระต่างด้าว กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระวิหารของพระเจ้าในความเป็นจริงแล้ว ได้กลายเป็นวิหารของรูปเคารพพระต่างด้าวทั้งหลายไปเสียแล้ว

11 และมีพวกผู้ใหญ่แห่งวงศ์วานอิสราเอลเจ็ดสิบคนยืนอยู่ข้างหน้ารูปเหล่านั้น และมียาอาซันยาห์ บุตรชายซาฟานยืนอยู่ในหมู่พวกเขาทั้งหลาย ต่างก็มีกระดางไฟอยู่ในมือ และควันทบหนักแห่งเครื่องบูชาก็ขึ้นไปข้างบน

ผู้ใหญเจ็ดสิบคนของอิสราเอลมารวมตัวกันในสถานที่ที่น่ารังเกียจแห่งนี้ นี่อาจเป็นการอ้างอิงครั้งแรกอย่างน้อยก็ในหลักการถึงสภาซานเฮดรินของอิสราเอล – ที่ประชุมซึ่งประกอบด้วยคนเจ็ดสิบคนซึ่งเป็นสภาใหญ่ของประชาชาตินั้น สิ่งที่สำคัญก็คือ ความหมายโดยนัยที่ว่า พวกผู้นำทั้งสี่ของประชาชาตินั้นมารวมตัวกันเพื่อนำมาตรการรูปเคารพต่างๆของพระต่างด้าว

ยาอาซันยาห์ที่ถูกหมายเหตุไว้นี้เป็นบุตรชายของซาฟาน ฝ่ายหลังเป็นธรรมจารย์ผู้อ่านหนังสือพระราชบัญญัติให้โยสิยาห์ฟัง และบัดนี้บุตรชายของชายผู้ดำเนินตามทางของพระเจ้าผู้ นั้นเป็นหัวใจของการละทิ้งความจริงอย่างสิ้นเชิงซึ่งกำลังเกิดขึ้นในใจกลางของพระวิหาร ท่ามกลางพวกผู้นำของประชาชาตินั้น นี่เป็นสมาคมลับอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการประชุมลับๆซึ่งความชั่วร้ายฝ่ายวิญญาณต่างๆกำลังเกิดขึ้น ภายใต้การนำของยาอาซันยาห์ เครื่องหอมถูกเผาและถวายเพื่อบูชาพระต่างด้าวเหล่านั้นที่ถูกแสดงภาพบนผนังเหล่านั้นของห้องประชุมของพวกเขา

อสค 8:12-13   แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วมิใช่หรือว่าพวกผู้ใหญ่ของวงศ์วานอิสราเอลกระทำอะไรอยู่ในที่มืด ทุกคนต่างก็อยู่ในห้องรูปภาพของตนเพราะเขาทั้งหลายพูดว่า 'พระเยโฮวาห์ไม่ทอดพระเนตรเห็นเรา พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้เสียแล้ว'"

ที่นั่นในห้องมืดนั้นของการประชุมของสมาคมลับนี้ พวกผู้ใหญ่ของประชาชาติอิสราเอล (นั่นคือ ยูดาห์) ถวายเครื่องหอมแก่เหล่าวิญญาณของปิศาจ และผู้สื่อสารที่เป็นทูตสวรรค์องค์นี้ก็ทำให้แน่ใจว่าเอเสเคียลเข้าใจสิ่งที่เขาเห็น ที่นั่นในพระวิหารของพระเยโฮวาห์คือห้องลับต่างๆของการนับถือรูปเคารพ (นั่นคือ ภาพรูปเคารพ) และพวกเขายังมีหน้าประกาศว่า “พระเยโฮวาห์

ไม่ทอดพระเนตรเห็นเรา พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้เสียแล้ว” ผู้นำเหล่านี้ของ ประชาชาตินั้น โง่พอๆกับที่พวกเขาชั่ว การคิดว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าไม่สามารถมองเห็นทุก อย่างบนแผ่นดินโลก ยิ่งไม่ต้องพูดถึงภายในพระวิหารของพระองค์เองด้วยแล้ว ก็เป็นสุดยอด ของความโง่เขลา พวกเขาสรุปอย่างชั่วว่าเพราะว่าพระเจ้ากำลังอยู่ในขั้นตอนการพิพากษาแผ่นดิน นั้น พระองค์จึงทรงทอดทิ้งแผ่นดินอิสราเอล (นั่นคือ แผ่นดินนี้) เสียแล้ว พวกเขาจึงคิดข้อ อ้างพร้อยๆนั้นขึ้นมาเพื่อแก้ตัวการนับถือรูปเคารพอันน่าเหยียดหยามของตน

13 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าด้วยว่า "เจ้าจงหันกลับมาอีกแล้วเจ้าจะเห็นสิ่งที่น่า สะอิดสะเอียนซึ่งเขากระทำยิ่งกว่านี้อีก" ถ้าสิ่งที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ได้เห็นยังไม่เลวพอ ทูตสวรรค์ องค์นี้ก็เตือนเขาว่าเขากำลังจะเห็นสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่านี้เสียอีก

อสค 8:14-15 แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงทางเข้าประตูพระนิเวศของ พระเยโฮวาห์ด้านเหนือ และดูเถิด ที่นั่นมีผู้หญิงหลายคนนั่งร้องไห้อาลัยเจ้าพ่อทัมมูส ประตู ด้านทิศเหนือที่เปิดสู่ลานของพระวิหารคือสถานที่ๆเอเสเคียลถูกพาไป ที่นั่นมีพวกผู้หญิงนั่งอยู่ (ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในลานชั้นในของพระวิหาร) และรำไห้เพื่อทัมมูส ฝ่ายหลังนี้เป็น เทพเจ้าเพศหญิงของบาบิโลน ซึ่งบางครั้งเป็นที่รู้จักในฐานะมารดาแห่งพระหรือเจ้าแม่แห่งฟ้า สวรรค์ นางเป็นที่รู้จักในชื่ออาโคนิสในภาษากรีกและวินัสในวัฒนธรรมของโรมสมัยต่อมา ตำนานของคนนับถือพระต่างคำว่่าบุตรชายที่เกิดจากนางขณะยังเป็นหญิงพรหมจารีถูกฆ่า ตาย ดังนั้นบรรดาผู้ที่นับถือนางจึงรำไห้ไห้ นาง ประวัติศาสตร์เล่าย้อนว่าในซีเรียบรรดาผู้หญิงที่ นับถือพระทัมมูสก็เสื่อผ้าของตนออกและพลีกายให้แก่การขายบริการทางเพศและถวายผล กำไรที่ได้มาอย่างผิดๆของตนแก่พระทัมมูส (นั่นคือ วินัส) การนับถือรูปเคารพแบบอัปรีย์เช่น นั้นได้ลามมาถึงพวกผู้หญิงแห่งยูดาห์แล้ว

15 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วใช่ไหม เจ้าจง หันกลับมาอีกแล้วจะเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้อีก" แม้กิจกรรมเหล่านี้เลวร้าย สักเท่าใด ผู้สื่อสารที่เป็นทูตสวรรค์องค์นี้ก็เตือนเอเสเคียลว่าเขากำลังจะเห็นสิ่งที่เลวร้ายยิ่งกว่า

อสถ 8:16

แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าเข้ามาในลานชั้นในแห่งพระนิเวศ

ของพระเยโฮวาห์ ดูเถิด ทรงประตูพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ระหว่างมุขและแท่นบูชา มีชาย
ประมาณยี่สิบห้าคนหันหลังให้พระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ หน้าของเขาหันไปทางทิศตะวันออก
กำลังนมัสการพระอาทิตย์ตรงทิศตะวันออกนั้น

ลานชั้นในของพระวิหารเป็นที่ๆพวกปุโรหิตเท่านั้นได้รับอนุญาตให้เข้าไปได้ ระหว่าง
ประตูทั้งสองที่เปิดเข้าไปในสถานบริสุทธิ์และระหว่างมุขและแท่นบูชาของมันมีคนอยู่ยี่สิบห้า
คน สิ่งที่ชัดเจนก็คือว่าชายทั้งยี่สิบห้าคนนี้เป็นปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ กระนั้นพวกเขาก็ได้หัน
หลังของตนให้พระวิหารของพระเจ้าและพระเจ้าของพระวิหาร และกลับกำลังนมัสการดวง
อาทิตย์ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออก แทนที่จะนมัสการพระเยโฮวาห์ พวกเขากลับหันไปนมัสการดวง
อาทิตย์ - สิ่งทรงสร้างแทนที่จะนมัสการพระผู้เนรมิตสร้าง พวกปุโรหิตของพระเจ้าได้หัน ไปสู่
การนับถือรูปเคารพแล้ว

อสถ 8:17-18

แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้

เห็นแล้วใช่ไหม ที่วงศ์วานยูดาห์กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งเขากระทำอยู่ที่นี้ เป็นสิ่งเล็ก
น้อยหรือ ด้วยว่าเขากระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความรุนแรง และกลับมายั่วยุให้เราโกรธแล้ว
ดูเถิด เขาทั้งหลายเอากิ่งไม้มาแต่จมูกของเขา พระเจ้าผ่านทางผู้สื่อสารที่เป็นทูตสวรรค์ของ
พระองค์จึงตรัสถึงภาพเหตุการณ์อันน่าขยะแขยงเหล่านั้นที่ถูกแสดงให้เอเสเคียลเห็นแล้ว พวก
ชนชั้นสูงสุดของสังคมในยูดาห์เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพของพระต่างด้าวในพระ
วิหารของพระเจ้าเลย แต่นอกเหนือจากนั้น พระเจ้าทรงบอกผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าบรรดาผู้นำที่ชั่ว
ร้ายเหล่านี้ได้ทำให้แผ่นดินยูดาห์เต็มไปด้วยความรุนแรงและได้ยั่วพระองค์ให้ทรงกริ้ว
ธรรมเนียมปฏิบัติอีกอย่างของคนนับถือพระต่างด้าวคือ การเอากิ่งสน tamarisk กำหนึ่งมาแต่
จมูกของตนตอนรุ่งสางขณะร้องเพลงสวดให้แก่ดวงอาทิตย์ที่กำลังขึ้น ผลลัพธ์จริงๆก็คือการเอา
นิ้วโป้งจมูกของตนใส่พระเยโฮวาห์

18 เพราะฉะนั้น เราจะกระทำด้วยความพิโรธ นัยน์ตาของเราจะไม่ปราณี และเราจะไม่
สงสาร แม้ว่าเขาจะร้องด้วยเสียงอันดังใส่หูของเรา เราจะไม่ฟังเขา" ยูดาห์เต็มไปด้วยความชั่วช้า
ตั้งแต่บนสุดจนถึงล่างสุด ที่โจ่งแจ้งที่สุดก็คือ การนับถือรูปเคารพในรูปแบบที่ต่ำช้าที่สุดเกิดขึ้น
ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ดังนั้นพระเจ้าทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงจัดการกับยูดาห์ใน
ความเกรี้ยวกราด พระองค์จะไม่ทรงละเว้นพวกเขาจากการพิพากษาที่จะมานั้นเลย พระองค์จะ
ไม่ทรงสงสารพวกเขาแม้พวกเขาอาจร้องออกต่อพระองค์ในที่สุดก็ตาม มันสายเกินไปแล้ว
พระเจ้าจะไม่ทรงสดับฟัง!

*****

*ภาพรวมของเอเสเคียล 9: นิมิตซึ่งถูกเริ่มต้นในบทที่แล้วดำเนินต่อไป จากนั้นพระเจ้า
ทรงพรรณนาให้เห็นภาพความพินาศที่ใกล้เข้ามาของเยรูซาเล็ม*

อสค 9:1-2   แล้วพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงดังเข้าหูข้าพเจ้าว่า "เจ้าทั้ง
หลายผู้เป็นพนักงานทำโทษประจำเมือง จงเข้ามาใกล้ให้ต่างคนถืออาวุธสำหรับทำลายมาด้วย"
แม้พวกยิวที่ชั่วช้าจะร้องขอความเมตตาในที่สุด (ในข้อก่อนหน้านั้น) บัดนี้พระเจ้าทรงร้องเรียก
การแก้แค้นต่อผู้พวกเขา วลีที่กล่าวถึงคนเหล่านั้นที่ดูเล่นครั้นนี้อาจหมายถึงพวกทูตสวรรค์ที่ได้
รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ปกป้อง – พวกทูตสวรรค์อารักขา อย่งไรก็ตาม บัดนี้ภารกิจของพวกเขา
คือการทำลาย คนเหล่านั้นที่ปกคิแล้วเป็นทูตสวรรค์อารักขาบัดนี้ถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นทูต
สวรรค์แห่งการพิพากษาแล้ว

2 และ ดูเถิด มีชายหกคนเข้ามาจากทางประตูบน ซึ่งหันหน้าไปทางเหนือ ทุกคนถือ
อาวุธสำหรับฆ่า มีชายคนหนึ่งนุ่งห่มผ้าปาน หนีบหีบเครื่องเขียนมากับคนเหล่านั้นด้วย และ
เขาทั้งหลายเข้าไปยืนอยู่ที่ข้างแท่นทองสัมฤทธิ์

ชายหกคนนั้นซึ่งถูกพรรณาถึงตรงนี้เห็นได้ชัดว่าอยู่ในนิมิตแบบต่อเนื่องนั้นซึ่ง
ประทานให้แก่เอเสเคียล ดังนั้นแม้ว่าเป็นจริง แต่ก็ไม่ใช่คนจริงๆ ตรงกันข้ามพวกเขาเป็นทูต
สวรรค์ ประตูบนซึ่งหันหน้าไปทางทิศเหนืออาจเป็นประตูด้านทิศเหนือของนครนั้นซึ่งอยู่บน

แผ่นดินที่สูง (บาบิโลนรุกรานจากทิศเหนือและพวกเขาจะทะลวงเข้ามาในนครนี้ผ่านทางประตูนี้ โดยเฉพาะ) ห้าคนในชายผู้เป็นวิญญาณทั้งหกนี้ (นั่นคือ ทูตสวรรค์) มี “อาวุธสำหรับฆ่า”

คำที่แปลเช่นนั้น (*เคลีย์ มัพพัทล์*) มีความหมายตรงตัวว่า ‘เครื่องมือที่ทำให้แตกเป็นเสี่ยงๆ’ นั่นเป็นสิ่งที่บาบิโลนจะทำเมื่อพวกเขาเสร็จกิจกับเยรูซาเล็มแล้ว – ทำให้มันแตกเป็นเสี่ยงๆ กระนั้น ท่ามกลางนักรบทูตสวรรค์ทั้งหกนี้มีผู้หนึ่งนุ่งห่มผ้าป่าน – เครื่องแต่งกายของปุโรหิต (หรืออาจเป็นธรรมาจารย์) คนหนึ่ง ฝ่ายหลังนี้มีถ้วยใส่หมึกของธรรมาจารย์ติดตัวมาด้วย พวกเขาแต่ละคนจึงเข้าไปในพระวิหารและยืนอยู่ข้างแท่นบูชาของสัมฤทธิ์นั้น นี่จึงเป็นการเปิดฉากสำหรับการพิพากษาที่ใกล้เข้ามา

อสค 9:3-4   **สง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลได้เหาะขึ้นไปจากเศรพบ แล้วซึ่งเป็นที่เคยสถิตไปยังธรณีประตูพระนิเวศ และพระองค์ตรัสเรียกชายผู้ที่นั่งห่มผ้าป่าน ผู้ที่หนีบหีบเครื่องเขียน** ในฉากเหตุการณ์หนึ่งที่น่าตกใจที่สุด สง่าราศี (เชคินาห์) ของพระเจ้าเหาะขึ้นไปจากระหว่างพวกเศรพบและพระที่นั่งกรุณาในที่บริสุทธิ์ที่สุดและขึ้นไปยังยอดบนสุดของประตูทางเข้าสู่ที่บริสุทธิ์ของพระวิหาร – อาจเพื่อให้คำสั่งแก่ทูตสวรรค์ผู้ทำลายเหล่านั้นซึ่งยืนอยู่รอบแท่นบูชานั้น แต่ก่อนอื่นพระองค์ทรงเรียกชายผู้นั้น (นั่นคือ ทูตสวรรค์) ที่นุ่งห่มผ้าป่านซึ่งเป็นชุดของธรรมาจารย์ผู้เป็นปุโรหิตนั้น

4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า "จงผ่านไปท่ามกลางนครนั้นให้ตลอด คือตลอดท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม และทำเครื่องหมายไว้บนหน้าผากของประชาชนที่ถอนหายใจ และรำไห้เพราะสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่กระทำกันท่ามกลางนครนั้น" ธรรมาจารย์ทูตสวรรค์ผู้นี้ถูกสั่งให้ไปทั่วนครเยรูซาเล็มและทำเครื่องหมายหนึ่งบนหน้าผากของคนทั้งปวงที่เป็นทุกข์โศกและร้องไห้ต่อการน่าสะอิดสะเอียนฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นที่กำลังเกิดขึ้นในท่ามกลางนครนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าทรงสั่งทูตสวรรค์ของพระองค์ให้หมายเหตุคนชอบธรรมไม่ก็คนที่ยังเหลืออยู่ในนครนั้น – คนอย่างเยเรมีย์ บารุค เกดาลิยาห์และคนอื่นๆ – และทำเครื่องหมายพวกเขาฝ่ายวิญญาณ

อสค 9:5-6

และพระองค์ตรัสกับคนอื่นๆซึ่งข้าพเจ้าได้ยินว่า "จงผ่านไป

ตลอดนครตามชายคนนั้นไปและฆ่าฟันเสีย นัยน์ตาของเจ้าอย่าได้ปราณี และเจ้าอย่าสงสารเลย ชายทูตสวรรค์อีกห้าคนที่เหลือจึงได้รับคำสั่งให้ตามธรรมาจารย์ทูตสวรรค์นั้นไปทั่วนครนั้น และฆ่าทุกคนที่เหลือ พวกเขาจะต้องไม่แสดงความสงสารเลย

6 จงฆ่าให้ตายทั้งคนแก่ คนหนุ่มๆ สาวๆ ทั้งเด็กๆ และผู้หญิง แต่อย่าเข้าใกล้ผู้ที่มี เครื่องหมาย และจงเริ่มต้นที่สถานบริสุทธิของเรา" ดังนั้นเขาจึงตั้งต้นกับพวกคนแก่ผู้ซึ่งอยู่ หน้าพระนิเวศนั้น

คนทั้งปวงซึ่งรวมทั้งผู้หญิงและเด็กต้องถูกฆ่าตาย ข้อยกเว้นคือคนเหล่านั้นที่มี เครื่องหมายของพระเจ้าอยู่บนหน้าผากของตน สิ่งที่กำลังถูกพรรณานี้ผ่านทางนิมิตฝ่าย วิญญาณหนึ่งคือการพิพากษาจริงๆที่จะตกใส่เยรูซาเล็มในไม่ช้าเมื่อบาบิโลนตีเข้าไปในนครนั้น และทำลายมันเสีย กล่าวอย่างเจาะจงแล้ว ทูตสวรรค์ผู้ทำลายเหล่านี้จะต้องเริ่มต้นที่สถาน บริสุทธินั้น – พระนิเวศของพระเจ้า

ดังที่เปโตรหมายเหตุไว้ใน 1 เปโตร 4:17 “การพิพากษาจะต้องเริ่มตั้งต้นที่ครอบครัว (เรือน) ของพระเจ้า” การพิพากษาของพระเจ้าจะเริ่มต้นที่ยอดบนสุดซึ่งเป็นที่ๆความบาปหยั่ง รากจากนั้นก็แผ่กระจายออกไป ซึ่งในกรณีนี้คือทั่วนครเยรูซาเล็ม 1 เปโตร 4:17-18 จึงใช้ภาพ เปรียบนี้เพื่อเตือนถึงการพิพากษาที่ยังมาไม่ถึงสำหรับยุคสมัยนี้ ในนิมิตนั้นที่ประทานให้แก่เอเส เดียล การฆ่าฟันพวกคนชั่วแห่งเยรูซาเล็มเริ่มต้นที่พระวิหารและพวกผู้ใหญ่ที่รวมตัวกันที่นั่น นี้ บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าเมื่อกองทัพของบาบิโลนกวาดเข้ามาในเยรูซาเล็ม การฆ่าฟันก็เริ่มต้น ที่พระวิหารซึ่งอยู่ใกล้กำแพงและประตูด้านทิศเหนือของนครนั้น นี้บอกเป็นนัยด้วยว่าชนส่วนที่ เหลืออยู่ซึ่งเป็นคนชอบธรรมในนครนั้นได้รับการไว้ชีวิต มันเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอนสำหรับ เยเรมีย์และเหล่าสหายของเขา

อสค 9:7-8

แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า "จงกระทำให้พระนิเวศเป็น

มลทิน จงทิ้งผู้ที่ถูกฆ่าให้เต็มลาน จงไปเถิด" เขาทั้งหลายจึงออกไปและฆ่าฟันที่ในนคร พระ

นิเวศที่จะถูกทำให้เป็นมลทินนั้นคือพระวิหาร ในนิมิตนั้น ทูตสวรรค์เหล่านั้นที่ออกไปฆ่าฟันจะต้องทำให้ลานต่างๆของพระวิหารเต็มไปด้วยคนที่ถูกฆ่าตาย จากนั้นพวกเขาจะต้องกระจายออกไปทั่วครั้นเพื่อประกอบกิจอันน่าสยดสยองนี้ ความหมายโดยนัยที่ชัดเจนก็คือว่า กองทัพบาบิโลนก็ใช้วิธีนี้เช่นกันในการ โจมตีเยรูซาเล็ม

8 ต่อมาขณะที่เขากำลังฆ่าฟันอยู่นั้นเหลือข้าพเจ้าแต่ลำพัง ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดินร้องว่า "อนิจจา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์จะทรงทำลายคนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นทั้งสิ้นในการที่พระองค์ทรงระบายความกริ้วของพระองค์เหนือเยรูซาเล็มหรือ" เมื่อเอเสเคียลได้เห็นการฆ่าฟันเยรูซาเล็มในนิมิตของตน เขาก็ปวดร้าวใจเพราะความหนักหนาสาหัสของมัน จากนั้นเขาก็ร้องทูลต่อพระเจ้าและถามว่าพระองค์จะทรงทำลายพวกยิวที่เหลืออยู่จนหมดสิ้นเลยหรือไม่ (พวกยิวส่วนใหญ่แห่งยูดาห์ได้หนีไปพึ่งการปกป้องของเยรูซาเล็มเมื่อบาบิโลนรุกรานแผ่นดินนั้น)

อสค 9:9-10   แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ความชั่วช้าของวงศ์วานอิสราเอลและยูดาห์ใหญ่ยิ่งนัก แผ่นดินก็เต็มไปด้วยโลหิต และความอยุติธรรมก็เต็มนคร เพราะเขากล่าวว่า 'พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้แล้ว และพระเยโฮวาห์ไม่ทอดพระเนตรอีก' ต่อคำทูลขออันสิ้นหวังของเอเสเคียล พระเจ้าทรงตอบว่าความบาปของทั้งอิสราเอลและยูดาห์ใหญ่โตยิ่งนัก แผ่นดินยูดาห์ทั้งหมดเต็มไปด้วยโลหิตของผู้ไร้ผิดซึ่งถูกทำให้ตก เยรูซาเล็มเองเต็มไปด้วยความวิปริตทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายศีลธรรม ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังมีน้ำมาประกาศว่าพระเจ้าทรงทอดทิ้งแผ่นดินโลก (หรืออาจเป็น 'แผ่นดิน' อิสราเอล) เสียแล้ว ในการทำเช่นนั้นพวกยิวชั่วเหล่านี้กำลังเรียกพระเจ้าว่าเป็นผู้มูสาเพราะพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้อย่างเจาะจงแล้วว่า "พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งหรือทำลายท่านทั้งหลาย หรือลี้ภัยพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของท่านโดยการปฏิญาณ" (พระราชบัญญัติ 4:31)

10 สำหรับเรา นัยน์ตาของเราจะไม่ปราณี และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองตามการประพฤติดของเขาเหนือศีรษะของเขาทั้งหลาย" เพราะความบาปอันโจ่งแจ้งและน่ารังเกียจ

ของยูดาห์ พระเจ้าทรงเหลืออดเต็มที่แล้ว พระองค์จะไม่ทรงมีความสงสารแก่พวกเขาอีกต่อไป
พระองค์จะไม่ทรงละเว้นการพิพากษาพวกเขาเลย ยูดาห์และเยรูซาเล็มกำลังจะได้รับการ
ตอบแทนอันสาสมแก่ความบาปของพวกเขา มันกำลังจะตกใส่ศีรษะของพวกเขาแล้ว

อสค 9:11 และดูเถิด ชายคนที่งุ่มง่ามผ้าป่านหีบหีบเครื่องเขียนนั้น ได้นำ
ถ้อยคำกลับมากล่าวว่า "ข้าพระองค์ได้กระทำตามที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพระองค์ไว้แล้ว"
หลังจากการสนทนาระหว่างเอเสเคียลกับพระเยโฮวาห์ซึ่งถูกหมายเหตุไว้ข้างบนเสร็จสิ้นลง ธรรม
มาจารย์ทูตสวรรค์ผู้นั้นก็รายงานว่าเขาได้กระทำภารกิจของตนสำเร็จแล้ว บรรดาคนชอบธรรม
แห่งนครนั้นได้ถูกทำเครื่องหมายไว้แล้ว โดยละเว้นพวกเขาจากความตายที่กำลังจะตกใส่คนที่
เหลือแห่งนครนั้น

*****

*ภาพรวมของเอเสเคียล 10: ในบทถัดไปนี้เราพบนิมิตหนึ่งเกี่ยวกับการเผาครุฑนั้นในข้อ
1-7 และสง่าราศีของพระเจ้าที่ปรากฏไปจากพระวิหารในข้อ 8-22*

อสค 10:1-2 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู ดูเถิด ที่ห้องฟ้าซึ่งอยู่เหนือศีรษะของเหล่าเ
ครูบ มีอะไรปรากฏขึ้นเหนือครุฑนั้นเหมือนไฟทูลุ่ย มีลักษณะคล้ายพระที่นั่ง รายละเอียดต่างๆ
ในบทนี้สอดคล้องกับรายละเอียดเหล่านั้นของบทที่ 1 เหตุการณ์ต่างๆที่ถูกเล่านี้เกิดขึ้นหลังจาก
นิมิตเรื่องการฆ่าฟันในเยรูซาเล็มซึ่งถูกพรรณานาในบทที่แล้ว อีกครั้งที่ห้องฟ้านี้อาจหมายถึงฟ้า
สวรรค์ชั้นบรรยากาศ (นั่นคือ ห้องฟ้า) ที่อยู่เบื้องบน แม้ภาพเหตุการณ์นี้เป็นเรื่องการพิพากษาที่
จะเกิดแก่เยรูซาเล็มก็ตาม แม้ภาพเหตุการณ์ในเอเสเคียล 1 เป็นนิมิตหนึ่งเกี่ยวกับสวรรค์ ตรงนี้
ภาพเหตุการณ์นี้ก็มาจากสวรรค์สู่เยรูซาเล็มในนิมิตหนึ่ง พวกครุฑที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้อาจเป็น
พวกสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์ซึ่งอยู่รอบบัลลังก์ของพระเจ้าในสวรรค์ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ยังเห็น
ลักษณะของพระที่นั่งหนึ่งทำด้วยไฟทูลุ่ยด้วย ดูความเห็นสำหรับเอเสเคียล 1:26 แน่แน่นอนว่านี่
เป็นพระที่นั่งของพระเจ้า

2 และพระองค์ตรัสกับชายที่นุ่งห่มผ้าปานว่า "จงเข้าไปท่ามกลางวงล้อมซึ่งอยู่ภายใต้เศ
รูป จงเอามือกอบถ่านจากท่ามกลางเหล่าเฑาะพ นำไปโปรยเหนือนครนั้น" และชายคนนั้นก็
เข้าไปท่ามกลางสายตาของข้าพเจ้า พระองค์ที่ว่านี่คือพระเยโฮวาห์เอง พระองค์จึงทรงสั่งชายผู้
นุ่งห่มผ้าปานนั้น (ซึ่งถูกพรรณนาถึงใน 9:3-4, 11) ให้เข้าไปท่ามกลางเฑาะพเหล่านั้นที่อยู่รอบ
พระที่นั่งของพระเจ้าและเอากอบถ่านจากแท่นบูชาในสวรรค์และโปรยพวกมันเหนือเยรูซาเล็ม คู
หมายเหตุสำหรับเอเสเคียล 1:15 สำหรับความเห็นต่างๆเกี่ยวกับวงล้อมเหล่านั้น ทั้งหมดนี้ถูก
กระทำในสายตาของเอเสเคียล เห็นได้ชัดว่านี่เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการเผาไหม้อันร้อนแรงที่
จะเกิดแก่เยรูซาเล็ม

อสค 10:3-5 ฝ่ายเหล่าเฑาะพนั้นยืนที่ด้านขวาของพระนิเวศ ขณะเมื่อชายคน
นั้นเข้าไป และเมฆก็คลุมอยู่เต็มลานชั้นใน แม้บริบทข้างบนมาจากสวรรค์ บัดนี้จุดไฟก็สกัดชุมลง
มาบนโดยรอบพระวิหารที่เยรูซาเล็ม เฑาะพทูตสวรรค์เหล่านั้นบัดนี้ก็ยืนอยู่ข้างพระนิเวศ (นั่นคือ
พระวิหาร) นั้น ชายคนที่ว่านี้อาจเป็นชายที่นุ่งห่มผ้าปานซึ่งถูกพรรณนาถึงข้างบนในบทที่แล้ว
ขณะที่ชายคนนั้นเข้าไปในพระวิหาร เมฆก้อนหนึ่งก็ปกคลุมเต็มลานชั้นในของพระวิหาร นี้อาจ
สื่อถึงการพิพากษาที่จะมา ซึ่งเป็นเหมือนเมฆพายุก้อนหนึ่งที่กำลังก่อตัว

4 และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นจากเฑาะพไปยังธรณีประตูพระนิเวศ และพระนิเวศ
นั้นก็ยังมีเมฆคลุมอยู่เต็ม และลานนั้นก็เต็มไปด้วยความสุกใสแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ สง่า
ราศี (เชคินาห์) นั้นจึงขึ้นไปจากที่บริสุทธิ์ที่สุดและพำนักอยู่บนยอดบนสุดของประตูทางเข้าสู่ที่
บริสุทธิ์ ขณะที่เมฆแห่งการพิพากษาของพระเจ้าปกคลุมอยู่เต็มพระวิหารนั้น ลานของมันก็เต็ม
ไปด้วยความสว่างจ้าแห่งสง่าราศี (เชคินาห์) ของพระองค์ จงระลึกว่าบัดนี้มันพำนักอยู่บนประตู
ทางเข้าเหนือลานนั้นแล้ว

5 และเสียงปีกของเหล่าเฑาะพนั้นก็ได้ยินไปถึงลานชั้นนอก เหมือนพระสุรเสียงของ
พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เมื่อพระองค์ตรัส นี้บอกเป็นนัยถึงการจากไปของเฑาะพเหล่านั้นไปจาก

พระวิหารที่เยรูซาเล็ม เสียงปึกของพวกมันถูกพรรณนามามีเสียงดังเหมือนพระสุรเสียงของพระเจ้าเมื่อพระองค์ตรัส ภาพเหตุการณ์จึงถูกบรรยายเช่นนี้

อสค 10:6-7 และต่อมาเมื่อพระองค์มีพระบัญชาสั่งชายที่นุ่งห่มผ้าปานว่า "จงไปเอาไฟมาจากกลางวงล้อ และจากกลางเหล่าเครือบ" ชายคนนั้นก็เข้าไปยืนอยู่ข้างวงล้อเหล่านั้น ชายผู้นุ่งห่มผ้าปาน (ซึ่งถูกพรรณนาถึงข้างบนและในบทที่แล้ว) หลังจากได้รับคำสั่งให้เอาไฟไปจากแท่นบูชาในสวรรค์แล้ว บัดนี้ก็ไปยืนอยู่ข้างทรงกลม (นั่นคือ วงล้อ) แห่งสวรรค์เหล่านั้นซึ่งอยู่ใกล้พระที่นั่งของพระเจ้า

7 **เครือบ** คนหนึ่งได้ยื่นมือของตนออกมาระหว่างเหล่าเครือบไปยังไฟซึ่งอยู่ระหว่างเหล่าเครือบ หยิบไฟขึ้นมาบ้าง และใส่มือของชายที่นุ่งห่มผ้าปาน ชายนั้นก็นำไฟออกไป เครือบหนึ่งในเครือบเหล่านั้นจึงเอาไฟมากกว่าเดิมอีกไปใส่ในมือของชายผู้นุ่งห่มผ้าปานนั้น เห็นได้ชัดว่าทั้งหมดนี้เป็นนิมิตหนึ่งและไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงๆ ในทางกายภาพ ชายผู้นุ่งห่มผ้าปานนั้นจึงเอาไฟที่มอบให้แก่เขาเพิ่มเติมไปและออกไป (เห็นได้ชัดว่าเพื่อโยนมันออกเหนือเยรูซาเล็ม)

อสค 10:8-10 **ปรากฏว่า** ในเหล่าเครือบนั้นมีอะไรอยู่ได้ปึกอย่างมือมนุษย์ ขณะที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้เห็นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในนิมิตหนึ่ง เขาก็เห็นรูปทรงของมือมนุษย์ข้างหนึ่งยื่นออกมาจากร่างของเครือบเหล่านั้นด้วย ดู เอเสเคียล 1:8

9 **และข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด** มีวงล้ออยู่สี่อันข้างๆเหล่าเครือบ อยู่ข้างเครือบคนละหนึ่งวงล้อ ลักษณะของวงล้อเหล่านั้นเหมือนแสงพลอยเขียว ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวถึงวงล้อ (รูปทรงกลมหรือยานพาหนะ) แห่งสวรรค์เหล่านั้นอีกครั้งและคราวนี้ก็พรรณนาถึงพวกมันว่ามีสีพลอยเขียว (อาจเป็นโมราสีเหลืองหรืออาจเป็นสีเขียวน้ำทะเล) ดู เอเสเคียล 1:16

10 **ลักษณะ** ฐานวงล้อทั้งสี่นั้นก็เหมือนกัน เหมือนวงล้อซ้อนในวงล้อ ดูความเห็นต่างๆสำหรับเอเสเคียล 1:16 วงล้อที่อยู่ตรงกลางของวงล้ออาจหมายถึงคุมล้อชนิดหนึ่งที่ไม่มีโครงสร้างชัดเจนที่เชื่อมต่อกับวงล้อรอบนอก

อสค 10:11-13   **เมื่อวงล้อนี้ไป ก็ไปได้ข้างหนึ่งข้างใดในข้างทั้งสี่ โดยไม่ต้องหัน**
เลยในเวลาไป ถ้าอันหน้ามุ่งหน้าไปทางไหน วงล้ออันอื่นก็ตามไปโดยไม่ต้องหันในขณะที่ไป คุณ
ความเห็นต่างๆสำหรับเอเสเคียล 1:17 วงล้อสวรรค์เหล่านั้น (ทรงกลมหรือแผ่นกลมๆ) ไปในคู่
ทั้งสี่ของพวกมันตามคำสั่งของสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านั้นที่อยู่บนพวกมัน ไม่มีการหันเห
หรือการผันแปรเลยเมื่อพวกมันเคลื่อนที่ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความแน่วแน่เมื่อพระเจ้า
ทรงใช้พวกมันไป

12 และทั้งตัว ด้านหลัง มือ ปีก และวงล้อมีขนตาเต็มอยู่รอบ ทั้งสี่นั้นก็มียวงล้อของตัว
ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับของเอเสเคียล 1:18 นี่อาจหมายถึงครุฑเหล่านั้นแม้วงล้อเหล่านั้น
อาจถูกรวมอยู่ด้วย พวกมันมีดวงตาอยู่ที่ร่างกายของพวกมัน แม้แต่ยานพาหนะทรงกลมนั้น
(นั่นคือ วงล้อเหล่านั้น) ของครุฑเหล่านั้นก็มีดวงตาเช่นกัน

13 วงล้อเหล่านั้น ที่ข้าพเจ้าได้ยินกับหูเขาเรียกว่า "โอ วงล้อกัณฑ์เอ๋ย" เห็นได้ชัดว่าเค
รูบเหล่านั้นร้องเรียกวล้อเหล่านั้นของตน (ทรงกลมของยานพาหนะแห่งสวรรค์เหล่านั้น) เห็นได้
ชัดว่ายานพาหนะทรงกลมเหล่านี้ถูกเรียกให้ตั้งใจฟังคำสั่งเพื่อที่จะพร้อมลงมือปฏิบัติ

อสค 10:14-15   **มีหน้าสี่หน้าทั้งนั้น หน้าแรกเป็นหน้าครุฑ หน้าที่สองเป็นหน้า**
มนุษย์ และหน้าที่สามเป็นหน้าสิงโต และที่สี่เป็นหน้านกอินทรี ในรูปแบบที่คล้ายกันกับเอเสเคียล
1:10 วงล้อสวรรค์เหล่านี้ถูกพรรณนามีสี่หน้า สิ่งมีชีวิตแต่ละตัวเหล่านี้มีไบหน้าที่แตกต่างกัน
กันไป เห็นได้ชัดว่าสิ่งมีชีวิตแต่ละตัวมีไบหน้าที่สี่ต่อไปนี้ โดยไบหน้าหนึ่งอยู่บนแต่ละด้านทั้ง
สี่ของมัน ไบหน้าแรกเป็นหน้าคนอยู่ด้านหน้า ทางด้านขวาเป็นไบหน้าของสิงโต ทางด้านซ้าย
เป็นไบหน้าของวัวผู้ และด้านหลังเป็นไบหน้าของนกอินทรี รูปลักษณะทั้งสี่นี้ถูกใช้สำหรับ
'สัตว์' (นั่นคือสิ่งมีชีวิต) ที่เป็นทูตสวรรค์ในวิวรณ์ 4:7 ด้วย เนื้อความไม่ได้ให้คำนิยามชัดเจน
เกี่ยวกับความหมายของสิ่งมีชีวิตทั้งสี่นี้ ดังนั้นความคิดหลายแบบจึงถูกเสนอเกี่ยวกับความหมาย
ของพวกมัน

บางคนเปรียบพวกมันเป็นเหมือนแง่มุมต่างๆของงานรับใช้ บ้างก็เปรียบเหมือนยุคสมัยสำคัญๆแห่งประวัติศาสตร์มนุษย์ คนอื่นๆก็เปรียบเหมือนลักษณะเฉพาะตัวต่างๆของพระเจ้า ดูเหมือนว่าความหมายแบบที่น่าจะไข่มากกว่าคืออันหลัง โดยพรรณนาถึงพระลักษณะต่างๆของพระเจ้า หากเป็นเช่นนั้นจริง อาจมีการเสนอแนะได้ว่าสิ่งใดเป็นตัวแทนของความเป็นกษัตริย์ของพระเจ้า วิวผู้แสดงถึงพลังกำลังของพระองค์ โบหน้าคนแสดงถึงความเป็นบุคคลของพระองค์ และนกอินทรีที่บินอยู่แสดงถึงพระลักษณะแบบสวรรค์ของพระองค์ แน่่อนว่านั่นเป็นการคาดเดา แต่มันก็พรรณนาถึงพระลักษณะของพระเจ้าจริงๆและสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ก็อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า ดูความเห็นต่างๆสำหรับวิวรณ์ 4:7

15 และเหล่าทูตสวรรค์หะซัน เป็นสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ข้าพเจ้าเคยเห็นอยู่ริมแม่น้ำเคบาร์ ความคิดนี้สอดคล้องกับของเอเสเคียล 1:19 ผู้พยากรณ์ท่านนี้ระลึกถึงภาพเหตุการณ์คล้ายๆกันขณะที่เขาอยู่ริมแม่น้ำเคบาร์ (แม่น้ำสายหนึ่งที่ไหลไปบรรจบแม่น้ำยูเฟรติสในเคลเดียด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้)

อสค 10:16-17 เมื่อเหล่าทูตสวรรค์ไป วงล้อก็ตามข้างไปด้วย และเมื่อเหล่าทูตสวรรค์ปีกออกเพื่อบินขึ้นจากพิภพ วงล้อเหล่านั้นก็ไม่หันไปจากข้างๆเหล่าทูตสวรรค์เลย ภาพเหตุการณ์ที่ถูกพรรณานี้เป็นการเตรียมการสำหรับการจากไปของสง่าราศี (เซคินาห์) ของพระเจ้าไปจากพระวิหารที่เยรูซาเล็ม ความคิดนี้สอดคล้องกับของเอเสเคียล 1:19 ทูตสวรรค์เหล่านั้นและทรงกลมแห่งสวรรค์ของพวกมันจึงเตรียมพร้อมที่จะไปจากพระวิหาร

17 เมื่อเหล่าทูตสวรรค์หยุดนิ่ง เหล่าวงล้อก็หยุดนิ่ง เมื่อเหล่าทูตสวรรค์หะซัน เหล่าวงล้อก็หะซันไปด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นอยู่ในวงล้อ ดูความเห็นสำหรับเอเสเคียล 1:21 สิ่งมีชีวิตที่อยู่ที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านั้นไปที่ใดก็ตาม (เห็นได้ชัดว่าในความสัมพันธ์กับแผ่นดินโลก) ยานพาหนะแห่งสวรรค์เหล่านี้ก็ไปด้วยในฐานะเพื่อนร่วมทางหรือไม่ก็เครื่องขนส่งลำเลียง นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าสิ่งมีชีวิตที่เป็นทูตสวรรค์เหล่านี้ซึ่งถูกพรรณนาถึงก่อนหน้า

นี่ในบทนี้ไปมาเยือนแผ่นดินโลกหลายครั้งพร้อมกับ (หรือใน) ยานพาหนะแห่งสวรรค์ของพวกเขาที่มีล้อ (หรือทรงกลม)

อสค 10:18-19 แล้วสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้ไปจากธรณีประตูพระนิเวศ

สถิตเหนือเหล่าเฑาะว์ ความเป็นสัญลักษณ์อันซับซ้อนและกิจกรรมแห่งสวรรค์ทั้งสิ้นก่อนหน้านี้ ล้วนเป็นการเตรียมการสำหรับการจากไปของสง่าราศี (เชคินาห์) ของพระเจ้าไปจากพระวิหารที่เยรูซาเล็ม นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการเอาการสถิตอยู่ด้วย การอวยพรและการช่วยเหลือของพระเจ้าออกไปเสีย สง่าราศีของพระเจ้าจึงขึ้นไปเหนือเฑาะว์เหล่านั้นซึ่งลอยอยู่เหนือนครนั้นแล้ว

19 เมื่อเหล่าเฑาะว์ออกไปก็กางปีกออกบินขึ้นไปจากพิภพท่ามกลางสายตาของข้าพเจ้า วงล้อก็ตามข้างไปด้วย และไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูด้านตะวันออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และสง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่เหนือเฑาะว์เหล่านั้น คณะผู้ติดตามแห่งสวรรค์นี้จึงลอยขึ้นไปจากพระวิหารและแผ่นดินโลกต่อหน้าต่อตาผู้พยากรณ์ท่านนี้ พวกเขาหยุดชั่วคราวเหนือประตูด้านทิศตะวันออกของพระวิหาร (ซึ่งหันหน้าไปยังภูเขามะกอกเทศ) สง่าราศีของพระเจ้ายังอยู่เหนือเฑาะว์เหล่านั้น ดังนั้นในนิมิตของเขา เอเสเคียลจึงเห็นสง่าราศีของพระเจ้าเสด็จไปจากพระวิหาร ซึ่งบ่งบอกว่าจุดจบของมันถูกประทับตราแล้ว

อสค 10:20-22 เหล่านี้เป็นสิ่งที่มีชีวิตอยู่ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นภายใต้พระเจ้าแห่ง

อิสราเอลที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าทราบว่าเป็นเหล่าเฑาะว์ เอเสเคียลจึงดูออกว่าสิ่งมีชีวิต (เหล่านั้น) แห่งสวรรค์ที่เขาได้เห็นในนิมิตของเขาที่ริมแม่น้ำเคบาร์คือ พวกเฑาะว์ที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ดูแลพระวิหารของพระเจ้า พวกเขามีรูปร่างหน้าตาเหมือนพวกเฑาะว์ที่เขาได้เห็นในสวรรค์ในนิมิตของเขา

21 เฑาะว์ทุกคนมีสี่หน้าและสี่ปีก และภายใต้ปีกมีสี่ฐานเหมือนมือมนุษย์ ความคิดตรงนี้ชวนให้นึกถึงเอเสเคียล 1:8 และสิ่งมีชีวิตแห่งสวรรค์เหล่านั้นที่เขาได้เห็น

22 ส่วนสี่ฐานของหน้าเหล่านั้น เป็นหน้าทั้งรูปทั้งตัว ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ เฑาะว์ทุกคนออกตรงไปข้างหน้าของตน ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวชัดเจนว่าเฑาะว์เหล่านั้นที่เขา

ได้เห็นว่าเป็นไปจากพระวิหารที่เยรูซาเล็มในนิมิตของเขาเป็นพวกเดียวกับที่เขาได้เห็นในนิมิตของเขาซึ่งถูกบันทึกในบทที่ 1 ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า ผู้พยากรณ์ท่านนี้ได้รับคำรับรองจากพระเจ้าในนิมิตทั้งสองเรื่องนี้เกี่ยวกับการจากไปของสง่าราศีของพระเจ้าไปจากเยรูซาเล็ม มีแต่การเผาไหม้รุนแรงและการพิพากษาเท่านั้นรอคอยอยู่เบื้องหน้า

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 11: อีกครั้งที่ผ่านมาทางนิมิตหนึ่ง เอเสเคียลบันทึกเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะเกิดแก่เหล่าคนชั่วที่เยรูซาเล็มในข้อ 1-13 พระสัญญาเรื่องการพาชนส่วนที่เหลืออยู่กลับมาอยู่ในแผ่นดินนั้นในข้อ 14-21 และการจากไปครั้งสุดท้ายของสง่าราศีของพระเจ้าไปจากเยรูซาเล็มในข้อ 22-25

อสค 11:1 พระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามายังประตูด้านตะวันออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งหันหน้าไปทิศตะวันออก ดูเถิด ที่ทางเข้าประตูมีผู้ชายอยู่ยี่สิบห้าคน และท่ามกลางนั้นข้าพเจ้าเห็นยาอาซันยาห์บุตรชายอัสซัวร์ และเปลาதியาห์บุตรชายเบไนยาห์ เจ้านายแห่งประชาชน บริบทนี้เห็นได้ชัดว่ายังเป็นนิมิตหนึ่งอยู่เหมือนเดิม แม้ตัวเอเสเคียลอยู่ในบาบิโลน พระวิญญาณของพระเจ้างี้พาเขาในนิมิตหนึ่งไปยังเยรูซาเล็มและโดยเฉพาะอย่างยิ่งไปยังประตูด้านทิศตะวันออกของพระวิหาร ที่นั่นที่ประตูนั้น เขาเห็นชายยี่สิบห้าคนซึ่งรวมถึงบางคนทีเอเสเคียลจำได้ด้วย: ยาอาซันยาห์และเปลาதியาห์ผู้เป็นพวกเจ้านายแห่งยูดาห์ คนแรกก็ถูกกล่าวถึงในเอเสเคียล 8:11 เช่นกัน ดูความเห็นต่างๆในข้อนั้นได้ ชายเหล่านี้ปฏิบัติการนับถือรูปเคารพ กระทั่งที่พระวิหารของพระเจ้า

อสค 11:2-4 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้คือผู้ที่ออกอุบายทำความบาปผิด และเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ชั่วร้ายในนครนี้ พระเจ้าไม่ทรงมีอะไรดีๆจะกล่าวถึงชายเหล่านี้ที่เอเสเคียลเห็นในนิมิตของเขาเลย คำที่แปลเป็น อุบายทำความบาปผิด (อาวน) มีความหมายด้วยว่า 'ความชั่วช้า' หรือ 'ความชั่ว' พวกเขาให้คำปรึกษาชั่วๆในนครนั้น ซึ่งตรงข้ามกับผู้พยากรณ์ทั้งหลาย เช่น เยเรมีย์ เป็นต้น

3 ผู้กล่าวว่ 'เวลายังไม่มาถึงเลย ให้เราปลูกบ้านเถิด นครนี้เป็นหม้อขนาดใหญ่และเราเป็นเนื้อ' คนอธรรมเหล่านี้เยาะเย้ยคำเตือนของเยเรมีย์ว่าการพิพากษาเข้ามาใกล้แล้ว พวกเขาจึงประกาศแผนการต่างๆอย่างเยาะเย้ยว่าจะสร้างบ้านหลังใหม่ๆ พวกเขายังเยาะเย้ยคำเตือนของเยเรมีย์ต่อไปอีกที่ว่านครนี้จะกลายเป็นหม้อต้ม (หม้อขนาดใหญ่) ซึ่งพวกเขาจะถูกต้มอยู่ข้างในนั้น ดู เยเรมีย์ 1:13 อาจมีการเยาะเย้ยจดหมายฉบับต่างๆของเยเรมีย์ด้วยที่ส่งไปถึงพวกเชลยที่อยู่ในบาบิโลนแล้วเมื่อเขาแนะนำพวกเขาให้สร้างบ้านที่นั่นและตั้งรกรากอยู่ในการตกเป็นเชลยอันยาวนาน ดู เยเรมีย์ 29:5

4 โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา จงพยากรณ์เถิด" เมื่อได้เห็นการเยาะเย้ยเพื่อนผู้พยากรณ์คนหนึ่งในเยรูซาเล็ม (เยเรมีย์) พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลให้พยากรณ์กล่าวโทษคนชั่วเหล่านี้ที่เขาเห็นในนิมิตของเขาที่ประตูด้านตะวันออกของพระวิหาร

อสค 11:5-7 พระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ลงมาประทับบนข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงกล่าวเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าคิดดังนั้น และเรารู้สิ่งทั้งหลายที่เข้ามาในใจของเจ้า พระเจ้าจึงทรงกำชับเอเสเคียลให้พูดในการเต็มล้นของพระวิญญูณบริสุทธิ์ ข้อความของเขาจะต้องกล่าวว่า พระเจ้าทรงทราบการเยาะเย้ยทั้งสิ้นที่อยู่ในความคิดและใจของพวกเขา

6 เจ้าได้ทวิคนที่เจ้าได้ฆ่าในนครนี้ และทั้งคนที่ถูกฆ่าเต็มตามถนนหนทางไปหมด นอกเหนือจากการนับถือรูปเคารพอันน่าเกลียดของเยรูซาเล็มแล้ว พวกเขายังมีความผิดในเรื่องการใช้ความรุนแรงและการทำให้โลหิตตกด้วย พวกเขาได้ทำให้ท้องถนนของเยรูซาเล็มเต็มไปด้วยสิ่งเหล่านั้น

7 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า คนทั้งหลายที่เจ้าได้ฆ่าซึ่งเจ้าได้ทิ้งไว้ท่ามกลางนครนี้ เขทั้งหลายเป็นเนื้อ และนครนี้เป็นหม้อขนาดใหญ่ แต่เราจะนำเจ้าออกมาจากท่ามกลางนั้น แม้นครเยรูซาเล็มเป็นหม้อขนาดใหญ่แก่คนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าตายอย่างทารุณ มันก็จะไม่เป็นเช่นนั้นสำหรับคนชั่วเหล่านี้ พวกเขาจะหนีพ้นไปจากนครนั้น (ซึ่งเป็นเหตุว่า

ทำไมพวกเขาถึงมารวมตัวกันที่ประตูด้านตะวันออกของนครนั้น) แต่พวกเขาจะถูกจับเป็นเชลยข้างนอกนั้น

อสค 11:8-10   **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เจ้ากลัวดาบ และเราจะนำดาบมาเหนือเจ้า เหล่าคนชั่วในเยรูซาเล็ม ได้กลัวการตายเพราะดาบของคนบาบิโลน แต่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะฆ่าพวกเขาเองนอกนครนั้น**

9 เราจะนำเจ้าออกมาจากท่ามกลางนั้น และมอบเจ้าไว้ในมือของคนต่างด้าว และจะทำการพิพากษาลงโทษเจ้า พระเจ้าจะทรงอนุญาตให้คนชั่วเหล่านี้หนีออกไปจากเยรูซาเล็ม – แค่วิวคราวเท่านั้น แต่จากนั้นพระองค์จะทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของกองทัพบาบิโลนซึ่งจะประหารชีวิตพวกเขาเสีย

10 เจ้าจะถูกดาบล้มลง เราจะลงโทษเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล และเจ้าจะได้ทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ พอเห็นได้ว่าชายยี่สิบห้าคนนั้นที่ถูกพรรณนาถึงในข้อ 1 อาจหนีไปพร้อมกับเศเดคียาห์เพียงเพื่อที่จะถูกจับใกล้เยรีโคจากนั้นก็ถูกพาไปยังริบลาค์ ที่นั่นพวกเขาถูกประหารชีวิตในวันนั้น คนชั่วเหล่านี้จะเริ่มตระหนักว่าพระเยโฮวาห์เท่านั้นทรงเป็นพระเจ้าโดยการพิพากษาเหล่านี้ที่พระองค์จะทรงนำมาสู่พวกเขา

อสค 11:11-12   **นครนี้จะไม่ใช่หม้อขนาดใหญ่ของเจ้า ที่เจ้าจะเป็นเนื้อในท่ามกลางนั้น เราจะพิพากษาเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล ครั้นกล่าวถึงการเยาะเย้ยที่คนเหล่านี้กระทำต่อคำเตือนต่างๆของเยเรมีย์ พระเจ้าผ่านทางเอเสเคียลก็ทรงโยนคำเยาะเย้ยของพวกเขา กลับใส่หน้าของพวกเขา สำหรับพวกเขาเยรูซาเล็มจะไม่เป็นหม้อขนาดใหญ่แห่งการพิพากษาของพวกเขา ตรงกันข้าม พระเจ้าจะทรงพิพากษาพวกเขาที่พรมแดนอิสราเอล – ริบลาค์ ดู 2 พงศกษัตริย์ 25:21 และเยเรมีย์ 52:9-10**

12 และเจ้าจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเจ้ามิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา หรือปฏิบัติตามคำตัดสินของเรา แต่ได้ประพฤติตามลักษณะท่าทางของประชาชาติทั้งหลายที่อยู่รอบเจ้า" ในการนำการพิพากษาเช่นนั้นมาสู่ยิวมักกบฏเหล่านี้ พวกเขาก็จะทราบว่าพระเยโฮวาห์

ทรงเป็นพระเจ้า สาเหตุสำหรับการถูกพิพากษาของพวกเขานั้นเรียบง่ายพอๆกับที่มันลึกซึ้ง ยูดาห์ได้เพิกเฉยพระราชบัญญัติของพระเจ้าและไม่ยอมปฏิบัติตามมัน ตรงกันข้ามพวกเขากลับรับเอาการนับถือรูปเคารพและธรรมเนียมการนับถือพระต่างค้ำวแบบต่างๆของประชาชาติธรรมเหล่านั้นที่อยู่รอบพวกเขา พวกเขาได้ทำตามอย่างชาวโลกแล้ว

อสค 11:13 อยู่มาเมื่อข้าพเจ้ากำลังพยากรณ์อยู่ เป-ลาதிய่าห์บุตรชายเบไนยาห์ก็สิ้นชีวิต แล้วข้าพเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดินร้องเสียงดังว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เจ้าข้า พระองค์จะทรงกระทำให้คนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นสิ้นสุดเลยทีเดียวหรือ พระเจ้าข้า" เปลาதிய่าห์บุตรชายเบไนยาห์เป็นหนึ่งในหัวใจเหล่านั้นของพวกยิวที่มักกบฏซึ่งถูกพรรณาถึงในเอเสเคียล 11:1 แม้อยู่ในนิมิตหนึ่ง มีการบอกเป็นนัยว่าคนชั่วเหล่านี้ได้ยินคำพยากรณ์ของเอเสเคียลด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง และเปลาதிய่าห์ก็ล้มลงตาย เอเสเคียลสะเทือนใจเหลือเกินจนเขาชบหน้าลงต่อพระพักตร์พระเจ้าและร้องถามว่าพระเจ้าจะทรงจัดการเช่นนั้นกับคนที่เหลือของยูดาห์หรือไม่ แม้เขาเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่งที่กำลังโทษความชั่วของยูดาห์ พวกเขาก็ยังเป็นชนชาติของเขาและเอเสเคียลก็กลัวว่าพระเจ้าจะทรงกำจัดพวกเขาทิ้งเสีย

อสค 11:14-16 เพื่อตอบกลับคำทูลขอของผู้พยากรณ์ท่านนี้ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า พระเจ้าทรงมีคำตอบหนึ่งสำหรับคำถามอันสิ้นหวังของเอเสเคียล

15 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย พี่น้องของเจ้า คือพี่น้องของเจ้าเอง คือญาติที่มีสิทธิ์ไถ่กิน ลิ่น ทั้งวงศ์วานอิสราเอลหมดด้วยกัน คือบุคคลที่ชาวเยรูซาเล็มได้กล่าวว่า 'เจ้าทั้งหลายจงเหินห่างไปจากพระเยโฮวาห์ แผ่นดินนี้ทรงมอบไว้แก่เราเป็นกรรมสิทธิ์' เอเสเคียลเป็นเชื้อสายของอาโรนและเป็นปุโรหิตคนหนึ่งของพระเยโฮวาห์ (1:3) ปุโรหิตเหล่านั้นที่ตกเป็นเชลยอยู่ในบาบิโลนแล้วพร้อมกับอิสราเอลที่กระจัดกระจายไปก็ถูกเยาะเย้ยโดยคนเหล่านั้นที่ยังอยู่ในเยรูซาเล็ม พวกเขารังเกียจยิวเหล่านั้นที่ตกเป็นเชลยแล้วพร้อมกับทัศนคติอันจองหองที่ว่าพวกเขามั่นคงปลอดภัยอยู่ในยูดาห์และเยรูซาเล็ม ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่าพวกเขาเยาะเย้ยคำเตือนเรื่องการพิพากษาครั้งสุดท้ายซึ่งจะเกิดแก่เยรูซาเล็ม

16 เพราะฉะนั้นจงกล่าวว่ 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า แม้เราได้ย้ายเขาให้ห่างออกไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย แม้เราได้กระจายเขาไปอยู่ท่ามกลางประเทศทั้งปวง เราก้จะเป็นสถานบริสุทธิ์อันเล็กสำหรับเขาในประเทศที่เขาจะได้ไปอยู่' สำหรับทัศนคติอันจองหองของคนเหล่านั้นในเยรูซาเล็มเกี่ยวกับพวกพี่น้องของตนที่กระจัดกระจายไปในการตกเป็นเชลยนั้น พระเจ้าทรงมีคำตอบหนึ่ง คนเหล่านั้นถูกจับเป็นเชลยตามการอนุญาตของพระเจ้า และถูกกระจัดกระจายไปท่ามกลางหลายประเทศ กระนั้นพระเจ้ก็ทรงสัญญาว่าจะเป็สถานบริสุทธิ์อันเล็กเพื่อปกป้องคุ้มครองพวกเขาตลอดระยะเวลาของการตกเป็นเชลยของพวกเขา กล่าวโดยสรุป พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะดูแลประชาชนของพระองค์ซึ่งถูกกระจัดกระจายไปในการถูกกวาดต้อนเป็นเชลยนั้น

อสค 11:17-18 เพราะฉะนั้นจงกล่าวว่ 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะรวบรวมเจ้ามาจากชนชาติทั้งหลาย และชุมนุมเจ้าจากประเทศที่เจ้ากระจัดกระจายไปอยู่นั้น และเราจะมอบแผ่นดินอิสราเอลให้แก่เจ้า' แม้พระเจ้าได้ทรงกระจัดกระจายประชาชนของพระองค์เองไปทั่วประเทศต่างๆมากมาย (จนทุกวันนี้) กระนั้นพระองค์ก็ทรงสัญญาว่าจะรวบรวมพวกเขากลับมาและประทานแผ่นดินอิสราเอลกลับคืนให้แก่พวกเขาสักวันหนึ่ง ในช่วงชีวิตของผู้อธิบายพระคัมภีร์ท่านนี้ พระสัญญานั้นก็ถูกทำให้สำเร็จแล้วบางส่วน ดู เอเสเคียล 28:25, 34:13, 36:24 เช่นกัน

18 และเขาจะมาที่นั่น เขาจะเอาสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งสิ้นของเมืองนั้น และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเมืองนั้นออกไปเสียจากที่นั่น ในหลายระยะของการพาอิสราเอลกลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขา ร่องรอยทั้งสิ้นของการนับถือรูปเคารพจะถูกลบทิ้งเสีย ข้อบกพร่องใดๆก็ตามที่อิสราเอลซึ่งกลับคืนมาอาจมี การนับถือรูปเคารพก็ไม่ใช่หนึ่งในนั้นแล้ว นั่นเป็นจริงมาตั้งแต่สมัยของเอสราจนถึงปัจจุบัน

อสค 11:19-20 และเราจะให้จิตใจเดียวแก่เขา และเราจะบรรจุนิติวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเขา และจะให้ใจเนื้อแก่เขา ขณะที่พวกยิวถูกข่มเหง

ตลอดหลายศตวรรษในการกระจัดกระจายไปนั้น พวกเขาที่ถูกหลอมรวมให้เป็นหนึ่งในการนับถือพระเจ้าองค์เดียวแล้ว: “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเยโฮวาห์เดียว” (พระราชบัญญัติ 6:4) อย่างไรก็ตาม วันแห่งการกลับใจเชื่อฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลมายังพระเมสสิยาห์ของพระเยโฮวาห์ก็ยังไม่สำเร็จจริง อย่างไรก็ตาม ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ อิสราเอลทั้งปวงจะพากันกลับใจเชื่อพระคริสต์ ในวันนั้นพวกเขาจะถูกสร้างใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า โดยประทานจิตวิญญาณใหม่แก่พวกเขาให้อยู่ภายใน ความใจแข็งกระด้างของพวกเขาในอดีตจะถูกแทนที่ด้วยใจเนื้ออ่อนอ่อนโยน ในวันนั้นพวกเขาจะมีใจอ่อนต่อสิ่งต่างๆของพระเจ้าและโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อพระคริสต์ของพระองค์

20 เพื่อเขาจะดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษากฎของเราและกระทำตาม เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย ในวันอันเปี่ยมสุขนั้น อิสราเอลที่ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมและที่ถูกสร้างใหม่แล้วจะดำเนินในความเชื่อฟังเต็มที่ต่อพระวาระของพระเจ้า พวกเขาจะเป็นประชาชนของพระคริสต์อย่างเปิดเผยและพระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

อสค 11:21 แต่คนเหล่านั้นที่ใจของเขาดำเนินตามจิตใจแห่งสิ่งที่น่ารังเกียจของเขาและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา เราจะตอบสนองต่อวิถีทางของเขาเหนือศีรษะของเขาเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ " สำหรับยิวเหล่านั้นที่คือวันต่อไปในการนับถือรูปเคารพและความไม่เชื่อฟังต่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้าก็ทรงสัญญาการสนองโทษ พวกเขาจะถูกทำลายและไม่ได้มีส่วนในการกลับสู่สภาพเดิมและการกลับใจเชื่อที่ถูกสัญญาไว้ในวันของอิสราเอล

อสค 11:22-23 แล้วเหล่าทูตก็กางปีกออก วงล้อก็อยู่ข้างๆ และสง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น กลับมาสู่สภาพที่เห็นในนิมิตในบทที่ 10 เอเสเคียลก็เห็นทูตเหล่านั้นอีกครั้ง วงล้อแห่งสวรรค์ของพวกมันและสง่าราศี (เซคินาห์) ของพระเจ้าอยู่เหนือพวกมันทั้งหมด

23 สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ขึ้นไปจากกลางนคร ไปสถิตอยู่บนภูเขาซึ่งอยู่ทางด้าน ตะวันออกของนครนั้น เหมือนที่ได้สงสัยไว้ สง่าราศี (เชคินาห์) ของพระเจ้าไปเสียจาก เยรูซาเล็มและพระวิหารและหยุดชั่วคราวเหนือภูเขามะกอกเทศด้านทิศตะวันออกของเยรูซาเล็ม นี้ บอกเป็นนัยว่าสง่าราศีของพระเจ้าขึ้นไปยังสวรรค์จากที่นั่นเหมือนกับที่พระเยซูจะทรงกระทำ ในอีกหลายปีต่อมา

อสค 11:24-25 ต่อมาพระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามาด้วยนิมิต โดยพระวิญญาณของพระเจ้าถึงเมืองเคลเดีย มาสู่พวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย แล้วนิมิตที่ข้าพเจ้า ได้เห็นนั้นก็ขึ้นไปจากข้าพเจ้า หลังจากการเปิดเผยที่สำคัญมากๆ เหล่านี้ พระวิญญาณของ พระเจ้าก็พาเอเสเคียลกลับมายังบ้านของเขาในมณฑลเคลเดียท่ามกลางยิวคนอื่นๆ ที่เป็นเชลย นิมิตนั้นปิดฉากลงในที่สุดและเอเสเคียลก็กลับมาสู่สภาวะปกติของตน

25 ข้าพเจ้าจึงได้บอกถึงบรรดาสิ่งต่างๆ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าให้พวกที่ ถูกกวาดไปเป็นเชลยทราบ จากนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ยืนและเทศนาแก่พวกยิวที่ตกเป็นเชลยถึง ทุกสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยแก่เขาในนิมิตยี่ดยาวเหล่านี้ (ซึ่งดำเนินมาตั้งแต่บทที่ 1 จนจบบทที่ 11)

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 12: บทนี้นำเสนอคำอุปมาหนึ่งของ 'การขนย้าย' ของเอเสเคียล เพื่อเป็นหมายสำคัญหนึ่งของการตกเป็นเชลยที่จะมาของยูดาห์ในข้อ 1-16; ความใกล้เข้ามาของ การตกเป็นเชลยในข้อ 17-20 และคนมักเยาะเย้ยได้รับคำตอบในข้อ 21-28

อสค 12:1-2 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า เนื้อหาอีกส่วนหนึ่ง จึงถูกเกริ่นนำด้วยวลีนี้ ซึ่งพบบ่อยมากในหนังสือเล่มนี้ อีกครั้งที่แหล่งที่มาจากพระเจ้าของ ข้อความของเอเสเคียลและการได้รับการคล้อยใจของมันถูกกล่าวชัดเจน

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางวงศั่วนที่มั่งกอบฏ ผู้มีตาเพื่อดู แต่ดูไม่เห็น ผู้มีหูเพื่อฟัง แต่ฟังไม่ได้ยิน เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศั่วนที่มั่งกอบฏ มีสิบสองครั้งในหนังสือเอเสเคียลที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้เรียกอิสราเอลว่าเป็น 'วงศั่วนที่มั่งกอบฏ' แม้เป็นเชลยอยู่ในบาบิโลน กระทั่งที่นั่น เอเสเคียลก็อาศัยอยู่ท่ามกลางพวกยิวที่มั่งกอบฏ การกบฏของพวกเขาต่อพระเจ้าได้ ทำให้การรับรู้ฝ่ายวิญญาณของพวกเขาด้านซาไป แม้พวกเขามองเห็น ได้ฝ่ายร่างกาย พวกเขา ก็กลายเป็นคนตาบอดฝ่ายวิญญาณไปเสียแล้ว แม้พวกเขาสามารถได้ยินฝ่ายร่างกาย พวกเขาก็กลายเป็นคนหูหนวกฝ่ายวิญญาณไปเสียแล้ว หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าความบาป โดยเฉพาะ ความบาปอันจงใจ เช่น การกบฏ ย่อมทำให้หัวใจด้านซาฝ่ายวิญญาณ อิศยาห์ได้บอกล่วงหน้าถึง คำสาปแช่งเดียวกันนี้แล้วในอิสยาห์ 6:9-10 เมื่อ 150 ปีก่อนหน้านั้น

อสค 12:3-4 เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงจัดเตรียมข้าวของสำหรับ ตนเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย และจงไปเป็นเชลยในเวลากลางวันท่ามกลางสายตาของเขา เจ้า จะต้องไปเป็นเชลยจากสถานที่ของเจ้าไปยังอีกที่หนึ่งในสายตาของเขา บางทีเขาอาจจะพินิจ พิจารณาหัดดูได้ แม้ว่าเขาเป็นวงศั่วนที่มั่งกอบฏ พระเจ้าทรงตั้งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้แสดงบทเรียน ผ่านวัตถุอีกครั้ง โดยการขนย้ายข้าวของของเขาจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง การประยุกต์ใช้ที่ ชัดเจนก็คือว่า คนส่วนที่เหลืออยู่ในยูดาห์จะถูกบังคับให้ย้ายออกไปจากแผ่นดินเกิดของตน พระเจ้าทรงประสงค์จะให้อิสราเอลเข้าใจข้อความนี้และการประยุกต์ใช้นี้แม้พวกเขายังมั่งกอบฏ เหมือนเดิมก็ตาม

4 เจ้าจงเอาข้าวของของเจ้าออกมาในเวลากลางวันท่ามกลางสายตาของเขา เหมือนข้าว ของเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย เจ้าจงออกไปในเวลาเย็นท่ามกลางสายตาของเขา ออกไปอย่าง ผู้ถูกกวาดไปเป็นเชลย เอเสเคียลจึงถูกสั่ง โดยพระเจ้าให้ขนย้ายข้าวของของตนในเวลากลางวัน แสกกๆ แต่หลังจากที่ข้าวของของเขาถูกขนย้ายแล้ว ตัวเขาเองก็ต้องจากไปในคืนนั้น เหตุการณ์ที่ถูกบอกล่วงหน้านี้อาจหมายถึงความพยายามหลบหนีของเศเดคียาห์ไปจากเยรูซาเล็ม ตอนกลางคืน ดู เยเรมีย์ 39:4

อสค 12:5-6   จงเจาะกำแพงท่ามกลางสายตาของเขา แล้วออกไปตามรูกำแพง
นั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้จะต้องชุก (นั่นคือ เจาะให้ทะลุ) กำแพงเรือนของเขาในสายตาของพวกยิวที่
มักกบฏและเริ่มขยับเขยื้อนของเขาออกไปทางรูในกำแพงนั้น อีกครั้งที่การอ้างอิงเชิงคำ
พยากรณ์นี้อาจบอกล่วงหน้าถึงความพยายามแบบลึบๆล่อๆของเศเคคียาห์ที่จะหลบหนีออกไป
ทางกำแพงกรุงเยรูซาเล็ม

6 จงยกข้าวของใส่บาของเจ้าท่ามกลางสายตาของเขา แล้วแบกออกไปในเวลามืด เจ้าจง
คลุมหน้าเสีย อย่าให้เห็นแผ่นดิน เพราะเรากระทำเจ้าให้เป็นหมายสำคัญแก่วงศ์วานอิสราเอล"
การดำเนินการเหล่านี้จะต้องถูกกระทำเพื่อเป็นบทเรียนหนึ่งที่ชีวิตต่อหน้าวงศ์วานอิสราเอลที่
มักกบฏซึ่งเป็นเชลยอยู่แล้วในบาบิโลน เหมือนขโมยคนหนึ่งที่พักปิดหน้าของตนเพื่อมิให้ใคร
จำได้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็จะต้องอำพรางตัวเองเช่นกัน อีกครั้งที่เหตุการณ์ที่ถูกบอกล่วงหน้า
นี้อาจหมายถึงความพยายามลึบๆล่อๆของเศเคคียาห์ที่จะหลบหนีไปจากเยรูซาเล็มในตอนกลาง
คืน

อสค 12:7   ข้าพเจ้าก็กระทำตามที่ข้าพเจ้ารับบัญชามา ข้าพเจ้านำข้าวของ
ออกมาในเวลากลางวัน เหมือนข้าวของเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย ในเวลาเย็นข้าพเจ้าก็เจาะ
กำแพงด้วยมือของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าออกไปในเวลามืด แบกสัมภาระของข้าพเจ้าไปท่ามกลาง
สายตาของเขา ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงทำตามที่พระเจ้าทรงสั่งเขา เขาขยับเขยื้อนข้าวของในบ้านของเขา
ออกมาจากเรือนของเขาและเย็นวันนั้นเขาก็เจาะกำแพงในเรือนของเขาและแบกสิ่งของต่างๆ
ของเขาบนบ่า ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในสายตาของอิสราเอลที่ตกเป็นเชลย

อสค 12:8-9   ในเวลาเช้า พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า หลังจาก
ทำตามคำสั่งต่างๆของพระเจ้าดังที่พรรณนาไว้ข้างบนแล้ว พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็มา
ถึงเอเสเคียลเช้าวันถัดมา

9 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย วงศ์วานอิสราเอลคือวงศ์วานที่มักกบฏนั้น ได้พูดกับเจ้ามิใช่หรือ ว่า 'เจ้าทำอะไร' พระเจ้าตรัสถามผู้พยากรณ์ของพระองค์ว่าพวกอิสราเอลที่มักกบฏได้ถามเขา หรือไม่ว่าเขากำลังทำอะไรตอนที่เขาขนย้ายข้าวของของเขาออกจากเรือนของเขา

อสค 12:10-11 จงกล่าวแก่เขาว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ภาระเกี่ยวกับเจ้านายคนนั้นในเยรูซาเล็ม และวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดซึ่งอยู่ในนครนั้น' เมื่อถูกถามโดยพวกยิวที่ลองดูว่าเขาได้ทำอะไร พระเจ้าก็ทรงสั่งเอเสเคียลให้ประกาศข้อความอันหนักอึ้งนั้นเกี่ยวกับเจ้านายคนนั้นที่ยังปกครองอยู่ในเยรูซาเล็ม นั่นหาใช่ใครอื่นนอกจากเศเดคียาห์ พร้อมกับพวกยิวมักกบฏคนอื่นๆที่ยังเหลืออยู่ที่นั่น ในไม่ช้าพวกเขาจะตายหรือไม่ก็ถูกพามายังบาบิโลน

11 จงกล่าวว่า 'ข้าพเจ้าเป็นหมายสำคัญสำหรับท่าน ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วนี้ เขาทั้งหลายจะถูกกระทำอย่างเดียวกัน เขาจะถูกกวาดไปเป็นเชลย' เมื่อถูกถามว่าเขากำลังทำอะไรอยู่ พระเจ้าก็ทรงสั่งเอเสเคียลให้บอกคนเหล่านั้นที่มาถามเขาว่า พวกยิวและพวกผู้นำที่เยรูซาเล็มก็ จะถูกกวาดต้อนเป็นเชลยในลักษณะเดียวกัน นั่นจะเป็นการพิชิตกรุงเยรูซาเล็มครั้งสุดท้ายโดยบาบิโลนในปี 586 ก่อน ค.ศ.

อสค 12:12-13 และเจ้านายคนนั้นผู้อยู่ที่ท่ามกลางเขา จะยกข้าวของขึ้นใส่ป่าในเวลามืดและออกไป เขาทั้งหลายจะเจาะกำแพงและนำออกไปทางนั้น ท่านจะคลุมหน้าของท่านเพื่อว่าท่านจะไม่แลเห็นแผ่นดินด้วยตาของท่านเอง เจ้านายคนที่ว่านั้นคือ เศเดคียาห์และคำพยากรณ์นี้ก็กล่าวถึงความพยายามอันเปล่าประโยชน์ของเขาที่จะหลบหนีไปจากเยรูซาเล็มเมื่อมันพ่ายแพ้แก่บาบิโลน แม้เป็นกษัตริย์ เศเดคียาห์ก็จะแบก 'ข้าวของ' ของตัวเองบนบ่าของเขา ตอนกลางคืน เขาและคนของเขาจะเจาะรูๆหนึ่งในกำแพงของเยรูซาเล็มเพื่อที่จะหลบหนี โดยปิดบังหน้าของเขาเพื่อที่จะไม่ให้ใครจำได้

13 และเราจะกางข่ายของเราคลุมท่าน และท่านจะติดกับของเรา และเราจะนำท่านเข้าไปในบาบิโลนแผ่นดินของคนเคลเดีย ถึงกระนั้นท่านจะยังแลไม่เห็นแผ่นดินนั้น และท่านจะต้อง

ตายที่นั่น แม้เศเดคิยาห์จะพยายามหลบหนี พระเจ้าก็ตรัสล่วงหน้าว่าเขาจะถูกจับ (เช่นในตาข่าย) โดยบรรดากองทัพบาบิโลน เขาจะถูกทำให้ตาบอดและถูกพาตัวไปยังบาบิโลนโดยเสียชีวิตที่นั่นในเวลาต่อมา นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในอีกหลายปีต่อมา ดู เยเรมีย์ 39:7 และ 52:11

อสค 12:14-16   **บรรดาผู้ที่อยู่รอบท่านนั้น เราจะกระจายเขาไปตามลมทุกทิศานุทิศ รวมทั้งผู้ช่วยและบรรดากองทัพของท่านด้วย และเราจะชักดาบออกไปไล่ตามเขาไป คนเหล่านั้นที่พยายามหลบหนีไปพร้อมกับเศเดคิยาห์จะถูกกระจัดกระจายไปยังลมทั้งสี่ทิศและคนบาบิโลนจะตามรอยพวกเขาไปและฆ่าพวกเขาเสีย**

15 และเมื่อเราให้เขากระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ เขาจึงจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ อิสราเอลที่มักกบฏจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงกระจัดกระจายพวกเขาไปท่ามกลางประชาชาติต่างๆของโลกในการกระจัดกระจายไปของพวกยิวครั้งใหญ่ๆนั้น ใจที่แข็งกระด้างปกติแล้วต้องได้รับบทเรียนอันเจ็บปวด มันเป็นเช่นนั้นจริงๆสำหรับยูดาห์ที่มักกบฏ

16 แต่เราจะละบางคนในพวกเขาไว้จากดาบ จากการกันดารอาหาร และจากโรคระบาด เพื่อเขาจะได้เล่าถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาท่ามกลางประชาชาติซึ่งเขาไปอยู่นั้น และเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์" แม้อิสราเอลส่วนใหญ่ถูกลงโทษอย่างหนัก พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะเหลือชนกลุ่มหนึ่งไว้ซึ่งจะให้การเกี่ยวกับความผิดของตนว่าทำไมตอนนี้พวกเขาถึงอยู่ในประเทศต่างๆของคนต่างชาติ พวกยิวที่สำนึกผิดเหล่านี้จะเรียนรู้ด้วยว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า การบ่นบอต่อพระองค์และเชื่อฟังยอมดีกว่าการถูกบังคับให้ได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

อสค 12:17-20   **พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า อีกครั้งที่แหล่งที่มาและสิทธิอำนาจแห่งข้อความของเอเสเคียลถูกหมายเหตุนั้นไว้**

18 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานอาหารของเจ้าด้วยตัวฉัน และดื่มน้ำด้วยความสะทกสะท้านและด้วยความระมัดระวัง พระเจ้าจึงทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้รับประทานอาหาร

ของเขาด้วยอาการตัวสั่นและให้ดื่มน้ำของเขาอย่างกระวนกระวาย โปรดสังเกตว่าผู้พยากรณ์
ท่านนี้ถูกกลดลงเหลือแค่ขนมปังและน้ำ จากนั้นก็ต้องรับประทานพวกมันด้วยความหวาดกลัว
และความกระวนกระวาย คำพยากรณ์นี้กล่าวถึงความอดอยากและความกระหายที่ใกล้เข้ามา

19 และกล่าวแก่ประชาชนของแผ่นดินนั้นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้เกี่ยวกับ
พลเมืองแห่งกรุงเยรูซาเล็มและเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า เขาจะรับประทานอาหารของเขา
ด้วยความระมัดระวัง และดื่มน้ำด้วยอกสั่นขวัญหาย เพราะว่าสารพัดที่มีอยู่ในแผ่นดินของเขา
จะสูญหายไปหมด เนื่องด้วยความรุนแรงของคนทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินนั้น ข้อความนี้มีไว้
สำหรับชาวกรุงเยรูซาเล็มและคนเหล่านั้นที่ยังอยู่ในยูดาห์ วันนั้นจะมาในไม่ช้าเมื่อพวกเขาจะถูก
กลดลง (1) มาสู่การรับประทานขนมปังเล็กน้อยที่พวกเขาได้ด้วยความกลัวและมาสู่ (2) การตกใจ
กลัวเพราะคุณภาพและปริมาณของน้ำที่มีไว้ดื่ม เหตุการณ์น่าตกใจเหล่านี้จะเป็นภาพเล็งถึงการก
วาดค้อนเป็นเชลยที่ใกล้เข้ามาของพวกยิวไปจากแผ่นดินของตนและการทำลายล้างซึ่งจะตกใส่
มันในไม่ช้า ความบาปอันรุนแรงต่างๆของเยรูซาเล็มเป็นรากเหง้าของการพิพากษาที่จะมานั้น

20 และเมืองที่มีคนอาศัยอยู่จะถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และแผ่นดินนั้นก็ระกร้าง และเจ้าจะ
ทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์" เมืองรอบนอกเหล่านั้นของยูดาห์จะถูกทำให้ราบเป็นหน้ากลอง
และแผ่นดินนั้นเองจะถูกทำให้ร้างเปล่า แม้มีกบฏต่อพระเจ้าของตน ยูดาห์ก็จะได้รับบทเรียน
อันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า พวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าการกบฏต่อ
พระเจ้าจะถูกพิพากษา

อสค 12:21-22 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า อีกข้อความหนึ่งจาก
พระเจ้าถึงเอเสเคียลจึงถูกประกาศ

22 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สุภาษิตซึ่งเจ้าทั้งหลายมีที่กล่าวถึงแผ่นดินอิสราเอลว่า 'วันนั้นก็
ไกลออกไป และนิมิตทุกเรื่องก็เหลว' นั้น เจ้าหมายความว่าอะไร พระเจ้าทรงถามผู้พยากรณ์ของ
พระองค์เกี่ยวกับคำสุภาษิตหนึ่งที่คนกล่าวกันทั่วอิสราเอลที่ว่า: การพิพากษาที่ชูไว้ขึ้นมาช้า
เหลือเกินจนมันคงไม่มาแล้ว คำกล่าวอันชั่วนั้นได้ถูกกล่าวซ้ำในยูดาห์บ่อยครั้งเหลือเกินจนมัน

กลายเป็นเหมือนคำสุภาณิตหนึ่ง กระนั้นมันก็ถูกสร้างขึ้นมาจากการเยาะเย้ยพระวณะของพระเจ้าและการกบฏต่อพระองค์

อสค 12:23-25 เพราะฉะนั้นจงบอกเขาว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะให้สุภาณิตบทนี้สิ้นสุดเสียที เขาจะไม่ใช้เป็นสุภาณิตอีกในอิสราเอล แต่จงกล่าวแก่เขาว่า วันนั้นก็ใกล้แค่คืบ และนิมิตทุกเรื่องก็จะสำเร็จ พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลให้ไปประกาศแก่ยูดาห์ที่มักกบฏว่าพระองค์กำลังจะทรงทำให้คำสุภาณิตเยาะเย้ยนั้นสิ้นสุดลงเสียทีแล้ว วันนั้นจะมาถึงอย่างรวดเร็วเมื่อจะไม่มีใครใช้ 'คำกล่าวแก่ๆ' นั้นในยูดาห์อีกแล้ว ตรงกันข้ามผู้พยากรณ์ท่านนี้จะต้องประกาศว่าวันแห่งการพิพากษาเข้ามาใกล้แล้วและถ้อยคำของทุกนิมิตจะถูกทำให้สำเร็จจริง คำที่แปลเป็น สำเร็จ (ดาบาร) มักถูกแปลเป็น 'ถ้อยคำ' ความคิดก็คือว่า ทุกถ้อยคำแห่งการพิพากษาซึ่งถูกบอกล่วงหน้าแล้วกำลังจะเกิดขึ้นจริง

24 เพราะจะไม่มีนิมิตปลอมหรือคำทำนายประจบประแจงในวงศ์วานอิสราเอลอีกเลย พวกผู้พยากรณ์เท็จในเยรูซาเล็มได้ประจบประแจงชาวกรุงนั้นด้วยคำสัญญาหลอกลวงๆเกี่ยวกับสันติภาพและความปลอดภัย ดู เพลงคร่ำครวญ 2:14

25 แต่เราคือพระเยโฮวาห์จะพูดคำที่เราจะพูด และจะต้องเป็นไปตามคำนั้น จะไม่ล่าช้าต่อไปอีก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า โอ วงศ์วานที่มักกบฏเอ๋ย ในสมัยของเจ้านี้แหละเราจะลั่นวาจาและจะกระทำตามนั้น" พระเจ้าจึงทรงประกาศพระองค์เองว่าเป็นพระเยโฮวาห์ผู้ไม่ทรงแปรเปลี่ยน สิ่งที่พระองค์ตรัสจะเกิดขึ้นจริงแน่ๆ ในกรณีของเยรูซาเล็ม การพิพากษาที่จะเกิดขึ้นนั้นจะไม่ถูกทำให้เนิ่นช้าอีกต่อไป แม้พวกยิวที่มักกบฏได้เยาะเย้ยว่าการพิพากษาที่ทรงบอกล่วงหน้าแล้วนั้นจะไม่มีวันเกิดขึ้น ยิวพวกเดียวกันนี้เองจะเจอกับมันในไม่ช้า พระเจ้าทรงปฏิญาณโดยพระองค์เองว่าพระองค์จะทรงกระทำมันให้สำเร็จ จะไม่มีคำเตือนอีกต่อไปแล้ว การพิพากษากำลังมาแล้ว

อสค 12:26-28 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า พระเจ้าทรงมีอีกเรื่องที่จะเพิ่มเข้ากับคำเตือนของพระองค์ต่อยูดาห์

27 "ดูเถิด บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย วงศ์วานของอิสราเอลกล่าวว่า 'นิมิตที่เขาเห็นเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้า และเขาพยากรณ์ถึงเวลาที่ห่างไกลนั้น' พวกคนเยะเยย์ในอิสราเอลไม่สนใจคำพยากรณ์ต่างๆของเอเสเคียล (และเยเรมีย์) โดยอ้างว่าคำพยากรณ์เหล่านั้นมีไว้สำหรับอนาคตอีกไกล พวกเขาอ้างว่ามันเป็นคำพยากรณ์ที่ยังมาไม่ถึง

28 เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่ล่าช้าอีกต่อไปเลย แต่วาทะที่เราลั่นออกมานั้นจะต้องเป็นไปจริง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ" อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงสั่งเอเสเคียลให้เตือนยูดาห์ที่มักกบฏว่าคำพยากรณ์เรื่องการพิพากษาจะไม่ถูกทำให้เนิ่นช้าอีกต่อไป มันกำลังจะเกิดขึ้นแล้ว มันจะถูกทำให้สำเร็จจริงแน่ดังที่ทรงสัญญาไว้

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 13: คราวนี้พระเจ้าทรงฟังความสนใจของพระองค์ไปที่พวกผู้พยากรณ์เท็จในอิสราเอลที่บอกล่วงหน้าถึงเรื่องโกหกต่างๆ แม้เอเสเคียลและเยเรมีย์ได้ให้คำเตือนแล้ว คนเหล่านี้ก็ยังประกาศสันติภาพและความปลอดภัย การพิพากษาจึงถูกประกาศเกี่ยวกับผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้

อสค 13:1-3 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า อีกครั้งที่เอเสเคียลกล่าวชัดเจนถึงแหล่งที่มาแห่งข้อความของเขา มันคือพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า อีกครั้งที่การคลาดใจด้านถ้อยคำของหนังสือเล่มนี้ปรากฏชัดเจน

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงพยากรณ์กล่าวโทษผู้พยากรณ์ของอิสราเอลที่พยากรณ์ และกล่าวแก่คนเหล่านั้นที่พยากรณ์ตามอำเภอใจของตนว่า 'จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์' พวกผู้พยากรณ์เท็จเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็วในเยรูซาเล็ม เยเรมีย์ได้เผชิญหน้ากับฮานันยาห์ผู้พยากรณ์แล้วในเยเรมีย์ 28:1 แน่แน่นอนว่ามีผู้พยากรณ์เท็จคนอื่นๆอีกที่เที่ยวไปทั่วยูดาห์ เอเสเคียลจึงมีข้อความหนึ่งจากพระเจ้าสำหรับผู้พยากรณ์เทียมเท็จเหล่านี้

3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแก่ผู้พยากรณ์โศดเชลา ผู้ติดตามวิญญาณของตนเอง และไม่เคยได้เห็นอะไรเลย ผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้ไม่เพียงเป็นคน โง่เท่านั้น พวกเขายังติดตามวิญญาณของตนเองแทนที่จะติดตามพระวิญญาณของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงไม่เห็นอะไรเลยในนิมิตต่างๆที่พวกเขาคิดว่ามี

อสค 13:4-5   โอ อิสราเอลเอ๋ย ผู้พยากรณ์ของเจ้าเหมือนสุนัขจิ้งจอกท่ามกลางสิ่งสลักหักพัง พวกสุนัขจิ้งจอกแห่งทะเลทราย (อาจเป็นหมาใน) โหดเหี้ยมในการไล่ล่าเหยื่อของพวกมัน พวกผู้พยากรณ์เท็จแห่งยูดาห์ก็ไม่มีความรู้สึกละอายใจเลยเช่นกัน

5 เข้าไม่ได้ขึ้นไปถึงที่ชำระ และไม่ได้สร้างรั้วต้นไม้เพื่อวงศ์วานอิสราเอล เพื่อให้ตั้งอยู่ได้ในสงครามในวันแห่งพระเยโฮวาห์ ในการสู้รบสำหรับนครโบราธ พวกผู้ป้องกันที่กล้าหาญจะไปยังช่องโหว่ในกำแพงซึ่งถูกทำขึ้นโดยศัตรู ประเด็นของพระเจ้านี้คือว่าพวกผู้พยากรณ์เท็จหัวเสรีเหล่านั้นของเยรูซาเล็มไม่มีค่าอะไรเลย คำที่แปลเป็น รั้วต้นไม้ (กาเคอร์) ปกติแล้วหมายถึง 'กำแพง' หรือ 'รั้ว' อันหนึ่ง 'นักบวช' หัวเสรีแห่งยูดาห์ในสมัยนั้นไม่ได้ทำอะไรเลยเพื่อปกป้องประชาชนของพระเจ้าในการสู้รบเพื่อความจริง พวกเขาไร้ประโยชน์และแย่งกว่านั้นเสียอีก

อสค 13:6-7   เขาทั้งหลายเห็นนิมิตเท็จและทำนายมุสา เขากล่าวว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสว่า' ในเมื่อพระเยโฮวาห์มิได้ทรงใช้เขาไป เขาทำให้คนอื่นหวังว่าเขาจะรับรองถ้อยคำของเขา นักบวชหัวเสรีแห่งเยรูซาเล็มอ้างว่ามีนิมิตต่างๆที่เป็นคำพยากรณ์จากพระเจ้า แต่สิ่งที่พวกเขาอ้างว่าเห็นนั้นเป็นแต่เรื่องโกหกต่างๆ พวกเขาประกาศว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า" ในเมื่อจริงๆแล้วพระองค์มิได้ตรัสอะไรเลย พวกเขายังมีหน้ามาอ้างอีกว่าพระเจ้านี้ได้ทรงใช้พวกผู้พยากรณ์เท็จทั้งหลายมา เช่น เยเรมีย์ เป็นต้น พวกเขาหวังว่าสิ่งที่ตนกล่าวจะได้รับการยืนยันโดยเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นตามนั้น กระนั้นพวกเขาก็เป็นคนจอมปลอมและหลอกลวง

7 เข้าได้เคยเห็นนิมิตเท็จ และเคยทำนายมุสามิใช่หรือ ในเมื่อเจ้ากล่าวว่า 'พระเยโฮวาห์ตรัสว่า' ทั้งที่เรามิได้พูดเลย" พระเจ้าจึงทรงประจันหน้านักเทศน์ลวงโลกเหล่านี้และข้อความ

เท็จต่างๆของพวกเขา โดยทรงเรียกพวกเขาว่าคนขี้โกหก พวกเขาเป็นคนปลอม โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาอ้างว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสผ่านพวกเขาในเมื่อจริงๆแล้วพระองค์มิได้ตรัสเช่นนั้นเลย

อสค 13:8-9 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "เพราะเจ้ากล่าวเท็จและได้เห็นนิมิตมูสา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้นดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เพราะนักเทศน์จอมปลอมหัวเสรีเหล่านี้ได้พูดอย่างเป็นเท็จและได้โกหกในคำประกาศของตน พระเจ้าจึงทรงปฏิญาณว่าจะเป็นปฏิปักษ์ของพวกเขา

9 มือของเราจะต่อสู้ผู้พยากรณ์ผู้เห็นนิมิตเท็จและผู้ให้คำทำนายมูสา เขาจะไม่ได้เข้าอยู่ในสภาแห่งประชาชนของเรา หรือขึ้นทะเบียนอยู่ในทะเบียนของวงศ์วานอิสราเอล และเขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล และเจ้าจะทราบว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงปฏิญาณว่าจะกระทำกิจต่อสำนักเทศน์จอมปลอมหัวเสรีขี้โกหกเหล่านี้ พวกเขาจะไม่มีที่ทางในการกลับสู่สภาพเดิมในอนาคตของอิสราเอลเลย พวกเขาจะไม่แม้แต่มีชื่ออยู่ในพงศาวดารของอิสราเอลด้วย และพวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอลในการกลับสู่สภาพเดิมในอนาคตของมันด้วย พวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ มันเป็นเวลาที่จะเทศนาเป็นเท็จในพระนามของพระเจ้า คำเตือนอันน่ากลัวจึงมีอยู่สำหรับพวกนักเทศน์เทียมเท็จหัวเสรีจนทุกวันนี้

อสค 13:10-12 เพราะว่า เออ เพราะว่าเขาทั้งหลายได้นำประชาชนของเราให้หลง โดยกล่าวว่า 'สันติภาพ' เมื่อไม่มีสันติภาพเลย และเพราะว่าเมื่อมีคนสร้างกำแพง ดูเถิด คนอื่นก็ฉาบด้วยปูนขาว กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พวกผู้พยากรณ์เท็จแห่งเยรูซาเล็มได้นำประชาชนให้หลงโดยการประกาศสันติภาพในเมื่อไม่มีสันติภาพเลย คนบาบิโลนกำลังคุกคามอยู่กระทั่งขณะที่พวกเขาเทศนา พายุแห่งการพิพากษของพระเจ้ากำลังก่อตัวขึ้น กระนั้นพวกเขาก็ไม่ยอมรับมัน บัดนี้พระเจ้าทรงเปลี่ยนคำพูดเปรียบเปรยแล้ว นักบวชหัวเสรีแห่งแผ่นดินนั้นได้ประกาศเรื่องกำแพงแห่งการปกป้องในคำเทศนาของตน พวกเขาอ้างว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องพวกเขา

กระนั้นกำแพงที่พวกเขาประกาศนั้นก็เหมือนกองก้อนหินที่โยกเยกซึ่งถูกลอบหลอกๆ ด้วย
ทรายซึ่งไม่มีปูนซีเมนต์เลย

11 จงกล่าวแก่ผู้ที่ฉาบปูนขานั้นว่า กำแพงนั้นจะพัง จะมีฝนตกท่วม และเจ้า โอ ลูกเห็บ
ใหญ่เอ๋ย จะตกลงมา และลมพายุจะฉีกมัน พระเจ้าจึงทรงตั้งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้กล่าวแก่คน
เหล่านั้นที่สร้างกำแพงที่ไม่มั่นคงนั้น (ในคำเทศนาของพวกเขา) ว่าอีกไม่นานมันจะถล่มลงมา
กำแพงแห่งการปกป้องของพระเจ้าที่ผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้ประกาศจะถูกพังลงมา กำแพงแห่ง
การปกป้องที่พวกเขาประกาศนั้นก็อ่อนแอเสียจนพายุฝนจะพัดมันล้ม กำแพงจอมปลอมแห่ง
การปกป้องที่พวกผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้ประกาศก็เป็นเช่นนั้น

12 ดูเถิด เมื่อกำแพงพังลง เขาจะไม่พูดกับท่านหรือว่า 'ปูนขาวที่เจ้าได้ฉาบนั้นอยู่ที่ไหน
เล่า' ในคำพูดเปรียบเปรยเรื่องกำแพงที่ไม่มั่นคงนี้ พระเจ้าทรงถามว่า 'เมื่อกำแพงของพวกเขาพัง
ลงมาแล้ว พวกเขาจะไม่ถูกถามเกี่ยวกับปูนที่พวกเขาใช้หรือ' คำสัญญาหลอกๆทั้งสิ้นของนัก
เทศน์หัวเสรีเหล่านี้จะถล่มลงในวันนั้นเมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาเยรูซาเล็ม

อสค 13:13-14 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะกระทำ
ให้ลมพายุฉีกมันด้วยความกริ้วของเรา และด้วยความโกรธของเราก็จะมีฝนท่วม ด้วยความกริ้ว
ของเราก็จะมีลูกเห็บใหญ่ทำลายเสีย กำแพงที่ไม่มั่นคงแห่งคำสัญญาหลอกๆซึ่งถูกประกาศโดย
พวกผู้พยากรณ์เท็จแห่งเยรูซาเล็มจะถูกพัดให้ถล่มลง โดยลมพายุแห่งการพิพากษาที่จะมาของ
พระเจ้า ในวันนั้นความจริงจะเป็นที่ประจักษ์และนักเทศน์หัวเสรีเหล่านี้จะถูกเปิดโปงว่าเป็นคน
ลวง

14 และเราจะพังกำแพงซึ่งเจ้าฉาบด้วยปูนขานั้น และให้พังลงถึงดิน รากกำแพงนั้นจึง
จะปรากฏ เมื่อกำแพงพัง เจ้าทั้งหลายจะพินาศอยู่ที่กลางกำแพง และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเย
โฮวาห์ กำแพงแห่งการปกป้อง (ที่พวกเขาคิดกัน) ซึ่งถูกประกาศโดยเหล่านักเทศน์หัวเสรีใน
สมัยนั้นจะถูกทำลายเมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาเยรูซาเล็ม ข้อความลวงโลกของผู้พยากรณ์เท็จ
เหล่านี้จะไม่เพียงถูกทำลายเท่านั้น แต่พวกเขาเองก็จะถูกทำลายด้วยในวันแห่งการพิพากษาของ

พระเจ้า อีกครั้งที่บรรดาหัวใจที่เย็นซาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และว่าพระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์

อสค 13:15-16 เราจะทำให้ความพิโรธของเราสำเร็จจนกำแพงและบนคนเหล่านั้นที่ฉาบกำแพงด้วยปูนขาว และเราจะพูดกับเจ้าว่า 'กำแพงไม่มีอีกแล้ว ผู้ที่ฉาบปูนขาวก็ไม่มีด้วย' คำเทศนาเทียมเท็จของนักเทศน์หัวเสรีเหล่านี้แห่งเยรูซาเล็มจะถูกเปิดโปง ข้อความหลอกลวงของพวกเขาที่ว่าพระเจ้าได้ประทานกำแพงแห่งการปกป้องให้แก่พวกเขาจะถูกรื้อลง ข้าวประเสริฐเทียมเท็จนั้นจะไม่เพียงถูกทำลายเท่านั้น แต่คนเหล่านั้นที่เผยแพร่มันจะถูกกำจัดทิ้งเช่นกัน

16 คือผู้พยากรณ์แห่งอิสราเอลซึ่งพยากรณ์เกี่ยวกับกรุงเยรูซาเล็มและได้เห็นนิมิตแห่งสันติภาพของเมืองนั้น ในเมื่อไม่มีสันติภาพ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ เป้าหมายที่เจาะจงของคำพยากรณ์นี้คือพวกนักเทศน์หัวเสรีแห่งแผ่นดินนั้นที่ประกาศสันติภาพสำหรับเยรูซาเล็มในเมื่อจะไม่มีสันติภาพเลย พระเจ้าทรงเตือนผ่านเยเรมีย์และเอเสเคียลแล้วถึงการพิพากษาที่จะมานั้นเพราะความบาปของแผ่นดินนั้น ข้อความเท็จของผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้จะถูกทำลายและพวกเขาพร้อมกับมันด้วย

อสค 13:17-19 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงมุ่งหน้าต่อผู้บรรดาบุตรสาวแห่งชนชาติของเจ้า ผู้พยากรณ์ตามอำเภอใจของตนเอง จงพยากรณ์กล่าวโทษเขา นอกเหนือจากบรรดาผู้พยากรณ์เท็จในแผ่นดินนั้นแล้ว ยังมีพวกผู้พยากรณ์เท็จผู้หญิงด้วย – เหล่านักเทศน์หญิงเช่นเดียวกับคู่ตรงข้ามเพศชายของพวกนาง พวกนางเทศนาสิ่งที่อยู่ในใจของพวกนางและไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าได้ตรัส เอเสเคียลจึงถูกสั่งให้พยากรณ์ต่อผู้พวกนางเช่นกัน

18 และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแห่งหญิงที่เย็บปลอกไผ่ยศาสตร์สำหรับใส่ช่องแขนเสื้อทั้งสิ้น และทำผ้าคลุมศีรษะให้คนทุกขนาดเพื่อล่าวินญาณ เจ้าจะล่าวินญาณซึ่งเป็นของประชาชนของเรา และจะรักษาวิญาณอื่นๆให้คงชีวิตอยู่เพื่อผลกำไรของเจ้าหรือ คำพรรณนาที่ค่อยๆเปิดเผยนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทที่ใหญ่กว่าของ

เยรูซาเล็มซึ่งถูกล้อมไว้ก็แปลกพิลึกจริงๆ นี่อาจหมายถึงพวกนักเทศน์หญิงในเยรูซาเล็มที่เข็บผ้า
บุเข้าในเสื้อผ้าของตนเพื่อขับเน้นส่วนเว้าส่วน โคงค์ของตนและสวมผ้าคลุมหน้าบางๆ เพื่อดึงดูด
และยั่ววน นี่หมายถึงการเป็นหญิงโสเภณีในทางศาสนา ซึ่งเป็นเรื่องปกติในหมู่การนมัสการ
พระบาอัลและพระอัชโทเรท พระเจ้าจึงทรงถามว่าในการล่าดวงวิญญาณของประชาชนของ
พระองค์ พวกนางจะช่วยดวงวิญญาณใดๆที่มาหาพวกนางหรือไม่ การกระทำเช่นนั้นของการ
เป็นหญิงโสเภณีทางศาสนาถูกเชื่อกันว่าจะระงับพิโรธของพระเหล่านั้น (พระบาอัลหรือพระอัช
โทเรท) และได้รับความโปรดปรานจากพวกมัน แต่พระเจ้าทรงถามว่าการนำสะอิดสะเอียนเช่น
นั้นจะทำให้ผู้ใดรอดชีวิตในเยรูซาเล็มหรือไม่ คำตอบก็ชัดเจนอยู่แล้ว

19 เจ้าจะกระทำให้เรามัวหมองท่ามกลางประชาชนของเรา ด้วยเห็นแก่ข้าวบาร์เลย์เพียง
หลายเป็นกำมือ และขนมปังเพียงหลายชิ้น เพื่อสังหารคนที่ไม่สมควรจะตาย และไว้ชีวิตคนที่
ไม่ควรจะมีชีวิตอยู่ โดยการมุสาของเจ้าต่อประชาชนของเราที่ฟังคำมูสานั้น พระเจ้าจึงทรงถาม
ว่าพวกนางจะทำให้พระองค์มัวหมองโดยพฤติกรรมน่าขยะแขยงเช่นนั้นหรือ ในนครหนึ่งซึ่ง
เผชิญกับความอดอยาก การชำระเงินให้แก่หญิงโสเภณีทางศาสนาเหล่านั้นก็โดยเศษอาหาร
กระนั้นดวงวิญญาณของชายทั้งหลายที่กำลังถูกสังหารในการทำผิดศีลธรรมของพวกเขา ดู โฮ
เซยา 4:11 แทนที่จะช่วยให้พ้นจากการพิพากษา พฤติกรรมดังกล่าวมีแต่เร่งมันให้เร็วขึ้นเท่านั้น

อสค 13:20-21 ด้วยเหตุนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราต่อสู้อันตราย
ปลดปล่อยสายศาสตร์ของเจ้า ซึ่งเจ้าใช้ล่าวิญญาณเพื่อให้เขาบินไป และเราจะฉีกปลดปล่อยสายศาสตร์
นั้นเสียจากแขนของเจ้าทั้งหลาย และเราจะปล่อยวิญญาณเหล่านั้นไป คือวิญญาณที่เจ้าล่าเพื่อให้
เขาบินไป พระเจ้าทรงมีข้อความหนึ่งสำหรับพวกผู้หญิงที่ละทิ้งความจริงเหล่านี้ พระองค์ทรง
เกลียดชังเครื่องแต่งกายที่ยั่ววนของพวกนางและจะทรงฉีกมันออกเสียจากพวกนาง พระองค์
จะทรงยุติชายที่ไม่รู้โอ้โหน้อโหน่นเหล่านั้นที่กำลังถวายนดวงวิญญาณของตนเป็นเครื่องสักการบูชา
พร้อมกับหญิงชั้นต่ำเหล่านี้

21 ฝ่าคลุมของเจ้าเราก็จะฉีกเสียด้วย และช่วยประชาชนของเราให้พ้นจากมือของเจ้า และเขาจะไม่เป็นเหยื่อในมือของเจ้าต่อไป และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ ฝ่าเช็ดหน้า (นั่นคือ ฝ่าคลุมหน้า) ที่พวกนางใช้เพื่อช่วยตนจะถูกฉีกทิ้งเสีย การช่วยตนอันน่าสะอิดสะเอียน ทั้งสิ้นนี้จะถูกทำลาย หญิงเหล่านี้เองด้วยจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พวกนางจะรู้ว่าผู้ใดทรงเป็นพระเจ้า

อสค 13:22-23 เพราะเจ้าได้กระทำให้คนชอบธรรมท้อใจด้วยการมูสา ทั้งที่เราไม่ได้กระทำให้เขาเศร้าใจเลย และเจ้าได้ทำให้มือของคนชั่วแข็งแรงขึ้น เพื่อมิให้เขาหันกลับจากทางชั่วของเขา โดยสัญญาว่าเขาจะได้ชีวิตรอด บรรดาผู้นำทางศาสนาที่ละทิ้งความจริงแห่งยูดาห์ (ทั้งผู้ชายและผู้หญิง) ได้ทำให้ใจของคนชอบธรรมเป็นทุกข์ (นั่นคือ เยเรมีย์ บารุคและคนอื่นๆ) โดยคำพยากรณ์ต่างๆอันมูสาของพวกเขา พวกเขาได้ช่วยเหลือและสนับสนุนคนชั่วในการทำเช่นนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการสัญญาสันติภาพและชีวิตสำหรับคนเหล่านั้นที่ตั้งใจฟังข้อความเท็จของพวกเขา

23 เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้เห็นเรื่องเหลวไหลหรือทำนายเหตุการณ์ในอนาคตอีก ด้วยว่าเราจะช่วยประชาชนของเราให้พ้นจากมือของเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์" พวกผู้พยากรณ์เท็จแห่งอิสราเอลจะถูกถอนรากถอนโคนเสีย พวกเขาจะไม่เอ่ยข้อความเท็จต่างๆของตนอีกเลย พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะช่วยชนส่วนที่เหลือของพระองค์ให้พ้นจากพวกเขา พวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 14: พระเจ้าทรงสั่งเอเสเคียลให้เทศนาต่อผู้พวกยิวที่หน้าซื่อใจคดซึ่งยังนับถือรูปเคารพอยู่เหมือนเดิมในข้อ 1-11 จากนั้นในข้อ 12-23 การพิพากษาที่ไม่ผิดพลาดถูกประกาศต่อผู้เยรูซาเล็ม

อสค 14:1-3 พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลบางคนมาหาข้าพเจ้า และมานั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า เอเสเคียลยังอยู่ที่แม่น้ำเคบาร์เหมือนเดิม พวกผู้ใหญ่หรือยิวเหล่านั้นที่มีชื่อเสียง

ท่ามกลางพวกที่ตกเป็นเชลยในขณะนั้นมานั่งลงต่อหน้าผู้พยากรณ์ท่านนี้ อาจเพื่อฟังสิ่งที่ผู้พยากรณ์ซราที่เน้นหลักข้อเชื่อเดิมท่านนี้จะกล่าว เห็น ได้ชัดว่าพวกเขามาร่วมกับจิตใจที่ชอบจับผิดและไม่ใช้จิตใจที่เปิดรับ พวกเขาจึงแสวงหาเป็นมาแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้า

2 และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า อีกครั้งที่สิทธิอำนาจแห่งพระเจ้าของข้อความของเอเสเคียลถูกนำเสนอ อันที่จริงแล้วมันคือพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ตรัสผ่านทางเขา

3 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้ได้ยึดเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจ และวางสิ่งที่สะดุดใจให้ทำความชั่วช้าไว้ข้างหน้าเขา ควรที่เราจะยอมตัวให้เขาตามเราหรือ

แม้พวกผู้นำที่หน้าซื่อใจคดเหล่านี้ของอิสราเอลที่ตกเป็นเชลยมิได้ก้มกราบลงต่อหน้ารูปเคารพจริงๆอย่างเปิดเผย พระเจ้าก็ตรัสชัดเจนว่าการนับถือรูปเคารพยังมีอยู่ในใจของพวกเขา ในที่ลับซึ่งอยู่ลึกในใจของพวกเขา รูปเคารพต่างๆก็กำลังยืนอยู่ในสมัยปัจจุบัน การนับถือรูปเคารพปกติแล้วไม่ใช่การนมัสการอย่างเปิดเผยต่อหน้ารูปเคารพจริงๆ แต่ผู้คนที่ตั้งรูปเคารพต่างๆไว้ในใจของตนอยู่ดี ปัจจุบัน มันอาจเป็นการนับถือรูปเคารพแห่งการสันตนาการ เกมกีฬา เงิน ความทะเยอทะยาน ชื่อเสียง วัตถุนิยม หรือสิ่งอื่นๆอีกมากมาย แต่อะไรสักอย่างมีอิทธิพลในใจของพวกเขามากกว่าพระเจ้า การนับถือรูปเคารพแบบลับๆเช่นนั้นกลายเป็นหินสะดุดแห่งความบาปมันทำให้ผู้คนสะดุดและล้มฝ่ายวิญญาณและหันไปเสียจากพระเจ้า พระเจ้าทรงทราบเรื่องนี้และจึงตรัสถามว่าพระองค์ควรฟังไหมเมื่อพวกเขาแสวงหาการทรงนำของพระองค์

อสค 14:4-5 เพราะฉะนั้นจงพูดกับเขาและกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า คนใดในวงศ์วานอิสราเอลเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจ และวางสิ่งที่สะดุดใจให้ทำความชั่วช้าไว้ข้างหน้าเขาและยังมาหาผู้พยากรณ์ เราคือพระเยโฮวาห์จะตอบเขาเองด้วยเรื่องรูปเคารพมากมายของเขานั้น พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลให้ตอบกลับไปยังพวกคนนับถือรูปเคารพที่หน้าซื่อใจคดซึ่งอยู่ต่อหน้าเขา สำหรับคนเหล่านั้นที่ทำที่มาอยู่ต่อหน้าผู้พยากรณ์ท่านนี้เพื่อฟังสิ่งที่พระเจ้าจะตรัส พระเจ้าก็ทรงมีเรื่องหนึ่งจะประกาศ พระองค์จะทรงตอบคนหน้าซื่อ

ใจคดเหล่านี้ตามจำนวนรูปเคารพที่มีมากมายของพวกเขานั้น ยิ่งการนับถือรูปเคารพมีอยู่มากเท่าไร การตอบสนองของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาก็จะรุนแรงมากขึ้นเท่านั้น

5 เพื่อเราจะได้อิทธิพลใจของวงศ์วานอิสราเอล ผู้เหินห่างไปจากเราทุกคนด้วยเรื่องรูปเคารพของเขา ความคิดก็คือว่า ‘เพื่อที่เราจะฉวยวงศ์วานอิสราเอลโดยใจของพวกเขาเอง’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าตรัสว่า การนับถือรูปเคารพในใจของพวกยิวที่หน้าซื่อใจคดเหล่านี้จะเป็นกับดักอันหนึ่งซึ่งจะดักจับพวกเขา หลักการหนึ่งอันลึกซึ้งซึ่งปรากฏตรงนี้ การนับถือรูปเคารพแยกคนออกจากพระเจ้า สำหรับพวกยิวในสมัยนั้นมันคือการนับถือรูปเคารพของพระต่างด้าวทั้งหลายที่พวกเขายังกราบไหว้อยู่ในใจของตน สำหรับคริสเตียนสมัยใหม่ทั้งหลาย บ่อยครั้งมันมักเป็นพระแห่งสันตนาการ ความบันเทิง ความก้าวหน้า หรือสิ่งใดก็ตาม เมื่ออะไรบางอย่างนั่งอยู่บนบัลลังก์แห่งหัวใจของเรา มันก็คือการนับถือรูปเคารพและมันแยกเราออกจากพระเจ้า ปัจจุบันมีคริสเตียนจำนวนมากมายมหาศาลที่เป็นแบบนี้

อสค 14:6-8 เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงกลับใจและหันกลับจากรูปเคารพของเจ้าเสีย และจงหันหน้าของเจ้าเสียจากบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า สำหรับยิวที่หน้าซื่อใจคดเหล่านี้ที่ประกาศตัวว่า สวามีภักดีต่อพระเยโฮวาห์แต่ก็ยังเก็บงำรูปเคารพต่างๆไว้ในใจของตน ข้อความของพระเจ้าก็ชัดเจน จงกลับใจเสียใหม่ จงหันเสียจากมัน นอกจากนี้ จงหันหน้าของพวกเจ้าเสียจากสิ่งที่มาอยู่ตรงกลางระหว่างพวกเจ้ากับพระเจ้าของพวกเจ้า สำหรับพวกยิวในสมัยนั้น มันคือรูปเคารพของพระต่างด้าวทั้งหลาย สำหรับคริสเตียนทั้งหลายในปัจจุบัน มันคือสิ่งใดก็ตามที่มาอยู่ตรงกลางระหว่างพวกเขากับพระเจ้า

7 เพราะว่าคนใดในวงศ์วานอิสราเอล หรือคนต่างด้าวคนใดที่อาศัยอยู่ในอิสราเอล ผู้ซึ่งแยกตัวเขาจากเรา ยึดเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจของเขา และวางสิ่งที่สะดุดให้ทำความชั่วช้าไว้ตรงหน้าของเขา แล้วยังจะมาหาผู้พยากรณ์เพื่อขอร้องถามเขาเกี่ยวกับเรา เราคือพระเยโฮวาห์จะตอบเขาเอง พระเจ้ากำลังตรัสแก่ประชาชนของพระองค์เอง (หรือคนเหล่านั้นที่คบหาสมาคมกับ

พวกเขา) คนเหล่านั้นที่เก็บงำรูปเคารพต่างๆไว้ในใจของตนขณะยังแสวงหาเป็นสวามิภักดิ์ต่อพระเยโฮวาห์จะได้รับคำตอบจากพระองค์เอง ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงเอาจริงกับความหน้าซื่อใจคดดังกล่าว เรื่องนี้ยังเป็นจริงอย่างแน่นอนจนทุกวันนี้

8 และเราจะมุ่งหน้าของเราต่อผู้คนนั้น เราจะทำให้เขาเป็นหมายสำคัญและเป็นคำภายิต และจะตัดเขาออกเสียจากท่ามกลางประชาชนของเรา และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ พระเจ้าเองทรงบัญญัติว่าจะกระทำกิจต่อผู้คนหน้าซื่อใจคดเช่นนั้น ความหน้าซื่อใจคดอันหน้าด้านเช่นนั้นจะถูกพิพากษาโดยพระเจ้าจนถึงขนาดที่ว่ามันจะกลายเป็นคำภายิตเลย ในวันนั้นพวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว!

อสค 14:9-11   **และถ้าผู้พยากรณ์ถูกหลอกลวงกล่าวคำหนึ่งคำใด เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลวงผู้พยากรณ์คนนั้น และเราจะเหยียดมือของเราออกต่อผู้เขา และจะทำลายเขาเสียจากท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา คราวนี้จุดสนใจพุ่งเป้าไปที่พวกผู้พยากรณ์เท็จ – พวกสืบทอดมงกุฎทางศาสนาและพวกหน้าซื่อใจคดคนอื่นๆ เมื่อพระเจ้าตรัสว่าพระองค์ได้ทรงหลอกลวงผู้พยากรณ์เหล่านั้น ความคิดนี้ก็อาจถูกเข้าใจได้ในบริบทที่ใหญ่กว่า ในสมัยนั้นมีผู้พยากรณ์แท้สองคน: เยเรมีย์และเอเสเคียล พวกที่เหลือเป็นผู้พยากรณ์เท็จที่ประกาศสันติภาพสำหรับเยรูซาเล็ม พระเจ้าทรงอนุญาตให้ผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้ทำงานเพื่อแก้ต่างการพิพากษาอันชอบธรรมของพระองค์ที่มีต่อพวกเขา พระองค์ทรงอนุญาตให้ด้วยแห่งความชั่วช้าของพวกเขาปร่มจนถึงขอบเพื่อแก้ต่างการพิพากษาของพวกเขาอย่างชัดเจน และพระเจ้าทรงสัญญาเรื่องนั้นแล้ว ผู้พยากรณ์เท็จเหล่านี้จะถูกทำลาย**

10 เขาทั้งหลายจะต้องทนรับโทษเพราะความชั่วช้าของเขา โทษของผู้พยากรณ์และโทษของผู้ขอถามจะเหมือนกัน ทั้งคนหน้าซื่อใจคดที่แสวงหาเป็นแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์เท็จและผู้พยากรณ์คนนั้นเองจะถูกพระเจ้าพิพากษา หลักการเดียวกันนี้อาจยังใช้ได้กับพวกนักเทศน์ที่ละทิ้งความจริงและเหล่าผู้ติดตามของพวกเขาจนทุกวันนี้ พระเจ้าไม่ทรงแบ่งแยกเลย

11 เพื่อว่าวงศ์วานอิสราเอลจะไม่หลงเงินไปจากเราอีก หรือไม่กระทำตัวให้มลทินด้วยการละเมิดทั้งหลายของตคนอีก แต่เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้" เหตุจูงใจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในการพิพากษาอันรุนแรงที่มีต่อพวกคนหน้าซื่อใจคดและพวกผู้พยากรณ์เท็จก็คือว่า อิสราเอลจะได้ไม่ถูกทำให้มลทินด้วยการละทิ้งความจริงและความบาปเช่นนั้นอีกต่อไป เป้าหมายของพระองค์คือการชำระให้บริสุทธิ์ เหตุจูงใจของพระองค์คือความรัก – เพื่อที่พระองค์จะได้เป็นพระเจ้าของพวกเขาในความจริงและพวกเขาจะได้เป็นประชาชนของพระองค์ มีการเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดระหว่างความบริสุทธิ์ของพระเจ้ากับความรักของพระองค์ ทั้งสองสิ่งมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ดังที่เห็นตรงนี้

อสค 14:12-14 และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า อีกครั้งที่เอเสไยลกล่าวชัดเจนถึงแหล่งที่มาแห่งข้อความของตน - พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า

13 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อแผ่นดินกระทำบาปต่อเราโดยประพฤติละเมิดอย่างน่าเศร้าใจ เราก็ตัดมือของเราออกเหนือแผ่นดินนั้น และจะทำลายอาหารหลักเสี้ย และจะส่งการกันดารอาหารมาเหนือแผ่นดินนั้น และจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสี้ยจากแผ่นดินนั้น พระเจ้าตรัสชัดเจนแก่เอเสไยลถึงวิธีการทำงานของพระองค์ เมื่อแผ่นดินนั้น – แผ่นดินอิสราเอล แผ่นดินที่ถูกเลือกสรรของพระองค์ - ละเมิดอย่างน่าเศร้าใจ (ตรงตัวคือ ละเมิดซ่อนการละเมิดอีกที) พระเจ้าก็ทรงประกาศล่วงหน้าถึงการพิพากษาของพระองค์ที่มีต่อมัน อย่างน้อยพระเจ้าก็จะทรงเอาพระหัตถ์แห่งการอวยพรของพระองค์ไปเสี้ยจากแผ่นดินนั้นและส่งการกันดารอาหารมาแทนที่มัน มนุษย์และสัตว์จะไม่อาศัยอยู่ที่นั่นอีกต่อไป และนั่นคือสิ่งที่ได้เกิดขึ้นแล้วจริงๆ

14 ถึงแม้ว่ามนุษย์ทั้งสามนี้ คือ โนอาห์ ดาเนียล และโยบ อยู่ในแผ่นดินนั้น เขาก็จะเอาแต่ชีวิตของตนให้พ้นเท่านั้น ออกมาด้วยความชอบธรรมของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ ความเห็นหลายประการควรถูกกล่าวตรงนี้ ประการแรก ชายทั้งสามคนที่ถูกหมายเหตุนี้ต่างมีชื่อเสียงดีในเรื่องความชอบธรรมของพวกเขาและพระเจ้าตรัสชัดเจนว่าคนเหล่านั้นจะได้รับ

การละเว้นเสียจากการพิพากษาทั่วไปซึ่งจะตกบนคนอื่นๆ หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้ายังทรงเป็นโล่และค้ำอยู่เหมือนเดิมสำหรับคนเหล่านั้นที่เที่ยงธรรมในการดำเนินชีวิตของตน ชายสามคนนี้เป็นคนบาปเหมือนมนุษย์ทุกคน กระนั้นในชีวิตและการรับใช้ของพวกเขา มีความบาปที่โจ่งแจ้งน้อยมาก (ข้อยกเว้นอาจเป็น โนอาห์และเหตุการณ์ตอนค้ำเหล่าอู่นหลังน้ำท่วม นั้น) สิ่งที่โดดเด่นก็คือว่าดาเนียลเป็นคนในสมัยเดียวกับเอเสเคียลขณะที่โนอาห์และโยบเป็นคนในสมัยโบราณกระทั่งในสมัยนั้น ในบาบิโลน เอเสเคียลน่าจะไ้ทราบ (แม้มิได้รู้จักเป็นการส่วนตัว) เกี่ยวกับดาเนียล ชื่อเสียงของเขากระทั่งในสมัยนั้นคือเรื่องความชอบธรรม และพระเจ้าย่อมทรงปกป้องคนชอบธรรม ดู เพลงสดุดี 5:12 และสุภาษิต 2:7 แม้กระนั้นถ้าโนอาห์ ดาเนียล และโยบมีชีวิตอยู่ในอิสราเอลสมัยนั้น พวกเขา ก็ไม่สามารถยับยั้งการพิพากษาที่จะมาถึง เยรูซาเล็มได้ เฉพาะตัวพวกเขาเองเท่านั้นจะถูกไ้ชีวิต

อสค 14:15-16 ถ้าเรากระทำให้สัตว์ร้ายทั้งหลายผ่านแผ่นดินนั้น และพวกมันทำให้แผ่นดินเสียไป เพื่อให้เป็นที่รกร้าง จนไม่มีผู้ใดผ่านเข้าไปได้เพราะสัตว์ร้ายนั้น พระเจ้ายกเรื่องการส่งพวกสัตว์ร้ายที่กินเนื้อเข้ามาในแผ่นดินอิสราเอลซึ่งฆ่าทุกสิ่งทีขวางหน้าพวกมัน มันเกิดขึ้นจริงในระดับหนึ่ง ดู 2 พงศกัศัตร์ย 17:25

16 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด แม้ว่าบุรุษทั้งสามอยู่ในแผ่นดินนั้น เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เฉพาะตัวเขาเองจะรอดพ้นไปได้ แต่แผ่นดินนั้นจะรกร้างเสีย หากชายสามคนนี้ที่ถูกเอ่ยถึงข้างบนอยู่ในแผ่นดินนั้นตอนที่การโจมตีดังกล่าวเกิดขึ้น พวกเขาเท่านั้นจะไ้รับการไ้ชีวิตเพราะความชอบธรรมของพวกเขาเอง แม้แต่ลูกๆของพวกเขา ก็จะตาย ความชั่วในอิสราเอลก็มากขนาดนั้นเลย

อสค 14:17-18 หรือถ้าเรานำดาบมาเหนือแผ่นดินนั้น และกล่าวว่า 'ดาบเอ๋ย จงผ่านแผ่นดินนั้นไปโดยตลอด' เพื่อเราจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น พระเจ้าทรงสมมติต่อไปอีกเรื่องการส่งดาบแห่งการฆ่าฟันไปทั่วแผ่นดินนั้น น้อยคนจะไ้รับการไ้ชีวิต เรื่องนั้นเกิดขึ้นจริงๆ โดยน้ำมือของบาบิโลนในการรุกรานสามครั้งของมันทีกระทำต่อยูดาห์

18 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แม้บุตรทั้งสามจะอยู่ในนั้น เรามีชีวิตอยู่แนฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เฉพาะตัวเขาเองจะรอดพ้นไปได้ อีกครั้งที่ เฉพาะชายผู้ชอบธรรมสามคนนั้นเท่านั้นที่ถูกกล่าวถึงข้างบนจะถูกละเว้นเสียจากการพิพากษา เช่นนั้น ความชั่วของยูดาห์ได้นำจุดจบมาถึงตัวมันเองแล้ว จะไม่มีทางหนีรอดไปจากการพิพากษาที่จะมานั้น

อสค 14:19-20 หรือถ้าเราส่งโรคระบาดเข้ามาในแผ่นดินนั้น และเทความเดือดดาลของเราออกเหนือเมืองนั้นด้วยโลหิต เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกจากแผ่นดินนั้น พระเจ้าทรงสมมติการพิพากษาอีกรูปแบบหนึ่ง – โรคภัยที่เข่นฆ่าอิสราเอล ในภัยพิบัตินั้น ดูเหมือนว่าไม่มีใครจะได้รับการละเว้นเลย และมันก็เกิดขึ้นจริงๆ โดยเฉพาะในช่วงการรุกรานของบาบิโลนครั้งสุดท้ายที่กระทำต่อเยรูซาเล็ม

20 ถึงแม้ว่า โนอาห์ ดาเนียลและโยบอยู่ในแผ่นดินนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แนฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เขาจะช่วยเฉพาะชีวิตของเขาให้รอดพ้นได้ด้วยความชอบธรรมของเขา ความชอบธรรมของโนอาห์ ดาเนียลและโยบ แม้ยิ่งใหญ่สักปานใดก็จะเพียงพอแก่ละเว้นการพิพากษาเสียจากตัวพวกเขาเองถ้าพวกเขามีชีวิตอยู่ในยูดาห์ในวันอันมืดมิดเหล่านั้น ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่าความบาปของยูดาห์หนักหนามากเสียจนไม่มีผู้ใดจะสามารถละเว้นการพิพากษาได้อีกต่อไปเหมือนกับที่เคยเกิดขึ้นในสมัยของโยสียาห์ แม้แต่เยเรมีย์ในเยรูซาเล็มก็พลอยคิดร้างแห่ไปกับเขาด้วยในการพิพากษานั้น โดยแทบเอาชีวิตของเขาเองไม่รอด

อสค 14:21 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จะรุนแรงยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด เมื่อเราส่งการพิพากษาอันร้ายกาจทั้งสิ้นประการของเรามาเหนือกรุงเยรูซาเล็ม คือดาบ การกันดารอาหาร สัตว์ร้ายและโรคระบาด เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกจากเมืองนั้น เกรงว่า จะมีคำถามใดๆเกี่ยวกับว่าพระเจ้าทรงหมายถึงใคร พระองค์จึงตรัสชัดเจนว่าเยรูซาเล็มคือจุดสนใจหลักของข้อความก่อนหน้านี้ ในความพินาศตอนสุดท้ายของยูดาห์และเยรูซาเล็ม พระเจ้า

จะทรงส่งการมาฟื้นโดยคาบของเหล่าทหารบาบิโลนมา เยรูซาเล็มจะเผชิญความอดอยากในการล้อมกรุงนั้นอันโหดร้าย ผุงสัตว์ล่าเหยื่อที่หิวโหยจะท่องไปทั่วแถบชนบทโดยฆ่าคนเหล่านั้นที่พวกมันสามารถจับได้ และโรคภัยอันน่ากลัวจะเข่นฆ่าเยรูซาเล็มในช่วงวันทำยาๆแห่งการถูกล้อมของมัน เฉพาะคนชอบธรรมอย่างเยเรมีย์ (และอาจาบารูดด้วย) จะได้รับการละเว้นโทษประหารชีวิต การพิพากษาต่อผู้เยรูซาเล็มเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

อสค 14:22-23   **ดูเถิด แม้จะมีคนรอดตายเหลืออยู่ในนครนั้น นำเอาบุตรชายและบุตรสาวทั้งหลายของเขาออกมา ดูเถิด เมื่อเขาทั้งหลายออกมาหาเจ้า เจ้าจะได้เห็นทางและการกระทำของเขา เจ้าจะเบาใจในเรื่องการร้าย ซึ่งเราได้นำมาเหนือเยรูซาเล็ม คือบรรดาสิ่งที่เราได้นำมาเหนือนครนั้น ในท่ามกลางคำเตือนอันน่ากลัวนั้น พระเจ้าทรงฉายแสงเรื่องรองแห่งความหวังจะมีคนส่วนที่เหลือซึ่งถูกไว้ชีวิต แม้พวกเขาจะถูกจับเป็นเชลยไปยังบาบิโลน บางคนในพวกเขาจะหันกลับมาหาพระเจ้าของตน เช่น ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์ (ซัครัก เมซากและอาเบคเนโก) คนอื่นๆเช่น เอสรา เนหะมีย์ นางรูธและโมเรเดคัยเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของชนส่วนที่เหลือที่ชอบธรรมและดำเนินตามทางของพระเจ้าซึ่งจะแตกหน่อและเติบโตในบาบิโลน พระสัญญาเช่นนั้นจะเป็นการปลอม โยนแก่เอเสเคียลในท่ามกลางเมฆพายุดำมืดเหล่านั้นแห่งการพิพากษาซึ่งกำลังก่อตัวขึ้นบนเส้นขอบฟ้า**

23 คนเหล่านั้นจะทำให้เจ้าเบาใจ เมื่อเจ้าได้เห็นทางและการกระทำทั้งหลายของเขาแล้ว และเจ้าจะทราบว่ เรามีได้กระทำบรรดาสิ่งที่เราได้กระทำไว้แล้วในนครนั้นด้วยปราศจากเหตุผล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ " เอเสเคียลเช่นเดียวกับเยเรมีย์เป็นทุกข์ใจเพราะความชั่วที่เขาเห็นในชนชาติของเขาและพระสัญญานั้น โดยพระเจ้าเรื่องการพิพากษาครั้งสุดท้าย กระนั้นเขาจะพบการหนุ่ใจในการเห็นชนส่วนที่เหลือซึ่งเป็นยิวผู้ชอบธรรมวัฒนาขึ้น กระทั่งในการตกเป็นเชลยของพวกเขาในบาบิโลน นอกจากนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้จะตระหนักว่าพระเจ้าทรงมีเหตุอันชอบธรรมในการพิพากษาเยรูซาเล็มดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำแล้ว

*****

ภาพรวมของเอสเคียล 15: คำอุปมาอีกเรื่องถูกนำเสนอในรูปแบบที่กระชับ: ความไร้ค่าของไม้ต้นเถาอู่น โดยเฉพาะเมื่อมันถูกเผาไฟแล้ว ยูดาห์เถาอู่นของพระเจ้าก็เป็นเช่นนั้น

อสค 15:1-5 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า อีกครั้งที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวชัดเจนถึงแหล่งที่มาจากพระเจ้าแห่งข้อความของตน

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ต้นเถาอู่นวิเศษกว่าต้นไม้อื่น และวิเศษกว่าไม้กิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่าหรือ คำอุปมาตรงนี้เป็นเรื่องของเถาอู่น การประยุกต์ใช้กับยูดาห์และอิสราเอลเป็นสิ่งที่ไม่อาจเข้าใจผิดได้เลย หนึ่งในสัญลักษณ์เด่นๆของอิสราเอลจนทุกวันนี้คือสัญลักษณ์ของเถาอู่น พระเจ้าตรัสชัดเจนมากๆในคำอุปมาของอิสยาห์ 5

3 เขาเอาไม้ต้นเถาอู่นไปทำอะไรบ้างหรือ คนเอาไปทำขอสำหรับแขวนภาชนะอันใดหรือ ตรงนี้พระเจ้าทรงเปรียบเทียบ (ต้น) เถาอู่นกับต้นไม้อื่นๆของป่า ต้นไม้อื่นๆยอมให้ไม้ที่มีประโยชน์ แต่ไม้เถาอู่นนั้นเปราะ งอและไม่ค่อยมีขนาดใหญ่ แม้แต่หมุดที่ใช้ในบ้านของชาวตะวันออกเพื่อแขวนสิ่งใดก็ตามก็ไม่ได้ถูกทำด้วยไม้เถาอู่น มันใช้ประโยชน์ได้อย่างเดียวเท่านั้นและนั่นคือการออกผล หากเถาอู่นไม่เกิดผล มันก็หมดประโยชน์ ยูดาห์ก็กลายเป็นเช่นนั้นแล้วต่อพระเจ้า

4 ดูเถิด เขาใช้เป็นฟืนใส่ไฟ เมื่อไฟไหม้ปลายทั้งสองแล้ว กลางก็เป็นถ่าน จะใช้ประโยชน์อะไรได้หรือ ไม้เช่นนั้นมิดิแก่เอาไปเผาไฟเท่านั้น ปลายด้านหนึ่งถูกผลาญไปแล้วในสะมาเรีย บัดนี้ปลายอีกด้านที่เหลือ นั่นคือเยรูซาเล็มก็ติดไฟแล้ว นอกเหนือจากการออกผลแล้ว ไม้เถาอู่นก็ไม่มีดีอะไรเลยนอกจากถูกเอาไปเผาไฟ

5 ดูเถิด เมื่อมันยังติดอยู่ก็มีดีใช้ประโยชน์อะไร เมื่อถูกไฟไหม้เป็นถ่านแล้วยังมีประโยชน์น้อยลง จะใช้ทำอะไรได้บ้างเล่า แม้แต่ (ต้น) เถาอู่นทั้งอันก็ไร้ประโยชน์สำหรับการเอาไปใช้งานใดๆ มันจะไร้ประโยชน์มากขนาดไหนหลังจากที่มันถูกไฟเผาแล้ว การประยุกต์ใช้กับยูดาห์ปรากฏชัดเจนเหลือเกิน

อสค 15:6-8 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า ต้นเถาองุ่น
ซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่า เราทิ้งให้มันเป็นไฟไฟเสียฉันใด เราจะทิ้งชาวเยรูซาเล็มฉันนั้น
หากผู้ใดยังปะติดปะต่อไม่ได้ พระเจ้าก็ตรัสชัดเจนว่าคำอุปมานี้กล่าวถึงยูดาห์และเยรูซาเล็ม คุณ
สวนองุ่นของพระเจ้า พวกเขาหยุดออกผลไปแล้วและมีดีแค้ใช้เป็นพื้นเท่านั้น ชะตากรรมของ
เยรูซาเล็มก็เป็นเช่นนั้น

7 เราจะมุ่งหน้าของเราต่อผู้เขา แม้ว่าเขาจะหนีออกจากไฟอันหนึ่ง ไฟอีกอันหนึ่งก็ยังคง
เผาผลาญเขา และเมื่อเรามุ่งหน้าของเราต่อผู้เขา เจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ คำอุปมานี้
กล่าวชัดเจน พระเจ้าทรงตั้งพระพักตร์ของพระองค์ต่อผู้เยรูซาเล็มในการพิพากษาแล้ว บาบิโลน
ได้รุกรานต่อผู้เยรูซาเล็มสองครั้งแล้วโดยนำไฟแห่งการพิพากษาไปสู่ที่นั่น ไฟแห่งการพิพากษา
ครั้งสุดท้ายจะกลืนกินพวกเขาจนราบคาบ อีกครั้งที่ยูดาห์และเยรูซาเล็มจะได้รับบทเรียนอันเจ็บ
ปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียวเมื่อไฟแห่งการพิพากษาของพระองค์กลืนกินพวก
เขา

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างไป เพราะเขาได้
ประพฤติละเมิด" แผ่นดินยูดาห์กำลังจะถูกทำลายล้างจนราบคาบและถูกทำให้ร้างเปล่า สาเหตุ
นี้้ง่ายนิดเดียว พวกเขาได้ทำบาปต่อพระเจ้าของตน

*****

*ภาพรวมของเอเสเคียล 16: ในบทที่ยาวที่สุดในเอเสเคียล ผู้พยากรณ์ท่านนี้ใช้ภาษาที่
ตรงไปตรงมาและเห็นภาพชัดเจนในการนำเสนอคำอุปมาหนึ่งเกี่ยวกับหญิงสาวสวยคนหนึ่งที
ขายตัวให้แก่ผู้ใดก็ตาม ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึงความไม่ซื่อสัตย์ฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลและ
เยรูซาเล็ม เหมือนกับที่หญิงเล่นชู้คนหนึ่งจะถูกพิพากษาเพราะความไม่ซื่อสัตย์ชู้เช่นนั้น
เยรูซาเล็มก็จะถูกพิพากษาเพราะความไม่ซื่อสัตย์ของตนเช่นกัน*

อสถ 16:1-2 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า เช่นเดียวกับที่เป็นตลอดหนังสือเล่มนี้ เอเสเคียลเกริ่นนำบทใหม่ดังที่หมายเหตุไว้ข้างบน เขาเน้นย้ำแหล่งที่มาแห่งข่าวสารของตนต่อไปว่ามาจากพระเจ้า

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงให้เยรูซาเล็มทราบถึงสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของตัวเอง คำที่แปลเป็น สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน (โทว์เอบาท์) มีความหมายว่าพฤติกรรมน่าขยะแขยง บทนี้จะกล่าวถึงพฤติกรรมผิดศีลธรรมอันน่าขยะแขยงของหญิงโสเภณีกาบีกคนหนึ่ง การประยุกต์ใช้นี้กล่าวชัดเจนว่าเยรูซาเล็มได้ขายตัวเป็นหญิงโสเภณีฝ่ายวิญญาณแก่พระอื่น ๆ อย่างน่าเกลียด

อสถ 16:3-5 และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสอย่างนี้แก่เยรูซาเล็มว่า ตั้งเดิมและกำเนิดของเจ้าเป็นแผ่นดินของคานาอัน พ่อของเจ้าเป็นคนอามอไรต์ และแม่ของเจ้าเป็นคนฮิตไทต์

ในข้อนี้และอีกสิบเอ็ดข้อถัดไป พระเจ้าทรงพรรณนาถึงประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในคำอุปมาหนึ่งเกี่ยวกับการเกิด การเติบโตและการแต่งงาน พระเจ้าจึงตรัสเป็นเรื่องอุปมาถึงกำเนิดของอิสราเอล พวกเขาถูกให้กำเนิด (อย่างที่เป็นจริงๆ) ในแผ่นดินคานาอันซึ่งเป็นที่ๆภรรยาของอับราฮัมให้กำเนิดอิสอัคและยาโคบก็มาจากนางเรเบคาห์ แม้อับราฮัมและนางซาราห์เป็นคนเคลเดียโดยกำเนิด กำเนิดของอิสอัคและยาโคบก็เป็นในคานาอันซึ่งคนอามอไรต์และคนฮิตไทต์มาจากที่นั่น นี่เท่ากับว่าอิสราเอลถูกเลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นมาท่ามกลางประชาชาติเหล่านี้

4 พุดถึงกำเนิดของเจ้า ในวันที่เจ้าเกิดมานั้นเรามีได้ตัดสายสะดือ และเขาก็มิได้ใช้น้ำล้างชำระเจ้า มิได้เอาเกลือ มิได้เอาผ้าพันเจ้าไว้ คำอุปมาตรงนี้อาจกล่าวถึงอิสราเอลและกำเนิดของพวกเขาในฐานะประชาชาติหนึ่งในคานาอันและจากนั้นในอียิปต์ สภาวะต่างๆที่ถูกพรรณนาไว้ก็กล่าวถึงการคลอดแบบอนาถาและไม่มีความช่วยเหลือสำหรับผู้เป็นแม่เลย แม้ที่เดียวอิสราเอลถูกคลอดออกมาเป็นประชาชาติหนึ่งเพียงลำพังในสภาวะต่างๆที่อนาถาในอียิปต์

5 ไม่มีตาสักดวงหนึ่งส่งสารเจ้า ที่จะเมตตาเจ้าและกระทำสิ่งเหล่านี้ให้เจ้า เจ้าถูกทอดทิ้งในพื้นที่ เพราะในวันที่เจ้าเกิดนั้นเจ้าเป็นที่รังเกียจ อิสราเอลในการกำเนิดของตนไม่มีการ

คลอดแบบสวยงามและสะอาดสะอาดอันในฐานะประชาชาติหนึ่งเลย พวกเขาถูกคลอดออกมา
เผชิญช่วงเวลาอันยากลำบากในอียิปต์

อสค 16:6-7 และเมื่อเราผ่านเข้าไป เห็นเจ้าดินกระแด้งๆอยู่ในกองโลหิตของ
เจ้า เราก็ดูกับเจ้าในกองโลหิตของเจ้าว่า 'จงมีชีวิตอยู่' เออ เราก็ดูกับเจ้าในกองโลหิตของเจ้า
ว่า 'จงมีชีวิตอยู่' พระเจ้าทรงเปรียบพระองค์เองว่าเป็นเหมือนกับคนที่เดินผ่านมาและเห็น
อิสราเอลซึ่งเป็นทารกแรกเกิดซึ่งเปลือยเปล่า ไม่ได้ถูกล้างตัวและยังเปราะเปื้อนโลหิตแห่งการ
ถูกคลอดออกมาอยู่ พระองค์จึงทรงมีความเมตตากรุณาต่อเธอ ings ที่พวกเขาควรจะตายแล้ว
พระเจ้ากลับสั่งอิสราเอลให้มีชีวิตอยู่ พระองค์ทรงให้กำลังใจพวกเขาที่พวกเขาต้องการเพื่อที่จะ
มีชีวิตอยู่ในฐานะชนชาติหนึ่ง ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าการมีตัวตนอยู่ของอิสราเอลเป็น
มาโดยความช่วยเหลือและพระกำลังของพระเจ้า

7 เราได้กระทำให้เจ้าทวิคูณเหมือนอย่างพืชในท้องนา เจ้าก็เติบโตและสูงขึ้นจนเป็นสาว
เต็มตัว ถันของเจ้าก็ก่อรูปขึ้นมา และขนของเจ้าก็งอก ings ที่เจ้าเคยเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน
ภาพเปรียบของอิสราเอลในฐานะเด็กสาวตัวน้อยคนหนึ่งดำเนินต่อไป หลังจากทรงช่วย
ประชาชาติอิสราเอลที่ยังเล็กให้มีชีวิตรอดได้แล้ว พระเจ้าก็ทรงอวยพรพวกเขาและทำให้พวกเขา
เจริญขึ้น ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นประชาชาติหนึ่งที่ใหญ่โตแล้ว พอตรัสต่อไปโดยใช้ภาพ
เปรียบของหญิงสาวคนหนึ่ง พระเจ้าก็ทรงพรรณนาถึงอิสราเอลว่ากลายเป็นหญิงสาวคนหนึ่ง
ที่สวยงามและน่าดึงดูด กระนั้นการกำเนิดของเธอก็ขัดสนและอนาถา

อสค 16:8 และเมื่อเราผ่านเข้าไปอีกครั้งหนึ่งและมองดูเจ้า ดูเถิด เจ้ามีอายุ
รู้จักรักแล้ว เราก็ขยายชายเสื้อคลุมเจ้าและปกคลุมความเปลือยเปล่าของเจ้าไว้ องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าตรัสว่า เออ เราก็ดูคุณและกระทำพันธสัญญากับเจ้า และเจ้าก็เป็นของเรา พระเจ้าทรง
เปรียบพระองค์เองว่าเป็นเหมือนกับคนที่ได้เห็นหญิงสาวที่น่าดึงดูดผู้นี้และทรงรักเธอแม้เธอมี
ต้นกำเนิดที่ต่ำต้อยก็ตาม จากนั้นพระองค์ก็ทรงห่มเธอไว้กับพระองค์เองในความรัก นอกจากนี้
นี่ เธอกลายเป็นภรรยาของพระเยโฮวาห์ โดยการเข้าไปในพันธสัญญาหนึ่งกับพระองค์ เธอจึงกลายเป็น

เป็นของพระองค์เหมือนกับที่ภรรยายอมเป็นของสามีของเธอ ความรักและความสัมพันธ์เชิง พันธสัญญาระหว่างพระเยโฮวาห์กับอิสราเอลจึงถูกพรรณนาในแง่ของความรักของคนหนุ่มสาว การหมั้นหมายและการสมรสในเวลาต่อมา อิสราเอลจึงกลายเป็นภรรยา (แม้ในเชิงอุปไมย ก็ตาม) ของพระเยโฮวาห์

อสค 16:9-12   **และเราก็อเอาเข้าอาบน้ำ ล้างโลหิตเสียจากเจ้า และเจิมเจ้าด้วย**

น้ำมัน พระเจ้าทรงพรรณนาว่าพระองค์ทรงชำระล้างเจ้าสาวผู้ต่ำต้อยของพระองค์ให้สะอาดแล้ว การชำระล้างที่ถูกพรรณานี้อาจเป็นภาพเปรียบเทียบของการเตรียมตัวเจ้าสาวสำหรับเจ้าบ่าวของเธอ แม้อิสราเอลเป็นมลทินเพราะความบาป เธอก็ถูกชำระให้สะอาดแล้วโดยพระเจ้าเมื่อพระองค์ ทรงชำระเธอให้บริสุทธิ์

10 เราแต่งตัวเจ้าด้วยเสื้อปัก และเอารองเท้าหนังของตัวแบคเจอร์สวมให้เจ้า เราพันเจ้า ไว้ด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และคลุมเจ้าไว้ด้วยผ้าไหม อาจมีการประยุกต์ใช้กับหนังของตัวแบคเจอร์ของพลับพลา ผ้าปานและผ้าไหมอันสวยงามของพวกปุโรหิตแห่งอิสราเอล อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็อาจเป็นการที่พระเจ้าทรงยกชูเจ้าสาวของพระองค์ด้วยความ หรรษาและความงดงาม อิสราเอลกลายเป็นราชินีท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย

11 เราแต่งตัวเจ้าด้วยเครื่องอาภรณ์ สวมกำไลมือให้เจ้า และสวมสร้อยคอให้เจ้า จากนั้น พระเจ้าทรงเสริมความงามให้ภรรยาผู้ต่ำต้อยของพระองค์และทำให้เธอเป็นราชินีแก่พระองค์ เอง

12 เราเอาเพชรพลอยเม็ดหนึ่งใส่หน้าผากเจ้า และใส่ตุ้มหูที่หูของเจ้า และสวมมงกุฎงาม ไว้บนศีรษะของเจ้า เพชรพลอยบนหน้าผากอาจมีความหมายตรงตัวว่าแหวนวงหนึ่งในจมูก แม้ เป็นเรื่องแปลกในสายตาของชาวตะวันตก นี่ก็เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของชาวตะวันออกในการ เสริมความงาม พระเจ้าทรงตกแต่งภรรยา/ประชาชาติของพระองค์ด้วยเครื่องยศอันเหมาะสม สำหรับราชินี แม้ที่เดียวตลอดหลายปีพระเจ้าทรงอวยพรอิสราเอลและเธอเจริญขึ้นในฐานะ ประชาชาติหนึ่งในตอนแรก

อสค 16:13-14 เราก็ดำเนินชีวิตด้วยทองคำและเงิน และเสื้อผ้าของเจ้าก็เป็นผ้า ปานเนื้อละเอียด ผ้าไหมและผ้าปัก เจ้ากินยอแด่ปัง น้ำผึ้งและน้ำมัน เจ้างามเลิศทีเดียว และเจ้า เจริญขึ้นเป็นชั้นจ้าว เพราะพระเจ้าได้ทรงรับเอาหญิงสาวผู้ต่ำต้อยคนนี้และช่วยเหลือเธอ อวยพรเธอและเสริมความงามแก่เธอ เธอจึงกลายเป็นผู้หญิงที่สวยงามมาก ๆ ในฐานะประชาชาติ หนึ่งอิสราเอลได้เปลี่ยนจากการเป็นประชาชาติเล็กๆที่ไม่มีใครรู้จักจนกลายเป็นจักรวรรดิหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ภายใต้ดาวิดและซาโลมอน ในวันอันเปี่ยมสุขเหล่านั้น อิสราเอลเป็นประชาชาติผู้นำบน แผ่นดินโลก

14 ชื่อเสียงของเจ้าก็ลือไปท่ามกลางประชาชาติเพราะความงามของเจ้า ด้วยความงาม นั้นก็สมบูรณ์ทีเดียว เนื่องจากความสง่างามที่เราได้ทูลขอให้เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส ดังนี้แหละ ทรงกล่าวคำอุปมาเรื่องหญิงสาวที่น่าดึงดูดใจต่อไป พระเจ้าทรงเล่าว่าอิสราเอลเริ่มมีชื่อเสียงเพราะความงามของเธอ ซึ่งถูกเสริมให้งามยิ่งขึ้นโดยเสื้อผ้าสวยงามที่พระเจ้าประทานให้แก่ เธอ กล่าวโดยสรุป อิสราเอลกลายเป็นความปรารถนาของประชาชาติทั้งหลาย

อสค 16:15 แต่เจ้าวางใจในความงามของเจ้า และได้เล่นชู้เพราะชื่อเสียงของ เจ้า ไม่ว่าผู้ใดจะผ่านมา เจ้าก็ให้หลงระเหิดไปด้วยการเล่นชู้ของเจ้า ภาพเปรียบเรื่องภรรยาสาวผู้ น่าดึงดูดใจต่อไป อิสราเอลเริ่มหลงใหลในความงามของตัวเอง เพราะชื่อเสียงและเสน่ห์ของเธอ เธอเริ่มเล่นชู้กับคนอื่นๆ อันที่จริงเธอกลายเป็นหญิงสำส่อนเหลือเกินจนเธอจะร่วมหลับนอนกับ ชายใดก็ได้ที่บังเอิญผ่านมา เธอว่างสำหรับใครก็ได้ เธอจะหลับนอนกับใครก็ได้ที่ไหนก็ได้ นี่แหละคือความเสื่อมทรามฝ่ายจิตวิญญูณอย่างที่สุดซึ่งอิสราเอลได้กระทำพร้อมกับการนับถือรูปเคารพอันน่าเกลียดที่เธอหลงระเหิดไปในฝ่ายวิญญูณ

อสค 16:16-19 เจ้าเอาเสื้อผ้าของเจ้าบ้าง และเจ้าได้สร้างบรรดาปูชนียสถานสูง ประดับอย่างหรูหรา แล้วก็เล่นชู้ยวบยอนั้น ไม่เคยมีเหมือนอย่างนี้ ต่อไปก็ไม่มีเหมือน อิสราเอล เอาความมั่งคั่งและสง่าราศีที่พระเจ้าได้ประทานแก่เธอและกลับใช้มันเพื่อเสริมความงามแก่ ปูชนียสถานสูงต่างๆที่ใช้สำหรับการบูชารูปเคารพ เหมือนหญิงโสเภณีคนหนึ่งเสริมความงาม

ให้แก่ห้องนอนของเธอเพื่อบรรดาลูกค้ำของเธอ อิสราเอลก็ใช้ส่งราศีที่พระเจ้าประทานให้แก่เธอเพื่อเสริมความงามให้แก่สถานที่ต่างๆสำหรับการนับถือรูปเคารพ เธอไม่มีใครเทียบได้เลยในการทำพิธีกรรมของเธอต่อพระเจ้าและสามีของเธอ

17 เจ้ายังเอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้า ซึ่งเป็นทองคำของเราและเงินของเรา ซึ่งเราได้นำให้แก่เจ้า แล้วเจ้าสร้างเป็นรูปผู้ชายสำหรับเจ้า และเจ้าก็เล่นซู้อยู่กับรูปเหล่านั้น พระเจ้าทรงอวยพรอิสราเอลด้วยความมั่งคั่งแห่งเครื่องประดับ ทองคำและเงิน กระนั้นเธอก็หันกลับไปและทำรูปเคารพของพระต่างด้าวต่างๆขึ้นด้วยความมั่งคั่งนั้น จากนั้นก็กระทำการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณกับรูปเคารพเหล่านั้น

18 เจ้าเอาเครื่องแต่งตัวที่ปักไปห้รูปเหล่านั้นไว้ และวางน้ำมันและเครื่องหอมของเราไว้ข้างหน้ามัน เครื่องแต่งกายศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นซึ่งถูกใช้สำหรับการนมัสการพระเยโฮวาห์ที่พระวิหารถูกใช้สำหรับการนับถือรูปเคารพ เช่นเดียวกัน น้ำมันมะกอกและน้ำมันหอมศักดิ์สิทธิ์ต่างๆซึ่งทำจากน้ำมันมะกอกนั้นพร้อมกับเครื่องหอมศักดิ์สิทธิ์ซึ่งถูกใช้ที่พระวิหารก็ถูกใช้ในการบูชารูปเคารพ

19 อาหารที่เราให้แก่เจ้าก็เหมือนกัน คือเราเลี้ยงเจ้าด้วยยอดแป้ง น้ำมันและน้ำผึ้ง เจ้าก็เอามาวางข้างหน้ามัน ให้เป็นกลิ่นหอมที่พึงใจ และก็เป็นอย่างนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ความมั่งมีทั้งสิ้นที่พระเจ้าได้ประทานแก่อิสราเอลในผลิตผลแห่งแผ่นดินของพวกเขา (และบางส่วนก็ต้องถูกถวายในการสักการบูชาที่พระวิหารด้วย) บัดนี้กลับถูกถวายต่อหน้ารูปเคารพของพระต่างด้าวต่างๆ

อสค 16:20-21   ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าได้นำบุตรชายของเจ้าและบุตรสาวของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ให้บังเกิดมาเพื่อเรา และเจ้าก็ได้ถวายบูชาแก่มันเพื่อให้มันเผาผลาญ การเล่นซู้ของเจ้าเป็นสิ่งเล็กน้อยอยู่หรือ เมื่ออิสราเอลได้ให้กำเนิดลูกหลานแก่พระเยโฮวาห์ เธอก็กลับถวายพวกเขาเป็นเครื่องบูชาัญแก่รูปเคารพที่น่าสะอิดสะเอียนต่างๆ เช่น พระโมเลค เป็นต้น

21 เจ้าจึงได้ฆ่าลูกของเราถวายแก่รูปเหล่านั้นโดยให้ลุยไฟ หากความต่ำสอน (ฝ่ายวิญญาน) ของอิสราเอลยังไม่เลวร้ายพอ เธอก็ยังฆ่าลูกๆของพระเยโฮวาห์โดยการให้พวกเขาลุยไฟของพระโมเลคด้วย อิสราเอลไม่เพียงกลายเป็นหญิงแพศยาคนหนึ่งไปแล้วเท่านั้น เธอยังมีส่วนร่วมในการนำสะอิดสะเอียนต่างๆซึ่งไม่อาจบรรยายเป็นคำพูดได้ด้วยโดยการบูชาัญญูต่างๆของเธอแก่พระโมเลค

อสค 16:22   และในการอันนำสะอิดสะเอียนของเจ้าและการเล่นซู้ของเจ้า เจ้ามิได้ระลึกถึงวันที่เจ้ายังเด็กอยู่เมื่อเจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน และมัวหมองอยู่ในกองเลือดของเจ้า กระนั้นในการเป็นหญิงโสเภณี (ฝ่ายวิญญาน) ทั้งสิ้นของเธอและการเล่นซู้ต่อสามีของเธอ อิสราเอลก็ไม่ระลึกถึงวันเหล่านั้นเมื่อพระเยโฮวาห์ได้ทรงรับเธอไว้อย่างอ่อนโยนและดูแลเธอ

อสค 16:23-25   ต่อมาภายหลังจากความชั่วร้ายทั้งสิ้นของเจ้า (องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า วิบัติ วิบัติแก่เจ้า) ในการทำผิดศีลธรรมอันน่าเกลียดของเธอ พระเจ้าทรงแทรกวิบัติสองประการให้แก่ภรรยาผู้เล่นซู้ของพระองค์

24 เจ้าได้สร้างห้องหลังคาโค้งสำหรับตัว ถนนทุกสายเจ้าก็สร้างสถานที่สูงสำหรับตัว ภาพเปรียบเทียบของการต่ำสอนทางเพศของผู้หญิงมีต่อไป ความคิดของ “ห้องหลังคาโค้ง” หมายถึงช่องหรือ ‘เรือนหญิงแพศยา’ – อาคารที่มีไว้เฉพาะเจาะจงสำหรับการขายบริการทางเพศ การประยุกต์ใช้ตรงนี้ถูกกล่าวชัดเจนในการสร้างสถานที่สูงต่างๆของการนับถือรูปเคารพบนถนนทุกสายในเยรูซาเล็ม ดังนั้นอิสราเอลกระทำการเล่นซู้ฝ่ายวิญญานกับรูปเคารพต่างๆไปทั่วเยรูซาเล็มเหมือนกับที่นครหนึ่งอาจมีสถานอโคจรต่างๆอยู่ทั่ว

25 หัวถนนทุกแห่งเจ้าสร้างที่สูงของเจ้า และเอาความงามของเจ้ามาทำลามก อ้าทำของเจ้าให้ผู้ที่ผ่านไปมาไม่ว่าใคร และทวิการเล่นซู้ของเจ้า เยรูซาเล็มเคยเป็นและยังเป็นนครหนึ่งที่ถูกสร้างบนเนินเขาต่างๆ บนยอดของเนินเขาแต่ละลูกในเยรูซาเล็มและในที่ๆถนนสายต่างๆไปถึงยอดบนสุดของพวกมัน อิสราเอลได้สร้างศาลเจ้าต่างๆสำหรับรูปเคารพ พร้อมกับคำพรรณนาที่เห็นภาพชัดเจน พระเจ้าทรงเปรียบอิสราเอลว่าเป็นเหมือนหญิงโสเภณีกาเก็นคนหนึ่งที่ยอมแหกขา

ของเธอให้แก่ชายใดก็ตามที่ผ่านมา แม้การปฏิบัติทางเพศที่น่าขยะแขยงเช่นนั้นเกิดขึ้นอย่าง
แน่นอนในอิสราเอล การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า อิสราเอลจะเข้าร่วมในการกราบไหว้
พระต่างด้าวใดก็ตามที่ถูกนำมาให้เธอ

อสค 16:26-27   **เจ้าได้เล่นชู้กับคนอียิปต์ ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่มักมากของเจ้า ทวี**
การเล่นชู้ของเจ้าเพื่อกระทำให้เรากริ้ว อีกครั้งที่พระเจ้าทรงใช้คำบรรยายที่เห็นภาพชัดเจนเพื่อ
พรรณนาถึงความลามกสันดานของอิสราเอล ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าอิสราเอลได้มีใจกำหนด
ในรูปเคารพต่างๆของอียิปต์ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ คนอียิปต์ขึ้นชื่อว่ามีอวัยวะเพศชายขนาดใหญ่
ใหญ่และอิสราเอลผู้ไร้ยางอายก็มีใจกำหนดในสิ่งนั้น ดู เอเสเคียล 23:20 ภาพเปรียบเทียบนี้เป็นของ
พวกหญิงทรมานที่ค้นหาใจในเรื่องเพศ พวกเธอมีความสุขที่จะทำการเล่นชู้กับเพื่อนบ้านประตุ
ถัดไปของตน อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือการที่อิสราเอลมีใจกำหนดในพระ
ต่างด้าวเหล่านั้นของอียิปต์

27 ดูเถิด เราจึงเหยียดมือของเราออกต่อผู้เจ้า และลดอาหารส่วนแบ่งของเจ้าลง และมอบ
เจ้าไว้ให้แก่พวกที่เกลียดเจ้าให้เขากระทำตามใจชอบ คือบรรดาบุตรสาวคนฟิลิเตีย ผู้ซึ่งละอาย
ในความประพฤติดันแก่กามของเจ้า พระเจ้าจึงทรงเตือนว่าตลอดหลายปี พระองค์ก็ได้ทรงเตือน
อิสราเอลโดยทรงใช้การกัณดารอาหารต่างๆมา จากนั้นพระเจ้าทรงใช้ภาพเปรียบเทียบอีกเรื่องที่ทิ่ม
แทง พวกผู้หญิงชาวฟิลิเตียไม่ได้มีชื่อเสียงดีในเรื่องความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมของตน ดูเดลิ
ลาห์เป็นตัวอย่างก็ได้ กระนั้นพวกเธอก็ละอายในความลามกอันน่าขยะแขยงของอิสราเอล อย่าง
น้อยพวกคนฟิลิเตียก็สตัยชื้อต่อพระของพวกเขาเอง แต่อิสราเอลก็ยอมรับรูปเคารพของ
ประชาชาติใดก็ตามด้วยความยินดี

อสค 16:28-29   **เจ้ายังเล่นชู้กับคนอัสซีเรียด้วย เพราะว่าเจ้าไม่รู้จักอิม เออ เจ้าเล่น**
ชู้กับเขาทั้งหลาย ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่อับใจ พอเริ่มเบื่อกการเล่นชู้กับบรรดาเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้
ของเธอแล้ว อิสราเอลก็ทำตัวเป็นหญิงโสเภณีกับคนอัสซีเรีย เธอไม่รู้จักอิมในค้นหาอันลามก

ของเธอ อีกครั้งที่การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าคือการนับถือรูปเคารพของอัสซีเรียในอิสราเอล กระนั้นอิสราเอลก็อยากได้มากกว่าเดิม

29 เจ้ายังทวิการเล่นซู้ของเจ้าในแผ่นดินคานาอันกับคนเคลเดีย ถึงแม้กับแผ่นดินนี้เจ้าก็ยังไม่อึดใจ ทรงใช้ภาพเปรียบของตะวันออกกลาง พระเจ้าทรงพรรณนาถึงอิสราเอลว่าเต็มใจที่จะแสวงหาก่อนจากคานาอันซึ่งเป็นสนามหลังบ้านของพวกเขา จากนั้นก็ถ่อ ไปถึงเคลเดีย อิสราเอลจะยอมรับและแสวงหารูปเคารพต่างๆจากที่ใดก็ตาม กระนั้นพวกเขาก็ยังอยากได้มากกว่าเดิม คำอุปมาเกี่ยวกับความเสื่อมทรามทางเพศของผู้หญิงที่น่าเกลียดและน่าขยะแขยงจึงถูกใช้โดยพระเจ้าเพื่อให้เห็นภาพความเสื่อมทรามอย่างที่สุดของการนับถือรูปเคารพซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในอิสราเอล

อสค 16:30-32   **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า** เหมใจของเจ้าเป็นโรครักเสียดจริงๆในเมื่อเจ้ากระทำสิ่งเหล่านี้ ซึ่งเป็นการกระทำของหญิงแพศยาไพร่ๆ นี่สื่อให้เห็นว่าศีลธรรมของอิสราเอลนั้นอ่อนแอขนาดไหน (และไม่ได้อยู่เลย) เธอได้กลายเป็นหญิงโสเภณีคนหนึ่ง ที่คือร้อนและมักกบฏที่ยอมลดตัวเพื่อทำอะไก็ได้ทั้งนั้น

31 คือสร้างห้องหลังคาโค้งไว้ที่หัวถนนทุกแห่ง และสร้างสถานที่สูงของเจ้าไว้ตามถนนทุกสาย ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่เหมือนหญิงแพศยา เพราะเจ้าดูหมิ่นสินจ้าง อิสราเอลในฐานะหญิงแพศยาคนหนึ่งได้สร้างช่องแห่งหนึ่ง (นั่นคือ เยรูซาเล็ม) ให้ตัวเองโดยสร้างศาลเจ้าต่างๆสำหรับรูปเคารพท่วยอดบนสุดของถนนทุกสายในเยรูซาเล็มซึ่งเต็มไปด้วยเนินเขา หญิงโสเภณีส่วนใหญ่ยอมเสนอบริการของตนเพื่อแลกกับเงิน อิสราเอลทำเช่นนั้นฟรีๆ ทัวตะวันออกกลางในสมัยนั้น รูปเคารพอันใหม่อาจได้รับอนุญาตในนครหนึ่งเมื่อมีการจ่ายเงินให้แก่พวกเจ้าหน้าที่ของนครนั้น อิสราเอลยอมรับรูปเคารพต่างๆ โดยไม่คิดเงิน – ยิ่งเยอะยิ่งสนุก

32 เป็นภรรยาที่แพศยาจัด ดูซิ ยอมรับรองแขกแปลกหน้าแทนที่จะรับรองสามี การทำผิดศีลธรรมอันน่าขยะแขยงของอิสราเอลก็เพียงพอแล้ว แต่สิ่งที่ทำให้มันแย่งกว่าเดิมาก็คือว่า เธอเป็นหญิงที่แต่งงานแล้ว เธอต้อนรับคนแปลกหน้าขึ้นเตียงของเธอแทนที่สามีของเธอ อีกครั้งที่

ภาพเปรียบเทียบกล่าวถึงการนับถือรูปเคารพอันโจ่งแจ้งของอิสราเอล พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า และสามฝ่ายวิญญาณของพวกเขา กระนั้นอิสราเอลก็ต้อนรับรูปเคารพใดก็ตามอย่างเสรี

อสค 16:33-34   ผู้ชายยอมให้ของแก่หญิงแพศยาทุกคน แต่เจ้ากลับให้สิ่งของแก่คนรักทั้งหลายของเจ้าทุกคน ให้สินบนชักให้เขาเข้ามาจากทุกด้านเพื่อการเล่นชู้ของเจ้า

ธรรมเนียมปฏิบัติของการเป็นหญิงโสเภณีตลอดหลายยุคสมัยก็คือที่ผู้ชายจะจ่ายเงินให้แก่หญิงโสเภณีสำหรับบริการต่างๆของเธอ อย่างไรก็ตาม ในกรณีของอิสราเอล เธอจ่ายเงินให้แก่ผู้ชายทั้งหลายเพื่อให้มาหาเธอ เธอจึงให้พวกผู้ชายมาหาเธอจากทุกสารทิศ อีกครั้งที่การยอมรับการนับถือรูปเคารพอย่างโจ่งแจ้งในอิสราเอลถูกให้ภาพประกอบเช่นนี้ รูปเคารพของพระต่างค้ำวได้รับการต้อนรับในเยรูซาเล็ม

34 ฉะนั้น เจ้าจึงผิดกับหญิงอื่นในเรื่องการเล่นชู้ของเจ้า ไม่มีใครมาวิงวอนให้เล่นชู้และเจ้ากลับให้สินจ้าง ขณะเมื่อไม่มีผู้ใดให้สินจ้างแก่เจ้า เพราะฉะนั้นเจ้าจึงแตกต่างกัน อิสราเอลประพฤติดตรงข้ามกับหญิงโสเภณีคนอื่นๆที่จะเสนอบริการต่างๆของตนเพื่อแลกกับเงิน อิสราเอลเสนอที่จะจ่ายเงินสำหรับบริการต่างๆของเธอ เธอไม่เพียงทำผิดศีลธรรมเท่านั้น แต่ยังวิปริตด้วย นี่แหละคือความวิปริตของการนับถือรูปเคารพซึ่งถูกปฏิบัติอย่างเปิดเผยในอิสราเอล พวกปุโรหิตของรูปเคารพจากประชาชาติอื่นๆถูกชักจูงให้มายังเยรูซาเล็มเหมือนนครต่างๆในปัจจุบันที่แสวงหาธุรกิจต่างๆให้มาดำเนินกิจการในที่นั้น

อสค 16:35-37   เหตุฉะนี้ โอ แพศยาเอ๋ย จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์

พระเจ้าทรงมีเรื่องหนึ่งที่จะประกาศแก่ภรรยาผู้เล่นชู้และลามกของพระองค์

36 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะความโสโครกของเจ้าก็เทออกเสียแล้ว และการเปลือยเปล่าของเจ้าก็เผยออก โดยการเล่นชู้ของเจ้ากับคนรักของเจ้า และกับบรรดารูปเคารพซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า และโดยโลหิตลูกของเจ้าที่เจ้าถวายให้แก่มัน พระเจ้าทรงพรรณนาถึงความบาปของอิสราเอลโดยใช้คำพูดต่างๆที่เห็นภาพชัดเจน ความคิดที่น่าขยะแขยงนี้ก็คือ หนองในที่ไหลออกมาพร้อมกับการเปิดอ้าของอวัยวะเพศของเธอเมื่ออิสราเอล

เสนอตัวในการเป็นหญิงโสเภณีให้แก่ผู้รักทั้งหลาย นี่แหละคือลักษณะเฉพาะตัวอันโสโครกของ การนับถือรูปเคารพในอิสราเอล โดยเฉพาะอย่างยิ่งปฏิบัติเหล่านั้นที่เด็กๆที่ไร้เดียงสาถูกฆ่าตาย ต่อหน้าการนำสะอิดสะเอียนแห่งพระโมเลค นอกจากนี้ เราควรระลึกว่าการกราบไหว้พระบาอัล และพระอัชโทเรทมักเกี่ยวข้องกับการเป็นหญิงโสเภณีในพิธีกรรม

37 เพราะฉะนั้น ดูกิจ เราจจะรวบรวมคนรักของเจ้าทั้งสิ้น ซึ่งเป็นผู้ที่เจ้าผลิตผลิตด้วย ทุกคนที่เจ้ารัก และทุกคนที่เจ้าเกลียด เราจะรวบรวมเขาให้มาต่อสู้อเจ้าจากทุกด้านและจะเผย ความเปลือยเปล่าของเจ้าต่อหน้าเขา เพื่อเขาจะให้เห็นความเปลือยเปล่าทั้งสิ้นของเจ้า วันนั้น กำลังจะมาเมื่อพระเจ้าจะทรงรวบรวมกลุ่มอนทั้งหลายของอิสราเอลมาต่อสู้อเธอ ซึ่งไม่เพียงรวมถึง คนเหล่านั้นที่เธอรักเท่านั้นแต่รวมถึงคนเหล่านั้นที่เธอเริ่มเกลียดชังแล้วด้วย (พวกแรกอาจหมายถึง พวกพระของคณอียิปต์ คนเคลเดีย และคนอัชซีเรีย ฯลฯ พวกหลังอาจเป็นคนฟีลิสเตีย คน โม อับ คนเอโดม ฯลฯ) ในบางกรณีในประวัติศาสตร์สมัยโบราณ พวกผู้หญิงที่เล่นชู้ถูกจับถอด เสื้อผ้าจนเปลือยเปล่าและถูกประจานให้อับอาย ดังนั้นเยรูซาเล็มจึงถูกเปลื้องผ้าจนเปลือยเปล่า และถูกประจานให้อับอายเมื่อบาบิโลนนึกถึงการเสแสร้งอันหน้าซื่อใจคดของพวกเขาและเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของพวกเขา – พวกคนนับถือรูปเคารพที่น่าเกลียด

อสค 16:38-39 และเราจะพิพากษาเจ้าดังที่เขาพิพากษาหญิงที่ล่วงประเวณี และ กระทำให้โลหิตตก และเราจะนำเอาโลหิตแห่งความกริ้วและความหวงแหนมาเหนือเจ้า แม้พระ ราชบัญญัติของโมเสสกำหนดโทษประหารชีวิตไว้สำหรับหญิงที่เล่นชู้ ตรงนี้พระเจ้าดูเหมือนจะ ใช้กฎหมายทั่วไปของตะวันออกกลางมากกว่าของการประจานหญิงเล่นชู้ต่อหน้าธารกำนัล นอกจากนี้ การฆาตกรรมก็เป็นการกระทำผิดที่มีโทษประหารชีวิตในอิสราเอลและเยรูซาเล็มได้ บุษายัญเด็กไร้เดียงสาแก่พระโมเลคอย่างแน่นอน พวกเขาจึงกำลังจะเผชิญกับการประหารชีวิต เพราะความชั่วของตน มันจะเกิดขึ้นเมื่อบาบิโลนทำการรุกรานครั้งสุดท้ายของมันต่อสู้อ เยรูซาเล็ม

39 และจะมอบเจ้าไว้ในมือของผู้เป็นเจ้าของ เขาจะทำลายห้องหลังคาโค้งของเจ้าลง และจะทำลายสถานที่สูงของเจ้า เขาจะปลดเอาเสื้อผ้าของเจ้า และจะเอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้าไปเสีย ปล่อยให้เจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน เมื่อบาบิโลนทำลายเยรูซาเล็มในปี 586 ก่อน ค.ศ. พวกเขาทำลายการนับถือรูปเคารพอันแพร่หลายและศาลเจ้าต่างๆของมันในเยรูซาเล็ม อิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่งถูกเปลื้องทิ้งความงามทั้งสิ้นของเธอและถูกทิ้งให้เปลือยเปล่าในการตกเป็นเชลยของมัน – การถูกประจานให้ประชาชาติทั้งสิ้นได้เห็น

อสค 16:40-41 เขาทั้งหลายจะนำฝูงคนมาต่อสู้อุเจ้า และเขาจะขว้างเจ้าด้วยก้อนหินและฟันเจ้าด้วยดาบของเขา เหมือนกับที่หญิงเล่นซู้คนหนึ่งจะต้องถูกหินขว้างให้ตายภายใต้พระราชบัญญัติของโมเสส เยรูซาเล็มที่เล่นซู้ฝ่ายวิญญาณก็จะเจอกับเครื่องล้อมของบาบิโลน และถูกฆ่าด้วยดาบของพวกเขา

41 และเขาจะเอาไฟเผาบ้านเรือนของเจ้า และทำการพิพากษาลงโทษเจ้าท่ามกลางสายตาของผู้หญิงเป็นอันมาก เราจะกระทำให้เจ้าหยุดเล่นซู้ และเจ้าจะไม่ให้สินจ้างอีกต่อไป บาบิโลนจะเผาเยรูซาเล็มและทำการพิพากษาต่อผู้มันในสายตาของประชาชาติอื่นๆซึ่งตกใจกลัว เพราะการนับถือรูปเคารพอันโจ่งแจ้งของมัน เยรูซาเล็มที่สำส่อนฝ่ายวิญญาณจะไม่ทำตัวเป็นหญิงโสเภณีฝ่ายวิญญาณอีกต่อไปกับบรรดาพระที่เป็นรูปเคารพของประชาชาติต่างๆ

อสค 16:42-43 เราจะระบายความกริ้วของเราใส่เจ้าให้หมด ความหวงแหนจะพราวจากเจ้าไป เราจะสงบและไม่กริ้วอีกเลย แม้ทรงเทพพิโรธอันชอบธรรมของพระองค์ต่อผู้ภรรยาที่เสื่อมทรามของพระองค์ พระเจ้าก็จะทรงตีสอนเธอและจากนั้นก็หยุดเสียจากการทำเช่นนั้น พระพิโรธของพระองค์จะไม่คงอยู่เป็นนิรันดร์ อิสราเอลจะถูกพิพากษา จากนั้นก็ถูกปล่อยให้ฟื้นตัวจากการถูกตีสอนของเธอ

43 เพราะว่าเจ้ามิได้ระลึกถึงวันเมื่อเจ้ายังเด็ก แต่ได้กระทำให้เราลัดกลุ้มด้วยสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้น คุณเอ็ด เราจะตอบสนองต่อวิถีทางของเจ้าเหนือศีรษะเจ้า แล้วเจ้าจะมีได้ประพาศการชั่วช้าลามกเพิ่มเข้ากับการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้น

ของเจ้าหรือก สาเหตุของการถูกตีสอนและการถูกทำให้อับอายขายหน้าของอิสราเอลเป็นเพราะว่าพวกเขาได้ลืมนามแห่งวัยสาวของพวกเขา ดังนั้นพระเจ้าจะทรงตีสอนพวกเขาเพราะเหตุนี้ และพวกเขาจะไม่กระทำการลามกเช่นนั้น ซ่อนความบาปอื่นๆของคนอีกต่อไป

อสค 16:44-47   **คูเถิด** ทุกคนที่ใช้สุภายิตจะใช้สุภายิตต่อไปนี้ในเรื่องเจ้า คือ 'แม่เป็นอย่างไร ลูกสาวก็เป็นอย่างนั้น' อิสราเอลจะกลายเป็นคำภายิตหนึ่งแก่ประชาชาติทั้งหลาย มารดาที่มักมากในกามจะให้กำเนิดลูกสาวที่มักมากในกาม คนคานาอันมีชื่อกระฉ่อนในเรื่องความเลื่อมทรมทางเพศของตน อิสราเอลก็กลายเป็นเช่นนั้นด้วยในความสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณของเธอ (มีหลักฐานมากมายที่บ่งชี้ว่าอิสราเอลมีความผิดในความบาปทางเพศหลายอย่างของคนคานาอันเช่นกัน)

45 เจ้าเป็นลูกสาวของแม่ของเจ้า ผู้เกลียดสามีและบุตรของตน เจ้าเป็นสาวคนกลางของพี่และน้องสาวของเจ้า ผู้เกลียดชังสามีและบุตรของตน แม่ของเจ้าเป็นคนฮิตไทต์ พ่อของเจ้าเป็นคนอโมไรต์ กล่าวอย่างเจาะจงแล้ว คำภายิตนั้นที่ถูกใช้กล่าวโทษอิสราเอลก็คือว่า เธอชอบนอใจสามีและลูกๆของเธอเหมือนพี่สาวสมัยโบราณของเธอในคนฮิตไทต์และคนอโมไรต์ซึ่งเป็นคนคานาอัน อิสราเอลจะถูกกล่าวหาว่าไม่แตกต่างจากคนเหล่านั้น อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ของอิสราเอลเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ โดยเฉพาะในค้นหาไม่รู้ลืมของพวกเจ้าที่มีต่อรูปเคารพต่างๆ

46 และพี่สาวของเจ้าคือสะมาเรีย ผู้อยู่กับบุตรสาวเหนือเจ้าทางด้านซ้าย และน้องสาวของเจ้า ผู้อยู่ทางด้านขวาของเจ้า คือโสโดมกับลูกสาวของเธอ สะมาเรียนครหลวงของอาณาจักรฝ่ายเหนือประพฤติไม่สัตย์ซื่อฝ่ายวิญญาณแล้ว (รวมถึงทำตัวสัมพันธ์ทางเพศด้วย) โสโดมมีชื่อกระฉ่อนในเรื่องความเลื่อมทรมทางศีลธรรมซึ่งปกครองอยู่ที่นั่น เยรูซาเล็ม ได้กลายเป็นผู้ที่ไม่แตกต่างกัน เธอเริ่มมีชื่อกระฉ่อนในเรื่องความสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณของเธอและเป็นเหมือนน้องสาวคนหนึ่งของนครอื่นๆที่ชั่วเหล่านี้

47 ถึงกระนั้น เจ้าก็ไม่ได้ดำเนินตามทางทั้งหลายของเขา หรือกระทำตามการอันนำ
สะอิดสะเอียนของเขา แต่เพราะว่านั่นเป็นเรื่องเล็กน้อยเกินไปแล้ว แล้วเจ้าก็ทรามกว่าพวกเขาใน
บรรดาวิถีทางของเจ้า เยรูซาเล็มก็แย่งกว่าสะมาเรียหรือ โสโดม เยรูซาเล็ม ได้กลายเป็นผู้ที่
เลื่อมทรามมากกว่าพวกเขาในความสัมพันธ์ฝ่ายวิญญาณของเธอ

อสค 16:48-50   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด โสโดม
น้องสาวของเจ้ากับบุตรสาวของเจ้าก็ได้กระทำอย่างที่เจ้าและลูกสาวของเจ้าได้กระทำ ความ
บาปของโสโดมเทียบไม่ได้เลยกับความบาปของเยรูซาเล็ม การทำผิดศีลธรรมของโสโดม (ตรง
นี้ถูกกล่าวถึงในฐานะผู้ที่รักเพศตรงข้าม) เทียบไม่ได้เลยกับการทำผิดศีลธรรมฝ่ายวิญญาณของ
เยรูซาเล็ม

49 ดูเถิด นี่แหละเป็นความชั่วช้าของโสโดมน้องสาวของเจ้าคือตัวเธอและลูกสาวของเธอ
มีความจองหอง มีอาหารเหลือรับประทานและมีความสบายเกิน ไม่ชูกำลังมือคนยากจนและคน
ขัดสน ความบาปของพวกเขาผู้หญิงแห่งโสโดมคือ (1) ความเย่อหยิ่ง, (2) ความฟุ้งเฟ้อ, (3) ความ
เกียจคร้านซึ่งนำไปสู่การทำผิดศีลธรรมและ (4) ความใจจืดใจดำและความทารุณต่อคนเหล่านั้น
ที่ยากจน

50 เขาหยิ่งยโสและกระทำสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่อหน้าเรา เพราะฉะนั้นเราจึงเอาเขาออก
ไปเสียให้พ้นๆตามที่เราเห็นว่าดี ความเย่อหยิ่งในโสโดมในไม่ช้าก็นำไปสู่สิ่งน่าสะอิดสะเอียน
อื่นๆทุกรูปแบบซึ่งเป็นที่รู้จักดีในประวัติศาสตร์ ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงกำจัดพวกเขาออกไปเสีย
ในฐานะนครหนึ่ง

อสค 16:51   สะมาเรียไม่ได้ทำบาปถึงครึ่งของเจ้า แต่เจ้าได้ทวิการอันนำ
สะอิดสะเอียนยิ่งกว่าเขาทั้งสอง และโดยการอันนำสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่เจ้าทำนั้น ก็กระทำให้พี่
และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบธรรม สะมาเรียนครหลวงของอาณาจักรฝ่ายเหนือ (บัดนี้ตก
เป็นเชลยไปนานแล้วโดยอัสซีเรีย) มิได้กระทำบาปได้ครึ่งหนึ่งของเยรูซาเล็ม ตรงกันข้าม

เยรูซาเล็มได้ทิวทัศน์ความเสื่อมทรามต่างๆอันน่าสะอิดสะเอียนของพวกเขาและทำให้นครพี่สาว
น้องสาวเหล่านี้ดูเหมือนไม่มีความผิดเมื่อเทียบกันแล้ว ความบาปของเยรูซาเล็มต่ำช้าเหลือเกิน

อสค 16:52-55   **เจ้าผู้ซึ่งได้พิพากษาพี่และน้องสาวของเจ้า จงทนรับความอับอาย**
ขายหน้าของเจ้าเองด้วย เพราะบาปของเจ้าซึ่งเจ้าได้ทำนั้นน่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าเขาไปอีก เขา
จึงมีความชอบธรรมมากกว่าเจ้า เออ เจ้าจงจงนสนทน่ให้ไปด้วย และจงทนรับความอับอายขาย
หน้าของเจ้า เพราะเจ้าได้กระทำให้พี่และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบธรรม นอกเหนือจาก
ความต่ำทรามฝ่ายวิญญาณและฝ่ายศีลธรรมของเยรูซาเล็มคือการเห็นว่าตัวเองชอบธรรม พวก
เขาได้วิพากษ์วิจารณ์สะมาเรียและโสโดมเพราะความบาปต่างๆของพวกเขา กระนั้นพระเจ้าตรัส
ว่านครเหล่านั้นชอบธรรมกว่าเยรูซาเล็ม พระเจ้าจึงทรงเรียกเยรูซาเล็มให้หน้าแดงเพราะความ
บาปของเธอเองและเผชิญการลงโทษของมัน เยรูซาเล็มยังมีหน้ามากกว่าอีกว่าสะมาเรียและโส
โดมได้รับตามที่พวกเขาสมควร ได้รับแล้ว

53 เมื่อเราจะให้เขากลับสู่สภาพเดิม ทั้งสภาพเดิมของโสโดมและบุตรสาวและสภาพเดิม
ของสะมาเรียและบุตรสาว เราก็มจะให้เจ้ากลับสู่สภาพเดิมของเจ้าท่ามกลางเขาด้วย ในท่ามกลาง
คำพยากรณ์อันไม่ผ่อนปรนเรื่องการพิพากษานั้นก็มีคำพยากรณ์เรื่องการทำให้กลับสู่สภาพเดิม
ในอนาคต เมื่อโสโดมและสะมาเรียถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมสักวันหนึ่ง เยรูซาเล็มก็จะเป็นเช่น
นั้นด้วย นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าสักวันหนึ่ง โสโดมจะถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมโดยพระเจ้า
สำหรับพวกเขาและอาณาจักรฝ่ายเหนือ คำพยากรณ์นี้อาจถูกทำให้สำเร็จจริงหลังจากการเสด็จ
กลับมาของพระคริสต์ในยุคพันปี

54 เพื่อเจ้าจะทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้า และละอายสิ่งที่เจ้ากระทำแล้วทั้งสิ้นให้
เป็นการปลอบใจแก่เขา ถึงกระนั้นเยรูซาเล็มจะแบกรับการพิพากษาเพราะความบาปอันน่า
ละอายของมัน จะว่าไปแล้วจะมีการปลอบใจแบบเศร้าๆแก่สะมาเรียและโสโดมในการเห็น
เยรูซาเล็มที่ชั่วถูกพิพากษาเหมือนอย่างที่เราเห็น

55 เมื่อส่วนพี่และน้องสาวของเจ้า โสโดมกับบุตรสาวของเธอจะได้กลับสู่สภาวะเดิมของตน และสะมาเรียกับบุตรสาวของเธอจะกลับสู่สภาวะเดิมของตน ส่วนเจ้าและบุตรสาวของเจ้า จะกลับไปยังสภาวะเดิมของเจ้า อีกครั้งที่การทำให้กลับสู่สภาพเดิมถูกสัญญาสำหรับไม่เพียง เยรูซาเล็มเท่านั้น แต่สำหรับ โสโดมและสะมาเรียด้วย อีกครั้งที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นโดยไม่ต้องสงสัย ในช่วงการครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์

อสค 16:56-57 ในสมัยที่เจ้าเยอห์ยังอยู่นั้น ปากของเจ้าไม่ได้กล่าวถึงโสโดมน้องสาวของเจ้ามิใช่หรือ โสโดมชื่อกระฉ่อนเหลือเกินในเรื่องความบาปและการถูกลงโทษของมัน จนเยรูซาเล็มไม่ลดตัวลงมาเยอชื่อของมัน กระนั้นพวกเขาก็เป็นคนบาปหนักยิ่งกว่าซึ่งสมควรได้รับการลงโทษหนักกว่า

57 คือก่อนความชั่วร้ายของเจ้าจะได้เผยออก เหมือนเวลาที่เจ้าเป็นสิ่งที่น่าตำหนิแก่บุตรสาวของซีเรียและบรรดาผู้ที่อยู่ล้อมรอบเธอ คือบุตรสาวของฟิลิเตียผู้ที่อยู่ล้อมรอบซึ่งดูหมิ่นเจ้า เช่นเดียวกับหญิงเล่นซู้คนหนึ่ง เยรูซาเล็มปกปิดความบาปของเธอ และเธอคิดว่าตัวเองเป็นคนชอบธรรมในการเพิกเฉยความบาปของโสโดมและการถูกพิพากษาของมัน จนกระทั่งความบาปของเยรูซาเล็มถูกประจานเมื่อเธอถูกพิพากษาโดยพระเจ้า เยรูซาเล็มก็ขี้มเหาะความบาปของซีเรียและคนฟิลิเตียเช่นกันราวกับว่าเธอเป็นผู้ชอบธรรมมากกว่าพวกเขา แต่บัดนี้ประชาชาติเหล่านี้จะดูหมิ่นการเห็นว่าตัวเองเป็นคนชอบธรรมแบบหน้าซื่อใจคดของเยรูซาเล็ม

อสค 16:58-59 เจ้าต้องรับโทษความชั่วช้าลามกของเจ้าและการอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ เหมือนกับที่นครชั่วอื่นๆ ได้แบกรับการถูกพิพากษาของตน เยรูซาเล็มก็จะชดใช้สำหรับความมักมากในกามและการนำสะอิดสะเอียนต่างๆ ฝ่ายวิญญาณของเธอต่อพระพักตร์พระเจ้าเช่นกัน

59 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะกระทำแก่เจ้าอย่างที่เราได้กระทำแล้วนั้น ผู้ดูหมิ่นคำปฏิญาณและหักพันธสัญญา เหมือนกับที่พวกผู้หญิงที่หักพันธสัญญาแห่งการสมรสของตนต้องถูกพิพากษา พระเจ้าก็จะทรงจัดการกับเยรูซาเล็มที่เล่นซู้ฝ่ายวิญญาณเช่น

กัน พวกเขาได้ดูหมิ่นคำปฏิญาณนั้นที่พวกเขาทำไว้กับพระเจ้าในการเข้าสู่ความสัมพันธ์แบบ พันธสัญญาหนึ่งกับพระองค์

อสค 16:60-61 ถึงกระนั้นเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเรา ซึ่งเราทำไว้กับเจ้าใน สมัยเมื่อเจ้ายังสาวอยู่ และเราจะสถาปนาพันธสัญญานีรันคร์ไว้กับเจ้า แม้การพิพากษานั้นจะมา เพราะความบาปของเยรูซาเล็ม พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะให้พวกเขากลับคืนสู่การอวยพรแห่ง พันธสัญญาอันเต็มเปี่ยมเหมือนในสมัยแรกๆแห่งประชาชาติอิสราเอล นอกจากนี้ พันธสัญญา นั้นจะเป็นพันธสัญญานีรันคร์ด้วย

61 แล้วเจ้าจะระลึกถึงทางทั้งหลายของเจ้า และมีความละอาย เมื่อเจ้ารับทั้งพี่และน้อง สาวของเจ้า และเรามอบให้แก่เจ้าเป็นบุตรสาว แต่ไม่ใช่ตามพันธสัญญาซึ่งทำไว้กับเจ้า ในวันนั้น อิสราเอลจะระลึกถึงความบาปอันเลวร้ายของตนและละอาย นอกจากนี้ ในวันนั้นพระเจ้าจะ ประทานการกลับคืนสู่สภาพเดิมของอิสราเอลให้แก่สิบตระกูลฝ่ายเหนืออื่นนั้นรวมถึงนครอื่นๆ ด้วย เช่น โสโดม เป็นต้น แต่ฝ่ายหลังจะเป็นโดยอีกพันธสัญญาหนึ่ง ไม่ใช่พันธสัญญาที่ทรงทำ ไว้กับอิสราเอลโดยเฉพาะ

อสค 16:62-63 เราจะสถาปนาพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า และเจ้าจะทราบที่เรา คือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าทรงปฏิญาณว่าจะสถาปนาพันธสัญญาของพระองค์กับอิสราเอลอีกครั้ง ในวันนั้น และพวกเขาจะรู้โดยไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

63 เพื่อเจ้าจะจำได้และสนทน่ห้ และเพราะความละอายของเจ้า เจ้าจะไม่อ้าปากพูดอีก เมื่อเราลบมลทินบาปทุกสิ่งทีเจ้าได้กระทำมาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้" ในวันนั้น อิสราเอลจะระลึกถึงความบาปของตนและอับอาย นอกจากนี้พวกเขาจะไม่พยายามหาเหตุผลเข้า ข้างตัวเองต่อพระพักตร์พระเจ้าอีก วันนั้นจะมาแน่เมื่อพระเจ้าจะทรงรับการลบมลทินบาปต่อ พวกเขาและความบาปของพวกเขา

คำที่แปลเป็น **ลบมลทินบาป (คาฟาร์)** เป็นคำที่มักถูกแปลเป็น 'การลบมลทิน' วันนั้นจะ มาแน่เมื่ออิสราเอลจะถูกทำให้กลับคืนดีกับพระเจ้าโดยสมบูรณ์ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึง

พระราชกิจที่ล้มมลทินบาปของพระเยซูคริสต์อันนำมาซึ่งการยกบาปที่ได้ทำไปแล้วนั้น ดู โรม 3:25 สักวันหนึ่งความบาปของอิสราเอลจะอยู่ภายใต้พระโลหิตที่ถูกทำให้ไหลออกแล้วของพระเยซูคริสต์

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 17: เนื้อหาหลายส่วนถูกรวมอยู่ในบทนี้ซึ่งรวมถึง (1) คำอุปมาเรื่องนกอินทรีตัวใหญ่สองตัวในข้อ 1-10, (2) ผลลัพธ์ต่างๆของการกบฏของเศเศคียาห์ในข้อ 11-21 และพระสัญญาเรื่องพระเมสสิยาห์ในข้อ 22-24

อสค 17:1-2 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า แหล่งที่มาจากพระเจ้าของข้อความของเอเสเคียลถูกกล่าวซ้ำอีกครั้ง

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงยกปริศนาและกล่าวเป็นคำอุปมาแก่วงศ์วานอิสราเอล พระเจ้าทรงส่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้กล่าวเรื่องเล่าเปรียบเทียบที่เป็นปริศนาและคำอุปมาหนึ่งแก่ประชาชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่ (นั่นคือ ยูดาห์)

อสค 17:3-6 ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า มีนกอินทรีมีมาตัวหนึ่ง ปีกใหญ่และขนปีกก็ยาว มีขนมากมายหลายสี มายังเลบานอนและจิกยอดต้นสนสีดาร์ ส่วนแรกของคำอุปมานี้เริ่มต้นด้วยการพรรณนาถึงนกอินทรีใหญ่ตัวหนึ่งซึ่งมีขนหลากสีและเกาะบนยอดต้นสนสีดาร์ที่สูงที่สุดในเลบานอน นกอินทรีตัวนั้นหาใช่ใครอื่นนอกจากเนบูคัดเนสซาร์

4 มันหักยอดกิ่งอ่อนแล้วก็คาบไปยังแผ่นดินพาณิซย์ และวางไว้ในหัวเมืองของพ่อค้าทั้งหลาย การเคี้ยยอดอ่อนเหล่านั้นออกไปอาจเป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบถึงการตกเป็นเชลยของเยโฮยาคินและเหล่าสมาชิกราชวงศ์ของเขา "แผ่นดินพาณิซย์" และ "หัวเมืองของพ่อค้าทั้งหลาย" ย่อมหมายถึงบาบิโลนเอง

5 แล้วมันก็เอาเมล็ดพืชแห่งแผ่นดินไปปลูกไว้ในที่ดินอุดม มันเอาเมล็ดไว้ข้างน้ำมากหลาย ตั้งไว้อย่างกับกิ่งต้นหลิว "เมล็ดพืชแห่งแผ่นดิน" นั้นอาจหมายถึงคนหนึ่งจากยูดาห์ เรื่อง

เล่าเปรียบเทียบนี้อาจหมายถึงเศเคคียาห์ผู้ซึ่งถูกแต่งตั้งให้นั่งบนบัลลังก์แห่งยูดาห์โดยเนบูคัดเนสซาร์หลังจากการตกเป็นเชลยของเยโฮยาคินแล้ว ดังนั้นที่ดินอุดมนั้นก็ยูดาห์ น้ำมากหลายอาจเป็นหมู่ชนต่างๆแห่งยูดาห์ ที่นั่นเศเคคียาห์ถูกแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์จุดต้นหลิวต้นหนึ่ง

6 เมล็ดก็งอกขึ้นมาและเติบโตขึ้นเป็นเถาอ่อนแต่ย์ แผ่แขนงไพศาล แขนงทั้งหลายของต้นนี้ก็ทอดมายังตัวนกอินทรี และรากก็ยังคงอยู่ที่มั่น เมล็ดจึงบังเกิดเป็นเถา แดกแขนงสาขาและออกใบ ในปีเหล่านั้นแห่งการครองราชย์ของเศเคคียาห์ มีความเจริญรุ่งเรืองระดับหนึ่งในยูดาห์ แม้มืดอยู่ภายใต้อาณัติของเนบูคัดเนสซาร์ เศเคคียาห์และอาณาจักรของเขาก็มีเสถียรภาพและผลิตผลิตินกับความสำเร็จในปีเหล่านั้น

อสค 17:7-8 แต่มีนกอินทรีตัวมหึมาอีกตัวหนึ่ง มีปีกใหญ่และมีขนมาก ดูเถิด อ่อนเถานั้นชอนรากมาหานกอินทรีตัวนี้ และแตกแขนงตรงมาที่มัน เพื่อให้มันรดน้ำให้จากร่องที่ปลูกอยู่นั้น ในคำอุปมาที่เป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้ นกอินทรีใหญ่อีกตัวถูกพรรณนาถึง เถาอ่อนแห่งอาณาจักรของเศเคคียาห์เริ่มที่จะแสวงหาการเป็นพันธมิตรกับมัน นกอินทรีตัวที่สองนี้ย่อมหมายถึงฟาโรห์โซเฟรา กษัตริย์แห่งอียิปต์อย่างไม่ต้องสงสัย แม้เป็นผู้ได้บังคับบัญชาคนหนึ่งของบาบิโลน เศเคคียาห์ก็เริ่มร่วมเป็นพันธมิตรกับอียิปต์แล้ว โดยหวังว่าในฐานะพันธมิตรเขาจะสามารถเหวี่ยงทิ้งแอกของบาบิโลนได้

8 นกได้ย้ายมันไปปลูกไว้ในที่ดินที่ใกล้น้ำมากหลาย เพื่อให้แตกแขนงและบังเกิดผล และเป็นเถาอ่อนที่มีเกียรติ มันในที่นี้ย่อมหมายถึงเถาอ่อนแห่งยูดาห์ภายใต้เศเคคียาห์ เขาถูกแต่งตั้งเป็นกษัตริย์โดยเนบูคัดเนสซาร์และบัดนี้เขาก็กำลังหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งการก่อกบฏต่อฝ่ายหลังในการกบฏ ความมั่งคั่งใหญ่โต ความเย่อหยิ่งและการเนรคุณ

อสค 17:9-10 เจ้าจงกล่าววว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เถานั้นจะเจริญขึ้นได้หรือ นกนั้นจะไม่ถอนรากมันขึ้นและเด็ดผลเพื่อให้เถาเหี่ยวแห้งเสียหรือ เถานั้นก็จะเหี่ยวแห้งไปตรงใบอ่อนที่งอกขึ้นแล้ว โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจอันยิ่งใหญ่หรือประชาชนเป็นอัน

มากเพื่อถอนเอาออกจากรากของมัน ในการนำเสนอเรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้ พระเจ้าจึงตรัสถามว่า มันจะเจริญขึ้นได้หรือ พระเจ้าทรงถามว่าเนบูกัดเนสซาร์จะไม่ถอนรากอาณาจักรมักกบฏของเศเศคียาห์ขึ้นหรือ โดยเหลือไว้แต่ความรกร้างว่างเปล่าในวันหลังของมัน คำตอบเหล่านั้นชัดเจนอยู่แล้ว แน่แน่นอนว่านั่นแหละคือสิ่งที่เกิดขึ้น

10 คุณเถิด เมื่อมันย้ายไปปลูก เถานั้นถึงอกงามดีหรือ เมื่อลมทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดถูกมันเข้า มันจะไม่เหี่ยวแห้งไปหรือ มันจะเหี่ยวแห้งไปถึงร่องที่มันเกิดมานั้นไม่ใช่หรือ" อีกครั้งที่พระเจ้าทรงถามว่าการกบฏของเศเศคียาห์ต่อบาบีโลนจะเจริญขึ้นได้หรือ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว ลมตะวันออกเฉียงใต้มาจากทะเลทรายอาระเบียใหญ่ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และเป็นลมร้อนและแห้ง ดังนั้นเมื่อเนบูกัดเนสซาร์ลุกขึ้นจากทิศตะวันออกเฉียงใต้เพื่อระงับการกบฏในเยรูซาเล็มและยูดาห์ เยรูซาเล็มและเศเศคียาห์จะเหี่ยวแห้งไปอย่างสิ้นเชิงในการถูกทำลาย

อสค 17:11-14 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า เนื้อหาอีกส่วนที่ ได้รับการคลอใจจากพระเจ้าถูกเกริ่นนำดังนี้

12 "บัดนี้จงกล่าวแก่วงศ์วานที่มักกบฏนั้นว่า ท่านทั้งหลายไม่ทราบหรือว่า สิ่งเหล่านี้มีความหมายว่าอะไร จงบอกเขาว่า คุณเถิด กษัตริย์กรุงบาบีโลนได้มายังกรุงเยรูซาเล็ม และกวาดเอากษัตริย์และเจ้านายทั้งหลายพามายังกษัตริย์ที่กรุงบาบีโลน เกรงว่าผู้ใดจะไม่เข้าใจคำอุปมาที่เป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบนั้นที่ถูกนำเสนอไปแล้ว พระเจ้าทรงอธิบายที่ละบรรทัด เนบูกัดเนสซาร์ได้รุกรานยูดาห์และถอดเยโฮยาคิมจากบัลลังก์และตามมาด้วยเยโฮยาคิน โดยส่งฝ่ายหลังและพวกเจ้านายของเขาไปยังบาบีโลน

13 และพระองค์ได้ทรงเอาเชื้อพระวงศ์ผู้หนึ่งและทำพันธสัญญากับท่าน ผู้นั้นให้เขาปฏิบัติตัว คนสำคัญๆของแผ่นดิน พระองค์ได้กวาดต้อนเอาไป จากนั้นเนบูกัดเนสซาร์ก็ตั้งเศเศคียาห์ผู้เป็นลูกของเยโฮยาคินขึ้นบนบัลลังก์แห่งยูดาห์ จากนั้นฝ่ายหลังก็สาบานว่าจะจงรักภักดีต่อเนบูกัดเนสซาร์ ดู 2 พงศาวดาร 36:13 เนบูกัดเนสซาร์ยังจับตัวคนสำคัญๆทั้งในการ

ทหารและในธุรกิจไปยังบาบิโลนด้วยอาจในฐานะตัวประกัน หรือไม่พวกเขาก็ถูกจับตัวไปเพื่อ
ทำให้ยูดาห์อ่อนแอลงเกรงว่ามันจะกบฏ

14 เพื่อว่าราชอาณาจักรนั้นจะต่ำต้อย ยกตัวขึ้นอีกไม่ได้ และในการที่รักษาพันธสัญญา
ของพระองค์จะคงยั่งยืนอยู่ได้ เจตนาของเนบูคัดเนสซาร์ก็คือว่า ยูดาห์จะได้เป็นเมืองขึ้นต่อไป
โดยอยู่ใต้บังคับของบาบิโลนเหมือนเดิม เงื่อนไขที่นั่นก็คือว่าเศเดคียาห์จะต้องรักษาพันธสัญญา
ที่นั่น ในการทำเช่นนั้นยูดาห์จะยั่งยืนอยู่ เงื่อนไขเหล่านี้จึงถือว่าพอประมาณ ดังนั้นการกบฏ
ของเศเดคียาห์ต่อบาบิโลนจึงถูกมองว่าเป็นการทรยศและการปลุกปั่นให้เกิดความไม่สงบ

อสค 17:15-18 แต่กษัตริย์ได้กบฏต่อพระองค์ โดยส่งราชทูตไปยังอียิปต์ ด้วย
หวังว่าจะได้ม้าและกองทัพใหญ่โต กษัตริย์จะกระทำสำเร็จหรือ ผู้ที่กระทำเช่นนั้นจะหนีไปรอด
หรือ ถ้าท่านหักพันธสัญญายังจะรอดพ้นได้อีกหรือ พระเจ้าผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงตรัสชัดเจน
ถึงการกบฏของเศเดคียาห์ เขาส่งพวกทูตไปยังอียิปต์โดยแสวงหาพันธมิตรทางทหารเพื่อกบฏต่อ
บาบิโลน พระเจ้าจึงทรงถามอีกครั้งว่าเศเดคียาห์จะเจริญขึ้นหรือหนีพ้นไปได้หรือ ในการหักข้อ
ตกลงของผู้ที่ปกครองเขา พระเจ้าทรงถามว่าเศเดคียาห์จะถูกช่วยให้พ้นได้หรือ คำตอบต่อ
คำถามเหล่านี้ทั้งสิ้นชัดเจนอยู่แล้ว

16 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ท่านจะต้องตายท่ามกลางบาบิโลน
ในที่ที่กษัตริย์องค์นั้นประทับอยู่ คือกษัตริย์ผู้ได้ทรงตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์ และท่านได้ดู
หมิ่นคำปฏิญาณต่อพระองค์ และได้หักพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระองค์ พระเจ้าทรงปฏิญาณโดย
พระองค์เองว่าจักรวรรดิบาบิโลนซึ่งเศเดคียาห์ได้กบฏต่อและได้ละเมิดข้อตกลงของคนที่ทำด้วย
นั่นคือสถานที่ๆเขาจะตาย

17 ฟาโรห์ประกอบด้วยกองทัพอันใหญ่โตและผู้คนมากมายจะไม่ช่วยท่านผู้นั้น ในการ
สงคราม ในเมื่อเขาก่อเชิงเทินและก่อกำแพงล้อมเพื่อจะขัดคนเป็นอันมากเสีย กษัตริย์แห่ง
อียิปต์แม้จะเห็นใจเศเดคียาห์และเป็นปฏิปักษ์ต่อบาบิโลน ก็จะไม่สามารถช่วยเศเดคียาห์ให้พ้น
ในสงครามที่จะมานั้นได้ เมื่อกองทัพบาบิโลนก่อเชิงเทินและกำแพงล้อมกรุงเยรูซาเล็ม เส้นสาย

ที่สร้างไว้กับอีลิปต์จะล้มเหลวไป พวกเขาจะไม่ขัดขวางบาบิโลนจากการฆ่าฟันคนยิวเสียมากมาย

18 เพราะเหตุที่ท่านคูหมินคำปฎิญาณและหักพันธสัญญา และดูเถิด เพราะท่านปฎิญาณตัวและยังกระทำสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ ท่านจึงจะหนีไปให้พ้นไม่ได้ สิ่งที่ทำให้เนบูกัดเนสซาร์เดือดดาลก็คือว่าเศเศคียาห์ปกครองโดยการอนุญาตของบาบิโลน เศเศคียาห์ได้ทำข้อตกลงหนึ่งกับเนบูกัดเนสซาร์เพื่อที่จะอยู่ได้บังคับบัญชาเขา เมื่อเศเศคียาห์หักข้อตกลงนั้นอย่างโจ่งแจ้ง เขาก็แสดงการคูหมินต่อเนบูกัดเนสซาร์ เมื่อรู้สึกเดือดดาลเพราะการทรยศเช่นนั้น เนบูกัดเนสซาร์จึงตั้งใจว่าเจ้าประเทศราชที่มักทรยศผู้นี้จะหนีไม่พ้น ดังที่เหตุการณ์ต่างๆจะพิสูจน์ให้เห็น เขาหนีไม่พ้นจริงๆ

อสค 17:19-21 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เรามีชีวิตอยู่ฉันใด เพราะคำปฎิญาณต่อเราที่เขาคูหมินและพันธสัญญาของเราที่เขาหักเสีย เราจะตอบสนองให้ตกเหนือศีรษะของท่านผู้นั้น เมื่อเศเศคียาห์ถูกตั้งให้เป็นกษัตริย์โดยเนบูกัดเนสซาร์ เขาก็ปฎิญาณในพระนามของพระเจ้าว่าจะปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆของข้อตกลงนั้น ดู 2 พงสาวดาร 36:13 บัดนี้เมื่อเศเศคียาห์ได้หักข้อตกลงนั้นอย่างโจ่งแจ้ง เขาจึงคูหมินคำปฎิญาณที่เขาได้ให้ไว้ในพระนามของพระเจ้าและข้อตกลงที่เขาได้ทำไว้กับพระเจ้าด้วย พระเยโฮวาห์จึงทรงปฎิญาณว่าเศเศคียาห์จะถูกลงโทษเพราะข้อตกลงที่ถูกหักนั้น

20 เราจะกางข่ายของเราคลุมเขา และเขาจะติดกับของเรา และเราจะนำเขาเข้าไปในบาบิโลน และพิจารณาพิพากษาเขาที่นั่นในเรื่องการละเมิดที่เขาได้ละเมิดต่อเรา พระเจ้าเองทรงปฎิญาณว่าจะทำให้เศเศคียาห์ติดกับและนำเขามายังบาบิโลน ที่นั่นกษัตริย์ยิวที่หน้าไม่อายุผู้นี้จะต้องให้การเกี่ยวกับการทรยศของเขา - ทั้งต่อพระเจ้าและเนบูกัดเนสซาร์

21 และบรรดาผู้ลี้ภัยกับกองทัพทั้งสิ้นของเขานั้นจะล้มลงด้วยดาบ และผู้ที่เหลืออยู่จะกระจ่ายไปตามลมทุกทิศานุทิศ และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ที่ได้ลั่นวาจาไว้แล้ว " คนเหล่านั้นที่พยายามหนีจากเยรูซาเล็ม ไปพร้อมกับเศเศคียาห์ในฐานะผู้หลบหนีจากเนบูกัดเนสซาร์จะ

ถูกจับและถูกประหารชีวิต คนที่เหลือจะถูกกระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดินโลก ดู เยเรมีย์ 52:7 พวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าและพระวามะของพระองค์จะต้องไม่ถูกทิ้งขว้างเลย

อสค 17:22-24   **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "เราเองจะเอาแขนงจากยอดสูงของต้นสนสีดาร์และปลุกไว้ เราจะหักกิ่งอ่อนของมันออกเสีย และเราเองจะปลุกมันไว้บนภูเขายอดสูง คราวนี้คำพยากรณ์นี้ดำเนินตามแบบของเรื่องเล่าเปรียบเทียบนั้นในตอนต้นของบทนี้ อย่างไรก็ตาม บริบทก็กล่าวชัดเจนถึงพระมหากษัตริย์ที่จะเสด็จมาองค์หนึ่งซึ่งจะยิ่งใหญ่กว่ากษัตริย์ที่ล่วงแน่นอนว่าคำพยากรณ์นี้กล่าวถึงพระเมสสิยาห์ หนึ่งในชื่อเรียกเหล่านั้นอันเป็นเอกลักษณ์ของพระองค์คือ พระอังกูร (กิ่ง) ดู เศคาริยาห์ 3:8, 6:12; อีสยาห์ 11:1, 4:2 และ เยเรมีย์ 23:5, 33:15 สักวันหนึ่งพระองค์จะทรงครอบงำบัลลังก์บนภูเขาศิโยน ต้นสนสีดาร์ที่สูงนั้นอาจหมายถึงดาวิดและเชื้อพระวงศ์ของเขา สักวันหนึ่งพระอังกูร (กิ่ง) จะเสด็จมาจากเขาซึ่งจะถูกปลุกบนภูเขาศิโยน**

23 เราจะปลุกมันไว้บนภูเขาสูงของอิสราเอล เพื่อจะแตกกิ่งและบังเกิดผล และเป็นต้นสนสีดาร์ที่มีเกียรติ และนกทุกชนิดจะมาอาศัยอยู่ที่มัน นกทุกอย่างจะมาทำรังอยู่ที่ร่มกิ่งของมัน สักวันหนึ่งพระเยซูคริสต์จะทรงปกครองแผ่นดินโลกจากเยรูซาเล็ม ประชาชาติทั้งปวงจะอยู่ได้ร่วมเงาแห่งการครอบครองของพระเยซูคริสต์ในอาณาจักรของพระองค์

24 และต้นไม้ทุกต้นในทุ่งจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์กระทำต้นไม้สูงให้ต่ำลง และกระทำต้นไม้ต่ำให้สูงขึ้น ทำต้นไม้เขียวให้แห้งไป และทำต้นไม้แห้งให้งามสดขึ้น เราคือพระเยโฮวาห์ได้ล้นวาจาแล้ว เราได้กระทำเช่นนั้น" ระบบโลกถูกแสดงเป็นภาพเงาในบาบิโลน เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อปกครองและครอบครอง ต้นไม้สูงแห่งระบบโลกจะถูกโค่นลง และพระเยซูคริสต์ผู้ทรงมีใจอ่อนสุภาพและถ่อมใจจะทรงถืออำนาจครอบครองโลก ประชาชาติทั้งปวงจะทราบ พระองค์ผู้ทรงถูกปฏิเสธ (ต้นไม้แห้งนั้น) จะทรงถูกยกชูจนถึงขนาดที่ว่าทุกหัว

เขาจะคุกกราบลงและทุกคืนจะรับสารภาพว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อถวาย
สง่าราศีแด่พระเจ้าพระบิดา

*****

*ภาพรวมของเอเสเคียล 18: คำอุปมาอีกเรื่องถูกนำเสนอ: นั่นคือเรื่องขององุ่นเปรี้ยว ใน
ข้อ 1-20 พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพระองค์ไม่ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใดเลย ในข้อ 21-29 พระเจ้าทรง
ปฏิญาณว่าจะถูกพิสูจน์ว่าชอบธรรมแล้วในการพิพากษาของพระองค์ และในข้อ 30-32 คือคำ
เชิญชวนอันเปี่ยมกรุณาโดยพระเจ้าให้มาสู่การกลับใจใหม่*

อสค 18:1-4 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า บทนี้พรรณนาอีก
ครั้งถึงแหล่งที่มาจากพระเจ้าของมัน

2 "เจ้าทั้งหลายมีเจตนาอย่างไรในการกล่าวสุภาษิตข้อนี้อันเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า
'บิดารับประทานองุ่นเปรี้ยวและบุตรก็เข็ดฟัน' สุภาษิตหนึ่งถูกกล่าวท่ามกลางพวกยิวที่ตกเป็น
เชลยในบาบิโลนเกี่ยวกับพี่น้องของพวกเขาที่ยังอยู่ในยูดาห์ คนชั่วอายุที่อ่อนกว่าของอิสราเอล
(นั่นคือ ยูดาห์) กำลังทนทุกข์กับผลที่ตามมาต่างๆแห่งความบาปของเหล่าบิดาของพวกเขา
เพราะความบาปอันขมขื่นของคนในชั่วอายุเยโฮยาคิมและเยโฮยาคิน คนรุ่นหลังจึงตกเป็นเชลย
ฟันของพวกเขาจึงเข็ด ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงไต่สวนพวกเขาเรื่องคำสุภาษิตอันขมขื่นนี้

3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เจ้าทั้งหลายจะไม่มีโอกาสใช้
สุภาษิตนี้อีกในอิสราเอล พระเจ้าซึ่งทรงปฏิญาณโดยพระองค์เองทรงประกาศว่าอิสราเอลจะไม่มี
โอกาสได้ใช้สุภาษิตนั้นอีกต่อไป ความจริงก็คือว่าคนรุ่นที่ตกเป็นเชลยได้พิสูจน์แล้วว่าชั่วพอๆ
กับคนรุ่นก่อนหน้าที่ได้ชั่วให้ตัวเองถูกกวาดต้อนเป็นเชลย อิสราเอลที่ตกเป็นเชลยจะไม่
สามารถโทษบรรพบุรุษของตนสำหรับความทุกข์ยากของตนได้อีกต่อไป

4 คุณเกิด ชีวิตทั้งสิ้นเป็นของเรา ชีวิตของบิดาเป็นของเราฉันใด ชีวิตของบุตรชายก็เป็น
ของเราฉันนั้น ชีวิตใดทำบาปก็จะตาย ความจริงอันลึกซึ้งทั้งหลายประการถูกกล่าวถึงตรงนี้ (1)

ดวงวิญญาณทุกดวงเป็นของพระเจ้า พวกมันเป็นของพระองค์และพระองค์สามารถจัดการกับพวกมันได้ตามขอบพระทัยของพระองค์เอง (2) ดวงวิญญาณของพวกยิวที่มักกบฏของคนรุ่นก่อนหน้าเป็นของพระเจ้า เช่นเดียวกัน ดวงวิญญาณของเหล่าบุตรชายของพวกเขาก็เป็นของพระองค์ ทั้งสิ้นเป็นของพระเจ้า (3) ดวงวิญญาณนั้น (นั่นคือ คนๆนั้น) ที่ตั้งใจทำบาปต่อไปจะตาย การประยุกต์ใช้ในทันทีของบริบทนี้กล่าวถึงพวกยิวที่มักกบฏ ทั้งคนเหล่านั้นที่ยังอยู่ในเยรูซาเล็มและคนเหล่านั้นที่ตกเป็นเชลยอยู่ในบาบิโลน การประยุกต์ใช้แบบกว้างกว่าก็ชัดเจนด้วย ค่าจ้างของความบาปคือความตาย ความบาปเมื่อมันถูกทำเสร็จแล้วย่อมนำมาความตายออกมา คนบาปทุกคนยอมตาย คนเหล่านั้นที่ไม่มีพระคริสต์จะเผชิญความตายครั้งที่สอง

อสค 18:5 **แต่ถ้าคนใดชอบธรรมและกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม** ตรงกันข้าม พวกยิวเหล่านั้นที่ทำการที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้าในความเชื่อฟังต่อพระราชบัญญัติของพระองค์จะมีชีวิตอยู่ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อ 9 หลักการนี้มีไว้ว่าการทำสิ่งที่ถูกต้องต้องยอมนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น จุดสนใจหลักตรงนี้คือชั่วคราว ยิวเหล่านั้น (ไม่ว่าจะยังอยู่ในเยรูซาเล็มหรือตกเป็นเชลยแล้วในบาบิโลนก็ตาม) ที่ยอมจัดระเบียบชีวิตของตนโดยพระวาระของพระเจ้าและทำการที่ถูกต้องในฐานะหลักการทางศีลธรรมอย่างหนึ่งจะไม่ถูกฆ่าตาย พวกเขาจะได้รับอนุญาตให้มีชีวิตอยู่ พวกเขาจะกลายเป็นคนส่วนที่เหลือที่ชอบธรรมแห่งอิสราเอลซึ่งโดยพวกเขาพระเจ้าจะทรงทำให้ประชาชาติอิสราเอลคงอยู่สืบไป นอกจากนี้พวกยิวที่ชอบธรรมในเยรูซาเล็มแม้มีจำนวนน้อยสักเท่าใดก็จะไม่ถูกฆ่าตายเช่นกัน

อสค 18:6-9 **ถ้าคนนั้นมิได้รับประทานที่บนภูเขาหรือเงยหน้าขึ้นนมัสการรูปเคารพแห่งวงศวานอิสราเอล มิได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านมลทิน หรือเข้าใกล้ผู้หญิงในเวลาที่เขามีมลทินประจำเดือน** พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงทรงนำเสนอคำสั่งต่างๆด้านศีลธรรมและจริยธรรมแห่งความชอบธรรมสำหรับยิวเหล่านั้น โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ตกเป็นเชลย (เช่นเดียวกับคนเหล่านั้นที่ยังอยู่ในเยรูซาเล็มด้วย) รายการข้อห้ามต่างๆจึงถูกเริ่มต้น (1) การรับประทานบนยอดภูเขาหมายถึงการกราบไหว้รูปเคารพดังที่หมายเหตุไว้ เครื่องสัตว์บูชาต่างๆถูกถวายแด่บรรดารูปเคารพและผู้คนก็กินเนื้อนั้น (2) การทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านเป็น

มลทินหมายถึงการเล่นชู้และข้อห้ามมิให้กระทำเช่นนั้นก็ปรากฏชัดเจน (3) การเข้าใกล้หญิงที่มีประจำเดือนหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ไม่บริสุทธิ์

คำที่แปลเป็น **มีมลทินประจำเดือน (นิดคาร์ท)** จริงๆแล้วหมายถึงความไม่บริสุทธิ์ โดยในกรณีนี้คือหญิงคนหนึ่งที่ไม่บริสุทธิ์ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็อาจหมายถึงการล่วงประเวณีกับหญิงโสเภณีคนหนึ่ง การมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างการมีประจำเดือนถูกห้ามมิให้กระทำอย่างแน่นอนโดยพระราชบัญญัติของเลวี แต่แน่นอนว่าไม่อยู่ในระดับเดียวกับการนับถือรูปเคารพการเล่นชู้ หรือความบาปต่างๆที่ถูกเอ่ยถึงข้างล่าง ความคิดที่น่าจะชัดเจนนี้ก็คือ หญิงที่ไม่บริสุทธิ์ในด้านศีลธรรม

7 มิได้บีบบังคับผู้หนึ่งผู้ใด แต่คืนของประกันให้แก่ลูกหนี้ ไม่เคยใช้ความรุนแรงปล้นผู้ใดให้อาหารของเขาแก่ผู้ที่หิว และให้เสื้อผ้าคลุมกายที่เปลือย ความบาปต่างๆไปได้แก่ (4) การขาดซึ่งความสัตย์สุจริตและ (5) การขาดซึ่งความเห็นอกเห็นใจ การบีบบังคับผู้อื่นในบริบทนี้อาจหมายถึงการเอาเปรียบพวกเขาในทางการเงิน การคืนของประกันคือ การจ่ายคืนสิ่งที่คนอื่นๆหนึ่งได้ให้ไว้ในฐานะเป็นของค้ำประกัน เช่นเดียวกันการปล้นผู้ใดโดยใช้ความรุนแรงย่อมหมายถึงการจู่โจมหรือการปล้น โดยใช้อาวุธ ทั้งหมดนี้เป็นการละเมิดความชอบธรรม นอกจากนี้ การเพิกเฉยคนเหล่านั้นที่ขัดสนก็เป็นความบาปด้วย ดังนั้นผู้ใดที่ชอบธรรมอย่างแท้จริงจะให้อาหารผู้ที่หิวและให้เสื้อผ้าคนที่ขัดสน

8 มิได้ให้เขยืมเพื่อหาดอกเบี้ย หรือมิได้รับเงินเพิ่มหกดมือไว้ ได้ออนมือจากความชั่วช้า กระทำความยุติธรรมอันแท้จริงระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน รูปแบบอื่นๆของความไม่ซื่อตรงทางการเงินถูกหมายเหตุไว้ (6) การหาดอกเบี้ยคือการคิดดอกเบี้ยต่อพี่น้องชาวฮิวคนหนึ่งซึ่งถูกห้ามมิให้กระทำโดยพระราชบัญญัติของโมเสส ความไม่ซื่อตรงรูปแบบอื่นๆถูกเรียกว่าเป็น (7) ความชั่วช้า ตรงกันข้าม คนที่ชอบธรรมจะอำนวยความสะดวกพิพากษาที่แท้จริง นั่นคือเขาจะให้เกียรติข้อตกลงต่างๆของเขาและรักษาคำพูดของเขา

9 ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และระวังที่จะกระทำตามคำตัดสินของเรา ได้ประพฤติ
อย่างถูกต้อง คนนั้นเป็นคนชอบธรรม เขจะมีชีวิตดำรงอยู่แน่ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
ดังนี้แหละ

คนชอบธรรมที่ถูกพรรณนาถึงในข้อ 5 คือผู้ที่ยอมดำเนินในบัญญัติต่างๆของพระเจ้าทั้ง
ในด้านพิธีและด้านพลเมืองรวมถึงฝ่ายวิญญาณด้วย คำที่แปลเป็น **อย่างถูกต้อง (เอเมซ)** มักถูก
แปลเป็น ‘ความจริง’ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือคนหนึ่งที่เปี่ยมด้วยความจริง – ซื่อตรง ในการ
ดำเนินชีวิตแต่ละวัน พระเจ้าทรงพิจารณาว่าบุคคลเช่นนั้นเป็นคนชอบธรรม อีกครั้งที่นี่ไม่ได้
หมายถึงการถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมฝ่ายวิญญาณ ตรงกันข้ามบริบทนี้กล่าวถึงการดำเนินชีวิตที่
ถูกต้องโดยพวกยิวที่ตกเป็นเชลย พวกเขาจะถูกละเว้นเสียจากการพิพากษาแห่งความตายซึ่งได้
ตกใส่พวกยิวที่มักกบฏจำนวนมากเหลือเกิน มันเป็นอย่างนั้นอย่างแน่นอนสำหรับดาเนียล อาซารี
ยาห์ ฮานันยาห์และมิซาเอล (ซัครัก เมซาคและอาเบคเน โก) ผู้ซึ่งเป็นคนสมัยเดียวกับเอสเธล
มันจะเป็นเช่นนั้นด้วยกับเอสเธอร์และ โมรเดคัยเช่นเดียวกับเอสราและเนหะมีห์ เช่นเดียวกัน
พวกยิวที่ชอบธรรมที่ยังอยู่ในเยรูซาเล็มจะได้รับการละเว้นความเจ็บปวดแห่งความตายซึ่งจะมา
สู่คนส่วนใหญ่แห่งนครที่ชั่วร้ายนั้น

อสค 18:10-13 ถ้าเขามีบุตรชายเป็นโจร ผู้กระทำให้โลหิตตก ผู้ได้กระทำถึงเหล่านี้
นี้สิ่งเดียวแก่พี่น้อง อย่างไรก็ตาม ถ้าแม้แต่คนที่เขยธรรมดาคนหนึ่งมีบุตรชายคนหนึ่งที่เป็นโจร
หรือฆาตกร หรือที่ทำความบาปเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงข้างบน เขาก็จะตายในความบาปต่างๆของ
ตน ดู ข้อ 13 อีกครั้งที่นี่ไม่ได้หมายถึงความพินาศชั่วนรินทร์โดยตรง แทนที่จะเป็นเช่นนั้น
พระเจ้าทรงเตือนว่าพวกยิวชั่วที่ตกเป็นเชลยจะเผชิญการลงโทษประหารชีวิตเพราะความบาป
ต่างๆของพวกเขา

11 ผู้มิได้กระทำตามที่เหล่านี้ แต่รับประทานบนบุญเขา กระทำให้ภรรยาของเพื่อน
บ้านมลทิน ถ้าบุตรชายที่เกเรคนหนึ่งเพิกเฉยความสัตย์สุจริตของบิดาตน โดยทำการนับถือรูป
เคารพหรือเล่นซู้ เขาก็จะต้องรับผิดชอบ

12 กัดจีคนจนและคนขัดสน ได้ใช้ความรุนแรงแย่งชิงเอาของผู้อื่นไป ไม่ยอมคืนของ
ประกัน แหงนตาขึ้นนมัสการรูปเคารพ และกระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน ถ้าบุตรชายของคน
ชอบธรรมคนหนึ่งเป็นคนคดโกง ชอบใช้ความรุนแรง ไม่ซื่อตรงและชอบนับถือรูปเคารพ เขาก็
จะต้องรับผิดชอบสำหรับความบาปของตน

13 ให้อุ้มด้วยหาดอกเบ็ญ และหาเงินเพิ่ม เขาควรมีชีวิตต่อไปหรือ เขาจะไม่มีชีวิตอยู่
เขาได้กระทำให้บรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ เขาจะต้องตายแน่ ให้โลหิตของผู้ที่ตกอยู่บน
ผู้นั้นเอง ยิวที่ชื่อเสียคนใด (ที่ตกเป็นเชลยอยู่หรือในเยรูซาเล็ม) ที่ปอกลอกคนอื่นๆสุดท้ายแล้ว
จะตายในความบาปต่างๆของตน พระเจ้าทรงเมื่อแล้วกับการจัดการกับพวกยิวที่ชั่วและชั่วฉล
ถ้าในการตกเป็นเชลยของพวกเขาๆยังทำบาปอย่างเปิดเผยต่อไป วันเวลาของพวกเขาๆก็จะถูกนับ
แล้ว ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งพวกเขาจะตายก่อนวัยอันควร ไม่ว่าจะโดยการถูกทางการประหารชีวิต
หรือโดยการแทรกแซงของพระเจ้าก็ตาม พวกยิวชั่วจะตายในไม่ช้าในการเผาผลาญที่จะมานั้น

อสค 18:14-17 แต่ ดูเถิด ถ้าชายคนนี้มีบุตรชายผู้แลเห็นบาปทั้งสิ้นซึ่งบิดาของ
เขาได้กระทำ และตรึกรตรง และมีได้กระทำตาม ตรงกันข้าม ถ้าชายหนุ่มคนใดเห็นความบาป
เหล่านั้นของบิดาตนซึ่งถูกพรรณาไว้ข้างบนและพิจารณามันทั้งหมด และตั้งใจแน่วแน่ว่าตน
จะไม่ทำตาม พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ ดู ข้อ 17 อีกครั้งที่บริบทนี้ไม่ได้กล่าวถึงชีวิต
นิรันดร์ แต่กล่าวถึงการได้รับอนุญาตให้มีชีวิตอยู่ในการตกเป็นเชลย พระเจ้ากำลังทรงจัดเตรียม
ชนส่วนที่เหลือที่ชอบธรรม พระองค์จะทรงคัดพวกยิวที่มักกบฏและชั่วออก ดังนั้นพวกยิวใน
สมัยนั้นจึงมีทางเลือกหนึ่ง จงวางใจและเชื่อฟังพระเจ้าและมีชีวิตอยู่ หรือจงเพิกเฉยพระเจ้า
ทำความบาปต่อไปและเผชิญการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร

15 มิได้รับประทานบนภูเขา หรือเงยหน้าขึ้นนมัสการรูปเคารพแห่งวงศ์วานอิสราเอล
มิได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านมลทิน แม้ชายหนุ่มคนใดอาจเคยเห็นบิดาตนทำการนับถือ
รูปเคารพหรือการเล่นซู้ แต่ถ้าเขาตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำสิ่งที่ถูกต้อง พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าเขาจะ
รอดชีวิต

16 มิได้บีบบังคับผู้ใด ไม่เรียกร้องของประกัน ไม่เคยใช้ความรุนแรงปล้นผู้ใด แต่ให้อาหารแก่ผู้หิว และให้เสื้อผ้าคลุมกายที่เปลือย แม้บิดาของเขาอาจเป็นคนนอ้ฉลและใจแข็งกระด้าง ถ้าคนหนุ่มคนใดตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำสิ่งที่ถูกต้องและแสดงความกรุณา พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าเขาจะรอดชีวิตในการตกเป็นเชลยหรือในเยรูซาเล็ม

17 หดมือไว้มิได้เบียดเบียนคนยากจน ไม่เรียกดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่ม กระทำตามคำตัดสินทั้งหลายของเรา และดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา เขาจะไม่ตายเพราะความชั่วช้าของบิดาเขา เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน แม้บิดาของเขาอาจเป็นคนทารุณและไม่ซื่อตรง ถ้าบุตรชายตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเชื่อฟังบัญญัติของพระเจ้าทั้งสิ้น พระเจ้าก็จะทรงไว้ชีวิตเขาแม้บิดาของเขาจะพินาศในความบาปต่างๆของเขาก็ตาม ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าจะทรงเป็นโลให้แก่นคนชอบธรรมดังที่ทรงสัญญาไว้ในเพลงสดุดี 5:12 อย่างไรก็ตามพระองค์จะทรงพิพากษาพวกยิวที่ล่องดีและบาปหนา แต่ละคนจะต้องให้การต่อพระเจ้าไม่ว่าจะเป็นบิดาหรือบุตรก็ตาม

อสค 18:18-19 ส่วนบิดาของเขา เพราะเป็นคนหาเงินด้วยการบีบบังคับ ได้ใช้ความรุนแรงปล้นพี่น้องของตน กระทำความไม่ดีในท่ามกลางชนชาติของเขา ดูเถิด เขาก็จะต้องตายเพราะความชั่วช้าของเขา อย่างไรก็ตาม บิดาคนใดที่เป็นคนชั่ว นอ้ฉล ชอบใช้ความรุนแรงและคดในข้ออในกระดุก พระเจ้าก็ทรงปฏิญาณว่าเขาจะตายในความบาปต่างๆของเขา อีกครั้งที่การพิพากษาชั่ววันรันครไม่ได้ถูกกล่าวถึง แต่เป็นการพิพากษาที่มีต่อพวกยิวที่มักกบฏในเยรูซาเล็มและยิวเหล่านั้นที่ตกเป็นเชลย พระเจ้าจะไม่ทรงอดทนต่อคนเหล่านั้นเลย คนส่วนที่เหลือกำลังถูกจัดเตรียมและพวกยิวที่ชั่วจะไม่ได้รับอนุญาตให้มีชีวิตอยู่ต่อไป

19 แต่เจ้ายังกล่าวว่า 'ทำไมบุตรชายจึงไม่สมควรรับโทษความชั่วช้าของบิดาตน' เมื่อบุตรชายได้กระทำความยุติธรรมและความชอบธรรมแล้ว และได้รักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเราและประพฤติตาม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน พอได้ยินคำประกาศนี้ พวกยิวที่ตกเป็นเชลยก็ทักท้วงว่าตนกำลังแบกรับความบาปของบิดาของตน โดยการตกเป็นเชลยของพวกเขา เพื่อตอบ

คำทักท้วงนี้ เอเสเคียลจึงตอบกลับไปว่าเมื่อบุตรชายคนหนึ่งเป็นคนเที่ยงธรรมและเชื่อฟังต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้า เขาก็จะมีชีวิตอยู่ต่อไป

อสค 18:20   ชีวิตที่กระทำบาปจะต้องตาย บุตรชายไม่ต้องรับโทษความชั่วช้าของบิดา บิดาก็ไม่ต้องรับโทษความชั่วช้าของบุตรชาย คนชอบธรรมจะรับความชอบธรรมของตัวเอง และคนชั่วจะรับความชั่วของตน ผู้พยากรณ์ท่านนี้กล่าวซ้ำคำประกาศนั้นจากพระเจ้า คนเหล่านั้นที่ยังทำบาปต่อไปจะตาย นั่นเป็นจริงอย่างแน่นอนสำหรับคนเหล่านั้นในเยรูซาเล็ม ความบาปของบิดาจะไม่ถูกส่งต่อมายังบุตร และบิดาก็ไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับความบาปของบุตรของตน ยิวเหล่านั้นที่ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะทำสิ่งที่ถูกต้องจะชื่นชมยินดีกับผลที่ตามมาต่างๆ ของการทำเช่นนั้น คนเหล่านั้นที่เลือกที่จะดำเนินชีวิตในความบาปจะเผชิญผลที่ตามมาต่างๆ ของการทำเช่นนั้นเหมือนกัน ในฐานะความจริงหนึ่งที่กว้างกว่า หลักการนั้นยังมีอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้

อสค 18:21-22   แต่ถ้าคนชั่วคนใดหันกลับเสียจากบาปซึ่งเขาได้กระทำไปแล้ว และรักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ต้องตาย ทั้งคำเตือนชั่วคราวและหลักการชั่วนิรันดร์ถูกกล่าวถึงตรงนี้ ในทันทีพระเจ้าทรงสัญญาว่าถ้าคนบาปคนหนึ่งกลับใจและกลายเป็นคนที่เชื่อฟังและเที่ยงธรรม พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าเขาจะได้รับอนุญาตให้มีชีวิตอยู่ในเยรูซาเล็มหรือในการตกเป็นเชลย หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงพอพระทัยกับการกลับใจใหม่ ความเชื่อฟังและการดำเนินชีวิตที่เที่ยงธรรม แม้ว่าสิ่งเหล่านี้โดยตัวมันเองไม่ใช่หลักเกณฑ์สำหรับชีวิตนิรันดร์ (เฉพาะความเชื่อในพระคริสต์เท่านั้นที่ใช่) ถึงกระนั้นพระเจ้าก็จะทรงอวยพรและให้เกียรติคนเหล่านั้นที่จัดระเบียบชีวิตของตนเช่นนั้น

22 บรรดาการละเมิดใดๆซึ่งเขาได้กระทำแล้วนั้นจะมีได้จดจำไว้เพื่อเอาโทษเขา เขาจะมีชีวิตอยู่เพราะความชอบธรรมที่เขาได้กระทำไป เมื่อมีการกลับใจใหม่อย่างแท้จริงและความตั้งใจแน่วแน่ที่จะดำเนินชีวิตเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าในความเชื่อฟังต่อพระวาระของพระองค์

พระเจ้าก็จะทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา เมื่อผู้ใดหันมาหาพระคริสต์ในความเชื่ออันเรียบง่าย ความบาปต่างๆของเขาก็ถูกขจัดออกไปและถูกลืมเสีย ในบริบทของพวกยิวขณะนั้น พระเจ้าทรงสัญญาความเมตตาและการอวยพรชั่วคราวสำหรับคนเหล่านั้นที่ยอมกลับใจใหม่และดำเนินชีวิตอย่างเที่ยงธรรม

อสค 18:23-24   **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า** เรามีความพอใจในความตายของคนชั่วหรือ แต่เราพอใจให้เขากลับจากความชั่วของเขาและมีชีวิตอยู่มิใช่หรือ อีกครั้งที่บริบทนี้กล่าวถึงพวกยิวในเยรูซาเล็มซึ่งเผชิญการพิพากษาเช่นเดียวกับคนเหล่านั้นที่ตกเป็นเชลย พระเจ้าไม่ทรงมีความยินดีเลยในการเห็นผู้ใดในพวกเขาตายก่อนวัยอันควร ตรงกันข้ามพระองค์ทรงปรารถนาให้พวกเขาหันเสียจากความบาปของพวกเขาและดำเนินชีวิตตามพระวาระของพระองค์ จากมุมมองหนึ่งที่ยากกว่า พระเจ้าจนทุกวันนี้ไม่ทรงมีความยินดีเลยในความตายและความฉิบหายของบรรดาคนบาปหนา พระทัยอันอ่อนโยนของพระองค์ทรงประสงค์เสมอที่จะให้ผู้คนกลับใจใหม่ วางใจพระองค์และจากนั้นก็เชื่อฟังพระวาระของพระองค์

24 แต่เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของตัวเอง และกระทำความชั่วช้า และกระทำบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเช่นเดียวกับที่คนชั่วได้กระทำ ผู้ที่สมควรจะมีชีวิตอยู่หรือการชอบธรรมทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำมาแล้วนั้นจะมีได้จดจำไว้อีกเลย เขาจะต้องตายด้วยการละเมิดซึ่งเขาได้กระทำไว้และบาปซึ่งเขาได้กระทำลงไป ทรงกล่าวต่อไปในบริบทของพวกยิวที่อยู่ท่ามกลางความพิโรธของบาบิโลน พระเจ้าทรงเตือนบรรดาผู้เที่ยงธรรมให้ระวังการไถลกลับเข้าไปในความบาปอันคือด้าน หากเกิดเหตุการณ์นั้นจริง ความชอบธรรมก่อนหน้านั้นของเขาจะถูกมองข้ามและเขาจะต้องรับผิดชอบสำหรับความบาปของเขา นั่นคือบริบทในทันที พระเจ้าทรงเหลืออดเต็มทนกับพวกยิวที่บาปหนา ในเยรูซาเล็มพวกเขาจะตาย ในการตกเป็นเชลยพวกเขาสามารถกลับเนื้อกลับตัวและพระเจ้าจะทรงไว้ชีวิตพวกเขา ถ้าพวกเขาเลือกที่จะถอยกลับไปในความบาปเหล่านั้นของเหล่าบิดาของพวกเขา พวกเขาก็จะตายก่อนวัยอันควร หลักการที่ยากกว่าก็คือว่า พระเจ้าไม่เคยขยิบตาให้ความบาป แม้แต่คริสเตียนทั้งหลายทุกวันนี้ที่คือร้อนไถลกลับ

เข้าไปในความบาปก็จะเผชิญการตีสอนของพระเจ้าเป็นอย่างน้อย หากไม่ใช่ความบาปที่นำไปสู่ความตาย

อสค 18:25-29 แต่เจ้ายังกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด วิธีการของเราไม่ยุติธรรมหรือ วิธีการของเจ้ามิใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม พอได้ยินคำเตือนนี้ พวกยิวบางคนก็บ่นว่าพระเจ้าไม่ทรงเท่าเทียมกัน (นั่นคือ ยุติธรรมหรือชอบธรรม) พอได้ยินเช่นนั้น พระเจ้าก็ทรงตอบกลับไปว่าประวัติในอดีตของพวกเขาก็มิได้ชอบธรรมหรือยุติธรรมต่อพระเจ้าของพวกเขา การที่อิสราเอลจะบ่นว่าพระเจ้าไม่ทรงยุติธรรมก็เหมือนกับที่หม้อต้มเรียกกาต้มน้ำว่ามีสีดำ

26 เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขาและกระทำความชั่วช้า และตายเพราะการนั้น เขาจะต้องตายด้วยเหตุความชั่วช้าที่เขาได้กระทำ พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงกล่าวว่าการตัดสินอันชอบธรรมของพระองค์ เมื่อแม้แต่คนที่ชอบธรรมมาจนถึงบัดนี้หันไปทำบาปอย่างดื้อด้าน เขาก็จะตายในบาปนั้น พระเจ้าจะไม่ทรงอดทนต่อความบาปในพวกอิสราเอลที่เหลืออยู่อีกต่อไป

27 และเมื่อคนชั่วหันกลับจากความชั่วที่ตนกระทำไป และกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาก็ได้ช่วยชีวิตของเขาเองไว้ ในทางกลับกัน เมื่อคนที่เคยชั่วมาก่อนกลับใจใหม่และตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเชื่อฟังและทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์พระเจ้า เขาก็จะได้รับอนุญาตให้มีชีวิตอยู่ต่อไป พระเจ้าจะทรงให้เกียรติการกลับใจใหม่และความชอบธรรมเสมอ

28 เพราะเขาได้ตรึกร่องและหันกลับจากการละเมิดทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำไป เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ต้องตาย เมื่อคนชั่วคนหนึ่งตระหนักถึงทางทั้งหลายอันบาปหนาของตนและกลับใจใหม่อย่างแท้จริง พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าพระองค์จะทรงไว้ชีวิตเขา เขาจะไม่เผชิญการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ไม่ว่าในเยรูซาเล็มหรือในบาบิโลนก็ตาม

29 แต่วงศ์วานอิสราเอลกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย วิธีการของเราไม่ยุติธรรมหรือ วิธีการของเจ้ามิใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม แม้บางคนอาจ

บ่นว่าทางขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม พระเจ้าก็ทรงเตือนใจพวกเขาถึงความชอบธรรมของพระองค์และความไม่ชอบธรรมของพวกเขา

อสค 18:30-32   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นเราจะพิพากษาเจ้าทุกคนตามทางประพฤติของคนนั้นๆ จงกลับใจและหันกลับเสียจากการละเมิดทั้งสิ้นของเจ้า เกรงว่าความชั่วช้าของเจ้าจะเป็นสิ่งสะดุดให้เจ้าพินาศ ผู้ฟังที่เฉพาะเจาะจงถูกกล่าวถึงชัดเจน: วงศ์วานอิสราเอลทั้งในเยรูซาเล็มและในการตกเป็นเชลย พระเจ้าทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงพิพากษาพวกเขาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง พระองค์จึงทรงรบเร้าพวกเขาให้กลับใจใหม่และหันเสียจากความบาปของพวกเขาเกรงว่ามันจะเป็นความพินาศย่อยยับของพวกเขา หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่ายังมีอยู่จนทุกวันนี้ ความบาปย่อมนำมาซึ่งความพินาศเสมอ ข้อความอันเรียบง่ายของพระเจ้าคือ จงกลับใจใหม่เสียจากมัน นั่นเริ่มต้นเมื่อคนๆหนึ่งหันมาหาพระเจ้าจากความบาปของตนและวางใจพระเยซูคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตน จากนั้นเมื่อเขาเริ่มดำเนินในวิถีแห่งชีวิตคริสเตียน เขาก็ถูกเตือนใจอีกให้กลับใจจากความบาปที่อาจยังอ้อยอิ่งอยู่ในชีวิตของเขา การเพิกเฉยมันหมายถึงความพินาศในชีวิตนี้และการสูญเสียบำเหน็จที่บัลลังก์พิพากษานั้น

31 จงละทิ้งการละเมิดทั้งสิ้นซึ่งเจ้าได้ละเมิดต่อเรา จงทำตัวให้มีจิตใจใหม่และวิญญาณใหม่ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะตายเสียทำไมเล่า พระเจ้าทรงวิงวอนประชาชนของพระองค์อีกครั้งให้หันเสียจากความบาปต่างๆของพวกเขา พระองค์ทรงร้องบอกให้พวกเขาเปลี่ยนหัวใจของพวกเขา ความคิดตรงนี้ไม่ได้หมายถึงการสร้างใหม่แต่หมายถึงการกลับใจใหม่ แม้การประยุกต์ใช้โดยตรงมีไว้สำหรับพวกยิวที่ตกเป็นเชลย ความจริงนี้ก็ประยุกต์ใช้กับพวกยิวที่ยังอยู่ในเยรูซาเล็มได้อย่างแน่นอน พวกเขาจะตายอย่างแน่นอนในความบาปต่างๆของพวกเขาหากพวกเขาไม่กลับใจเสียใหม่

32 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราไม่มีความพอใจในความตายของผู้หนึ่งผู้ใดเลย จงหันกลับและดำรงชีวิตอยู่" จนทุกวันนี้พระเจ้าไม่ทรงมีความพอใจเลยในการพิพากษา

ประชาชนของพระองค์ ข้อความนิรันดร์ของพระองค์ก็คือ ให้คนทั้งหลายกลับใจจากความบาป
ของคุณ ในการทำเช่นนั้นพวกเขาจะพบความเมตตา การอวยพรและสันติสุขกับพระเจ้า สำหรับ
พวกยิวในสมัยนั้น การกลับใจใหม่จะนำมาซึ่งความบรรเทาในบาปโលนและการละเว้นการ
พิพากษาสำหรับคนเหล่านั้นในเยรูซาเล็ม

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 19: คราวนี้พระเจ้าทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้ร้องบทคร่ำครวญ
เพราะการล่มสลายแห่งวงศ์วานของดาวิดในข้อ 1-9 จากนั้นพระองค์ทรงนำเสนอคำอุปมา
เปรียบเทียบถึงอุปนิสัยอันตกต่ำของประชาชนแห่งยูดาห์ในข้อ 10-14

อสค 19:1 ฝ่ายเจ้าจงเปล่งเสียงร้องบทคร่ำครวญเรื่องเจ้านายอิสราเอล เอเส
เคียลถูกสั่งโดยพระเจ้าให้เอ่ยเพลงไว้อาลัยเรื่องพวกเจ้านาย (นั่นคือ กษัตริย์แห่งยูดาห์องค์
หลังๆ) อีกครั้งที่ยูดาห์ถูกเรียกแบบเหมารวมว่าอิสราเอล

อสค 19:2-4 กล่าวว่า "มารดาของเจ้าเป็นอย่างไรหนอ ก็เป็นแม่สิงโต เธอนอน
อยู่ท่ามกลางสิงโตทั้งหลาย เธอเลี้ยงดูลูกของเธอท่ามกลางสิงโตหนุ่ม พระเจ้าทรงถามพวกคนที่
เหลืออยู่แห่งราชวงศ์ของดาวิดว่ามารดาของพวกเขาคือใคร (หรืออะไร) มารดาของเจ้านาย (นั่น
คือ กษัตริย์) เหล่านี้นี้อาจไม่ใช่แค่ราชวงศ์ของดาวิด แต่เป็นประชาชาติแห่งยูดาห์โดยรวม
เยรูซาเล็มถูกเรียกว่า ฮารีเอล (สิงโตของพระเจ้า) ในอิสยาห์ 29:1 ยูดาห์ถูกเรียกว่าลูกของสิงโต
สิงโตตัวผู้ และสิงโตแก่ในปฐมกาล 49:9 นำเสรีที่ยูดาห์ได้นอนอยู่ท่ามกลางสิงโตตัวอื่นๆ –
กษัตริย์ต่างชาติองค์อื่นๆ ยูดาห์ได้เลี้ยงดูบรรดาเจ้านายหนุ่มของเธอท่ามกลางพวกเจ้านายที่
นับถือพระต่างด้าว ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าราชวงศ์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ยอมให้ตัวเองได้
รับอิทธิพลและถูกทำให้เสื่อมทรามโดยการนับถือรูปเคารพพระต่างด้าวและปรัชญาของประชา
ชาติอื่นๆที่นับถือพระต่างด้าว

3 เธอเลี้ยงลูกสิงโตตัวหนึ่งให้เติบโตขึ้น กลายเป็นสิงโตหนุ่ม มันฝึกหัดจับเหยื่อและมันกินคน สิงโตหนุ่ม (เจ้านายหรือกษัตริย์หนุ่ม) ที่ถูกพรรณนาถึงนี่คือเยโฮอาหาส บุตรชายของโยสิยาห์ดังที่บริบทจะเผยให้เห็น

4 ประชาชาติได้ยินเรื่องของมัน เขาก็จับมันได้ในหลุมพรางของเขา เขาจูงมันมาด้วยโซ่มายังแผ่นดินอียิปต์ คำอุปมานี้นี้อาจหมายถึงเยโฮอาหาสซึ่งน่าจะช่วยยูดาห์ให้โกรธโดยการพยายามที่จะล้างแค้นการเสียชีวิตของบิดาตน โดยการโจมตีนครต่างๆที่อยู่ติดพรมแดนของอียิปต์ เยโฮอาหาสตายเสียที่นั่น ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 23:34

อสค 19:5-7   เมื่อแม่สิงโตเห็นว่าเธอคอยนานแล้ว และความหวังของเธอสูญไป เธอก็เอาลูกมาอีกตัวหนึ่งเลี้ยงให้เป็นสิงโตหนุ่ม ขณะที่คำอุปมานี้ดำเนินเรื่องต่อไป ยูดาห์ก็ตระหนักว่าเยโฮอาหาสจากไปเสียแล้ว ดังนั้นเยโฮยาคิมซึ่งแต่ก่อนมีชื่อว่าเอลียาคิมน้องชายของเยโฮอาหาสจึงถูกตั้งให้ครองบัลลังก์กษัตริย์แห่งยูดาห์โดยฟาโรห์เนโค เห็นได้ชัดว่านี่เป็นมาโดยการยินยอมโดยนัยของยูดาห์ ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 23:34

6 มันไปๆมาๆท่ามกลางสิงโตและกลายเป็นสิงโตหนุ่ม และมันฝึกหัดจับเหยื่อ มันกินคนอย่างใดก็ตาม พอถูกแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์แล้ว เยโฮยาคิม (หรือเอลียาคิม) ก็กลายเป็นกษัตริย์ที่บีบบังคับและเผด็จการ เหมือนกษัตริย์ต่างชาติองค์อื่นๆของประชาชาติที่อยู่ล้อมรอบในการทำเช่นนั้นเขาก็ทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 23:37

7 มันรู้จักบรรดาพระราชวังที่ร้างของเขา และกระทำให้เมืองทั้งหลายของเขาว่างเปล่า แผ่นดินนั้นก็รกร้างและความสมบูรณ์ของมันก็ว่างเปล่าไป เมื่อได้ยินเสียงคำรามของมัน วลีแรกอ่านตรงตัวได้ว่า ‘และเขารู้จักบรรดาหญิงม่ายของพวกเขา’ (คำที่แปลเป็น พระราชวังที่ร้าง (อัลมานาห์) มักถูกแปลเป็น ‘หญิงม่าย’) นี่บอกเป็นนัยถึงการทำผิดศีลธรรมอย่างที่สุดของเยโฮยาคิม ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่ากษัตริย์ชั่วองค์นี้ปอกลอกประชาชาติของเขาเอง ปล้นและริบความมั่งคั่งของแผ่นดินนั้นไปเสียและอาจเอาเปรียบพวกผู้หญิงที่เขาได้ทำให้เป็นหญิงม่ายแล้วด้วย

ในรัชกาลอันชั่วของเขา เยโฮยาคิมซึ่งเป็นเหมือนสิงโตที่ล่าเหยื่อได้ทำลายและบีบบังคับ
ประชาชนของเขาเองและทำให้มันรกร้างว่างเปล่า เราอาจเปรียบรัชกาลของเขาได้กับการครอบ
ครองของผู้นำที่เป็นเหมือนซัดคัม สุสเซนในปัจจุบัน

อสค 19:8-9 แล้วบรรดาประชาชาติก็ล้อมต่อสู้มันทุกด้านจากแวงแวงวันทั้ง
ปวง เขาทั้งหลายกางข่ายออกคลุมมัน มันก็ถูกจับอยู่ในหลุมพรางของเขาทั้งหลาย พระเจ้าทรง
เฝ้าดูความทารุณโหดร้ายเหล่านี้ทั้งสิ้น ดังนั้นพระองค์จึงทรงใช้ประชาชาติต่างๆที่เป็นศัตรูซึ่งนำ
โดยบาบิโลนมาต่อสู้ยูดาห์และเยโฮยาคิมเพื่อเจียมนตีเยโฮยาคิม ในสงครามนั้นของปี 606-605
ก่อน ค.ศ. เยโฮยาคิมก็พ่ายแพ้และถูกจับตัวโดยเนบูคัดเนสซาร์

9 เขาล่ามโซ่ขังมันไว้ในกรง และนำมันมายังกษัตริย์บาบิโลน เขาก็ขังมันไว้ในที่กำบัง
เข้มแข็ง เพื่อไม่ให้ได้ยินเสียงของมันอีกที่บนภูเขาแห่งอิสราเอล เยโฮยาคิมกษัตริย์สิงโตผู้ทารุณ
แห่งยูดาห์จึงถูกจับเป็นเชลยและถูกขังคุก คำที่แปลเป็น โซ่ (ซัค) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ตะขอ’
เขาจึงถูกพาไปหาเนบูคัดเนสซาร์ ซึ่งเห็นได้ชัดว่าเพื่อถูกบังคับให้เดินไปยังบาบิโลน อย่างไรก็ตาม
กษัตริย์หนุ่มผู้สามหาวองคี่เห็นได้ชัดว่าทำปากดีใส่เนบูคัดเนสซาร์ผู้ซึ่งสั่งประหารชีวิต
เขานอกกรุงเยรูซาเล็มและทิ้งเขาไว้อย่างลาที่ตายแล้วตัวหนึ่ง ดู เยเรมีย์ 22:18-19 การครองราชย์
อันชั่วร้ายของสิงโตหนุ่มผู้นี้แห่งยูดาห์จึงสิ้นสุดลง ซึ่งเขาไม่เพียงหมิ่นประมาทพระเยโฮวาห์
เท่านั้นแต่ยังทำลายล้างประชาชนของเขาเองด้วย

อสค 19:10-11 มารดาของเจ้าเหมือนเถาองุ่นที่อยู่ในโลหิตของเจ้า เอามาปลูกไว้
ริมน้ำ เธอมีผลดกและมีแขนงมากมายเหตุด้วยน้ำบริบูรณ์ คำอุปมาที่มีเรื่องราวคล้ายกันถูกนำ
เสนอในบทนี้ – คำอุปมาเรื่องอิสราเอล (นั่นคือ ยูดาห์) ในฐานะเถาองุ่นหนึ่ง ภาพเปรียบเทียบของ
อิสราเอลว่าเป็นเถาองุ่นที่พระเจ้าทรงปลูกไว้มีมากมาย ดู เพลงสดุดี 80:8; อีสยาห์ 5:1 และ 27:3;
เยเรมีย์ 2:21; และเอเสเคียล 15:2 และ 17:6

11 เธอมีแขนงที่แข็งแรงซึ่งกลายเป็นไม้ธารพระกรของผู้ครอบครอง ความสูงของเธอชู
ขึ้นท่ามกลางแขนงที่หนาทึบ เธอปรากฏในที่สูงของเธอพร้อมกับแขนงมากมายของเธอ ใน

ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลและจากนั้นก็ยูดาห์ มีกษัตริย์ที่แข็งแกร่งหลายองค์ เช่น ดาวิดและซาโลมอน เป็นต้น อิสราเอลเริ่มเป็นที่รู้จักในฐานะประชาชาติหนึ่งที่เข้มแข็งท่ามกลางประชาชาติต่างๆ โดยเฉพาะภายใต้การปกครองของกษัตริย์เหล่านั้นที่ดำเนินตามทางของพระเจ้า ชั่วระยะเวลาสั้นๆมันคือประชาชาติเอกของโลกสมัยนั้น

อสค 19:12-14   **แต่ว่าเธอถูกถอนออกด้วยความเกรี้ยวกราด เธอถูกทิ้งลงยังพื้นดิน** ลมตะวันออกกระทำให้ผลของเธอเหี่ยวไป แขนงที่แข็งแรงก็หักเสียและเหี่ยวไป ไฟก็ไหม้เสีย แม้มีสง่าราศีในอดีต อิสราเอลและจากนั้นก็ยูดาห์ก็ถูกเอาออกไปเสียในฐานะประชาชาติ พวกเขาได้ค่อยๆเลือนหายไปเหมือนบางประชาชาติ ตรงกันข้ามพวกเขาถูกถอนออกและถูกทิ้งลงโดยบรรดากองทัพที่เป็นอริ คนอัสซีเรียและจากนั้นก็คนบาบิโลนยกออกมาจากทิศเหนือและทิศตะวันออกคุดลมร้อนจากทะเลทรายอาระเบีย กษัตริย์เหล่านั้นที่เคยทรงอำนาจแห่งอิสราเอลและยูดาห์ถูกหักเสียและประชาชาติของพวกเขาถูกเผาผลาญ ดังนั้นประชาชาติอิสราเอลที่เคยเปี่ยมด้วยสง่าราศีจึงถูกถอนรากออกไปจากแผ่นดินของพวกเขาเพราะความบาปของพวกเขา

13 คราวนี้เธอปลูกไว้ในถิ่นทุรกันดาร ในแผ่นดินที่แห้งแล้งกันดารน้ำ อิสราเอล (และยูดาห์) ถูกเอาไปปลูกอีกทีในประชาชาติต่างๆที่เป็นศัตรู อิสราเอลถูกย้ายไปปลูกในอัสซีเรีย (อิรักตอนเหนือ) และยูดาห์ถูกย้ายไปปลูกในบาบิโลเนีย (อิรักตอนใต้) เมื่อเทียบกับพื้นที่ส่วนใหญ่ของอิสราเอล อิรักก็เป็นดินแดนที่แห้งและกึ่งแห้งแล้ง ภาพเปรียบเทียบนี้เหมาะสมจริงๆ อิสราเอลถูกพาไปอยู่ในทะเลทรายแห่งบาบิโลนทั้งในฝ่ายประชาชาติและฝ่ายวิญญาณ

14 ไฟได้ออกมาจากแขนงใหญ่นั้น เผาผลาญแขนงอื่นและผลเสียหมด จึงไม่มีแขนงแข็งแรงเหลืออยู่ในต้นอีกเลย ไม่มีธำมรงค์สำหรับผู้นครอครอบ นี่เป็นบทเพลงคร่ำครวญ และใช้เป็นบทเพลงคร่ำครวญ" ความคิดสุดท้ายนี้อาจเป็นการที่จากพวกยิวที่เหลืออยู่ในแผ่นดินนั้น เศเดคียาห์ได้นำพระพิโรธสุดท้ายของพระเจ้าผ่านทางบาบิโลนลงมาบนพวกเขาเพราะความชั่วของเขา ยูดาห์ไม่มีกษัตริย์ที่เข้มแข็งอีกต่อไป เศเดคียาห์มีชื่อกระฉ่อนในเรื่องการขาดซึ่งความ

ชื่อสัตย์สุจริตและอุปนิสัยโหด พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลให้คร่ำครวญเพื่อกษัตริย์องค์ต่างๆที่
อ่อนแอและชั่วช้าแห่งยูดาห์: เยโฮอาหาส, เยโฮยาхим (เยโฮยาคิน) และเศเดคียาห์

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 20: ในบทนี้มีการปฏิเสธการชักถามองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าโดยพวก
ผู้ใหญ่แห่งยูดาห์เพราะการนับถือรูปเคารพของพวกเขาในอียิปต์ในข้อ 1-9 จากนั้นในถ้อย
ทูลก่นด่าในข้อ 10-26 และในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ในวันนั้นในข้อ 27-32 พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะ
อภัยโทษและทำให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิมในข้อ 33-44 สุดท้ายมีคำพยากรณ์เพิ่มเติมกล่าวโทษ
เยรูซาเล็มในข้อ 45-49

อสค 20:1 อยู่มาวันที่สิบ เดือนที่ห้าในปีที่เจ็ด พวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลบาง
คนได้มาทูลถามพระเยโฮวาห์ และมานั่งอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้า สถานที่น่าจะเป็นบ้านของเอเสเคียล
ยลริมแม่น้ำเคบาร์ซึ่งเป็นแควหนึ่งของแม่น้ำยูเฟรติสทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของบาบิโลน ที่
นั่นพวกผู้ใหญ่แห่งยูดาห์ที่ตกเป็นเชลยมาปรากฏตัวต่อหน้าเอเสเคียลเพื่อแสวงหาคำตรัสจาก
พระเยโฮวาห์ เวลานั้นคือปีที่เจ็ดนับตั้งแต่การกวาดต้อนพวกยิวไปเมื่อเยโฮยาคินถูกจับเป็นเชลย
เดือนที่ห้านี้อาจหมายถึงเดือนที่ห้าของปฏิทินฮีบรูซึ่งเป็นกลางฤดูร้อน (กรกฎาคมเข้าสู่ต้น
สิงหาคม) ลักษณะเฉพาะตัวของการชักถามนั้นไม่ได้ถูกหมายเหตุไว้ แต่น่าจะเพื่อทราบแน่ชัด
เกี่ยวกับระยะเวลาแห่งการตกเป็นเชลยของพวกเขาและการจัดการของพระเจ้าเกี่ยวกับมัน

อสค 20:2-4 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า อีกครั้งที่ผู้พยากรณ์
ท่านนี้กล่าวชัดเจนว่าแหล่งที่มาแห่งข้อความของเขาคือพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าซึ่งมายัง
เขา

3 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอล และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้
เป็นเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้ว่า ที่เจ้ามาตอนนี้จะมาถามเราหรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสว่า เรามี
ชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ยอมให้เจ้ามาถามเรา แม้พวกยิวกลุ่มนี้ตกเป็นเชลยมานานประมาณเจ็ด
ปีแล้ว พระเจ้าก็ทรงปฏิเสธที่จะร่วมเสวนากับพวกเขา นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าทัศนคติชั่ว

ซึ่งได้พาพวกเขาให้ตกเป็นเชลยในตอนแรกมิได้ลดน้อยลงเลย พระเจ้าผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงทรงฝากบอกมาว่าพระองค์จะไม่ทรงรับการซักถามจากพวกเขา

4 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะพิพากษาเขาหรือ เจ้าจะพิพากษาเขาหรือ จงให้เขาทั้งหลายทราบถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของบรรพบุรุษของเขา ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงตั้งผู้พยากรณ์ของพระองค์ให้ประกาศสาเหตุแห่งการพิพากษาของพวกเขา พระเจ้าทรงถามสองครั้งว่าเอเสเคียลจะไม่พิพากษาพวกเขาหรือ การพูดซ้ำนี้ย่อมบ่งบอกถึงอารมณ์ที่รุนแรงของพระเจ้า ดังนั้นเอเสเคียลจึงถูกสั่งให้เตือนใจพวกผู้ใหญ่แห่งยูดาห์ถึงความชั่วของบรรพบุรุษของพวกเขา นั่นเป็นเหตุที่ว่าทำไมพวกเขาถึงตกเป็นเชลย เห็นได้ชัดว่าส่วนหนึ่งของการซักถามของพวกเขาต่อพระพักตร์พระเจ้านี้คือว่า ทำไมพวกเขาถึงตกเป็นเชลย อย่างไรก็ตาม คำถามนี้ของพวกเขาก็บ่งบอกว่าแทบไม่มีการกลับใจใหม่จากความบาปต่างๆของประชาชนชาติยูดาห์เลย

อสค 20:5-7 และจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันที่นั้นเมื่อเราเลือกสรรอิสราเอลไว้ เราปฏิญาณต่อเชื้อสายแห่งวงศ์วานยาโคบ โดยสำแดงตัวเราให้เขารู้จักในแผ่นดินอียิปต์ เมื่อเราปฏิญาณกับเขาว่า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า พระเจ้าทรงสั่งเอเสเคียลให้เตือนใจพวกผู้ใหญ่แห่งยูดาห์ว่าพระองค์ได้ทรงสำแดงพระองค์เองแก่พวกเขาแล้วในอียิปต์และทรงเตรียมพร้อมที่จะช่วยพวกเขาให้พ้นจากที่นั่นแล้ว

6 ในวันที่นั้น เราปฏิญาณต่อเขาว่า เราจะนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ไปยังแผ่นดินที่เราหาให้เขาทั้งหลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่มีสง่าราศีที่สุดในแผ่นดินทั้งหลาย พระเจ้าจึงทรงเตือนใจพวกผู้ใหญ่เหล่านี้ว่าพระองค์ได้ทรงนำบรรพบุรุษของพวกเขาออกจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันแข็งแรงและประทานแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้แก่นักพวกเขาแล้ว: แผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ แผ่นดินที่เปี่ยมสง่าราศีเหนือเขตแดนอื่นทั้งปวง เป็นไปได้อย่างยิ่งที่ว่าในสมัยของเหล่าอัครบิดร แผ่นดินคานาอันมีความเขียวชอุ่มและชุ่มไปด้วยน้ำมากกว่าที่มันเป็นในสมัยหลังๆ ปัจจุบันพื้นที่หลายส่วนของอิสราเอลตอนใต้คือทะเลทรายทั้งหมด แต่เห็นได้ชัดว่ามันมิได้เป็นเช่นนั้น ในสมัยของอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ

7 และเรากล่าวแก่เขาว่า เจ้าทุกคนจงทิ้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งนัยน์ตาของเจ้าทั้งหลาย กำลังผลิตผลิตอยู่นั้นเสีย อย่ากระทำตัวของเจ้าให้มลทินไปด้วยรูปเคารพของอียิปต์ เราคือ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า กระทั่งในสมัยแรกๆนั้นแห่งประวัติศาสตร์อิสราเอล พระเจ้าก็ทรงเตือนพวกเขาให้ละทิ้งรูปเคารพเหล่านั้นที่พวกเขาได้รับมาในอียิปต์ ดู เลวีนิติ 17:7 และ โยชูวา 24:14 เกรงว่าพวกเขาได้ลืมเสียแล้ว พระเจ้าจึงทรงเตือนใจพวกเขาว่าพระองค์ นั่นคือพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

อสค 20:8-9 แต่เขาทั้งหลายได้กบฏต่อเราและไม่ยอมฟังเรา เขาทั้งหลายไม่ได้ทิ้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งนัยน์ตาของเขาผลิตผลิตอยู่นั้นทุกคน ทั้งเขาก็มิได้ละทิ้งรูปเคารพของอียิปต์ แล้วเราก็คิดว่า เราจะระบายความกริ้วของเราออกเหนือเขา และให้ความโกรธของเรา มีต่อเขาในท่ามกลางแผ่นดินอียิปต์จนมอดลง แม้ได้ยินคำเตือนของพระเจ้าแล้ว อิสราเอลก็ถูกไล่แล้วก็ยังเก็บรูปเคารพเหล่านั้นที่พวกเขาได้นำติดตัวออกมาจากอียิปต์ไว้ แม้โมเสสมิได้กล่าวถึงเรื่องนี้อย่างเฉพาะเจาะจงในคัมภีร์โทราห์ มันก็ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน และพระเจ้าทรงกล่าวถึงเรื่องนี้อย่างชัดเจนตรงนี้ นอกจากนี้พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลกระทั่งในตอนนั้นว่าถ้าพวกเขายังนมัสการรูปเคารพต่างๆอยู่ต่อไป (แม้จะลับๆก็ตาม) พระองค์ก็จะทรงเทพะพิโรธของพระองค์ออกต่อสู้อิสราเอลในตอนนั้นเสี่ยงกับการไม่ได้รับการช่วยให้พ้นจากอียิปต์ด้วยซ้ำเพราะการนับถือรูปเคารพแบบลับๆของพวกเขา

9 แต่เราก็คิดว่าโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินต่อหน้าประชาชาติซึ่งเขาอาศัยอยู่ เราจึงได้สำแดงตัวของเราท่ามกลางสายตาของเขาให้เขารู้จัก ในการที่เรานำคนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ นี่เป็นครั้งแรกในสี่ครั้งในบทนี้ที่พระเจ้าทรงประกาศว่าพระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ พระเจ้าทรงกระทำกิจต่างๆอันทรงฤทธิ์ในอียิปต์เพื่อปกป้องและรับรองความสัตย์สุจริตอันศักดิ์สิทธิ์และฤทธานุภาพแห่งพระนามของพระองค์ อิสราเอลเกือบที่จะทำให้พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์มลทินไปเสียแล้วโดยการนับถือรูปเคารพอันบาปหนาของพวกเขาในอียิปต์และหลังจากนั้น ในการสำแดงการอัศจรรย์

ต่างๆอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ในอียิปต์ พระเจ้าทรงประกอบ (นั่นคือ ยืนยง) ฤทธิ์เดชแห่งพระนามของพระองค์

อสค 20:10-12   **ดังนั้น** เราจึงนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และนำเขาเข้ามาในถิ่นทุรกันดาร เพื่อปกป้องพระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์และพระสัญญาเหล่านั้นที่พระองค์ได้ทรงทำไว้กับเหล่าอัครบิดรแห่งอิสราเอล พระเจ้าจึงทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากอียิปต์และทรงนำพวกเขาเข้าไปในถิ่นทุรกันดารซีนาย พระเจ้าได้ทรงสัญญาแล้วว่าจะทำให้เกิดประชาชาติหนึ่งที่ใหญ่โตจากเชื้อสายของอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ นอกจากนี้พระองค์ได้ประทานแผ่นดินคานาอันให้แก่พวกเขาอย่างเฉพาะเจาะจงด้วย ดังนั้น เพื่อกระทำให้พระวาระของพระองค์สำเร็จและปกป้องพระนามของพระองค์ (นั่นคือ พระราชกิจของพระองค์) พระเจ้าจึงทรงไถ่อิสราเอลออกมาจากอียิปต์

11 เราให้กฎเกณฑ์ของเราแก่เขา และสำแดงคำตัดสินของเราให้เขา^{รู้} ซึ่งถ้ามนุษย์ได้รักษาไว้ก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ ที่ภูเขาซีนาย พระเจ้าประทานพระราชบัญญัติของพระองค์และทรงสำแดงคำตัดสินต่างๆของพระองค์แก่พวกเขา กฎเกณฑ์ของพระองค์อาจหมายถึงบัญญัติต่างๆ ด้านศีลธรรมและคำตัดสินต่างๆของพระองค์อาจหมายถึงบัญญัติด้านพลเมืองของพระองค์ โดยรวมแล้วมันคือโทราห์แห่งอิสราเอล นอกจากนี้ถ้าผู้ใดเชื่อฟังพระราชบัญญัติอย่างตั้งใจเพื่อที่จะกระทำตาม พระเจ้าก็ทรงสัญญาการอวยพรและความเจริญชั่วคราว นี่ไม่ได้หมายถึงชีวิตนิรันดร์ในความหมายของพระคัมภีร์ใหม่ ตรงกันข้ามมันหมายความว่าพระเจ้าจะทรงอวยพรคนอิสราเอลคนที่เชื่อฟังในแผ่นดินนั้นเมื่อเขาเชื่อฟังพระวาระและพระราชบัญญัติของพระเจ้า

12 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ให้สะบาโตของเราแก่เขา เป็นหมายสำคัญระหว่างเราและเขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เป็นผู้กระทำให้เขาบริสุทธิ์ ในโทราห์ พระเจ้าทรงกำหนดไม่เพียงวันสะบาโตประจำสัปดาห์เท่านั้น แต่รวมถึงปีสะบาโตทั้งหลายด้วย พร้อมทั้งวันสะบาโตใหญ่ของวันเทศกาลเลี้ยงศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ภาพรวมทั้งหมดของสะบาโตเหล่านั้นคือหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่อิสราเอลในฐานะเป็นคำมั่นและเครื่องเตือนใจเสมอไปของพันธสัญญา

นั่นที่พระเจ้าได้ทำไว้ระหว่างพระองค์เองกับอิสราเอล ในการถือวันสะบาโตประจำสัปดาห์ รวมถึงวันสะบาโตใหญ่เหล่านั้นของวันเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ต่างๆที่เฉพาะเจาะจง ความตั้งใจของพระเจ้านั้นคือ เพื่อให้อิสราเอลมารู้จักพระองค์มากยิ่งขึ้น ความตั้งใจของพระเจ้านั้นก็คือว่า โดยการถือเทศกาลเลี้ยงต่างๆของพระเยโฮวาห์พร้อมกับวันสะบาโตประจำสัปดาห์ อิสราเอลจะยิ่งรู้จักพระองค์และพระประสงค์ของพระองค์ในการชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ ทั้งหมดนี้ถูกให้แก่อิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร

อสค 20:13-14   แต่วงศ์วานอิสราเอลได้กบฏต่อเราในถิ่นทุรกันดาร เขามิได้

ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา แต่ได้ดูหมิ่นคำตัดสินของเรา ซึ่งถ้ามนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตามเขาก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านั้น และเขาได้กระทำให้วันสะบาโตของเราหมองมัวอย่างยิ่ง เราจึงกล่าวว่า เราจะเทความเดือดดาลของเราออกเหนือเขาในถิ่นทุรกันดารเพื่อผลาญเขาเสีย แม้ได้เห็นพระราชกิจในการทรงไถ่และการเปิดเผยของพระเจ้าที่ศิโยนแล้ว อิสราเอลก็ยังกบฏต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาเพิกเฉยบัญญัติต่างๆทางศีลธรรมของพระองค์และไม่ยอมรับบัญญัติต่างๆด้านพลเมืองของพระองค์ ในการทำเช่นนั้น พวกเขาทำให้การอวยพรของพระเจ้าไม่มาถึงชีวิตของพวกเขา นอกจากนี้ พวกเขายังทำให้สะบาโตหลายแบบของพระเจ้าเป็นมลทินไป ในการทำเช่นนั้น อิสราเอลก็ช่วยพระเจ้าให้ทรงกริ้วจนถึงจุดที่พระองค์ทรงคิดว่าจะทำลายพวกเขาเสีย พวกเขาถูกไว้ชีวิตเพียงเพราะการวิงวอนของโมเสสเท่านั้น ดูอพยพ 32:14

14 แต่เราก็กระทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินต่อหน้าประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้นำคนอิสราเอลออกมาท่ามกลางสายตาของเขา แม้อิสราเอลช่วยพระเจ้าของตนให้ทรงพิโรธ พระองค์ก็ทรงกระทำกิจเพื่อปกป้องความสุจริตแห่งพระนามของพระองค์และพระสัญญาต่างๆของพระองค์ พระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่อิสราเอลไว้แล้ว (ต่อหน้าประชาชาติอื่นๆ) ว่าพระองค์จะทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นและประทานแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้แล้วนั้นแก่พวกเขา ดังนั้น เพื่อรักษาคำตรัสของพระองค์และความสัตย์สุจริตของพระองค์ พระเจ้าจึงทรงกระทำกิจเพื่อช่วยอิสราเอลให้พ้นและปกป้องเกียรติยศแห่งพระนามของพระองค์

อสค 20:15-17 **ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ปฏิญาณต่อเขาในถิ่นทุรกันดารว่า เราจะไม่นำเขาเข้ามาในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่มีสง่าราศีที่สุดในแผ่นดินทั้งหลาย** อย่างไรก็ตามในสติปัญญาของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงพิพากษาความบาปของอิสราเอลจริงๆ โดยทรงขัดขวางคนรุ่นก่อนซึ่งพระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นจากอียิปต์มิให้เข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้นั้น พวกเขาถูกบังคับให้ร้อนรุ่มเป็นเวลาสี่สิบปี และตาย พระเจ้าจะทรงทำให้พระวณะของพระองค์สำเร็จแก่คนรุ่นถัดไป คนชั่วอายุถัดมานั้นได้รับอนุญาตให้เข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้นั้นซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์

16 เพราะเขาดูหมิ่นคำตัดสินของเรา และไม่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และได้กระทำให้วันสะบาโตของเรามัวหมอง เพราะว่าจิตใจของเขาไปติดตามรูปเคารพของเขา พระเจ้าทรงพิพากษาอิสราเอลเพราะความไม่เชื่อฟังและความไม่เคารพที่พวกเขาแสดงต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาได้เพิกเฉยวันสะบาโตต่างๆของพระองค์และยังหลงรูปเคารพต่างๆของตนอยู่ต่อไป ใจของพวกเขาไม่เชื่อตรงต่อพระเจ้า ดู เพลงสดุดี 78:37

17 ถึงกระนั้นก็ดี นัยน์ตาของเราก็มองปราณีเขา และเรามีได้ทำลายเขา หรือกระทำให้เขาจบสิ้นลงในถิ่นทุรกันดารนั้น แม้พวกเขาได้ช่วยพระเจ้าของตนอย่างเจ็บแสบ อิสราเอลก็มิได้ถูกทำลายในถิ่นทุรกันดารนั้น พระเจ้าทรงเตือนพวกเขาแต่มิได้ทำลายพวกเขา

อสค 20:18-20 **แต่เราพูดกับลูกหลานของเขาในถิ่นทุรกันดารนั้นว่า อย่าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของบรรพบุรุษของเจ้า หรือรักษาคำตัดสินของเขา หรือกระทำตัวเจ้าให้มลทินไปด้วยรูปเคารพของเขา** ณ เวลานั้น พระเจ้าทรงขอร้องอิสราเอลให้หันเสียจากทางชั่วเหล่านั้นที่พวกเขาได้เดินตามโดยเฉพาะการนับถือรูปเคารพของพวกเขา (แม้มิได้ถูกเน้นย้ำในหนังสืออพยพ พระเจ้าผ่านทางเอเสเคียลก็ตรัสชัดเจนว่าอิสราเอลมีปัญหาหนึ่งที่ร้ายแรงกับการนับถือรูปเคารพในอียิปต์)

19 เราคือพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเจ้า จงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และจงรักษาคำตัดสินของเรา และประพฤติตาม พระเจ้าตรัสชัดเจนต่อไปอีกแก่อิสราเอลว่า พระองค์นั่นคือ

พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา พระองค์จึงทรงขอร้องอิสราเอลให้ดำเนินในพระราชบัญญัติและคำบัญชาต่างๆของพระองค์เพื่อที่จะกระทำตาม

20 และนับถือบรรดาสะบาโตของเรา เพื่อจะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้า เพื่อเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเจ้า พระองค์ทรงรบเร้าประชาชนของพระองค์ต่อไปอีกให้แยกตั้งวันสะบาโตแบบต่างๆดังที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติของพระองค์ให้เป็นหมายสำคัญ เครื่องเตือนใจและคำมั่นแห่งพันธสัญญาของพระองค์กับพวกเขา เจตนาของพระเจ้านั้นคือ เพื่อที่อิสราเอลจะได้ทราบ จดจำและตระหนักว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

อสค 20:21 แต่ลูกหลานเหล่านั้นก็กบฏต่อเรา เขาทั้งหลายมิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และไม่รักษาคำตัดสินของเราเพื่อจะประพฤติตาม ซึ่งถ้ามนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตามก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านั้น เขาได้กระทำให้บรรดาวันสะบาโตของเรามัวหมอง เราจึงกล่าวว่า เราจะทดสอบความดีอดดาของเรานอกเหนือเขา และให้ความโกรธของเราที่มีต่อเขาที่ในถิ่นทุรกันดารบรรลุลงเสียที แม้พระเจ้าทรงเตือนและอ่อนน้อมประชาชนของพระองค์แล้ว พวกเขาที่ยังกบฏต่อพระองค์และเพิกเฉยพระวามะของพระองค์ พวกเขาทำให้สะบาโตต่างๆของพระองค์เป็นมลทินด้วย ในการทำเช่นนั้น อิสราเอลก็ช่วยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ให้ต่อสู้พวกเขา พวกเขาจึงทนทุกข์เป็นเวลาสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดารนั้น นอกจากนี้ พวกเขาหลายคนก็พินาศจริงๆในถิ่นทุรกันดารนั้น

อสค 20:22-24 แต่เราได้หุดมือของเราไว้ และกระทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้นำชนอิสราเอลออกมาท่ามกลางสายตาของเขา แม้อิสราเอลได้ช่วยพระเยโฮวาห์อย่างรุนแรง พระองค์ก็ทรงถอนพระหัตถ์แห่งการพิพากษาของพระองค์ออกเกรงว่าพระองค์จะทำลายพวกเขาเสีย ตรงกันข้ามพระเจ้าทรงกระทำกิจต่อไปเพื่อปกป้องความสัตย์สุจริตและเกียรติยศแห่งพระนามของพระองค์ พระองค์ได้ทรงทำสัญญาหลายอย่างแก่อับราฮัม อิสอัคและยาโคบ และพระองค์จะทรงทำให้

พระสัญญาเหล่านั้นของพระองค์สำเร็จ พระเจ้าจึงทรงบอกปิ่นที่จะมิให้พระนามของพระองค์ถูกทำให้เป็นมลทินไปโดยการไม่รักษาคำตรัสของพระองค์

23 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ปฏิญาณต่อเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารว่า เราจะให้กระจัดกระจายไปในท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเขาไปอยู่ตามประเทศต่างๆ ส่วนคนชั่วอายุนั้นในถิ่นทุรกันดาร พระเจ้าทรงขู่กระทั่งในตอนนั้นว่าจะกระจัดกระจายพวกเขาไปเสีย ดูพระราชบัญญัติ 28:64 และ 32:26 และเลวีนิติ 26:33

24 เพราะว่าเรามีได้กระทำตามคำตัดสินของเรา แต่ได้ดูหมิ่นกฎเกณฑ์ของเรา และกระทำให้วันสะบาโตทั้งหลายของเรามัวหมอง และนัยน์ตาของเขาก็ติดตามรูปเคารพแห่งบรรพบุรุษของเขา สาเหตุแห่งการขู่ขู่พระเจ้าให้ทรงพระพิโรธก็คือ การที่อิสราเอลไม่เคารพยำเกรงพระวามะของพระองค์ กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พวกเขาได้ทำให้สะบาโตต่างๆของพระเจ้าเป็นมลทินและโหยหารูปเคารพเหล่านั้นของบรรพบุรุษของพวกเขา

อสค 20:25-26 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ให้กฎเกณฑ์ที่ไม่ดีและให้คำตัดสินซึ่งตามนั้นเขาจะดำรงชีวิตไม่ได้ เพราะอิสราเอลไม่เห็นค่าพระราชบัญญัติของพระเจ้า พระเยโฮวาห์จึงทรงประกาศคำตัดสินโทษต่อผู้พวกเขา พระเจ้าทรงให้คำเตือนอันน่ากลัวเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาถ้าพวกเขายังไม่เชื่อฟังต่อไป ดู พระราชบัญญัติ 28:15 และเลวีนิติ 26:14

26 และเราก็ได้ให้เขามลทินไปด้วยของถวายของเขาเอง ในกรณีที่พวกเขาถวายบุตรหัวปีให้ลุยไฟ เพื่อเราจะกระทำให้เขารกร้างไป เพื่อให้เขาทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ความคิดเบื้องต้นก็คือว่าพระเจ้าทรงปล่อยพวกเขาให้ทำให้ตัวเองมลทินไป ไม่เป็นที่ทราบว่าอิสราเอลเริ่มการบูชาพระโมเลคอันโหดเหี้ยมเป็นครั้งแรกเมื่อไร แต่ข้อบ่งชี้ก็คือว่ามันเป็นก่อนที่พวกเขาเข้าไปในแผ่นดินนั้นเสียอีก พวกเขาทำเช่นนั้นอย่างแน่นอนหลังจากได้เข้าไปในแผ่นดินนั้นแล้วพระเจ้าจึงจะทรงเมตตาพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้ทราบและได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา

อสถ 20:27-29   เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับวงศ์วานอิสราเอลและกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในเรื่องนี้บรรพบุรุษของเจ้าก็ได้ห่มนุ่งประมาทเราอีก โดยกระทำการละเมิดต่อเรา เส้นเวลาตอนนี้ติดตามอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินของพวกเขาและหลายศตวรรษที่พวกเขาอาศัยอยู่ที่นั่น แม้ถูกพระเจ้าตีสอนในดินทุรกันดารแล้ว อิสราเอลในแผ่นดินของพวกเขาที่ห่มนุ่งประมาทพระเจ้าของตนโดยการฝ่าฝืนพระวาจนะของพระองค์ ที่นั่นอิสราเอลนับถือรูปเคารพอยู่ต่อไป

28 เพราะว่าเมื่อเราได้นำเขาเข้ามาในแผ่นดินที่เราปฏิญาณว่าจะให้เขานั้นแล้ว เมื่อเขาเห็นเนินเขาสูง ภูเขา ที่โต หรือเห็นต้นไม้ใบดกที่ไหน เขาก็ถวายเครื่องบูชาอันเป็นที่ให้เคืองใจเรา ณ ที่นั่น เขาถวายกลิ่นที่พึงใจ และเขาเทเครื่องดื่มบูชาออกที่นั่น ในแผ่นดินนั้นที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้และได้ประทานแก่พวกเขา กระทั่งในที่นั้น อิสราเอลก็ยังนับถือรูปเคารพอย่างโจ่งแจ้งต่อไป ที่นั่นบนเนินเขาสูงทุกเนินและใต้ต้นไม้เขียวสดทุกต้น การนับถือรูปเคารพในแบบที่นำสะอิดสะเอียนที่สุดถูกปฏิบัติ

29 เราได้ถามเขาว่า ปุชนิยมสถานสูงซึ่งเจ้าเข้าไปนั่นคืออะไร และเขาจึงเรียกชื่อที่นั่นว่า บามัท สืบเนื่องมาจนทุกวันนี้ พระเจ้าได้ทรงระบุเจาะจงแล้วว่าเครื่องสัตว์บูชาต่างๆต้องถูกถวายที่ไหน – ที่แท่นบูชาของพระองค์ที่พลับพลาที่นั่นและต่อมาที่พระวิหาร มันคือตอนแรกที่ซีโลห์และต่อมาที่เยรูซาเล็ม อย่างไรก็ตาม อิสราเอลก็ชอบไปที่ปุชนิยมสถานสูงต่างๆซึ่งมีชื่อเรียกทั่วไปแล้วว่าบามัท อันหลังนี้มีความหมายตรงตัวว่า ‘ปุชนิยมสถานสูง’ ประเด็นก็คือว่าอิสราเอลถวายเครื่องสัตว์บูชาแก่รูปเคารพต่างๆที่ปุชนิยมสถานสูงทั้งหลายและมีใช้ที่แท่นบูชาของพระเจ้าที่พลับพลา/พระวิหารนั้น

อสถ 20:30-32   เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้ากระทำตัวให้มลทินไปตามอย่างบรรพบุรุษของเจ้า และเล่นซู้กับสิ่งที่นำสะอิดสะเอียนของเขาหรือ คราวนี้เส้นเวลาเปลี่ยนไปยังบ้านของเอเสเคียลและพวกผู้ใหญ่ที่อยู่ที่นั่นด้วย ดู ข้อ 1 พระเจ้าจึงทรงเรียกอิสราเอล (และพวกผู้ใหญ่ของมันที่มารวมตัวกันต่อหน้าเอเส

เคียล) ให้ให้การ พวกเขาจะนับถือรูปเคารพต่อไปเหมือนอย่างที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้
กระทำหรือ? พวกเขาจะดำเนินต่อไปในการนำสะอิดสะเอียนเหล่านั้นแบบเดียวกับของ
บรรพบุรุษของพวกเขาในแผ่นดินนั้นหรือ?

31 เมื่อเจ้าถวายเป็นบูชาและถวายบุตรชายให้ลุยไฟ เจ้าได้กระทำตัวให้มลทินด้วยบรรดา
รูปเคารพของเจ้าจนทุกวันนี้ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะให้เจ้ามาถามเราหรือ องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ให้เจ้ามาถามเราฉันนั้น อิสราเอลแม้แต่คน
เหล่านั้นที่ตกเป็นเชลยยังมีใจที่เต็มไปด้วยการนับถือรูปเคารพอยู่ ตลอดหลายศตวรรษ อิสราเอล
ได้ยอมให้การนำสะอิดสะเอียนของพระโมเลคอยู่ในแผ่นดินของพวกเขา เห็นได้ชัดว่ากระทั้งใน
หมู่พวกที่ตกเป็นเชลยในบาบิโลน การปฏิบัติอันต่ำช้านั้นก็มิได้ถูกเกลียดชัง พระเจ้าจึงทรงถาม
พวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลที่มารวมตัวกันต่อหน้าเอเสเคียลว่าพระองค์ควรให้พวกเขาถามหรือ
เพื่อตอบคำถามของพระองค์เอง พระเจ้าทรงปฏิญาณว่าจะไม่ตอบพวกเขา

32 อะไรอยู่ในใจของเจ้าจะไม่เกิดขึ้นได้เลย คือความคิดที่ว่า 'ให้เราเป็นเหมือน
ประชาชาติทั้งหลาย ให้เป็นเหมือนครอบครัวต่างๆในประเทศทั่วไป คือให้เราปรนนิบัติไม้และ
ศิลา' จนกว่าพวกเขาเต็มใจที่จะละทิ้งความรักของพวกเขาที่มีให้แก่โลกและวิถีปฏิบัติต่างๆอัน
ชั่วร้ายของมัน พระเจ้าก็จะไม่ทรงให้พวกเขาถามเลย เห็นได้ชัดว่าความคิดที่แพร่หลายท่ามกลาง
คนจำนวนมากในอิสราเอลสมัยนั้นคือ "พวกเราจะเป็นเหมือนคนต่างชาติ" (นั่นคือ เหมือนชาว
โลก) 'เราจะปรนนิบัติพระทั้งหลายที่ทำด้วยไม้และหิน' ดังนั้น แม้แต่ในการตกเป็นเชลย ยิว
จำนวนมากก็ยังไม่เข็ดหลาบ การนับถือรูปเคารพยังอยู่ในใจของพวกเขา

อสค 20:33-35   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะ
ครอบครองเหนือเจ้าแน่นอนทีเดียว ด้วยมือที่มีฤทธิ์ และด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยความ
พิโรธที่เทลงมา ครั้นปฏิญาณ โดยการทรงอยู่ชั่ววันรันดร์ของพระองค์ พระเจ้าก็ทรงสาบานว่า
พระองค์จะทรงพิพากษาอิสราเอลต่อไปอีกและจากนั้นก็ปกครองเหนือพวกเขา เส้นเวลาตอนนี้
เปลี่ยนจากอิสราเอลที่ตกเป็นเชลยไปยังวันแห่งพระเยโฮวาห์เมื่ออิสราเอลจะยืนอยู่ต่อพระพักตร์

พระเจ้าสักวันหนึ่งในการพิพากษา เวลานั้นน่าจะเป็นหลังยุคเจ็ดปีและก่อนเริ่มต้นของยุคพันปี
นิตเดียว

34 เราจะนำเจ้าออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และจะรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศทั้ง
ปวงซึ่งเจ้าต้องกระจัดกระจายกันไปอยู่นั้น ด้วยมือที่มีฤทธิ์ และด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วย
ความพิโรธที่เทลงมา ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจายไปมาจากที่สุด
ปลายของแผ่นดิน โลกซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาถูกกระจัดกระจายไปนั้นและนำพวกเขากลับมายังแผ่น
ดินของพวกเขาอีก มันจะเป็น โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าและความกริ้วของพระองค์จะตกลงบน
พวกศัตรูของอิสราเอล

35 และเราจะนำเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารแห่งชนชาติทั้งหลาย และที่นั่นเราจะเข้าสู่การ
พิพากษากับเจ้าหน้าต่อหน้า ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงสู้ความกับอิสราเอลที่ถูกทำให้กลับสู่สภาพ
เดิมแล้วหน้าต่อหน้า พระองค์ผู้ที่พวกเขาจะเจอหน้าต่อหน้าอาจเป็นพระเยซูคริสต์ผู้เสด็จกลับมา
แล้วในฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง ภาพเหตุการณ์นี้คือการพิพากษาอิสราเอลก่อนเข้าสู่การ
ครองราชย์ในยุคพันปีของพระคริสต์เพียงนิตเดียว สถานที่นั้นอาจเป็นหุบเขาเยโฮซาฟัทซึ่งถูก
พรรณนาถึงในโยเอล 3:2, 12-16 ในวันนั้น พอถึงตอนนั้นอิสราเอลก็จะกลับใจรับเชื่อแล้วหรือ
พวกยิวที่ไม่เชื่อจะถูกโยนออกจากอาณาจักรที่จะมานั้น ไปสู่การพิพากษาชั่วนิรันดร์ของพวกเขา

อสค 20:36-38 เราเข้าสู่การพิพากษากับบรรพบุรุษของเจ้าในถิ่นทุรกันดารแห่ง
แผ่นดินอียิปต์อย่างไร องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราจะเข้าสู่การพิพากษากับเจ้าอย่างนั้น
คำที่แปลเป็น **เข้าสู่การพิพากษา** (ซาฟัทในรากนิฟ) มีความหมายว่า ‘ดำเนินคดี’ เช่นในศาล
ยุติธรรม ที่การพิพากษาของอิสราเอลสักวันหนึ่ง พวกเขาจะตอบต่อพระเยโฮวาห์เกี่ยวกับความ
บาปของพวกเขาและการปฏิเสธพระเมสสิยาห์ของพวกเขา

37 เราจะให้เจ้าลอดไปได้คทา และเราจะให้เจ้าเข้าพันธสัญญา ภาพเปรียบเทียบในที่นี้คือ
ภาพของคนเลี้ยงแกะคนหนึ่งที่ทำให้พวกแกะของเขาลอดได้ไม่เท่าอันหนึ่งเพื่อนับและระบุตัวตน
พวกมัน ในภาพเปรียบเทียบสมัยใหม่กว่า ความคิดตรงนี้คือ ราวหน้าบัลลังก์ศาลยุติธรรม ในการ

พิพากษาอิสราเอลสักวันหนึ่ง พวกเขาจะลอคได้ราวแห่งการพิพากษาของพระเจ้า เณท์การ ตัดสินจะเป็นการที่พวกเขาอมรับพระเมสสิยาห์ของพระองค์ ในวันนั้นอิสราเอลจะถูกให้เข้าใน พันธสัญญาอันอื่นซึ่งพระเจ้าทรงทำไว้กับพวกเขาเมื่อนานมาแล้ว

38 เราจะชำระพวกกบฏเสียจากท่ามกลางเจ้า ทั้งผู้ละเมิดต่อเรา เราจะนำเขาออกจาก แผ่นดินที่เขาไปอาศัยอยู่นั้น แต่เขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือ พระเยโฮวาห์ ในวันนั้นพวกกบฏทั้งปวงในอิสราเอล โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ไม่ยอมมอบ เชื่อฟังต่อพระเยซูคริสต์ในฐานะพระเมสสิยาห์และองค์พระผู้เป็นเจ้า จะถูกกำจัดทิ้งเสียจาก อิสราเอลไปสู่ความพินาศชั่ววันรันคร พวกยิวส่วนใหญ่ที่จะยอมรับพระเยซูให้เป็นพระเมสสิยาห์ และพระผู้ช่วยให้รอดของตนจะถูกให้กลับเข้าไปอยู่ในแผ่นดินของตนและพวกเขาจะรู้จักพระ เยซูคริสต์ในฐานะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา

อสค 20:39-40   **เดี๋ยวนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ วงศ์วาน อิสราเอลเอ๋ย ฝ่ายเจ้าทั้งหลายทุกคนจงไปปรนนิบัติรูปเคารพของเจ้าเดี๋ยวนี้ และต่อไปถ้าเจ้าไม่ ฟังเรา แต่เชื่ออันบริสุทธิของเรา นั้นเจ้าอย่ากระทำให้มลทินอีกด้วยของถวายเป็นและด้วยรูปเคารพ ของเจ้า คราวนี้จุดสนใจหลักจะกลับมายังพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลที่นั่งอยู่ต่อหน้าเอเสเคียลเช่น ในข้อ 1 ข้อความของพระเจ้านั้นเผ็ดร้อนและเฉียบขาด พระเจ้าทรงอยากให้พวกเขาเป็นคน นับถือรูปเคารพอย่างเปิดเผยมากกว่าเป็นคนหน้าซื่อใจคดที่แสรังทำเป็นนมัสการพระเยโฮวาห์ ขณะที่ยังนับถือรูปเคารพอยู่ในใจของพวกเขาอย่างลับๆ แต่ในอนาคต อิสราเอลจะไม่ทำให้ พระนามบริสุทธิของพระเจ้าเป็นมลทินอีกต่อไปด้วยการนับถือรูปเคารพของพวกเขา**

40 **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ด้วยว่าบนภูเขาบริสุทธิของเรา คือภูเขาสูงของ อิสราเอล บรรดาวงศ์วานทั้งหมดของอิสราเอลจะปรนนิบัติเราในแผ่นดินนั้น เราจะโปรดเขา ณ ที่นั้น ณ ที่นั้นเราจะเรียกของถวายเป็นของเจ้า และผลรุ่นแรกแห่งเครื่องบูชาของเจ้า กับเครื่องถวายเป็น บูชาอันบริสุทธิทั้งสิ้นของเจ้า วันนั้นจะมานั้นเมื่ออิสราเอลทั้งปวงจะนมัสการพระเยโฮวาห์ที่**

เยรูซาเล็ม ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงยอมรับพวกเขาและของถวายต่างๆที่ถูกกำหนดไว้ของพวกเขา

อสค 20:41-42   เมื่อเรานำเจ้าออกมาจากชาติทั้งหลาย และรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศที่เจ้ากระจัดกระจายไปอยู่นั้น เราจะโปรดเจ้าดังเป็นกลิ่นที่พอใจของเรา และเราจะสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาประชาชาติทั้งหลาย ในวันอันเปี่ยมสุขนั้นพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่เพียงยอมรับการนมัสการของพวกเขาเท่านั้น แต่จะทรงรวบรวมพวกเขาออกมาจากประชาชาติเหล่านั้นที่พวกเขาถูกกระจัดกระจายไปด้วย ในวันนั้นอิสราเอลจะถูกแยกตั้งไว้และถูกทำให้บริสุทธิ์ท่ามกลางประชาชาติเหล่านั้นของแผ่นดินโลก

42 และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเรานำเจ้าเข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล อันเป็นประเทศซึ่งเราปฏิญาณไว้ว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า ในวันนั้นอิสราเอลจะรู้จักพระเจ้าของพวกเขาและพระเมสสิยาห์ของพระองค์อย่างถ่องแท้ เมื่อนั้นพวกเขาจะถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมในฐานะประชาชาติหนึ่งในแผ่นดินของพวกเขาโดยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

อสค 20:43-44   ณ ที่นั้นเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางและการกระทำทั้งสิ้นของเจ้า ซึ่งได้กระทำให้เจ้าเป็นมลทิน และในสายตาของเจ้าเองเจ้าจะเกลียดชังตัวของเจ้า เพราะความชั่วทั้งหลายซึ่งเจ้าได้กระทำนั้น ในวันแห่งการกลับใจเชื่อและการกลับสู่สภาพเดิมของอิสราเอลโดยสมบูรณ์ พวกเขาจะมองกลับไปยังความบาปของพวกเขาและการที่พวกเขาปฏิเสธพระเมสสิยาห์ของพวกเขาและเกลียดชังตัวเองเพราะเหตุนั้น อีสยาห์ 53 พร้อมกับเศคาริยาห์ 12:10 และ 13:6 มองล่วงหน้าอย่างเป็นคำพยากรณ์ไปยังเวลานั้นแห่งความเสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้า

44 โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เมื่อเราได้กระทำกับเจ้าด้วยเห็นแก่นามของเรา มิใช่ตามทางอันชั่วของเจ้า หรือตามการกระทำที่เสื่อมทรามของเจ้า แล้วเจ้าจึงจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ" ในวันนั้นอิสราเอลจะรู้จักพระเยโฮวาห์อย่างถ่องแท้ในตัวตนของพระเยซูคริสต์ ในวันนั้นพวกเขาจะตระหนักว่าพระเจ้าได้ทรงพยายามที่จะปกป้อง

ความสุจริตแห่งพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์โดยการไม่ทนต่อความบาปของพวกเขาดลอด
หลายศตวรรษนั้น

อสค 20:45-48 และพระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า นอกจากนี้
เนื้อหาส่วนสุดท้ายของบทนี้ก็ถูกกรีนนำเหมือนเดิมว่ามาจากเบื่องบน

46 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าไปทางทิศใต้และเทศนากล่าวโทษพวกถิ่นใต้ จง
พยากรณ์ต่อแดนป่าไม้ที่ในถิ่นใต้ พระเจ้าทรงนำเสนอคำอุปมา (หรือเรื่องเล่าเปรียบเทียบ) อีก
เรื่อง ผู้พยากรณ์ท่านนี้จะต้องตั้งหน้าของตนไปทางทิศใต้และเทศนาไปทางทิศใต้และพยากรณ์
ต่อสุป่าไม้ที่ในถิ่นใต้ แม้ไม่ปรากฏชัดเจน นี่ก็น่าจะเป็นคำพยากรณ์ต่อผู้ยูดาห์ เส้นทางปกติจาก
บาบิโลนไปยังยูดาห์ก็หมายถึง การขึ้นเหนือและไปทางทิศตะวันตก จากนั้นก็ลงใต้เข้าไปใน
อิสราเอลและยูดาห์ บางคนก็เสนอแนะว่าป่าแห่งถิ่นใต้หมายถึงอาณาจักรฝ่ายใต้แห่งยูดาห์
โดยที่ป่าไม้คือที่ๆประชาชนกระจุกอยู่รวมกันที่เยรูซาเล็ม ไม่ว่ากรณีใด คำพยากรณ์นี้ก็ดูเหมือน
จะถูกกล่าวไปทางอาณาจักรฝ่ายใต้แห่งยูดาห์

47 จงกล่าวแก่ป่าไม้แห่งถิ่นใต้ว่า จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะก่อไฟไว้ในเจ้า มันจะเผาผลาญต้นไม้เขียวและต้นไม้แห่งทุกต้น
ที่อยู่ในเจ้าเสีย จะดับเปลวเพลิงอันลุกโพลงนั้นไม่ได้ และดวงหน้าทุกหน้าตั้งแต่ทิศใต้จนทิศ
เหนือจะถูกไฟลวก ไฟที่ถูกบอกล่วงหน้าว่าจะถูกจุดให้ลุกในป่าแห่งถิ่นใต้ อาจหมายถึงการเผา
ไหม้ครั้งสุดท้ายโดยบาบิโลนต่อสู้อาณาจักรฝ่ายใต้นั้นและเยรูซาเล็มนครหลวงของมัน การ
ประยุกต์ใช้นี้กล่าวชัดเจนถึงการทำลายล้างจนสิ้นซาก

48 เนื้อหนังทั้งสิ้นจะเห็นว่าเรคือพระเยโฮวาห์ผู้ได้ก่อไฟนั้น ผู้ใดจะดับก็ไม่ได้" ยิ่งกว่า
นั้น พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่ามนุษย์ชาติทั้งปวง (นั่นคือ ประชาชาติทั้งปวง) จะตระหนักว่า
พระเจ้าได้ทรงส่งไฟแห่งการพิพากษามาต่อสู้อยูซาเล็มแล้ว

อสค 20:49 แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เจ้าข้า เขาทั้ง
หลายกำลังกล่าวถึงข้าพระองค์ว่า เขาไม่ใช่เป็นคนสร้างคำอุปมาดอกหรือ" ผู้พยากรณ์ท่านนี้ร้อง

ทุกข์ต่อพระเจ้าว่าชนชาติของเขาไม่สนใจคำพยากรณ์เหล่านี้เพราะว่าพวกมันอยู่ในรูปของคำอุปมาต่างๆ ดังนั้นในบทถัดไป พระเจ้าจึงทรงนำเสนอความจริงแบบเดียวกันนี้โดยตรงไปตรงมา

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 21: หลายหัวข้อหลักถูกกล่าวถึงในบทนี้ ความพินาศย่อยยับของเยรูซาเล็ม โดยดาบถูกบอกล่วงหน้าในข้อ 1-17 การเข้ามาใกล้ของกษัตริย์แห่งบาบิโลนเพื่อต่อสู้เยรูซาเล็มถูกบอกล่วงหน้าในข้อ 18-27 และการทำลายต่อสู้อัมโมนถูกบอกล่วงหน้าในข้อ 28-32

อสค 21:1-3 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า อีกครั้งที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ยืนยันว่าข้อความของเขามาจากเบื้องบน

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสู้อยูเยรูซาเล็ม และเทศนากล่าวโทษสถานบริสุทธิ์ทั้งหลาย จงพยากรณ์กล่าวโทษแผ่นดินอิสราเอล ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกส่งโดยพระเจ้าให้หันความสนใจของเขาไปยังเยรูซาเล็มและพยากรณ์ต่อสู้อัน "สถานบริสุทธิ์ทั้งหลาย" นี้อยู่หมายถึงสามส่วนนั้นของพระวิหาร: ลานชั้นนอก, ที่บริสุทธิ์ และที่บริสุทธิ์ที่สุด

3 และกล่าวแก่แผ่นดินอิสราเอลว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า "ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และเราจะชั้ดาบของเราออกจากฝัก และเราจะขจัดทั้งคนชอบธรรมและคนชั่วออกจากเจ้าเสีย

ที่สำคัญคือข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ตรัสว่า "ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า" พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่กำลังจะส่งการพิพากษาสุดท้ายมาต่อสู้อยูเยรูซาเล็ม พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่จะชั้ดาบของพระองค์เพื่อจัดการกับเยรูซาเล็ม ดาบของพระองค์ในกรณีนี้ถูกสำแดงในกองทัพบาบิโลน ในการทำเช่นนั้นพระเจ้าจะทรงแยกออกระหว่างคนชอบธรรมไม่กี่คนที่ยังอยู่ในเยรูซาเล็มจากคนชั่วจำนวนมากนั้น คนชอบธรรมอย่างเยเรมีย์และบารุคและคนอื่นๆอีกจำนวนเล็กน้อยจะได้รับการไว้ชีวิต พวกที่เหลือจะถูกฆ่าตายหรือไม่ก็ถูกส่งไปเป็นเชลยยังบาบิโลน

อสก 21:4-5   ดั่งนั้นจงดูเถิดว่าเราจะตัดเอาทั้งคนชอบธรรมและคนชั่วออกจาก
เจ้าเสีย เพราะฉะนั้นดาบของเราจะออกจากฝักไปต่อผู้เนื้อหนังทั้งสิ้นจากทิศใต้ถึงทิศเหนือ การ
พิพากษาอันน่ากลัวจะมาต่อผู้เยรูซาเล็มแน่ๆ คนชอบธรรมจะถูกเอาออกไปจากนครนั้นและคน
ชั่วจะถูกสังหาร จากทิศใต้ (นั่นคือ เนเกฟ) ไปยังทิศเหนือ (ดาน) ดาบของบาบิโลนจะกวาดไป
ทั่วแผ่นดินอิสราเอล

5 เพื่อเนื้อหนังทั้งสิ้นจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ได้ชักดาบของเราออกจากฝักแล้ว
และจะไม่เก็บใส่ฝักอีก มนุษยชาติทั้งปวงจะเรียนรู้ว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงชักดาบของ
พระองค์ออกแล้วในการพิพากษาต่อผู้ประชาชนของพระองค์เอง (แน่นอนว่าดาบนั้นคือกองทัพ
บาบิโลน) พระเจ้าจะไม่ทรงเก็บดาบของพระองค์เข้าฝักของมันจนกว่ามันเสร็จสิ้นงานแห่งการ
พิพากษาของมันแล้ว

อสก 21:6-7   บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงถอนหายใจ ถอนหายใจด้วย
ความระทมใจและความขมขื่นต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถูกสั่งโดยพระเจ้า
ให้ถอนหายใจ (หรือหายใจหอบ) โดยเอามือกุมสี่ข้างของตนราวกับว่าเจ็บปวดยิ่งนัก เขาถูกสั่ง
ให้ถอนหายใจด้วยความเจ็บปวดอันขมขื่นต่อหน้าต่อตาอาจเป็นพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลที่ยัง
รวมตัวกันต่อหน้าเขาอยู่เหมือนเดิม ดู 20:1

7 และเมื่อเขาทั้งหลายกล่าวแก่เจ้าว่า 'ทำไมเจ้าถอนหายใจ' เจ้าจงกล่าวว่า 'เพราะเรื่อง
ข่าวนั้น เมื่อข่าวนั้นมาถึงหัวใจทุกดวงจะละลายและมือทั้งสิ้นจะอ่อนเปลี้ยไป และบรรดาจิต
วิญญาณจะแน่นิ่งไป และหัวเข่าทุกเข่าจะอ่อนเปลี้ยดั่งน้ำ ดูเถิด ข่าวนั้นมาถึงและจะสำเร็จ' องค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ" เมื่อถูกถามว่าทำไมเขาถึงหน้าเหยและถอนหายใจ เอเส
เคียลก็ถูกสั่งให้ตอบกลับไปสำหรับข่าวร้ายเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับเยรูซาเล็ม เมื่อข่าวเรื่อง
ความพินาศของเยรูซาเล็มแพร่สะพัดไป หัวใจทั้งหลายจะละลายและมือและเข่าทั้งหลายจะอ่อน
เปลี้ยในความกลัวและความสิ้นหวัง การพิพากษาที่ถูกบอกล่วงหน้าต่อผู้เยรูซาเล็มกำลังมาแล้ว
มันไม่อาจย้อนกลับได้

อสค 21:8-11 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า แหล่งที่มาของ
ข้อความของผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกกล่าวชัดเจนเหมือนเดิม

9 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดาบเล่มหนึ่ง
ดาบเล่มหนึ่งซึ่งเขาลับให้คม และขัดมันด้วย รายละเอียดต่างๆของคำพยากรณ์ต่อผู้เยรูซาเล็มถูก
ให้ไว้ บรรดากองทัพของบาบิโลนกำลังล้าอาวุธของตนให้คมสำหรับการโจมตีเยรูซาเล็ม

10 ลับให้คมเพื่อจะเข่นฆ่า ขัดมันไว้เพื่อจะให้วาววับ เราจะร่ำเริงหรือ ดาบนั้นได้
ประมาทไม้เรียวแห่งบุตรชายของเรา เหมือนต้นไม้ทุกอย่าง ดาบแห่งการพิพากษาของพระเจ้า
ได้ถูกลับให้คมแล้วสำหรับการฆ่าฟันอันน่ากลัวของเยรูซาเล็ม ดาบเล่มนั้น ได้ถูกขัดจนมัน
วาววับแล้ว ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถามว่ามันเป็นเวลาสำหรับความตกลงคองหรือ ตรงกันข้าม
ดาบแห่งการพิพากษาของพระเจ้า (นั่นคือ บาบิโลน) จะฟันไม้เรียวของอิสราเอล (บุตรของ
พระเจ้า) ลงมาและไม่มีต้นไม้ใดจะยืนอยู่ต่อหน้ามันเลย บาบิโลนไม่เพียงฟันยูดาห์ให้มีขนาด
เล็กลงเท่านั้น แต่ประชาชาติอื่นๆส่วนใหญ่ของภูมิภาคนั้นด้วย

11 เพราะฉะนั้นจึงมอบดาบให้ขัดมัน เพื่อจะถือไว้ได้ ดาบนั้นคมแล้วและขัดมัน เพื่อจะ
มอบไว้ในมือของผู้ฆ่า พระเจ้าได้ทรงมอบดาบแห่งการพิพากษาของพระองค์ไว้เพื่อที่จะถูกลับ
ให้คมและขัดให้มันแล้ว พระองค์ทรงมอบมันไว้ในมือของเพชรฆาตที่ถูกแต่งตั้งไว้แล้วของ
พระองค์ นั่นคือ บาบิโลน

อสค 21:12-13 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงร้องไห้และคร่ำครวญเถิด เพราะเป็นเรื่อง
ต่อสู้กับประชาชนของเรา และต่อสู้กับบรรดาเจ้านายของอิสราเอล ความหวาดผวาเพราะเหตุ
ดาบนั้นจะอยู่เหนือประชาชนของเรา เพราะฉะนั้นจงตีที่โคนขาของเจ้าเถิด พระเจ้าจึงทรงสั่งผู้
พยากรณ์ท่านนี้ให้ร้องไห้และโศครวญเหมือนบรรดาผู้ไว้ทุกข์ชาวตะวันตกกลางกระทำจน
ทุกวันนี้ สาเหตุแห่งการไว้ทุกข์เช่นนั้นคือ ดาบแห่งการพิพากษาที่กำลังจะตกเหนือเยรูซาเล็ม
แล้ว การพิพากษาอันน่ากลัวรอคอยเยรูซาเล็มอยู่ ธรรมเนียมปฏิบัติอีกอย่างของตะวันตกกลาง

คือ การตีสีข้างของตนในความทุกข์โศก ดังนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถูกสั่งให้ทำเช่นนั้นเพื่อ
แสดงออกถึงความทุกข์โศกที่จะมาต่อสู้อาณาจักรของเขา

13 เพราะมีการทดลอง และอะไรเล่าถ้าดาบได้คู่มือมันไม่เรียวมัน ก็จะไม่มียีก องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ ช่วงเวลาอันน่ากลัวแห่งการทดสอบจะมาถึงเยรูซาเล็มแน่ๆ ไม่เรียวอัน
นั้น (นั่นคือประชาชน) แห่งอิสราเอลกำลังจะถูกปรับโทษแล้ว เยรูซาเล็มจะหยุดเสียจากการเป็น
นครหนึ่ง (เป็นเวลาอีกห้าทศวรรษ)

อสค 21:14-15 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์เถิด จงคบบมือและ
ปล่อยให้ดาบลงมาสองครั้ง เออ สามครั้ง คือดาบสำหรับคนเหล่านั้นที่จะถูกฆ่า เป็นดาบของ
พวกผู้ยิ่งใหญ่ที่ถูกฆ่า ซึ่งได้เข้าไปในห้องส่วนตัว

ในฐานะเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของความเดือดดาลที่จะมาต่อสู้อาณาจักร เยรูซาเล็ม ผู้พยากรณ์
ท่านนี้ถูกสั่งให้เอากำปั้นมือข้างหนึ่งชกใส่มืออีกข้างหนึ่ง ความกริ้วของพระเจ้าที่มีต่อเยรูซาเล็ม
ก็จะเป็นเช่นนั้น ความคิดหลายประการถูกนำเสนอเกี่ยวกับดาบเล่มนั้นที่ถูกลงมาสองครั้งและ
สามครั้ง บางคนเสนอมันหมายถึงกษัตริย์สามองค์นั้นที่บาบิโลนปลดจากบัลลังก์: (1) เยโฮ
ยาคิม, (2) เยโฮยาคิน และสุดท้าย (3) เศเดคิยาห์ คนอื่น ๆ ก็เสนอมันหมายถึง (1) การจับตัวเศเด
คิยาห์, (2) การยึดนครนั้นได้และ (3) การทำลายพระวิหารนั้น ไม่ว่ากรณีใดการโจมตีครั้งสุดท้าย
ของบาบิโลนที่กระทำต่อเยรูซาเล็มจะเสร็จสมบูรณ์ แม้แต่พวกชนชั้นสูงของเยรูซาเล็มก็จะหนี
ไม่พ้น พวกเขาอาจซ่อนตัวในห้องนอนของตนหรือห้องน้ำ แต่พวกเขาจะถูกพบตัวและถูกจับ
กระทั้งในที่เหล่านั้น

15 เพื่อว่าใจของเขาจะละลาย และเพื่อซากปรักหักพังของเขาจะทวีคูณขึ้นอีก เราได้จ่อ
ดาบนั้นไปที่ประตูเมืองทั้งหลายของเขาแล้ว เออ ทำเสียเหมือนอย่างกับฟ้าแลบ เขาขัดมันเพื่อจะ
เข่นฆ่า ปลายของดาบแห่งการพิพากษาของพระเจ้า (ผ่านทางบาบิโลน) ถูกชี้ไปที่ประตูกรุง
เยรูซาเล็ม เมื่อการล้อมของบาบิโลนที่กระทำต่อเยรูซาเล็มก่อตัวขึ้น แน่แน่นอนว่ามันทำให้
เยรูซาเล็มเสียขวัญและทำให้ใจของพวกเขาเกิดความกลัว ทันทีที่นครนี้ถูกตีแตก ซากปรักหักพัง

ของนครนี้จะถูกทิวทัศน์ขึ้นจริงๆ ดาบแห่งการพิพากษาของพระเจ้าวาวับขณะที่พระหัตถ์ของพระเจ้าเกาะกุมรอบค้ำจับของมัน การฆ่าฟันเข้ามาใกล้เยรูซาเล็มแล้ว

อสค 21:16-17   **รวมกันเข้ามา** ไปทางขวาเรียงแถว แล้วไปทางซ้าย ไม่ว่าหน้าของเจ้ามุ่งไปทางไหน ดาบแห่งการพิพากษา (ผ่านทางบาบิโลน) ถูกหันให้มุ่งหน้าไปยังเยรูซาเล็ม โดยใช้เส้นทางใดก็ได้ที่ได้เปรียบที่สุด อย่างไรก็ตามเป้าหมายก็ไม่เคยเปลี่ยนแปลง มันคือการพิพากษาต่อผู้เยรูซาเล็ม

17 เราจะตบมือของเราด้วย และเราจะระบายความโกรธของเราจนหมด เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว" เหมือนกับที่ชายคนหนึ่งอาจเอากำปั้นของตนชกใส่มืออีกข้างเพื่อเป็นการแสดงท่าทีโกรธและพลละกำลัง พระเจ้าก็ทรงเตรียมพร้อมเช่นนั้นที่จะฟาดเยรูซาเล็ม หลังจากพระองค์ทรงสำเร็จตามพระประสงค์ของพระองค์แล้วเท่านั้น ความกริ้วของพระองค์ก็จะสงบลง

อสค 21:18-19   **พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า** อีกครั้งที่เนื้อหาอีกส่วนถูกเกริ่นนำโดยหมายเหตุสิทธิอำนาจจากพระเจ้าของมัน

19 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงขีดทางไว้สองทางให้ดาบแห่งกษัตริย์บาบิโลนเข้ามา ทั้งสองทางให้ออกมาจากแผ่นดินเดียวกัน และจงทำป้ายบอกทาง จงทำไว้ที่หัวถนนที่เข้าไปหากรุง เมื่อกองทัพเหล่านั้นของบาบิโลนเดินทัพมาจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ถูกสั่งให้ทำเครื่องหมายเส้นทางของพวกเขา อันที่จริงมันจะเป็นสองเส้นทางโดยจะเคลื่อนที่ไปบรรจบกันในที่สุดเพื่อต่อสู้เยรูซาเล็ม การโจมตีของบาบิโลนต่อสู้เยรูซาเล็มจะมาจากสองเส้นทางในคราวเดียวกัน

อสค 21:20-23   **ทำทางหนึ่งให้ดาบมายังรับบาค์แห่งคนอัมโมน และมายังยูดาห์** ในเยรูซาเล็มเมืองที่มีกำแพง ส่วนหนึ่งของเหล่ากองทัพบาบิโลนจะผ่านเข้าไปในรับบาค์ (ในภาษาสมัยใหม่คือ อัมโมน ประเทศจอร์แดน) จากทิศตะวันออก อีกส่วนที่เหลือจะลงมาโดยตรงจากทิศเหนือผ่านเข้าไปในเบนยามินเพื่อต่อสู้เยรูซาเล็ม

21 เพราะว่ากษัตริย์บาบิโลนยืนอยู่ที่ทางแพร่ง อยู่ที่หัวถนนสองถนน กำหนดหาคำ
ทำนาย ท่านเขย่าลูกธนู และปรึกษาเทราฟิม ท่านมองดูที่ตัม เพราะสงครามสมัยหลังๆกับอิรัก
ได้ทำให้เป็นที่นิยม ภูมิภาคนั้นขึ้นชื่อในเรื่องการพูดถึง 'แม่ของสิ่งนี้' หรือ 'แม่ของสิ่งนั้น' ใน
กรณีนี้วลีที่ว่า “ทางแพร่ง” มีความหมายตรงตัวว่า 'แม่ของทางเหล่านั้น' นี่หมายถึงการแบ่ง
สำคัญของทางหลวงประจำภูมิภาคนั้น เพราะไม่แน่ใจว่าเขาควรใช้เส้นทางไหนดี เนบูกัดเนส
ซาร์จึงฟังเวทมนตร์ของพระต่างด้าวและลางบอกเหตุต่างๆเพื่อหาการชี้แนะ พิธีเหล่านั้นรวมถึง
การเขย่าลูกธนูหลายดอก (เหมือนการทอดลูกเต๋า) การปรึกษารูปภาพต่างๆของปวงพระของเขา
และการตรวจดูตับของสัตว์ที่ถูกฆ่าเป็นเครื่องบูชา ทั้งหมดนี้เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของบาบิโลน
เพื่อช่วยในการตัดสินใจ

22 ในเมื่อข้างขวา ท่านมีสลากเยรูซาเล็ม เพื่อตั้งเครื่องทะเลวง เพื่อจะให้อัปាកในการฆ่า
เพื่อส่งเสียงตะโกน เพื่อวางเครื่องทะเลวงกำแพงเข้าที่ประตูเมือง เพื่อก่อเชิงเทินและก่อกำแพง
ล้อม พิธีกรรมและลางบอกเหตุต่างๆที่เขาแสวงหาต่างชี้ไปยังการ โจมตีเยรูซาเล็มด้วยกำลังทหาร
ที่ดีที่สุดของเขาหรือไม่ก็ก่อนการ โจมตีรับบาห์ เยรูซาเล็มจะได้รับอภิสิทธิ์เป็นอันดับแรก
สำหรับเครื่องล้อมต่างๆของเนบูกัดเนสซาร์ คุณสิงโตตัวหนึ่งที่เตรียมจะเขมือบเหยื่อของมัน บา
บิโลนก็จะอัปាកของมันในการฆ่าฟันต่อสู้เยรูซาเล็มเช่นกัน โดยคำรามอย่างเป็นทางการเป็นลางบอกเหตุ

23 และจะเป็นเหมือนคำทำนายเท็จสำหรับคนเหล่านั้นในสายตาของเขา คือคนเหล่านั้น
ที่ให้สัตย์ปฏิญาณแล้ว แต่ท่านจะระลึกถึงความชั่วช้า เพื่อเขาทั้งหลายจะถูกจับเอาไป ขณะ
เดียวกันในเยรูซาเล็ม พวกยิวก็กำลังแสวงหาลางบอกเหตุต่างๆจากพระต่างด้าวของตนซึ่งกล่าว
แก่พวกเขาว่าทุกอย่างกำลังไปได้ดี อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงเตือนว่าความบาปของพวกเขาจะ
ถูกจดจำและพวกเขาจะถูกจับตัวไป

อสค 21:24-25 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าเจ้า
ได้กระทำความชั่วช้าของเจ้าให้เราระลึกได้ โดยการละเมิดของเจ้าที่เผยออก จนบาปของเจ้า
ปรากฏในการกระทำทั้งสิ้นของเจ้า เราได้ระลึกถึงเจ้า เจ้าจึงต้องถูกจับเอาไปด้วยมือ เสดลียาห์

ได้ประพาศิทรยศและหักพันธสัญญาของตนกับเนบูกัดเนสซาร์เสียแล้ว บัดนี้มันถูกเปิดเผยแล้ว นั่นก็เป็นเหมือนที่เกิดกับความบาปส่วนใหญ่ของพวกเขาที่กระทำต่อพระเยโฮวาห์ เนบูกัดเนสซาร์จะมาด้วยความเกรี้ยวกราดเพื่อต่อสู้เยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นอุปไมยแสดงถึงพระพิโรธของพระเจ้า ที่มีต่อความไม่ซื่อสัตย์ของอิสราเอลต่อพระองค์

25 และเจ้า ผู้ชั่วที่ลามกคือเจ้านายอิสราเอลเอ๋ย ผู้ที่วันกำหนดมาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษความชั่วช้าครั้งสุดท้าย เจ้านายผู้ชั่วลามกแห่งอิสราเอลผู้นี้คือเศเดคียาห์อย่างไม่ต้องสงสัย เขาชั่วต่อพระพักตร์พระเจ้าและไร้ค่าต่อเนบูกัดเนสซาร์ วันของเขาได้มาถึงแล้ว ความบาปของเขากำลังจะถูกจัดการแล้ว มันจะไม่คงอยู่อีกต่อไป

อสค 21:26-27   **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า** จงปลดผ้าโพก และถอดมงกุฎออกเสีย สิ่งต่างๆจะไม่คงอยู่อย่างที่เคยเป็น ให้อยู่ยกย่องคนที่ต่ำชั้น และให้กดคนที่สูงลง มงกุฎแห่งความเป็นกษัตริย์บนศีรษะของเศเดคียาห์กำลังจะถูกถอดออกไปเสีย การครองราชย์ของเขาสิ้นสุดลงแล้ว ราชวงศ์แห่งยูดาห์จะไม่เป็นเหมือนเดิมอีกต่อไป เขาผู้ที่สูงคือเศเดคียาห์ผู้ที่กำลังจะถูกทำให้ต่ำลง ไม่เป็นที่แน่ชัดว่าผู้ที่ต่ำนั้นคือใคร นี่อาจหมายถึงพระคริสต์ผู้ต่ำต้อยซึ่งสักวันหนึ่งจะทรงถูกยกชูขึ้น ในข้อถัดไปพระคริสต์ทรงถูกกล่าวถึงล่วงหน้าอย่างชัดเจน

27 เราจะกระทำให้เป็นที่พังทลาย พังทลาย พังทลาย และจะไม่มีเลยจนกว่าผู้มีสิทธิอันชอบธรรมจะมาถึง และเราจะประทานให้แก่ท่านผู้นั้น ราชวงศ์ของดาวิดกำลังจะถูกตัดให้สั้นลงแล้ว ด้วยการกล่าวซ้ำสามครั้งเพื่อแสดงความแน่นอนนั้นอย่างชัดเจน พระเจ้าทรงประกาศถึงการคว่ำของบัลลังก์ของดาวิด เมื่อเศเดคียาห์ถูกถอดออกจากบัลลังก์ของดาวิด กษัตริย์ที่แท้จริงอีกองค์ในเยรูซาเล็มจะไม่ขึ้นเรื่องอำนาจจนกว่าจะถึงพระองค์นั้นผู้ซึ่งสิทธิเป็นของพระองค์ แน่แน่นอนว่านั่นคือพระเยซูคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง บัลลังก์ของดาวิดเป็นของพระองค์ และในวันนั้นมันจะเป็นของพระองค์ ตั้งแต่สมัยของเศเดคียาห์จนถึงขณะนี้ บัลลังก์ของดาวิดก็ยังว่างเปล่าอยู่ ดู ปฐมกาล 49:10

อสค 21:28-30 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย และเจ้าจงพยากรณ์และกล่าวว่ องค์กรผู้ เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้เกี่ยวกับคนอัมโมน และเกี่ยวกับเรื่องนำคำหั้นของเขาทั้งหลายว่า ดาบ เล่มหนึ่ง ดาบเล่มหนึ่งถูกชักออก เขาขัดมันเพื่อการเข่นฆ่า เขาให้มันดึ่มโลหิตเพราะมันวาววับ เมื่อพระเจ้าทรงใช้บาบิโลนไปทางทิศตะวันตก จากนั้นก็ไปยังทิศใต้เพื่อต่อสู้เยรูซาเล็ม ประชา ชาติอื่นๆจะล้มระสความพิโรธของมันเช่นกัน ดังที่บอกล่วงหน้าไว้ในข้อ 20 รัชบาห์แห่งอัมโมน (ปัจจุบันคือ นครอัมโมน ประเทศจอร์แดน) ก็จะเผชิญส่วนหนึ่งของกองทัพบาบิโลนด้วย ดาบ แห่งการพิพาทต่อสู้อัม โมนกำลังจะตกลงมาในการพิพาทต่อสู้พวกเขาเช่นกัน ความบาป ของพวกเขาจะถูกจัดการด้วยเช่นกัน ดู เยเรมีย์ 49:1-6

29 ขณะเมื่อเขาเห็นนิมิตเท็จมาบอกท่าน ขณะเมื่อเขาให้คำทำนายมุสาแก่ท่าน เพื่อจะ วางท่านไว้บนคอของผู้ชั่วที่ถูกลงมา เวลากำหนดของเขามาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษความ ชั่วช้าครั้งสุดท้าย อัมโมน เช่นเดียวกับเยรูซาเล็มมีพวกผู้พยากรณ์เท็จและผู้ทำนายเท็จ พวกเขา ก็ ประกาศว่าพวกเขาจะหนีพ้นความพิโรธของบาบิโลน อย่างไรก็ตาม เหล่าคนชั่วแห่งอัมโมนจะ ถูกสังหาร วันแห่งการพิพาทของพวกเขาก็มาถึงแล้ว ความบาปของพวกเขาจะถูกกำจัดทิ้ง เสีย

30 เราจะให้ดาบกลับเข้าฝักอีกครั้งหรือ เราจะพิพาทเข้าในสถานที่ที่เข้าถูกสร้างขึ้น ใน แผ่นดินดั้งเดิมของเจ้า พระเจ้าจึงทรงถามแบบไม่ต้องการคำตอบว่าดาบแห่งการพิพาทของ พระองค์จะกลับเข้าฝักของมันหรือ คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว อัมโมนจะถูกพิพาทในแผ่นดิน ของพวกเขาเอง นี่บอกเป็นนัยว่าพวกเขาจะไม่ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

อสค 21:31-32 เราจะทดสอบความกริ้วของเราเหนือเจ้า และเราจะฟันเจ้าด้วยไฟแห่ง ความพิโรธของเรา และเราจะมอบเจ้าไว้ในมือของคนเขลา ผู้มีฝีมือในการทำลาย พระเจ้าทรงปฏิ ญาณว่าจะทดสอบความเดือดดาลของพระองค์ต่อสู้อัมโมน คุณที่สูญลมที่ฟันไปบนไฟของช่างตีเหล็ก พระเจ้าทรงปฏิญาณว่าจะฟันบนไฟแห่งพระพิโรธของพระองค์ต่อสู้อัม โมน พระองค์จะทรง มอบพวกเขาให้แก่กองทัพหนึ่งที่ไม่โหดร้ายซึ่งจะมีฝีมือในการทำลาย

32 เจ้าจะเป็นพื้นไว้ไฟ โลหิตของเจ้าจะอยู่กลางแผ่นดิน จะไม่มีใครจดจำเจ้าไว้อีก เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ได้ล้นวาจาแล้ว" อัมโมนจะกลายเป็นเหมือนพื้นที่พร้อมจะถูกเผาไหม้ โลหิตของพวกเขาจะถูกทำให้แห้งออกโดยบาบิโลน ในฐานะประชาชาติหนึ่ง อัมโมนจะผ่านเลยเข้าไปสู่ความหลงลืม แม้อัมโมนจะอยู่ในปัจจุบันถูกรวบรวมเข้าด้วยกันหลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ประชาชาติอัมโมนก็ได้สิ้นสุดลงเสียแล้วหรือไม่ผู้สืบทอดทั้งหลายของมันก็เป็นประชาชาติต่างๆที่อ่อนแอและไม่มีชื่อเสียง

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 22: ในบทถัดไปนี้ ความบาปของเยรูซาเล็มถูกแจกแจงในข้อ 1-16 อิสราเอลถูกปรับโทษผ่านคำอุปมาเรื่องขี้โลหะในเตาหลอมในข้อ 17-22 และความบาปทั้งหลายของประชาชาตินั้นจะนำมาซึ่งการพิพากษาในข้อ 23-31

อสค 22:1-2 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า อีกครั้งที่สิทธิอำนาจแห่งข้อความของผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกประกาศ

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ตัวเจ้าจะพิพากษาหรือ เจ้าจะพิพากษาเมืองที่แปรเปลี่ยนด้วยโลหิตนั้นหรือ เจ้าจงสำแดงให้เมืองนั้นเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเธอ ด้วยการกล่าวซ้ำสองครั้ง (เพื่อเน้นความสำคัญ) พระเจ้าทรงถามผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าเขาไม่ควรพิพากษาเยรูซาเล็มหรือ วลี "เมืองที่แปรเปลี่ยนด้วยโลหิต" มีความหมายตรงตัวว่า "นครแห่งโลหิตทั้งหลาย" นี่อาจหมายถึงความรุนแรง การฆาตกรรมต่างๆและการบูชาขี้เถ้าแก่พระโมเลค พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลให้เผชิญหน้าเยรูซาเล็มด้วยความชั่วอันน่ารังเกียจของมัน

อสค 22:3-4 เจ้าจงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า นี่เป็นเมืองที่ทำให้โลหิตตกอยู่ที่กลางตนเองเพื่อให้เวลากำหนดของตนมาถึง และเป็นเมืองที่ทำรูปเคารพไว้ให้ตัวมลทินไป การทำให้โลหิตตกอาละวาดอยู่ในเยรูซาเล็ม มันเป็นนครแห่งการฆาตกรรมและความตายของบรรดาคนไร้ผิด เวลาแห่งการพิพากษาของเธอมาถึงแล้ว นอกจากการทำให้โลหิตตกของเยรูซาเล็มคือ การนับถือรูปเคารพของมันซึ่งนครนั้นถูกทำให้เป็นมลทินไปเพราะเหตุนี้

4 เจ้ามีความชั่วด้วยโลหิตที่เจ้ากระทำให้ตกนั้น และมลทินไปด้วยรูปเคารพที่เจ้ากระทำไว้ และเจ้าได้นำให้เวลาของเจ้าเข้ามาใกล้ เวลากำหนดแห่งปีของเจ้ามาถึงแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงกระทำเจ้าให้เป็นที่ประณามกันแก่ประชาชาติ และเป็นที่เย้ยหยันแก่ประเทศทั้งหลาย

เยรูซาเล็มจึงมีความผิดและเป็นมลทินเสียแล้ว วันเหล่านั้นแห่งการพิพากษาของเธอเข้ามาใกล้แล้วอันนำไปสู่ปีทั้งหลายแห่งการตกเป็นเชลย ดังนั้นเยรูซาเล็มจึงได้กลายเป็นตัวตลกของประชาชาติอื่นๆเหล่านั้นแห่งตะวันออกกลาง อิสราเอลจึงถูกหัวเราะเยาะ

อสค 22:5-6   **ผู้ที่อยู่ใกล้และที่อยู่ไกลเจ้าจะเย้ยหยันเจ้า ผู้เป็นเมืองที่เสียชื่อและเต็มด้วยความโกลาหล** แม้เคยได้รับการนับหน้าถือตาในฐานะนครหนึ่งที่ตั้งตามทางของพระเจ้า บัดนี้เยรูซาเล็มก็เป็นผู้ถูกเย้ยหยันทั้งไกลและใกล้ มันเสียชื่อไปแล้วเพราะความไม่ซื่อสัตย์ของมัน

6 ดูเถิด เจ้านายแห่งอิสราเอล ทุกคนซึ่งอยู่ในเจ้าก็โน้มไปในทางที่ทำให้โลหิตตกตามอำนาจของเขา มันคือครอบครัวของกษัตริย์ที่วางแบบอย่างในเรื่องความรุนแรงและการทำให้โลหิตตก ความชั่วของเยรูซาเล็มมาจากยอดบนสุดลงมา ซึ่งไม่ต่างจากครอบครัวของทรราชย์

อสค 22:7-8   **บิดามารดาถูกเหยียดหยามอยู่ในเจ้า คนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ก็ถูกเบียดเบียนอยู่ท่ามกลางเจ้า ลูกกำพร้าพ่อและหญิงม่ายก็ถูกข่มเหงอยู่ในเจ้า** ผู้พยากรณ์ท่านนี้เริ่มต้นรายการยืดยาวของความบาปเหล่านั้นของเยรูซาเล็ม ความคิดเบื้องต้นของข้อนี้ก็คือว่าบุตรทั้งหลายที่อยู่ในนั้นไม่เคารพบิดามารดาของตน นั่นคือพวกเขาเหยียดหยามบิดามารดาของตน พวกเขามีความผิดเป็นกิจวัตรในเรื่องการชู้กรร โจรเหล่านี้มักเดินทางที่ผ่านเข้ามา พวกเขาสร้างความพวกลูกกำพร้า เยรูซาเล็มใจจืดใจดำจริงๆ!

8 เจ้าได้ดูหมิ่นสิ่งบริสุทธิ์ของเรา และลบหลู่วันสะบาโตทั้งหลายของเรา นอกจากนี้เยรูซาเล็มยังดูหมิ่นสิ่งต่างๆของพระเจ้าด้วย พวกเขาเพิกเฉยวันสะบาโต

อสค 22:9-10   **ในเจ้ามีคนกล่าวร้ายเพื่อจะทำให้โลหิตตก และมีคนในเจ้าที่รับประทานบนภูเขา** มีคนกระทำอุจาดลามกท่ามกลางเจ้า นครนั้นเต็มไปด้วยพวกสายที่แข็งข้าว –

คนที่นำเรื่องราวต่างๆ ไปบอกต่อ ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้บริสุทธ์จึงถูกฆาตกรรมโดยหน่วยสังหาร มีการนับถือรูปเคารพอย่างเปิดเผยบนยอดเนินเขาสูงต่างๆแห่งเยรูซาเล็มและพื้นที่ต่างๆโดยรอบ เช่น บนภูเขามะกอกเทศ เป็นต้น ความบาปทางเพศทุกรูปแบบเพิ่มทวีขึ้นในเยรูซาเล็ม มันคือ นครแห่งความอูจาดลามก

10 ในเจ้ามีชายบางคนได้เห็นความเปลือยของบิดาเขา ในเจ้ามีคนที่กระทำหยาบเกียรติผู้หญิงที่ยังมีมลทินเพราะมีประจำเดือน ความคิดเบื้องต้นก็คือ ชายคนหนึ่งที่มีสัมพันธ์สาวทกับภรรยาของบิดาตน แม้นางอาจมิใช่มารดาของเขาก็ตาม ความคิดทั้งหมดนี้ก็น่าขยะแขยงและน่าเกลียด สิ่งนี้เกิดขึ้นทั่วเยรูซาเล็ม นอกจากนี้ในเยรูซาเล็ม พวกผู้หญิงก็ถูกข่มขืน กระทั่งในระหว่างการมีประจำเดือนของพวกเธอก็ตาม นั่นเป็นการขาดซึ่งศีลธรรมในนครนั้นอย่างต่ำช้า

อสค 22:11-12 คนหนึ่งกระทำการอันน่าสะอิดสะเอียนกับภรรยาของเพื่อนบ้าน อีกคนหนึ่งกระทำให้ลูกสะใภ้ของตนเป็นมลทินอย่างชั่วช้าลามก และอีกคนหนึ่งในพวกเจ้ากระทำหยาบเกียรติน้องสาวของเขาเอง คือลูกสาวของบิดาของตน ความบาปทางเพศของเยรูซาเล็มนั้นน่าเกลียดและแพร่กระจาย การเล่นชู้กับเพื่อนบ้านประดุจดังไปเป็นเรื่องปกติธรรมดาอย่างเห็นได้ชัด คนอื่นๆก็หลับนอนกับลูกสะใภ้ของตน กระนั้นคนอื่นๆอีกก็กำลังมีเพศสัมพันธ์กับพี่สาวน้องสาวของตน นี่บอกเป็นนัยว่ามันปราศจากความยินยอมพร้อมใจ นครนั้นจึงถวายตัวให้แก่การมักมากในกามและความวิปริตอันน่าเกลียด นั่นคือแหล่งชั่วร้ายแห่งความบาปทางเพศ

12 ในเจ้ามีคนรับสินบนเพื่อกระทำให้โลหิตตก เจ้าเอาดอกเบี๋ยและเอาเงินเพิ่มและทำกำไรจากเพื่อนบ้านของเจ้าโดยการบีบบังคับ และเจ้าได้ลืมนเราเสียด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ เยรูซาเล็มเสื่อมทรามอย่างที่สุด การคิดสินบน, การคิดดอกเบี๋ยและการค้ากำไรเป็นเรื่องปกติ การบูชิตซึ่งถูกขับเคลื่อน โดยความโลภเป็นสิ่งธรรมดา และที่แย่มากที่สุดก็คือ พระเจ้าตรัสว่าพวกเขาได้ลืมนเราองค์เสียแล้ว นั่นเป็นสาเหตุรากเหง้าแห่งความชั่วช้าส่วนที่เหลือ เพราะ

พวกเขาได้ล้มพระเจ้าเสียแล้ว ความเลื่อมทรมและความชั่วร้ายทั้งปวงที่ถูกหมายเหตุข้างบนจึงเพิ่มทวีขึ้น

อสค 22:13-14   **ดูเถิด เพราะฉะนั้นเราได้ฟาดมือของเราลงบนผลกำไรอธรรมที่เจ้าได้ และลงบนโลหิตที่อยู่ในหมูพวกเจ้าทั้งหลาย** ความคิดนี้อาจเป็นไปได้ว่า ‘ดูเถิด เราจึงจะฟาดด้วยมือของเรา’ พระเจ้าทรงปฏิญาณว่าจะฟาดเยรูซาเล็มด้วยการเจียมนติแห่งการพิพากษาเพราะความคดโกงและความรุนแรงในท่ามกลางพวกเขา

14 **ใจเจ้าจะทนได้หรือ และมือของเจ้าจะแข็งแรงอยู่หรือ ในวันที่เราจะเอาเรื่องกับเจ้า** เราคือพระเยโฮวาห์ที่ได้ล้นวาจาแล้ว และเราจะกระทำ เมื่อพระเจ้าทรงจัดการในการพิพากษา ไม่มีใครจะยืนอยู่ได้ และดังนั้นพระเจ้าจนทุกวันนี้จึงตรัสถามว่าผู้ใดสามารถทนอยู่ได้เมื่อพระองค์ทรงจัดการกับพวกเรา คำตอบนั้นชัดเจนอยู่แล้ว เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับเยรูซาเล็ม ผลที่ตามมาเหล่านั้นก็เป็นบันทึกทางประวัติศาสตร์แล้ว ไม่มีใครยืนอยู่ได้เมื่อพระเจ้าทรงจัดการกับเขา นั่นเป็นความจริงในขณะนั้น มันเป็นเรื่องจริงจนถึงยามนี้ มันจะเป็นเช่นนั้นเสมอไป

อสค 22:15-16   **เราจะให้เจ้ากระจัดกระจายไปในหมู่ประชาชาติ และกระจ่ายเข้าไปตามประเทศต่างๆ และเราจะเผาเอาความโศกออกจากเจ้าเสีย** การพิพากษาอันคงทนต่ออัสราเอลคือ การกระจัดกระจายพวกเขาไปทั่วโลกของคนต่างชาติดังที่ทรงสัญญาไว้ นั่นยังดำเนินต่อมาจนทุกวันนี้ ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะชำระความบาปที่ฝังรากลึกลงของอัสราเอลออกไปเสีย หน้าที่นั้นยังมีอยู่ต่อไป

16 **เจ้าจะได้มรดกของเจ้าเพราะตัวเจ้าเองท่ามกลางสายตาของประชาชาติ และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์"** ความคิดโดยนัยนี้ก็คือว่า อัสราเอลเคยเป็นมรดกของพระเจ้า แต่บัดนี้ทั้งหมดที่พวกเขามีคือ ที่ดินต่างๆอันจำกัดจำเขี่ยของพวกเขาเอง พวกเขาได้แลกเปลี่ยนการเป็นทาสแห่งความมั่งคั่งอันไม่รู้สิ้นสุดของพระเจ้ากับหลักทรัพย์อันขาดรุ่งริ่งของพวกเขาเอง นอกจากนี้ บรรดาชาวโลกที่เหลือก็ทราบเรื่องนั้นและหัวเราะกึกกัก แต่ในการทำเช่นนั้น อัสราเอลจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

อสค 22:17-18 และพระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า เนื้อหาอีกตอน ถูกเกริ่นนำโดยหมายเหตุสิทธิอำนาจจากพระเจ้าของมัน

18 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สำหรับเราวงศ์วานอิสราเอลกลายเป็นขี้โลหะ เขาทั้งสิ้นเป็นทองสัมฤทธิ์ ดีบุก เหล็ก และตะกั่วในเตาหลอม เขาเป็นขี้โลหะเงินไปหมด ขี้โลหะคือตะกอนที่ถูกตักออกจากหม้อของช่างหลอม แทนที่จะเป็นทองคำแก่พระเจ้า อิสราเอลกลับเป็นเหมือนทองเหลือง (นั่นคือ ทองแดง), ดีบุก, เหล็กหรือตะกั่ว – ทั้งหมดเป็นโลหะที่ด้อยกว่า นอกจากนี้ โปรดสังเกตด้วยถึงความตกต่ำเป็นลำดับในเรื่องมูลค่า เช่นเดียวกับที่เงินด้อยค่ากว่าทองคำ ขี้โลหะก็ยังด้อยค่าเข้าไปใหญ่ ดังนั้นอิสราเอลจึงเริ่มไร้ค่ามากขึ้นเรื่อยๆต่อพระเจ้า

อสค 22:19-20 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าเจ้าเป็นขี้โลหะไปเสียทั้งสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมเจ้าไว้ท่ามกลางเยรูซาเล็ม เพราะความเสื่อมทรามลงของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงเตือนถึงวิกฤติที่จะมา

20 อย่างที่คนเขารวบรวมเงิน ทองสัมฤทธิ์และเหล็ก และตะกั่วและดีบุกไว้ในเตาหลอม เพื่อเอาไฟพ่นรดให้มันละลาย ดังนั้นเราจะรวบรวมเจ้าด้วยความกริ้วและด้วยความพิโรธของเรา และเราจะใส่เจ้ารวมไว้ให้เจ้าละลาย เหมือนกับที่โลหะต่างๆที่ด้อยกว่าถูกนำไปยังเตาหลอมของช่างหลอมเพื่อที่จะถูกทำให้ละลาย อิสราเอลก็กำลังจะถูกวางในเบ้าหลอมของช่างหลอมและถูกทำให้ละลายเช่นกัน

อสค 22:21-22 เราจะรวบรวมเจ้า และเอาเพลิงแห่งความพิโรธของเราพ่นเจ้า และเจ้าจะละลายอยู่ท่ามกลางนั้น เหมือนกับที่ช่างตีเหล็กใช้ที่สูบลมเพื่อเพิ่มความร้อนแรงของเตาหลอมของตน พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าจะเพิ่มไฟแห่งพระพิโรธของพระองค์ต่อผู้เยรูซาเล็มเช่นกัน อีกไม่นานพวกเขาจะถูกหลอมให้ละลายในไฟแห่งพระพิโรธของพระองค์

22 เงินละลายอยู่ในเตาหลอมฉันใด เจ้าทั้งหลายจะละลายอยู่ท่ามกลางเพลิงฉันนั้น และเจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ได้เทความกริ้วของเราลงเหนือเจ้า" เหมือนกับที่เงินถูกละลาย

ในเตาหลอมของช่างหลอม เสรฐาเหล็กก็จะถูกละลายโดยเตาหลอมแห่งการพิพากษาของพระเจ้าเช่นกัน และพวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดที่จะเกรงกลัวพระพิโรธของพระเจ้า

อสค 22:23-24 และพระวอนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า เนื้อหาอีกส่วนถูกเกริ่นนำโดยหมายเหตุอีกครั้งถึงแหล่งที่มาของมันว่ามาจากพระโอษฐ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

24 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับแผ่นดินนั้นว่า เจ้าเป็นแผ่นดินที่ไม่ได้รับการชำระ หรือฝนมิได้ชะในวันพิโรธ ยูดาห์คือแผ่นดินที่มีได้ถูกชำระให้สะอาดจากความบาปของเธอ ห่าฝนเย็นน้ำแห่งพระพรต่างๆของพระเจ้าจะไม่ตกลงมาในวันแห่งความเดือดดาลของพระเจ้าต่อผู้มัน

อสค 22:25-26 มีการวางแผนร้ายระหว่างพวกผู้พยากรณ์ท่ามกลางแผ่นดินนั้น เป็นเหมือนสิ่งโศก่ารามฉีกเยื่ออยู่ เขาทั้งหลายกินชีวิตมนุษย์ เขาบริบทร์พยัสสมบัติและสิ่งประเสริฐไป เขาได้กระทำให้เกิดหญิงม่ายมีขึ้นมากมายท่ามกลางแผ่นดินนั้น พวกผู้พยากรณ์แห่งยูดาห์ได้เสื่อมทราม คดโกงและทารุณไปเสียแล้ว มีการฮั้วกันระหว่างพวกผู้พยากรณ์เพื่อปิดบังความโลภและความน้อฉลของตน พวกเขาเป็นเหมือนสิ่งโศก่ารามฉีกเยื่อซึ่งฉีกกินดวงวิญญาณทั้งหลายที่ไม่ระวังตัว พวกเขาได้ชูครีต 'รางวัลการกระทำทางวิชาชีพ' แพงเกินควรสำหรับบริการต่างๆด้านคำพยากรณ์ของพวกเขา (แม้พวกเขาเป็นผู้พยากรณ์เท็จก็ตาม) ผ่านทางคำพยากรณ์เท็จเหล่านั้นของพวกผู้พยากรณ์เท็จแห่งยูดาห์ สามีสหลายคนได้ถูกสังหารในสงครามครั้งก่อนๆกับบาบิโลนอันทำให้เกิดหญิงม่ายจำนวนมาก มากกว่านี้อีกกำลังจะมา

26 ปุโรหิตของเขาได้ละเมิดราชบัญญัติของเรา และได้ลบหลู่สิ่งบริสุทธิ์ของเรา เขามิได้แยกแยะความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บริสุทธิ์และสิ่งสามัญ เขามิได้แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างของมลทินและของสะอาด เขาได้ซ่อนนัยน์ตาของเขาไว้จากวันสะบาโตของเรา ดังนั้นแหละเราจึงถูกลบหลู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย พวกผู้พยากรณ์ไม่เพียงน้อฉลเท่านั้น แต่พวกปุโรหิตก็เป็นเช่นนั้นด้วย พวกเขาได้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติของพระเจ้า พวกเขาได้ใช้เครื่องมือศักดิ์สิทธิ์ต่างๆของพระวิหารเพื่อจุดประสงค์ต่างๆอันสามัญ พวกเขาได้ลบความแตกต่างระหว่างสิ่งบริสุทธิ์กับสิ่งมลทินเสียแล้ว ไม่ว่าจะเป็นคนหรือสิ่งต่างๆที่บริสุทธิ์ก็ตาม พวกปุโรหิตของพระ

เยโฮวาห์เพิกเฉยวันสะบาโต กล่าวโดยสรุป พวกปุโรหิต – คนเหล่านั้นที่ควรวางแบบอย่าง - ได้ก่ออาชญากรรมทางศาสนาจากสิ่งบริสุทธิ์

อสค 22:27-29   **เจ้านายในท่ามกลางแผ่นดินเป็นเหมือนสุนัขป่าที่ฉีกเหยื่อ ทำให้โลหิตตก ทำลายชีวิตเพื่อจะเอากำไรที่อัสถัย** พวกเจ้านายแห่งยูดาห์ คือเหล่าบุตรชายและหลานชายแห่งราชวงศ์กษัตริย์เป็นเหมือนสุนัขป่าที่ตะกละ ซึ่งกินคน ไร้ผิดและคนที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้แห่งแผ่นดินนั้น นีบอกเป็นนัยถึงการชูครีด การน้อ โกง การลักขโมย และเลวร้ายยิ่งกว่านั้นอีก

28 และผู้พยากรณ์ของแผ่นดินนั้นก็ฉาบด้วยปูนขาว ให้เขาเห็นนิมิตเท็จ และให้คำทำนายมูสาแก่เขา โดยกล่าวว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้' ในเมื่อพระเยโฮวาห์มิได้ตรัสเลย ชนชั้นศาสนาเมื่ออาชีพแห่งยูดาห์ได้หลอกลวงประชาชาตินั้นด้วยคำพยากรณ์เท็จต่างๆ ที่มูสาเรื่องสันติภาพเมื่อจะไม่มีสันติภาพเลย พวกเขาอ้างอิงอย่างหน้าไม่อายว่าพูดแทนพระเจ้าเมื่อพระองค์มิได้ตรัสแก่หรือผ่านทางพวกเขาเลย พวกเขาเป็นเหล่านักเทศน์หัวเสรีที่ละทิ้งความจริงในยูดาห์สมัยนั้น ดู เอเสเคียล 13:10, เยเรมีห์ 6:14 และ 27:9-10

29 ประชาชนแห่งแผ่นดินกระทำการบีบคั้นและกระทำโจรกรรม เออ เขาบีบบังคับคนยากจนและคนขัดสน และบีบคั้นคนต่างด้าวอย่างอยุติธรรม ดังนั้นเหล่าประชาชนสามัญแห่งแผ่นดินนั้นก็บีบบังคับกันและกันด้วย พวกเขาทำการชูครีดและน้อ โกง พวกเขาปกปิดคนยากจนและคนขัดสนและเอาเปรียบพวกนักเดินทางที่เคราะห์ร้าย ยูดาห์และเยรูซาเล็มน้อฉลตั้งแต่ชั้นบนของมันจนถึงชั้นล่างสุดของสังคม

อสค 22:30-31   **และเราก็ตวงหาสักคนหนึ่งในพวกเขาซึ่งจะสร้างรั้วต้นไม้และยืนอยู่ในช่องโหว่ต่อหน้าเราเพื่อแผ่นดินนั้น เพื่อเราจะมีได้ทำลายมันเสีย แต่ก็หาไม่ได้สักคนเดียว** ทว่าประชาชาติอันเสื่อมทรามของยูดาห์และนครหลวงที่ชั่วยิ่งกว่าของมัน พระเจ้าทรงแสวงหากระทั่งชายคนหนึ่ง พระองค์ทรงแสวงหาชายคนหนึ่งที่จะเป็นรั้วต้นไม้ต่อสู้ความชั่วนั้น พระองค์ทรงแสวงหาชายคนหนึ่งที่จะยืนในช่องโหว่นั้นของกำแพงเหล่านั้นที่พังแห่งความชอบธรรม ศีลธรรมและการเป็นอย่างพระเจ้า เยเรมีห์ยังอยู่ในเยรูซาเล็มแต่เขาก็ถูกจำคุกเพราะการ

เทศนาของเขา นำเสรีภาพที่ไม่มีชายอีกสักคนในเยรูซาเล็มหรือยูดาห์ที่ถูกใช้โดยพระเจ้าได้เพื่อ
ต้านทานการโจมตีของความชั่ว ไม่มีคนชอบธรรมสักคนในนั้นที่สามารถยับยั้งการพิพากษาของ
พระเจ้าได้ เยรูซาเล็มได้กลายเป็นเหมือนโสโดมไปเสียแล้ว ไม่มีแม้แต่คนชอบธรรมสักคนเดียว
หลงเหลืออยู่ พวกเขาแย่กว่าโสโดม ดู ปฐมกาล 18:32

31 ฉะนั้นเราจึงเทความกริ้วของเราลงเหนือเขา เราได้เผาผลาญเขาด้วยเพลิงพิโรธของ
เรา เราได้ตอบสนองตามการประพฤติของเขาเหนือศีรษะเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้
แหละ" พระเจ้าทรงใช้บาบิโลนมาต่อสู้อยู่เยรูซาเล็มสองครั้งแล้วในปี 605 ก่อน ค.ศ. และ 596 ก่อน
ค.ศ. กระนั้นพวกเขาก็ยังไม่เข็ด ดังนั้นการพิพากษาที่เลวร้ายยิ่งกว่ากำลังจะมาในการรุกรานครั้ง
สุดท้ายโดยบาบิโลน ยูดาห์ได้ล้มรสพระพิโรธของพระเจ้าแล้วและมากกว่านี้กำลังจะมา แม้การ
พิพากษาครั้งสุดท้ายยังมาไม่ถึง มันก็อยู่ระหว่างทางแล้วและพระเจ้าตรัสถึงมันราวกับว่าเป็นข้อ
เท็จจริงที่สำเร็จแล้ว มันแน่เสียยิ่งกว่าแน่

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 23: ในบทอันน่าทึ่งนี้ พระเจ้าทรงเปรียบเทียบทั้งสองวงศ์วานของ
อิสราเอลว่าเป็นเหมือนกับสองพี่น้องสาวก็ ภาพเปรียบเทียบนี้คล้ายกับภาพเปรียบเทียบในบทที่ 16 อย่างไร
ก็ตาม ตรงนี้ไม่ได้กล่าวถึงการละเมิดพันธสัญญาสมรสฝ่ายวิญญาณกับพระเจ้าและการนับถือ
รูปเคารพต่างๆของอิสราเอลมากเท่ากับจิตใจที่รักโลกของพวกเขาและการที่พวกเขาสนใจใน
การเป็นพันธมิตรกับคนนับถือพระต่างตัวแทนที่จะเป็นพระเจ้า เรื่องเล่าเปรียบเทียบของการทำ
ผิดศีลธรรมทางเพศอันน่าเกลียดถูกใช้อีกครั้งเพื่อบรรยายภาพการนับถือรูปเคารพอันน่าเกลียด
ของอิสราเอล

อสค 23:1-3 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า เอเสเคียลหมายเห
ตุเรื่อยๆถึงแหล่งที่มาแห่งข้อความของเขา – “พระวณะของพระเยโฮวาห์”

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย มีผู้หญิงสองคน เป็นบุตรสาวมารดาเดียวกัน ขณะที่เรื่องเล่า
เปรียบเทียบแห่งคำอุปมานี้ค่อยๆเผยให้เห็น หญิงสองคนนี้เห็นได้ชัดว่าหมายถึงวงศ์วานทั้งสอง

ของอิสราเอลซึ่งถูกระบุรูปพรรณในนครหลวงทั้งสองของพวกมัน – สะมาเรียและเยรูซาเล็ม ดู
ข้อ 4

3 เธอเล่นซู้ในอียิปต์ เธอเล่นซู้ตั้งแต่สาว ๆ ณ ที่นั่นถิ่นของเธอถูกเกล้าคลึง และออก
พรหมจารีของเธอก็ถูกจับต้อง การเสียดสีของเรื่องนี้ก็คือว่าทั้งสองวงศัวานของอิสราเอลใจง่าย
ฝ่ายวิญญาณมาตั้งแต่สมัยแรกๆแห่งประวัติศาสตร์แห่งชาติของตน – เหมือนพวกหญิงสาว
ใจง่ายที่เต็มใจทำการล่วงประเวณี กระทั่งตอนที่อิสราเอลอยู่ในอียิปต์ ซึ่งเป็นสมัยแรกๆแห่ง
ประวัติศาสตร์ระดับชาติของพวกเขาที่ยังเกี่ยวในการนับถือรูปเคารพแล้ว คุณหญิงสาวที่ทำผิด
ศีลธรรมซึ่งเต็มใจให้ถิ่นของพวกเขาถูกเกล้าคลึงโดยใครก็ได้ อิสราเอลก็เป็นภากฝ่ายวิญญาณ
คำที่แปลเป็น **อก (คาด)** หมายถึงหัวนมของถิ่นผู้หญิง ภาพเปรียบเทียบกล่าวถึงถิ่นซึ่งถูกเปิดเผย ถูก
คลึงเกล้าและถูกบีบเค้นจนถึงจุดที่ฟกช้ำ ความคิดที่ใหญ่กว่าก็หมายถึงกิจกรรมทางเพศนอก
สมรส (นั่นคือ การล่วงประเวณี)

อสค 23:4-6 คนที่ชื่อโอโฮลาห์และโอโฮลีบาห์เป็นชื่อน้องสาว ทั้งสองมาเป็น
ของเรา ทั้งสองเกิดบุตรชายหญิง เรื่องชื่อนั้น โอโฮลาห์คือสะมาเรีย และโอโฮลีบาห์คือเยรูซาเล็ม
ดังที่หมายเหตุไว้ในเนื้อความนี้ โอโฮลาห์ เป็นชื่อเชิงอุปไมยที่ใช้เรียกแทนสะมาเรีย โดยเป็น
ตัวแทนของอาณาจักรฝ่ายเหนือขณะที่โอโฮลีบาห์ เป็นชื่อเชิงอุปไมยที่ใช้เรียกแทนเยรูซาเล็ม
ซึ่งเป็นตัวแทนของยูดาห์ ชื่อ โอโฮลาห์ มีความหมายตรงตัวว่า ‘เต็นท์ของเธอเอง’ และ โอโฮลี
บาห์ มีความหมายว่า ‘หญิงแห่งเต็นท์นั้น’ หรือ ‘เต็นท์นั้นอยู่ในเธอ’ ความหมายโดยนัยที่น่าจะ
ใช้ก็คือว่าการนมัสการพระเจ้าครั้งแรกในอิสราเอลอยู่ในเต็นท์หลังหนึ่ง – พลับพลา นั้น กล่าว
อย่างเจาะจงยิ่งขึ้น เต็นท์ของพระเจ้าถูกตั้งอย่างถาวรในที่สุดที่เยรูซาเล็มในพระวิหารนั้น
อิสราเอลในการแบ่งเป็นสองส่วนของมันคือประชาชนแห่งเต็นท์นั้น – พลับพลาและพระวิหาร
ของพระเจ้า

5 โอโฮลาห์เล่นซู้เมื่อเธอเป็นของเรา เธอหลุมหลงพวกคนรักของเธอ คืออัสซีเรียเพื่อนบ้าน
ของเธอ แม้พวกเธอมีมรดกฝ่ายวิญญาณอันเป็นเอกลักษณ์ โอโฮลาห์ (สะมาเรีย) ก็เข้าเล่นซู้ฝ่าย

วิญญาณกับอัสซีเรีย อาณาจักรฝ่ายเหนือไม่เพียงรับเอาการนับถือรูปเคารพของอัสซีเรียเท่านั้น แต่ร่วมเป็นพันธมิตรกับพวกเขาด้วย ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 15:19; 16:7, 9; 17:3 และ โสเสยา 8:9 แม้ อิสราเอลเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าในฐานะภรรยาแห่งพันธสัญญาของพระองค์ โอโฮลาห์ก็ ยิ่งกว่าเต็มใจที่จะแสดงออกถึงศรัทธาอันไม่บริสุทธิ์ (ความปรารถนาทางเพศ) ที่มีต่อเหล่าเพื่อน บ้านชาวอัสซีเรียของเธอ

6 ซึ่งแต่งกายสีม่วง และเป็นเจ้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่เพิ่ง ปรารถนา พลม้าขี่ม้า คนอัสซีเรียเท่และหล่อในชุดเครื่องแบบสีฟ้าของตน สำหรับหญิงสาวคน หนึ่งที่ค้นหาใจและใจง่าย คนอัสซีเรียดูเหมือนจะเป็น ‘หนุ่มหล่อล้ำ’ ที่น่าปรารถนาซึ่งเธอ เต็มใจที่จะให้ทำและช่วยวน ภาพเปรียบเทียบนี้กล่าวถึงหญิงสาวใจง่ายที่ค้นหาใจคนหนึ่งซึ่ง ‘ถูก ปลูกเร้า’ โดยพวกเพื่อนบ้านผู้ชายรูปหล่อของเธอ อิสราเอลก็เป็นเช่นนั้นฝ่ายวิญญาณและฝ่าย ศีลธรรม

อสค 23:7-8 เธอเล่นชู้กับคนเหล่านี้ ซึ่งเป็นบุคคลที่คัดเล็กลงแล้วของอัสซีเรีย ทุกคน และเธอก็กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพของทุกคนที่เธอลุ่มหลงนั้น ดังนั้น โอโฮ ล่าห์จึงให้ทำและมีเพศสัมพันธ์กับเหล่าเพื่อนบ้านรูปหล่อของเธอ – พวกเขาทุกคน – ที่เธอมีใจ กำหนดให้ ภาพเปรียบเทียบของการมกมากในกามและการสำส่อนอันน่าเกลียดจึงถูกประยุกต์ใช้กับ ความอุจาดลามกฝ่ายวิญญาณของอิสราเอลในการทำให้พวกเขาเป็นมลทิน ไปโดยรูปเคารพเหล่า นั้นของอัสซีเรีย

8 เธอมิได้เลิกการเล่นชู้ซึ่งเธอได้นำมาจากอียิปต์ เพราะว่าเมื่อยังสาวอยู่คนหนุ่มก็เข้า นอนกับเธอ และจับต้องอกพรหมจารีของเธอ และเทราคะของเขาให้แก่เธอ โอโฮลาห์เริ่ม พฤติกรรมอันสำส่อนและลามกของเธอในอียิปต์โดยยอมให้พวกผู้ชายชาวอียิปต์มีเพศสัมพันธ์ กับเธอและคลั่งเคล้นเธอแม้ในยามที่เธอยังเป็นเด็กสาวอยู่ แม้เที่ยวไปคบกับพวกผู้ชายชาวอัส ซีเรียในเวลาต่อมา โอโฮลาห์ก็ยังร่วมหลับนอนกับพวกผู้ชายอียิปต์อยู่เหมือนเดิม นี่เป็นภาพ ของหญิงคนหนึ่งที่สำคัญลามกและผิดศีลธรรมสุดๆ อิสราเอลจึงเป็นเช่นนี้ในสายพระเนตร

ของพระเจ้าเพราะเธอเต็มใจที่จะนมัสการรูปเคารพต่างๆจากอัสซีเรียขณะที่ยังนับถือปวงพระ
ของอียิปต์อยู่เหมือนเดิม

อสค 23:9-10 เพราะฉะนั้นเราจึงมอบเธอให้ตกอยู่ในมือพวกคนรักของเธอ คือ
ในมือคนอัสซีเรียซึ่งเธอลุ่มหลงนั้น พระเจ้าจึงทรงมอบโอโฮลาห์ไว้ในมือของบรรดาผู้รักชาว
อัสซีเรียของเธอที่เธอมีใจกำหนัดนั้น เรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้กล่าวชัดเจนว่าสุดท้ายแล้วอัสซีเรียก็
โจมตีและกวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือไปเป็นเชลย อิสราเอลได้เล่นหูเล่นตากับรูปเคารพและ
ค่านิยมเหล่านั้นของคนอัสซีเรียที่นับถือพระต่างด้าวเพียงเพื่อที่จะถูกพิชิตโดยคนเหล่านั้น

10 ผู้เหล่านี้เผยความเปลือยเปล่าของเธอ เขาจับบุตรชายหญิงของเธอ และฆ่าเธอเสีย
ด้วยดาบ เธอจึงเป็นคำเยาะเย้ยท่ามกลางผู้หญิงทั้งหลาย ในเมื่อได้พิพากษาลงโทษเธอแล้ว การ
เสียดสีอันขมขื่นก็คือว่าชายเหล่านี้ที่โอโฮลาห์ได้ให้ทำและหลับนอนด้วยบัดนี้หันมาต่อสู้อเธอ
แล้ว เธอถูกเปลื้องผ้าประจานและถูกทำให้อับอายขายหน้า ลูกๆของเธอถูกพาไปจากเธอและเธอ
ถูกฆ่าตายในที่สุด เธอเริ่มฉาวโฉ่ในฐานะหญิงทรมานคนหนึ่งที่ถูกประหารชีวิตในที่สุด เรื่องเล่า
เปรียบเทียบนี้กล่าวชัดเจนว่าอิสราเอลที่ใจง่ายฝ่ายวิญญาณถูกจับโดยคนอัสซีเรียในที่สุดซึ่งเป็น
ผู้ที่เธอได้ร่วมเป็นพันธมิตรด้วย พวกเขากวาดต้อนอาณาจักรฝ่ายเหนือออกไปจากแผ่นดินของ
เธอและสะมาเรียในฐานะอาณาจักรหนึ่งก็ไม่มีอยู่อีกต่อไป พระเจ้าทรงพิพากษาพวกเขาแล้ว

อสค 23:11-12 เมื่อโอโฮลิบาห์น้องสาวของเธอเห็นเช่นนั้น เธอก็ทรมานเสียยิ่งกว่า
พี่สาวในเรื่องการลุ่มหลง และในการเล่นชู้ซึ่งทรมานเสียยิ่งกว่าพี่สาว คราวนี้จุดสนใจหลักเปลี่ยน
ไปยังโอโฮลิบาห์ซึ่งก็คือเยรูซาเล็ม โอโฮลิบาห์รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับพี่สาวของเธอที่อยู่ทางเหนือ
แล้ว กระนั้นเธอก็ร่ำไยยิ่งกว่าในความสำส่อนของเธอเสียอีก ค้นหาทางเพศอันไม่บริสุทธิ์ของเธอ
เธอก็ใหญ่โตยิ่งกว่าของพี่สาวที่ชื่อเสียของเธอ โอโฮลิบาห์กลายเป็นหญิงแพศยาอย่างที่สุดและ
แย่ยิ่งกว่าโอโฮลาห์เสียอีก ดังนั้นยูดาห์จึงเข้าส่วนในการนับถือรูปเคารพมากกว่าสะมาเรีย ดู เอ
เสเคียล 16:47,51 และเยเรมีย์ 3:11

12 เธอลุ่มหลงอัสนีเรียเพื่อนบ้านของเธอ เข้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ซึ่งแต่งเกราะเต็ม พลม้าจี่ม้า ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่พึงปรารถนา เช่นเดียวกับพี่สาวของเธอที่อยู่ฝ่ายเหนือ โอโฮลีบาห์แสดงออกถึงตัณหาทางเพศอย่างเปิดเผยที่มีต่อเหล่านายทหารอัสนีเรียรูปหล่อที่อยู่ในเครื่องแบบแสนเท่ของพวกเขา คุณหญิงใจง่ายคนหนึ่งที่มีใจกำหนดให้แก่ทหารรูปหล่อคนหนึ่งที่สวมเครื่องแบบ โอโฮลีบาห์ก็มีใจกำหนดให้แก่เหล่านายทหารอัสนีเรียเช่นกัน ดังนั้นอาห์สภษัตริย์แห่งยูดาห์จึงใช้ไปยังทีกัลทปิเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสนีเรียเพื่อขอความช่วยเหลือ เขายังเอาแบบของแท่นบูชาหนึ่งกลับมาด้วยและสั่งให้สร้างแท่นหนึ่งเหมือนมันที่เยรูซาเล็ม ดู 2 พงศกษัตริย์ 16:7-12

อสค 23:13-16 และเราเห็นว่าเธอมีมลทินเสียแล้ว เธอทั้งสองก็เดินทางเดียวกัน พระเจ้าทรงเห็นว่าทั้งโอโฮลาห์และโอโฮลีบาห์ (นั่นคือสะมาเรียและเยรูซาเล็ม) เป็นมลทินไปแล้ว เธอทั้งสองได้หันไปสู่การนับถือรูปเคารพเหมือนหญิงผิวดำคนหนึ่งหันไปสู่การล่าสอน

14 แต่เธอยังเล่นขี้ขี้ขึ้น เมื่อเธอเห็นรูปคนอยู่บนผนัง เป็นรูปคนเคลเดียเขียนด้วยสีแดงเข้ม โอโฮลีบาห์เพิ่มการลามกและการล่าสอนของเธอ ขณะให้ความบันเทิงเหล่าผู้รักชาวอัสนีเรียของเธออยู่นั้น โอโฮลีบาห์ก็ค้นพบรูปภาพผู้ชายชาวเคลเดียบนผนังหนึ่ง ข้อความจะแสดงให้เห็นว่าเธอมีใจกำหนดให้แก่ชายเหล่านี้เช่นกัน การประยุกต์ใช้ที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่ายูดาห์เริ่มทราบถึงรูปเคารพต่างด้าวเหล่านั้นของบาบิโลนและปรารถนาพวกมันเช่นกัน ตัณหาของยูดาห์ที่มีให้แก่บรรดารูปเคารพของพระต่างด้าวนั้น ไม่รู้จักอ้อม

15 มีเข็มขัดคาดเอว มีผ้าโพกศีรษะชายห้อยอยู่ ทุกคนเป็นเหมือนนายทหาร เป็นรูปชาวบาบิโลน ซึ่งแผ่นดินเดิมของเขาคือเคลเดีย รูปเหล่านั้นของเหล่าชายชาวบาบิโลนแสดงให้เห็นหนุ่มหล่อๆพร้อมกับผ้าโพกแบบชาวตะวันออก นั่นคือ พวกผู้ชายที่เห็น ได้ชัดว่าเป็นพวกเจ้านายแห่งบาบิโลน

16 เมื่อเธอเห็นรูปนั้นก็ลุ่มหลงเขาเสียแล้ว และส่งผู้สื่อสารไปหาเขาที่เคลเดีย คุณพวงผู้ชายที่ดูรูปภพสาว ๆ และมีใจกำหนัดให้พวกเธอ โอโฮลีบาห์ในฐานะผู้หญิงคนหนึ่งก็มีใจกำหนัดให้แก่รูปภพของพวกเจ้านายชาวบาบิโลนเช่นกัน นอกจากนี้ เธอไม่เพียงมีใจกำหนัดในตัวพวกเขาเท่านั้น เธอยังใช้พวกผู้สื่อสารไปหาพวกเขาและชวนพวกเขาให้มาร่วมหลับนอนกับเธอด้วย โอโฮลีบาห์ได้เสื่อมทรามลงกลายเป็นหญิงชั้นต่ำที่ลามกและตัณหาจัดจริงๆ ดังนั้นพอได้ทราบเกี่ยวกับปวงพระของบาบิโลน ยูดาห์ก็เชิญพวกมันมายังเยรูซาเล็ม

อสค 23:17-18   ชาวบาบิโลนก็มาหาเธอถึงเตียงรัก และเขาก็กระทำให้เธอเป็นมลทินด้วยราคาของเขา หลังจากที่เธอโสโครกกับเขาแล้ว จิตใจเธอก็เบื่อหน่าย พอเล่าเรื่องเล่าเปรียบเทียบกับหญิงกาคีคนหนึ่งต่อไป พระเจ้าก็ทรงพรรณนาว่าพวกเจ้านายชาวบาบิโลนมาหาโอโฮลีบาห์และมีเพศสัมพันธ์อันลามกกับเธอ ทำให้เธอเป็นมลทินและทำผิดต่อแม่แต่ศีลธรรมอันต่ำทรามของเธอด้วย ความคิดก็คือว่าคนบาบิโลนได้เอาเปรียบโอโฮลีบาห์เหลือเกินจนเธอขยะแขยงพวกเขาและไม่อยากเห็นหน้าพวกเขาอีก ดังนั้นยูดาห์จึงเรียนรู้ในเวลาไม่นานจากการรุกรานหลายครั้งของบาบิโลนว่าบาบิโลนเป็นศัตรูของเธอ

18 เมื่อเธอได้ทำการเล่นชู้เสียอย่างเปิดเผย และเธอตำแดงความเปลือยเปล่าของเธอ จิตใจเธอก็เบื่อหน่ายเธอ อย่างที่จิตใจเราเบื่อหน่ายพี่สาวของเธอ ดังนั้น โอโฮลีบาห์จึงเปิดเผยตัวเองว่าเป็นหญิงแพศยาคนหนึ่งเมื่อเธอเปิดเผยความเปลือยเปล่าของเธอแก่ผู้รักหลายคนของเธอ พระเจ้าทรงหมดความอดทนแล้ว พระองค์ทรงขยะแขยงและตกตะลึงอย่างที่สุดกับความอูจาดลามก (ทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายศีลธรรม) ของเยรูซาเล็ม พระองค์จึงทรงหันมาต่อสู้อูดาห์เหมือนกับที่พระองค์ได้ทรงหันมาต่อสู้อัสมาเรีย

อสค 23:19-21   ถึงกระนั้นเธอยังทวิการเล่นชู้ของเธอขึ้นอีก โดยหวนระลึกถึงเมื่อครั้งยังสาวอยู่ เมื่อเธอเล่นชู้อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ แม้เธอได้ทำตัวเหินห่างไปจากพระเจ้าแล้ว โอโฮลีบาห์ก็ทวิความสำส่อนและความอูจาดลามกของเธอให้มากขึ้น เธอระลึกถึงสมัยก่อนเมื่อเธอเคยเป็นวัยรุ่นในอียิปต์และปรารถนาสิ่งเหล่านั้นมากขึ้นอีก เช่นเดียวกัน แม้อูดาห์

ได้อุ้มจากบาบิโลนแล้ว พวกเขาก็แสวงหาบรรดารูปเคารพพระต่างด้าวจากที่อื่นๆอีก รวมถึง
ปวงพระแห่งอียิปต์เมื่อนานมาแล้วด้วย

20 เธอลุ่มหลงผู้ของเธอนั้น ลำเนื้อของเขาก็เหมือนของลา และของเขาก็เหมือนของม้า
ด้วยคำบรรยายที่ทำให้เห็นภาพชัดเจน พระเจ้าทรงใช้ภาษาตรงไปตรงมาเพื่อพรรณนาถึงตัณหา
ของโอโฮลิบาห์ (นั่นคือ เยรูซาเล็ม) คำที่แปลเป็น ลุ่มหลง (อาภัก) ตลอดทั้งบทนี้มีความหมายว่า
'ตัณหาทางเพศ' ในบริบทของบทนี้ ความหมายก็คือตัณหาทางเพศที่ไม่รู้จักอ้อม ความคิดก็คือว่า
พวกผู้ชายในอียิปต์ขึ้นชื่อว่ามิอวัยวะเพศขนาดใหญ่พิเศษพร้อมน้ำเชื้อปริมาณมาก ภาพเปรียบเทียบ
เป็นภาพของพวกลาและม้า โอโฮลิบาห์ระลึกถึงลักษณะเฉพาะตัวเหล่านั้นของเหล่าผู้ชายชาว
อียิปต์ของเธอในสมัยเก่าก่อนและมีใจกำหนดถึงพวกเขาอีกครั้งเพื่อมาเติมเต็มตัณหาของเธอ
และดังนั้นยูดาห์จึงได้หมายพึ่งอียิปต์เพื่อขอความช่วยเหลือและการเป็นพันธมิตรเมื่อเศเดคียาห์
กบฏต่อเนบูคัดเนสซาร์ ความคิดนี้ก็คือว่ายูดาห์ยิ่งกว่าเต็มใจที่จะกลับไปหาโลกแทนที่จะ
แสวงหาพระเจ้าของเธอเพื่อขอความช่วยเหลือ

21 ดังนี้แหละ เขาก็อาศัยในราคะเมื่อเข้ายังสาวอยู่ เมื่อคนอียิปต์จับต้องอกของเจ้า และ
เคล้าคลึงหัวนมสาวของเจ้า" โอโฮลิบาห์ระลึกถึงสมัยแรกๆแห่งการทำผิดศีลธรรมของเธอเมื่อ
เธอยอมให้พวกผู้ชายชาวอียิปต์คลึงเคล้นหน้าอกของเธอตอนเป็นวัยรุ่น นี่บอกเป็นนัยว่าเธอมี
ความทรงจำที่ดีเกี่ยวกับมัน แม้ที่เดียวยูดาห์เต็มใจที่จะแสวงหาการเป็นพันธมิตรกับอียิปต์ใน
สมัยที่ภัยคุกคามจากบาบิโลนก่อตัวขึ้น แต่พระเจ้าทรงรังเกียจการเหล่านี้ทั้งสิ้น

อสค 23:22-24 เพราะฉะนั้น โอ โอโฮลิบาห์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
ดังนี้ว่า "ดูเถิด เราจะเร้าคนรักที่จิตใจเจ้าเบื่อหน่ายแล้วนั้นให้มาสู่เจ้า และเราจะนำเขามาสู่เจ้า
จากทุกด้าน บัดนี้พระเจ้าทรงเริ่มโยงเรื่องเล่าเปรียบเทียบกับความเป็นจริงแล้ว ประชาชาติ
เหล่านั้นที่เยรูซาเล็มได้แสวงหารูปเคารพต่างๆของพวกเขาวางอย่างอุจาดตามจะหันมาต่อสู่เธอ

23 มีคนบาบิโลน และคนเคลเดียทั้งสิ้น เปโซดและโซฮา และโคฮา ทั้งคนอัสซีเรียทั้งสิ้น
ด้วย เป็นคนหนุ่มที่ฟังปรารณา เจ้าเมือง ผู้บังคับบัญชาทั้งสิ้น เป็นนายทหารและผู้มีชื่อเสียง

ทุกคนขี้มัว ขณะที่ยูดาห์ได้มีใจกำหนดในพระเหล่านั้นและปัจจัย 'เท่าๆ' ของบาบิโลน พวกเขาจะยกมาต่อสู้อยู่ซาเล็มในฐานะศัตรูรายหนึ่ง “เปโซคและโซอาและโคอา” เป็นตระกูลชนชั้นสูงภายในบาบิโลนเหมือนคนเคลเดีย อัสซีเรียซึ่งถูกพิชิตและถูกกลืนเป็นส่วนหนึ่งไปแล้วโดยบาบิโลนจะรวมหัวกัน โจมตีเยรูซาเล็ม ขณะที่เยรูซาเล็มได้รั้งโลกแห่งบาบิโลนและสิ่งต่างๆของมัน บาบิโลนก็จะทำลายพวกเขา

24 เขาจะมาต่อสู้อั้ว มีรถรบ เกวียนและล้อเลื่อน และชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก เขาจะตั้งตนต่อสู้อั้วทุกด้าน ด้วยดั่งและโล่ และหมวกเหล็ก และเราจะมอบการพิพากษาต่อหน้าเขา และเขาทั้งหลายจะพิพากษาเจ้าตามหลักการพิพากษาของเขาทั้งหลาย บาบิโลนจะส่งกองทัพต่างๆอันเปี่ยมด้วยแสนยานุภาพทางทหารมาต่อสู้อยู่ซาเล็ม รวมถึงหน่วยรถรบติดอาวุธต่างๆของมันด้วย นี่บอกเป็นนัยถึงการล่มสลายและความพินาศของเยรูซาเล็ม

อสค 23:25-27 และเราจะมุ่งความรื้อร่นของเราต่อสู้อั้ว และเขาจะกระทำกับเจ้าด้วยความเกรี้ยวกราด เขาจะตัดจมูกและตัดหูของเจ้าออกเสีย และผู้ที่รอดตายจะล้มลงด้วยดาบ เขาจะจับบุตรชายและบุตรสาวของเจ้า และคนที่รอดตายของเจ้าจะถูกเผาด้วยไฟ คุณสามิจี้หึงคนหนึ่ง พระเจ้าทรงประกาศว่าพระองค์จะทรงปฏิบัติด้วยความกริ้วต่อเยรูซาเล็ม ในบางแควดวงในตะวันออกกลาง พวกภรรยาที่เล่นซู้ถูกทำให้เสียโฉมโดยถูกตัดจมูกและหูออก เยรูซาเล็มจะไม่เพียงถูกทำให้เสียโฉมเท่านั้น แต่จะถูกทำให้รกร้างว่างเปล่าด้วย คนหนุ่มสาวของมันจะถูกฆ่าตายหรือไม่ก็ถูกเผาในการกวาดล้างของนครนั้น

26 เขาจะถอดเอาเสื้อของเจ้าออก และนำเอาเครื่องรูปพรรณงามๆของเจ้าไปเสีย นอกจากนี้ ชายเหล่านั้นที่เคยถูกช่วยวนโดยหญิงสาวคณหาจัดผู้นี้จะเปลื้องผ้าเธอและเครื่องประดับของเธอออกเสีย เยรูซาเล็มจะเป็นที่เกลียดชังและถูกดูหมิ่นโดยคนทั้งปวง รวมถึงบรรดาอดีตผู้รักของเธอด้วย

27 เราจะให้ระคะและการเล่นซู้ซึ่งเจ้านำมาจากแผ่นดินอียิปต์สูญสิ้นลง เพื่อเจ้าจะมีได้เงยหน้าขึ้นดูคนอียิปต์ และระลึกถึงเขาอีกต่อไป พระเจ้าทรงประกาศว่าพระองค์จะทรงทำให้

ความอูจาดลามกและการตำส่อนอันผิดศีลธรรมของเยรูซาเล็มสิ้นสุดลงเสียที พวกยิวจะไม่โหยหาปวงพระต่างค้ำวแห่งอียิปต์ที่พวกเขาโหยหามานานอีกต่อไป วันเหล่านั้นแห่งการนับถือรูปเคารพของพวกเขากำลั้งจะถูกทำให้สิ้นสุดลงอย่างรุนแรง

อสค 23:28-29 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบเจ้าไว้^๑ในมือของผู้ที่เจ้าเกลียดชัง ในมือของผู้เหล่านั้นที่จิตใจเจ้าเบื่อหน่าย แม้เยรูซาเล็มได้ล่อลวงบาบิโลนให้หลงเสน่ห์ เธอก็เริ่มเกลียดชังพวกเขาเสียแล้ว พระเจ้าจึงทรงประกาศว่ายูดาห์จะถูกมอบไว้^๑ในมือของบาบิโลน ผู้รักคนเดียวที่เธอเริ่มเกลียดชัง

29 และเขาทั้งหลายจะกระทำกับเจ้าด้วยความเกลียดชัง และจะริบเอาบรรดาผลแห่งการงานของเจ้าไปเสีย และจะทิ้งเจ้าไว้ให้เปลือยเปล่าและล่อนจ้อน จะต้องเปิดเผยความเปลือยเปล่า ราคะและการเล่นชู้ของเจ้า บาบิโลนจะปฏิบัติกับเยรูซาเล็มด้วยความเหยียดหยาม คุณพวกเซลดหญิงและพวกหญิงโสเภณีถูกปฏิบัติ เยรูซาเล็มจะถูกเปลื้องผ้าประจานจนล่อนจ้อนเพื่อทำให้เธออัปอายขายหน้าอย่างที่สุด เมื่อย้อนกลับไปยังเรื่องเล่าเปรียบเทียบนั้นเกี่ยวกับโอโฮลิบาห์ เธอได้หาเลี้ยงชีพโดยการเป็นหญิงโสเภณีและบัดนี้แหล่งรายได้^๑นั้นจะสิ้นสุดลงแล้ว รายได้ของเธอจะถูกเอาไปเสีย การปฏิบัติทางเพศอันอูจาดลามกและความบาปหนาของโอโฮลิบาห์จะถูกประจาน ดังนั้นเยรูซาเล็มจะถูกเปิดโปงให้ประชาชาติต่างๆรู้ว่าเธอเป็นคนหน้าซื่อใจคด ขณะกล่าวยอมรับว่าพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเธอต่อหน้าคนอื่น เธอก็เข้าส่วนในการนับถือรูปเคารพทุกรูปแบบ

อสค 23:30-31 เราจะกระทำสิ่งเหล่านี้แก่เจ้า เพราะเจ้าเล่นชู้ตามประชาชาติ และเพราะเจ้ากระทำตัวของเจ้าให้มัวหมองไปด้วยรูปเคารพของเขาทั้งหลาย พระเจ้าทรงประกาศว่าการพิพากษาสุดท้ายอันขมขื่นจะมาเหนือเยรูซาเล็มเพราะความไม่ซื่อสัตย์ฝ่ายวิญญาณของเธอ เธอได้แสวงหารูปเคารพของประชาชาติทั้งหลายอย่างแพศยา

31 เจ้าดำเนินตามทางแห่งพี่สาวของเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะมอบถ้วยของเธอใต้มือเจ้า
เยรูซาเล็มได้ไปทางเดียวกับสะมาเรีย ดังนั้นถ้วยแห่งการพิพากษาซึ่งถูกเสิร์ฟให้แก่สะมาเรียแล้ว
จะถูกเสิร์ฟให้แก่เยรูซาเล็มด้วย

อสค 23:32-33   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้าจะต้องดื่มจากถ้วยของ
พี่สาวเจ้า ซึ่งเล็กและใหญ่ เจ้าจะเป็นที่หัวเราะเยาะและถูกสบประมาทเพราะถ้วยนั้นจุ่มมาก ถ้วย
แห่งการพิพากษาซึ่งถูกเสิร์ฟให้แก่สะมาเรียจะถูกเสิร์ฟให้แก่เยรูซาเล็มและเธอจะถูกบังคับให้
ดื่มด้วยใหญ่นั้นทั้งหมด การพิพากษาอันรุนแรงจะมาแน่ เพื่อซ้ำเติมเข้าไปอีก เยรูซาเล็มไม่เพียง
จะถูกพิพากษาอย่างน่ากลัวเท่านั้น พวกเขาจะกลายเป็นตัวตลกของโลกสมัยนั้นด้วย เยรูซาเล็ม
จะถูกมองอย่างเหยียดหยาม ยิ่งกว่านั้นถ้วยแห่งการพิพากษานั้นมันมากกว่าที่พวกเขาจะรับไหว
เยรูซาเล็มอาจแสดงความไม่ซื่อสัตย์ฝ่ายวิญญาณออกมาไม่รู้จบ แต่พวกเขาไม่สามารถรับผลที่
ตามมาต่างๆของมันได้แน่

33 เจ้าจะเต็มไปด้วยความมึนเมาและความเศร้าโศกเสียใจ ด้วยถ้วยแห่งความน่าสะพึง
กลัวและการรกร้างว่างเปล่า ถ้วยแห่งสะมาเรียพี่สาวของเจ้า เหมือนกับที่สะมาเรียได้ถูก
พิพากษาอย่างสิ้นเชิงแล้วเพราะความบาปในการนับถือรูปเคารพของเธอ เยรูซาเล็มก็จะถูก
พิพากษาเช่นกัน เธอจะถูกทำให้มึนเมาด้วยความเศร้าโศก ความตกตะลึงและความรกร้างว่าง
เปล่า ความพินาศที่จะมาต่อสู้อยู่เยรูซาเล็มนั้นใหญ่โต

อสค 23:34-35   เจ้าจะดื่มและดื่มจนเกลี้ยง เจ้าจะเตะเศษถ้วยและฉีกอกของเจ้า
เสีย เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ เยรูซาเล็มจะถูกบังคับให้
ดื่มถ้วยแห่งพระพิโรธของพระเจ้าจากนั้นก็ทำให้ถ้วยนั้นแตกเป็นชิ้นๆ ในวันนั้น 'หน้าอก' ของ
เยรูซาเล็มจะถูกฉีกออก นั่นคือสิ่งที่นครซึ่งนี้ได้ล่องลงการนับถือรูปเคารพมาจะถูกทำลายอย่าง
ถาวร

35 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้าลืมนเราและเหวี่ยงเราไป
ไว้เบื้องหลังเจ้าเสีย เพราะฉะนั้นเจ้าจงรับโทษราคะและการเล่นซู้ของเจ้าเถิด" เหมือนหญิงเล่นซู้

คนหนึ่งจะโยนแหวนแต่งงานของเธอไว้ข้างหลังเธอตอนช่วยวนชายอื่น เยรูซาเล็มก็ปฏิเสธพระเยโฮวาห์เพื่อที่จะนอกรีตพระองค์กับรูปเคารพต่างๆ เธอจึงจะแบกรับผลที่ตามมาเหล่านั้นของการนอกรีตของเธอ

อสค 23:36-37   พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้ายิ่งกว่านั้นอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะพิพากษาโอโฮลาห์และโอโฮลิบาห์หรือ จงประกาศให้เขาทราบถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา พระเจ้าจึงทรงถามผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าเขามีอะไรจะกล่าวปกป้องพี่สาวน้องสาวสองคนนี้ไหม แน่แน่นอนว่าเอเสเคียลจะไม่กล่าวปกป้องและทำไม่ได้ด้วย ตรงกันข้ามพระเจ้าทรงสั่งเขาให้เผชิญหน้าพวกเธอด้วยอุปนิสัยอันน่าสะอิดสะเอียนแห่งความบาปต่างๆ ของพวกเธอ

37 เพราะว่าเธอได้กระทำการล่วงประเวณี และโลหิตอยู่ในมือของเธอ เธอกระทำการล่วงประเวณีกับรูปเคารพของเธอ และเธอยังถวายบุตรชายซึ่งเธอบังเกิดให้แก่เรานั้นให้ลุยไฟเพื่อเผาผลาญเขาเสีย แม้เรื่องเล่าเปรียบเทียบเกี่ยวกับโอโฮลาห์และโอโฮลิบาห์เป็นเรื่องการเล่นซู้ฝายวิญญาน ทั้งสะมาเรียและเยรูซาเล็มก็มีความผิดเรื่องการเล่นซู้ทางเพศฝายร่างกาย พวกเขาได้กลายเป็นนครที่ใช้ความรุนแรงซึ่งในนั้นบรรดาเหยื่อที่ไร้ความผิดถูกฆาตกรรม นอกเหนือจากความชั่วนั้นแล้ว การนับถือรูปเคารพก็เพิ่มทวีขึ้นเป็นการเล่นซู้ฝายวิญญาน หากนั้นยังไม่เพียงพอ ทั้งสองนครนั้นได้มีส่วนร่วมในการบูชาพระโมเลคซึ่งในการนั้นบรรดาเด็กทารกของพวกเขาถูกฆ่าบูชาัญหรืออย่างน้อยก็ถูกเผาในกองไฟแห่งความโหดร้ายนั้น

อสค 23:38-39   ยิ่งกว่านั้นอีก เธอได้กระทำเช่นนี้แก่เรา คือเธอได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินในวันเดียวกัน และลบหลู่วันสะบาโตของเรา ทั้งสะมาเรียและเยรูซาเล็มได้ทำให้พระวิหารของพระเจ้าเป็นมลทินไปและลบหลู่วันศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นของพระเยโฮวาห์

39 ก็ขอณะเมื่อเธอฆ่าลูกของเธอเป็นเครื่องบูชารูปเคารพ ในวันนั้นเธอก็เข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเรา และกระทำสถานทีนั้นให้เป็มลทิน ดูเถิด เธอกระทำสิ่งเหล่านี้ในนิเวศของเรา

ในวันเดียวกันนั้นที่พวกเขาได้เผาลูกๆของตนแก่พระโมเลคในหุบเขาเกเฮนนา พวกเขาได้เสนอตัวอย่างหน้าไม่อายและอย่างคนหน้าซื่อใจคดในฐานะผู้สมัครที่พระวิหารของพระเยโฮวาห์อิสราเอลจึงได้ลบหลู่พระนิเวศบริสุทธิ์ของพระเจ้า

อสค 23:40-42   ยิ่งกว่านั้นอีก เธอยังได้ให้ไปหาผู้ชายมาจากเมืองไกล คือเธอใช้ผู้สื่อสารไปหา และดูเถิด เขาก็มา เธอก็ชำระตัวของเธอ เธอทาตาของเธอ และแต่งกายของเธอด้วยเครื่องประดับ เพื่อคนเหล่านั้น พระเจ้าทรงวกกลับมายังเรื่องเล่าเปรียบเทียบของโอโฮลิบาห์หญิงแพศยานั้น เธอได้อวดสรรพคุณตัวเองแก่ชายทั้งหลายที่อยู่ไกลออกไป เธอใช้มารยาทุกรูปแบบเพื่อช่วยวนพวกผู้ชาย: อาบน้ำแร่แช่น้ำนม, เครื่องสำอางและเครื่องแต่งกายที่ประเจิดประเจ้อ

41 เธอนั่งอยู่บนตั่งอันสูงศักดิ์ มีโต๊ะวางอยู่ข้างหน้า ซึ่งเป็นโต๊ะที่เจ้าได้วางเครื่องหอมและน้ำมันของเรา ที่ถูกพรรณนาตรงนี้คือห้องนอนอันหรูหราของโอโฮลิบาห์หญิงแพศยานั้นเตียงของเธอสวยงามที่สุดซึ่งเธอนั่งบนนั้นอย่างช่วยวน โต๊ะตัวหนึ่งตั้งอยู่ข้างๆพร้อมกับน้ำหอมและน้ำมันหอมต่างๆ มันเสียดสีตรงที่ว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้ที่อวยพรโอโฮลิบาห์ด้วยเครื่องประดับประดาเช่นนั้น ความคิดนี้สอดคล้องกับของโฮเซยา 2:8

42 เสียงของประชาชนที่ปล่อยตัวก็ดังอยู่กับเธอพร้อมกับคนสามัญ เขานำคนเส-บามาจากถิ่นทุรกันดารด้วย และเขาเอากำไล่มือสวมที่มือของผู้หญิง และสวมมงกุฎงามๆบนศีรษะของเธอทั้งสอง ชายมากมายได้หลับนอนกับเธอแล้ว นอกจากนี้โอโฮลิบาห์ไม่รู้จักอิมกับพวกเจ้านายแห่งอัสซีเรียหรือบาบิโลน แต่ยังเต็มใจที่จะต้อนรับพวกผู้ชายชั้นต่ำกว่า เช่น คนเสบา ซึ่งเป็นคนขี้เมาจากทะเลทราย ชายชั้นต่ำเหล่านี้ตกแต่งตัวด้วยเครื่องประดับเพื่อมาเจอกับโอโฮลิบาห์ ยูดาห์จึงไม่พึงพอใจกับการนับถือรูปเคารพของบาบิโลนหรืออัสซีเรีย แต่แสวงหาปวงพระชั้นต่ำกว่าแห่งถิ่นทุรกันดาร

อสค 23:43-44   เราจึงกล่าวเรื่องเธอ ผู้ที่ร่วงโรยโดยการล่วงประเวณีว่า เขายังเล่นชู้กับเธอหรือ และเธอยังเล่นชู้กับเขาหรือ พระเจ้าจึงทรงถามว่าชายทั้งหลายจะยังถูกช่วยวนโดย

หญิงแพศยาค้างปีผู้นี้อีกหรือ พวกเขาจะมีเพศสัมพันธ์กับเธออีกหรือ เยรูซาเล็มได้ตกต่ำลงจนถึงระดับนั้นเลย เธอเป็นเหมือนหญิงเล่นชู้คนหนึ่งที่ผ่านมาผู้ชายนานมาก

44 เพราะชายเหล่านั้นยังเข้าหาเธอ อย่างเดียวกับผู้ชายเข้าหาหญิงที่เป็นโสเภณี ดังนั้นเขาก็เข้าหาโอโฮลาห์กับโอโฮลีบาห์ซึ่งเป็นหญิงมีราคะ กระนั้นพวกผู้ชายก็ยังเข้าหาโอโฮลาห์และโอโฮลีบาห์อยู่ต่อไป ซึ่งเป็นสองหญิงกาก็ที่ผ่านมาผู้ชายนานมาเยอะ มันเป็นเรื่องน่าตกใจ ดังนั้นสะมาเรียและเยรูซาเล็มจึงกระทำการนับถือรูปเคารพอันเหี้ยมโหดน้อยของตนจนถึงจุดจบอันขมขื่นของพวกเธอ

อสค 23:45-47   แต่คนชอบธรรมจะพิพากษาเธอด้วยคำพิพากษาอันควรตกแก่หญิงผู้ล่วงประเวณี และด้วยคำพิพากษาอันควรตกแก่หญิงผู้กระทำโลहितตก เพราะเธอเป็นหญิงผู้ล่วงประเวณี และเพราะโลหิตอยู่ในมือของเธอ พระเจ้าทรงใช้บาบิโลนเพื่ออำนาจการพิพากษาอย่างสาสมต่อเยรูซาเล็ม (และอัสซีเรียต่อสะมาเรีย) เหมือนกับที่พวกผู้หญิงที่มีความผิดเรื่องการเล่นชู้หรือฆาตกรรมจะต้องถูกพิพากษาอย่างรุนแรง สะมาเรียและเยรูซาเล็มก็จะถูกพิพากษาเช่นนั้นด้วย

46 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงนำกองทัพมาสู้กับเธอทั้งสองนี้ และเราจะมอบเธอไว้แก่ความครั่นคร้ามและการถูกริบ เหมือนกับที่สะมาเรียได้ถูกพิชิตและถูกกวาดต้อนเป็นเชลยแล้วเมื่อประมาณ 130 ปีก่อนหน้านั้น เยรูซาเล็มก็จะเผชิญชะตากรรมแบบเดียวกันในไม่ช้า พระเจ้าทรงใช้สะมาเรียมาเพื่อทำลายและส่งสะมาเรียไปเป็นเชลย บาบิโลนจะทำแบบเดียวกันพร้อมกับการรุกรานสุดท้ายของพวกเขาต่อผู้เยรูซาเล็ม

47 และกองทัพจะเอาหินขว้างเธอ และฆ่าเธอเสียด้วยดาบ เขาจะฆ่าบุตรชายหญิงของเธอ และเผาเรือนทั้งหลายของเธอเสียด้วยไฟ เหมือนกับที่อัสซีเรียได้ทำลายสะมาเรียอย่างสิ้นเชิงแล้ว บาบิโลนก็จะทำลายเยรูซาเล็มอย่างสิ้นเชิงเช่นกัน วันทั้งหลายของมันถูกนับไว้แล้ว

อสค 23:48-49   ดังนี้แหละ เราจะให้ราคะในแผ่นดินนั้นสูญสิ้นเสียที เพื่อผู้หญิงทั้งหลายจะได้รับความตักเตือนและไม่ประพฤติราคะอย่างที่เจ้าได้กระทำแล้วนั้น พระเจ้ากำลัง

จะทำให้การลามกของเยรูซาเล็มสิ้นสุดลงเสียที – ทั้งฝ่ายวิญญาณและทางเพศ พระเจ้ากำลังจะสอนอิสราเอลมิให้เข้าส่วนในการลามกอีกเลยไม่ว่าจะเป็นการนับถือรูปเคารพฝ่ายวิญญาณหรือการเล่นชู้ทางเพศก็ตาม พวกเขามีความผิดในทั้งสองเรื่องและพระเจ้ากำลังจะสอนบทเรียนหนึ่งแก่พวกเขา

49 ส่วนราคาของเจ้านั้นเจ้าจะต้องรับโทษ และเจ้าจะต้องรับโทษเรื่องการบูชารูปเคารพอย่างบาปหนาของเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า"เยรูซาเล็มกำลังจะทนทุกข์กับผลที่ตามมาเหล่านั้นของความลามกฝ่ายศีลธรรมและฝ่ายวิญญาณของมัน พวกเขาไม่สัต์ย์ชื่อต่อพระเจ้าของตนอย่างน่าเกลียดเหมือนกับที่พวกเขาหลายคนไม่สัต์ย์ชื่อต่อคู่สมรสของตนอย่างน่าเกลียดเช่นกัน พวกเขาจะแบกรับความบาปของการนับถือรูปเคารพของตนและได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์คือพระเจ้าของพวกเขา

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 24: ในบทถัดไปนี่คือนิมิตรื่องหม้อน้ำที่ต้มอยู่และการเสียชีวิตของภรรยาของเอเสเคียล ข้อ 1-14 นำเสนอคำอุปมาเรื่องหม้อน้ำที่ต้มอยู่และข้อ 15-27 นำเสนอคำอุปมาเรื่องการเสียชีวิตของภรรยาของเอเสเคียล

อสค 24:1-2   เมื่อวันที่สิบเดือนที่สิบปีที่เก้า พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า วันที่ถูกหมายเหตุไว้ว่าเป็นปีที่แก่นับตั้งแต่การตกเป็นเชลยของเยโฮยาคิน เดือนที่สิบอาจเป็นเดือนที่สิบของปีฮีบรูซึ่งตรงกับประมาณกลางเดือนธันวาคมจนถึงกลางเดือนมกราคมในปฏิทินสมัยใหม่ ในวันที่สิบของเดือนนั้น พระเจ้าตรัสแก่และผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้อีกครั้ง

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเขียนชื่อของวันนี้ไว้ วันที่ทีเดียว กษัตริย์บาบิโลนล้อมเยรูซาเล็มในวันนี้เอง ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกสั่งให้เขียนชื่อของวันแห่งสัปดาห์นั้น ไว้เมื่อเนบูคัดเนสซาร์วางเครื่องล้อมต่อสู้เยรูซาเล็ม ปฏิทินฮีบรูแค่แจกแจงวันเหล่านั้นของสัปดาห์ – วันที่หนึ่ง, วันที่สอง, วันที่สาม ฯลฯ ประเพณีหนึ่งของยิวให้เหตุการณ์นั้นตรงกับวันที่ 30 มกราคม

และวันที่ห้าของสัปดาห์ (วันพฤหัสบดี) ปี 587 ก่อน ค.ศ. นี้ไม่ใช่การล่มสลายของเยรูซาเล็ม แต่เป็นการเริ่มต้นของการล้อมกรุงครั้งสุดท้ายโดยบาบิโลน

อสค 24:3-5 และจงกล่าวคำอุปมาแก่วงศ์วานที่มักกบฏ และพูดกับเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงตั้งหม้อไว้ ตั้งไว้ชั้ เหน้ใส่หม้อด้วย ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกสั่งให้เอ่ยคำอุปมาหนึ่งต่อผู้วงศ์วานอิสราเอลที่มักกบฏ (นั่นคือ ยูดาห์) ในบทเรียนที่ใช้วัตถุประกอบนี้ เอเสเคียลถูกสั่งให้เอาหม้อใบใหญ่มาและเทน้ำใส่ลงไป ในหม้อนั้น

4 ใส่ขี้เนื้อเข้าไป เอาขี้เนื้อดีๆ คือเนื้อโคขนานและเนื้อสันขาหน้า เลือกรกระดูกดีมาใส่ให้เต็ม จากนั้นเอเสเคียลถูกสั่งให้ใส่ขี้เนื้อที่ถูกฆ่าแหล่มาสดๆ ลงไปในหม้อนั้น – เนื้อ โคขนาน และเนื้อสันขา – รวมถึงกระดูกและเลือดของมันด้วย

5 จงเลือกแกะที่ดีที่สุดมาตัวหนึ่ง ใช้กระดูกเหล่านั้นเป็นพื้นไว้ใต้มัน จงต้มให้ดี เพื่อเลี้ยงกระดูกที่อยู่ในนั้นด้วย นอกจากนี้ เอเสเคียลถูกสั่งให้กองกระดูกจากฝูงแกะไว้ใต้หม้อนั้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเชื้อเพลิงนั้น จากนั้นเขาจะต้องเคี้ยว (นั่นคือ ต้ม) สิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในหม้อนั้น รวมถึงกระดูกเหล่านั้นที่อยู่ในนั้นด้วย

อสค 24:6-8 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแก่กรุงที่ห่มโลहित วิบัติแก่หม้อที่ขึ้นสนิมข้างในและซึ่งสนิมมิได้หลุดออกมา จงเอาเนื้อออกทีละชิ้นๆ อย่าจับสลาเกลย คำอุปมานี้ถูกอธิบายตอนนี้ หม้อนั้นหมายถึงเยรูซาเล็ม นครที่มองโลहितนั้น กากที่เกิดขึ้นจากการต้มเนื้อ เลือด และกระดูกเหล่านั้นคือความบาปอันน่าขยะแขยงของเยรูซาเล็ม เหมือนกับที่ไม่มีขี้เนื้อใดในหม้อนั้นจะหลุดรอดไปได้ ไม่มีใครในเยรูซาเล็มจะหนีพ้นการพิพากษาที่จะมาเช่นกัน

7 เพราะว่าโลहितที่เธอกระทำให้ตกนั้นยังอยู่ท่ามกลางเธอ เธอวางไว้บนหิน เธอมีได้ตกลงดิน เพื่อเอาฝุ่นกลบไว้ กากในหม้อนั้นเห็นได้ชัดว่ารวมถึงเลือดของสัตว์ที่ถูกฆ่าด้วย ดังนั้นกากที่เต็มไปด้วยเลือดจึงถูกกล่าวถึงซึ่งน่ารังเกียจและน่าขยะแขยงยิ่งนัก เหมือนกับที่ความบาปของเยรูซาเล็มนั้นเปิดเผยและโจ่งแจ้ง กากโชกเลือดของหม้อนั้นก็ถูกวางบนศิลาก้อนหนึ่งซึ่งเป็นที่ๆ

มันจะไม่โชกเข้าไปในพื้นดิน ประเด็นก็คือว่าความบาปของเยรูซาเล็มไม่เพียงโจ่งแจ้งเท่านั้น แต่ไม่ถูกปิดบังด้วยและจะไม่จากไปไหนเลย

8 เราได้วางโลหิตที่เธอทำให้ตกนั้นไว้บนก้อนหิน เพื่อมิให้ปิดโลหิตนั้นไว้ เพื่อเราความพิโรธ และทำการแก้แค้น เหมือนกับที่ความบาปของเยรูซาเล็มร้องเรียกรูปภาพกา กากโชก เลือดบนยอดศิลาที่ร้องเรียกรูปภาพเอาออกไปเช่นกัน มันน่ารังเกียจและน่าขยะแขยงและมันจะถูกจัดการเสีย (แน่นอนว่าศิลานั้นคือเยรูซาเล็ม) พระเจ้าจะทรงจัดการเช่นนั้นต่อผู้เยรูซาเล็มในการแก้แค้น

อสค 24:9-11 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแก่กรุงที่ชุ่มโลหิต เราจะกระทำให้กองไฟนั้นใหญ่ขึ้นด้วย นี่เป็นครั้งที่สองในบทนี้ (ดู ข้อ 6) ที่พระเจ้าทรงร้องเรียกวินิตหนึ่งต่อผู้เยรูซาเล็ม เหมือนกับที่พระเจ้าทรงสั่งเอเสเคียลให้ก่อไฟได้ห้อนั้น พระเจ้าก็จะทรงก่อไฟแห่งการพิพากษาภายใต้เยรูซาเล็มเช่นกัน

10 จงสูมฟืนเข้าไปและก่อไฟขึ้น ต้มเนื้อให้ดี แล้วปรุงแต่งให้ร่อย และปล่อยกระดูกให้ไหม้ ครั้นกล่าวเรื่องเล่าเปรียบเทียบกับนั้นต่อไป พระเจ้าทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้สูมฟืนลงบนกองไฟนั้นเพื่อไม่เพียงต้มเนื้อนั้นเท่านั้น แต่เพื่อเผาผลาญจนถึงขนาดที่ว่ากระดูกเหล่านั้นจะไหม้ด้วย คำที่แปลเป็น ต้มเนื้อให้ดี (รากซ์ ในรากฮิฟิล) มีความหมายตรงตัวว่า 'ผสม' ความคิดตรงนี้น่าจะหมายถึงการกระพือไฟนั้นเพื่อให้ได้ความร้อนสูงสุดจากมัน

11 และวางหม้อเปล่าไว้บนถ่าน เพื่อให้ทองสัมฤทธิ์นั้นร้อนและไหม้ให้ความโสโครกละลายเสียในนั้น ให้สนิมของมันไหม้ไฟ ทันทีที่สิ่งที่อยู่ในหม้อนั้นถูกต้มจนสุกและไหม้อยู่ในนั้น เมื่อนั้นผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ถูกสั่งให้วางหม้อทองสัมฤทธิ์นั้นกลับเข้าไปบนกองถ่านเหล่านั้น ซึ่งมีไฟร้อนจัดเพื่อปล่อยให้มันละลายลงมาและความโสโครกและกากทั้งสิ้นที่อยู่ภายในจะถูกเผาไหม้จนสิ้น ประเด็นนั้นเข้าใจง่าย เมื่อเอเสเคียลจัดการหม้อนั้นเสร็จแล้ว จะไม่มีอะไรเหลือเลย และมันจะเป็นเช่นนั้นกับเยรูซาเล็ม กากแห่งความบาปของมันจะถูกเผาไหม้จนถึงขนาดที่ว่า จะไม่มีสิ่งใดเหลือของเยรูซาเล็มเลย ไฟแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่ต่อสู้มันก็รุนแรงเหลือเกิน

อสถ 24:12-14   เธอกระทำตัวของเธอเหนือด้วยการมูสาต่างๆ สนิมที่หนาของเธอก็ไม่หลุดออกไปจากเธอ สนิมนั้นจะต้องอยู่ในไฟ เยรูซาเล็มถูกจับในความชั่วแห่งการมูสาต่างๆและความหน้าซื่อใจคดของเธอ เธอแสรังทำเป็นนมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้า ขณะยังเข้าส่วนในการนับถือรูปเคารพอย่างโจ่งแจ้งไปพร้อมๆกัน นี่ยังไม่กล่าวถึงความบาปอื่นๆอีกมากมายของเธอ กากแห่งความบาปของเยรูซาเล็มจะถูกเผาไหม้ในไฟแห่งการพิพากษาของพระเจ้า

13 ราชะของเจ้าโสโครก เพราะว่าเราได้ชำระเจ้าแล้ว แต่เจ้าไม่ชำระตัว เจ้าจะไม่ถูกชำระจากความโสโครกของเจ้าอีกต่อไป จนกว่าเราจะระบายความแกรี้ยวกราดของเรานอกเหนือเจ้าจนหมด ความอุจาดลามกฝ่ายวิญญาณ (และทางเพศด้วย) ของเยรูซาเล็ม – การนับถือรูปเคารพอันโจ่งแจ้งและความสำส่อนทางเพศของมันคือความโสโครกและกากแห่งความบาปของพวกเขา พระเจ้าได้ทรงพยายามที่จะชำระพวกเขาให้สะอาด แต่ยูดาห์และเยรูซาเล็มก็ไม่ยอมรับการถูกชำระให้สะอาด ดังนั้นความแกรี้ยวกราดแห่งพระพิโรธของพระเจ้าจึงจะตกลงมาเหนือพวกเขา

14 เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว จะเป็นไปอย่างนั้น เราจะกระทำเช่นนั้น เราจะไม่ถอยกลับ เราจะไม่สงวนไว้ และเราจะไม่เปลี่ยนใจ เขาจะพิพากษาเจ้าตามวิธีการและการกระทำของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ" พระเจ้าจึงทรงบัญญัติว่าคำตัดสินโทษแห่งพระพิโรธของพระองค์ได้ถูกประกาศแล้ว มันจะเกิดขึ้นจริงแน่! พระองค์จะไม่ทรงยับยั้งความกริ้วของพระองค์และไม่สงวนพระพิโรธของพระองค์ไว้ พระองค์จะไม่ทรงหันกลับจากการนั้น (นั่นคือ กลับพระทัย) ตามความบาปอันน่าเกลียดและความโสโครกของเยรูซาเล็ม พระเจ้าจะทรงพิพากษาพวกเขา

อสถ 24:15-17   พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า เนื้อหาอีกส่วนถูกประกาศอีกครั้งโดยหมายเหตุแหล่งที่มาจากพระเจ้าของมัน

16 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เราจะเอาสิ่งที่พอดตาของเจ้าไปเสียจากเจ้าด้วยการประหารเสียแล้ว ถึงกระนั้นเจ้าก็อย่าคร่ำครวญหรือร้องไห้ หรือให้น้ำตาตก ในข้อความตอนหนึ่งที่เต็ม

ไปด้วยความเศร้าโศกและความสะเทือนอารมณ์ พระเจ้าทรงประกาศแก่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่า พระองค์กำลังจะทรงเอาความปรารถนาแห่งหัวใจของเขาไปเสีย (นั่นคือ ความปรารถนาแห่งดวงตาของเขา) คำที่แปลเป็น การประหาร (มักกะฟัท) ในบริบทนี้อาจมีความหมายทางการแพทย์ในปัจจุบันว่า ‘โรคลมปัจจุบัน’ (stroke) ดังที่ข้อถัดไปจะเปิดเผย ภรรยาของเอเสเคียลเสียชีวิตอย่างฉับพลันในวันถัดมา กระนั้นพระเจ้ายิ่งทรงห้ามผู้พยากรณ์ท่านนี้มิให้ไว้ทุกข์หรือคร่ำครวญต่อหน้าคนอื่นเพราะการเสียชีวิตของนาง

17 จงอดกลั้น ไม่คร่ำครวญเถิด อย่าไว้ทุกข์ให้คนที่ตาย จงโศกเศร้าของเจ้า และสวมรองเท้าของเจ้า อย่าปิดริมฝีปากหรือรับประทานอาหารของมนุษย์" แม้ตอนที่ได้รับการเปิดเผยนี้ เอเสเคียลอาจไม่เข้าใจว่ามันจะหมายถึงการเสียชีวิตของภรรยาของตน แต่พอถึงวันถัดมา เขาก็เข้าใจอย่างแน่นอน พระเจ้าทรงสั่งเขามิให้ร้องไห้หรือไว้ทุกข์เพื่อผู้ตายนั้น เขาต้องไม่ถอดผ้าโศกศีรษะของเขาตามธรรมเนียมของการไว้ทุกข์ในสมัยนั้น เขาต้องไม่ถอดรองเท้าซึ่งก็เป็นธรรมเนียมปฏิบัติของการไว้ทุกข์ในสมัยนั้นเช่นกัน ธรรมเนียมปฏิบัติอีกอย่างของสมัยนั้นคือการที่คนไว้ทุกข์จะปิดริมฝีปากบนของตนเหมือนที่คนโรคเรื้อนกระทำ (เลวีนิติ 13:45) กระนั้นเอเสเคียลก็จะต้องไม่ทำเช่นนั้นแม้เขาจะต้องและต้องศพของภรรยาผู้เป็นที่รักของเขาก็ตาม เมื่อบรรดาเพื่อนบ้านนำอาหารมายังบ้านของเขาเพื่อแสดงความเห็นอกเห็นใจและความกรุณา ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็ถูกห้ามมิให้รับประทานอาหารนั้น สรุปลก็คือ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกห้ามมิให้เข้าส่วนในการไว้ทุกข์ต่อหน้าผู้อื่นตามธรรมเนียมปฏิบัติรูปแบบใดๆเลยเมื่อภรรยาของเขาเสียชีวิต

อสค 24:18-19   **ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพูดกับประชาชนตอนเช้า และภรรยาของ**

ข้าพเจ้าก็สิ้นชีวิตตอนเย็น รุ่งเช้าขึ้นข้าพเจ้าก็กระทำอย่างที่ข้าพเจ้ารับพระบัญชา วันถัดมาเอเสเคียลปฏิบัติหน้าที่ต่างๆของตนในฐานะผู้พยากรณ์ (และปุโรหิต) ในการเตือนสติและการสั่งสอนประชาชนเหล่านั้น กระนั้นเย็นวันนั้นเอง ภรรยาของเขาก็เสียชีวิตอย่างกะทันหัน พร้อมกับความสะเทือนอารมณ์อย่างที่สุดของข้อพระคัมภีร์ใดๆในพระคัมภีร์ ข้อความตรงนี้บันทึกว่า เช้าวันถัดมา ผู้พยากรณ์ท่านนี้ทำอย่างที่เขาได้รับพระบัญชา เขาลุกขึ้นและไม่แสดงการไว้ทุกข์ใดๆเลย เขาแต่งตัวตามปกติ รับประทานอาหารปกติของเขา และดำเนินชีวิตต่อไป

19 ประชาชนก็ถามข้าพเจ้าว่า "ท่านจะไม่บอกเราทั้งหลายหรือว่า สิ่งนี้มีความหมายอะไรแก่เรา ซึ่งท่านกระทำเช่นนี้" เหมือนอย่างที่คาดไว้ พวกเพื่อนบ้านและมิตรสหายของเขากลามเขาว่าเกิดอะไรขึ้น พวกเขาอยากรู้ว่าทำไมเขาถึงกำลังทำตัวแปลกขนาดนั้นหลังจากการเสียชีวิตของภรรยาของเขา

อสค 24:20-23 แล้วข้าพเจ้าก็พูดกับเขาว่า "พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า คำตอบของผู้พยากรณ์ท่านนี้เห็นได้ชัดว่ามาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า

21 จงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะลบหลู่สถานบริสุทธิ์ของเราอันเป็นความล้ำเลิศในอำนาจของเจ้า ความปรารถนาแห่งตาของเจ้า และสิ่งที่จิตวิญญาณของเจ้าห้วงโย บุตรชายหญิงของเจ้าซึ่งเจ้าทิ้งไว้เบื้องหลังจะล้มลงด้วยดาบ เหมือนกับที่ภรรยาของเอเสเคียลเป็นความปรารถนาแห่งดวงตาของเขา พระวิหารที่เยรูซาเล็มก็เป็นความภาคภูมิใจระดับชาติของยูดาห์และเยรูซาเล็มเช่นกัน แม้ยูดาห์มีความผิดในเรื่องการนับถือรูปเคารพอย่างโจ่งแจ้ง พวกเขาก็ยังมีความภาคภูมิใจระดับชาติในอาคารพระวิหารนั้นที่เยรูซาเล็มอยู่เหมือนเดิม มันเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ประจำชาติของพวกเขาพร้อมกับความมั่งคั่งอันโอ่อ่าตระการของมัน ขนาดใหญ่โตของมันและความเป็นเอกลักษณ์ด้านสถาปัตยกรรมของมัน พวกเขายึดความเคารพให้แก่พระวิหารของพระเจ้ามากกว่าให้แก่พระเจ้าแห่งพระวิหารนั้นเสียอีก พระเจ้าจึงทรงประกาศว่าพระองค์เองจะทรงทำลายพระวิหารของพระองค์เอง มันเป็นที่รักของพวกเขิวพอกๆกับที่ภรรยาของเอเสเคียลเป็นที่รักของเขา นอกจากนี้ลูกๆของคนละทิ้งความจริงผู้ชั่วร้ายเหล่านี้ก็เป็นความปรารถนาแห่งดวงตาของพวกเขาอย่างแน่นอน กระนั้นบุตรเหล่านั้นจะตายในการศึกที่จะมานั้น

22 และเจ้าทั้งหลายจะกระทำอย่างที่เรากะทำ เจ้าจะไม่ปิดริมฝีปาก หรือรับประทานอาหารของมนุษย์ 23 ผ้าโพกจะอยู่บนศีรษะของเจ้า และรองเท้าจะอยู่ที่เท้าของเจ้า เจ้าจะไม่ไว้ทุกข์หรือร้องไห้ แต่เจ้าจะทรุดลงเพราะความชั่วช้าของเจ้า และจะโอดครวญแก่กันและกัน เมื่อการศึกครั้งสุดท้ายของเยรูซาเล็มสิ้นสุดลง จะไม่มีการไว้ทุกข์ให้คนตายหรือธรรมเนียมปฏิบัติ

ต่างๆของการแสดงความเห็นอกเห็นใจเลย ความหายนะและภัยพิบัตินี้จะรุนแรงเสียจน
ธรรมเนียมปฏิบัติปกติทั้งสิ้นของการไว้ทุกข์จะถูกลืมไปเสียหรือไม่ก็ถูกเพิกเฉย

อสค 24:24 **เอเสเคียลจะเป็นเครื่องหมายสำคัญแก่เจ้าทั้งหลาย ดังนี้เขาได้**
กระทำสิ่งใด เจ้าจะกระทำอย่างนั้นทุกอย่าง เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้มาถึง เจ้าจะได้ทราบว่า เราคือ
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงประกาศว่าเอเสเคียลคือหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่ยูดาห์
โดยเฉพาะในเรื่องการเสียชีวิตของภรรยาของเขา เหมือนกับที่เขาไม่ได้ไว้ทุกข์เพราะการเสียชีวิต
ของภรรยาของเขา พวกยิวก็จะไม่ไว้ทุกข์เช่นกันเมื่อเยรูซาเล็มล่มสลาย พวกเขาจะเดินร่นเพื่อที่
จะเอาชีวิตรอดหรือไม่ก็ด้านชาเพราะความสะเทือนใจเพราะสิ่งที่ได้เกิดขึ้น และเมื่อทุกสิ่งนั้น
เกิดขึ้นจริงแล้ว ยูดาห์ที่ใจแข็งกระด้างจะตระหนักว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่พระองค์
เดียวจริงๆ

สิ่งที่น่าสนใจก็คือว่าบทเรียนที่ใช้วัตถุประกอบนี้และข้อความที่ตามมานั้นถูกกระทำ
ท่ามกลางพวกคนที่ตกเป็นเชลยในบาบิโลน อย่างไรก็ตามจุดสนใจหลักของคำพยากรณ์นี้คือ
เยรูซาเล็ม มันอาจเป็นไปได้ว่าคำพยากรณ์นี้พร้อมกับคำพยากรณ์อื่นๆถูกส่งไปยังเยรูซาเล็มเพื่อที่
จะถูกอ่านที่นั่น หรืออาจเป็นไปได้ว่าพวกยิวที่ตกเป็นเชลยจะสะเทือนใจและรู้สึกด้านชาเหลือเกิน
เพราะรายงานข่าวเรื่องความพินาศในที่สุดของเยรูซาเล็มจนพวกเขาจะไม่ไว้ทุกข์หรือไม่
สามารถไว้ทุกข์ได้

อสค 24:25-27 **และเจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ในวันที่เราเอาที่กำบังเข้มแข็งของเขา**
ทั้งหลายออกไป อันเป็นความร่าเริงและเป็นสง่าราศีของเขา สิ่งที่พอลตาของเขาทั้งหลาย และสิ่ง
ที่ใจของเขาปรารถนา ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเขา อีกครั้งที่พระเจ้าทรงกล่าวซ้ำเรื่องการ
ประยุกต์ใช้คำอุปมาเรื่องการเสียชีวิตของภรรยาของเอเสเคียลเกรงว่าจะมีความสับสนใดๆ เมื่อ
พระเจ้าทรงทำลายสัญลักษณ์เหล่านั้นแห่งความภาคภูมิใจระดับชาติของพวกเขา – (1) พระวิหาร
นั้นที่เยรูซาเล็มและ (2) บรรดาคนหนุ่มสาวของพวกเขาแห่งประชาชาตินั้น – จะไม่มีการไว้ทุกข์
เลย

26 ในวันนี้ ผู้หนักจะมหาเจ้า เพื่อจะรายงานข่าวให้เจ้าได้ยินเอง วันนี้จะมาแน่เมื่อผู้หลบหนีคนหนึ่งจะหนีมาเมื่อเชรุชาเต็มลุ่มสลายและจะนำข่าวร้ายมาแจ้งแก่พวกยิวที่ตกเป็นเชลยอยู่นั้น

27 ในวันนี้ ปากของเจ้าจะหายใจต่อหน้าผู้หนัก และเจ้าจะพูดและจะไม่เป็นไปอีกต่อไป ดังนั้นเจ้าจะเป็นหมายสำคัญสำหรับเขา และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์" เมื่อวันนี้มาเมื่อบรรดาผู้ลี้ภัยมาถึง โดยเล่าเรื่องความพินาศอันน่ากลัวของเชรุชาเต็ม เอเสเคียลจะต้องเปิดปากของตนและพูด ผู้พยากรณ์ท่านนี้จะต้องทำให้พวกเขาเข้าใจว่าทำไมเชรุชาเต็มถึงได้ลุ่มสลายและถูกพิพากษา เขาจะเป็นความตกตะลึง (นั่นคือ หมายสำคัญ) แก่ผู้ลี้ภัยเหล่านั้นที่มาถึง เอเสเคียลจะเผชิญหน้าพวกเขาด้วยสาเหตุแห่งการพิพากษาของพวกเขา – ความบาปของพวกเขา (บางคนคิดว่าตั้งแต่เวลานั้นของคำพยากรณ์นี้จนกระทั่งพวกยิวเหล่านั้นมาถึง เอเสเคียลได้กลายเป็นไปอย่างสมัครใจหรือไม่สมัครใจ – ไม่สามารถหรือไม่เต็มใจที่จะพูด)

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 25: เนื้อหาตอนใหม่ซึ่งดำเนินต่อไปจนจบบทที่ 32 เริ่มต้นขึ้นโดยจุดสนใจหลักของมันหันไปกล่าวถึงประชาชาติอื่นๆที่เป็นคนต่างชาติแห่งภูมิภาคนั้นซึ่งอยู่รอบยูดาห์ เนื้อหาตอนนี้สอดคล้องกับของเยเรมีย์ 46-51 การพิพากษาต่างๆต่อผู้คนอัมโมนถูกประกาศในข้อ 1-7 คำพยากรณ์เพิ่มเติมต่อผู้คนโมอับ คนเอโดมและคนฟีลิสเตียถูกประกาศในข้อ 8-17

อสล 25:1-3 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า อีกบทหนึ่งถูกประกาศโดยการหมายเหตุแหล่งที่มาจากพระเจ้าของมัน

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย มุ่งหน้าของเจ้าไปยังคนอัมโมน และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถูกสั่งให้หันความสนใจของเขาไปยังอาณาจักรของอัมโมนและพยากรณ์กล่าวโทษมัน อัมโมนจะตรงกับพื้นที่ตอนเหนือของประเทศจอร์แดนปัจจุบัน มันอยู่ทางทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ซึ่งอยู่ไปทางเหนือจากเยรีโค

3 จงกล่าวแก่คนอัมโมนว่า จงฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้ากล่าวว่า 'อ้าฮา' เนื้อสถานบริสุทธิ์ของเราเมื่อที่นั่นถูกลบหลู่ และเนื้อแผ่นดินอิสราเอลเมื่อแผ่นดินนั้นร้างไป และเนื้อวงศ์วานยูดาห์เมื่อต้องตกไปเป็นเชลย อัมโมน (ผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้) ถูกสั่งให้ฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์พระเจ้า กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ เพราะอัมโมนได้ชื่นชมยินดีตอนที่อิสราเอลถูกทำให้พ่ายแพ้ไป เยรูซาเล็มถูกปล้น และพระวิหารถูกทำลาย พระเจ้าจึงทรงเตรียมการพิพากษาต่อผู้พวกเขาเช่นกัน ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ ความเกลียดชังอันชั่วและความเป็นศัตรูที่อัมโมนมีต่อประชาชนของพระเจ้า ดังนั้นวันของพวกเขาจึงจะมาเช่นกัน

อสค 25:4-5 เพราะฉะนั้น ดุลิเด เราจะมอบเจ้าให้แก่ประชาชนทางทิศตะวันออกให้เป็นกรรมสิทธิ์ เขาจะตั้งปราสาททั้งหลายท่ามกลางเจ้า และสร้างที่อยู่ของเขาท่ามกลางเจ้า เขาทั้งหลายจะรับประทานผลไม้ของเจ้า และจะดื่มน้ำนมของเจ้า พระเจ้าจึงทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงมอบอัมโมนแก่บาบิโลน (ประชาชนทางทิศตะวันออก) พวกเขาจะพิชิตและยึดความมั่งคั่งของแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ โดยตั้งค่ายทหาร (นั่นคือ ปราสาททั้งหลาย) ของพวกเขาไปทั่วอัมโมน ในการยึดครองอาณาจักรนั้น พวกเขาจะดำรงชีวิตด้วยพืชผลและผลิตผลของแผ่นดินนั้น สรุปลึ่ก็คือบาบิโลนจะรุกรานอัมโมนและยึดเป็นของตัวเองซึ่งสิ่งใดก็ตามที่มันอยากได้จากความมั่งคั่งของแผ่นดินนั้น

5 เราจะกระทำให้เมืองรับบาคเป็นทุ่งหญ้าสำหรับอูฐ และทำให้ที่ของคนอัมโมนเป็นคอกสำหรับฝูงแพะแกะ แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ รับบาค (ปัจจุบันเป็นที่รู้จักในชื่ออัมโมน, ประเทศจอร์แดน) เป็นราชธานีและนครหลวงของอาณาจักรแห่งอัมโมน อย่างไรก็ตามวันนั้นจะมาแน่เมื่อมันจะถูกเปลี่ยนให้กลายเป็นคอกสำหรับพวกอูฐ สัตว์ชนิดหลังนี้จนทุกวันนี้ขึ้นชื่อในเรื่องความกักขะ ความสกปรกและกลิ่นเหม็นของมัน กล่าวอีกนัยหนึ่งรับบาคจะถูกทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์และถูกทำให้กลายเป็นสถานที่อาศัยของพวกอูฐ นอกจากนี้ คนอัมโมนเป็นพ่อค้าที่มั่งมีและหาเลี้ยงชีพโดยการค้าขาย อย่างไรก็ตาม เมื่อบาบิโลนจัดการพวกเขาเสร็จเรียบร้อย ทั้งหมดที่พวกเขาจะทำได้ก็คือ เลี้ยงฝูงแพะแกะ พวกเขาจะเปลี่ยนจากการเป็นนาย

ธนาคารด้านการลงทุนและพ่อค้าชั้นสูงกลายเป็นคนที่หาเลี้ยงชีพโดยการเลี้ยงแกะ พวกเขาเช่นเดียวกับยูดาห์ที่มักกบฏจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียว

อสค 25:6-7 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้าได้ตบมือและกระทุบเท้าและปิดด้วยใจคิดร้ายต่อแผ่นดินอิสราเอล เหมือนกับที่ผู้ชมโห่ร้องส่งเสียงเชียร์หลังจากทีมของตนทำคะแนนได้ อัมโมนก็ส่งเสียงเชียร์เช่นกันเมื่อเยรูซาเล็มล่มสลาย พวกเขาชื่นชมยินดีกับความทุกข์ลำบากของประชาชนของพระเจ้า

7 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราได้ยื่นมือของเราออกต่อผู้เจ้า และจะมอบเจ้าไว้แก่ประชาชนทั้งหลายให้เป็นของริบ และเราจะตัดเจ้าออกเสียจากชนชาติทั้งหลาย และเราจะกระทำให้เจ้าพินาศไปจากประเทศต่างๆ เราจะทำลายเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เพราะทัศนคติที่จองหองและชั่วของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์ออกต่ออัมโมนและทำลายพวกเขาในฐานะประชาชาติหนึ่ง ตั้งแต่เวลานั้นมาจนปัจจุบัน ไม่เคยมีประชาชาติอัมโมนอย่างเป็นทางการเลย พวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

อสค 25:8-11 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะโมอับและเสอีร์กล่าวว่า 'ดูเถิด วงศ์วานยูดาห์ก็เหมือนประชาชาติอื่นๆทั้งสิ้น' โมอับเป็นภูมิภาคที่อยู่ทางใต้ของอัมโมนและจะตรงกับพื้นที่ส่วนกลางของประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน เสอีร์เป็นภูมิภาคหนึ่งบนปลายด้านใต้สุดของมัน พวกเขาเองก็ชื่นชมยินดีและมีความพึงพอใจเมื่อยูดาห์ถูกทำลายเหมือนประชาชาติอื่นๆที่เป็นคนต่างชาติ

9 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะเปิดไหล่เขาโมอับจนไม่มีเมืองเหลือ คือเมืองของเขาจากด้านนั้น สगरาตีของประเทศนั้น คือเมืองเบชเยชิโมท เมืองบาอัลเมโอนและเมืองคิริยาธาอิม นครเหล่านั้นนั่นคือ เมืองเบชเยชิโมท เมืองบาอัลเมโอนและเมืองคิริยาธาอิม เป็นเมืองที่อยู่เฉียดพรมแดนด้านทิศเหนือของโมอับ โดยติดกับอัมโมน พระเจ้าทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงเปิด

พรมแดน (นั่นคือ ไหล่เขา) ของโมอับแก่กองทัพเหล่านั้นของบาบิโลนที่มารุกราน พวกเขาจะ
บดขยี้ไปทางทิศใต้ออกจากอัมโมนเข้าไปในโมอับ

10 เราจะมอบเมืองเหล่านั้นให้แก่ประชาชนทางทิศตะวันออกพร้อมกับคนอัมโมนให้เป็น
กรรมสิทธิ์ เพื่อว่าจะไม่มีใครนึกถึงคนอัมโมนอีกในท่ามกลางประชาชาติ ประชาชนทางทิศ
ตะวันออกคือ คนบาบิโลนและพวกเขาได้ต่อสู้ (นั่นคือ พร้อมกับ) อัมโมน เมื่อบาบิโลนได้พิชิต
อัมโมนแล้ว พวกเขาก็จะพิชิตและยึดครองโมอับเช่นกัน นอกจากนี้ โมอับเช่นเดียวกับอัมโมน
จะไม่มีอยู่อีกต่อไปในฐานะประชาชาติหนึ่งที่มีอธิปไตย ตั้งแต่เวลานั้นมาจนปัจจุบัน ไม่เคยมี
ประชาชาติโมอับอีกเลย

11 และเราจะพิพากษาลงโทษโมอับ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์
พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะกระทำการพิพากษาต่ออัมโมนเหมือนที่พระองค์ทรงกระทำต่อยูดาห์
และประชาชาติอื่นๆ พวกเขาเองด้วยจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็น
พระเจ้าแต่ผู้เดียว

อสค 25:12-14   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าเอโดมได้ประพฤติ
อย่างแก้แค้นต่อวงศ์วานของยูดาห์ และได้กระทำความชั่วหนักหนาในการที่แก้แค้นเขา เอโดมเป็น
อาณาจักรที่อยู่ทางใต้ของโมอับ โดยต่อเนื่องไปทางใต้สู่อ่าวเอเด็ทบนทะเลแดง (มันจะประกอบ
ด้วยพื้นที่ส่วนใหญ่ที่สุดของประเทศจอร์แดนในปัจจุบัน) เอโดมบ่มเพาะความอาฆาตแค้นต่อยูดาห์
มานานแล้ว มันย้อนกลับไปถึงสมัยที่ยาโคบขโมยสิทธิบุตรหัวปีไปจากเอซาว พวกเขาจึงคอยหา
ช่องที่จะแก้แค้นยูดาห์มาโดยตลอด ดังนั้นเมื่อบาบิโลนทำลายเยรูซาเล็ม เอโดมก็ไม่เพียงส่งเสียง
เชียร์เท่านั้น แต่ยังยุคนบาบิโลนให้ทำต่อไปด้วย ดู โอบาดีห์ 12-14

13 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า เราจะเหยียดมือของเราออก
เหนือเอโดมด้วย และจะตัดคนและสัตว์ออกเสียจากเมืองนั้น และเราจะกระทำให้เมืองนั้นรกร้าง
ตั้งแต่เมืองเทมาน และชาวเมืองเดดานก็จะล้มลงด้วยดาบ พระเจ้าจึงทรงบอกล่วงหน้าว่า
พระองค์จะทรงใช้การพิพากษามาต่ออัมโมน โดยทำลายทั้งประชากรของมันและฝูงสัตว์ของ

มันด้วย มันจะรกร้างว่างเปล่าเมื่อบาบิโลนทำลายประเทศนั้นจนเสร็จ เทมานและเดดานเป็นนครสำคัญในเอโดม พวกเขาจะถูกทำให้รกร้างเมื่อบาบิโลนกวาดเข้าไป

14 และเราจะวางการแก้แค้นของเราลงเหนือเมืองเอโดมด้วยมือของอิสราเอลประชาชนของเรา และเขาจะกระทำตามความกริ้วและความพิโรธของเราในเมืองเอโดม และเขาจะทราบถึงการแก้แค้นของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าสุดท้ายแล้ว คนอิสราเอลจะทำการแก้แค้นต่อเอโดม นี่ถูกทำให้สำเร็จจริงในสมัยของพวกมัคคาบี โดยยูดาส มัคคาเบอูส พวกเขาถูกเรียกว่าชาวเอโดมในสมัยนั้นและถูกขับให้เข้ามาในรัฐิวโดยจอห์น ฮิรคานัส คำพยากรณ์ของปฐมกาล 25:23 ถูกทำให้สำเร็จจริงที่ว่า “พี่จะปรนนิบัติน้อง” ในสมัยของพระเยซู มีการสอดประสานกลมเกลียวกันของสองประชาชาตินั้นจนถึงขนาดที่ว่าเอโดมหาราชเป็นชาวเอโดมคนหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ประเด็นตรงนี้ก็คือน่าเอโดมจะได้รับการพิพากษาโดยพระเจ้าซึ่งเกิดขึ้นจริงๆ

อสค 25:15-17   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าคนฟิลิสเตียได้กระทำอย่างแก้แค้น และทำการแก้แค้นด้วยใจคิดร้ายหมายทำลาย เพราะเกลียดชังแต่หนหลัง คราวนี้จุดสนใจหลักหันไปยังคนฟิลิสเตียบนพรมแดนด้านตะวันตกของยูดาห์ เพราะความอาฆาตแค้นและความเกลียดชังอันยาวนานของพวกเขาที่มีต่อยูดาห์ คนฟิลิสเตียจึงจะได้รับพระพิโรธของพระเจ้าเช่นกันเมื่อพระองค์ทรงส่งบาบิโลนเข้ามาในภูมิภาคนั้น

16 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะเหยียดมือของเราออกเหนือคนฟิลิสเตีย และเราจะตัดคนเคเรธีออก และทำลายคนที่เหลืออยู่ตามฝั่งทะเลนั้นเสีย คนเคเรธีเป็นพวกที่แตกย่อยออกมาจากคนฟิลิสเตียอีกที คำนี้มีความหมายตรงตัวว่า ‘เหล่าผู้สังหาร’ หรือ ‘เหล่าผู้ทำลาย’ คนเหล่านี้เองที่เป็นผู้ปล้นและรังควานอิสราเอลมานาน บัดนี้วันนั้นจะมาแล้วเมื่อผู้ทำลายเหล่านี้จะถูกทำลาย แน่แน่นอนว่าคนฟิลิสเตียอาศัยอยู่ตามพื้นที่ชายฝั่งของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนซึ่งอยู่ทางใต้และทางตะวันตกจากเยรูซาเล็ม

17 เราจะกระทำการแก้แค้นใหญ่ยิ่งเหนือเขาด้วยการตีเตียนอย่างรุนแรง แล้วเขาจะทราบ
ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้วางการแก้แค้นของเราไว้เหนือเขา" พระเจ้าทรงเตือนล่วงหน้า
ว่าพระองค์จะทรงทำการแก้แค้นใหญ่โตต่อผู้คนฟิลิสเตีย พวกเขาที่จะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวด
ด้วยว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียว คนฟิลิสเตียจะไม่มีอยู่อีกต่อไปในฐานะชนชาติ
หนึ่ง แต่ในสมัยหลังๆเท่านั้นในพวกคนปาเลสไตน์ปัจจุบันที่พวกเขาได้ปรากฏขึ้นอีกครั้งจาก
ประวัติศาสตร์

*****

*ภาพรวมของเอเสเคียล 26: ในบทที่ยี่สิบหกนี้ เอเสเคียลนำเสนอความบาปของเมืองไท
ระและความพินาศ เครื่องมือเหล่านั้นที่ใช้จัดการมัน และผลกระทบเหล่านั้นต่อประชาชาติอื่นๆ
โดยความล่มจมของมัน*

อสค 26:1-2   **อยู่มาในวันต้นเดือนปีที่สิบเอ็ด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายัง**
ข้าพเจ้าว่า เวลาที่คำพยากรณ์นี้ถูกเอ่ยโดยเอเสเคียลถูกหมายเหตุไว้ ปีที่สิบเอ็ดย่อมหมายถึงปีที่
สิบเอ็ดนับตั้งแต่การตกเป็นเชลยของเยโฮยาคิน เดือนไม่ได้ถูกกล่าวถึง มันน่าจะเป็นเดือนหลัง
การล่มสลายของเยรูซาเล็ม (เดือนที่สี่ของปี) ดังนั้นในวันที่หนึ่งของเดือนที่ห้าของปฏิทินฮีบรู
คำพยากรณ์นี้มายังเอเสเคียลจากพระเจ้า

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะว่าเมืองไทระได้พุดเกี่ยวพันกับเยรูซาเล็มว่า 'อ้าฮา ประตุ
เมืองของชนชาติทั้งหลายหักเสียแล้ว มันเปิดกว้างไว้รับข้า มันร้างเปล่าแล้ว ข้าจะบริบูรณ์ขึ้น' ผู้
พยากรณ์ท่านนี้ถูกเรียกอีกครั้งว่าเป็นบุตรแห่งมนุษย์ คำพยากรณ์นี้กล่าวโทษเมืองไทระเพราะว่า
ไทระได้ชื่นชมยินดีเมื่อได้ยินข่าวเรื่องการล่มสลายของเยรูซาเล็ม ไทระซึ่งเป็นนครพาณิชย์ที่
สำคัญนครหนึ่ง เกลิมฉลองความล่มจมของเยรูซาเล็ม โดยคิดเองว่ามันจะรับช่วงต่อธุรกิจบาง
อย่างทีก่อนหน้านี้ได้ตกเป็นของเยรูซาเล็ม เพราะเยรูซาเล็มเป็นคู่แข่งทางธุรกิจรายหนึ่ง ไทระจึง
คิดเองว่ามันจะได้รับประโยชน์จากความล่มจมของเยรูซาเล็ม กระนั้นพระเจ้ายิ่งไม่เห็นด้วย
กับการคิดแบบโลกมากเช่นนั้น

อสถ 26:3-4   เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด โอ เมืองไท
ระเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และจะนำประชาชาติเป็นอันมากมาต่อสู้อเจ้า ดังทะเลกระทำให้คลื่น
ของมันขึ้นมา สำหรับคนเหล่านั้นที่รู้จักพระเจ้า ไม่มีสิ่งใดที่น่าตกใจมากไปกว่าการที่พระเจ้า
ตรัสว่าพระองค์ทรงเป็นปฏิปักษ์กับนครหนึ่งหรือประชาชาติหนึ่ง พระเจ้าทรงเตือนว่าพระองค์
จะทรงนำประชาชาติเป็นอันมากมาต่อสู้อไทระจุดคลื่นแห่งทะเลที่ถาโถมเข้าไปในมัน ไทระตั้งอยู่
ในเลบานอน (ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อฟินิเซียด้วยในสมัยโบราณ) บนชายฝั่งของทะเล
เมดิเตอร์เรเนียน แม้ที่เดียวตลอดหลายศตวรรษต่อมา พระเจ้าจะทรงนำบาบิโลน กรีซและ
ประชาชาติอื่นๆมาต่อสู้อไทระ

4 เขาทั้งหลายจะทำลายกำแพงเมืองไทระ และพังทลายหอคอยของเมืองนั้นเสีย และเรา
จะขูดดินเสียจากเมืองนั้น โดยทำให้เมืองนั้นเป็นเหมือนยอดบนสุดของศิลา พระเจ้าทรงบอก
ล่วงหน้าว่าบรรดาอุปกรณ์ทางทหารของไทระ กำแพงและหอคอยตั้งรับต่างๆของเธอจะถูก
ทำลายเสีย นครไทระถูกสร้างขึ้นบนเกาะๆหนึ่งไกลจากฝั่งซึ่งเต็มไปด้วยโขดหินตลอดหลาย
ศตวรรษ ดินถูกนำออกไปวางบนโขดหินเหล่านั้นเพื่อทำเป็นสวนหย่อม สวนผลไม้และสวน
องุ่นต่างๆ อันที่จริงชื่อไทระ (ทซอร์) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ศิลา’ (โขดหิน) กระนั้นเมื่อเหล่าผู้
รุกรานระลอกแล้วระลอกเล่าโจมตีไทระ ดินที่นครนั้นถูกสร้างขึ้นบนมันก็ถูกขูดออกไป โดย
เผยให้เห็นชั้นหินที่นครนั้นตั้งอยู่บนมัน สถานที่นั้นว่างเปล่ามาจนทุกวันนี้

อสถ 26:5-6   เมืองนั้นจะเป็นที่สำหรับตากอวนอยู่กลางทะเล เพราะเราได้ลิ้ม
วาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ตรัส และเมืองนั้นจะเป็นของปล้นแห่งบรรดาประชาชาติ
ความพิณาศที่จะเกิดแก่ไทระจะถวนถึงเสียจนที่ตั้งสมัยโบราณของมันจะถูกใช้เพียงเพื่อการตาก
อวนหาปลาของเหล่าชาวประมงในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน นครนั้นจริงๆแล้วพัฒนาขึ้นในสถานที่
สองแห่ง นครเดิมนั้นถูกสร้างบนแผ่นดินใหญ่ แต่เพื่อเหตุผลต่างๆด้านการตั้งรับ ไทระแห่งใหม่
จึงถูกสร้างบนเกาะซึ่งเต็มไปด้วยโขดหินนอกชายฝั่งออกไปนิดเดียว เมื่ออเล็กซานเดอร์มหาราช
พิชิตไทระและทำลายมันได้ในที่สุด (ด้วยความยากลำบากยิ่งนัก) ซากปรักหักพังเหล่านั้นก็ถูก

โยนลงไปในกลางทะเลจริงๆ – ไปยังเกาะซึ่งมีโศดหินมากนั้นซึ่งอยู่นอกชายฝั่งออกไปนิดเดียว บาบิโลนและกรีซจะเป็นบางประชาชาติเหล่านั้นที่จะปล้นไทร

6 และพวกธิดาของเมืองนี้ซึ่งอยู่บนแผ่นดินใหญ่จะต้องถูกฆ่าเสียด้วยดาบ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เหล่าธิดาของไทรจะอาจหมายถึงหมู่บ้านและเมืองเหล่านั้นที่อยู่ใกล้เคียง เมื่อไทรนครใหญ่ขึ้นถูกโจมตี บรรดาหมู่บ้านที่อยู่ล้อมรอบ (นั่นคือ ชานเมือง) ของมันก็จะถูกทำลายเช่นกัน นครที่นับถือพระต่างค้ำและไม่มีพระเจ้านี้จะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าเมื่อพระองค์ทรงพิพากษาพวกเขาในความบาปของพวกเขา

อสค 26:7-9 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลน ผู้เป็นจอมกษัตริย์มายังเมืองไทรจากทิศเหนือ พร้อมทั้งม้าและรถรบกับพลม้าและกองทหารกับคนมากมาย ดังที่พบอยู่ที่หัวหนังสือเยเรมีย์ เนบูคัดเนสซาร์หลายครั้งก็ถูกเรียกว่า *เนบูคัดเนสซาร์* ตรงนี้การสะกดแบบนี้ปรากฏในหนังสือเอสเคียลเป็นครั้งแรกจริงๆแล้วชื่อแปลทั้งสองแบบมาจากคำฮีบรูเดียวกัน – ‘*เนบูว์คัดเนทซาร์*’ การพิพากษาระลอกแรกต่อผู้ไทรจะมาจากบาบิโลนและเนบูคัดเนสซาร์ เขาจะโจมตีด้วยทหารราบ ทหารม้าและรถรบติดอาวุธเคลื่อนที่ โดยลงมาออกจากทิศเหนือต่อผู้เลบานอน

8 ท่านจะฆ่าธิดาของเจ้าบนแผ่นดินใหญ่เสียด้วยดาบ ท่านจะก่อกำแพงล้อมเข้าไว้และก่อเชิงเทินต่อผู้เจ้าและยกตั้งต่อผู้เจ้า เมื่อบาบิโลนโจมตี นครไทรเดิมนั้นยังตั้งอยู่บนชายฝั่งของแผ่นดินใหญ่ คนบาบิโลนจึงสร้างเครื่องล้อมต่างๆและเชิงเทินล้อมต่างๆต่อผู้นครนั้น โสต่างๆ (นั่นคือ ตั้งต่างๆ) ถูกสร้างขึ้นบนยอดของเครื่องล้อมของพวกเขาเพื่อปกป้องเหล่าทหารของบาบิโลนจากห่าฝนลูกธนูซึ่งถูกยิงออกมาจากนครนั้นใส่พวกเขา

9 ท่านจะตั้งเครื่องทะเลงต่อผู้กับกำแพงของเจ้า และท่านจะเอาขวานของท่านฟันหอคอยของเจ้าลง เครื่องทะเลง (หรือเครื่องล้อมเหล่านั้น) อาจเป็นเครื่องกระทุ้งขนาดใหญ่ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อกระทุ้งจุดอ่อนและประตูนครของไทรให้พังลง ด้วยกำลังทางทหารจากเครื่องล้อม

อันหลากหลายของพวกเขา บาบิโลนจะกระหึ่มบรรดาหอคอยตั้งรับของไทรให้พังลงมาอย่าง
อคทน

อสค 26:10-12   ม้าของท่านมากมายจนฝุ่นม้าตลบคลุมเข้าไว้ กำแพงเมืองของเจ้า
จะสั่นสะเทือนด้วยเสียงพลม้าและล้อเลื่อนและรถรบ เมื่อท่านจะยกเข้าประตูเมืองของเจ้า อย่าง
กับคนเดินเข้าเมืองเมื่อเมืองนั้นแตกแล้ว เมื่อบรรดาม้าของพลม้าบาบิโลน ม้าของรถรบและม้า
ลากจูงเหยียบย่ำพื้นดินรอบๆไทร ฝุ่นจะตลบคลุมเหมกก้อนใหญ่ๆ เมื่อเจอกับพลังของกองทัพอัน
มีระเบียบวินัยของบาบิโลน กำแพงเหล่านั้นของไทรก็จะสั่นสะเทือน และเมื่อถึงคราวเหมาะ
สม พระเจ้าก็ตรัสบอกล่วงหน้าว่ากองทัพบาบิโลนจะทะลวงประตูนครไทรได้ เสียงของรถรบ
ต่างๆของบาบิโลนที่ตะบึงไปตามท้องถนนอันโรยด้วยกรวดของไทรจะดังก้องขณะที่พวกเขา
บุกเข้าไปในนครนั้น

11 ท่านจะย่ำที่ถนนทั้งปวงของเจ้าด้วยกีบม้า ท่านจะฆ่าชนชาติของเจ้าเสียด้วยดาบ และ
เสาอันแข็งแรงของเจ้าจะล้มลงถึงดิน หลังจากทีประตูที่สำคัญบานหนึ่งในกำแพงของไทรจะถูก
ทะลวงแล้ว บรรดาการรบและทหารม้าของบาบิโลนจะตะบึงเข้าไปในนครนั้นและเข่นฆ่าทุกคน
ที่พวกเขาเจอ วลีที่กล่าวถึง “เสาอันแข็งแรง” ของไทรน่าจะหมายถึงพวกเสาอาคารขนาดมหึมา
หรือแท่งหินสูงรูปสี่เหลี่ยมและยอดเป็นพีระมิด (obelisks) ซึ่งพวกพระแห่งไทรจะถูกวางบนยอด
เสาเหล่านั้น เมื่อบาบิโลนพิชิตไทร ปวงพระของพวกเขาซึ่งตั้งอยู่บนยอดเสาสำคัญเหล่านั้นจะ
ถูกเหวี่ยงทิ้งลงถึงดิน เหมือนการร่วงลงอันน่าจดจำของรูปปั้นซัคคัม ฮุสเซนนั้นในสงครามอิรัก
สัญลักษณ์เหล่านั้นที่แสดงถึงพลังกำลังที่พวกเขาคิดว่ามีในไทรจะถูกทำให้แตกละเอียด

12 ทรัพย์สมบัติของเจ้าเขาทั้งหลายจะเอาเป็นของริบ และสินค้าของเจ้าเขาจะเอามาเป็น
ของปล้น เขาจะพังกำแพงของเจ้าลง และจะทำลายบ้านอันพึงใจของเจ้าเสีย หิน ไม้ และดินของ
เจ้านั้นเขาจะโยนทิ้งเสียกลางน้ำ ที่ว่าการถูกพิชิตและความพินาศของไทรมีมากกว่าหนึ่งครั้ง
นั้นเป็นเรื่องที่ถูกบันทึกไว้ เมื่อไทรพ่ายแพ้ต่อหลายจักรวรรดิที่รุกราน ความมั่งคั่งของมันก็ถูก
ปล้นไป ไทรเป็นนครพาณิชย์ที่สำคัญนครหนึ่งบนทะเลเมดิเตอร์เรเนียนมานาน ตรงนี้จุดสนใจ

หลักคุณเหมือนจะอยู่ที่การโจมตีที่กระทำต่อไทรในสมัยต่อมาโดยอเล็กซานเดอร์มหาราช ในหลายศตวรรษต่อมาหลังจากการพ่ายแพ้แก่บาบิโลน ไทรได้สร้างตัวเองขึ้นใหม่บนเกาะซึ่งเต็มไปด้วยโขดหินนั้นซึ่งอยู่นอกชายฝั่งไปจากแผ่นดินใหญ่เพียงนิดเดียว เมื่ออเล็กซานเดอร์โจมตีเหล่าทหารของเขาก็รวบรวมเศษหินและเศษซากปรักหักพังจากไทรเดิมนั้นบนแผ่นดินใหญ่และสร้างเป็นทางข้ามน้ำไปยังไทรที่ถูกสร้างใหม่บนเกาะนั้น แม้เป็นชัยชนะอันยากลำบากที่สุดในชีวิตการเป็นกษัตริย์ของเขา อเล็กซานเดอร์ก็พิชิตไทร ‘ใหม่’ บนเกาะนั้นในเวลาเจ็ดเดือน

อสค 26:13-14   เสียงเพลงของเข้านั้นเราจะให้หยุด และเสียงพิณเขาคู่ของเจ้าจะไม่ได้ยินอีก วันนั้นจะมาแน่เมื่อเพลงชาวโลกในไทรจะสิ้นสุดลง นครที่ปราศจากพระเจ้านั้นจะไม่กินเสียงเฮฮาอีกต่อไป คนตรีแห่งสถานเริงรมย์ยามค่ำคืนจะไม่ถูกได้ยินในไทรอีกต่อไป เพราะการรุกรานครั้งต่อๆมา ไทรจะถูกทำลายอย่างถาวรในที่สุด

14 เราจะกระทำให้อยู่บนยอดของศิลา เจ้าจะเป็นสถานที่สำหรับตากอวน จะไม่มีใครสร้างเจ้าขึ้นใหม่เลย เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ แม้ไทรจะถูกสร้างขึ้นใหม่หลังจากการถูกพิชิตและการถูกทำลายของมันโดยบาบิโลน และในวิธีหนึ่งที่กำลังกระทำหลังจากการพิชิตของอเล็กซานเดอร์ นครนี้จะผ่านเข้าไปสู่การถูกลืมในที่สุด โขดหินของเกาะนั้น ซึ่งปัจจุบันเป็นแหลมๆหนึ่งจากเส้นทางนั้นที่ถูกสร้างขึ้นโดยพวกวิศวกรของอเล็กซานเดอร์จะกลายเป็นเพียงสถานที่สำหรับตากอวนของชาวประมง แม้ว่าจะมีความพยายามอันไร้ผลในการไปตั้งรกรากขึ้นใหม่ในสถานที่แห่งนั้นตลอดหลายศตวรรษ ท่าเรือเหล่านั้นแห่งไทรสุดท้ายแล้วก็กลายเป็นเลนตมจนใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้และนครไทรไม่มีอยู่อีกต่อไป พระเจ้าได้ทรงประกาศความล่มจมของมันแล้วและคำกำชับนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้

อสค 26:15-16   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่เมืองไทรว่า เกาะต่างๆจะมีได้สันตะเทือนด้วยเสียงที่เจ้าลั่น เมื่อผู้บาดเจ็บร้องครวญคราง เมื่อการเข่นฆ่าได้เกิดอยู่

ท่ามกลางเจ้าหรือ ข้าวเรื่องความพินาศในที่สุดของไทรจะทำให้นครรัฐอื่นๆ (นั่นคือ เกาะต่างๆ) ที่อยู่ติดทะเลเกิดความกลัวและความอสังข์ขวัญหนี อูทิก้า คาร์เซจและทารซิชต่างมีธุรกิจพาณิชย์ทางทะเลกับไทรที่ทั้งสิ้น Jamieson, Fausset และ Brown เขียนว่า “แม้แต่คาร์เซจผู้เกรียงไกรก็เคยส่งของถวายทุกปีไปยังวิหารแห่งเฮอรัควิลิสที่ไทร: และนครมารดานี้ก็ให้พวกมหาปุโรหิตแก่อาณานิคมต่างๆของนาง ดังนั้นความอสังข์ขวัญหนีเมื่อได้ยินความลุ่มจมของนางจึงเป็นที่รู้สึกได้ในกาฟั้งพานางเพราะสายสัมพันธ์อันใกล้ชิดในด้านศาสนารวมถึงการส่งวาสทางพาณิชย์เช่นกัน” ไทรเห็นได้ชัดว่าเป็นศูนย์กลางหนึ่งของ ‘โลก’ สมัยนั้นไม่เพียงเพราะศาสนาที่นับถือรูปเคารพของมันเท่านั้น แต่เพราะระบบการพาณิชย์ของมันด้วย มันเป็นแบบของระบบโลกของบาบิโลนซึ่งดำรงอยู่ต่อมาจนทุกวันนี้

16 แล้วเจ้านายทั้งสิ้นที่ทะเลจะก้าวลงมาจากบัลลังก์และเปลื้องเครื่องทรงออก และปลดเครื่องแต่งตัวที่ปักอกอกเสียด และจะเอาความสังข์กลัวมาเป็นเครื่องทรง จะประทับอยู่บนพื้นดินและสังข์อยู่ทุกขณะและหวาดกลัวเพราะเจ้า ความลุ่มจมของไทรจะเขย่าพวกเจ้านายแห่งโลกเมดิเตอร์เรเนียน ไทรเคยเป็น ‘นครมารดา’ แห่งธุรกิจของโลกเมดิเตอร์เรเนียน เมื่อไทรลุ่มสลายนครรัฐอื่นๆ เช่น คาร์เซจและทารซิชก็ตัวสังข์ในความตกตะลึง ไม่มีใครเคยคิดว่าไทรจะลุ่มสลาย

อสค 26:17-18 ท่านเหล่านี้จะเปล่งเสียงบทร่ำครวญเรื่องเจ้า และกล่าวแก่เจ้าว่า ‘ผู้มีพลเมืองเป็นชาวกะลาตีเอีย เจ้าถูกทำลายแล้ว เจ้าเป็นเมืองที่มีชื่อเสียง เจ้าเป็นเมืองแข็งแกร่งอยู่ที่ทะเล ทั้งเจ้าและชาวเมืองของเจ้า ว่าถึงคนที่นี่แล้วเจ้าให้เขากลัว ความลุ่มจมของไทรจะกลายเป็นเพลงแห่ง ‘อุตสาหกรรม’ คนตรีป้อบแห่งสมัยนั้น เพราะการพาณิชย์อันยิ่งใหญ่ของไทรและทำเลที่ตั้งของมันซึ่งดูเหมือนจะทะลวงได้บนเกาะๆหนึ่ง ชาวโลกสมัยนั้นจึงสะเทือนใจเมื่อไทรลุ่มสลาย เมื่อเนบูคัดเนสซาร์ตอนแรกจากนั้นก็เล็กซานเดอร์ทำลายศูนย์กลางการค้าของโลกนี้ บรรดาผู้อาศัยของมันก็รู้สึกสะเทือนขวัญ มันเป็นความอสังข์ขวัญหนีแก่ประชาชาติเมดิเตอร์เรเนียนเหล่านั้นที่อยู่ทางทิศตะวันตก

18 บัดนี้ เกาะทั้งหลายก็จะสิ้นสะเทือนในวันที่เจ้าลัมลง เออ บรรดาเกาะที่อยู่ในทะเลก็จะ
กลัวเพราะเจ้าสิ้นไปเสีย' อีกครั้งที่ เกาะทั้งหลาย อาจหมายถึงนครรัฐเหล่านั้นของ
เมดิเตอร์เรเนียนใน โลกเอเจียน ความสะเทือนใจและความอกสั่นขวัญหนีที่ว่า 'สำนักงานใหญ่
แห่งการค้าระดับโลกของพวกเขาได้ลัมลงสะเทือนไปทั่วทะเลนั้น บางคนได้เสนอว่าความเห็นที่
ว่าการสิ้นไปเสีย (นั่นคือ การจากไป) ของพวกเขาหมายถึง การที่ชาวเมืองไทรเฮนีไปทางทะเล
ไปยังคาร์เธจและเกาะต่างๆของทะเลเอเจียนเมื่อพวกเขาารู้ตัวว่าไม่มีหวังที่จะชนะ นั่นทำให้เกิด
ความอกสั่นขวัญหนีเพิ่มเติมอีกเมื่อพวกพ่อค้าจากไทรเฮนีย้ายไปอยู่ในเขตแดนของนครรัฐทั้ง
หลายที่มีขนาดเล็กกว่า

อสล 26:19-21 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เมื่อเราจะกระทำให้
เจ้าเป็นเมืองรกร้างเหมือนอย่างเมืองที่ไม่มีคนอาศัย เมื่อเราจะนำทะเลลึกมาท่วมเจ้า และน้ำมาก
หลายจะคลุมเจ้าไว้ พระเจ้าทรงมีคำเตือนหนึ่งสำหรับไทรเฮนีเกี่ยวกับเวลาแห่งความพินาศในที่สุด
ของพวกเขา เมื่ออเล็กซานเดอร์สร้างทางออกสู่ทะเลเพื่อข้ามไปยังไทรเฮนีที่ถูกสร้างขึ้นใหม่บน
เกาะนั้น ซากปรักหักพังของนครเก่านั้นก็ถูกทิ้งลงทะเล นอกจากนี้ หลังจากพิชิตไทรเฮ 'ใหม่'
แล้ว เศษซากของมันก็ถูกโยนทิ้งลงทะเลเมดิเตอร์เรเนียนด้วย สุดท้ายแล้วไทรเฮจะกลายเป็น
เหมือนนครอื่นๆที่รกร้างว่างเปล่าของตะวันออกกลาง เช่น นินะเวห์และโกโมราห์ เป็นต้น

20 แล้วเราจะนำเจ้าลงไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่ลงไปยังปากแดนคนตายไปอยู่กับคน
สมัยเก่า และจะปล่อยให้เจ้าอยู่ที่โลกบาดาล ในสถานที่ที่โดดเดี่ยวอ้างว้างมาแต่โบราณ พร้อมกับ
ผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เพื่อว่าจะไม่มีใครอาศัยอยู่ในเจ้า และเราจะตั้งสง่าราศีในแผ่นดิน
ของคนเป็น ความรกร้างของไทรเฮถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับสุสานที่มีแต่คนตายอยู่ในนั้น ตรง
กันข้าม พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงสถาปนาสง่าราศีของพระองค์ในแผ่นดิน
ของคนเป็น ซึ่งอาจหมายถึงอิสราเอล การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นในวัน
แห่งพระเยซูคริสต์ เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงครอบครองจากเยรูซาเล็ม ในวันนั้น ไทรเฮจะเป็นป่าช้า
แห่งหนึ่งอยู่เหมือนเดิม

21 เราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่น่าครั่นคร้าม จะไม่มีเจ้าอีกแล้ว ถึงใครจะมาหาเจ้า เขาจะมาหาเจ้าไม่พบอีกต่อไปเป็นนิตย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ" พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทำให้ไทรเป็นตัวอย่างของความสะพรั่งถวัล – ตัวอย่างหนึ่งของเหตุว่าทำไมพวกเขาถึงควรเกรงกลัวพระเจ้า แม้ชาวโลกในสมัยนั้นจะหวังว่าไทรจะผงาดขึ้นจากซากชาติของมัน มันก็ไม่เคยผงาดขึ้นเลย พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าถึงความพินาศและมันถูกประทับตราไว้แล้ว

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 27: คำพยากรณ์เกี่ยวกับไทรระดำเนินต่อไป ในบทนี้มีเพลงคร่ำครวญเชิงพยากรณ์เกี่ยวกับความล่มจมของไทร ความพินาศของการพาณิชย์ของไทรถูกคร่ำครวญถึงในข้อ 1-25 ความล่มจมและความย่อยยับของมันถูกบอกล่วงหน้าในข้อ 26-36

อสค 27:1-2 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า เช่นเดียวกับที่เป็นที่หนังสือเอเสเคียล เนื้อหาดังต่อไปนี้ถูกประกาศอีกครั้งโดยหมายเหตุแหล่งที่มาจากพระเจ้าของมัน

2 "เจ้าบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเรื่องเมืองไทร ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกสั่งให้เตรียมบทคร่ำครวญหนึ่งหรือ 'เพลงสวด' งานศพให้แก่ไทร ดังที่บทถัดไปจะแสดงให้เห็นชัดเจน ไทรเป็นมากกว่าแค่อีกนครหนึ่งของตะวันออกกลาง เช่นเดียวกับบาเบล มันเป็นแบบที่แสดงถึงระบบโลกแห่งสมัยของมัน ฟ้าคลุมนั้นจะถูกรับช่วงต่อโดยนครบาบิโลน โรม และนครสมัยใหม่ต่างๆ เช่น นิวยอร์ก เช่นกัน บทคร่ำครวญตรงนี้จึงมีการบอกเป็นนัยต่างๆถึงอวสานกาล ระบบโลกซึ่งถูกเริ่มต้นที่บาเบลเมื่อนานมาแล้วจะถูกทำลายในที่สุด เอเสเคียล 27 ในบางแง่มุมมีลักษณะเหมือนกับบทคร่ำครวญเรื่องความล่มจมของบาบิโลนพาณิชย์ยุคสุดท้ายซึ่งถูกบันทึกไว้ในวิวรณ์ 18:9-19 ทั้งคู่สะท้อนถึงการพิพากษาที่มีต่อนครสำคัญของการพาณิชย์โลกแห่งสมัยของมัน

อสค 27:3-4 และจงกล่าวแก่เมืองไทร โอ ผู้อยู่ที่ทางเข้าสู่ทะเลเอ๋ย เป็นพ่อค้าแห่งชนชาติทั้งหลายที่อยู่ตามเกาะต่างๆ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ เมืองไทรเอ๋ย

เจ้าได้กล่าวว่า ‘ข้านี้มีความงดงามพร้อมสรรพ’ แน่่อนว่าไทรจะเป็นเมืองท่าที่มีท่าเรือพาณิชย์สำคัญแห่งหนึ่ง มันยังเป็นนครที่สวยงามด้วยโดยตั้งอยู่ตลอดแนวชายฝั่งของเลบานอนและถูกสร้างบนชั้นหินที่โผล่ออกมา นอกจากนี้ไทรก็รู้ด้วยว่ามันเป็นนครหนึ่งที่สวยงามและหลงในชื่อเสียงนั้น นีบอกเป็นนัยถึงความเย่อหยิ่ง – ความเย่อหยิ่งแห่งชีวิตซึ่งเป็นแบบฉบับของโลก

4 พรหมแดนของเจ้าอยู่ที่กลางทะเล ผู้ก่อสร้างได้กระทำให้ความงดงามของเจ้าพร้อมสรรพ เมื่อไทรจะถูกสร้างขึ้นใหม่บนเกาะนอกชายฝั่งซึ่งเต็มไปด้วยโชคหินของมัน นครนี้ก็งดงามอย่างน่าตื่นตา คนอื่นๆก็รับรู้เรื่องนั้น และไทรก็ทราบเช่นกัน ความเย่อหยิ่งในความงามและความมั่งคั่งของพวกเขาทำให้อัฒตาของพวกเขาพองโต

อสค 27:5-7   กระดานเรือของเจ้าทั้งสิ้นเขาทำด้วยไม้สนสามใบมาจากเสนีร์ เขาเอาไม้สนสี่คาร์มาจากเลบานอนทำเป็นเสากระโดงให้เจ้า ไทรจะถูกเปรียบว่าเป็นเหมือนกับเรือพาณิชย์ที่งามสง่าลำหนึ่งเหมือนกับบรรดาเรือที่มาเทียบท่าของเธอ *เสนีร์* เป็นชื่อภาษาอาโมไรต์ที่ใช้เรียกภูเขาเซอร์โมนและยอดเขาที่ปกคลุมด้วยหิมะของมัน ไม้ของต้นสนสามใบถูกโค่นที่นั่นเพื่อสร้าง ‘เรือ’ หรือหอรของไทร ภาพเปรียบเกี่ยวกับเรือสำเภอันงามสง่าดำเนินต่อไป พร้อมกับเสากระโดงของมันซึ่งถูกทำด้วยไม้สนสี่คาร์ของเลบานอน ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าวัสดุก่อสร้างชั้นดีได้ถูกใช้ในการสร้างเมืองไทร ภาพเปรียบนั้นถูกเอามาจากเรือพาณิชย์เหล่านั้นซึ่งแวะเวียนมาเทียบท่าที่ท่าเรือของไทร

6 เอาไม้ไผ่กั้นแห่งเมืองบาซานมาทำเป็นกรรเชียงของเจ้า หมู่คนอาเซอร์ทำหน้าที่ด้วยงาช้างซึ่งมาจากเกาะคิทิม ไม้ไผ่กั้นเป็นส่วนหนึ่งของการก่อสร้างเรืออุปไมยนั้นของไทรพร้อมกับงาช้างจากการพาณิชย์ของคิทิม (นั่นคือ หมู่เกาะแห่งเมดิเตอร์เรเนียน) การตกแต่งและการประดับประดาของไทรนั้นวิจิตรงดงาม

7 ส่วนใบของเจ้านั้น ทำด้วยผ้าปานปักเนื้อละเอียดจากอียิปต์ ส่วนสิ่งทีคลุมไว้เหนือเจ้านั้น เป็นสีฟ้าสีม่วงมาจากเกาะต่างๆแห่งเมืองเอลิซาห์ เรือหรือหอรแห่งเมืองไทรจะถูกตกแต่งด้วยผ้าปานเนื้อละเอียดและงานผ้าปักแห่งอียิปต์ เอลิซาห์ถูกเชื่อกันว่าเป็นหมู่เกาะแห่งทะเลอีเจียน

และอาจเป็นประเทศกรีซเอง สีฟ้าและสีม่วงหมายถึงผ้าข้อมราคาแพงแบบกษัตริย์ของภูมิภาค อีเจียน สิ่งเหล่านี้ก็ประดับประดาสถาปัตยกรรมและเครื่องตกแต่งของไทระเช่นกัน แน่ทีเดียว เธอคงเป็นนครที่เปี่ยมด้วยสง่าราศีจริงๆ

อสค 27:8-9   **ชาวเมืองไซคอนและเมืองอารวัตเป็นศิกรรเชียงของเจ้า โอ ไทระ**

นักปราชญ์ของเจ้าอยู่ในเจ้า เขาเป็นต้นหนของเจ้า ไชคอนและอารวัตเป็นนครรัฐที่ตั้งอยู่ทางเหนือของไทระตลอดแนวชายฝั่งของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เหล่านักเดินเรือที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้หมายถึง ‘ศิกรรเชียง’ ซึ่งพบเป็นปกคิบนเรือที่ใช้คนพายในสมัยนั้น พวกต้นหนหมายถึงพวกเจ้าหน้าที่เดินเรือ ประเด็นก็คือว่าเรืออุปไมยแห่งไทระนี้ได้นำเข้าพวกคนงานฝีมือดีสำหรับความต้องการต่างๆของนครนั้น

9 ผู้ใหญ่ของเมืองเกบาลและนักปราชญ์ของเมืองนี้ก็อยู่ในเจ้าเป็นช่างไม้ประจำเรือให้เจ้า บรรดาเรือทะเลทั้งสิ้นพร้อมกะลาสีก็อยู่ในเจ้าเพื่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับเจ้า ช่างฝีมือผู้ชำนาญคนอื่นๆจากภูมิภาคนั้นถูกนำเข้ามาเพื่อใช้ความชำนาญของตนตกแต่งไทระ *เกบาล* เป็นนครรัฐชาวฟินิเซียอีกแห่งที่อยู่ตามแนวชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนของเลบานอน ช่างไม้ประจำเรือหมายถึงพวกช่างไม้ต่อเรือฝีมือดี อุปไมยที่ยิ่งใหญ่กว่าก็กล่าวอีกครั้งถึงการที่ช่างฝีมือเยี่ยมของภูมิภาคนั้นถูกว่าจ้างในไทระ ในทางกลับกัน ไทระก็ดึงดูดบรรดาเรือพาณิชย์จากโลกเมดิเตอร์เรเนียนและกระทั่งไกลกว่านั้นมาเพื่อทำการค้าขาย มันเป็นนครหนึ่งที่ร่ำรวย พลุกพล่านและงดงาม

อสค 27:10-11   **ชาวเปอร์เซีย และลูด และฟุต ก็อยู่ในกองทัพของเจ้า เขาทั้งหลาย**

เป็นทหารของเจ้า เขาแขวนโล่และหมวกเหล็กในเจ้า เขากระทำให้เจ้ามีสง่า ไทระได้จ้างพวกทหารรับจ้างมาคุ้มกัน พวกเขามาจากเปอร์เซีย (อิหร่านปัจจุบัน) ซึ่งอยู่ทางตะวันออกและลูดและฟุต (ลิเบียปัจจุบัน) ซึ่งอยู่ทางตะวันตก หน่วยทหารรับจ้างเหล่านี้แขวนโล่จำลองประดับไว้บนกำแพงนครนั้นในรูปแบบที่งามสง่า ทั้งหมดนี้เพิ่มเข้ากับความแจ่มจรัสของไทระ

11 ชาวอารวัตพร้อมกับทหารของเจ้าอยู่บนกำแพงโดยรอบ ชาวคามัดอยู่ในหอคอยของเจ้า เขาแขวนโล่ไว้ตามกำแพงของเจ้าโดยรอบ เขากระทำให้ความงามของเจ้าพร้อมสรรพ หน่วย

ทหารรับจ้างประจำภูมิภาคเพิ่มเติมจากอารวัดแห่งฟินิเซียพร้อมกับชาวแกมด (เหล่าผู้กล้า) ผู้มีชื่อเสียงแวนโลอันมีเอกลักษณ์ของตนบนกำแพงของไทรเซ ทั้งหมดนี้ถูกจัดเรียงในรูปลักษณะที่น่าประทับใจและโดดเด่นที่สุด ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าไทรเซไม่เพียงงดงามในทำเลที่ตั้งของมันซึ่งอยู่ตามแนวชายฝั่งทะเลและงามวิจิตรในการก่อสร้างของมันเท่านั้น แต่มันยังหล่อเหลาอย่างแท้จริงในรูปลักษณะของมันด้วย นอกจากนี้ครไทรเซยังทราบด้วยว่ามันงดงามและโดดเด่นและภูมิใจในตัวมัน

อสค 27:12-13   **ทาริชไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีทรัพยากรมากมายหลาย**

ชนิด เขาเอาเงิน เหล็ก ดีบุก และตะกั่วมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า ทำเลที่ตั้งแน่ชัดของทาริชไม่เป็นที่ทราบแม้ว่ามันอาจเป็นเมืองท่าแห่งหนึ่งบนทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทางตะวันตกของไทรเซก็ตาม มันอาจใกล้พอๆที่จะเป็นเกาะไซปรัสหรือไกลพอที่จะเป็นสเปนก็ได้ ประเด็นก็คือว่าไทรเซมิสยสัมพันธ์ทางธุรกิจที่จริงจังกับทาริชโดยโลหะต่างๆถูกซื้อและขายในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ของไทรเซ ความมั่งคั่งไหลผ่านและพอกพูนในไทรเซ

13 เมืองยวาน ทูบัลและเมเชค ค้าขายกับเจ้า เขาแลกเปลี่ยนคนและภานะทองสัมฤทธิ์กับสินค้าของเจ้า *ยวาน* เป็นภูมิภาคกริช (นั่นคือ ไอโอเนีย) *ทูบัลและเมเชค* เป็นภูมิภาคเหล่านั้นของเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ ทางเหนือของทะเลดำซึ่งทำธุรกิจทางทะเลในไทรเซ ภูมิภาคเหล่านี้คอยป้อนทาสสำหรับการค้าทาสรวมถึงข้าวของเครื่องใช้ต่างๆที่ทำจากทองสัมฤทธิ์ การค้าทุกรูปแบบไหลผ่านเจ้าไทรเซ

อสค 27:14-16   **วงศ์วานโทการมาห์เอาม้า ม้าศึกและล่อมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า**

โทการมาห์ อาจหมายถึงทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ของภูมิภาคปัจจุบันที่เรียกว่ารัสเซีย พวกพ่อค้าจากที่นั่นค้าขายพวกม้าและล่อชั้นดีในและผ่านตลาดเหล่านั้นของไทรเซ

15 ชาวเดดานทำการค้าขายกับเจ้า เกาะต่างๆเป็นอันมากเป็นตลาดประจำของเจ้า เขานำ **งาช้างและไม้มะเกลือมา** เป็นค่าของสินค้า **งาช้างและไม้มะเกลือถูก** ค้าขายในไทรเซจากเดดาน

ฝ่ายหลังนี้ก็ตรงกับซาอูคิอาระเบียในปัจจุบันหรืออาจเป็นเมกกะ พวกพ่อค้าจากที่นั่นเป็นพวก
ค้าขายปกติในไทร

16 เมืองซีเรียไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เขาเอามรดก ผ้าสีม่วง ผ้าปัก ปาน
เนื้อละเอียด หินประการังและโมรามาแลกกับสินค้าของเจ้า ซีเรียที่อยู่ใกล้เคียงเป็นคู่ค้ารายใหญ่
ในสินค้านี้มีค่าทุกรูปแบบ เช่น อัญมณีมรดก ผ้าข้อมสีม่วง ผ้าปักเนื้อดี วัสดุผ้าปานเนื้อละเอียด
รวมถึงเครื่องประดับที่เป็นหินประการังและโมรา

อสค 27:17-19 ยูดาห์และแผ่นดินอิสราเอลก็ค้าขายกับเจ้า เขาเอาข้าวสาลีเมื่อ
งมินิทและเมืองปานาง น้ำผึ้ง น้ำมัน พิมเสน มาแลกกับสินค้าของเจ้า ประชาชาติเหล่านั้นที่
เป็นคนต่างชาติของโลกไม่เพียงขายสินค้าของตนในไทรเท่านั้น แต่คนอิสราเอลส่วนใหญ่ก็
ขายผลิตภัณฑ์ของตนที่นั่นเช่นกัน พวกเขาขายข้าวสาลีอย่างดีจากมินิท และปานาง พร้อมกับ
น้ำผึ้ง น้ำมันและผลิตภัณฑ์ต่างๆ (นั่นคือ พิมเสน) ผลิตภัณฑ์เกษตรของอิสราเอลจึงถูกซื้อขาย
ในตลาดสินค้าโภคภัณฑ์เหล่านั้นของไทร

18 ดามัสกัสไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เพราะทรัพยากรมากมายหลาย
ชนิดของเจ้า มีเหล้าองุ่นเฮลโบน และขนแกะขาว ผลิตภัณฑ์ต่างๆของดามัสกัสถูกซื้อขายในไทร
โดยมีกำไรมาก สิ่งเหล่านี้คือเหล้าองุ่นอย่างดีและผลิตภัณฑ์ขนแกะสีขาวต่างๆ

19 ดานและยวานมาแลกกับสินค้าของเจ้า เขาเอาเหล็กหล่อ การบูร ตะไคร้มาแลกกับ
สินค้าของเจ้า ดานที่ว่านี้อาจไม่ใช่ตระกูลดานในอิสราเอล แต่ชื่อดาน มีความหมายตรงตัวว่า ‘ผู้
พิพากษา’ ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงพวกผู้ออกกฎหมายการพาณิชย์หรือผู้ตรวจการที่
พยายามป้องกันมิให้เกิดการฉ้อโกง พวกเขาพร้อมกับพวกพ่อค้าแห่งยวาน (ภูมิภาคกรีซ) ขาย
ผลิตภัณฑ์เหล็กสำเร็จรูปต่างๆในไทรจากคัสเซีย (การบูร) และคาลามุส (ตะไคร้) ซึ่งเป็น
ภูมิภาคแห่งอาระเบีย

อสค 27:20-22   เมืองเดดานค้าขายกับเจ้าในเรื่องเสื้อผ้าอันมีค่าสำหรับเหล่าบรรดา
เดดานตรงนี้น่าจะแตกต่างจากเดดานที่ถูกกล่าวถึงในข้อ 15 พวกเขาขายเสื้อผ้าราคาแพงและรถ
รบต่างๆในไทร

21 เมืองอาระเบียและเจ้านายทั้งหลายของเมืองเคดาร์ เป็นพ่อค้าขาประจำในเรื่องลูกแกะ
แกะผู้ และแพะ เขาไปมาค้าขายกับเจ้าในเรื่องเหล่านี้ พวกพ่อค้าจากอาระเบียซึ่งรวมถึงเคดาร์ก็ขาย
ปศุสัตว์ในไทรซึ่งรวมถึงพวกลูกแกะ แกะผู้และแพะ

22 พ่อค้าทั้งหลายของเมืองเซบาและเมืองราอามาห์ก็ค้าขายกับเจ้า เขาเอาเครื่องเทศชนิด
ดีทั้งสิ้นและเพชรพลอยทุกชนิด และทองคำมาแลกเปลี่ยนกับเจ้า เซบาและราอามาห์อาจเป็น
ภูมิภาคที่อยู่ในแหลมอาระเบียตอนใต้ ที่นั่นพวกพ่อค้าได้เครื่องเทศต่างๆมาจากตะวันออกไกล
พร้อมกับอัญมณีมีค่าต่างๆและทองคำ ทั้งหมดนี้ถูกแลกเปลี่ยนและขายในตลาดเหล่านี้ของไทร

อสค 27:23-25   เมืองฮاران คานneh และเอเดน พ่อค้าทั้งหลายของเมืองเซบา อัศ
ซูร์ และคิลมาดก็ค้าขายกับเจ้า พวกพ่อค้าชาวตะวันออกคนอื่นๆถูกกล่าวถึง โดยส่วนใหญ่มาจาก
เมโสโปเตเมีย

24 เมืองเหล่านี้ทำการค้าขายกับเจ้าในตลาดของเจ้าในเรื่องเครื่องแต่งกายอย่างดีพิเศษ
เสื้อสีฟ้าและเสื้อปัก และพรมทำด้วยด้ายสีต่างๆมัดไว้แน่นด้วยด้ายพัน พ่อค้าชาวตะวันออกเหล่านี้
ก็นำเสื้อผ้าชั้นดีทุกรูปแบบมาในหีบสวยามต่างๆมายังตลาดเหล่านี้ของไทร

25 กำปั้นทั้งหลายของเมืองทารชิชบรรทุกสินค้าของเจ้า ดังนั้น เจ้าจึงบริบูรณ์และ
รุ่งโรจน์อย่างมากในท้องทะเล คำที่แปลเป็น บรรทุก (ซัวร์) มีความหมายตรงตัวที่สุดว่า 'ไป'
หรือ 'เดินทาง' ความคิดที่น่าเป็นไปได้ที่สุดก็คือว่าเรือเหล่านี้ของเมดิเตอร์เรเนียนมาและไป
จากทารชิชโดยเติมสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆอันไม่รู้จบของมัน ความมั่งคั่งของไทรซึ่งเห็นได้ชัด
ในตึกสูงๆ สถาปัตยกรรมงดงาม และทำเลที่ตั้งอันสวยงามของมันทำให้มันเป็นภาพที่รุ่งโรจน์

บนเกาะของมัน ซึ่งอยู่นอกชายฝั่งของเลบานอนไปนิดเดียว มันเป็นศูนย์กลางแห่งการค้าของโลกสมัยนั้น ไม่มีใครใดในโลกสมัยนั้นมีความเป็นสากลหรือมั่งคั่งกว่าไทร

อสค 27:26-27 **ฝักรรเชียงของเจ้านำเจ้าออกไปที่ในทะเลลึก ลมตะวันออกทำให้เจ้าอับปางในท้องทะเล** อุปไมยเกี่ยวกับไทรว่าเป็นเรือหรดาลำหนึ่งกลับมาแล้ว ขณะที่ไทรเคยเป็นเหมือนเรือสำราญมั่งคั่งลำใหญ่ ซึ่งทำมาค้าขายทั่วโลกในสมัยนั้น ความทุกข์ลำบากก็กำลังก่อตัวขึ้น พวกฝักรรเชียงที่ถูกจ้างมาของเรืองามลำนั้นกลายเป็นคนทรยศ พวกเขาพาเรือใหญ่แห่งไทรออกไปในน้ำลึกและลมตะวันออกที่พัดรุนแรงทำให้เรือนั้นแตกในทะเลลึก อุปไมยนี้ย่อมหมายถึงการพิพากษาต่างๆที่จะเกิดแก่ไทร ลมตะวันออกอาจหมายถึงการพิพากษาเบื้องต้นที่ถูกนำมาต่อสู้อไทร โดยบาบิโลน – ออกมาจากทิศตะวันออก

27 ทรัพย์สินของเจ้า ของขายของเจ้า สิ้นค้าของเจ้า ลูกเรือของเจ้า และต้นหนของเจ้า ช่างไม้ประจำของเจ้า ผู้ค้าสินค้าของเจ้า นักรบทั้งสิ้นของเจ้าผู้อยู่ในเจ้าพร้อมกับพรรคพวกทั้งสิ้นของเจ้าที่อยู่ท่ามกลางเจ้า จะจมลงในท้องทะเลในวันล่มจมของเจ้า ความมั่งคั่งทั้งสิ้น การพาณิชย์ และเหล่าช่างฝีมือที่ถูกนำเข้ามาในไทรกำลังจะถูกทิ้งลงไปในทะเล ไทรกำลังจะถูกทำลายแล้ว

อสค 27:28-32 **แผ่นดินจะสั่นสะท้านเมื่อได้ยินเสียงโวยวายของต้นหนของเจ้า** ฆานเมืองที่อยู่ใกล้เคียงของไทรจะสั่นสะเทือนเมื่อได้ยินพวกผู้มีอำนาจของมันร้องเสียงดังด้วยความกลัว

29 บรรดาผู้ที่ถือกรรเชียง พวกลูกเรือและบรรดาต้นหนแห่งทะเลจะลงมาจากเรือของเขา มายืนอยู่บนฝั่ง เหล่า ‘ลูกเรือ’ ของเรืองามลำนั้น พวกพ่อค้าที่เป็นผู้อาศัยและคนเหล่านั้นที่ทำให้คนนั้นมั่งมีกำลังจะถูกพัดเกลยฝั่งจากการอับปางของเรือแห่งไทรนั้น

30 และจะพิลาปรั้าให้เพราะเจ้า และจะร้องไห้ให้นักหนา เขาจะเหวี่ยงฝุ่นขึ้นศีรษะของเขา และจะกลิ้งเกลือกอยู่ที่กองขี้เถ้า ความมั่งคั่งของไทรได้ถูกทำลายเสียแล้วและบรรดานัก

ธุรกิจของมันที่สูญเสียทุกสิ่งจะคร่ำครวญเรื่องความสูญเสียต่างๆของตนในธรรมเนียมปฏิบัติอันเป็นแบบฉบับของชาวตะวันออกกลาง

31 เขาจะโกนผมเพราะเจ้าและเอาผ้ากระสอบคาดเอาไว้ เขาจะร้องไห้เพราะเจ้าด้วยจิตใจอันขมขื่นกับไว้ทุกข์หนัก เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาไธระ เหล่านักลงทุนและนายธนาคารของมัน พร้อมกับคนเหล่านั้นที่ได้กำไรงามเหลือเกินจะไว้ทุกข์อย่างเปิดเผย ศูนย์กลางแห่งการค้าของโลกซึ่งงดงามและรุ่งโรจน์ของพวกเขาถูกทำลายเสียแล้ว

32 ในการพิลาปรำไห้ไห้ นั้น เขาจะเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเพื่อเจ้าและได้ร้องทุกข์เพื่อเจ้าว่า 'มีเมืองใดหรือที่ถูกทำลายเหมือนเมืองไธระ ในท่ามกลางทะเล ในลักษณะที่คล้ายกันอย่างมากกับการคร่ำครวญของวิวรณ์ 18:15-19 เหล่านักธุรกิจของไธระคร่ำครวญความพินาศแห่งธุรกิจต่างๆของพวกเขา ไธระแห่งเอเสเคียล 27 สะท้อนถึงระบบพาณิชย์โลกในสมัยของเอเสเคียล ระบบพาณิชย์ของวิวรณ์ 18 สะท้อนถึงระบบโลกของยุคเจ็ดปีนั้น ทั้งคู่มีรากเหง้าของพวกมันในบาบิโลนและมันไม่ใช่เหตุบังเอิญที่รูปแบบสุดท้ายของระบบโลกถูกพรรณนาว่าเป็นบาบิโลน ซึ่งถูกทำลาย

อสค 27:33-36 เมื่อสินค้าของเจ้ามาจากทะเลก็กระทำไห้ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากพอใจ เจ้าได้กระทำไห้บรรดาภคินีแห่งโลกมั่งคั่ง ด้วยสมบัติและสินค้าอันอุดมของเจ้า ไธระในสมัยของมันปรนนิบัติประชาชนของโลก มันคือศูนย์กลางการค้าของโลกซึ่งบรรดาผู้มีอำนาจถูกทำให้มั่งมีขึ้นโดยมัน

34 ในเมื่อเจ้าอับปางเสียด้วยทะเลในห้วงน้ำลึก สินค้าของเจ้าและพรรคพวกทั้งหลายของเจ้าจะได้จมลงพร้อมกับเจ้า ความพินาศของไธระถูกบอกล่วงหน้าแล้ว ดูเรือลำหนึ่งที่อับปางในทะเล ไธระ ความมั่งคั่งของเธอและชื่อเสียงของเธอก็จะถูกทำลายเช่นกัน

35 พวกชาวเกาะต่างๆทั้งสิ้นจะตกตะลึงเพราะเจ้า ภคินีทั้งหลายของพวกเธอจะเกรงกลัวยิ่งนัก สี่พระพักตร์ของพระองค์ก็ดูวิตกกังวล เหล่าประชากรของประชาชาติต่างๆที่มีขนาด

เล็กกว่าจะตกตะลึงเพราะสิ่งที่เกิดขึ้นกับนครสำคัญนี้ของโลก ระบบโลกก็จะตกตะลึงในวัน
ท้ายๆของยุคเจ็ดปีเช่นกันเมื่อระบบโลกถูกทำลายครั้งเดียวจบ

36 พ่อค้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลายจะเย้ยหยันเจ้า เจ้าจะเป็นสิ่งที่น่าหวาดผวา และจะไม่
ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิรันดร์" เหล่านักธุรกิจของโลกจะเย้ยหยัน (นั่นคือ ผิดปากด้วยความอัศจรรย์
ใจ) เพราะความพินาศของไทรเซ พวกเขาจะกลายเป็นตัวอย่างหนึ่งของการพิพากษาของพระเจ้า
ซึ่งสอนเรื่องความหวาดผวา (นั่นคือ ความเกรงกลัว) องค์พระผู้เป็นเจ้า ไทรเซจะเป็นสัญลักษณ์ที่
แสดงถึงความพินาศในอนาคตของระบบโลกในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์ เหมือนกับที่ไทรเซจะ
ไม่เป็นอิทธิพลของโลกอีกเลยหลังจากที่อเล็กซานเดอร์มหาราชจัดการมันเสร็จสิ้นแล้ว ระบบ
โลกของวิวรณ์ 18 ก็จะถูกกำจัดครั้งเดียวจบเช่นกัน

*****

*ภาพรวมของเอเสเคียล 28: สามหัวข้อถูกกล่าวถึงในบทนี้: (1) การพิพากษากษัตริย์แห่ง
ไทรเซในข้อ 1-19; (2) การพิพากษาไซคอนในข้อ 20-24 และ (3) การรวบรวมอิสราเอลกลับมา
อีกครั้งในข้อ 25-26*

อสค 28:1-2   พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า อีกครั้งที่เอเสเคี
ยลรับรองว่าข้อความของเขาได้รับการคลไจ

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่เจ้าเมืองไทรเซว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า
เพราะใจของเจ้าผยองขึ้นและเจ้าได้กล่าวว่า 'ข้าเป็นพระเจ้า ข้านั่งอยู่ในที่นั่งแห่งพระเจ้าในท้อง
ทะเล' แต่เจ้าเป็นเพียงมนุษย์ มิใช่พระเจ้า แม้เจ้าจะยึดถือใจของเจ้าว่าเป็นใจของพระเจ้า

หัวข้อหลักตรงนี้คือ 'เจ้านาย' หรือกษัตริย์แห่งไทรเซ แม้คำพยากรณ์นี้กล่าวถึงบุคคลเช่น
นั้นจริงๆ บริบทก็กล่าวชัดเจนว่าใครบางคนที่ยิ่งใหญ่กว่าชายผู้ชั่วร้ายคนนี้ได้ถูกกล่าวถึง กษัตริย์
แห่งไทรเซที่ครองราชย์อยู่ ณ เวลาของคำพยากรณ์นี้น่าจะเป็นเอธบาอัล (หรืออิโรบาลุส) โดย
บอกเป็นนัยถึงความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดของเขากับพระบาอัล เทพเจ้าสูงสุดของคนฟินิเซีย

อย่างไรก็ตาม มีภาพเหมือนหนึ่งที่ชัดเจนของซาตาน ซึ่งถูกแสดงเป็นบุคคลในเอชบาอัล บางคนพิจารณาว่าคำพรรณานี้กล่าวถึงปฏิบัติต่อพระคริสต์

โปรดสังเกตการทำตามอำเภอใจและความเย่อหยิ่งของผู้ปกครองชั่วผู้นี้ ใจของเขาพองขึ้น เขาประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้าและอ้างว่านั่งอยู่ในที่นั่ง (นั่นคือ สิทธิอำนาจ) ของพระเจ้า โปรดสังเกตความเหมือนกันกับอิสยาห์ 14:13-14 ซึ่งเป็นคำบรรยายหนึ่งที่ชัดเจนเกี่ยวกับลูซิเฟอร์และความล่มจมของมัน แม้เขามีความเหมือนกันหลายอย่างกับซาตาน พระเจ้าก็ทรงเตือนใจผู้ปกครองที่จองหองผู้นี้ว่าเขาเป็นแค่มนุษย์คนหนึ่งแม้เขายึดถือใจของเขาว่าเป็นพระเจ้ายิ่งก็ตาม คำพยากรณ์นี้กล่าวถึงผู้ปกครองที่ชั่วร้ายคนหนึ่งโดยมีการบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความคิดของซาตาน

อสค 28:3-5   **คูเถิด เจ้าฉลาดกว่าดาเนียลจริง ไม่มีความลับอันใดที่ซ่อนให้พ้นเจ้าได้** เอชบาอัลคิดว่าตัวเองมีปัญญามากกว่าดาเนียลและคิดว่าไม่มีความลับใดถูกปิดซ่อนจากเขาได้ (สิ่งที่น่าสนใจก็คือว่า กษัตริย์แห่งไทระผู้นี้เคยได้ยินเกี่ยวกับดาเนียล ปานนี้เขาได้ขึ้นรับตำแหน่งสูงๆในบาบิโลนแล้ว ดู ดาเนียล 2:48) บนระดับที่กว้างกว่า อุปไมยเกี่ยวกับซาตานที่คิดว่าตัวเองมีปัญญามากกว่าดาเนียลก็ปรากฏชัดเจน มันคือ 'จอมยโส' ผู้แรกนั้น - ความเย่อหยิ่งที่ถูกแสดงเป็นบุคคล

4 **เจ้าหาทรัพย์สมบัติมาสำหรับตนโดยสติปัญญาและความเข้าใจของเจ้า และได้รวบรวมทองคำและเงินมาไว้ในคลังของเจ้า** โดยใช้เล่ห์เหลี่ยมต่างๆ เอชบาอัลได้กลายเป็นคนมั่งมี เมื่อความมั่งคั่งมหาศาลไหลผ่านเข้าไปในไทระในการพาณิชย์อันอุดมของมัน เห็นได้ชัดว่าเอชบาอัลได้ออกกฏด้านภาษี ค่าธรรมเนียม หรือเงินสินบนต่างๆซึ่งทำให้เขาร่ำรวยและมีอำนาจมาก เช่นเดียวกันพญามารก็มีอำนาจมากและสามารถเข้าถึงความมั่งคั่งของแผ่นดินโลก

5 **ด้วยสติปัญญายิ่งใหญ่ในการค้าของเจ้า เจ้าได้ทวีทรัพย์สมบัติของเจ้าขึ้น และจิตใจของเจ้าก็ผยองขึ้นในทรัพย์สมบัติของเจ้า** กษัตริย์แห่งไทระ (นั่นคือ เอชบาอัล) โดยซื้อตกลงทาง

ธุรกิจอันมีเล่ห์เหลี่ยมได้กลายเป็นคนมั่งมีแล้ว ด้วยเหตุนี้เขาจึงผยองขึ้นด้วยความเย่อหยิ่ง
ประวัติโดยย่อของซาตานจึงปรากฏอีกครั้ง

อสค 28:6-8 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้า
ยึดถือใจของเจ้าว่าเป็นใจของพระเจ้า เอชบาอัลได้ยกตัวเองขึ้นจนคิดว่าเขาอยู่ระดับเดียวกับ
พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระเจ้าทรงมีข้อความหนึ่งสำหรับกษัตริย์ผู้หลงตัวเองคนนี้ซึ่งเป็น
แบบที่แสดงถึงซาตาน ดู อีสยาห์ 14:13-14 อีกครั้ง

7 เพราะฉะนั้น คุณเถิด เราจะนำคนต่างด้าวมาสู่เจ้า เป็นชนชาติที่ทารุณในบรรดา
ประชาชาติ เขาทั้งหลายจะชักดาบออกต่อสู้กับความงามแห่งสติปัญญาของเจ้า และเขาจะกระทำ
ให้ความฉลาดปราดเปรื่องของเจ้าเป็นมลทิน เพราะพระเจ้าได้ทรงใช้บาบิโลนและเหล่า
พันธมิตรของมันเพื่อพิพากษาประชาชาติอื่นๆของภูมิภาคนั้นแล้ว ไทระก็จะเผชิญพระพิโรธ
ของพระเจ้าเช่นเดียวกันโดยน้ำมือของกองทัพบาบิโลน (และต่อมาโดยกองทัพของอเล็กซานเดอร์
มหาราช) บาบิโลนทำลายไทระซึ่งสุดท้ายแล้วก็สร้างตัวมันเองขึ้นใหม่เพียงเพื่อที่จะถูก
ทำลายจนราบคาบโดยอเล็กซานเดอร์

8 เขาทั้งหลายจะดันเจ้าลงไปทีในปากแดนคนตาย และเจ้าจะตายอย่างคนที่ถูกฆ่าในท้อง
ทะเล กษัตริย์ผู้จองหองและหยิ่งยโสแห่งไทระผู้นี้จะถูกนำลงไปสู่หลุมแห่งความพินาสนั้น (นั่น
คือ หลุมศพ) เขาจะถูกทิ้งให้จมลงในทะเล เช่นเดียวกัน สักวันหนึ่งซาตานก็จะถูกโยนลงไป
ในหลุมไม่มีก้นนั้น ดู วิวรรณ์ 17:8 และ 20:10 ความคิดตรงนี้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับของอีสยาห์
14:15

อสค 28:9-10 เจ้ายังจะกล่าวอีกหรือ ว่า 'ข้าเป็นพระเจ้า' ต่อหน้าคนที่ฆ่าเจ้า ถึง
เจ้าเป็นเพียงมนุษย์ มิใช่พระเจ้า อยู่ในมือของคนที่ฆ่าเจ้า เมื่อเผชิญหน้ากับความตายโดยน้ำมือ
ของเหล่าเพชรฆาตของบาบิโลน กษัตริย์ผู้จองหองแห่งไทระจะยังอ้างว่าเป็นพระเจ้าอยู่ไหม เขา
จะเผชิญกับสภาวะที่ต้องตายของเขาเมื่อเขาถูกฆ่า

10 เจ้าจะตายอย่างคนที่มิได้เข้าสู่หน้ตาย โดยมีของคนที่ต่างตัว เพราะเราได้ล้นวาจา แล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ตรัส" กษัตริย์แห่งไทรจะตายในการเสียชีวิตอันน่าอัศจรรย์ นั่นคือ การเสียชีวิตของคนต่างชาติธรรมดาๆคนหนึ่ง จะไม่มีการแสดงความเคารพหรือความเมตตาแก่เขาในความตายเลย เขาจะตายในความมรณาของคนชั้นต่ำ ภาพเหมือนกับซาตาน (หรือปฏิบัติต่อพระคริสต์) ปราบกษัตริย์ในอิสยาห์ 14:16

อสค 28:11-12 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า เนื้อหาอีกตอนถูกประกาศโดยหมายเหตุแหล่งที่มาของมันจากพระเจ้า

12 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเพื่อกษัตริย์เมืองไทร และจงกล่าวแก่ท่านว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกสั่งโดยพระเจ้าให้เปล่งเสียงเพลงสดกานศพ โดยสรุปย่อเกี่ยวกับการขึ้นเรืองอำนาจและความตกต่ำของกษัตริย์แห่งไทร (ในข้อ 2 เจ้านายแห่งไทรจะถูกพรรณนาถึง เท่าที่เป็นไปได้ กษัตริย์แห่งไทรและเจ้านายแห่งไทรเป็นบุคคลคนเดียวกัน) ด้วยการประชดประชันแบบเป็นนัย กษัตริย์แห่งไทรถูกพรรณนาว่าเป็นความสมบูรณ์แบบของสติปัญญาและความงาม เฮอร์บาล์กษัตริย์แห่งไทรหลงตัวเองในการคิดเองว่าตนมีสติปัญญาและความงามฝ่ายร่างกาย ซาตานก็เป็นเช่นนั้นด้วย นั่นคือ ผู้ส่องแสงและหลงตัวเอง (ลูซิเฟอร์จริงๆแล้วหมายความว่า 'ผู้ส่องแสง')

อสค 28:13-15 เจ้าเคยอยู่ในเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า เพชรพลอยทุกอย่าง เป็นเสื่อของเจ้า คือทับทิม บุษราคัม เพชร พลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าว และหยก ไพฑูรย์ มรกต พลอยสีแดงเข้มและทองคำ ความเชี่ยวชาญแห่งรามะนาและปีของเจ้าได้จัดเตรียมไว้ในวันที่สร้างเจ้าขึ้นมา

ความคิดสองสายวิ้งตีคู่กันตลอดเนื้อหาตอนนี้ กษัตริย์แห่งไทร (เฮอร์บาล์) ได้หลอกตัวเองให้คิดว่าตนเคยอยู่ในเอเดนในฐานะครอบครัวคนหนึ่งและสมบูรณ์แบบ อย่างไรก็ตาม เห็นได้ชัดว่าผู้หนึ่งที่ยิ่งใหญ่กว่ากษัตริย์แห่งไทรผู้นี้หลบอยู่ในเงามืด หนึ่งในคำพรรณนาเหล่านั้นที่

ชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับซาตานก่อนการตกต่ำของมันถูกพบตรงนี้ แม่ที่เดียว นอกจากอาดัม เอวา และพระเจ้าแล้ว อีกผู้เดียวที่อยู่ด้วยตอนนั้นในสวนแห่งเอเดนซึ่งมีบันทึกใดๆเกี่ยวกับมันคือ ซาตานในร่างของงูนั้น

เห็นได้ชัดว่าก่อนการตกต่ำของมัน ลูซิเฟอร์เคยถูกประดับประดาด้วยเพชรพลอยที่พอดีกับตำแหน่งสูงสุดของทูตสวรรค์เหล่านั้นของพระเจ้า มันโอ้อวดอย่างตรงๆในเครื่องราชกกุธภัณฑ์ที่ถูกแต่งตัวเองของมัน เพชรพลอยอันมั่งคั่งทุกรูปแบบเป็นชุดของมัน (และเอชบาอัลก็โอ้อวดเช่นนี้อย่างชัดเจนเช่นกัน) เมื่อลูซิเฟอร์ถูกเลื่อนตำแหน่งขึ้นไปสู่ยศสูงของมัน เครื่องดนตรีออเคสตราชั้นดีที่สุด (นั่นคือ รำมะนาและปี) ก็เล่นระโคมให้มัน (ในลักษณะเดียวกัน เอชบาอัลก็ถูกเปิดตัวเช่นนั้น)

14 เจ้าเป็นครูผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้ เราได้ตั้งเจ้าไว้ เจ้าเคยอยู่บนภูเขาบริสุทธิ์แห่งพระเจ้า และเจ้าเคยเดินอยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง ดูเหมือนว่าลูซิเฟอร์เคยเป็นครูที่ถูกเจิม – ทูตสวรรค์ตำแหน่งสูงสุดของพระเจ้า ซึ่งถูกแต่งตั้งให้รับตำแหน่งนั้นโดยพระเจ้าเอง มันได้รับมอบหมายให้กางปีกของมันเหนือพระที่นั่งของพระเจ้าดังที่ถูกพรรณนาเชิงเปรียบเทียบในครูเหล่านี้ของพลับพลา ดู อพยพ 25:20

อย่างไรก็ตาม ลูซิเฟอร์ก็เป็นครูคนหนึ่งที่พระวิหารแท้จริงของพระเจ้าในสวรรค์เหนือพระที่นั่งของจริงนั้นของพระเจ้า มันสามารถเข้าถึงภูเขาของพระเจ้า ยอดบนสุดของสวรรค์ พระที่นั่งของพระเจ้า มันเคยเดินบนทะเลแก้วปนด้วยไฟนั้น (นั่นคือ ท่ามกลางศิลาเพลิง) ดูวิวรณ์ 15:2 กล่าวโดยสรุป คำบรรยายข้างบนพรรณนาว่าลูซิเฟอร์เคยสามารถเข้าถึงระดับสูงสุดของสวรรค์ จนถึงบริเวณพระที่นั่งของพระเจ้าเองเลย มันเคยเป็นหนึ่งในเหล่าทูตสวรรค์สูงสุด โดยเป็นหนึ่งในสามองค์นั้นที่ถูกเอ่ยชื่อในพระคัมภีร์

15 เจ้าก็ปราศจากคำหนีในวิธีการทั้งหลายของเจ้า ตั้งแต่วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้นมาจนพบความชั่วช้าในตัวเจ้า น่าจะเห็นชัดเจนแล้วว่าบุคคลที่ถูกพรรณนาถึงนี้เป็นมากกว่าแค่มนุษย์คนหนึ่ง ลูซิเฟอร์สมบูรณ์แบบในการถูกสร้างของมัน คำที่แปลเป็น สมบูรณ์แบบ (ทามิยัม) บ่อย

ครั้งถูกแปลเป็น 'ปราศจากคำหนี' มีแต่บรรดาสิ่งทรงสร้างที่ถูกสร้างขึ้นก่อนการล้มลงนั้นที่ปราศจากบาปเช่นนั้น เห็นได้ชัดว่านี่เป็นคำบรรยายเกี่ยวกับลูซิเฟอร์ก่อนการตกต่ำของมัน กระนั้นความบาปก็ถูกพบในตัวมัน ความงาม สติปัญญาและตำแหน่งสูงของมันทำให้มันยิ่งผยองและมันซึ่งผยองขึ้นด้วยความเย่อหยิ่งจึงล้มลงฝ่ายวิญญูณ ความบาปแรกนั้นคือความบาปที่เป็นความเย่อหยิ่ง

อสค 28:16-17   ในความอุดมสมบูรณ์แห่งการค้ำของเจ้านั้น เจ้าก็เต็มด้วยการ
ทารุณ เจ้ากระทำบาป ดังนั้น โอ เศรษฐีผู้พิทักษ์เอ๋ย เราจะขับเจ้าออกไปจากภูเขาแห่งพระเจ้าดู
สิ่งมลทิน และเราจะกำจัดเจ้าเสียจากท่ามกลางศิลาเพลิง

ความคิดตรงนี้เริ่มลงมายังกษัตริย์ไทระที่อยู่บน โลกอีกครั้งแม้ร่องรอยต่างๆแห่งสวรรค์
ยังปรากฏชัดเจนอยู่เหมือนเดิมก็ตาม เพราะข้อตกลงทางธุรกิจมากมายมหาศาลที่เกิดขึ้นในไทระ
เอชบาอัลจึงไม่เพียงกลายเป็นคนร่ำรวยและเย่อหยิ่งเท่านั้น แต่ยังทารุณในการทุจริตเอาเงิน
สินบนของตนด้วย

เห็นได้ชัดว่ามีการอ้างอิงเชิงเปรียบเทียบถึงการบีบบังคับของลูซิเฟอร์ในสวรรค์เพื่อ
รวบรวมสมุนท่ามกลางทูตสวรรค์องค์อื่นๆเพื่อกบฏต่อพระเจ้า ลูซิเฟอร์จึงถูกขับออกจากสวรรค์
โดยรอคอยวันแห่งความพินาศของมัน เรารู้เมื่อมองย้อนกลับไปว่าพระเจ้าในสติปัญญาของ
พระองค์ได้ทรงอนุญาตให้ซาตานปฏิบัติงานบนแผ่นดิน โลกในระหว่างนี้ อย่างไรก็ตาม วันนั้น
จะมาแน่เมื่อมันผู้ซึ่งเคยเป็นเศรษคนหนึ่งของพระเจ้าจะต้องไปอยู่ในบึงไฟนั้นตลอดกาล มันถูก
ขับออกจากพระที่นั่งของพระเจ้านานมาแล้ว – ทะเลแก้วบนไฟนั้น (นั่นคือ ท่ามกลางศิลาเพลิง
เหล่านั้น)

17 จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้า
เสื่อมทรามลง เพราะเห็นแก่ความงามของเจ้า เราจะเหวี่ยงเจ้าลงที่ดิน เราจะตีแผ่เจ้าต่อหน้า
กษัตริย์ทั้งหลาย เพื่อตาของท่านทั้งหลายเหล่านั้นจะเพลिनอยู่ที่เจ้า อีกครั้งที่ความเย่อหยิ่งและ
การหลงตัวเองของลูซิเฟอร์ถูกหมายเหตุไว้ อุปนิสัยของมันถูกทำให้เสื่อมทรามโดยความเย่อ

หยิ่งนั้น แม้ถือว่าตัวมันเองมีปัญญาเพราะบรรดาศักดิ์อันสูงของมัน จริงๆแล้วมันก็ได้ร่วงลงฝ่าย
วิญญาณเข้าไปในความบาปแห่งความเย่อหยิ่งแล้ว พระเจ้าจึงทรงปฎิญาณว่าจะเหวี่ยงมันลงสู่
พื้นดิน (นั่นคือ แผ่นดิน โลก) สุดท้ายแล้วมันจะรวมวงกับเหล่ากษัตริย์ผู้ปราศจากพระเจ้าในนรก
และพวกเขาจะมองคุณด้วยความตกตะลึง ดู อิสยาห์ 14:15-17 อีกครั้ง มีการอ้างอิงตรงนี้ถึงเอช
บาอัลและจุดจบที่จะมาของเขาด้วย

อสค 28:18-19   **เจ้าจะทำให้สถานบริสุทธิ์ของเจ้าเป็นมลทิน โดยความชั่วช้าเป็น**
อันมากของเจ้า ในการค้าอันชั่วช้าของเจ้า เหตุฉะนั้นเราจะนำไฟออกมาจากท่ามกลางเจ้า ไฟจะ
เผาผลาญเจ้า เราจะกระทำให้เจ้าเป็นถิ่นฐานไปบนแผ่นดินโลกท่ามกลางสายตาของคนทั้งปวงที่
มองดูเจ้าอยู่ คราวนี้คำพยากรณ์นี้ดูเหมือนจะกลับลงมาหาเอชบาอัลผู้เป็นกษัตริย์แห่งไทร
เพราะว่าเขาได้ลบหลู่พระเจ้าโดย 'สถานบริสุทธิ์' เหล่านั้นที่ชั่วและเต็มไปด้วยรูปเคารพแห่งไท
ระและโดยความชั่วแห่งการทำธุรกิจของเขา พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าไฟแห่งการพิพากษาจะ
ตกลงบนเขา วันนั้นจะมาแน่เมื่อเอชบาอัลจะถูกเผาผลาญโดยไฟแห่งการพิพากษาของพระเจ้า

19 บรรดาผู้ที่รู้จักเจ้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย เขาจะตกตะลึงเพราะเจ้า เจ้าจะสิ้นสูญ
ลงอย่างน่าครั่นคร้าม และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิรันดร์" พร้อมกับการล่มจมของไทร
เกรียงไกรและกษัตริย์ผู้โอ้อวดของมัน ผู้คนทั้งปวงที่รู้จักเขาจะตกตะลึงที่ผู้ที่ทรงอำนาจขนาด
นั้นจะถูกทำลายได้อย่างง่ายดายขนาดนี้ กษัตริย์แห่งไทรจะกลายเป็นตัวอย่างหนึ่งของคนเหล่า
นั้นที่ถูกพิพากษาโดยพระเจ้าโดยทำให้พวกเขาเกิดความเกรงกลัวพระเจ้า เอชบาอัลจะไม่แสดง
อิทธิพลของตนออกมาอีกเลย

อสค 28:20-22   **พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า** เนื้อหาอีกตอนถูก
ประกาศจากพระเยโฮวาห์

21 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าต่อผู้ไซดอน และพยากรณ์กล่าวโทษเมืองนั้น นครรัฐ
ของคนต่างชาติอีกแห่งที่จะเผชิญการพิพากษาของพระเจ้าคือ ไซดอน (นั่นคือ ซีโดน) นครรัฐนี้

ตั้งอยู่ประมาณยี่สิบห้าไมล์ทางเหนือของไทรโระ โดยอยู่ตามแนวชายฝั่งของทะเลเมดิเตอร์เรเนียน คำพยากรณ์จากพระเจ้ากำลังจะถูกประกาศต่อผู้คนฟินิเซียอันชั่วนี้

22 และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ ไซดอนเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เราจะสำแดงสง่าราศีของเราท่ามกลางเจ้า และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราทำการพิพากษาลงโทษในเมืองนั้น และสำแดงความบริสุทธิ์ของเราในเมืองนั้น คำประกาศหนึ่งจากพระเจ้าที่ควรทำให้เกิดความเกรงกลัวถูกกล่าวแล้ว พระเจ้าทรงประกาศว่า พระองค์ทรงเป็นปฏิปักษ์ต่อไซดอน แม้คนฟินิเซียแห่งไซดอนได้เพิกเฉยและปฏิเสธพระเยโฮวาห์ พระเจ้าก็ทรงประกาศว่าพระองค์จะทรงได้รับสง่าราศีในไซดอนอยู่ดี ไซดอนเช่นเดียวกับประชาชาติที่เป็นคนต่างชาติอื่นๆของภูมิภาคนั้นจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียว เมื่อพระเจ้าทรงใช้การพิพากษามาต่อผู้ไซดอน พวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระองค์จึงจะถูกยกกว่าบริสุทธิ์ (นั่นคือ ได้รับสง่าราศี) ในไซดอน

อสค 28:23-24 เพราะเราจะส่งโรคระบาดเข้ามาในเมืองนั้น และส่งโลหิตเข้ามาในถนนของเมืองนั้น คนที่ถูกบาดเจ็บจะล้มลงท่ามกลางเมืองนั้น ล้มลงด้วยดาบที่อยู่รอบเมืองนั้นทุกด้าน แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าจะทรงส่งการทำลายล้างมายังไซดอนน่าจะเป็นโดยบาบิโลน ในสงครามนั้นโรคร้ายจะทำลายล้างนครนั้นและดาบของผู้รุกรานเหล่านั้นจะฆ่าฟันคนป่วยและคนที่บาดเจ็บ อีกครั้งที่ไซดอนจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้า

24 และส่วนวงศ์วานอิสราเอลนั้น จะไม่มีหนามย้อยที่ทิ่มแทง หรือมีหนามใหญ่มาออกอีก ท่ามกลางคนทั้งปวงซึ่งได้เคยกระทำแก่เขาด้วยความดูหมิ่น แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ประชาชาติคนต่างชาติที่ไม่เอาพระเจ้าอย่างไซดอนจะไม่มีหนามแทงสีข้างของอิสราเอลอีกต่อไป พวกเขาจะไม่ล่อลวงอิสราเอลให้ทำบาปและจากนั้นก็ถูกพระเจ้าใช้

เพื่อตีสอนพวกเขาเพราะความบาปของพวกเขาอีกต่อไป ไซดอนจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียว

อสค 28:25-26   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เมื่อเราจะรวบรวมวงศ์วานอิสราเอลจากชนชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางนั้น และเมื่อเราจะสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเขาท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินของเขาเอง ซึ่งเราได้มอบให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา ท่ามกลางคำพยากรณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับการพิพากษาประชาชาติเพื่อนบ้านทั้งหลาย พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าอีกครั้งถึงการรวบรวมวงศ์วานอิสราเอลกลับมาทั้งหมดสักวันหนึ่ง วันนั้นจะมาแน่เมื่ออิสราเอลจะหันกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขาและพระเมสสิยาห์ของพระองค์ทั้งหมด โลกคนต่างชาติทั้งสิ้นจะทราบเรื่องนี้ นอกจากนี้ในวันนั้นพวกเขาจะถูกพากลับไปอยู่ในแผ่นดินที่พระเจ้าได้ประทานแก่ยาโคบนานมาแล้ว แน่แน่นอนว่าการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระคริสต์ของพวกเขาเสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

26 และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในที่นั้นอย่างปลอดภัย เออ เขาจะสร้างบ้านเรือนและปลูกสวนองุ่น เมื่อเรากระทำการพิพากษาลงโทษคนทั้งหลายที่อยู่รอบเขา ผู้ใดกระทำต่อเขาด้วยความดูหมิ่นนั้น เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ด้วยความมั่นใจ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย" เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์นี้ยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง แม้มีการรวบรวมยิวกลับไปยังแผ่นดินของพวกเขาส่วนหนึ่งแล้วโดยครั้งแรกในสมัยของเอสราและเนหะมีย์ และเมื่อไม่นานมานี้ในศตวรรษที่ยี่สิบ มันก็ไม่ได้อยู่ในสันติภาพและความปลอดภัย วันนั้นยังมาไม่ถึงเมื่อพระคริสต์เสด็จมา ในวันนั้นพวกเขาจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินของตนในความมั่นใจ โดยรู้ว่าพระเจ้าของพวกเขาได้ทรงกระทำการพิพากษาต่อบรรดาศัตรูของพวกเขาแล้ว ในวันนั้นอิสราเอลจะรู้กันหมดว่าพระเยโฮวาห์ (และพระคริสต์ของพระองค์) ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 29: หลังจากที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ได้ประกาศการพิพากษาต่อผู้
ประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติไปแล้ว คราวนี้จุดสนใจหลักหันไปต่อผู้อียิปต์แล้ว ในบทนี้
คือความพินาศที่ถูกบอกล่วงหน้าของอียิปต์ในข้อ 1-16 และพระสัญญาเรื่องความเมตตาสำหรับ
อิสราเอลในข้อ 17-21

อสค 29:1-3   เมื่อวันที่สิบสองเดือนสิบในปีที่สิบ พระวณะของพระเยโฮวาห์
มายังข้าพเจ้าว่า อีกครั้งที่ปีที่สิบหมายถึงปีที่สิบนับตั้งแต่เยโฮยาคินถูกจับไปเป็นเชลย เดือนที่
สิบอาจเป็นเดือนที่สิบของคเน็ซและตรงกับประมาณเดือนธันวาคมและเข้าสู่เดือนมกราคม ใน
วันที่สิบสองของเดือนนั้น พระเจ้าตรัสแก่เอเสเคียลดังที่หมายเหตูไว้ข้างล่าง

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จมูกหน้าของเจ้าต่อผู้ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ พยากรณ์กล่าว
โทษกษัตริย์และอียิปต์ทั้งสิ้น หลังจากที่พระเจ้าได้ประกาศคำพยากรณ์ต่างๆต่อผู้ประชาชาติ
อื่นๆที่เป็นคนต่างชาติของภูมิภาคนั้นแล้ว บัดนี้คำพยากรณ์นี้ก็ต่อผู้อียิปต์โดยรวมและต่อฟาโรห์
ของมัน โดยเฉพาะ นี่อาจเป็นฟาโรห์โฮฟรา

3 พูตไปเถิดและกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับ
เจ้า ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้เป็นพญานาคหีมา นอนอยู่กลางแม่น้ำทั้งหลายของมัน ผู้กล่าว
ว่า 'แม่น้ำของข้าก็เป็นของข้า ข้าสร้างมันขึ้นเพื่อตัวของข้าเอง' พระเจ้าทรงประกาศว่าพระองค์
ทรงเป็นปฏิปักษ์ต่อฟาโรห์โฮฟรา กษัตริย์แห่งอียิปต์ ช่วงเป็นคำประกาศที่ลึกซึ้ง – พระเจ้าทรง
เป็นปฏิปักษ์ต่อใครสักคน! เห็นได้ชัดว่าหนึ่งในชื่อเรียกเหล่านั้นที่โฮฟราได้ใช้เรียกตัวเองคือ
ชื่อพญานาคหีมาที่อยู่กลางแม่น้ำไนล์และแม่น้ำสายย่อยเหล่านั้นของดินดอนสามเหลี่ยมของ
มัน คำที่แปลเป็น พญานาค (ทันนิยัน) ในบริบทนี้อาจหมายถึงกระเข้ตัวหนึ่งที่คิดว่าแม่น้ำไนล์
(นั่นคือ อียิปต์) เป็นของมันเอง นอกจากนี้ โฮฟรายังบังอาจประกาศอีกว่าเขาได้สร้างแม่น้ำไนล์
ขึ้นมาเองสำหรับการใช้งานต่างๆของเขาเอง

อสค 29:4-5   เราจะเอาเบ็ดเกี่ยวขากรรไกรของเจ้า และจะกระทำให้ปลาใน
แม่น้ำทั้งหลายของเจ้าติดกับเกล็ดของเจ้า และเราจะลากเจ้าขึ้นมาจากกลางแม่น้ำทั้งหลายของ

เจ้า และบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้าจะติดอยู่กับเกล็ดของเจ้า พร้อมกับคำอุปมาหนึ่งที่เป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบ พระเจ้าทรงพรรณนาถึงความล่มจมของฟาโรห์โฮฟรา คุณจะระลึกถึงตัวหนึ่งที่ถูกจับด้วยเบ็ดและเชือกขนาดใหญ่และถูกลากออกมาจากแม่น้ำนั้น โฮฟราก็จะถูกกำราบเช่นนั้น บรรดาปลาของแม่น้ำนั้นที่ 'ติด' (นั่นคือ เกล็ดติด) กับเขาย่อมหมายถึงพวกผู้ได้บังคับบัญชาและประชาชนธรรมดาที่จะถูกจับด้วยเช่นกัน การศึกที่เกิดขึ้นจริงๆคือระหว่างฟาโรห์โฮฟราและการร่วมมือกันของกองทัพ ไซริน ลิเบียและกรีกภายใต้อามาซิสผู้หนึ่ง

5 เราจะเหวี่ยงเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ทั้งตัวเจ้าและบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เจ้าจะตกลงที่พื้นทุ่ง จะไม่มีใครรวบรวมและฝังเจ้าไว้ เราได้มอบเจ้าไว้ให้เป็นอาหารของสัตว์ป่าดินและของนกในอากาศ คุณจะระลึกถึงตัวหนึ่งที่อยู่ที่ผิวดินที่ผิวดิน อียิปต์ก็จะถูกทำให้พ่ายแพ้เช่นกัน การศึกระหว่างโฮฟราและอามาซิสเกิดขึ้นในทะเลทรายด้านทิศตะวันตกไปทางลิเบีย ที่นั่นจะใช้อียิปต์นั้นจะถูกทำให้พ่ายแพ้และถูกทิ้งให้ตายในทะเลทรายนั้น

อสค 29:6-7 แล้วคนที่อยู่ในอียิปต์ทั้งสิ้นจะทราบว่าเป็นพระเจ้าเพราะเจ้าเป็นไม้เท้าของวงศ์วานอิสราเอล อียิปต์จะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดเช่นกันว่าพระเจ้าโฮวาทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และพระเจ้าแต่ผู้เดียว อียิปต์เคยเป็นเพื่อนยามสบายของยูดาห์ในช่วงปีต่างๆของมัน กระนั้นอียิปต์จะพิสูจน์ว่าไม่ได้ดีไปกว่าต้นอ้อต้นหนึ่งที่อยู่ตามริมฝั่งแม่น้ำไนล์ เมื่อผู้ใดพึงมันเพื่อที่จะใช้พวง มันก็จะหักทันที ประเด็นก็คือว่าอียิปต์เป็นพันธมิตรที่ไร้ค่าสำหรับยูดาห์

7 เมื่อเขาเอามือจับเจ้า เจ้าก็หัก และบาดบ่าของเขาทุกคน และเมื่อเขาพึงเจ้า เจ้าก็โค่นและกระทำให้บั้นเอวของเขาทุกคนล้มลง ความคิดตรงนี้เป็นภาพชัดเจน เมื่อผู้ใดพึงไม้้ออันหนึ่ง (นั่นคือ เหมือนไม้เท้าใบบางๆลำหนึ่ง) มันจะหักและเสี้ยนของมันจะดำเข้าไปในไหล่ ภาพเปรียบเทียบที่คล้ายกันก็คือ เมื่อคนๆหนึ่งพึงไม้เท้าอันหนึ่งและมันหักและทิ่มแทงร่างกายของเขา การประยุกต์ใช้ก็คือว่า เศคคิยาห์ได้ 'พึง' อียิปต์เพื่อขอแรงสนับสนุนตอนที่บาบิโลนทำการรุกรานครั้งสุดท้ายของมันต่อยูดาห์ กระนั้นอียิปต์จะพิสูจน์ว่าไม่ได้ช่วยอะไรเลยและมีแต่ทำให้คนบา

บิโลนเกรี้ยวกราดยิ่งกว่าเดิม ประเด็นก็คือว่ายูดาห์ได้หันไปขอความช่วยเหลือจากอียิปต์และ
พวกเขาก็พิสูจน์ว่ายิ่งกว่าไร้ค่า แทนที่จะแสวงหาพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ ยูดาห์และเศเดคิ
ยาห์กลับแสวงหาโลกเพื่อขอความช่วยเหลือและมันหันมาทำร้ายพวกเขา

อสค 29:8-9   **ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า** ดูเถิด เราจะนำดาบ
มาเหนือเจ้า และตัดมนุษย์และสัตว์ให้ขาดจากเจ้าเสีย พระเจ้าจึงทรงเตือนว่าพระองค์จะทรงนำ
ดาบเล่มหนึ่งแห่งการทำลายมาต่อสู้อียิปต์ ตอนแรกอียิปต์ถูกทำให้พ่ายแพ้ไปโดยอามาซิสที่ไซ
ริน จากนั้นบิโลนซึ่งเห็นว่าอียิปต์อ่อนแอลงไปอย่างมากก็กวาดเข้ามาและฉวยโอกาสจาก
สถานการณ์นั้นเพิ่มเติม

9 แผ่นดินอียิปต์จะเป็นที่รกร้างและถูกทิ้งไว้เสียเปล่า แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือ
พระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้กล่าวว่า 'แม่น้ำเป็นของข้า และข้าสร้างมันขึ้นมา' ความพ่ายแพ้และ
ความพินาศอย่างสิ้นเชิงของอียิปต์เห็นได้ชัดว่าเป็นการพิพากษาจากพระเจ้า แม้ความล่มจมของ
มันอาจถูกอธิบายว่าเกิดจากเหตุการณ์ต่างๆทางการเมืองระดับภูมิภาค ผลลัพธ์สุดท้ายก็เห็นได้
ชัดว่าเป็นการพิพากษาจากพระเจ้า พระเจ้าทรงพิพากษาประชาชาติต่างๆที่ชั่ว บทเรียนนั้นยังอยู่
เหมือนเดิมและควรถูกกล่าวชัดเจนแก่อเมริกา

อสค 29:10-12   **เหตุฉะนั้น** ดูเถิด เราจะต่อสู้กับเจ้า และกับแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า
เราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างอย่างสิ้นเชิง ตั้งแต่หอคอยแห่งสิเอเน
ไกลไปจนถึงพรมแดนเอธิโอเปีย พระเจ้าทรงประกาศอีกครั้งว่าพระองค์ทรงเป็นปฏิปักษ์ต่อ
อียิปต์และจะทรงทำลายมันอย่างสิ้นเชิงจากปลายสุดด้านหนึ่งจนถึงปลายสุดอีกด้านหนึ่ง
หอคอยแห่งสิเอเนอยู่ในด้านเหนือสุดในภูมิภาคสุเอซ เอธิโอเปียอยู่ด้านใต้สุด การพิพากษาของ
พระเจ้าจะขยายออกจากปลายสุดด้านหนึ่งของอียิปต์ไปจนถึงปลายสุดอีกด้านหนึ่ง

11 จะไม่มีทัพมนุษย์ข้ามแผ่นดินนั้น และจะไม่มีตีนสัตว์ข้ามแผ่นดินนั้น จะไม่มีใคร
อาศัยอยู่ถึงสี่สิบปี อียิปต์จะรกร้างเป็นเวลาสี่สิบปี แผ่นดินนั้นจะปลอดมนุษย์และสัตว์อย่างสิ้น
เชิง สี่สิบเป็นเลขแห่งการพิพากษาในพระคัมภีร์และอียิปต์จะรกร้างเป็นเวลาสี่สิบปี

12 และเราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์เป็นที่รกร้างท่ามกลางประเทศทั้งหลายที่รกร้างนั้น และหัวเมืองของมันจะรกร้างอยู่สี่สิบปีท่ามกลางหัวเมืองทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า เราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติ และจะกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ แผ่นดินอียิปต์จะว่างเปล่าและรกร้างเป็นเวลาสี่สิบปี เหมือนกับที่อิสราเอลได้ถูกกระจัดกระจายไปทั่วประชาชาติต่างๆ อียิปต์ก็จะถูกกระจัดกระจายเป็นเวลาสี่สิบปีเช่นกัน

อสค 29:13-14 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เมื่อสิ้นสี่สิบปีแล้ว เราจะรวบรวมคนอียิปต์จากท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งเขากระจัดกระจายไปอยู่ด้วยนั้น ถึงกระนั้น พระเจ้าก็ทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงรวบรวมคนอียิปต์กลับมายังแผ่นดินของพวกเขาอีกจากที่ๆพวกเขาได้ถูกกระจัดกระจายไปนั้น

14 และเราจะให้อียิปต์กลับสู่สภาพเดิม และนำเขากลับมายังแผ่นดินปัทโรส ซึ่งเป็นแผ่นดินดั้งเดิมของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นราชอาณาจักรต่ำต้อยที่นั่น ปัทโรสเป็นชื่อสมัยโบราณชื่อหนึ่งสำหรับดินแดนแห่งอียิปต์ พระเจ้าทรงสัญญาอีกครั้งว่าจะฟื้นฟูอียิปต์เป็นประชาชาติหนึ่งอีกครั้ง แต่มันจะไม่มีสง่าราศีอย่างที่มันเคยมีอีกเลย นั่นเป็นจริงอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้

อสค 29:15-16 จะเป็นราชอาณาจักรที่ต่ำต้อยที่สุดในบรรดाराชอาณาจักรทั้งหลาย และจะไม่เคยยกตนขึ้นเหนือประชาชาติทั้งหลายอีกเลย เพราะเราจะทำให้เขาเป็นราชอาณาจักรเล็กจนไม่สามารถจะปกครองประชาชาติอื่นได้ ตั้งแต่เวลานั้นหลังจากบาบิโลนทำลายอียิปต์จนถึงปัจจุบัน อียิปต์อย่างดีที่สุดก็เป็นได้แค่ประชาชาติชั้นสาม มันถูกยึดครองต่อมาเรื่อยๆโดยคนเปอร์เซีย พวกกรีกและพวกโรม อียิปต์อ่อนแอไปตลอดยุคมีดและยุคกลางและกระทั่งในปัจจุบันก็เป็นส่วนหนึ่งของ 'โลกที่สาม' อียิปต์จะไม่พิชิตประชาชาติอื่นๆอีกเลย โดยเฉพาะอิสราเอล

16 และจะไม่เป็นที่วางใจของวงศ์วานอิสราเอลอีก อันทำให้สำนึกถึงความชั่วช้าของเขา เมื่อหันไปพึ่งพาอียิปต์นี้ แล้วเขาจะทราบที่เราคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า" นอกจากนี้ อิสราเอลจะไม่สามารถหมายพึ่งอียิปต์เพื่อขอความช่วยเหลืออีกเลย อิสราเอลจะไม่หมายพึ่ง

อียิปต์เพื่อขอความช่วยเหลือให้พื้นที่ที่จะหมายฝั่งพระเยโฮวาห์อีก อิสราเอลจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าและพระองค์แต่ผู้เดียว

อสค 29:17-18 ต่อมาเมื่อวันที่หนึ่ง เดือนที่หนึ่ง ในปีที่ยี่สิบเจ็ด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ผู้พยากรณ์ท่านนี้กระโดดข้ามไปสิบเจ็ดปีไปยังคำพยากรณ์อีกเรื่อง ที่คล้ายกัน แต่ใส่รวมไว้ตรงนี้ด้วยเพื่อรักษาความเป็นเอกภาพของเนื้อหา

18 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เนบูกัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ให้กองทัพมาสู้รบกับเมืองไทระอย่างหนัก จนศิระษะทุกศิระษะล้วน และป่าทุกป่าก็ถลอก ถึงกระนั้นท่านเองหรือกองทัพของท่านก็ไม่ได้อะไรไปจากไทระอันเป็นค่าแรงซึ่งท่านได้กระทำต่อเมืองนั้น อีกครั้งที่เนบูกัดเนสซาร์ คือคนเดียวกับเนบูกัดเนสซาร์ ความคิดตรงนี้มองย้อนไปยังตอนที่บาบิโลนล้อมไทระและยึดมันด้วยความยากลำบากยิ่งนัก พวกทหารสวมหมวกเหล็กของตนนานเหลือเกินจนศิระษะของพวกเขาเริ่มล้วนและป่าของพวกเขาถลอกเพราะการแบกถังเต็มดินเพื่อสร้างเครื่องล้อมรอบไทระ แม้ขณะศึกนั้น บาบิโลนก็พบของริบเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับแรงงานที่ต้องใช้ในการทำให้ชัยชนะของพวกเขาสำเร็จ ประเพณีเล่าว่าชาวไทระได้ส่งทรัพย์สมบัติของตนไปยังที่อื่นแล้วด้วยคาดหมายไว้แล้วว่า จะโดนบาบิโลนโจมตี

อสค 29:19-20 เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบแผ่นดินอียิปต์ไว้กับเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะเอาคนเป็นอันมากของเขาไปและริบข้าวของไป และปล้นเอาไปเป็นค่าจ้างกองทัพของท่าน หลังจากชัยชนะอันว่างเปล่าในที่ไทระ พระเจ้าก็ทรงสั่งบาบิโลนให้มุ่งหน้าลงใต้ไปยังอียิปต์ ในการพิชิตอียิปต์ เนบูกัดเนสซาร์จะพบของริบมากพอที่จะจ่ายกองทัพของเขา

20 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราได้มอบแผ่นดินอียิปต์ให้ไว้แก่ท่าน เพื่อเป็นค่าแรงงานซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำเพื่อเรา พระเจ้าจึงทรงตอบแทนกองทัพของเนบูกัดเนสซาร์ด้วยของริบมากพอในอียิปต์สำหรับการที่พวกเขาต่อสู้ลำบากในการพิพากษาไทระในนามของพระเจ้า

อสค 29:21   ในวันนั้นเราจะกระทำให้มีเขางอกขึ้นมาที่วังศวานอิสราเอล และเราจะให้เจ้าอ้าปากพูดท่ามกลางเขาทั้งหลาย แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์" คำพยากรณ์นี้มองล่วงหน้าไปยังการกลับสู่สภาพเดิมของอิสราเอล การกลับมาของพวกยิวภายใต้เอสราและเนหะมีย์ถูกหมายถึงตรงนี้อย่างแน่นอน โดยอาจเป็นการกลับสู่สภาพเดิมในยุคสุดท้ายของอิสราเอล ในวันนั้นพวกยิวจะตระหนักถึงความจริงของคำพยากรณ์เหล่านี้ของเอเสเคียลและยอมรับพวกมัน อิสราเอลที่ถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมจะทราบกันทั้งหมดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียว

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 30: บทที่ 30 เป็นการต่อเนื่องของคำพยากรณ์ของบทที่แล้ว รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพิพากษาอียิปต์ถูกนำเสนอในข้อ 1-19 คำพยากรณ์เรื่องการพิพากษาของพระเยโฮวาห์ต่อผู้ฟาโรห์แห่งอียิปต์เป็นการส่วนตัวถูกนำเสนอในข้อ 20-26

อสค 30:1-3   พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกกว่า พระเจ้าตรัสแก่และผ่านทางเอเสเคียลต่ออียิปต์ต่อไป

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงพิลาปร่ำไรเถิดว่า 'อนิจจาหนอวันนั้น' ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกส่งให้ประกาศข้อความตรงไปตรงมาข้อความหนึ่งจากพระเจ้า นั่นคือ จงรำไห้และคร่ำครวญ อนิจจังสำหรับวันนั้นที่จะมา

3 เพราะวันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว วันแห่งพระเยโฮวาห์ที่ใกล้เข้ามา จะเป็นวันมีเมฆ เป็นเวลาที่กำหนดของประชาชาติ ท้าวพระคัมภีร์ วันแห่งพระเยโฮวาห์ ปกติแล้วมีลักษณะเป็นอวสานกาลในความหมายโดยนัยแบบต่างๆของมัน – นั่นคือ มันกล่าวถึงเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้าย อย่างไรก็ตาม คำพยากรณ์ตรงนี้ดูเหมือนจะเป็นเวลาแห่งการพิพากษาของพระเจ้าต่ออียิปต์ในสมัยของเอเสเคียล

อสค 30:4-5   ดาบเล่มนั้นจะมาเหนืออียิปต์ และความแสนระทมจะอยู่ใน
เอธิโอเปีย เมื่อคนที่ถูกฆ่าจะล้มในอียิปต์ และพวกเขาจะเอาคนเป็นอันมากของประเทศนั้นไป
เสี้ย และรากฐานของเมืองนั้นก็จะถูกทำลายลง เมื่อบาบิโลนกวาดเข้ามาทั่วอียิปต์ ความ
กระวนกระวายใหญ่โตก็กวาดไปทั่วเอธิโอเปียที่เป็นเพื่อนบ้าน เมื่อข่าวไปถึงเอธิโอเปียเรื่อง
ความล่มจมของอียิปต์ ก็มีความอกสั่นขวัญหนีใหญ่โตในที่นั้น

5 เอธิโอเปีย และฟุต และลูด และคนที่ปะปนกันทั้งปวง และลิเบีย และประชาชนแห่ง
แผ่นดินนั้นที่อยู่ในสันนิบาตจะล้มลงพร้อมกับเขาด้วยดาบ แม้อียิปต์เพิ่งสู้ในสงครามหนึ่งกับ
เพื่อนบ้านชาวแอฟริกันของมัน บัดนี้พวกเขาทั้งหมดต่างก็ร่วมเป็นพันธมิตรกันเพื่อต่อสู้ภัย
คุกคามของบาบิโลน อย่างไรก็ตาม สหพันธ์นั้นจะล่มสลายต่อหน้ากองทัพเหล่านั้นของเนบูคัด
เนสซาร์

อสค 30:6-8   พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ผู้เหล่านั้นที่สนับสนุนอียิปต์จะล่มจม
และอำนาจอันผยองของมันจะลงมา และจากหอคอยแห่งสิเอเน เขาจะล้มลงภายในประเทศ
นั้นด้วยดาบ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ อีกครั้งที่หอคอยแห่งสิเอเนอยู่ในอียิปต์
ตอนเหนือในภูมิภาคสุเอซ ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าจากทิศเหนือและไปทางทิศใต้ อียิปต์จะ
ล้ม กองทัพติดอาวุธที่พวกเขาภาคภูมิใจจะล้ม อียิปต์และพันธมิตรทั้งหลายของเธอจะไม่ยืนอยู่
ต่อหน้ากองทัพของเนบูคัดเนสซาร์

7 และมันจะรกร้างอยู่ท่ามกลางประเทศทั้งหลายที่รกร้าง และหัวเมืองของมันจะอยู่
ท่ามกลางหัวเมืองทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเป่านั้น เมื่อบาบิโลนได้พิชิตและทำลายหลาย
ประชาชาติแห่งภูมิภาคนั้น อียิปต์ก็จะถูกทำให้รกร้างเหมือนประชาชาติอื่นๆด้วย นัก
ประวัติศาสตร์สมัยโบราณบางท่านประมาณการว่ามีเมืองและหมู่บ้านกว่า 18,000 แห่งในอียิปต์
เนื้อความตรงนี้บ่งบอกว่าพวกมันถูกทำให้ร้างเปล่าทั้งหมด

8 และเขาจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เมื่อเราวางเพลิงที่อียิปต์ และผู้ช่วยทั้งหมดของ มันก็ตายแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงจุดไฟเผาอียิปต์และเหล่าพันธมิตรของเธอ อียิปต์จะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า

อสค 30:9   และในวันนั้นทูตจะลงเรือไปจากเรา เพื่อจะกระทำให้คนเอธิโอเปียที่เดินเล่ออยู่นั้นครั่นคร้าม ความแสนระทมจะมาถึงเขาเหล่านั้น เหมือนในวันกำหนดของอียิปต์ เพราะ คุณเถิด วันนั้นมาถึงจริงๆ เมื่อบาบิโลนทำลายอียิปต์ เขาก็ส่งพวกผู้นำสาร โดยยานพาหนะทางน้ำ (อาจลงไปตามแม่น้ำไนล์หรือไม่ก็ผ่านทางทะเลแดง) ไปยังเอธิโอเปียที่มั่นใจเหลือเกิน โดยเตือนพวกเขาให้ยอมจำนนต่อบาบิโลนหรือเผชิญผลที่ตามมาเหล่านั้น เอธิโอเปียคิดว่าพวกเขาอยู่ไกลเกินเอื้อมของบาบิโลน แต่บัดนี้พวกเขาก็ตกใจกลัว

อสค 30:10-12   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะกระทำให้คนเป็นอันมากของอียิปต์สิ้นสุดลง ด้วยมือของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน พระเจ้าตรัสผ่านผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าประชากรมหาศาลของอียิปต์จะไม่มีอยู่อีกต่อไป – อาจโดยการเสียชีวิตหรือการกระจัดกระจายไป เนบูคัดเนสซาร์จะเป็นตัวแทนของพระเจ้าเพื่อทำการนี้จนสำเร็จ

11   ตัวท่านพร้อมกับชนชาติของท่านคือชนชาติที่ทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ จะถูกนำเข้ามาเพื่อทำลายแผ่นดินนั้น และเขาจะชักดาบออกต่อสู้อียิปต์ กระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยคนที่ถูกฆ่า เนบูคัดเนสซาร์และบรรดากองทัพที่ชั่วร้ายและทารุณของเขาจะโจมตีอียิปต์และทำให้แผ่นดินนั้นเต็มไปด้วยศพคนตาย

12   และเราจะกระทำให้แม่น้ำทั้งหลายแห้งไป เราจะขายแผ่นดินนั้นไว้ในมือของคนชั่ว เราจะกระทำให้แผ่นดินและสารพัดที่อยู่บนแผ่นดินนั้นร้างเปล่าโดยมือของคนต่างด้าว เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว

คนอียิปต์ได้ขุดคลองจำนวนมากจากแม่น้ำไนล์เพื่อใช้ในการชลประทานเพื่อแผ่ขยายความอุดมสมบูรณ์ของภูมิภาคนั้น เมื่อบาบิโลนเสร็จกิจแล้ว คลองเหล่านั้นจะถูกถมหรือถูกอุดเพื่อลดทอนความสามารถทางการเกษตรของแผ่นดินนั้น นอกจากนี้ ความเป็นเจ้าของแผ่นดิน

นั้นของคนอียิปต์ผู้ชั่วช้าจะถูกขายไป ประชาชาตินั้นทั้งสิ้นจะถูกทำให้รกร้างโดยเหล่าผู้รุกรานต่างค้ำว พระเจ้าได้ทรงประกาศมันแล้ว มันจะเกิดขึ้นจริงอย่างแน่นอน

อสค 30:13-16   **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะทำลายรูปเคารพ และจะกระทำให้ปฏิมากรที่ในเมืองโนฟล้นสุดลง และจะไม่มีจ้าวจากแผ่นดินอียิปต์อีก ดังนั้นเราจะใส่ความยำเกรงไว้ในแผ่นดินอียิปต์**

เหตุผลหลักประการหนึ่งสำหรับการพิพากษาของพระเจ้าที่กระทำต่ออียิปต์คือ การนับถือรูปเคารพอันโจ่งแจ้งของมัน ในการทำลายอียิปต์ บรรดารูปเคารพอันมากมายของมันจะถูกทำลายเช่นกัน วงศ์วานปกครองของฟาโรห์โฮฟราจะถูกล้มและจะไม่มีผู้ปกครองที่เป็นชาวแผ่นดินนั้นแท้ๆเหลืออยู่ในอียิปต์เลย ความตื่นตระหนกจะกวาดไปทั่วอียิปต์เมื่อบาบิโลนรุกราน

14 เราจะกระทำให้ปัทโรสเป็นที่รกร้าง และจะวางเพลิงในโคอัน และจะกระทำการพิพากษาเมืองโน *ปัทโรส* เป็นตัวแทนของอียิปต์ตอนเหนือ *โคอัน* ตั้งอยู่ในอียิปต์ตอนใต้ *โน* เป็นเมืองเดียวกับ *เชเบส* และเป็นนครหลวงของอียิปต์ ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ตั้งแต่ปลายสุดด้านหนึ่งของอียิปต์จนถึงปลายสุดอีกด้านจะมีการทำลายล้างของสงคราม

15 เราจะเทความเดือดดาลของเราลงบนเมืองสินซึ่งเป็นขุมกำลังของอียิปต์ และจะตัดเหล่าฝูงชนออกเสียจากเมืองโน *สิน* อาจหมายถึงทางเข้าสู่ภูมิภาคซีนายซึ่งเชื่อกันว่าเป็นแห่งกันชนชาติขนาดใหญ่แห่งหนึ่งซึ่งปกป้องอียิปต์จากการรุกรานจากทิศเหนือและทิศตะวันออก ฝูงชนแห่ง *โน* (นั่นคือ *เชเบส*) อาจหมายถึงกองทัพที่ประจำการอยู่ของมัน *บาบิโลน* จะพิชิตทั้งคู่

16 และเราจะวางเพลิงในอียิปต์ เมืองสินจะอยู่ในมหันตทุกข์ เมืองโนจะแตกและเมืองโนฟจะมีปรักษ์ในเวลากลางวัน อีกนครหนึ่งถูกเอ่ยถึง – *โนฟ* ซึ่งก็คือ *เมมฟิส* ประชาชาตินั้นทั้งสิ้นจะถูกจุดไฟเผาโดยเหล่ากองทัพบาบิโลนซึ่งรวมถึงภูมิภาคซีนาย *โน* (นครหลวงเชเบส) และ *โนฟ* *เชเบส* (นั่นคือ *โน*) จะถูกพังทลายและ *โนฟ* จะเผชิญความเป็นปรักษ์ต่างๆทุกวัน

อสถ 30:17-19   **ชายฉกรรจ์ของเมืองอาเวนและเมืองพีเบเสทจะล้มลงด้วยดาบ**
และเมืองนั้นจะตกไปเป็นเชลย นครอื่นๆของอียิปต์ตลอดแนวแม่น้ำไนล์ถูกแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับ
การพิพากษาที่จะมา: *อาเวน และพีเบเสท*

18 ที่เมืองทอปานเทศกลางวันจะมีมืดเมื่อเราทำลายแอกของอียิปต์ และอนุภาพอันผยอง
ของเมืองนั้นจะสิ้นสุดลง จะมีเมฆมากคลุมเมืองนั้นไว้และเหล่าธิดาของเมืองนั้นจะตกไปเป็น
เชลย *ทอปานเทศ* เป็นที่ตั้งของบัลลังก์เหล่ากษัตริย์แห่งอียิปต์ ดวงไฟต่างๆของมันกำลังจะดับลง
อำนาจและความมโหฬารของอียิปต์จะสิ้นสุดลงในไม่ช้า เมฆแห่งการพิพากษาจะลอยอยู่เหนือเธอ
เหล่าหญิงสาวและเด็กสาวของแผ่นดินนั้นจะถูกพาตัวไปเป็นของริบแห่งสงครามโดยพวกทหาร
บาบิโลนเพื่อที่จะถูกขายไปเป็นทาสหรือเพื่อเอาไปหลับนอนด้วย

19 เราจะกระทำการพิพากษาลงโทษอียิปต์ดังนี้แหละ แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮ
วาห์" พระเจ้าจึงทรงประกาศการพิพากษาที่จะมาต่ออียิปต์ พวกเขาเช่นเดียวกับคนอื่นๆจะได้
รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และพระเจ้าแต่ผู้เดียว

อสถ 30:20-21   **ต่อมาเมื่อวันที่เจ็ด เดือนที่หนึ่ง ในปีทีลิบเอ็ด พระวณะของพระ**
เยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ในปีทีลิบเอ็ดของการตกเป็นเชลยของเยโฮยากิน เดือนต้นและวันที่เจ็ด
คำพยากรณ์ถัดไปจากพระเจ้ายังผู้พยากรณ์นี้ เราควรหมายเหตุว่านี่เป็นเวลาหลายเดือนหลัง
จากคำพยากรณ์ของบทที่ 29

21 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้แขนของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์หัก และดูเถิด
ไม่มีใครได้พันแขนให้ ไม่มีผู้ใดเอาผ้ามาพันแขนเพื่อจะรักษาให้หาย เพื่อให้เข้มแข็งที่จะถือดาบได้
อีก พระเจ้าทรงแจ้งเอเสเคียลว่าพระองค์ได้ทรงหักแขน (นั่นคือ พละกำลังทางทหาร) ของ
ฟาโรห์โฮฟราทกษัตริย์แห่งอียิปต์แล้ว นี่อาจหมายถึงความพ่ายแพ้ของอียิปต์ที่การเคมิชโดยบาบิโลนและ/หรือหมายถึงความพ่ายแพ้ของอียิปต์โดยน้ำมือของอามาซิสและคนไซริน แขน (นั่น
คือ พละกำลังทางทหาร) ของอียิปต์จะไม่ถูกคามหรือเข้าเฟือกเพื่อที่จะหาย มันจะไม่แข็งแรง
ทางทหารอีกเลย

อสค 30:22-23 เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็น
ปฏิปักษ์กับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เราจะหักแขนของเขา ทั้งแขนที่ยังแข็งแรงและแขนที่หัก
แล้วนั้น เราจะกระทำให้ดาบหลุดจากมือของเขา พอใช้ภาพเปรียบของแขนที่หัก พระเจ้าทรง
บอกล่วงหน้าต่อไปว่าพระองค์จะทรงหักแขนทั้งสองข้างของฟาโรห์โฮฟราทิสกษัตริย์แห่งอียิปต์
พละกำลังทางทหารของอียิปต์จะถูกหักอย่างสิ้นเชิง โดยจะไม่ถูกจัดการอีกเลย

23 เราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และจะกระจายเขาไป
ตามประเทศต่างๆ อียิปต์เช่นเดียวกับอิสราเอลจะถูกกระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติ
ต่างๆชั่วระยะเวลาหนึ่งในประวัติศาสตร์ ตามที่เอเสเคียล 29:11-13 กล่าวไว้ การกระจัดกระจาย
นั้นจะเป็นเวลาสี่สิบปี

อสค 30:24-26 และเราจะเสริมกำลังแขนของกษัตริย์แห่งบาบิโลน และเอาดาบ
ของเราใส่มือให้ แต่เราจะหักแขนของฟาโรห์ และเขาจะคร่ำครวญต่อหน้าท่านอย่างคนถูกบาด
เจ็บเจียนจะตาย ในทางกลับกัน พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะเสริมกำลังแขน (นั่นคือ พลังทางทหาร)
ของบาบิโลนและทำให้ฟาโรห์โฮฟราทิสพ่ายแพ้อย่างราบคาบ ฝ่ายหลังจะโอดครวญดูชายคนหนึ่ง
ที่ถูกทำให้เป็นแผลฉกรรจ์ต่อหน้าเนบูคัดเนสซาร์

25 เราจะเสริมกำลังแขนของกษัตริย์แห่งบาบิโลน แต่แขนของฟาโรห์จะตก แล้วเขาทั้ง
หลายจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เมื่อเราเอาดาบของเราใส่มือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ท่าน
จะยื่นมันออกต่อผู้แผ่นดินอียิปต์ เมื่อพระเจ้าทรงเสริมกำลังทางทหารของบาบิโลนและทำให้
อียิปต์พ่ายแพ้อย่างสิ้นเชิง อียิปต์จะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่
ผู้เดียว นำเศร้าที่บรรดาคนอธรรมต้องได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดเพื่อที่จะนบนอบต่อพระเจ้า

26 และเราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเขาไป
ตามประเทศต่างๆ แล้วเขาจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์" ดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 23 พระเจ้า
ทรงสัญญาว่าจะกระจัดกระจายอียิปต์ไปท่ามกลางประชาชาติอื่นๆ โดยบังคับพวกเขาให้รับรู้ว่า
พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 31: คำพยากรณ์ต่ออียิปต์ดำเนินต่อไป ตรึงนี้การคว่ำของอียิปต์ ถูกยกภาพประกอบโดยการล่มจมของอัสซีเรีย สง่าราศีของอัสซีเรียถูกพรรณนาในข้อ 1-9 จากนั้นความล่มจมของมันถูกพรรณนาและอย่างเดียวกันสำหรับอียิปต์ในข้อ 10-18

อสค 31:1-2 และอยู่มา เมื่อวันที่หนึ่งเดือนที่สาม ในปีทีสิบเอ็ด พระวณะของ พระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ในปีทีสิบเอ็ดแห่งรัชกาลของเศเดคียาห์ (หรือปีทีสิบเอ็ดของการ ตกเป็นเชลยของเยโฮยาคิน) พระเจ้าตรัสแก่เอเสเคียลอีกครั้ง

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์และแก่หมุนิกรของท่านว่า ในความเป็นใหญ่เป็นโตของท่านนั้น ท่านเหมือนผู้ใด พระเจ้าทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้กล่าว แก่ฟาโรห์โฮฟราและบรรดาข้าราชการบริพารของเขาโดยถามว่าเขาคิดว่าเขาเป็นใคร หรือเขาเป็น เหมือนสิ่งใด คำตอบจะเป็นว่าเขาเป็นเหมือนกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้ซึ่งถูกล้มล้างโดยบาบิโลน

อสค 31:3-5 ดูเถิด คนอัสซีเรียเปรียบได้กับไม้สนสีดาร์ในเลบานอน มีกิ่งงาม และมีใบร่มและสูงมาก ยอดอยู่ที่ท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ พระเจ้าจึงทรงเสนอคำอุปมาหนึ่งเกี่ยวกับกษัตริย์อัสซีเรียว่าเป็นต้นสนสีดาร์ใหญ่ต้นหนึ่ง ต้นสีดาร์นั้นใหญ่โต สวยงามและตั้ง ตระหง่าน (อัสซีเรียเป็นภูมิภาคของอิรักตอนเหนือและซีเรียตอนเหนือในปัจจุบัน)

4 สายน้ำทำให้มันใหญ่ขึ้น น้ำลึกทำให้มันงอกสูง พร้อมกับมีแม่น้ำของสายน้ำลึกนั้นไหล รอบที่ที่ปลูกมันไว้ และก่อให้เกิดสายน้ำเล็กๆ จากแม่น้ำลึกแยกออกไปทั่วต้นไม้มั่งสิ้นในทุ่งนั้น อัสซีเรียและนินะเวห์เจริญรุ่งเรืองเพราะทำเลที่ตั้งของพวกมันอยู่ใกล้และเลียบแม่น้ำไทกริส การพาณิชย์ทางน้ำของไทกริสทำให้อัสซีเรียเป็นภูมิภาคหนึ่งที่เจริญรุ่งเรือง

5 ดังนั้นมันจึงสูงเหนือต้นไม้ในป่าทั้งหลาย กิ่งไม้ก็แตกใหญ่และก้านก็ยาว เพราะน้ำมาก หลายเมื่อให้งอก ทรงใช้ภาพเปรียบของน้ำต่อไป พระเจ้าทรงพรรณนาว่าอัสซีเรียเริ่มยิ่งใหญ่กว่า

ประชาชาติอื่นๆของภูมิภาคนั้น – เหมือนต้นสนสีดาร์ใหญ่ต้นหนึ่งซึ่งได้รับการหล่อเลี้ยงจากแหล่งน้ำบริบูรณ์

อสค 31:6   **นกในอากาศทั้งสิ้นได้มาทำรังอยู่ในกิ่งของมัน สัตว์ป่าทุ่งทั้งสิ้น**
ตกลงออกมาอยู่ที่ก้าน ประชาชาติใหญ่โตทั้งสิ้นอาศัยอยู่ใต้ร่มของมัน เผ่าและชนชาติต่างๆจากโลกในสมัยนั้นซึ่งถูกดึงดูดเข้าหาการพาณิชย์ของอัสซีเรีย ย้ายถิ่นฐานไปยังที่นั่นเพื่อที่จะมีส่วนแบ่งในความเจริญนั้น ประชาชาติเหล่านั้นของภูมิภาคนั้นมาอยู่ใต้ร่มเงาของอัสซีเรียยักษ์ใหญ่อย่างเต็มใจหรือไม่เต็มใจ

อสค 31:7-9   **มันกิ่งดงามด้วยความใหญ่ยิ่งของมัน ด้วยความยาวแห่งก้านของมัน** เพราะรากของมันหยั่งลึกลงไปยังน้ำอุดม พระเจ้าจึงทรงเปรียบอัสซีเรียว่าเป็นเหมือนกับต้นสนสีดาร์ใหญ่ต้นหนึ่งซึ่งถูกปลูกริมแม่น้ำสายหนึ่ง แน่ทีเดียว นินะเวห์นครหลวงของอัสซีเรียตั้งอยู่บนแม่น้ำไทกริสตอนบนและเจริญรุ่งเรืองเพราะการพาณิชย์ทางน้ำของมันและทำเลที่ตั้งทางยุทธศาสตร์ของมัน

8 ต้นสนสีดาร์ที่อยู่ในอุทยานของพระเจ้ายิ่งอ่อนมันไว้ไม่ได้ ต้นสนสามใบก็ยังไม่เปรียบปานกิ่งใหญ่ของมัน ต้นเกาลัดก็ไม่เปรียบปานกิ่งของมัน ไม่มีไม้ต้นใดในอุทยานของพระเจ้าที่มีความงามเหมือนมัน ประชาชาติอื่นๆที่เหลือ (นั่นคือ ต้นไม้ชนิดอื่นๆ) ด้อยกว่าอัสซีเรียและไม่มีขนาดหรือความสูงเด่นของมัน อัสซีเรียในสมัยนั้นเคยยิ่งใหญ่และดงามในฐานะประชาชาติหนึ่ง มันยิ่งใหญ่กว่าประชาชาติอื่นใดในสมัยของมัน

9 เราได้กระทำให้มันงามด้วยกิ่งก้านมากมายของมัน ต้นไม้ทั้งสิ้นในสวนเอเดนก็อิจฉามัน คือต้นไม้ซึ่งอยู่ในอุทยานของพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่อนุญาตและเลื่อนตำแหน่งอัสซีเรียขึ้นสู่ที่แห่งความสูงเด่นของมัน ประชาชาติอื่นๆทั้งหมดต่างอิจฉาความเจริญรุ่งเรืองและความโดดเด่นของอัสซีเรีย (น่าสนใจที่ว่าสวนแห่งเอเดนตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำยูเฟรติส ซึ่งน่าจะอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของนินะเวห์) ดังนั้นอียิปต์ในสมัยของเอเสเคียลจึงเป็นเหมือนอัสซีเรียก่อนหน้านั้น

อสค 31:10-12

เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่ามันสูงและชูยอดของมันขึ้นอยู่ท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ และจิตใจของมันก็เย่อหยิ่งเพราะความสูงของมัน ประชานตรงนี้เปลี่ยนจากบุคคลที่สามของหลายข้อก่อนหน้าเป็นบุคคลที่สอง แม้บริบทใหญ่กว่ากล่าวถึงความล่มจมที่ใกล้เข้ามาของฟาโรห์และอียิปต์ คำอุปมาในทันทีนี้ก็ดูเหมือนจะยังเป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบของต้นสนสีดาร์นั้นและอัสซีเรีย ความล่มจมซึ่งถูกบอกล่วงหน้าของอัสซีเรียในเนื้อความที่ตามมา มีพื้นฐานอยู่บนความเย่อหยิ่งของมันเอง อัสซีเรียได้มีใจผยองขึ้นในความเย่อหยิ่ง

11 เราจึงมอบมันไว้ในมือของผู้หนึ่งที่ทรงอำนาจในบรรดาประชาชาติ ท่านนั้นจะจัดการกับมันเป็นแน่ เราได้ไล่มันออกเพราะความชั่วร้ายของมัน เพราะความจองหองและความเย่อหยิ่งของอัสซีเรีย พระเจ้าจึงทรงมอบเขาไว้แก่ผู้หนึ่งซึ่งมีอำนาจมากยิ่งขึ้นไปอีก ผู้ทรงอำนาจนั้นหาใช่ใครอื่นนอกจากเนบูคัดเนสซาร์เมื่อเขาผงาดขึ้นสู่การเป็นมหาอำนาจโลก กษัตริย์หนุ่มผู้ทรงอำนาจนี้พิชิตนิะเวห์โดยเฉพาะและอัสซีเรีย โดยทั่วไปในปีแรกแห่งการครองราชย์ของเขา

12 คนต่างด้าว คือชนชาติที่นำกลัวในบรรดาประชาชาติ ได้โค่นมันลงและทิ้งไว้ กิ่งของมันตกลงบนภูเขาทั้งหลายและในหุบเขาทั้งสิ้น และก้านของมันก็หักอยู่ตามแม่น้ำลำธารทั้งสิ้นของแผ่นดินนั้น และบรรดาชนชาติทั้งหลายในแผ่นดินโลกก็ลงไปเสียจากร่มเงาของมันและทิ้งมันไว้ คนบาบิโลนซึ่งเป็นพันธมิตรกับคนมีเดียที่อยู่ทางเหนือพิชิตอัสซีเรีย ต้นสนสีดาร์ใหญ่แห่งนิะเวห์ถูกโค่นลงและจะไม่ลุกขึ้นอีกเลย ชนทั้งหลายที่ถูกดึงดูดยังสง่าราศีของมันบัดนี้พากันหายหน้าไปหมด

อสค 31:13-14

นกในอากาศทั้งสิ้นจะอาศัยอยู่บนสิ่งสลักหักพังของมัน และสัตว์ป่าทุ่งทั้งปวงจะอยู่บนก้านของมัน เมื่อต้นสนสีดาร์ใหญ่นั้นแห่งอัสซีเรียถูกโค่นลงมา บรรดาประชาชาติที่ด้อยกว่าของภูมิภาคนั้นจะลงมาบนซากปรักหักพังของมันและปล้นสะดมสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาจะขนไปได้

14 ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อบรรดาต้นไม้ที่อยู่ริมน้ำจะไม่งอกขึ้นสูงนัก หรือชูดขึ้นท่ามกลาง กิ่งไม้หนาทึบ และเพื่อไม่ให้บรรดาต้นไม้ที่ดูน่าขึ้นสูงอย่างนั้นได้ เพราะว่ามันทั้งหลายต้อง มอบให้แก่ความตาย มอบให้แก่โลกบาดาล ท่ามกลางบุตรทั้งหลายของมนุษย์กับผู้ที่ได้ลงไปยัง ปากแดนคนตาย ประชาชาติต่างๆที่ด้อยกว่าซึ่งได้เป็นพันธมิตรกับนิะเวห์โดยรวมกันเป็น สันนิบาตอัสซีเรียจะไม่สามารถผดุงขึ้นเป็นใหญ่เหมือนอย่างให้อัสซีเรียเคยเป็นแม้พวกเขาตั้งอยู่ ใกล้แม่น้ำไทกริสและยูเฟรติสก็ตาม จักรวรรดินี้ พันมิตรและประชาชนของมันตายไปแล้ว ใน ฐานะจักรวรรดิหนึ่ง อัสซีเรียจะถูกฝัง แน่แน่นอนว่านั่นเกิดขึ้นจริงในต้นรัชกาลของเบนูคัตเนสซาร์ แม้ยังมีคนอัสซีเรียตระกูลต่างๆหลงเหลืออยู่ในอิรักตอนเหนือ พวกเขาก็ไม่เคยเป็นจักรวรรดิ หนึ่งเลยนับตั้งแต่การล่มสลายของนิะเวห์

อสค 31:15-16   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันที่มันลงไปยังแดนคน ตาย เราจะทำให้บาดาลคลุมตัวไว้ทุกซ์ให้มัน และยับยั้งแม่น้ำของมันไว้ และน้ำเป็นอันมากจะ หดุดยั้ง เราคลุมเลบานอนไว้ให้กลุ่มอยู่เพื่อมัน และต้นไม้ในทุ่งนาทั้งสิ้นจะสลบเพราะมัน เมื่อ อัสซีเรียล้ม มีการไว้ทุกซ์ท่ามกลางประชาชาติเหล่านั้นที่ร่วมเป็นพันธมิตรกับมัน ถึงกระนั้น พระเจ้าก็ทรงฝังจักรวรรดิอัสซีเรียแล้ว ประชาชาติต่างๆที่แตกแขนงออกมา (นั่นคือ แม่น้ำและ น้ำเป็นอันมาก) ถูกพระเจ้าขัดขวางมิให้สร้างสันนิบาตเดิมของพวกเขาขึ้นมาใหม่ เลบานอนเคย เป็นส่วนหนึ่งของสันนิบาตอัสซีเรีย มันก็ไว้ทุกซ์ให้การล่มสลายของนิะเวห์และจักรวรรดิของ มันเช่นกัน ประชาชาติอื่นๆที่ด้อยกว่าซึ่งรวมกันเป็นสันนิบาตอัสซีเรียต่างก็เหี่ยวแห้งไป

16 เราจะทำให้ประชาชาติสันตะเทือนด้วยเสียงที่มันล้ม เมื่อเราเหวี่ยงมันลงไปทันรค พร้อมกับบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดน และต้นไม้ทั้งสิ้นในเอเดน ต้นไม้ที่คัดเลือกแล้วและต้นไม้ที่ ดีที่สุดของเลบานอน ต้นไม้ทุกต้นที่ดื่มน้ำจะได้รับความเล้าโลมที่ในโลกบาดาล เมื่อต้นไม้ใหญ่ ต้นหนึ่งถูกโค่น พื้นดินจะสะเทือนเมื่อเจอแรงกระแทกของมัน ดังนั้นพระเจ้าทรงทำให้ประชา ชาติอื่นๆสันตะเทือนเมื่อนิะเวห์นครหลวงของสันนิบาตอัสซีเรียล้ม ความทุกข์ใจชอบมีเพื่อน เมื่อประชาชาติอื่นๆเห็นการล่มสลายของนิะเวห์และจักรวรรดิของเธอ พวกเขาก็แอบมีกำลังใจ

แม้บางประชาชาติเคยเป็นส่วนหนึ่งของสันนิบาตอัสซีเรีย พวกเขาก็โล่งอกที่พวกเขาเป็นอิสระจากมันแล้ว

อสค 31:17-18   ประชาชาติเหล่านี้จะลงไปยังนรกกับเขาด้วย ไปอยู่กับบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เออ คือบรรดาผู้ที่เป็นเหมือนแขนของเขา ที่อยู่ใต้ร่มของเขาท่ามกลางประชาชาติ ขณะที่บางประชาชาติชื่นชมยินดีกับการล่มจมของนิเนเวห์และจักรวรรดิของมัน ประชาชาติอื่นๆก็ถูกลากลงไปด้วยเพราะการเป็นพันธมิตรของพวกเขากับอัสซีเรีย พวกเขาได้ลิ้มรสความพิโรธของยักษ์ใหญ่บาบิโลนที่ผงาดขึ้นเรื่องอำนาจ

18 ดังนั้น เจ้าเหมือนผู้ใดในเรื่องสง่าราศีและความเป็นใหญ่ท่ามกลางต้นไม้แห่งเอเดน เจ้าจะถูกนำลงมาพร้อมกับต้นไม้แห่งเอเดนไปยังโลกบาดาล เจ้าจะนอนอยู่ท่ามกลางผู้ที่มีได้เข้าสู่หอคอย พร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ นี่คือฟาโรห์และบรรดาหมู่นิกรทั้งสิ้นของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้" การประยุกต์ใช้คำอุปมาเรื่องนี้โดยตรงนี้ พระเจ้าทรงถามว่าอัสซีเรียเป็นเหมือนผู้ใดในความยิ่งใหญ่ของมันท่ามกลางประชาชาติเหล่านั้น ใครจะเป็นประชาชาติใหญ่รายถัดไปที่จะถูกโค่นลงเหมือนที่อัสซีเรียโค่นโค่น คำตอบก็คือ ฟาโรห์โฮฟราและอียิปต์ อียิปต์จะถูกพิชิตโดยบาบิโลนหลังจากที่พวกเขาจัดการยูดาห์เสร็จแล้ว

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 32: บทสรุปของการพิพากษาต่ออียิปต์ถูกบอกล่วงหน้า การล่มสลายของอียิปต์ถูกพรรณนาถึงในข้อ 1-16 การล่มสลายของอียิปต์เป็นเหมือนของประชาชาติอื่นๆดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 17-32

อสค 32:1-2   ต่อมาเมื่อวันที่หนึ่ง เดือนที่สิบสอง ในปีที่สิบสอง พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า หนึ่งปีกับเก้าเดือนหลังจากบทที่แล้ว พระเจ้าก็ตรัสแก่เอเสเคียลอีกครั้งเกี่ยวกับฟาโรห์ (อีกครั้งที่ปีที่สิบสองอาจหมายถึงปีที่สิบสองแห่งการตกเป็นเชลยของเยโฮยาคีน)

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเรื่องฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และกล่าวให้ท่านฟังดังนี้ว่า ท่านเหมือนสิงโตหนุ่มท่ามกลางประชาชาติ แต่ท่านเป็นเหมือนปลาฉลามในทะเลทั้งหลาย ท่านแผ่นออกมาในแม่น้ำทั้งหลายของท่าน เอาเท้าของท่านกวนน้ำและกระทำแม่น้ำของมันให้มลทินไป พระเจ้าทรงสั่งเอเสเคียลให้คร่ำครวญเรื่องความล่มจมที่จะมาของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ความคิดตรงนี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าหรือเอเสเคียลรู้สึกเห็นอกเห็นใจเขา ตรงกันข้าม การคร่ำครวญของเอเสเคียลเป็นคำพยากรณ์หนึ่งในตัวมันเองเกี่ยวกับการล่มสลายที่ใกล้จะมาของอียิปต์ พระเจ้าทรงเปรียบผู้ปกครองท่านนี้อย่างหลากหลายว่าเป็นเหมือนกับ (1) สิงโตหนุ่มตัวหนึ่งที่ออกหากินและ (2) ปลาฉลามตัวหนึ่ง คำที่แปลเป็น ปลาฉลาม (ทันนียัน หรืออาจเป็น ทัน) อาจหมายถึงอสุรกายแม่น้ำหรือมังกร ความคิดตรงนี้อาจหมายถึงจระเข้ใหญ่ตัวหนึ่งแห่งแม่น้ำไนล์ (คำที่แปลเป็น ทะเลทั้งหลาย (ยัม) อาจหมายถึงแม่น้ำไนล์ได้เช่นกัน) เหมือนกับจระเข้ใหญ่ตัวหนึ่งที่ม้วนตัวในน้ำและคน โคลนขึ้นมา ฟาโรห์โฮฟราทีก่อความยุ่งยากและข่มขู่เหล่าประชาชาติเพื่อนบ้านเช่นกัน

อสค 32:3-5   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะกางข่ายของเราคลุมท่านโดยกองทัพชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และเขาเหล่านั้นจะลากท่านขึ้นมาด้วยอวนของเรา พระเจ้าตรัสล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงกางข่ายอันหนึ่งไว้และจับกษัตริย์โอหังผู้นี้ การเอ่ยถึง "ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก" ย่อมหมายถึงกองทัพบาบิโลนอันใหญ่โตนั้น

4 และเราจะเหวี่ยงท่านลงบนดิน และเราจะมัดท่านลงบนพื้นทุ่ง และจะกระทำให้นกทั้งสิ้นในอากาศมาจับอยู่บนท่าน และเราจะให้สัตว์ทั่วทั้งโลกได้อิ่มหนำด้วยตัวท่าน ฟาโรห์โฮฟราเหมือนกับจระเข้ตัวหนึ่งที่ติดข่ายจะถูกลากขึ้นฝั่งเพื่อที่จะตายและถูกจิกทิ้งโดยพวกนกและสัตว์กินซากทั้งหลาย ดังนั้นคนไซรินก่อนจากนั้นก็คนบาบิโลนจึงทำลายอาณาจักรของฟาโรห์โฮฟราอย่างเป็นระบบ

5 เราจะเอาเนื้อของท่านเกลี้ยไว้บนภูเขา และถมหุบเขาด้วยศพของท่าน ซากศพของกองทัพอียิปต์ที่ถูกฆ่าจะมีอยู่ทั่วเทือกเขาแห่งภูมิภาคนั้นและถมหุบเขาต่างๆด้วยคนตายของพวกเขา

อสค 32:6-8 เราจะให้แผ่นดินถึงแม้อูเขาซุ่มโขกด้วยเลือดกำลังไหลของท่าน และห้วยจะเต็มไปด้วยท่าน ครั้นกล่าวคำอุปมาเรื่องฟาโรห์แห่งอียิปต์ว่าเป็นจระเข้ตัวหนึ่งที่ถูกจับได้ต่อไป พระเจ้าก็ทรงเตือนว่าโลหิตของเขาจะเต็มแม่น้ำไนล์ตั้งแต่เทือกเขาแห่งทิศใต้จนถึงสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแห่งทิศเหนือ

7 เมื่อเราดับท่าน เราจะคลุมฟ้าสวรรค์ไว้ และจะทำให้ดวงดาวมืดไป เราจะเอาเมฆบังดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์จะไม่ทอแสง คนอียิปต์เป็นพวกกราบไหว้ดวงดาวในท้องฟ้ามานานแล้ว เมื่อพระเจ้าทรงทำลายจักรวรรดิของฟาโรห์โฮฟรา หมู่ดาวแห่งปวงพระของพวกเขาก็จะถูกทำให้มืดไป การบูชาดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะถูกกำจัดทิ้งไปเสียเช่นกัน

8 แสงสุกใสทั้งสิ้นแห่งสวรรค์นั้นเราจะทำให้มืดอยู่เหนือท่าน และวางความมืดไว้เหนือแผ่นดินของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ปวงพระแห่งท้องฟ้าและแห่งดาราศาสตร์จะถูกทำให้มืดไปพร้อมกับความลุ่มจมของจักรวรรดิชั่วร้ายของฟาโรห์โฮฟรา แทนที่จะนมัสการพระผู้สร้าง อียิปต์กลับบูชาดวงดาวต่างๆ ในท้องฟ้าซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น

อสค 32:9-10 เมื่อเราทำลายท่านท่ามกลางประชาชาติในประเทศซึ่งท่านไม่รู้จักนั้น เราจะทำให้จิตใจของชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากลำบาก ความกลัว ความอกสั่นขวัญหนี และความตกตะลึงจะตกลงบนจิตใจทั้งหลายของอียิปต์เมื่อพระเจ้าทรงทำลายพวกเขา อียิปต์จะถูกกระจัดกระจายไปเป็นเวลาสี่สิบปีท่ามกลางจักรวรรดิบาบิโลน ดู เอเสเคียล 29:11-13

10 เออ เมื่อเราแกว่งดาบของเราต่อหน้าเขาทั้งหลาย เราจะกระทำให้ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากแลแต่สิ่งที่ท่าน และกษัตริย์ของเขาทั้งหลายจะสะทกสะท้านเพราะท่าน ในวันที่ท่านล้มลงนั้น เขาทั้งหลายจะตัวสั่นทุกขณะจิตทั่วกันเพราะห้วงชีวิตของตนเอง การที่ประชาชาติที่ทรงอำนาจเหลือเกินอย่างอียิปต์ถูกทำลายอย่างสิ้นเชิงจะทำให้ประชาชาติอื่นๆ ตกตะลึงและตัวสั่นด้วยความกลัว นอกจากนี้ พระเจ้าตรัสชัดเจนว่ามันจะเป็นดาบแห่งการพิพากษาของพระองค์ซึ่งจะตกลงบนอียิปต์ ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าจะทรงใส่ความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าเข้าไปท่ามกลางประชาชาติอื่นๆ ของภูมิภาคนั้น

อสค 32:11-13 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดาบของกษัตริย์แห่งบาบิโลนจะมาเหนือท่าน เกรงว่าจะมีคำถามใดๆ พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพระองค์จะทรงใช้ดาบของกษัตริย์แห่งบาบิโลนเพื่อพิพากษาอียิปต์

12 เราจะทำให้หมู่นิกรของท่านล้มลงด้วยดาบของผู้มีกำลัง ทุกคนก็ล้วนเป็นที่ทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ เขาจะนำความทะเยอทะยานของอียิปต์ให้มาถึงที่สิ้นสุด และหมู่นิกรทั้งสิ้นของมันจะพินาศ พระเจ้าจะทรงใช้การรวมกองทัพกันภายใต้การควบคุมของบาบิโลนเพื่อปล้นและทำลายอียิปต์ที่ยโส กองทัพเหล่านี้ที่ร่วมเป็นพันธมิตรกันขึ้นชื่อในเรื่องความน่ากลัวและความทารุณของพวกเขา โครงสร้างของประชาชาติอียิปต์ทั้งหมด (หมู่นิกรทั้งสิ้นของมัน) จะถูกทำลาย

13 เราจะทำลายสัตว์ของเมืองนั้นทั้งสิ้น จากข้างน้ำมากหลายและไม่มีแทมมนุษย์คนใดกระทำให้น้ำนั้นขุ่นอีก กีบสัตว์ก็จะไม่กระทำให้น้ำนั้นขุ่นอีกเช่นกัน ฝูงวัวเพื่อการเกษตรแห่งอียิปต์จะถูกทำลายเช่นกันเมื่อบาบิโลนกวาดมาทั่วอียิปต์ กีบของพวกมันและเท้าของพวกคนเลี้ยงสัตว์ของพวกมันจะไม่ทำให้น้ำแห่งแม่น้ำไนล์ขุ่นด้วยโคลนอีกต่อไปเมื่อพวกเขามาดื่ม อียิปต์จะถูกทำลายไม่เพียงทางทหารเท่านั้น แต่ทางเศรษฐกิจด้วย

อสค 32:14-16 แล้วเราจะทำให้น้ำของเขาทั้งหลายลึก และกระทำให้น้ำทั้งหลายของเขาไหลไปเหมือนน้ำมันไหล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ทรงใช้ภาพเปรียบของแม่น้ำไนล์ พระเจ้าจึงทรงบอกล่วงหน้าว่าน้ำทั้งหลายของมันจะจม (คำที่แปลเป็น ลึก (ซาคา) มีความหมายตรงตัวว่าจม) ดังนั้น น้ำทั้งหลายของมันจะหยุดและเริ่มกร่อยเหมือนกับน้ำมันมะกอก ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าความโดดเด่นระดับประชาชาติของอียิปต์จะหยุดเหมือนแม่น้ำสายหนึ่งในช่วงฤดูแล้ง

15 เมื่อเรากระทำให้แผ่นดินอียิปต์รกร้าง และประเทศนั้นจะขาดสิ่งที่เคยอุดมสมบูรณ์ เมื่อเราฟาดฟันคนทั้งปวงที่อาศัยอยู่ในประเทศนั้น แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ ดังที่พรรณนาไว้ในข้อที่แล้ว เมื่อพระเจ้าทรงทำลายอียิปต์ มันจะกลายเป็นแผ่นดินที่รกร้าง

และขาดแคลน (แม้เคยไหลล้นก็ตาม) เมื่อพระเจ้าทรงฟาดฟันอียิปต์ พวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้า – ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์

16 นี่เป็นบทคร่ำครวญที่จะร้องคร่ำครวญ เหล่าธิดาแห่งประชาชาติจะร้องบทนั้น เขาจะร้องเรื่องอียิปต์และหมู่ชนกรของอียิปต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ " เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาอียิปต์ ประชาชาติอื่นๆจะคร่ำครวญการล้มของเธอเหมือนกับพวกคนไว้ทุกข์ที่งานศพ หนึ่งในประชาชาติที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นได้ถูกนำลงมาแล้วและประชาชาติต่างๆที่นับถือพระต่างด้าวแห่งภูมิภาคนั้นจะคร่ำครวญจุดจบของมัน – อาจไม่ใช่เพราะความรักใดๆที่มีให้อียิปต์ แต่เพราะความเกรงกลัวพระเยโฮวาห์พระเจ้าผู้ซึ่งพวกเขาก็เพิกเฉยเช่นกัน

อสค 32:17-19   ต่อมาเมื่อวันที่สิบห้า เดือนที่สิบสอง ในปีที่สิบสอง พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ประมาณสองสัปดาห์หลังจากคำพยากรณ์ตอนแรกของบทนี้ พระเจ้าตรัสแก่เอเสเคียลอีกครั้งเกี่ยวกับการล้มของอียิปต์

18 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพิลาปรำให้เพื่อคนเป็นอันมากของอียิปต์ และจงส่งเขาลงไป ทั้งตัวเขาและเหล่าธิดาแห่งประชาชาติที่โอ้อำไปยังโลกบาดาล ไปยังบรรดาคนเหล่านั้นที่ไปยังปากแดนคนตายแล้ว พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลให้รำไห้ด้วยเพลงสวดงานศพเพื่อการล่มจมที่จะเกิดขึ้นของอียิปต์ ขณะที่เนื้อหาส่วนแรกของบทนี้เป็นบทคร่ำครวญให้แก่ฟาโรห์โฮฟราทซ์แห่งอียิปต์ คราวนี้จุดสนใจหลักพุ่งเป้าไปที่ประชาชาตินั้นเอง อีกครั้งที่บทคร่ำครวญของเอเสเคียลไม่ใช่เพราะว่าเขาหรือพระเจ้ามองเห็นนอกเหนือใจให้อียิปต์ ตรงกันข้ามการคร่ำครวญของเขาจริงๆแล้วเป็นคำพยากรณ์ถึงจุดจบอันใกล้เข้ามาของอียิปต์ในฐานะประชาชาติใหญ่ ประชาชาติหนึ่ง อียิปต์เป็นประชาชาติหนึ่งที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้น มวลชนแห่งอียิปต์ เหล่ากองทัพอันและหมู่ชนของมันกำลังจะถูกส่งไปยังหลุมศพ "โลกบาดาล" มีความหมายตรงตัวว่า เบื้องต่ำของแผ่นดินโลกซึ่งเป็นภาพเปรียบของหลุมศพและของนรก ภาพเปรียบของการลงไปยังปากแดนคนตายก็เช่นเดียวกัน – ปากแดนของนรก

19 ในเรื่องความงาม ท่านงามล้ำกว่าผู้ใดหรือ จงลงไป ไปนอนกับผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด
ไม่มีประชาชาติใดในสมัยนั้นแซงหน้าอียิปต์ในเรื่องความงามแห่งนครต่างๆและอนุสาวรีย์ต่างๆ
ของมัน กระนั้นพวกเขาก็กำลังมุ่งหน้าไปสู่หูลุมศพในระดับประชาชาติซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาจะ
นอนลงกับประชาชาติอื่นๆซึ่งเป็นคนต่างชาติที่ไม่เข้าสู่หนัด

อสค 32:20-21 เขาทั้งหลายจะล้มลงกลางบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ มีดาบกำหนด
ไว้แล้ว จงลากอียิปต์ไปเสียพร้อมกับหมู่นิกรทั้งสิ้นของเขา อียิปต์ถูกกำหนดให้ล้มในการศึกแก่
ดาบของคนบาบิโลน อียิปต์และบรรดากองทัพของเธอจะถูกลากลงไปสู่หูลุมศพของพวกเขา

21 เหล่าชายฉกรรจ์ในบรรดาผู้ที่แก่วัยจะพูดเรื่องของเขากับผู้ช่วยของเขาจากกลาง
นรกว่า 'เขาได้ลงมาแล้ว เขาอนอยู่ คือคนที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ' ประชาชาติอื่นๆ
ที่แข็งแรงและบรรดากษัตริย์ของพวกเขาจะตกทลายคนอียิปต์ที่ล้มลงเสียแล้วขณะที่พวกเขา
เข้าไปสู่นรก คำที่แปลเป็น นรก (เชโอล) พรรณนาถึงที่อยู่ที่กำหนดไว้ของพวกคนตายในสมัย
พระคัมภีร์เดิม โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ไม่รอด มันเทียบเท่ากับคำว่า ฮาเดส ของพระคัมภีร์ใหม่
ทั้งคู่มายังถึงระยะแรกของการพิพากษาที่พระที่นั่งใหญ่สีขาวในอนาคต ประเด็นที่ยิ่ง
ใหญ่กว่าก็คือว่าอียิปต์ พวกผู้นำและกองทัพของมันจะไปถึงในนรกเพื่อที่จะถูกพบปะโดยพวก
คนตายของประชาชาติอื่นๆที่เป็นคนต่างชาติ

อสค 32:22-23 อัศจรรย์ที่นั่นรวมทั้งขณะ มีหูลุมศพอยู่รอบตัว ทุกคนถูกฆ่า
และล้มลงด้วยดาบ อัศจรรย์ซึ่งถูกพรรณนาถึงในบทที่ 31 จะไปรอพวกเขาอยู่ที่นั่น ทุกคนที่ถูก
ฆ่าฟันของจักรวรรดิที่ล่มสลายแล้วนั้นจะอยู่ในนรกและรอคอยการไปถึงของอียิปต์

23 ที่ฝังศพของคนเหล่านี้อยู่ที่แดนมรณาวสานที่ไกลที่สุด และขณะของเธอก็อยู่รอบหูลุม
ฝังศพของเธอ ทุกคนถูกฆ่า ล้มลงด้วยดาบ เป็นพวกที่ทำให้เกิดความครั่นคร้ามในแผ่นดินของคน
เป็น พวกคนตายของอัศจรรย์และคนเหล่านั้นทั้งปวงที่ถูกฆ่าด้วยดาบในการคืนรันครั้งสุดท้าย
ของมันอยู่ในนรก พวกเขาได้ทำให้เกิดความหวาดกลัวในแผ่นดินของคนเป็น นี่บอกเป็นนัยว่า
บัดนี้พวกเขาแท้จริงแล้วเป็นผู้ที่อ่อนแออย่างน่าสังเวช

อสค 32:24-25   เอลามก็อยู่ที่นั่น ทั้งหฺมูนิกรทั้งสิ้นก็อยู่รอบหลุมศพของเธอ ทุกคนถูกฆ่า และล้มลงด้วยดาบ ผู้ลงไปสู่โลกบาดาลโดยไม่เข้าสู่ หนัด เป็นพวกที่ทำให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น และเขาต้องทนรับความอับอายขายหน้ากับผู้ที่ลงไปปากแดนคนตาย

เอลามหรือเปอร์เซียก็อยู่ที่นั่นด้วยในนรกและรอคอยการมาถึงของอียิปต์ที่ถูกทำลาย แม้ส่วนใต้ (นั่นคือ เบื้องต่ำ) ของแผ่นดินโลกในทันทีหมายถึงหลุมศพ บริบทที่ใหญ่กว่าก็คือว่าชัดเจนถึงสถานที่อันใหญ่โตกว่าของพวกเขาคนตายที่จากไปแล้วซึ่งมีชื่อเรียกโดยทั่วไปว่านรก สิ่งที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนก็คือว่า *เซโอด* หรือ *ฮาเคส* อยู่ในใจกลางของแผ่นดินโลก แม้เปอร์เซียได้ทำให้เกิดความหวาดกลัวบนแผ่นดินโลกในสมัยของมันเช่นกัน ในนรกพวกเขาเป็นผู้ที่ทนทุกข์ทรมานและอ่อนแอ พวกเขาเอาความอับอายแห่งความบาปของตนติดตัวไปยังนรกด้วย

25 เขาได้ทำที่ทำให้เธอนอนในหมู่พวกผู้ที่ถูกฆ่าพร้อมกับหฺมูนิกรทั้งสิ้นของเธอ มีหลุมศพอยู่รอบตัว เป็นผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัดทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะว่าเขาให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น และเขาต้องทนรับความอับอายขายหน้ากับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เขามีที่อยู่ในหมู่พวกผู้ถูกฆ่า ที่นอนที่เวลานี้คือ ที่นอนแห่งโลงศพหรือเว้งในอุโมงค์ฝังศพ พวกเขาคนตายแห่งเปอร์เซียแน่นอนอยู่ในโลงศพก็มีจำนวนมากในนรก พวกเขาทุกคนเป็นคนต่างชาติที่ไม่เข้าสู่หนัดและถูกฆ่าด้วยดาบในการศึก ในการกล่าวซ้ำของข้อที่แล้ว เปอร์เซียถูกพรรณนาอีกครั้งว่าเอาความอับอายแห่งความบาปของพวกเขาติดตัวไปสู่นรกด้วย

อสค 32:26-28   เมเชกกับบูบัลก็อยู่ที่นั่น ทั้งหฺมูนิกรทั้งสิ้นของเธอ หลุมศพของเธอทั้งสองอยู่รอบเขา เป็นผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัดทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะว่าเขาให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น ประชาชาติอื่นๆถูกพรรณนาว่าอยู่ในนรกและรอคอยการมาถึงของอียิปต์ที่ล้มลง *เมเชก* หมายถึงภูมิภาคนั้นที่อยู่ระหว่างทะเลดำและทะเลแคสเปียน มันจะตรงกับพื้นที่ตอนใต้ของสหภาพโซเวียตเก่า *บูบัล* อาจหมายถึงภูมิภาคสมัยใหม่กว่านั่นคือ *โทบลสค์* ใน

รัสเซียตอนใต้ ทั้งหมดนี้เป็นประชาชาติต่างๆที่อยู่ทางเหนือและถือว่าเป็นหมู่ชนที่หยาบกระด้าง และเป็นคนเถื่อน ทั้งประชาชาติต่างๆที่เจริญแล้วอย่างอัสซีเรียและประชาชาติต่างๆที่ป่าเถื่อนของโลกต่างรอคอยการมาถึงของอียิปต์ในนรก ดังที่ได้พรรณนาไว้แล้วในข้อก่อนๆหน้า คนเหล่านี้เป็นประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติที่ไม่เข้าสู่หน้ตซึ่งได้ทำให้เกิดความหวาดกลัวบนแผ่นดินโลก บัดนี้พวกเขาต่างทนทุกข์ทรมานในนรก

27 เขาทั้งหลายจะไม่ได้นอนอยู่กับผู้แกล้วกล้าในจำพวกที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตที่ได้ล้มลงลงไปยังนรกพร้อมกับยุทธโปกรณ์ของเขา ผู้ซึ่งมีดาบวางไว้ใต้ศีรษะของเขา และความชั่วช้าก็อยู่บนกระดูกของเขา เพราะว่าเขาให้ผู้แกล้วกล้าครั้นคร้ามอยู่ในแผ่นดินของคนเป็น จุดจบของอียิปต์จะไม่เป็นเหมือนของประชาชาติอื่นๆที่เป็นคนต่างชาติซึ่งมาพร้อมกับความเอิกเกริกและอนุสาวรีย์ต่างๆซึ่งถูกตั้งขึ้นเพื่อระลึกถึงพวกเขา อียิปต์จะเจอกับจุดจบอันน่าอัปยศ

28 ดังนั้นท่านจะต้องถูกหักในหมู่พวกผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ต และนอนอยู่กับคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ อียิปต์กำลังจะถูกทำลายเหมือนกับทหารต่างชาติธรรมดาๆ พวกเขาจะถูกฝังและไปยังนรกโดยไม่มีกรมอบรางวัลเลื่อนยศใดๆ

อสค 32:29-30   เอโดมก็อยู่ที่นั่น คือบรรดากษัตริย์และบรรดาเจ้านายทั้งหลายของเธอ แม้ว่าเขาทั้งหลายมีานุภาพ เขายังถูกนำมาวางไว้กับบรรดาคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เขาจะนอนอยู่กับผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ต กับบรรดาคนที่ได้ลงไปยังปากแดนคนตาย นอกเหนือจากประชาชาติอื่นๆที่เป็นคนต่างชาติอัน โดดเด่นแล้ว เอโดมและราชวงศ์ของมันจะรอคอยการมาถึงของอียิปต์ในนรกเช่นกัน

30 เจ้านายจากทิศเหนือก็อยู่ที่นั่นอยู่กันหมด คนไซดอนทั้งหมด ผู้ที่ลงไปด้วยความอายพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่า เพราะเหตุความครั้นคร้ามทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำขึ้นด้วยกำลังของเขา เขาจะนอนอยู่ที่นั่นไม่เข้าสู่หน้ตพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ และทนรับความอัปยศหน้ากับบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย ในลักษณะเดียวกัน คนไซดอนแห่งเลบานอนจะรอคอยการมาถึงของอียิปต์ที่ล้มลงในนรก แม้พวกเขาเคยทำให้ผู้อื่นหวาดกลัวในชีวิตนี้ ในนรกพวกเขาก็จะ

อับอายเพราะเรื่องนั้น เช่นเดียวกับคนต่างชาติอื่นๆที่ตายแล้ว คนโง่คนจะแบกความอับอาย
ของตนในนรก นี่บอกเป็นนัยถึงทัศนคติที่กลับใจใหม่ในนรก แต่เมื่อถึงตอนนั้นมันจะสายเกิน
ไปแล้ว

อสค 32:31-32   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เมื่อฟาโรห์เห็นพวกเหล่านั้น
แล้ว ท่านก็จะเบาใจในเรื่องหมู่นิกรทั้งสิ้นของท่าน ฟาโรห์และหมู่นิกรทั้งสิ้นของท่านถูกฆ่าด้วย
ดาบ พอไปถึงในนรก ฟาโรห์โง่พอที่จะเห็นประชาชนชาติอื่นๆทั้งสิ้นที่ล้มแล้วที่นั่นและจะพบการ
ปลอบประโลมเล็กน้อยในการรู้ว่าเขาไม่ใช่คนเดียวที่นั่น ความทุกข์ใจชอบมีเพื่อน หากมีการ
ปลอบประโลมใจใดบ้างในนรก มันก็จะเป็นว่าคนอื่นๆก็อยู่ที่นั่นเช่นกัน

32 เพราะเราได้ให้เกิดความครั่นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น เพราะฉะนั้นเขาจะถูกวาง
ไว้ท่ามกลางผู้ไม่เข้าสู่หนัด พร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ ทั้งฟาโรห์และหมู่นิกรทั้งสิ้น
ของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ" การบอกเป็นนัยก็คือว่าพระเจ้าได้ทรงใส่
ความหวาดกลัวพระองค์ไว้บนฟาโรห์และกองทัพของเขาแล้วเหมือนกับที่เขาได้กระทำต่อคน
อื่นๆ ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า ฟาโรห์และกองทัพของเขากำลังมุ่งหน้าไปสู่หุลุมศพและนรก
พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่จะนำพวกเขาลงไปที่นั่น พระองค์ได้ทรงประกาศเรื่องนี้แล้ว มันจะเกิด
ขึ้นจริงอย่างแน่นอน

*****

*ภาพรวมของเอเสเคียล 33: ในบทนี้ เอเสเคียลถูกเรียกให้เป็นยามเฝ้าคนหนึ่งแก่
อิสราเอลในข้อ 1-9 เขายังถูกเรียกให้พิสูจน์ความยุติธรรมของพระเจ้าด้วยในข้อ 10-20 จากนั้น
ความรกร้างของยูดาห์ถูกบอกล่วงหน้าในข้อ 21-29 สุดท้ายการพิพากษาเหล่าคนที่เยาะเย้ยพวก
ผู้พยากรณ์ถูกบอกล่วงหน้าในข้อ 30-33*

อสค 33:1-5   พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า เช่นในเกือบทุก
ตอนและการขึ้นบทใหม่ในเอเสเคียล ผู้พยากรณ์ท่านนี้ประกาศแหล่งที่มาแห่งข้อความของตน:
พระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้ามายังเขา

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับชนชาติของเจ้าและกล่าวแก่เขาว่า ถ้าเรานำดาบมาเหนือแผ่นดิน และถ้าประชาชนในแผ่นดินนั้นตั้งชายคนหนึ่งจากพวกเขาให้เป็นยาม พระเจ้าทรงเกริ่นนำข้อความของพระองค์แก่อิสราเอล โดยถามพวกเขาคำถามหนึ่งเกี่ยวกับคนยาม ในสมัยโบราณ ส่วนหนึ่งมาตรฐานของการป้องกันนครหนึ่งหรือประชาชาติหนึ่งคือ พวกคนยามที่ประจำการบนกำแพงหรือด่านนอกต่างๆของมัน หน้าที่ของพวกเขาคือ เตือนถึงอันตรายที่ใกล้เข้ามา โดยเฉพาะในช่วงที่เกิดสงคราม – เมื่อดาบเล่มหนึ่งกำลังเข้ามาใกล้แผ่นดินหนึ่ง

3 และถ้าเขาเห็นดาบมาเหนือแผ่นดินจึงเป่าแตรและตักเตือนประชาชน เมื่อคนยามเห็นพวกผู้รุกรานติดอาวุธ ดาบเล่มหนึ่งที่อยู่ใกล้ๆ หน้าที่ของเขาก็คือเป่าแตร (นั่นคือ โขฟาร์) เพื่อส่งสัญญาณเตือนภัย สัญญาณนั้นมีความหมายโดยนัยถึงการป้องกันทางทหารและพลเมือง มันแจ้งกองทัพประจำท้องถิ่นให้เตรียมตัวทำศึก แต่ดังที่บริบทนี้จะค่อยๆเผยให้เห็น เสียงแตรนั้นเป็นคำเตือนถึงประชากรที่เป็นพลเมืองให้หาที่หลบภัยหลังกำแพงที่มั่นคงปลอดภัย

4 เมื่อคนหนึ่งคนใดได้ยินเสียงแตรแต่ไม่นำพาต่อเสียงตักเตือน และดาบนั้นก็มาพาเอาคนนั้นไปเสีย ให้โลหิตของคนนั้นตกบนศีรษะของคนนั่นเอง ถ้าเมื่อเห็นกองทัพหนึ่งที่มารุกรานคนยามนั้นเป่าแตรของตนเพื่อส่งสัญญาณเตือน ภาระแห่งการเตรียมตัวก็โยกไปยังคนเหล่านั้นที่ได้ยิน ถ้าคนยามนั้นได้เตือนนครนั้นและแผ่นดินและประชาชนไม่ใส่ใจคำเตือนนั้น พวกเขาก็ต้องรับผิดชอบสำหรับการกระทำต่างๆของตัวเอง ผู้ที่เพิกเฉยคำเตือนนั้นและถูกฆ่าตายโดยกองทัพที่มารุกรานก็โทษใครไม่ได้ นอกจากตัวเอง โโลหิตของเขาอยู่บนศีรษะของเขาเอง ไม่ใช่ความผิดของผู้อื่นเลย

5 คือเขาได้ยินเสียงแตร แต่ไม่นำพาต่อเสียงตักเตือน ให้โลหิตของคนนั้นตกอยู่บนคนนั้นเอง ถ้าเขาได้นำพาต่อเสียงตักเตือนแล้วเขาจะได้ช่วยชีวิตของตนเองให้รอดพ้น คนที่ได้ยินเสียงเตือนนั้น เพิกเฉยมันและตายเพราะเหตุนี้ก็โทษใครไม่ได้ นอกจากตัวเอง ที่เขาตายนั้นก็เพราะความผิดของเขาเอง อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ได้ยินเสียงเตือนนั้นและหาที่ลี้ภัยก็จะช่วยชีวิตของตัวเองให้พ้น เขาได้ใส่ใจต่อคำเตือนนั้นที่ถูกให้ไว้แล้ว

อสค 33:6   แต่ถ้านยามเห็นดาบมาแล้วและไม่เปาแตร ประชาชนจึงไม่ได้
รับเสียงตักเตือน และดาบก็มาพาดคนหนึ่งคนใดไปเสีย คนนั้นถูกนำไปด้วยเรื่องความชั่วช้าของ
เขา แต่เราจะเรียกร่องโลหิตของเขาจากมือของยาม ในทางกลับกัน ถ้ายามคนใดเห็นผู้รุกรานเข้า
มาใกล้และไม่เปาแตรของตนเพื่อส่งสัญญาณเตือนเพื่อที่ว่าจะไม่มีการได้รับการเตือนเพราะวิธี
นั้น เขาก็จะต้องรับผิดชอบ เขาจะต้องรับผิดชอบสำหรับความตายของทุกคนที่พินาศเพราะการที่
เขาไม่ยอมเตือน คนยามที่ไร้ความรับผิดชอบเช่นนั้นจะมีความผิดฐานละทิ้งหน้าที่และเขาจะ
ต้องรับผิดชอบสำหรับความตายเหล่านั้นที่เกิดขึ้นเพราะความลุ่มหลงของเขา

อสค 33:7-9   ฉะนั้นแหละ เจ้า โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำเจ้าให้เป็นคน
ยามสำหรับวงศ์วานอิสราเอล เจ้าได้ยืนถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจึงให้คำตักเตือนของเรา
แก่ประชาชน การประยุกต์ใช้คำอุปมานี้ถูกกล่าวชัดเจน พระเจ้าได้ทรงเรียกเอเสเคียลให้เป็นคน
ยามเช่นนั้นแก่วงศ์วานอิสราเอล – หลักๆคือพวกยิวที่อาศัยอยู่ในยูดาห์ (แต่รองลงมาคือพวกที่
อยู่ในบาบิโลนด้วย) ภารกิจหลักของเขาคือ เตือนอิสราเอลแทนพระเจ้าเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะ
มา

8 ถ้าเรากล่าวแก่คนชั่วว่า โอ คนชั่วเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็มิได้กล่าวคำตักเตือนให้
คนชั่วกลับจากทางของเขา คนช่วนั้นจะต้องตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกร่อง
โลหิตของเขาจากมือของเจ้า เมื่อพระเจ้าทรงออกคำเตือนหนึ่งแก่คนชั่วให้กลับใจใหม่หรือไม่ก็
เผชิญความตาย ถ้าเอเสเคียลไม่ยอมเตือนคนชั่วถึงเรื่องนั้นและพวกเขาตายในการพิพากษา เขาก็
จะต้องรับผิดชอบ การไม่ประกาศคำเตือนที่พระเจ้าทรงให้ไว้จะทำให้เอเสเคียลมีความผิด มันจะ
เป็นความผิดของเขา

9 แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชั่วให้หันกลับจากทางของเขาแล้ว แต่เขาไม่หันกลับจากทาง
ของเขา เขาจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เจ้าได้ช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอดพ้นแล้ว
อย่างไรก็ตาม ถ้าส่งต่อคำเตือนของพระเจ้าให้แก่เหล่าคนชั่วในอิสราเอลเรื่องความบาปของพวกเขา
แล้วและพวกเขาเพิกเฉยคำเตือนนั้น พวกเขาที่โทษใครไม่ได้นอกจากตัวเอง เมื่อพวกเขาบาป

ถูกเตือนให้ระวังการพิพากษาที่จะมาและพวกเขาเพิกเฉยคำเตือนนั้น พวกเขาจะไม่เพียงถูกพิพากษาในความบาปของตนเท่านั้น แต่ความผิดไม่ใช่ของคนอื่นด้วย ในการเตือนเหล่าคนบาปให้ระวังการพิพากษาที่จะมา เอเสเคียลก็ทำให้ตัวเองเป็นอิสระจากความรับผิดชอบของตนแล้ว

อสค 33:10-11   **เจ้า โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย** เจ้าจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอล พวกเขาเจ้าเคยกล่าวกันว่า 'การละเมิดและความบาปทั้งหลายของเราอยู่เหนือเรา เราก็อ่่อยๆอดวายไป เพราะสิ่งเหล่านี้ เราจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร' พระเจ้าทรงสั่งเอเสเคียลให้ถามคำถามปลายเปิดคำถามหนึ่งแก่อิสราเอล คำถามนั้นก็คือน่า ถ้าอิสราเอลมีความผิดในเรื่องความบาปต่างๆของเธอ และพวกเขาทนทุกข์ผลที่ตามมาเหล่านั้นของมัน พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ต่อไปอย่างไรได้? หรือถ้าอิสราเอลได้รับผลอันสมแก่การกระทำของเธอ พวกเขาก็ไม่มีความหวัง

11 จงกล่าวตอบเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราไม่พอใจในความตายของคนชั่ว แต่พอใจในการที่คนชั่วหันจากทางของเขาและมีชีวิตอยู่ จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของเจ้า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ยอมตายทำไม พระเจ้าทรงสั่งเอเสเคียลให้แจ้งอิสราเอลให้ทราบอีกว่าพระองค์ไม่ทรงมีความพอใจในการพิพากษาพวกเขาเลย พระองค์ไม่มีความปรารถนาที่จะทำลายพวกเขา ตรงกันข้าม ความปรารถนาของพระเจ้านั้นคือที่เหล่าคนชั่วแห่งอิสราเอลจะกลับใจจากความบาปต่างๆของตน เมื่อนั้น พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้อย่างชั่วคราวและอย่างนิรันดร์ด้วย พระเจ้าจึงทรงขอร้องประชาชนของพระองค์ให้หันเสียจากความบาปต่างๆของพวกเขาในการกลับใจใหม่อย่างสิ้นเชิง พระองค์ทรงถามว่าทำไมพวกเขาถึงควรเลือกที่จะตาย เหมือนกับพวกพลเมืองสะเพร่าที่ไม่แยแสการเตือนภัยของคนยามที่เป็นทหาร ทำไมอิสราเอลถึงควรตายในความบาปของมันเล่า? พระเจ้าได้ทรงใช้ยามคนหนึ่งมาแล้วในเอเสเคียลเพื่อเตือนพวกเขาให้ระวังการพิพากษาที่จะมาถ้าพวกเขาไม่กลับใจใหม่

อสค 33:12-13   **เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย** เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาติของเจ้าว่า ความชอบธรรมของผู้ชอบธรรมจะไม่ช่วยเขาให้พ้นในวันที่เขาละเมิด ส่วนความชั่วของคนชั่วนั้นจะ

ไม่กระทำให้เขาล้มลงในวันที่เขาหันกลับจากความชั่วของเขา และคนชอบธรรมจะไม่ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยความชอบธรรมในวันที่เขากระทำความบาป

ภาพที่ตรงข้ามกันถูกนำเสนอ พระเจ้าทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้เตือนอิสราเอลดังนี้ เมื่อผู้ใดที่คนเชื่อกันว่าเป็นคนเที่ยงธรรมกระทำความบาปอย่างโจ่งแจ้ง ความชอบธรรมที่เขาสั่งสมมาจะไม่ช่วยเขาให้พ้นจากการพิพากษาเพราะการกระทำผิดของเขา ในทางกลับกัน เมื่อคนบาปหนาคคนใดกลับใจจากความบาปของตน เขาก็จะได้รับการละเว้นจากการพิพากษาที่จะมาอีกครั้งที่คนชอบธรรมคนหนึ่งจะต้องรับผิดชอบสำหรับความบาปของตน ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าคนเหล่านั้นที่คิดว่าตัวเองเป็นคนชอบธรรม (เหมือนกับที่คนส่วนใหญ่ในอิสราเอลคิด นั่นคือ การคิดว่าตัวเองชอบธรรม) จะเผชิญการพิพากษาเพราะความบาปของตน บ่อยครั้งเหลือเกินที่คนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตในความบาปยกเหตุผลเข้าข้างตัวเองโดยมองว่าตัวเองเป็นคนชอบธรรมโดยพื้นฐาน ตรงนี้พระเจ้าจึงทรงทำลายการคิดว่าตัวเองชอบธรรมของยิวจำนวนมาก

13 แม้เราจะได้กล่าวแก่คนชอบธรรมว่า เขามีชีวิตอยู่แน่ ถ้าเขายังวางใจในความชอบธรรมของเขา และกระทำความชั่ว การกระทำทั้งหลายที่ชอบธรรมของเขาย่อมไม่อยู่ในความทรงจำอีกเลย แต่เขาจะต้องตายเพราะความชั่วซึ่งเขาได้กระทำไว้ อีกครั้งที่จุดสนใจหลักอยู่ที่พวกยิวที่คิดว่าตัวเองชอบธรรม พระเจ้าทรงมีคำเตือนที่จริงจังสำหรับพวกเขา ถ้าพวกเขาเป็นคนชอบธรรมอย่างแท้จริง พวกเขาจะมีชีวิตอยู่ต่อไป การพิพากษาจะไม่เกิดแก่พวกเขา อย่างไรก็ตาม ถ้าพวกเขาวางใจในความชอบธรรมของตัวเอง (นั่นคือ การคิดว่าตัวเองชอบธรรม) และยังทำความบาปลับๆอยู่ต่อไป (เช่น การนับถือรูปเคารพ) ความชอบธรรมทั้งสิ้นที่พวกเขาคิดว่ามีก็จะถูกเพิกเฉย ความจริงก็คือว่าการคิดว่าตัวเองชอบธรรมคือ ความไม่ชอบธรรม พวกยิวที่คิดว่าตัวเองชอบธรรมจะถูกพิพากษาในความบาปของตน อีกครั้งที่พวกยิวส่วนใหญ่ในอิสราเอลสมัยนั้นคิดว่าตัวเองเป็นคนชอบธรรม โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับพวกคนต่างชาติที่นับถือพระต่างด้าว อย่างน้อยยิวเหล่านั้นก็มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์พระเจ้า กระนั้นพระเจ้าก็ไม่ทรงประทับใจกับการคิดว่าตัวเองชอบธรรมของพวกเขา นอกจากนี้พระเจ้ำก็ทรงทราบดีเกี่ยวกับความบาปของพวกเขาไม่ว่าจะลับหรือเปิดเผย

อสถ 33:14-16

อีกประการหนึ่ง แม้เราจะได้กล่าวแก่คนชั่วว่า 'เจ้าจะต้องตายแน่' ไม่มีคำถามเลยว่าพวกยิวที่ชั่วจะตายในการเผาผลาญแห่งการพิพากษาที่จะมานั้น ถ้าเขาหันกลับจากบาปของเขา มากระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม พระเจ้าก็จะทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา เมื่อพวกยิวที่กบฏจนถึงบัดนี้หันเสียจากความบาปของตนและกระทำความยุติธรรมและอย่างชอบธรรม พระเจ้าก็จะทรงละเว้นการพิพากษาที่จะมานั้น น่าเศร้าที่ว่ายิวน้อยมากตอบสนองเช่นนั้น

15 ถ้าคนชั่วได้คืนของประกัน ขโมยอะไรของเขามาก็คืนเสีย และดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งชีวิต ไม่กระทำความชั่วช้าเลย เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่ เขาไม่ต้องตาย บริบทที่ใหญ่กว่าของเอเสเคียลคือ คำเตือนหนึ่งเกี่ยวกับพวกยิวชั่วที่ยังอยู่ในเยรูซาเล็มก่อนการรุกรานครั้งสุดท้ายของบาบิโลนต่อสู้อุสซูกา พระเจ้าทรงส่งคำเตือนนี้ไปยังคนกลุ่มนั้น ถ้าพวกยิวชั่วจะคืนของค้ำประกันที่สัญญาไว้ พระเจ้าก็จะทรงไว้ชีวิตพวกเขา ถ้าพวกยิวชั่วจะคืนสิ่งที่พวกเขาเอาไปโดยการฉ้อโกงหรือการปล้นแบบเปิดเผย พระเจ้าก็จะทรงไว้ชีวิตพวกเขา ถ้าพวกเขาจะดำเนินในความเชื่อฟังอย่างเต็มที่ต่อพระราชบัญญัติของพระเจ้าและเกลียดชังการฝ่าฝืนมัน พระเจ้าก็จะทรงไว้ชีวิตพวกเขา สรุปก็คือ ถ้าพวกยิวชั่วในเยรูซาเล็มจะกลับใจใหม่โดยสมบูรณ์และคืนของแก่บรรดาเหยื่อของพวกเขา แม้การพิพากษาอาจตกลงบนเยรูซาเล็ม อย่างน้อยพวกเขาก็จะไม่ถูกฆ่าตายในการโจมตีนั้น ถ้าพวกยิวในเยรูซาเล็มจะกลับมาสู่การดำเนินชีวิตตามพระวอนะของพระเจ้าจริงๆ พวกเขาก็จะไม่ตายเมื่อเนบูคัดเนสซาร์ทำลายนครนั้น

16 บาปซึ่งเขาได้กระทำมาแล้ว จะไม่จดจำนำมากล่าวโทษเขา เขาได้กระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตแน่ ถ้าพวกยิวในเยรูซาเล็มจะกลับใจใหม่อย่างสิ้นสุดใจต่อพระพักตร์พระเจ้า ความบาปต่างๆของพวกเขาในอดีตก็จะไม่ถูกนำมากล่าวโทษพวกเขา พระเจ้าจะทรงอภัยพวกเขา อย่างไรก็ตาม การอภัยโทษนั้นจะขึ้นอยู่กับ การกลับมาสู่การดำเนินชีวิตตามพระราชบัญญัติของพระเจ้าและการกระทำสิ่งที่ชอบธรรมอย่างแท้จริงต่อพระพักตร์พระเจ้า บุคคลที่ทำเช่นนั้นจะได้รับการไว้ชีวิตในการเผาผลาญนั้นที่จะมาต่อสู้อยู่เยรูซาเล็ม

แม้ได้รับข้อเสนออันเปี่ยมพระกรุณาของพระเจ้า ก็ไม่มีบันทึกเลยว่าพวกยิวจำนวนมากหรือยิวคนใดยอมรับข้อเสนอของพระองค์

อสค 33:17-20 แต่ชนชาติของเขายังกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' ในเมื่อวิธีการของเขาเองไม่ยุติธรรม แม้พระเจ้าได้ทรงเสนอการอภัยโทษอันเปี่ยมพระกรุณาที่สุดแล้ว ปฏิบัติของอิสราเอลที่คิดว่าตัวเองชอบธรรมก็คือว่า พระเจ้าไม่ยุติธรรม (หรือชอบธรรม) คำที่แปลเป็น **ยุติธรรม (ทาคาน)** เกี่ยวข้องกับตาชั่งที่มีลูกตุ้มเท่ากัน ความหมายก็คือตาชั่งที่ยุติธรรม สรุปก็คือ อิสราเอลกล่าวหาพระเจ้าว่าไม่ทรงยุติธรรมในข้อเสนอของพระองค์แก่พวกเขา พระเจ้าจึงทรงตอบกลับไปว่าวิธีการของพวกเขาไม่เท่ากันและไม่ยุติธรรม

18 เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขาและกระทำความชั่ว เขาจะต้องตายเพราะความชั่วนั้น พวกยิวที่คิดว่าตัวเองชอบธรรมบนเกี่ยวกับการที่คน (ที่คิดว่าตัวเอง) ชอบธรรมต้องรับผิดชอบสำหรับความบาปของเขา วิธีคิดอันบิดเบือนของหลายคนในอิสราเอลก็คือว่าการคิดว่าตัวเองชอบธรรมแบบภายนอกของพวกเขาชดเชยสำหรับความบาปแบบลับๆของพวกเขา 'ศาสนา' ของพวกเขาจะดูแลพวกเขาเอง จะว่าไปแล้วพวกเขาก็ไม่ต่างจากพวกฟาริสีในสมัยของพระเยซู

19 แต่ถ้าคนชั่วหันกลับจากความชั่วของเขาและกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยเหตุนี้ พวกยิวที่คิดว่าตัวเองชอบธรรมในอิสราเอลบ่นว่าพระเจ้าจะทรงให้อภัยคนบาปคนหนึ่งที่กำลังใจใหม่และหันกลับมาสู่การดำเนินชีวิตตามพระราชบัญญัติของพระเจ้าและการกระทำสิ่งที่ชอบธรรมอย่างแท้จริง พวกเขากล่าวหาพระเจ้าว่าไม่ยุติธรรมและไม่ชอบธรรมในการทำเช่นนั้น ประสาทรับรู้คุณค่าฝ่ายวิญญาณต่างๆของพวกเขาถูกบิดเบือนโดยความเย่อหยิ่งและการคิดว่าตัวเองชอบธรรมของพวกเขาเสียจนพวกเขาไม่อาจเข้าใจข้อเสนออันเปี่ยมพระกรุณาของพระเจ้าที่จะช่วยพวกเขาให้พ้น

20 เขายังกล่าวว่า 'วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม' โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เรา จะพิพากษาเจ้าตามการประพฤติของเจ้าแต่ละคน" การตอบกลับของพระเจ้าก็ตรงไปตรงมาเมื่อ

พวกยิวที่คิดว่าตัวเองชอบธรรมกล่าวหาพระองค์ว่าไม่ยุติธรรมและไม่ชอบธรรม พระเจ้าทรง
ปฎิญาณว่าจะพิพากษาแต่ละคนตามวิถีทางต่างๆของเขาสอง แต่ทุกคนจะถูกพิพากษาเป็นคนๆไป
โดยพระเจ้า หลักการนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้ แต่ทุกคนจะให้การเกี่ยวกับตัวเองต่อพระพักตร์
พระเจ้า

อสค 33:21-22 และอยู่มา เมื่อวันที่ห้า เดือนที่สิบ ในปีที่สิบสอง ซึ่งเราได้ถูกกวาด
ไปเป็นเชลย ชายคนหนึ่งหนีมาจากกรุงเยรูซาเล็มมาหาข้าพเจ้ากล่าวว่า "เมืองนั้นแตกเสียแล้ว"

เนื้อหาตอนใหม่ของหนังสือเล่มนี้ถูกเกริ่นนำ แม้ประชาชาติอื่นๆจะถูกกล่าวถึงในบท
ถัดๆไป จุดสนใจหลักของหนังสือเล่มนี้ตอนนี้ก็วกกลับมายังอิสราเอลและอนาคตของมันในวัน
แห่งพระเยซูคริสต์ เนื้อหาตอนใหม่ที่ถูกเกริ่นนำโดยพระเจ้าในช่วงปีที่สิบสองหลังจากการตก
เป็นเชลยของเยโฮยาคินและเดือนที่สิบของมัน ในวันที่ห้าของเดือนที่เจ็ดนั้น ข้าพเจ้าก็มา
ถึงเอเสเคียลในบาบิโลน ใครบางคนได้หลบหนีมาจากเยรูซาเล็มและมายังพวกยิวในบาบิโลน
พร้อมกับข่าวที่น่าตกใจ เยรูซาเล็มได้ล่มสลายแล้วและถูกทำลายแล้ว มันเกิดขึ้นแล้วประมาณห้า
เดือนก่อนหน้านั้น ดู เยเรมีย์ 52:6, 12 เยรูซาเล็มไม่เพียงพ่ายแพ้ต่อการล้อมกรุงนานหนึ่งปีครึ่ง
เท่านั้น แต่ยังถูกทำลายอย่างราบคาบด้วย พวกยิวหลายพันคนได้พินาศแล้วเหมือนอย่างทีเอเสเคี
ยลได้เตือนไว้ คำพยากรณ์อันขมขื่นยาวนานที่ต่อสู้นครที่มักกบฏนั้น ได้ถูกทำให้สำเร็จจริงแล้ว

22 ในเวลาเย็นก่อนที่ผู้ลี้ภัยมา พระหัตถ์ของพระเจ้าได้มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และ
พระองค์ทรงอำปากของข้าพเจ้าทันเวลาที่ชายคนนั้นมาถึงในตอนเช้า ดังนั้นปากของข้าพเจ้าจึง
อ้าออก ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็นไปต่อไป น่าเสียดสีตรงที่ว่า กระทั่งก่อนที่ผู้นำสารคนนั้นซึ่งหนีรอด
จากเยรูซาเล็มมาถึง พระเจ้าก็ทรงเปิดเผยข่าวอันขมขื่นนี้แก่เอเสเคียลแล้วในคืนก่อนหน้านั้น
ย้อนไปในเอเสเคียล 24:27 พระเจ้าทรงทำให้ผู้พยากรณ์ท่านนี้พูดไม่ได้จนกว่าจะถึงวันนั้นเมื่อ
ผู้นำสารคนนั้นมาถึงพร้อมกับข่าวร้ายนั้นเกี่ยวกับเยรูซาเล็ม นั่นคือประมาณสามปีก่อนหน้านั้น
งานรับใช้ของเขาในช่วงเวลานั้นเห็นได้ชัดว่าอยู่ในฐานะผู้พยากรณ์คนหนึ่งที่เคยเขียนหนังสือและ
ไม่ใช่ผู้พยากรณ์คนหนึ่งที่เคยสนทนา คืนนั้นพระเจ้าไม่เพียงเปิดเผยข่าวนั้นเกี่ยวกับเยรูซาเล็มแก่เอเส

เกลียดเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเปิดปากของเขาดูเพื่อที่เขาจะพูดได้ เมื่อผู้นำสารคนนั้นซึ่งหนี
รอดจากเยรูซาเล็มมาถึงในเช้าวันถัดมา เอเสเคียลก็พูดเป็นปกติได้อีก

อสค 33:23-24 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้า
ทรงมีอีกข้อความหนึ่งสำหรับเอเสเคียลในวันถัดมานั้น

24 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในที่ร้างเปล่าในแผ่นดินอิสราเอลกล่าวเรื่อยๆ
ว่า 'อับราฮัมเป็นแต่ชายคนเดียว และยังถือกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ แต่พวกเราหลายคนด้วยกัน คงต้อง
ประทานแผ่นดินนั้นให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เรา' กองทัพเหล่านั้นของเนบูคัดเนสซาร์ได้ทำให้แผ่น
ดินอิสราเอลร้างเปล่าเสียแล้ว คำพยากรณ์นี้อาจกล่าวถึงพวกยิวจำนวนน้อยเหล่านั้นที่ยังอยู่ใน
แผ่นดินอิสราเอลภายใต้เศดาคียาห์ ข้อโต้แย้งของพวกเขาก็คือว่าถ้าพระเจ้าทรงสัญญาแผ่นดิน
นั้นแก่ชายคนหนึ่งแล้วนั่นคือ อับราฮัม พวกเขาจะไม่สมควรได้รับแผ่นดินนั้นมากยิ่งขึ้นกว่าหรือ
เนื่องจากพวกเขามีจำนวนมากกว่าอับราฮัม เห็นได้ชัดว่าพวกยิวที่มีชีวิตรอดเหล่านี้ไม่มีความ
เสียใจอย่างที่ชอบพระทัยพระเจ้าหรือการกลับใจใหม่เลย พวกเขาแค่อยากได้แผ่นดินของตน
กลับคืนมาเท่านั้น

อสค 33:25-26 เพราะฉะนั้น จึงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสดังนี้ว่า เจ้ารับประทานเนื้อพร้อมเลือด เจ้าแยงหน้าขึ้นนมัสการรูปเคารพของเจ้าและทำให้
โลหิตตก แล้วเจ้ายังจะเอากรรมสิทธิ์ที่ดินนี้อีกหรือ แม้อยิวที่รอดชีวิตเหล่านี้ซึ่งยังอยู่ในแผ่นดิน
นั้นหนีรอดจากการ โจมตีโดยตรงของบาบิโลนมาแล้ว พวกเขาก็ก็นำเนินในความบาปเดิมของ
ตนต่อไป พวกเขาเพิกเฉยคำกำชับนั้นในเลวีนิติ 19:26 เช่นเดียวกับใน 3:17 และ 7:26-27 ที่ห้าม
มิให้รับประทานเลือด พวกเขายังนมัสการรูปเคารพต่างๆอยู่เหมือนเดิม พวกเขายังใช้ความ
รุนแรงกับเพื่อนบ้านของตนอยู่เหมือนเดิม พระเจ้าจึงทรงถามว่าพวกเขาคิดว่าพวกเขาจะได้แผ่น
ดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์หรือ พวกเขาควรคิดใหม่

26 เจ้ายืนอยู่ด้วยดาบของเจ้า เจ้ากระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน และเจ้าทุกคนได้กระทำ
ให้ภรรยาของเพื่อนบ้านเป็นมลทิน แล้วเจ้าจะเอากรรมสิทธิ์ที่ดินนี้หรือ ความคิดเบื้องต้นก็คือว่า

พวกเขาขึ้นโดยดาบของพวกเขาเอง นั่นคือ การพึ่งพาและความวางใจของพวกเขาอยู่ในพระกำลังและอำนาจของตัวเอง พวกเขาในวลีที่สองเป็นคำสรรพนามเพศหญิงซึ่งบอกเป็นนัยว่าพวกผู้หญิงของชนที่เหลืออยู่นี้เป็นคนอธรรมและประพฤติดีศีลธรรม อย่างน้อยพวกนางก็ประพฤติดูจาตุลยาก บางคนเสนอเรื่องการรักร่วมเพศของผู้หญิงด้วยซ้ำ นอกจากนี้เรื่องนั้นแล้ว การเล่นซู้ระหว่างเพื่อนบ้านด้วยกันก็เป็นเรื่องปกติเสียจนเกือบทุกคนเข้าส่วนในการนั้น แม้คนกลุ่มนี้ได้หนีรอดจากการเผาผลาญในเยรูซาเล็มมาแล้ว พวกเขาก็ยังเป็นคนชั่ว ปฏิเสธพระเจ้า และจาตุลยากอยู่เหมือนเดิม พระเจ้าจึงทรงถามอีกครั้งว่าพวกเขาคิดหรือว่าพวกเขาจะได้แผ่นดินนั้นที่ทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัมกลับคืนเป็นกรรมสิทธิ์ พวกเขาจะเจอกับอีกเรื่อง

อสค 33:27-29   **จงกล่าวเช่นนี้แก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เรา**
มีชีวิตอยู่แน่ฉันใด บรรดาคนที่อยู่ในที่ร้างเปล่าจะต้องล้มลงด้วยดาบ และคนที่อยู่ที่พื้นทุ่ง เราจะ
มอบให้เป็นอาหารแก่สัตว์ป่า และบรรดาคนเหล่านั้นที่อยู่ในที่กำบังเข้มแข็งและอยู่ในถ้ำจะตาย
ด้วยโรคระบาด

พระเจ้าทรงมีข้อความหนึ่งสำหรับยิวเหล่านั้นที่หนีรอดจากการโจมตีครั้งแรกของบาบิโลนมาได้ การพิพากษาของพระเจ้ายังไม่เสร็จสิ้น ในอีกหลายเดือนต่อมา บางคนในยิวชั่วเหล่านั้นล้มตายด้วยดาบของอิชมาเอลและคนอื่นๆ โดยคนเคลเดียเพื่อแก้แค้นให้แก่การฆาตกรรมเกดลียาห์ ดู เยเรมีย์ 40:1-44:30 คนอื่นๆจะล้มตายโดยพวกสัตว์ป่าที่กินเหยื่อ เช่น พวกสิงโตภูเขา คนอื่นๆที่ได้ซ่อนตัวในถ้ำต่างๆของถิ่นทุรกันดารยูเดียจะตายเพราะ โรคร้าย

28 และเราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุด และความหยิ่งผยองในอำนาจของแผ่นดินนั้นจะสูญสิ้นไป ภูเขาแห่งอิสราเอลจะรกร้างจนไม่มีคนเดินผ่าน บาบิโลนจะเดินทัพผ่านเข้าในยูดาห์อีกครั้งเพื่อมุ่งหน้าไปรุกรานอียิปต์ พวกเขาจะทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างเหมือนกับที่พวกเขาได้กระทำต่อเยรูซาเล็มก่อนหน้านั้น ความจองหองของพวกยิวมักกบฏที่คิดว่าตัวเองชอบธรรมจะสิ้นสุดลง ภูมิภาคเนินเขาซึ่งเคยอุดมด้วยสวนองุ่นต่างๆและแมกไม้ต่างๆจะถูกทำให้ร้างเปล่า แผ่นดินนั้นจะรกร้างเสียจนแม้แต่นักเดินทางจะหลีกเลี่ยงมัน

29 แล้วเขาจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้กระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุด เพราะเหตุจากการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาซึ่งเราได้กระทำนั้น แม้แต่พวกยิวที่ชั่วและมักกบฏซึ่งเหลืออยู่ในแผ่นดินนั้นจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์คือ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ น่าเศร้าที่ว่าแผ่นดินของพวกเขาต้องรกร้างอย่างสิ้นเชิงเสียก่อน พวกเขาถึงจะเรียนรู้ความจริงอันเรียบง่ายนี้

อสค 33:30-31   **เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย** ชาติของเจ้าที่พูดเรื่องเจ้าข้างกำแพงเมืองและตามประตูบ้าน พูดต่อกันและกันกับพี่น้องของตนว่า 'มาเถิด มาฟังเสียงพระวณะซึ่งออกมาจากพระเยโฮวาห์'

พวกยิวมักกบฏที่เหลืออยู่ในยูดาห์ไม่เพียงทำตัวเป็นศัตรูต่อพระเจ้าและพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์เท่านั้น แต่พวกยิวในเคบาร์ในบาบิโลนก็ไม่รักดีต่อเอเสเคียลเช่นกัน พวกเขารวมตัวกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ในละแวกบ้านของตนและในเรือนของตนและกระซิบกระซาบกันเกี่ยวกับผู้พยากรณ์บ้าคนนั้น พวกเขาพูดคุยกันเกี่ยวกับการไปฟังสิ่งที่เอเสเคียลจะกล่าว โดยเฉพาะตอนนี้ที่สิ้นของเขาพูดได้แล้ว แต่เหตุจูงใจนั้นไม่ใช่การแสวงหาตามทางของพระเจ้าอย่างแน่นอน ตรงกันข้าม พวกเขาดูเหมือนจะถูกคลอใจโดยความอยากรู้อยากเห็นหรือความขบขัน

31 และเข้ามาหาเจ้าอย่างที่เขาตลาดมา และเขามานั่งข้างหน้าเจ้าอย่างประชาชนของเรา เขาฟังคำพูดของเจ้า แต่เขาไม่ยอมกระทำตาม เพราะว่าเขาแสดงความรักมากด้วยปากของเขา แต่จิตใจของเขามุ่งอยู่ตามความโลภของเขา

และดังนั้นพวกยิวที่หน้าซื่อใจคดในบาบิโลเนียจึงมารวมตัวกันเพื่อที่จะฟังสิ่งที่นักเทศน์เอเสเคียลจะพูด แต่พระเจ้าทรงทราบว่าพวกเขาจะไม่ประพฤติตามพระวณะของพระองค์ พวกเขาเป็นผู้ฟังพระวณะแต่ไม่ใช่ผู้กระทำตามพระวณะ ดู ยากอบ 1:23 พวกเขาสร้างทำเหมือนกับว่าพวกเขาชื่นชมสิ่งที่เอเสเคียลจะกล่าว กระนั้นจริงๆ แล้วพวกเขาก็สนใจในสิ่งอื่นๆ เช่น การหาเงินได้มากขึ้น เป็นต้น พวกเขาอาจพูดว่า "คำเทศนาดีมากครับอาจารย์" แต่มันก็เป็นการหน้าไหว้หลังหลอก พวกเขาพุ่งเป้าไปที่ตลาดเหล่านั้นและการไต่บันไดแห่งความสำเร็จมากกว่า

อสถ 33:32-33

และ ดูเถิด เจ้าเป็นเหมือนคนร้องเพลงรักแก่เขา มีเสียงไพเราะ

และเล่นดนตรีเก่ง เพราะเขาฟังคำพูดของเจ้า แต่เขาไม่ยอมกระทำตาม ผู้พยากรณ์เอเสเคียลและคำเทศนาของเขาเป็นเหมือนการแสดงดนตรีหรือคอนเสิร์ตหนึ่ง ผู้คนได้ยินเสียงดนตรี แต่เพิกเฉยข้อความของบทเพลงนั้น พวกเขาได้ยินถ้อยคำต่างๆของพระเจ้าแต่ไม่กระทำตาม อีกครั้งที่พวกเขาเป็นผู้ฟังพระวจนะนั้นแต่ไม่ได้เป็นผู้กระทำตามพระวจนะนั้น

33 และเมื่อการเช่นนี้เป็นมา (ดูเถิด ก็จะมา) เขาทั้งหลายจะทราบว่ามีผู้พยากรณ์อยู่ในหมู่พวกเขา" แม้ชุมนุมชนของเอเสเคียลฟังด้วยความสนใจใคร่รู้และถึงขั้นเป็นความบันเทิงด้วยซ้ำ พวกเขาที่จะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าข้อความของผู้พยากรณ์ท่านนี้เป็นความจริง เมื่อสิ่งที่เขาได้พยากรณ์ไว้เกิดขึ้นจริง (และมันจะเกิดขึ้นจริงแน่) พวกเขาที่จะตระหนกอย่าง โศกเศร้าว่าผู้พยากรณ์แท้นั้นหนึ่งของพระเจ้าได้อยู่ท่ามกลางพวกเขาแล้ว พวกเขาได้ยินข่าวน่าสะเทือนใจเรื่องการล่มสลายของเยรูซาเล็มแล้ว เมื่อมีข่าวกลับมาเรื่องการทำลายชนที่เหลืออยู่ในแผ่นดินนั้นดังที่ถูกล่วงหน้าแล้วตรงนี้ พวกเขาที่จะตระหนักว่าข้อความของเอเสเคียลเป็นความจริง

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 34: ผู้พยากรณ์ท่านนี้ขึ้นต้นบทนี้ด้วยคำตำหนิตัวถึงพวกผู้นำที่ไม่สัตย์ซื่อของอิสราเอลในข้อ 1-10 จากนั้นจุดสนใจหลักก็เริ่มมีลักษณะเป็นอวสานกาล โดยมองล่วงหน้าไปยังการกลับสู่สภาพเดิมของประชากรชาตินั้นในข้อ 11-16 สุดท้ายการกลับสู่สภาพเดิมของบัลลังก์ของดาวิดในอิสราเอลยุคฟื้นฟูถูกบอกล่วงหน้าในข้อ 17-31

อสถ 34:1-2

พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า การคลใจของ

หนังสือเอเสเคียลถูกกล่าวซ้ำอีกครั้ง

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์กล่าวโทษบรรดาผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล จงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่พวกผู้เลี้ยงแกะดังนี้ว่า วิบัติแก่ผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล ผู้เลี้ยงตัวเอง ผู้เลี้ยงแกะยอมเลี้ยงแกะมิใช่หรือ ตรงนี้พระเจ้าทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้พยากรณ์กล่าวโทษบรรดาผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอล ความคิดตรงนี้เห็นได้ชัด

ว่าเป็นคำพูดเปรียบเปรย – อุปลักษณ์หรืออุปมาหนึ่ง พวกผู้เลี้ยงแกะแห่งอิสราเอลคือพวกผู้นำของมันไม่ว่าจะเป็นฝ่ายวิญญาณ การเมือง หรือกษัตริย์ แน่แน่นอนว่าคนเหล่านี้รวมถึงพวกผู้ว่าราชการ กษัตริย์ เจ้านาย เจ้าพนักงานปกครองทุกระดับชั้นรวมถึงพวกปุโรหิตของพวกเขาด้วย พระเจ้าทรงออกคำสาปแช่งหนึ่งต่อผู้พวกผู้นำของประชาชาตินั้น ผู้แกะนั้นเห็นได้ชัดว่าเป็นอุปลักษณ์หมายถึงประชาชาตินั้น พวกผู้นำของมันไม่ได้ช่วยเหลือประชาชน แต่ใช้อำนาจในทางที่ผิดและเอาเปรียบพวกเขาขณะยังได้ประโยชน์จากความเสียหายของพวกเขาด้วย สรุปลก็คือพวกผู้นำในอิสราเอลล้วนทุจริตและละโมภ

อสค 34:3-4   **เจ้ารับประทานไขมัน เจ้าคลุมกายของเจ้าด้วยขนแกะ เจ้าฆ่าแกะตัวอ้วนๆ แต่เจ้าหาได้เลี้ยงแกะไม่** ชนชั้นสูงของอิสราเอล ‘ปอกลอก’ คนยากจนของแผ่นดินนั้น และปฏิบัติอย่างรุนแรงต่อพวกเขาด้วยซ้ำ คำที่แปลเป็น **เลี้ยง (ราอาห์)** ในความหมายขั้นพื้นฐานที่สุดของมันหมายความว่า ‘เลี้ยงแกะ’, ‘ต้อนแกะ’ หรือ ‘เป็นศิษยาภิบาล’ กล่าวอีกนัยหนึ่ง แทนที่จะนำประชาชาตินั้นอย่างเหมาะสม พวกชนชั้นสูงของมันกลับ ‘ปอกลอกมันเสีย’ พวกเขาเพิ่ม ‘หลักทรัพย์’ ของตนโดยแลกด้วยความเสียหายของประชาชนธรรมดา

4 **ตัวที่อ่อนเปลี้ยเจ้าก็ไม่เสริมกำลัง ตัวที่เจ็บเจ้าก็ไม่รักษา ตัวที่กระดูกหักเจ้าก็มิได้พันผ้า** **ตัวที่ถูกขับไล่ออกไปเจ้าก็มิได้ไปตามกลับมา ตัวที่หายไปเจ้าก็มิได้เสาะหา และเจ้าได้ปกครอง** **เขาด้วยการบังคับและด้วยการข่มขู่เบียดเบียน** พวกชนชั้นสูงของอิสราเอลไม่เพียงทุจริตและโลภมากเท่านั้น พวกเขายังกลายเป็นคนโหดร้ายทารุณด้วย ไม่มีความเห็นอกเห็นใจให้แก่พวกคนรับใช้หรือลูกจ้างของพวกเขาเลย พวกเขาได้กลายเป็นคนเห็นแก่ตัว ใจดำและโหดร้ายทารุณไปแล้วอย่างสิ้นเชิง

อสค 34:5-6   **ดังนั้นมันจึงกระจัดกระจายไปหมด เพราะว่ามีผู้เลี้ยงแกะ และเมื่อมันกระจัดกระจายไป มันก็ตกเป็นอาหารของสัตว์ป่าทั้งปวงในทุ่ง** แม้เป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบ ความคิดที่สำคัญกว่าก็คือว่าประชาชาติอิสราเอลกำลังถูกกระจัดกระจายและถูกกัดกินไปทั่วพื้นพิภพ

6 แกะของเราก็อ่ี่ยวไปตามภูเขาท้งหมด และตามเนินเขาสูงทุกแห่ง เออ แกะของเราก็อ่ กระจายไปทั่วพื้นพิภพ ไม่มีใครท่ี่ยวคั่น ไม่มีใครเสาะหามัน ประชาชาติอิสราเอลตั้งแต่สมัยของ เซนนาเคอริบจนถึงปัจจุบันได้ร่อนเร่ไปทั่วพื้นพิภพเพื่อแสวงหาที่ลี้ภัย ตลอดสมัยประวัติศาสตร์ ประชาชาติส่วนใหญ่ต่างเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกยิวยกเว้นสหรัฐอเมริกาและอีกไม่กี่ประเทศ การก ระจัดกระจายไปของพวกยิวค้ำเนินต่อมาจนถึงบัดนี้ พระเจ้าทรงโทษว่าเป็นความผิดของพวก ผู้นำของประชาชาตินั้น พวกเขาเป็นเป้าหมายหลักของความเดือดดาลของพระองค์

อสค 34:7-10 เพราะฉะนั้น ท่านท้งหลายผู้เป็นผู้เลี้ยงแกะ จงฟังพระวณะของ พระเยโฮวาห์ ขณะเอเสเคียลแผดเสียงกล่าวโทษความทujurิตของอิสราเอล เขาก็กล่าวคำเตือนเพิ่ม เติมจากพระเยโฮวาห์พระเจ้า

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เพราะแกะของเรากลายเป็น เหยื่อ และแกะของเรากลายเป็นอาหารของสัตว์ป่าท้งทั้งสิ้น เพราะไม่มีผู้เลี้ยงแกะ และเพราะผู้ เลี้ยงแกะของเราไม่ท่ี่ยวคั่นหาแกะของเรา แต่ผู้เลี้ยงแกะนั้นเลี้ยงตัวเอง และไม่ไ้เลี้ยงแกะของ เรา พระเยโฮวาห์ทรงสรุ่ยย่อ้อกล่าวหาเหล่านั้นที่พระองค์ทรงกล่าวแล้วข้างบน เพราะความ โลกมาก ความทujurิตและความใจจัดใจค้ำของพวกผู้นำของอิสราเอลที่มีต่อประชาชนของพวก เขาเอง พระเจ้าจึงทรงประกาศว่าพระองค์จะทรงกระทำกิจต่อผู้พวกเขา

9 เพราะฉะนั้น โอ ท่านท้งหลายผู้เป็นผู้เลี้ยงแกะ จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ เกรง ว่าจะมีคำถามใดๆเกี่ยวกับแหล่งที่มาของคำประกาศที่จะถูกกล่าว พระเจ้าจึงทรงกล่าวย้าว่ามัน คือพระวณะของพระองค์และบอกพวกเขาให้ตั้งใจฟังมันให้ดี

10 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับผู้เลี้ยงแกะ และเราจะ เรียกร้องเอาแกะของเราจากมือของเขา และให้เขายับยั้งการเลี้ยงแกะของเขา ผู้เลี้ยงแกะจะไม่ไ้ เลี้ยงตัวเองอีกต่อไป เราจะช่วยแกะของเราให้พ้นจากปากของเขา เพื่อมิให้แกะเป็นอาหารของ เขา แม้กล่าวถึงอิสราเอลตลอดเนื้อหาส่วนนี้ เป้าหมายหลักก็คือยูดาห์และพวกผู้นำที่ทujurิตของ มันซึ่งยังอยู่ในเยรูซาเล็ม พร้อมกับกลางบอกเหตุอันน่ากลัว พระเจ้าทรงเตือนชนชั้นปกครองของ

เยรูซาเล็มและยูดาห์ว่าพระองค์จะทรงให้พวกเขาธิบดีชอบสำหรับความพินาศของประชาชน
ของพระองค์ (1) พวกผู้นำของยูดาห์จะไม่ได้ประโยชน์อีกต่อไปจากการบูชรีดประชาชนของ
พระเจ้า (2) พระเจ้ากำลังจะทรงถอนชนที่เหลื่ออยู่ของอิสราเอล (นั่นคือ ยูดาห์) ออกจากเงื้อม
มือของพวกเขาและปลดปล่อยพวกเขาเสียจากมัน แม้ตกเป็นเชลยอยู่ พวกยิวก็จะไม่ถูกบีบบังคับ
โดยเหล่าผู้นำของพวกเขาอีกต่อไป

อสค 34:11-12 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราคือเราเอง
จะค้นหาแกะของเรา และจะเที่ยวหามัน พระเจ้าทรงปฏิญาณโดยความสัตย์สุจริตของพระองค์
เองว่าสักวันหนึ่งจะค้นหาและเที่ยวหาประชาชนที่ถูกกระจัดกระจายไปของพระองค์ เนื้อหา
ส่วนนี้เห็นได้ชัดว่าเคลื่อนเข้าสู่บริบทที่เป็นอวสานกาลแล้ว ขณะที่เนื้อหาก่อนหน้าของบทนี้
บอกล่วงหน้าถึงการพิพากษาในทันทีเพื่อต่อสู้พวกผู้ปกครองที่ทุจริตของอิสราเอล บัดนี้จุด
สนใจหลักก็โยกไปยังวันแห่งพระเยโฮวาห์ อิสราเอลจะถูกรวบรวมกลับเข้ามาอีก

12 ดังผู้เลี้ยงแกะเที่ยวหาฝูงแกะในวันที่เขาอยู่ท่ามกลางแกะของเขาที่กระจัดกระจายไป
เราจะเที่ยวหาแกะของเรานั้น และเราจะช่วยเขาให้พ้นจากสถานที่ทั้งหลายซึ่งเขาได้
กระจัดกระจายไปอยู่ในวันมีเมฆและมีลมมืดทึบ วันนั้นกำลังจะมาเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า พระ
ผู้เลี้ยงใหญ่ของพวกเขาจะเที่ยวหาอิสราเอลที่กระจัดกระจายไป ที่ใดก็ตามที่พวกเขาถูก
กระจัดกระจายไปในวันอันมืดมิดของยุคเจ็ดปี พระเจ้าจะทรงหาพวกเขาจนเจอเพื่อที่จะพาพวก
เขากลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขา ในขนาดที่จำกัด นั้นได้เริ่มต้นขึ้นแล้วในศตวรรษที่ยี่สิบเมื่อ
พวกยิวได้เริ่มกลับไปยังประเทศอิสราเอลในปัจจุบันแล้ว แต่การสำเร็จจริงในที่สุดของคำ
พยากรณ์นี้จะยังไม่เกิดขึ้นจนกว่าวันแห่งพระเยโฮวาห์ ทันทีหลังจากการเสด็จกลับมาของพระ
เยซูคริสต์ด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

อสค 34:13-14 เราจะนำเขาออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และรวบรวมเขามาจาก
ประเทศต่างๆ และจะนำเขามาไว้ในแผ่นดินของเขาเอง และเราจะเลี้ยงเขาบนภูเขาแห่งอิสราเอล
ใกล้ห้วยทั้งหลายและในท้องถื่นทุกแห่งที่มีคนอาศัยในประเทศนั้น วันนั้นจะมาแน่เมื่อพวกยิวที่

กระจัดกระจายไปทั่วโลกจะถูกนำกลับมายังแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม อิสอัคและยาโคบ ที่นั่นพวกเขาจะถูกปลูกและหากินในแผ่นดินอิสราเอลตลอดไป

14 เราจะเลี้ยงเขาในลานหญ้าอย่างดี และคอกของเขาจะอยู่บนบรรดาภูเขาสูงแห่งอิสราเอล ณ ที่นั่น เขาจะนอนลงในคอกที่ดี และเขาจะหากินอยู่บนลานหญ้าอุดมบนภูเขาแห่งอิสราเอล ในวันนั้น พระผู้เลี้ยงอันดีจะทรงเลี้ยงดูประชาชนที่กลับมาของพระองค์ด้วยของดีที่สุด ประชาชาติอิสราเอลจะอยู่บ้านในที่สุดอย่างถาวรและในสันติภาพในแผ่นดินของพวกเขา พระเยซูคริสต์พระผู้เลี้ยงของพวกเขาจะทรงอวยพรและทำให้พวกเขาเจริญขึ้นในวันเหล่านั้นตลอดไป

อสค 34:15-16   **ตัวเราเองจะเป็นผู้เลี้ยงแกะของเรา เราจะกระทำให้เขาอนลง**
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ นี่เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์มนุษย์ที่อิสราเอลจะอาศัยอยู่ในสันติสุขและความปลอดภัยโดยแท้ในแผ่นดินของพวกเขา ไม่เพียงจะมีสันติภาพและความสงบเงียบเท่านั้น แต่การอวยพรและการยกชูอย่างที่พวกเขาไม่เคยประสบมาก่อนเลยด้วยพระเยซูคริสต์พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่จะอวยพรพวกเขาเช่นนั้นในวันนั้น

16 เราจะเที่ยวหาแกะที่หาย และเราจะนำแกะที่ถูกขับไล่ออกไปกลับมาอีก และเราจะพันผ้าให้แกะที่กระดูกหัก และเราจะเสริมกำลังแกะที่อ่อนเพลีย แต่ตัวที่อ้วนและเข้มแข็งเราจะทำลาย เราจะเลี้ยงเขาด้วยความยุติธรรม พระเยซูคริสต์ในฐานะพระผู้เลี้ยงที่ดีจะทรงเที่ยวหาพวกยิวที่ถูกข่มเหงและถูกกระจัดกระจายไปจากที่ซ่อนตัวต่างๆของพวกเขา จงระลึกว่าบริบทนี้กล่าวถึงตอนจบของยุคเจ็ดปีและวันแรกของยุคพันปี พวกยิวจะถูกข่มเหงอย่างรุนแรงไปแล้วในวันมืดมิดเหล่านั้นของตอนสิ้นยุคเจ็ดปี อย่างไรก็ตาม เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา ยิวเหล่านั้นที่ถูกข่มเหง บอบช้ำและเจ็บป่วยจะถูกพาคลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาและถูกเลี้ยงดูโดยพระผู้เลี้ยงใหญ่ที่อ่อนโยนและอย่างกรุณา คนเหล่านั้นที่ได้บีบบังคับและข่มเหงพวกเขาจะถูกทำลาย

อสค 34:17

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ เจ้าทั้งหลายผู้เป็นผู้
แพะแกะของเราเอ๋ย ดูเถิด เราจะพิพากษาระหว่างปศุสัตว์กับปศุสัตว์ ระหว่างแกะผู้กับแพะผู้
ความคิดตรงนี้ยังเป็นอวสานกาลอยู่เหมือนเดิม คำที่แปลเป็น **ปศุสัตว์ (เซห์)** บ่อยครั้งถูกแปล
เป็น ‘แกะ’ ภาพเหตุการณ์ตรงนี้อาจหมายถึงการพิพากษาประชาชาติแกะและแพะเหล่านั้นซึ่งถูก
พรรณนาโดยพระเยซูในมัทธิว 25:31-34 หลังยุคเจ็ดปีและตอนเริ่มต้นของยุคพันปี (บางคนคิด
ว่าเป็นช่วงกั้นสั้นๆระหว่างทั้งสองนั้น) จะมีการพิพากษาประชาชาติต่างๆ เกณฑ์การตัดสิน
สำคัญก็คือว่าพวกเขาปฏิบัติต่อพวกยิวอย่างไร นอกจากนี้ ที่ถูกบอกเป็นนัยตรงนี้ก็คือการเลือก
ปฏิบัติโดยพระเจ้าระหว่างแกะกับแพะ เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่พวกยิวทุกคนจะกลับใจใหม่และหัน
มาหาพระคริสต์ ในวันนั้นยิวเหล่านั้นที่ปฏิเสธพระคริสต์จะถูกพิพากษาเหมือนอย่างพวกคนต่าง
ชาติที่เป็นคนอธรรม

อสค 34:18-19

ที่จะหากินในลานหญ้าอย่างดีนั้นยังไม่พออีกหรือ เจ้าจึงต้องเอา
เท้าเหยียบลานหญ้าที่เหลืออยู่ของเจ้า และดื่มน้ำจากแหล่งน้ำที่ลึกยังไม่พอหรือ จึงเอาเท้าของ
เจ้ากวนน้ำที่เหลืออยู่ให้ขุ่น

คราวนี้จุดสนใจหลักพุ่งเป้าไปที่ประชาชาติแพะเหล่านั้นและการที่พวกเขาข่มเหงหรือ
เอาเปรียบพวกยิว ในช่วงครึ่งหลังอันมืดมิดของยุคเจ็ดปี ประชาชาติทั้งหลายที่เป็นคนต่างชาติจะ
เหยียบย่ำแผ่นดินอิสราเอลจริงๆ โดยยึดเอาของดีๆของแผ่นดินนั้นมาเป็นของตัวเอง เหมือนกับ
พวกแพะที่กวนน้ำในบ่อให้ขุ่นด้วยเท้าของพวกมัน เหล่าประชาชาติต่างชาติที่ต่อต้านพวกยิวก็
จะมารุกรานอิสราเอลเช่นนั้น หากกระแสน้ำโลกในปัจจุบันเป็นเช่นนี้ต่อไป ประชาชาติอาหรับ
และอิสลามทั้งหลายก็จะหาเรื่องรุกรานอิสราเอล กระนั้นสักวันหนึ่งพวกเขาก็จะยืนอยู่ต่อเบื้อง
พระพักตร์พระเยซูคริสต์และให้การเกี่ยวกับการที่พวกเขาเกลียดชังพวกยิว แน่แน่นอนว่านี่จะเกิด
ขึ้นที่การพิพากษาประชาชาติแกะและแพะเหล่านั้นดังที่พรรณนาไว้ในมัทธิว 25:31-34

19 แกะของเราจะต้องกินสิ่งที่เท้าของเจ้าย่ำ และดื่มสิ่งที่เท้าของเจ้าทำให้ขุ่นหรือ ใน
เดือนมืดมิดเหล่านั้นของช่วงหลังของยุคเจ็ดปี พวกยิวในอิสราเอลและที่อื่นๆจะคืนวันที่จะเอา

ชีวิตรอด อีกครั้งที่ภาพเปรียบเทียบของพวกแพะที่ทำให้น้ำดื่มของพวกเขาและขุ่นถูกนำเสนอ ดังนั้นพวก
แกะแห่งอิสราเอลจะทนทุกข์ในวันเหล่านั้น

อสค 34:20-22 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่เขาตั้งนี้ว่า ดูเถิด
เรา คือเราเอง จะพิพากษาระหว่างแกะอ้วนกับแกะผอม ในวันแห่งการพิพากษาประชาชาติแกะ
และแพะเหล่านั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าพระเยซูคริสต์จะทรงพิพากษาระหว่างประชาชาติเหล่านี้นั้น
ที่กลายเป็นคนมั่งมีโดยการเหยียบย่ำพวกยิวที่ถูกข่มเหง

21 เพราะเจ้าเอาสีข้างและบ่าตันและผลึกแกะตัวอ่อนเปลือยด้วยเขาของเจ้า เจ้าทำให้เขา
กระจ่ายไปต่างถิ่น เพราะประชาชาติคนต่างชาติทั้งหลาย (นั่นคือ ประชาชาติอาหรับและอิสลาม
ต่างๆ) ได้ย่ำยี เกลียดชังและทำให้อิสราเอลหวาดกลัว (โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี)
พระเจ้าจึงทรงสัญญาการพิพากษาพิเศษต่อผู้พวกเขา

22 เราจึงจะช่วยฝูงแพะแกะของเราให้รอด เขาจะไม่เป็นเหยื่ออีกต่อไป และเราจะ
พิพากษาระหว่างแกะกับแกะ กระนั้นในวันนั้นพระเยซูคริสต์ พระผู้เลี้ยงที่ดีจะทรงช่วยอิสราเอล
ให้พ้นทั้งในระดับประชาชาติและระดับบุคคล ประชาชาติอื่นๆจะไม่กินพวกเขาเป็นเหยื่ออีกต่อไป
ไม่ว่าจะทางทหาร โดยพวกผู้ก่อการร้ายหรือโดยการสังหารหมู่ ในวันนั้นพระเจ้าจะทรง
พิพากษาระหว่างฝูงสัตว์ต่างๆ (นั่นคือ ประชาชาติต่างๆและชนชาติต่างๆ) คนไม่ชอบธรรมจะ
พินาศ พวกยิวและคนเหล่านั้นที่ได้ผูกมิตรกับพวกเขาจะได้รับอนุญาตให้เข้าในยุคพันปี ดู
มัทธิว 25:34-46

อสค 34:23-24 และเราจะตั้งผู้เลี้ยงแกะผู้หนึ่งไว้เหนือเขา คือดาวิดผู้รับใช้ของเรา
และท่านจะเลี้ยงเขาทั้งหลาย ท่านจะเลี้ยงเขาและจะเป็นผู้เลี้ยงของเขา เมื่ออิสราเอลเข้าใน
อาณาจักรยุคพันปีนั้น บัลลังก์ของดาวิดจะถูกฟื้นฟูอีกครั้ง ความหมายโดยนัยที่ชัดเจนก็คือว่า ดา
วิดในร่างายที่ถูกชุบให้เป็นขึ้นใหม่ของเขาจะถูกสถาปนาเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล บางคนได้
พยายามที่จะประยุกต์ใช้ข้อนี้กับพระเยซูในฐานะบุตรผู้ยิ่งใหญ่ของดาวิด กระนั้นข้อความตรงนี้
ก็ไม่ได้บ่งบอกเช่นนั้น ดาวิดจะอยู่ในยุคพันปีอย่างแน่นอนในฐานะยิวคนหนึ่งผู้ชอบธรรมซึ่งถูก

ชุบให้เป็นขึ้นใหม่ ในระบบที่ใหญ่กว่าของอาณาจักรยุคพันปี ดูเหมือนว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็น กษัตริย์เหนือทั้งพิภพโลกขณะที่ดาวิดถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมในฐานะกษัตริย์แห่งอิสราเอล ใน วันนั้นภายใต้การออกคำสั่งของพระเยซูคริสต์ ดาวิดจะปกครองเหนืออิสราเอลอย่างอ่อนโยน และอย่างเจริญรุ่งเรือง อีกครั้งที่คำที่แปลเป็น เลียง (ราอาห์) มีความหมายตรงตัวที่สุดว่า ‘เลียง แกะ’, ‘เป็นศิษยาภิบาล’ หรือ ‘ต้อนแกะ’

24 และเราก็คือพระเยโฮวาห์จะเป็นพระเจ้าของเขา และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายท่ามกลางเขา เราคือพระเยโฮวาห์ได้ล้นวาจาแล้ว ในวันนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าในพระภาคของพระเยซูคริสต์จะทรงเป็นพระเจ้าเหนืออิสราเอล ในวันนั้นพวกเขาจะไม่เพียงหันกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขาเท่านั้น แต่พวกเขาจะวางใจในและนบনอบต่อพระเยซูคริสต์ด้วย ดังที่หมายเหตุไว้ในข้อที่แล้ว ดาวิดจะเป็นเจ้านายหรือผู้ปกครองของพวกเขาโดยตรง ความสัตย์สุจริตแห่งคำตรัสของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเป็นหลักประกันของพวกเขา

อสค 34:25-27 เราจะกระทำพันธสัญญาสันติสุขกับเขา และจะกำจัดสัตว์ร้ายเสียจากแผ่นดิน เขาจะอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารอย่างปลอดภัย และนอนอยู่ในป่าไม้ ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงนำสันติสุขมาในอิสราเอลจนถึงขนาดที่ว่าแม้แต่พวกสัตว์ป่าที่ล่าเหยื่อและกินเนื้อจะไม่โจมตี สภาวะเหล่านั้นเห็นได้ชัดว่าจะขยายออกไปทั่วแผ่นดินโลกแต่เป็นเช่นนั้นเป็นพิเศษในอิสราเอล แน่ทีเดียว “สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ และเสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกวัวกับสิงโตหนุ่มกับสัตว์อ้วนพีจะอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็กๆจะนำมันไป” (อิสยาห์ 11:6) ดู อิสยาห์ 11:7-9, 35:9 และ โฮเซยา 2:18 เช่นกัน

26 และเราจะกระทำให้เขากับสถานที่รอบๆเนินเขาของเราเป็นแหล่งพระพร เราจะส่งฝนลงมาให้ตามฤดูกาล เป็นहांฝนแห่งพระพร เนินเขาของพระเจ้าย่อมหมายถึงเยรูซาเล็มหรือไม่ก็ภูเขาพระวิหารซึ่งอยู่ในนครนั้นหรืออาจเป็นทั้งสองอย่าง ความคิดนี้ก็คือว่าในวันนั้น เยรูซาเล็มและบริเวณโดยรอบจะถูกอวยพรเป็นพิเศษโดยพระเจ้า ฝนอ่อนๆที่ให้ชีวิตจะตกในปริมาณอันเหมาะสมในเวลาอันเหมาะสมรอบเยรูซาเล็ม ความหมายโดยนัยนี้ก็คือ ความเจริญรุ่งเรืองอันยิ่ง

ใหญ่ นอกจากนี้ พระเจ้าจะทรงเทพนแห่งความดีลงบนประชาชนของพระองค์จุห้าฝนแห่ง
พระพรอันชุ่มน้ำ

**27 ต้นไม้ที่ในทุ่งจะบังเกิดผล และพืภจะบังเกิดผลประโยชน์ และเขาจะอยู่อย่าง
ปลอดภัยในแผ่นดินของเขา และเขาจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเราหักคานแอกของเขา
เสีย และช่วยเขาให้พ้นจากมือของผู้ที่กักเขาให้เป็นทาส ภาพที่ปรากฏนี้คือ อุทยานสวรรค์แห่ง
การเกษตร สวนผลไม้ สวนองุ่น แมกไม้และไร่นาของอิสราเอลในวันนั้นจะออกผลของพวกมัน
อย่างบริบูรณ์ นอกจากนี้ จะมีสันติสุขและความปลอดภัย ในวันนั้นอิสราเอลจะทราบจาก
ประสบการณ์อันหอมหวานว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าในพระภาคของพระเยซูคริสต์ทรงเป็น
พระเจ้าของพวกเขา พระองค์จะทรงหักแอกแห่งการก่อการร้าย การข่มเหงและความยากลำบาก
ซึ่งพวกยิวได้เผชิญมาหลายพันปี ที่ถูกพรรณาคือ ภาวะต่างๆที่แทบเหมือนกับเอเดน โดย
เฉพาะสำหรับอิสราเอลในยุคพันปี**

**อสค 34:28-29 เขาจะไม่เป็นเหยื่อของประชาชาติอีกต่อไป หรือสัตว์ป่าดิ้นก็จะ
ไม่กินเขา และเขาจะอยู่อย่างปลอดภัย ไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลับ ในวันนั้นอิสราเอลจะไม่เผชิญ
เหล่าศัตรูที่คิดร้ายอีกเลย พวกเขาจะไม่พบเห็นสงครามอีกเลย แม้แต่พวกสัตว์ป่าแห่งแถบชนบท
ก็จะเชื่อง ประชาชนของพระเจ้าจะอาศัยอยู่ในความปลอดภัยและความมั่นคง ความกลัวจะไม่อยู่
กับพวกเขาอีกต่อไป**

**29 และเราจะจัดหาไร่นาอันมีชื่อให้แก่เขา เพื่อเขาจะไม่ถูกผลาญด้วยความอดอยากใน
แผ่นดินนั้นต่อไปอีก ไม่ต้องทนรับความอับอายขายหน้าจากประชาชาติ “ไร่นาอันมีชื่อ” ย่อม
เป็นอีกชื่อหนึ่งสำหรับพระอังกูรผู้ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ ดู อีสยาห์ 11:1, 53:2; เยเรมีย์ 23:5 และ
เศคาริยาห์ 3:8, 6:12 เมื่อพระเยซูคริสต์พระอังกูรของพระเจ้าทรงปกครองและครอบครอง
อิสราเอลจะถูกทำให้เจริญขึ้นและถูกยกชูอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนเลย ภาวะต่างๆที่นั่นในตอน
นั้นจะเป็นสวรรค์บนโลกจริงๆ**

อสถ 34:30-31 และเขาจะทราบว่าเป็นพระเยซูฮิวาห์พระเจ้าของเขาสถิตกับเขา และเขาคือองศ์วานอิสราเอลเป็นประชาชนของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ในวันอันเปี่ยมสุขนั้นอิสราเอลที่ถูกไถ่แล้วจะทราบว่าเป็นพระเยซูฮิวาห์พระเจ้า ในพระภาคของพระเยซูคริสต์ทรงอยู่ท่ามกลางพวกเขา ยิ่งกว่านั้น พวกเขาจะทราบจากประสบการณ์ว่าพวกเขาเป็นประชาชนของพระองค์

31 เจ้าทั้งหลายเป็นแกะของเรา เป็นแกะในลานหญ้าของเรา เจ้าทั้งหลายเป็นมนุษย์และเราเป็นพระเจ้าของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ " แม้ถูกย่ำยีโดยพวกผู้นำของพวกเขาเองดังที่หมายเหตุไว้ก่อนหน้าแล้วในบทนี้ ในวันแห่งพระเยซูฮิวาห์ อิสราเอลก็จะเป็นฝูงแกะส่วนตัวของพระเยซูฮิวาห์ พวกเขาในฐานะมนุษย์จะเป็นของพระองค์และพระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา มันจะเป็นวันอันเปี่ยมสุขจริงๆ พวกเราในฐานะคริสตจักรคนต่างชาติ จะอยู่ด้วยในท่ามกลางนั้น ในฐานะเจ้าสาวของพระคริสต์เมื่อพระองค์ทรงปกครองเหนืออิสราเอลประชาชนของพระองค์

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 35: แม้คำพยากรณ์ในเนื้อหาตอนนี้อยู่ของหนังสือเล่มนี้กล่าวถึงอิสราเอลในวันแห่งพระเยซูฮิวาห์ จุดสนใจหลักก็วกกลับมายังเอโดมอีกครั้ง เอโดมหรือเอซาวเป็นบุตรชายที่ถูกรังเกียจของยาโคบ การลำแดงสมัยปัจจุบันของเขาคือชนชาติอิสลามเหล่านั้นแห่งจอร์แดนโดยเฉพาะและพวกอาหรับโดยทั่วไป จุดสนใจหลักพุ่งเป้าไปที่การพิพากษาในที่สุดของภูเขาเสอีร์เพราะความเป็นปฏิปักษ์เนื่องนิตย์ของพวกเขาที่มีต่ออิสราเอลน้องชายของพวกเขา การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้น่าจะเป็นในช่วงวันแห่งพระเยซูฮิวาห์ อิสราเอลจะได้รับการอวยพรขณะที่เอซาวจะถูกพิพากษา

อสถ 35:1-2 พระวณะของพระเยซูฮิวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ดังที่เป็นมาโดยตลอดทั่วหนังสือเล่มนี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ประกาศอีกครั้งถึงแหล่งที่มาซึ่งได้รับการดูแลแห่งข่าวสารของเขา

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อผู้ภูเขาเสอีร์ และพยากรณ์ต่อมัน ภูเขาเสอีร์ หมายถึงภูมิภาคของเอโดม (ซึ่งในภูมิศาสตร์สมัยใหม่หมายถึงพื้นที่ตอนใต้ของประเทศ จอร์แดนปัจจุบันและบางส่วนของซาอุดีอาระเบีย) ในทางประวัติศาสตร์ มันหมายถึงเขตปกครองของเอซาว ดู ปฐมกาล 36:8-9 ก่อนหน้านี้ในหนังสือเอเสเคียล คำพยากรณ์ถูกประกาศกล่าวโทษเอโดม (นั่นคือ ภูเขาเสอีร์) ใน 25:12-14 และ 32:29 คำพยากรณ์นั้นกล่าวถึงการพิพากษาเอโดมโดยบาบิโลนไม่นานหลังจากการล่มสลายของเยรูซาเล็มในปี 586 ก่อน ค.ศ. อย่างไรก็ตามมันเป็นคำพยากรณ์ที่สำเร็จจริงไปนานแล้ว อย่างไรก็ตาม บริบทที่ใหญ่กว่าของหนังสือเล่มนี้ดูเหมือนจะบ่งบอกถึงการสำเร็จจริงในอวสานกาล นั่นคือในช่วงวันแห่งพระเยซูคริสต์ เอโดม (หรือภูเขาเสอีร์) จะถูกพิพากษาครั้งเดียวจบโดยพระเจ้า พระเจ้าทรงรักษาคอบมานานและพระองค์ทรง 'เกลียดชัง' เอซาวมานาน ดู โรม 9:13 ความคิดนี้ก็ถือว่าพระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยเอซาวมานานแล้ว การสำแดงในปัจจุบันของมันคือ บรรดาชาวอาหรับแห่งตะวันออกกลาง ความเป็นศัตรูของพวกเขาที่มีต่ออิสราเอลทำให้พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยพวกเขาต่อไป

อสค 35:3-4 และกล่าวแก่มันว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ ภูเขาเสอีร์เอ๋ย เราต่อสู้กับเจ้า และเราจะเหยียดมือของเราต่อสู้เจ้า และเราจะกระทำให้เจ้ารกร้างที่สุด เห็นได้ชัดว่าในช่วงยุคเจ็ดปี (หรืออาจเป็นผลลัพธ์ของการพิพากษาประชาชาติแคะและแพะเหล่านั้นหลังจากนั้นไม่นาน) ภูเขาเสอีร์จะเผชิญการพิพากษาครั้งสุดท้ายจากพระเจ้า พร้อมกับคำเตือนที่หนาวถึงกระดูก พระเจ้าทรงประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นปฏิปักษ์ต่อเอโดม (หรือชาวอาหรับแห่งภูมิภาคนั้น) วันนั้นจะมาแน่เมื่อพระองค์จะทรงทำให้ประชาชาติเหล่านั้นและภูมิภาคนั้นรกร้าง

4 เราจะกระทำให้หัวเมืองของเจ้าถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและเจ้าจะเป็นที่รกร้าง และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยซูคริสต์ แม้จะมีคนเสนอว่าภูมิภาคนี้ของโลกรกร้างไปแล้ว การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้ดูเหมือนยังไม่ถึง แม้ภูมิประเทศของตะวันออกกลางส่วนใหญ่เป็น

ทะเลทราย ความมั่งคั่งเรื่องน้ำมันทำให้นครสำคัญๆเหล่านั้นของมันเป็นแผ่นดินแห่งความเจริญรุ่งเรืองและความร่ำรวยในปัจจุบัน

อสค 35:5-6 เพราะเจ้าพยายามที่อยู่เป็นนิตย์ และให้โลหิตของประชาชน

อิสราเอลไหลออกด้วยอำนาจของดาบในเวลาพิบัติของเขา ในเวลาที่ความชั่วช้าของเขาถึงที่สุดลง หมู่ชนชาวอาหรับมีความเป็นปฏิปักษ์และความจงเกลียดจงชังยาวนานต่อพวกยิวและประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน ประวัติศาสตร์เต็มไปด้วยรายละเอียดต่างๆของการทำสงครามต่อผู้พวกยิวโดยพวกอาหรับ เมื่อเยรูซาเล็มพ่ายแพ้ ไม่ว่าจะแก่พวกบาบิโลน พวกโรมหรือพวกอื่นๆ คนอาหรับแห่งเอโดมก็นั่งอยู่ข้างสนามและส่งเสียงเชียร์ การลงโทษสุดท้ายที่พวกเขาสมควรได้รับยังไม่ถึง

6 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เพราะฉะนั้น เรามีชีวิตอยู่นั้นใด เราจะเตรียมเจ้าเพื่อรับโทษแห่งการให้โลหิตตก และโลหิตจะไหลตามเจ้า เพราะเจ้ามิได้เกลียดชังเรื่องโลหิต เพราะฉะนั้นโลหิตจึงจะไหลตามเจ้าไป พวกลูกหลานของเอซาว นั่นคือหมู่ชนชาวอาหรับมีประวัติศาสตร์ยาวนานในเรื่องการทำให้โลหิตตก พระเจ้าจึงทรงบอกล่วงหน้าว่ามันจะตามทันพวกเขาในที่สุด คำว่า *sith* เป็นคำภาษาอังกฤษสมัยเก่าที่มีความหมายว่า 'since' (เนื่องจาก) เนื่องจากคนเหล่านี้ไม่มีความรังเกียจเลยสำหรับการทำให้โลหิตตก การทำให้โลหิตตกก็จะไล่ตามทันพวกเขา

อสค 35:7-9 ดังนั้นเราจะกระทำให้ภูเขาเสอีร์รกร้างที่สุด และเราจะตัดผู้ที่ผ่าน

ออกมาและผู้ที่ถูกเข้าไปเสียจากมัน เสอีร์ในภูมิศาสตร์ปัจจุบันตรงกับยูดาห์ตอนใต้และซาอูดิอาระเบียตอนตะวันตก แม้เป็นเหล่าประชาชาติที่มีหมู่เกาะแห่งความร่ำรวย วันนั้นก็จะมาแน่เมื่อประเทศเหล่านั้นจะถูกทำให้รกร้างอย่างสิ้นเชิง นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อประชาชาติอาหรับอิสลามเหล่านั้นที่เป็นปฏิปักษ์ต่ออิสราเอลเหลือเกิน

8 ภูเขาของเขานั้น เราจะให้มีผู้ที่ถูกฆ่าเต็มไปหมด ผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบจะล้มลงตามเนินเขาของเจ้า ตามหุบเขาของเจ้า และในห้วยทั้งสิ้นของเจ้า ภาพเหตุการณ์ของการพิพากษาของ

พระเจ้าทรงนี้ชวนให้นึกถึงสงครามอารมาเกดโคน ดู วิวรรณ์ 14:14-20 และ 19:18-19 น่าสนใจที่
ว่าในอิสยาห์ 63:1-6 สงครามอารมาเกดโคนถูกพรรณนาว่าขยายออกไปจนถึงเอโดม (นั่นคือ
ภูเขาเสอีร์)

9 เราจะกระทำเจ้าให้เป็นที่รกร้างอยู่เนื่องนิത്യ และหัวเมืองของเจ้าจะไม่กลับคืนมาอีก
แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ เมื่อวันนั้นมาถึง ภูมิภาคอาหรับเหล่านั้นแห่ง
ตะวันออกกลางจะถูกทำให้รกร้างตลอดไป นอกจากนี้ นครเหล่านั้น ของมันจะไม่กลับมาอีก
ด้วย แม้ภูมิภาคอาหรับส่วนใหญ่เป็นทะเลทราย นครต่างๆของมันก็เจริญรุ่งเรืองอย่างแน่นอน
ดังนั้นคำพยากรณ์นี้จึงยังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริง อย่างไรก็ตาม เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษานครเหล่านี
นั้นของโลกอาหรับในวันแห่งพระเยโฮวาห์ พวกเขาจะไม่ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมอีกเลย

อสค 35:10-12 เพราะเจ้ากล่าวว่ 'ประชาชาติทั้งสองนี้และประเทศทั้งสองนี้จะ
ต้องเป็นของเรา เราจะเอาเขามาเป็นกรรมสิทธิ์' ถึงแม้พระเยโฮวาห์สถิตอยู่ที่นั่น พระเจ้าทรงเล่า
ย้อนถึงเวลานั้นหลังจากที่อาณาจักรฝ่ายเหนือแห่งอิสราเอลและจากนั้นยูดาห์ถูกถอนออกไปจาก
แผ่นดินของพวกเขา เอโดมก็โลภมันโดยหวังว่าจะได้ครอบครองมันเป็นกรรมสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม
ก็ตามพระเจ้าทรงขัดขวางการทำเช่นนั้น

11 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะกระทำต่อ
เจ้าตามความกริ้วและความอิจฉาของเจ้า ซึ่งเจ้าสำแดงเพราะความเกลียดชังของเจ้าซึ่งมีต่อเขา
เมื่อเราพิพากษาเจ้า เราจึงจะสำแดงตัวของเราในหมู่พวกเขาให้เขารู้จัก ตามความโกรธและความ
เกลียดชังของพวกเขาคนเอโดมอาหรับที่มีต่ออิสราเอล พระเจ้าก็ทรงปฎิญาณว่าจะจัดการกับพวก
เขาในการพิพากษา

12 และเจ้าจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ และทราบว่าเราได้ยินคำหิมนประมาททั้งปวง
ของเจ้า ซึ่งเจ้าได้พูดต่อภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลว่า 'มันถูกทิ้งไว้ให้รกร้าง มันถูกมอบไว้ให้เรา
เผาผลาญเสีย' คนอาหรับและพวกมุสลิมจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้า
ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์และพระเจ้าแต่ผู้เดียว พระองค์ทรงได้ยินการทำสงครามของ

พวกเขาต่อสู้อิสราเอลประชาชนของพระองค์แล้ว บรรดาเพื่อนบ้านของอิสราเอล (กระทั่งจนทุกวันนี้) ได้มองแผ่นดินอิสราเอลว่าเป็นของพวกเขาเพื่อที่จะล้างผลาญ เมื่อพระเจ้าทรงตีสอนอาณาจักรแห่งอิสราเอลทั้งสองนั้น คนเอโดมก็โลภแผ่นดินของพวกเขาและหวังว่าจะได้ประโยชน์จากมัน

อสค 35:13-15 ด้วยปากของเจ้า เจ้าแบ่งตัวเจ้าต่อสู้เรา และว่าเราอีกมากมาย เราได้ยืนแล้ว เหล่าศัตรูชาวอาหรับที่ขมขื่นของอิสราเอลได้ปรักปรำตัวเองด้วยปากของพวกเขาเอง ในความเกลียดชังของพวกเขาที่มีต่ออิสราเอลอย่างโจ่งแจ้ง พระเจ้าทรงหมายเหตุเรื่องนั้นแล้ว และจะทรงให้พวกเขาได้รับพิศชอบ

14 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เมื่อแผ่นดินโลกทั้งสิ้นชื่นชมยินดี เราจะกระทำเจ้าให้รกร้างไป วันนั้นจะมาแน่ในยุคพันปีเมื่อทั้งพิภพจะชื่นชมยินดี กระนั้นในวันเดียวกันนั้น ประชาชาติอาหรับอิสลามเหล่านั้นของแผ่นดินโลกจะรกร้างไป!

15 เจ้าได้ชื่นชมยินดีต่อมรดกแห่งวงศ์วานอิสราเอลเพราะมันเป็นที่ยรกร้างฉันใด เราจะกระทำแก่เจ้าฉันนั้น โอ ภูเขาเสอีร์เอ๋ย รวมทั้งเอโดมทั้งหมด ทั้งหมดเลย เจ้าจะต้องเป็นที่รกร้างแล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์" เมื่อพระเจ้าทรงพิพากษาสองอาณาจักรนั้นแห่งอิสราเอลแล้วเพราะความบาปของพวกเขา หมู่ชนเหล่านั้นแห่งภูเขาเสอีร์ (เอโดมและขยายรวมถึงประชาชาติอาหรับเหล่านั้นในปัจจุบันด้วย) ก็ชื่นชมยินดี อยากรู้ก็ตาม วันนั้นจะมาแน่เมื่อเสอีร์และอิคูเมอา (นั่นคือ เอโดม) จะถูกทำให้รกร้าง ขณะที่ความรกร้างของอิสราเอลอยู่เพียงชั่วคราว ความรกร้างของโลกอาหรับจะอยู่ถาวร! พวกเขาจะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าและไม่ใช่พระอัลเลาะห์

*****

ภาพรวมของเอสเคียล 36: ในบทนี้ (1) พระเจ้าทรงสัญญาว่าแผ่นดินอิสราเอลจะถูกช่วยให้พ้นจากการครอบครองของคนต่างชาติในข้อ 1-15 (2) อิสราเอลถูกเตือนใจเรื่องความ

บาปต่างๆในสมัยก่อนและการช่วยให้พ้นในอนาคตซึ่งทรงสัญญาไว้ในข้อ 16-24 (3) พระพรต่างๆของยุคอาณาจักรนั้นถูกเปิดเผยในข้อ 25-38

อสค 36:1-2 "เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ต่อภูเขาทิ้งหลายแห่ง

อิสราเอลว่า ภูเขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ ตรงข้ามกับภูเขาเสอีร์ในบทรที่แล้ว คราวนี้จุดสนใจหลักพุ่งเป้าไปที่แผ่นดินอิสราเอลซึ่งเต็มไปด้วยภูเขาและยูดาห์โดยเฉพาะ พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงส่งข้อความหนึ่งไปถึงยูดาห์ในช่วงวันท้ายๆของมัน ก่อนการพ่ายแพ้ของมันแก่บาบิโลน เราควรระลึกว่า (1) เอเสเคียลอยู่ในที่ราบแห่งแม่น้ำไทกริสและยูเฟรติสในบาบิโลนและว่า (2) เยรูซาเล็มตั้งอยู่ในท่ามกลางเทือกเขาแห่งยูดาห์ พระเจ้าทรงมีข้อความหนึ่งสำหรับแผ่นดินนั้นซึ่งตอนนี้ถูกทำให้ว่างเปล่าจากประชาชนของมันแล้ว

2 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะศัตรูกล่าวขวิญถึงเจ้าว่า 'อ้อฮา แม้แต่ที่สูงโบราณเหล่านั้นได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเราแล้ว' แหล่งที่มาและสิทธิอำนาจแห่งข้อความของผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกรับรองความเป็นของแท้อีกครั้งใน "องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า" ศัตรูที่ว่านี้อาจเป็นคนเอโดมซึ่งถูกกล่าวถึงในบทรที่แล้วพร้อมกับอัมโมนและโทระ (ดู เอเสเคียล 25:3 และ 26:2) ซึ่งชื่นชมยินดีกับความล่มจมของอิสราเอลและการล่มจมเมื่อเร็วๆนี้ของยูดาห์ พวกเขาจึงคิดที่จะเชื่อมแผ่นดินทั้งสองที่ว่างเปล่าของอิสราเอลเข้ากับพวกเขาเอง

อสค 36:3-5 เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะว่าเขากระทำให้เจ้ารกร้าง และกลืนเจ้าเสียทุกด้านเพื่อเจ้าจะได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของชนชาติที่เหลือนอยู่นั้น และริมฝีปากของพวกเขาจะพูดก็เอาเรื่องของเจ้าไปนิทาเป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงในหมู่ประชาชน พระเจ้าทรงทราบดีถึงเจตนาร้ายของพวกเพื่อนบ้านของอิสราเอล พระองค์ทรงทราบดีถึงความจงเกลียดจงชังของพวกเขาที่มีต่อประชาชนของพระองค์ เพราะเหตุนี้เอง พระองค์จึงทรงประกาศว่า

4 ภูเขาทิ้งหลายแห่งอิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นจงฟังพระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่ภูเขาและเนินเขา แม่น้ำและหุบเขา ที่ที่ลูกทิ้งไว้

เสียเปล่าและรกร้าง และหัวเมืองที่ถูกละทิ้ง ซึ่งได้กลายเป็นเหยื่อและเป็นที่ย่ำยีกันแก่
ประชาชาติที่เหลืออยู่รอบๆนั้น เพราะความจงเกลียดจงชังและเจตนาร้ายของบรรดาประชาชาติ
เพื่อนบ้านที่มีต่ออิสราเอล พระเจ้าจึงทรงประกาศสิ่งต่อไปนี้แก่แผ่นดินอิสราเอลและลักษณะ
เด่นทั้งปวงของมัน ได้แก่ เทือกเขา เนินเขา แม่น้ำ หุบเขา และนครเหล่านั้นที่ถูกทำลายของมัน

5 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ด้วยความหวงแหนอย่างเดือดดาล
ของเรา เราพูดกล่าวโทษประชาชาติที่เหลืออยู่ และแก่เอโดมทั้งสิ้นผู้ที่มอมแผ่นดินของเราให้แก่
ตนเองให้เป็นกรรมสิทธิ์ ด้วยความร่ำเริงอย่างเต็มที่ และใจประมาทหมิ่นอย่างที่สุด เพื่อเขาจะ
ได้ไล่คนแผ่นดินนั้นออกไป เพื่อจะได้ปล้นเอาไปเสีย เพราะความเป็นปฏิปักษ์และความจงเกลียด
จงชังของเหล่าเพื่อนบ้านของอิสราเอล พระเจ้าจึงทรงหวงแหนประชาชนของพระองค์และเตือน
ให้ระวังไฟแห่งพระพิโรธของพระองค์ที่มีต่อเหล่าศัตรูของพวกเขา พระพิโรธของพระองค์พุ่ง
เป้าไปที่อิดูเมอา (นั่นคือ เอโดม) เป็นพิเศษ ฝ่ายหลังได้พยายามที่จะยึดแผ่นดินอิสราเอลมาเป็น
ของตัวเองหลังการล่มสลายของเยรูซาเล็ม อันที่จริงพวกเขาได้เข้าร่วมในสันนิบาตกับบาบิโลน
ในการล้อมยูดาห์ครั้งสุดท้ายนั้น เอโดมจะกลายเป็นเหยื่อบ้างแล้วตอนนี้

อสค 36:6-7 เพราะฉะนั้นจงกล่าวคำพยากรณ์เกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอล และ
จงกล่าวแก่ภูเขาและเนินเขา แก่ห้วยและหุบเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด
เราพูดด้วยความหวงแหนและความพิโรธของเรา เพราะเจ้าได้ทนรับความอับอายขายหน้าจาก
ประชาชาติ พระเจ้าจึงทรงมีข้อความหนึ่งสำหรับแผ่นดินอิสราเอล (พร้อมกับลักษณะเด่นทาง
ภูมิศาสตร์ทั้งสิ้นของมัน) เพราะว่าประชาชนของพระองค์และแผ่นดินของพวกเขาได้แบกรับ
ความอับยศโดยน้ำมือของเหล่าเพื่อนบ้านที่เป็นศัตรูเหล่านั้น เช่น เอโดม เป็นต้น ความหวงแหน
และความกริ้วของพระเจ้าจึงถูกจุดให้พลุ่งขึ้นต่อผู้ประชาชาติเหล่านั้นที่เป็นคนต่างชาติ

7 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เราปฏิญาณว่า ประชาชาติที่อยู่รอบ
เจ้านั้นจะทนรับความอับอายขายหน้า เหล่าเพื่อนบ้านที่เป็นศัตรูของอิสราเอลกำลังจะเผชิญ

พระพิโรธของพระเจ้าที่ต่อสู้อับอายพวกเขา พระเจ้าจะทรงทำให้พวกเขาอับอายและนำพวกเขามาสู่ความอับอาย

อสค 36:8-9 โอ ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลเอ๋ย แต่เจ้าจะแตกกิ่งของเจ้าออกมา และออกผลให้แก่อิสราเอลประชาชนของเรา เพราะไม่ช้าเขาจะได้ออกมา การกลับสู่สภาพเดิม ในอนาคตของอิสราเอลและการรวบรวมพวกเขากลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาถูกบอกล่วงหน้า อย่างชัดเจน วันนั้นจะมานั้นเมื่ออิสราเอลที่กระจัดกระจายไปจะถูกปลุกขึ้นใหม่ในแผ่นดินของพวกเขาและจะแบ่งบานในที่นั้น แผ่นดินที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขาจะเกิดผลมากเพื่อพวกเขา ประมาณห้าสิบปีต่อมา การกลับจากการเป็นเชลยรอบแรกภายใต้เอซราจะเริ่มขึ้น

9 เพราะ ดุเถิด เราอยู่ฝ่ายเจ้า เราจะหันมาหาเจ้า และเจ้าจะถูกไถและถูกหว่าน แม้พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้านานแล้วถึงการพิพากษาที่มีต่อประชาชนที่ชั่วร้ายของพระองค์ พระองค์ก็ตรัสชัดเจนตรงนี้ว่าพระองค์ทรงอยู่ฝ่ายพวกเขาและแผ่นดินของพวกเขา วันนั้นจะมานั้นเมื่อแผ่นดินอิสราเอลจะถูกไถหว่านและถูกเพาะปลูกโดยพวกยิวอีกครั้งหนึ่ง

อสค 36:10-12 และเราจะทิวินให้แก่เจ้า คือบรรดาวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด หัวเมืองจะมีคนมาอาศัยอยู่ และสถานที่ร้างเปล่าจะถูกสร้างขึ้นใหม่ วันนั้นจะมานั้นเมื่อพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะทิวินประชาชนของพระองค์ในแผ่นดินของพวกเขา อันที่จริงวันนั้นจะมาเมื่อวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นจะถูกทิวินขึ้นในแผ่นดินของพวกเขา แม้ยูดาห์ เบนยามินและเลวีที่กระจัดกระจายไปส่วนหนึ่งได้ออกกลับจากการเป็นเชลยตั้งแต่สมัยของเอซราเป็นต้นมา ประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้นจนทุกวันนี้ก็ยังไม่เคยได้ออกกลับไปอยู่ในแผ่นดินของพวกเขาอย่างเป็นทางการ วันนั้นจะมาเมื่อนครเหล่านั้นของอิสราเอลซึ่งถูกทำลายโดยการสงครามและการรุกรานจะถูกสร้างขึ้นใหม่และประชาชนกลับเข้าไปอยู่อาศัยอีก เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์นี้มีการสำเร็จจริงทั้งแบบระยะสั้นและระยะยาว มีการกลับสู่สภาพเดิมบางส่วนของยูดาห์ตั้งแต่สมัยของเอซราเป็นต้นมา อย่างไรก็ตาม ประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้นก็ยังไม่เคยได้ออกกลับไปอยู่ในแผ่นดินของพวกเขา

11 เราจะทวีทั้งคนและสัตว์ให้แก่เจ้า จะเพิ่มขึ้นและมีลูกดก และเราจะกระทำให้เจ้ามีคนอาศัยอยู่อย่างในกาลก่อน และจะเป็นประโยชน์แก่เจ้ามากกว่าแต่ก่อน แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ วันนั้นจะมาแน่เมื่อพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่เพียงพาคนอิสราเอลทั้งสิ้นกลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาเท่านั้น แต่จะทรงทวีและอวยพรพวกเขาในที่นั้นด้วย พระองค์จะประทานเรือสวนไร่นาเดิมของพวกเขาแก่พวกเขาและพวกเขาจะทำได้ดีกว่าแต่ก่อน การสำเร็จจริงในที่สุดของคำพยากรณ์นี้จะเกิดขึ้นในอนาคตในวันแห่งพระเยโฮวาห์ ในวันนั้นอิสราเอลจะเรียนรู้จากประสบการณ์อันเปี่ยมสุขว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาดังที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้มานานแล้ว

12 เอ เราจะให้คนดำเนินบนเจ้า คืออิสราเอลประชาชนของเราด้วย และเขาทั้งหลายจะได้เจ้าเป็นกรรมสิทธิ์ และเจ้าจะเป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่เอาลูกของเขาไปอีก แผ่นดินนั้นที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่อิสราเอลจะถูกยกคืนให้พวกเขาอีกครั้ง แม้จะมีการสำเร็จจริงบางส่วนของงานที่พวกเขาได้กลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาตั้งแต่สมัยของเอซราเป็นต้นมา วันนั้นก็จะมาถึงในที่สุดเมื่อแผ่นดินนั้นจะไม่ถูกพรากผู้คนของเธอไปอีกเลย วันนั้นยังมาไม่ถึง

อสค 36:13-15   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะคนกล่าวแก่เจ้าว่า 'เจ้ากินคนและเจ้าได้เอาลูกของประชาชาติของเจ้าไป' บรรดาประชาชาติเพื่อนบ้านที่เป็นคนต่างชาติได้พุดจาถูกเกี่ยวกับแผ่นดินนั้นที่ถูกครอบครองโดยอิสราเอล พวกเขากล่าวหาอย่างเยาะเย้ยว่ามันเหมือนผู้คนและหลายประชาชาติ คนคานาอันได้ถูกโยนออกไปจากแผ่นดินของพวกเขาแล้ว อาณาจักรฝ่ายเหนือของอิสราเอลถูกกำจัดออกไปแล้ว บัดนี้ยูดาห์ก็ถูกกระจัดกระจายไปแล้ว ประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติ เช่น เอโดม ตอกกลับใส่หน้าพวกเขาที่หวังว่าจะได้กลับมา

14 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่กินคน และจะไม่เอาลูกของเจ้าจากประชาชาติของเจ้าไปอีกเลย แม้มันมีอดีตที่สับสนวุ่นวาย พระเจ้าก็ทรงสัญญาว่าแผ่นดินอิสราเอลจะไม่เหมือนผู้คนและจะไม่พรากประชาชาติต่างๆไปจากแผ่นดินเกิดของพวกเขาอีก

เลย คำพยากรณ์นั้นเห็นได้ชัดว่ายังไม่ถูกทำให้สำเร็จจริงแต่จะถูกทำให้สำเร็จจริงในช่วงการ
ครอบครองในยุคพันปีของพระคริสต์

15 เราจะไม่ให้เจ้าได้ยื่นคำประมาทหมิ่นของประชาชาติต่างๆอีก และเจ้าไม่ต้องทนรับ
ความอับอายขายหน้าของชนชาติทั้งหลายอีกเลย และไม่ต้องกระทำให้ประชาชาติของเจ้าสะดุด
อีกเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ "วันนั้นจะมาแน่เมื่อประชาชนของพระเจ้าจะไม่
ได้ยื่นคำพุดเหน็บแวมและเยาะเย้ยของพวกคนต่างชาติที่ไม่มีพระเจ้าอีกเลยในแผ่นดินของพวกเขา
เขา ในวันอันเปี่ยมสุขนั้นพวกเขาจะไม่เป็นตัวตกให้คนเหล่านั้นเยาะเย้ยและเกลียดชังอีกเลย
วันนั้นเมื่อแผ่นดินนั้นจะเป็นพระพรหนึ่งแก่ประชาชนของพระเจ้าจะเป็นตอนที่พระเยซูคริสต์
เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง

อสค 36:16-17 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ผู้พยากรณ์ท่านนี้
ประกาศข้อความใหม่จากพระเจ้าผ่านทางเขา อีกครั้งที่แหล่งที่มาซึ่งได้รับการคล้อยใจของข้อความ
ของเขาถูกกล่าวชัดเจน

17 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อวงศ์วานอิสราเอลได้มาอาศัยอยู่ในแผ่นดินของตน เขา
กระทำให้แผ่นดินเป็นมลทินด้วยวิถีและการกระทำของเขา ความประพฤติของเขาที่มีต่อหน้าเรา
ก็เหมือนมลทินอันเกิดจากกระดูก แม้พระเจ้าทรงสัญญาแล้วว่าจะให้อิสราเอลกลับสู่แผ่นดินนั้น
พระองค์ก็ทรงเตือนใจเอเสเคียลถึงวันเหล่านั้นที่พวกเขาทำให้แผ่นดินนั้นเป็นมลทินไปด้วย
ความบาปของพวกเขา พระองค์ทรงเตือนใจผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าอิสราเอลเคยเป็นเหมือน "หญิง
คนหนึ่งที่ถูกเอาออกไป" บางคนเสนอว่านี่เป็นคำพุดเปรียบเปรยถึงหญิงที่มีประจำเดือน อย่างไรก็ตาม
ก็ตาม คำที่แปลเช่นนั้น (นิคดาห์) อาจหมายถึงหญิงที่ทำผิดศีลธรรมคนหนึ่งได้เช่นกัน ในทั้ง
บริบทโดยตรงและบริบทที่ใหญ่กว่าของหนังสือเล่มนี้ อย่างหลังดูเหมือนว่าจะเป็นความหมายที่
น่าจะใช่มากกว่า

อสค 36:18-19 เพราะฉะนั้นเราจึงระบายความกริ้วของเราออกเหนือเขาด้วยเรื่อง
โลหิตซึ่งเขาได้กระทำให้ตกบนแผ่นดิน ด้วยเรื่องรูปเคารพซึ่งเขากระทำให้แผ่นดินนั้นเป็น

มลทิน เพราะความโศโครกฝ่ายวิญญาณและฝ่ายศีลธรรมของอิสราเอล พระเจ้าจึงทรงเตือนใจเอเสเคียลว่าทำไมพระองค์ถึงได้ทรงระบายนพระพิโรธของพระองค์ต่อผู้ประชาชนของพระองค์ ความบาปของพวกเขา รวมถึงการทำให้โลหิตที่ไร้ผิดตกและการนับถือรูปเคารพอันน่าเกลียด พวกเขาจึงทำให้แผ่นดินของตนเป็นมลทินไปเสียแล้ว

19 เราจึงให้เขากระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติ และเขาถูกระบายไปตามประเทศต่างๆ เราพิพากษาเขาตามวิถีและการกระทำของเขา เพราะเหตุความบาปของพวกเขา พระเจ้าจึงทรงกระจัดกระจายอิสราเอลและจากนั้นยูดาห์ไปท่ามกลางประชาชาติต่างๆที่เป็นคนต่างชาติ ตามความบาปของพวกเขา พระเจ้าได้ทรงพิพากษาพวกเขาเช่นนั้นแล้ว

อสค 36:20-21 แต่เมื่อเขามายังบรรดาประชาชาติ เขาจะมาที่ไหนก็ตาม เขาได้ลบหลู่นามบริสุทธิของเรา ซึ่งคนกล่าวขวัญถึงเขาว่า 'คนเหล่านี้เป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์ ถึงกระนั้นเขายังต้องออกไปจากแผ่นดินของพระองค์' แม้แต่ในการกระจัดกระจายไปของพวกเขา อิสราเอลก็ทำขายหน้าและลบหลู่นามบริสุทธิของพระเยโฮวาห์ กระทั่งในการกระจัดกระจายไปของพวกเขา พวกเขาก็กังคืดอกเบื้อ บีบบังคับและทำการเล่นซู้ท่ามกลางความบาปอื่นๆ เมื่อบรรดาผู้ที่จับตัวพวกเขาไปกล่าวว่า 'นี่เป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์' การดำเนินชีวิตอันบาปหนาของพวกเขาทำให้มันดูเหมือนว่าประชาชนของพระเยโฮวาห์ดำเนินชีวิตแบบนี้

21 แต่เรายังสงสารนามบริสุทธิของเรา ซึ่งวงศ์วานอิสราเอลได้ลบหลู่นามท่ามกลางประชาชาติซึ่งเขาคงไปอยู่นั้น โปรดสังเกตว่าความสงสารของพระเจ้านั้นมาก่อนเป็นอันดับแรกสุดเพราะพระนามบริสุทธิของพระองค์เองซึ่งถูกลบหลู่นั้น แม้พระเจ้าทรงมีความสงสารต่อประชาชนของพระองค์ พระองค์ก็ทรงเป็นห่วงคำพยานแห่งพระนามบริสุทธิของพระองค์เอง (นั่นคือ ชื่อเสียงของพระองค์) เป็นอันดับแรกสุด

อสค 36:22-24 เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เรากำลังจะกระทำอยู่แล้ว ไม่ใช่เพื่อเห็นแก่เจ้า แต่เพราะเห็นแก่นามบริสุทธิของเรา ซึ่งเจ้าได้ลบหลู่นามท่ามกลางประชาชาติซึ่งเจ้าเข้าไปอยู่นั้น แม้

พระเจ้ากำลังจะสัญญาเรื่องการรวบรวมกลับเข้ามาอีกและการกลับจากการเป็นเชลยแก่อิสราเอล เหตุจูงใจหลักของพระองค์ก็คือเพื่อเกียรติยศแห่งพระนามของพระองค์เอง (นั่นคือ ชื่อเสียงของพระองค์เอง) อิสราเอลได้ลบหลู่พระนามและชื่อเสียงของพระเยโฮวาห์โดยความบาปอันโจ่งแจ้งของพวกเขา พระเจ้าจึงจะทรงใช้มาตรการหลายอย่างเพื่อปกป้องพระนามของพระองค์ กลับคืนสู่เกียรติยศและความสัตย์สุจริต

23 และเราจะชำระให้นามที่ยิ่งใหญ่ของเราบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นนามที่ถูกลบหลู่ท่ามกลางประชาชาติ และซึ่งเจ้าได้ลบหลู่ท่ามกลางเขา และประชาชาติจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ เมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย พระเจ้าทรงตั้งพระทัยแน่วแน่ที่จะชำระ (นั่นคือ ทำให้บริสุทธิ์) พระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ให้บริสุทธิ์ พระองค์จะทรงปกป้องพระนามของพระองค์กลับคืนสู่สถานที่อันชอบธรรมของมัน ในเรื่องความบริสุทธิ์และเกียรติยศไม่เพียงแก่อิสราเอลเท่านั้นแต่แก่บรรดาประชาชาติอาหรับที่เป็นศัตรูซึ่งอยู่รอบตัวพวกเขาด้วย แม้บรรดาประชาชาติอาหรับซึ่งเป็นคนต่างชาติแห่งภูมิภาคนั้น ไม่นับถือพระเยโฮวาห์พระเจ้า พวกเขาก็จะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดที่จะเคารพและให้เกียรติพระนามของพระองค์ พระเจ้าจะทรงกระทำเรื่องนั้นให้สำเร็จเมื่อพระองค์ทรงถูกแยกตั้งไว้อีกครั้งในอิสราเอลเมื่อมันถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมต่อหน้าต่อตาพวกเขา เมื่อพระเจ้าทรงทำให้พระวาระของพระองค์สำเร็จจริงในการทำให้อิสราเอลกลับคืนสู่สภาพเดิมและการนำพระพรเต็มเปี่ยมเหล่านั้นซึ่งทรงสัญญาไว้มานานมาสู่พวกเขา ประชาชาติที่คิดร้ายเหล่านั้นของโลกจะต้องจำใจยอมรับว่าพระเยโฮวาห์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์และจะทรงได้รับเกียรติยศและการนมัสการ

24 เพราะว่าเราจะเอาเจ้าออกมาจากท่ามกลางประชาชาติและรวบรวมเจ้ามาจากทุกประเทศ และจะนำเจ้าเข้ามาในแผ่นดินของเจ้าเอง พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะพาอิสราเอลกลับคืนสู่แผ่นดินของมัน พระองค์ทรงมีความสงสารต่อประชาชนของพระองค์อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามก็ตามบริบทที่มาก่อนนี้ก็กล่าวชัดเจนว่าเหตุจูงใจหลักของพระองค์ก็คือ การปกป้องเกียรติยศและความสัตย์สุจริตซึ่งสมควรแก่พระนามของพระองค์ พระเจ้าจะทรงทำให้ประจักษ์ชัดแก่คนทั้ง

ปวงว่าพระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แล้วว่า จะฟื้นฟูและ
อวยพรอิสราเอลในแผ่นดินของพวกเขา พระองค์จะทรงกระทำตามนั้น ดังนั้นการรวบรวมเข้า
มาอีกและการกลับสู่สภาพเดิมในอนาคตของอิสราเอลในแผ่นดินของพวกเขาจึงคอยอยู่ข้างหน้า

อสค 36:25-26 เราจะเอาน้ำสะอาดพรหมเจ้า และเจ้าจะสะอาดพ้นจากมลทินทั้ง
หลายของเจ้า และเราจะชำระเจ้าจากรูปเคารพทั้งหลายของเจ้า ความคิดตรงนี้เห็น ได้ชัดว่ามอง
ล่วงหน้าไปยังวันแห่งพระเยซูฮาวาห์ที่จะมานั้นเมื่ออิสราเอลถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมไม่เพียง
ด้านร่างกายเท่านั้นแต่ฝ่ายวิญญาณด้วยในแผ่นดินของพวกเขา ในวันนั้นพวกเขาจะถูกชำระให้
สะอาดจากความบาปของตน การประพรมด้วยน้ำในที่นี้ไม่ได้หมายถึงบัพติศมาแบบใดทั้งนั้น
แต่หมายถึงน้ำแห่งการประพรมและจีเฝ้าของวัวตัวเมียสีแดงนั้น ดู กัณฑ์การวิดิ 19 เครื่องบูชา
เป็นเครื่องบูชาเชิงสัญลักษณ์ที่หมายถึงการชำระให้สะอาดจากความบาป

ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า ในวันแห่งพระเยซูฮาวาห์เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาแล้ว
อิสราเอลจะถูกชำระให้สะอาดฝ่ายวิญญาณ เราทราบเมื่อมองย้อนกลับ ไปว่านี่จะเป็น โดยพระ
โลหิตที่ไหลออกของพระเมษโปดก แม้ความบาปต่างๆของพวกเขาเป็นเหมือนสีแดงเข้ม พวก
มันก็จะขาวกว่าหิมะ อิสราเอลจะไม่ถูกทำให้แปดเปื้อนด้วยความบาปแห่งการนับถือรูปเคารพ
อีกเลย การชำระให้สะอาดโดยพระโลหิตที่ไหลออกของพระคริสต์จะทำให้พวกเขาสะอาด ดู
โรม 3:24-25, 1 ยอห์น 1:7, วิวรณ์ 1:5

26 เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไป
เสียจากเนื้อของเจ้า และจะให้ใจเนื้อแก่เจ้า ในวันอันเปี่ยมสุขนั้น พระเจ้าทรงสัญญาใจใหม่และ
จิตวิญญาณใหม่สำหรับประชาชนของพระองค์ ในวันนั้นพวกเขาจะบังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณ
ของพระเจ้า ใจเก่าที่แข็งกระด้างและบาปหนาของพวกเขาจะถูกแทนที่ด้วยใจที่อ่อนละมุนต่อ
พระเจ้า แน่แน่นอนว่าพระเยซูทรงอ้างอิงถึงข้อความตอนนี้ตอนที่ทรงดำเนินนิโคเดมัสเพราะการ
ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ คริสตจักรคนต่างชาติจะไม่เพียงถูกชำระให้สะอาดและถูกสร้างใหม่เท่านั้น แต่
อิสราเอลจะเป็นเช่นนั้นด้วยเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา

อสค 36:27-28

และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และจะทำให้เจ้าดำเนิน

ตามกฎเกณฑ์ของเรา และเจ้าจะรักษาคำตัดสินของเราและกระทำตาม การสถิตอยู่ภายในของ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกสัญญาสำหรับอิสราเอลที่ถูกสร้างใหม่ในวันนั้น เพราะว่าพระเจ้าจะทรง
ใส่ใจใหม่ไว้ภายในพวกเขา ซึ่งใจนั้นถูกสร้างในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์แท้จริง
อิสราเอลในวันนั้นจะดำเนินในความเชื่อฟังเต็มที่ต่อพระเจ้าและความชอบธรรมต่อพระพักตร์
พระเจ้า

28 เจ้าจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งเราให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชาชนของ
เรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า ในวันอันเปี่ยมสุขนั้น อิสราเอลจะอาศัยอยู่ในสันติสุขเนื่อง
นิรันดร์ในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม อิสอัคและยาโคบ ในวันนั้นอิสราเอลจะเป็น
ประชาชนของพระเจ้าโดยทั้งหมดและพระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา ในการทำเช่นนั้น
พระองค์จะทรงทำให้พระวาระของพระองค์สำเร็จและทำให้พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ซึ่ง
อิสราเอลได้ลบลู่เหลือเกินนั้นได้รับสง่าราศี

อสค 36:29-30

เราจะช่วยเจ้าให้พ้นมลทินทั้งหลายของเจ้า และเราจะเรียกข้าพเจ้ามา

และจะกระทำให้อุดมสมบูรณ์ และจะไม่ให้เจ้าเกิดการกัณดารอาหารเลย พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะ
(1) ช่วยประชาชนของพระองค์ให้รอดฝ่ายวิญญาณและฝ่ายร่างกายด้วยในวันนั้นและ (2) จะ
ทำให้พวกเขาเจริญขึ้นในแผ่นดินของพวกเขา การกัณดารอาหารจะไม่รบกวนพวกเขาอีกเลย

30 เราจะกระทำให้ผลของต้นไม้และไร่นาอุดมสมบูรณ์ เพื่อเจ้าจะไม่ต้องทนรับความ
อับอายขายหน้าเพราะการกัณดารอาหารท่ามกลางประชาชาติอีกเลย ในวันแห่งพระเยโฮวาห์ที่
จะมานั้น อิสราเอลจะถูกทำให้เจริญขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน คนต่างชาติจะไม่ล้อเลียนหรือ
เยาะเย้ยอิสราเอลอีกเลย ประชาชาติอื่นๆจะไม่เย้ยหยันอีกเลยว่าทำไมพระเยโฮวาห์พระเจ้าถึง
ไม่สามารถหรือไม่ยอมดูแลประชาชนของพระองค์

อสค 36:31-32

แล้วเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางที่ชั่วของเจ้า และการกระทำที่ไม่ดีของ

เจ้า แล้วเจ้าจะเกลียดตัวเจ้าในสายตาของเจ้าเอง เพราะความชั่วช้าของเจ้าและเพราะการกระทำ

อันนำสะอิดสะเอียนของเจ้า ตรงนี้และที่อื่นในพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าอย่างชัดเจนว่าในวันแห่งพระเยซูฮาวาห์ อิสราเอลจะระลึกถึงการที่พวกเขาหลบหลู่พระนามของพระเจ้าของตน โดยความชั่วและความบาปของพวกเขา ในวันนั้นพวกเขาจะเกลียดชังตัวเองเพราะความบาปของพวกเขาและสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่างๆที่พวกเขาได้กระทำ

32 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ที่เรากระทำนั้นมิใช่เพราะเห็นแก่เจ้า ขอให้เจ้าทราบเสีย โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงอับอายและขายหน้าด้วยเรื่องทางของเจ้าเถิด นอกจากนี้ พระเจ้าจะไม่อวยพรและทำให้อิสราเอลกลับสู่สภาพเดิมในแผ่นดินของพวกเขาเพราะเห็นแก่พวกเขา แต่จะเห็นแก่พระนามของพระองค์ มันจะไม่เป็นเพราะคุณความดีใดๆในส่วนของพวกเขาเลย แต่เป็นเพราะพระคุณของพระองค์เท่านั้น และแน่ทีเดียวความรอดสำหรับยิวหรือคนต่างชาติก็เข้ามาโดยพระคุณของพระเจ้าเท่านั้นเหมือนกัน ความดีของเราไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมัน ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงเรียกแม้แต่อิสราเอลที่ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมแล้วให้อับอายและขายหน้าเพราะความบาปในอดีตของพวกเขา

อสค 36:33-35   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันที่เราชำระเจ้าให้หมดจากความชั่วช้าทั้งสิ้นของเจ้านั้น เราจะกระทำให้เจ้าอาศัยอยู่ในบรรดาหัวเมือง และสถานที่ที่ทิ้งร้างจะได้สร้างขึ้นมาใหม่ มองล่วงหน้าไปยังยุคพันปีอีกครั้ง พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าเมื่อพระองค์ทรงชำระพวกเขาให้สะอาดจากความบาปของพวกเขาแล้ว (ในพระคริสต์) พระองค์ก็จะทรงให้พวกเขากลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาและนครต่างๆของมัน ในวันนั้นแผ่นดินของพวกเขาจะถูกสร้างใหม่

34 แผ่นดินที่รกร้างจะได้รับการไถแทนที่จะเป็นที่รกร้างดังที่ปรากฏต่อสายตาของคนทั้งหลายที่ผ่านมา แผ่นดินอิสราเอลจะถูกฟื้นฟูกลับคืนสู่ความอุดมสมบูรณ์และความเจริญรุ่งเรือง กระทั่งในปัจจุบันนี้ อิสราเอลก็มีลักษณะกึ่งแห้งแล้ง อย่างไรก็ตาม ความหมายโดยนัยที่ชัดเจนก็คือว่าในวันแห่งพระเยซูฮาวาห์ แผ่นดินอิสราเอลจะเขียวขจีและเขียวชอุ่ม

35 และเขาทั้งหลายจะกล่าวว่า 'แผ่นดินนี้ที่เคยรกร้างกลายเป็นอย่างสวนเอเดน หัวเมืองที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างและปรักหักพัง เดียวนี้ก็มีกำแพงล้อมรอบและมีคนอาศัย' ตลอดสมัยประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ที่ถูกบันทึกไว้ แผ่นดินอิสราเอลมีลักษณะกิ่งแห้งแล้งและรกร้าง กระนั้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา แผ่นดินนั้นจะกลายเป็นเหมือนสวนแห่งเอเดน นครเหล่านั้นที่ถูกทำลายในช่วงการสงครามอันยาวนานรวมถึงยุคเจ็ดปีจะถูกสร้างขึ้นใหม่และมีคนกลับเข้าไปอาศัย

อสค 36:36 แล้วประชาชาติที่เหลืออยู่รอบๆ เจ้าจะทราบว่ เรา พระเยโฮวาห์ ได้สร้างที่ปรักหักพังเหล่านี้ขึ้นใหม่ และปลูกพืชในที่รกร้างนั้น เรา พระเยโฮวาห์ ได้ล้นวาจาไว้แล้ว และเราจะกระทำเช่นนั้น ในวันนั้นเมื่อพระเจ้าจะทรงสร้างอิสราเอลขึ้นใหม่และให้พวกเขา กลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขา ประชาชาติเหล่านั้นที่เป็นคนต่างชาติจะรู้ว่าพระเยโฮวาห์ทรงกระทำการนั้น พระองค์ทรงบอกล่วงหน้าไว้นานแล้วว่าพระองค์จะทรงทำเช่นนั้นและทำให้พระวณะของพระองค์สำเร็จ พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์จะได้รับสง่าราสีในการที่พระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์

อสค 36:37-38 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะให้หัวสวนอิสราเอล ขอให้เรากระทำสิ่งนี้ให้ด้วย คือให้เพิ่มคนอย่างเพิ่มฝูงแพะแกะในศตวรรษเหล่านั้นที่คั่นกลาง คนมากมายในอิสราเอลจะอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงกระทำตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ และพระองค์จะกระทำตามนั้น! ในวันนั้นพระองค์จะเพิ่มอิสราเอลด้วยผู้คนเหมือนฝูงแพะ นั้นคือพระองค์จะทรงทำให้พวกเขามีจำนวนมาก

38 ฝูงแพะแกะอันบริสุทธิ์ และฝูงแพะแกะที่ยูธชาเล็มระหว่างเทศกาลตามกำหนดของ เธอเป็นอย่างไร เมืองที่ถูกทิ้งร้างจะเต็มไปด้วยฝูงคนอย่างนั้น แล้วเขาจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์" ฝูงฝูงแกะขนาดใหญ่ที่ถูกแยกตั้งไว้ต่างหากสำหรับพระประสงค์ต่างๆของพระเจ้าในเทศกาลเลี้ยงบริสุทธิ์ต่างๆ นครเหล่านั้นที่ถูกทำลายของอิสราเอลก็จะมีคนกลับเข้าไปอาศัยอยู่ อีกเช่นกัน อิสราเอลจะถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิม ถูกอวยพรและถูกทิวขึ้นในฐานะประชาชาติ

หนึ่ง และในวันนั้นอิสราเอลจะทราบจากประสบการณ์อันเปี่ยมสุขว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 37: ณ บทที่ 37 หนังสือเอเสเคียลเริ่มมีลักษณะเป็นอวสานกาลจนถึงตอนจบของหนังสือเล่มนี้ ใจความหลักของบทนี้คือ นิमितเรื่องกระดูกแห้งทั้งหลายถูกทำให้กลับมีชีวิต – อุปไมยถึงจุดจบและการทำให้กลับสู่สภาพเดิมของอิสราเอล ในข้อ 1-14 พระเจ้าทรงทำให้กระดูกแห้งเหล่านั้นของอิสราเอลกลับมีชีวิตอีก และในข้อ 15-28 ประชาชาติอิสราเอลที่ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมถูกพรรณนาถึงพร้อมกับพระพรต่างๆของมันในอาณาจักรนั้น

อสค 37:1-3 พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออกมาด้วยพระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ และวางข้าพเจ้าไว้ที่กลางหว่างเขา มีกระดูกเต็มไปหมด เป็นครั้งที่หกจากเจ็ดครั้ง เอเสเคียลพรรณนาถึงตัวเขาเองว่ามีพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่บนตัวเขา ในกรณีนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้พรรณนาถึงตัวเองว่าถูก “แบกออกมา” ในพระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ เห็นได้ชัดว่าผู้พยากรณ์ท่านนี้กำลังพรรณนาถึงการถูกพาไปในนิमितหนึ่ง หุบเขาที่เต็มไปด้วยกระดูกนั้นย่อมเป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบอย่างไม่ต้องสงสัย นั่นคือมันเป็นอะไรบางอย่างที่ถูกเห็นในนิमितนั้น แต่ไม่ใช่หุบเขาหนึ่งจริงๆ บางคนได้เสนอว่าหุบเขานั้นอยู่ใกล้แม่น้ำเคบาร์ในบาบิโลเนีย อย่างไรก็ตาม บริบทที่ใหญ่กว่าก็บ่งบอกว่าหุบเขานั้นเป็นเรื่องเล่าเปรียบเทียบ ที่นั่นผู้พยากรณ์ท่านนี้มองไม่เห็นสิ่งใดเลยนอกจากกระดูกของคนตาย

2 พระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไปเที่ยวในหมู่กระดูกเหล่านั้น ดูเถิด มีกระดูกที่หว่างเขานั้นมากมายเหลือเกิน และดูเถิด เป็นกระดูกแห้งทีเดียว พระวิญญูณของพระเจ้าจึงทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้เที่ยวไปรอบหุบเขาแห่งกระดูกนั้นและสำรวจกระดูกเหล่านั้น เอเสเคียลจึงได้

ข้อสรุปที่ว่า (1) มีกระดูก “มากมายเหลือเกิน” ในที่แห่งนั้นและ (2) พวกมันแห่งมากมาย – พวกมันอยู่ที่นั่นมานานแล้ว

3 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้จะมีชีวิตได้ใหม่" และข้าพเจ้าทูลตอบว่า "โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเจ้าข้า พระองค์ก็ทรงทราบอยู่แล้ว" พระวิญญาณของพระเจ้าจึงถามเอเสเคียล (ในนิมิตนั้น) ว่าทุ่กระดูกนี้จะมีชีวิตอีกได้ไหม ในแง่ของมนุษย์และตามธรรมชาติแล้วคำตอบต่อคำถามนั้นคือ 'ไม่' อย่างไรก็ตาม กับพระเจ้าไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงทำให้กระดูกที่ตายแล้วเหล่านี้กลับมามีชีวิตอีกได้

อสค 37:4-6   พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า "จงพยากรณ์ต่อกระดูกเหล่านี้ และกล่าวแก่มันว่า โอ กระดูกแห่งเอ๋ย จงฟังพระวณะของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลให้พยากรณ์เหนือหุบเขากระดูกคนตายนี้และประกาศให้พวกมันฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า เห็นได้ชัดว่าบางสิ่งที่เหนือธรรมชาติกำลังจะเกิดขึ้น

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่กระดูกเหล่านี้ว่า ดูเถิด เราจะกระทำให้ลมหายใจเข้าไปในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงระบายนมหายใจของพระองค์เข้าไปในหุบเขากระดูกนั้นและพวกมันจะถูกทำให้กลับมีชีวิตอีก โครงกระดูกคนตายเหล่านั้นจะหายใจด้วยลมหายใจแห่งชีวิตอีกครั้งสักวันหนึ่ง

6 เราจะวางเส้นเอ็นไว้บนเจ้าและจะกระทำให้น้อมมีมาบนเจ้า และเอาหนังคลุมเจ้าและบรรจุลมหายใจในเจ้าและเจ้าจะมีชีวิต และเจ้าจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์" ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงห่มโครงกระดูกเหล่านั้นด้วยเส้นเอ็น กล้ามเนื้อ เนื้อ และหนัง จากนั้นพระองค์จะทรงทำให้ลมหายใจแห่งชีวิตกลับคืนสู่ร่างกายที่ถูกรวมขึ้นใหม่เหล่านี้และพวกมันจะมีชีวิตอีก ในการทำเช่นนั้นพวกเขาจะตระหนักและทราบว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาผู้ทรงได้ทำให้พวกเขากลับมีชีวิตแล้ว คำอธิบายของเรื่องเล่าเปรียบเทียบบนข้อ 11 ซึ่งกล่าวว่ากระดูกที่ถูกรวมร่างขึ้นใหม่และถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมคือ

การกลับสู่สภาพเดิม การฟื้นคืนชีพและการรวมเข้าด้วยกันใหม่ของอิสราเอลในฐานะ
ประชาชาติหนึ่งที่ตั้งมั่นตามทางของพระเจ้า

อสค 37:7-8   **ข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชา เมื่อข้าพเจ้าพยากรณ์
อยู่นั้นก็มีเสียง และคูเอ็ด เป็นเสียงกรุกกริก กระดุกเหล่านั้นก็เข้ามาหากันตามที่ของมัน เอเสเคียล**
ยลจึงประกาศคำพยากรณ์ที่พระเจ้าได้ประทานแก่เขาแก่หุบเขากระดุกแห่งเหล่านั้น เมื่อเขาทำ
เช่นนั้น เขาก็ได้ยินเสียงดังและเห็นการเคลื่อนไหวของกระดุกเหล่านั้นที่อยู่ตรงหน้าเขา พวกมัน
ส่งเสียงกรุกกริก ลั่น ไหวและส่งเสียงดังขณะที่พวกมันเริ่มประกอบตัวขึ้นใหม่เป็นโครงกระดูก
– “กระดูกต่อกระดูกของมัน” ชิ้นส่วนที่กระจัดกระจายของโครงกระดูกเหล่านั้นเข้ามารวมตัว
กันใหม่อย่างเหนือธรรมชาติ นอกจากนี้ กระดุกเหล่านั้นของโครงกระดูกเดิมก็มาอยู่รวมกันอีก
เหมือนกับที่พวกมันเคยอยู่ตอนมีชีวิต ผู้พยากรณ์ท่านนี้เฝ้าดูด้วยความอัศจรรย์ใจอย่างแน่นอน
ขณะที่ทุ่กระดูกนี้ต่างมารวมตัวกัน

**8 และเมื่อข้าพเจ้ามองดู คูเอ็ด ก็เห็นมีเอ็นบนมัน และเนื้อก็มาที่กระดูก และหนังก็มาหุ้ม
กระดูกไว้ แต่ไม่มีลมหายใจในนั้น** ขณะที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้เฝ้าดูอยู่นั้น บางสิ่งที่น่าแปลก
ประหลาดยิ่งกว่าก็เกิดขึ้น เส้นเอ็น กล้ามเนื้อและเนื้อก่อรูปขึ้นบนโครงกระดูกที่ประกอบร่างขึ้น
ใหม่เหล่านี้ จากนั้นผิวหนังก็ปกคลุมพวกมัน ต่อหน้าต่อตาเขาเอเสเคียลได้เห็น (ในนิมิตหนึ่ง)
การรวมร่างขึ้นใหม่ของกระดุกเหล่านั้นในหุบเขานั้นที่อยู่ตรงหน้าเขา แต่พวกมันไม่มีลมหายใจ
แห่งชีวิตในตัวพวกมัน

อสค 37:9-10   **แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงพยากรณ์แก่ลมหายใจ บุตร
แห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์เถิด จงกล่าวแก่ลมหายใจว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอลมหายใจเอ๋ย จงมาจากลมทั้งสี่มาหายใจเข้าไปในคนที่ถูกฆ่าเหล่านี้เพื่อให้เขามีชีวิต" พระเจ้าจึง**
ทรงสั่งผู้พยากรณ์ท่านนี้ให้พยากรณ์แก่ลมทั้งสี่ทิศ ลมแห่งแผ่นดิน โลกจึงถูกพระเจ้าสั่งให้เป่าลง
บนร่างกายไร้ชีวิตซึ่งถูกประกอบกันขึ้นใหม่เหล่านี้เพื่อที่พวกมันจะได้กลับมามีชีวิตอีก

10 ข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่ทรงบัญชาแก่ข้าพเจ้า และลมหายใจก็เข้ามาในกระดูกและกระดูกก็มีชีวิต แล้วก็ยืนขึ้น เป็นกองทัพใหญ่โตจริงๆ เอเสเคียลจึง (ในนิมิตของเขา) สั่งลมเหล่านั้นให้เป่าลงบนร่างกายที่ถูกประกอบกันขึ้นใหม่เหล่านี้ตรงหน้าเขาและพวกมันก็ทำตาม ขณะที่ลมเหล่านั้นแห่งฟ้าสวรรค์พัดลงบนร่างกายนับไม่ถ้วนเหล่านี้ พวกมันก็กลับมีชีวิตและยืนอยู่เป็นกองทัพใหญ่โตมาก กระดูกที่ตายแล้วเหล่านั้นในหุบเขาแห่งนิมิตของเขาจึง ได้กลายเป็นกองทัพมนุษย์ที่มีชีวิตและถูกทำให้ฟื้นคืนชีพ

อสค 37:11   แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้คือวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น ดูกิจิต เขาทั้งหลายกล่าวว่า 'กระดูกของเราแห้ง และความหวังของเราก็สิ้นไป เราได้ถูกตัดส่วนของเรานอกเสีย' การประยุกต์ใช้ของเรื่องเล่าเปรียบเทียบนี้เริ่มปรากฏแล้ว กระดูกแห่งเหล่านั้นที่เอเสเคียลเห็นคือ วงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นตั้งแต่เสียชีวิต ตลอดหลายศตวรรษเหล่านั้น ประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้น (อาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้) ได้พินาศไปแล้วทั้งระดับประชาชาติและระดับบุคคล กระดูกที่ตายแล้วของพวกเขาแห่งกรังมานานแล้ว พวกเขาไม่มีความหวังเลย เหลืออยู่แต่ชิ้นส่วนต่างๆ ที่กระจัดกระจาย อย่างหลังนี้อาจหมายถึงชนอิสราเอลที่เหลืออยู่ซึ่งแตกฉานชานเข่นและกระจัดกระจายไปท่ามกลางโลกคนต่างชาติ พวกเขาถูกตัดออกและกระจัดกระจายไปจากพวกพี่น้องที่เหลืออยู่ของตน ประชาชาติอิสราเอลอยู่ ณ จุดนั้นในสมัยของเอเสเคียล อาณาจักรฝ่ายเหนือถูกกระจัดกระจายไปนานแล้วโดยคนอัสซีเรีย บัดนี้ยูดาห์ได้ถูกพาออกไปจากแผ่นดินของตนแล้วเช่นกัน ประชาชาติอิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่งตายเสียแล้ว คนอิสราเอลที่เป็นบุคคลก็ตายไปนานแล้วเช่นกัน พวกเขาถูกกระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติเหล่านั้นที่พวกเขาถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

อสค 37:12-14   เพราะฉะนั้น จงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูกิจิต โอ ประชาชนของเราเอ๋ย เราจะเปิดหลุมฝังศพของเจ้า และยกเจ้าออกมาจากหลุมฝังศพของเจ้า และจะนำเจ้ากลับมายังแผ่นดินอิสราเอล

เอเสเคียลจึงถูกสั่งให้พยากรณ์แก่อิสราเอลที่ตายแล้วในหลุมฝังศพของพวกเขา พระเจ้าทรงประกาศผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าวันนั้นจะมาแน่เมื่อพระองค์จะทรงเปิดหลุมฝังศพของพวกเขา ทำให้พวกเขาฟื้นคืนชีพและให้พวกเขากลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขา นี่หมายถึงการฟื้นคืนชีพของพวกยิวที่ชอบธรรมซึ่งพระเยซูทรงพรรณนาว่าเป็นการฟื้นคืนชีพในยอห์น 5:25, 28-29 การฟื้นคืนชีพนั้นจะไม่เพียงทำให้คนอิสราเอลที่ตายไปแล้วกลับมามีชีวิตเป็นคนๆ ไปเท่านั้น แต่จะส่งผลเป็นการที่พวกเขาได้กลับไปอยู่ในแผ่นดินของพวกเขาด้วย

การฟื้นคืนชีพของผู้ชอบธรรมนี้เห็นได้ชัดว่าจะเกิดขึ้นไม่นานหลังจากพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีใหญ่ยิ่ง คนเหล่านั้นที่ตายในพระคริสต์จะเป็นขึ้นก่อนเมื่อถึงการรับขึ้นนั้นตามที่ 1 เธสะโลนิกา 4:16 กล่าวไว้ อย่างไรก็ตาม จะมีอีกระยะหนึ่งของการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกซึ่งจะเกิดขึ้นทันทีหลังจากยุคเจ็ดปีและก่อนเข้าสู่ยุคพันปี ดู ดาเนียล 12:2-3 และวิวรณ์ 20:5-6 เวลาที่แน่ชัดของการเป็นขึ้นจากตายนี้อาจอยู่ในช่วงเวลาพักเจ็ดสิบห้าวันนั้นระหว่างตอนจบของยุคเจ็ดปีกับตอนต้นของยุคพันปีดังที่พรรณนาไว้ในดาเนียล 12:7 และ 12:11-12 ดังนั้นการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกนี้จึงเห็นได้ชัดว่าเกี่ยวข้องกับพวกคนตายในพระคริสต์ดังที่พรรณนาไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 4:16 รวมถึงการเป็นขึ้นจากตายของอิสราเอลที่ชอบธรรมด้วยดังที่พรรณนาไว้ในดาเนียล 12 และวิวรณ์ 20

13 โอ ประชาชนของเราเอ๋ย เจ้าจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเราเปิดหลุมศพของเจ้า และยกเจ้าออกมาจากหลุมศพของเจ้า ณ เวลานั้นของการทำให้เป็นขึ้นจากตายและการทำให้กลับสู่สภาพเดิมของอิสราเอล จะมีทั้งการฟื้นคืนชีพของประชาชาติอิสราเอลโดยรวมและการฟื้นคืนชีพของคนอิสราเอลที่ชอบธรรมเป็นคนๆ ไปด้วย การกลับสู่สภาพเดิมของอิสราเอลที่เป็นขึ้นจากตายจะประกอบด้วยคนอิสราเอลที่ถูกชุบให้เป็นขึ้นเป็นคนๆ ไป คนเหล่านี้จะถูกรวมเข้าด้วยกันอีกและปะปนเข้ากับพวกยิวที่ถูกไถ่แล้วซึ่งรอดชีวิตจากยุคเจ็ดปี เมื่อรวมกันพวกเขาก็จะเป็นอิสราเอลที่ถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมและถูกทำให้ฟื้นคืนชีพแล้วในยุคพันปี

14 และเราจะบรรจิวิญญาณของเราไว้ในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต และเราจะวางเจ้าไว้ในแผ่นดินของเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ได้แน่นอนแล้ว และเราได้กระทำ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ" ในวันนั้นพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะใส่พระวิญญาณของพระองค์ไว้ในอิสราเอลที่ถูกรักษาให้กลับมามีชีวิตอีกและถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมแล้วและพวกเขาจะมีชีวิตทั้งฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณ นอกจากนี้ ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงทำให้อิสราเอลที่ถูกระจัดกระจายและเสียชีวิตแล้วกลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาโดยสมบูรณ์ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าการเป็นขึ้นของยิวที่ตายแล้วแต่ชอบธรรมทั่วโลกจะถูกพากลับคืนสู่แผ่นดินนั้นในวันนั้น

อสค 37:15-17 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า เนื้อหาตอนใหม่อีกตอนถูกเกริ่นนำโดยหมายเหตุอีกครั้งถึงแหล่งที่มาของมัน – พระวณะของพระเยโฮวาห์ เนื้อหาตอนใหม่นี้เกิดขึ้นทีหลังและไม่ขึ้นตรงกับนิมิตอันก่อนหน้า

16 "เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเอาไม้มาอันหนึ่งเขียนลงว่า 'สำหรับยูดาห์ และสำหรับชนอิสราเอลที่สังกัดกับยูดาห์' จงเอาไม้มาอีกอันหนึ่งเขียนลงว่า 'สำหรับโยเซฟ' ไม้ของเอฟราอิม และวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นที่สังกัดกับโยเซฟ' อาจมีการอ้างอิงถึงกัณดารวิถี 17:2 ตรงนี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกสั่งให้เอาไม้มาสองอันและเขียนคำจารึกว่า "สำหรับยูดาห์" บนอันหนึ่งและ "สำหรับโยเซฟ" บนอีกอัน อย่างไรก็ตาม ความคิดที่พัฒนาขึ้นก็คือว่า เมื่ออิสราเอลถูกพากลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขา มันจะรวมทั้งยูดาห์และอาณาจักรฝ่ายเหนือ ยูดาห์และเหล่าสหายของเขาจะยอมหมายถึงการร่วมกันของยูดาห์และเบนยามิน ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่ออาณาจักรฝ่ายใต้ โยเซฟ (นั่นคือ เอฟราอิม) และเหล่าสหายของเขาจะยอมหมายถึงอาณาจักรฝ่ายเหนือ ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่ออิสราเอล ข้อความตรงนี้มีไปถึงวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 11

17 เอาไม้ทั้งสองมารวมกันเข้าเป็นอันเดียว เพื่อเป็นไม้อันเดียวในมือของเจ้า ไม้ทั้งสองอันนั้น (นั่นคือ ไม้เท้า) ของอิสราเอลในวันนั้นจะถูกรวมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่งเดียว นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าการถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมในอนาคตของอิสราเอลจะเกี่ยวข้องกับวงศ์วานทั้งสิ้นของอิสราเอล จะไม่มีอาณาจักรหนึ่งที่ถูกแบ่งออกอีกต่อไปในวันนั้น

อสค 37:18-20 และเมื่อชนชาติของเจ้ากล่าวแก่เจ้าว่า ‘ท่านจะไม่สำแดงให้เรา

ทราบหรือว่า ไม้นี้หมายความว่าอะไร’ เพราะคาดหมายไว้ล่วงหน้าว่าพวกยิวในบาบิโลเนียจะถามเอเสเคียลเกี่ยวกับความหมายของไม้ทั้งสองอันนี้ พระเจ้าจึงประทานคำสั่งแก่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ว่าจะตอบกลับไปอย่างไร

19 จงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะเอาไม้ของโยเซฟ ซึ่งอยู่ในมือของเอฟราอิม และตระกูลอิสราเอลที่สังคมกับเขา และเราจะเอาไม้ของยูดาห์มารวมเข้าด้วย และกระทำให้เป็นไม้อันเดียวกัน เพื่อให้เป็นไม้อันเดียวในมือของเรา นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่า ‘วงศ์วาน’ ทั้งสองนี้ของอิสราเอลจะถูกรวมเป็นหนึ่งอีกครั้งสักวันหนึ่งเป็นประชาชาติเดียว นอกจากนี้ นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าจะทรงให้อิสราเอลกลับมารวมกันเป็นหนึ่งอีกครั้ง เวลาแห่งการสำเร็จจริงนี้ย่อมเป็นตอนที่อิสราเอลถูกชุบให้เป็นขึ้นและถูกพากลับมายังแผ่นดินของมันหลังจากพระคริสต์เสด็จกลับมา

20 และไม้ซึ่งเจ้าเขียนไว้ นั้นจะอยู่ในมือของเจ้าต่อหน้าต่อตาเขา แม้ไม้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงก่อนหน้านี้นั้นจนถึงตอนนี้ เอเสเคียลก็ถูกสั่งให้แสดงไม้สองอันนี้อย่างเปิดเผยต่อหน้าต่อตาพวกยิวที่กระจัดกระจายไปในบาบิโลเนีย

อสค 37:21-23 แล้วจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำคนอิสราเอลมาจากท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งเขาได้เข้าไปอยู่ด้วยนั้น และจะรวบรวมเขามาจากทุกด้านและนำเขามายังแผ่นดินของเขาเอง แม้ถูกบอกเป็นนัยไปแล้ว พระเจ้าก็ตรัสชัดเจนว่าพระองค์จะทรงรวบรวมอิสราเอลกลับมาอีกจากประชาชาติเหล่านั้นที่พวกเขาตกไปเป็นเชลยและพาพวกเขากลับมาและให้พวกเขากลับไปอยู่ “ในแผ่นดินของพวกเขาเอง”

22 และเราจะกระทำให้เขาเป็นประชาชาติเดียวในแผ่นดินนั้นที่บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล และจะมีกษัตริย์แต่พระองค์เดียวปกครองอยู่เหนือเขาทั้งสิ้น เขาจะไม่เป็นสองประชาชาติอีกต่อไป และจะไม่แยกเป็นสองราชอาณาจักรอีกต่อไป อีกครั้งที่พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าอิสราเอลที่ถูกชุบให้เป็นขึ้นและถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมจะอยู่ในแผ่นดินของพวกเขาเองและ

พวกเขาจะไม่เป็นประชาชาติหนึ่งที่ถูกแบ่งออกอีกเลย นอกจากนี้พวกเขาก็จะมีกษัตริย์องค์เดียวปกครองเหนือประชาชาตินั้นทั้งสิ้น ประชาชาตินั้นจะไม่เพียงถูกทำให้กลับคืนสู่สภาพเดิมเท่านั้นแต่ถูกรวมเป็นหนึ่งอีกครั้งด้วย

23 เขาจะไม่กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา หรือด้วยการละเมิดใดๆของเขาต่อไปอีก แต่เราจะช่วยเขาให้พ้นจากบรรดาที่อาศัยซึ่งเขากระทำบาปนั้น และจะชำระเขา และเขาจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา

ในวันนั้นเมื่อพระเจ้าทรงทำให้อิสราเอลกลับสู่สภาพเดิมทั้งหมดในแผ่นดินของพวกเขา จะไม่มีการนับถือรูปเคารพอีกเลยพร้อมกับสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของมันต่อพระเจ้า อันที่จริงแล้ว เมื่อพวกเขายกกลับจากการเป็นเชลยในบาบิโลน แม้ไม่ได้เป็นคนชอบธรรมไปเสียทุกเรื่อง พวกเขาก็ถูกรักษาให้หายแล้วจากการนับถือรูปเคารพแล้ว ตั้งแต่นั้นมาจนบัดนี้ การนับถือรูปเคารพไม่ได้เป็นปัญหาสำหรับพวกเขามากต่อไปแล้ว พวกเขาได้รับบทเรียนของตนแล้ว ในวันแห่งการทำให้พวกเขากลับสู่สภาพเดิม พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะช่วยพวกเขาให้พ้นจากที่ๆพวกเขาถูกกระจัดกระจายไปนั้น พระองค์ทรงสัญญาว่าจะชำระพวกเขาให้สะอาดจากความบาปต่างๆของพวกเขาเพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้เป็นประชาชนของพระองค์ และพระองค์จะได้เป็นพระเจ้าของพวกเขา การชำระให้สะอาดนั้นจะเป็นมาโดยพระโลหิตที่ไหลออกของพระเยซูคริสต์อย่างไม่ต้องสงสัย ดู เศคาริยาห์ 13:1

อสค 37:24-25   **ดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย และเขาทุกคนจะมีผู้เลี้ยงผู้เดียว เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำตัดสินของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และกระทำตาม**

พรรณานี้ที่แพร่หลายเกี่ยวกับข้อนี้ก็คือน่าสนใจว่า ข้ออ้างอิงตรงนี้ถึงดาวิดจะถูกทำให้สำเร็จจริงในพระคริสต์หรือเชื้อสายคนหนึ่งของดาวิด อย่างไรก็ตาม ข้อความตรงนี้ก็กล่าวชัดเจนว่า ดาวิดจะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลที่ถูกทำให้กลับสู่สภาพเดิมแล้ว ไม่ควรมีคำถามเลยว่าดาวิดจะเป็นส่วนหนึ่งของการฟื้นคืนสู่ชีวิตและการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกนั้น ดาวิดจะอยู่ในอาณาจักร

นั่นในฐานะอิสราเอลคนหนึ่งซึ่งเชื่อซึ่งถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายแล้ว แล้วมันจะเป็นปัญหาหนึ่งสำหรับพระเมสสิยาห์หรือที่จะมอบหมายให้เขาครองบัลลังก์เดิมของเขาเหนืออิสราเอล?

ข้อความตรงนี้กล่าวชัดเจน ดาวิดจะเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลอีกครั้ง แม้พระเยซูคริสต์จะทรงครองราชย์ในฐานะกษัตริย์เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น ดาวิดก็จะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอลอีกครั้งหนึ่ง เขาจะเป็นผู้เลี้ยงประชากรของพวกเขา ดู เอเสเคียล 34:23 นี้บอกเป็นนัยถึงเสถียรภาพและความเจียบสงบแห่งการเป็นผู้นำ นอกจากนี้ ในวันนั้นอิสราเอลจะดำเนินในความเชื่อฟังเต็มที่ต่อพระวณะของพระเจ้า ทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาจะเชื่อฟังและปฏิบัติตามอย่างครบถ้วน อิสราเอลจะไม่ถูกกล่าวโทษด้วยเรื่องความไม่เชื่อฟังต่อพระวณะของพระเจ้าอีกเลย

25 เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าอาศัยอยู่ ซึ่งเราได้ให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา ตัวเขาและลูกหลานของเขาจะอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นนิത്യ และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้าของเขาเป็นนิത്യ ในวันนั้นแห่งการฟื้นคืนชีพและการกลับสู่สภาพเดิมของอิสราเอล พวกเขาจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดินของตนตลอดไป ดาวิดจะปกครองเหนืออิสราเอลอีกครั้งเช่นในสมัยเก่าก่อน

อสค 37:26-28 เราจะกระทำพันธสัญญาสันติภาพกับเขา จะเป็นพันธสัญญานิรันดร์แก่เขา และเราจะตั้งเขาไว้และให้เขาทวีขึ้น และเราจะวางสถานบริสุทธิ์ของเราไว้ท่ามกลางเขาเป็นนิത്യ พระเจ้าทรงสัญญาพันธสัญญาสันติภาพสำหรับอิสราเอลในวันนั้น – พันธสัญญานิรันดร์ อิสราเอลจะไม่เห็นสงครามอีกเลย พระเจ้าจะทรงปกป้องพวกเขาให้ปลอดภัยเป็นนิത്യ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะตั้ง (นั่นคือ วาง) พวกเขาและทวีพวกเขา และให้พระวิหารของพวกเขาอยู่ในท่ามกลางพวกเขาเหมือนเดิม ดังที่จะถูกพรรณนาอย่างละเอียดมากในบทถัดๆ ไป พระวิหารยุคพันปีจะถูกสร้างขึ้นในนครเยรูซาเล็มยุคพันปี

27 พลับพลาของเราจะอยู่กับเขา เอ เราจะเป็พระเจ้าของเขาและเขาจะเป็นประชาชนของเรา เมื่อวันอันเปี่ยมสุขนั้นมาถึง พระเจ้าจะประทับอยู่ในท่ามกลางประชาชนของพระองค์

อีกครั้ง นี้จะเกิดขึ้นในพระวิหารยุคพันปี ซึ่งตรงนี้ถูกเรียกว่าปลับปลาของพระองค์ ที่นั่นสง่าราศี
เชคินาห์ของพระเจ้าจะประทับอยู่อีกครั้ง พระองค์จะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาและอิสราเอล
จะเป็นประชาชนของพระองค์

28 แล้วประชาชาติทั้งหลายจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์กระทำให้อิสราเอลเป็นสุทธิ
พิเศษชาติ ในเมื่อสถานบริสุทธิ์ของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิรันดร์" ประชาชาติคนต่างชาติเหล่า
นั้นของโลกจะตระหนกอย่างถ่องแท้ว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงแยกตั้งไว้ต่างหากและทรง
อวยพร (นั่นคือ ชำระให้บริสุทธิ์) อิสราเอลในวันนั้นแล้ว พระวิหารของพระองค์จะตั้งอยู่
ท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็มและอิสราเอลจะเป็นประชาชาตินครหลวงของแผ่นดินโลก ประชาชาติ
ทั้งปวงจะทราบเรื่องนั้นและชื่นชมยินดีในมัน

*****

*ภาพรวมของเอเสเคียล 38: ขณะที่บททิวสานกาลถัดไปนี้เริ่มต้นขึ้น ความคิดสอง
ประการก็ถูกนำเสนอ: (1) คำพยากรณ์กล่าวโทษ โทก และ (2) การพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อมัน*

อสค 38:1-3 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า อีกครั้งที่เนื้อหาดอน
ใหม่ถูกเกริ่นนำโดยหมายเหตุแหล่งที่มาของมัน – พระวณะของพระเยโฮวาห์ การได้รับการ
คลใจของข้อความของเอเสเคียลจึงถูกหมายเหตุอีกครั้ง

2 "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อผู้โลกแห่งแผ่นดินมาโลก เจ้าองค์สำคัญของ
เมเชคและทูบัล และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา แม้บ่อยครั้งถูกคิดว่าเป็นสถานที่แห่งหนึ่ง โทก
จริงๆแล้วก็บุคคลๆหนึ่ง โทกเป็นผู้ปกครอง (นั่นคือ เจ้าองค์สำคัญ) แห่งแผ่นดินมาโลก แม้
การระบุรูปพรรณที่แน่ชัดไม่เป็นที่แน่นอน เงื่อนไขเหล่านั้นที่ถูกนำเสนอก็บ่งบอกว่ามาโลก
เมเชคและทูบัลเป็นพื้นที่ต่างๆที่อยู่ทางเหนือในภูมิภาคนั้นของทะเลแคสเปียนและทะเลดำ ใน
ภูมิศาสตร์สมัยใหม่ พวกมันจะเป็นตัวแทนของรัสเซียตอนใต้หรือสาธารณรัฐตอนใต้เหล่านั้น
ของอดีตสหภาพโซเวียต บางคนถึงขนาดเสนอแนะว่าเมเชคเป็นบรรพบุรุษสมัยโบราณของ
มอสโคว์ มีหลักฐานอยู่ว่าทูบัลเป็นชื่อสมัยโบราณของนครสมัยใหม่กว่า นั่นคือ โทโบลสค์ (ซึ่ง

เคยเป็นที่รู้จักในชื่อ สตาลินกราด) ดังที่บริบทต่อไปจะค่อยๆเผยให้เห็น เห็นได้ชัดว่าคำพยากรณ์ และเหตุการณ์ต่างๆซึ่งถูกพรรณานี้เป็นเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้าย ที่น่าสนใจมากขึ้นอีกก็คือว่า มาโกกและเมเชกเป็นบุตรชายของยาเฟทและเป็นต้นตระกูลของเผ่าพันธุ์คอเคเชียน พวกเขา ย้ายถิ่นฐานไปทางทิศเหนือจากบาเบลเข้าไปในรัสเซียตอนใต้ในปัจจุบัน

3 จงกล่าวว่ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ โโกกเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับ เจ้า ผู้เป็นเจ้าองค์สำคัญแห่งเมเชกและทูบัล เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงเป็นปฏิปักษ์กับโกกและ ประชาชาติของเขา บริบทต่อไปนี้จะพรรณนาถึงความพินาศของประชาชาตินั้น

อสค 38:4-6 เราจะให้เจ้าหันกลับ และเอาเบ็ดเกี่ยวขากรรไกรของเจ้า และเราจะ นำเจ้าออกมาพร้อมทั้งกองทัพทั้งสิ้นของเจ้า ทั้งม้าและพลม้า สวมเครื่องรบครบทุกคน เป็นก องทัพใหญ่ มีดั่งและโล่ ถือดาบทุกคน จากข้อ 8 เวลาแห่งการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้คือ “ปี หลังๆ” ช่วงเวลาที่เป็นอวสานกาลของคำพยากรณ์นี้จึงถูกกล่าวชัดเจน ณ เวลานั้นอาจในช่วงยุค เจ็ดปี พระเจ้าจะทรงทำให้มาโกก (นั่นคือ รัสเซีย) พร้อมกับบรรดากองทัพที่รวมตัวกันของมัน พ่ายแพ้อย่างราบคาบ น่าสนใจที่ว่ามีน้อยครั้งจริงๆหรือแทบไม่มีเลยในประวัติศาสตร์ที่ถูก บันทึกไว้ว่าเมื่อไรที่รัสเซีย (หรือเหล่าบรรพบุรุษของมัน) เคยถูกพิชิตและถูกครอบครองโดย สมบูรณ์ การเกือบสำเร็จจริงของคำพยากรณ์นี้คือ โดยเจกิสข่านและฝูงชนมองโกล กระทั่งใน ตอนนั้น พวกเขาก็ยกกวาดเข้าไปแต่ก็ไม่เคยครอบครองแผ่นดินนั้น นอกจากนี้ ไม่มีจักรวรรดิ โบราณใดเลยแห่งตะวันออกกลาง (อัสซีเรีย, บาบิโลน, เปอร์เซีย, กรีก หรือ โรม) เคยถล่ม รัสเซีย ในยุคสมัยปัจจุบัน นโปเลียนและฮิตเลอร์เคยลองแล้วเพียงเพื่อที่จะถูกทำให้พ่ายแพ้ไป โดยฤดูหนาวของรัสเซีย โปรดสังเกตว่าพระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงทำให้กองทัพรัสเซียหัน กลับไป

นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงการโจมตีหนึ่งโดยรัสเซียที่กระทำต่ออิสราเอล (ข้อ 8) ไม่ เคยมีการโจมตีใดเลยโดยรัสเซียหรือเหล่าบรรพบุรุษสมัยโบราณของมันที่กระทำต่ออิสราเอลใน ประวัติศาสตร์ที่ถูกบันทึกไว้ ดังนั้น คำพยากรณ์ตรงนี้จึงยังไม่เกิดขึ้นเลย บริบทที่ค่อยๆเผยให้

เห็นจะบ่งบอกว่าการ โจมตีนี้โดยรัสเซียที่กระทำต่ออิสราเอลเกิดขึ้นในวันแห่งพระเยซูคริสต์ อาจในช่วงยุคเจ็ดปี

5 เปอร์เซีย เอธิโอเปีย และพุดอยู่กับเขาด้วย ทุกคนมีโล่และหมวกเหล็ก เหล่าพันธมิตรที่แยกตัวอย่างกว้างๆถูกหมายเหตุไว้ในการร่วมมือกับรัสเซียเพื่อโจมตีอิสราเอล เปอร์เซียเป็นบรรพบุรุษสมัยโบราณของอิหร่านในปัจจุบัน เอธิโอเปียย่อมรวมถึงชาตินั้นในปัจจุบันด้วย ซึ่งมีชื่อเดียวกันและประชาชนของแหลมอาระเบียตอนใต้ด้วย นั่นอาจรวมถึงประชาชาติต่างๆ เช่น เยเมนและเหล่าเพื่อนบ้าน ลิเบียเป็นตัวแทนของแอฟริกาตอนเหนือมาโดยตลอด เราควรหมายเหตุไว้ว่าการสำแดงในปัจจุบันทั้งสิ้นของประชาชาติเหล่านี้ในข้อนี้ล้วนเป็นอิสลามและเก็บงำความเกลียดชังฝังลึกที่มีต่ออิสราเอล (นอกจากนี้ ประชาชาติส่วนใหญ่ของส่วนตอนใต้ของอดีตสหภาพ โซเวียตก็เป็นมุสลิมเช่นกัน)

6 โกเมอร์และกองทัพทั้งสิ้นของเขา วงศ์วานโทการมาห์จากส่วนเหนือสุด พร้อมกับกองทัพทั้งสิ้นของเขา มีชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากอยู่กับเจ้า โกเมอร์เป็นบุตรชายคนแรกของยาเฟทและย้ายถิ่นฐานเข้าไปในยุโรปตอนเหนือในปัจจุบัน ชนเผ่าเยอรมันเหล่านั้นของยุโรปตอนเหนือย่อมสืบย้อนวงศ์วานของตนกลับไปถึงโกเมอร์ ดังนั้น ประชาชาติต่างๆของยุโรป เช่น เยอรมนี, โปแลนด์และรัฐบอลติกต่างๆอาจถูกกล่าวถึงตรงนี้ โทการมาห์ อาจหมายถึงภูมิภาคนั้นของทะเลดำและน่าจะถูกสำแดงในประเทศตุรกีปัจจุบัน

ส่วนใหญ่ของประชาชาติเหล่านั้นในการร่วมมือกันนี้อยู่ทางทิศเหนือของอิสราเอล อีกครั้งที่ไม่เคยมีการ โจมตีแบบจับมือกัน โดยประชาชาติเหล่านี้ต่อสู้อิสราเอลเลยในประวัติศาสตร์ที่ถูกบันทึกไว้ ดังนั้น การสำเร็จจริงนี้จึงยังมาไม่ถึง และเห็นได้ชัดว่าจะเกิดขึ้นในยุคเจ็ดปี เมื่อเทียบเหตุการณ์เหล่านั้นที่ค่อยๆเปิดเผยของบั้นนี้ (และบทถัดไป) กับภาพใหญ่กว่าของคำพยากรณ์ยุคสุดท้าย ดูเหมือนว่าการรุกรานนี้จากทิศเหนือเพื่อต่อสู้อิสราเอลจะเกิดขึ้นในตอนกลางของยุคเจ็ดปี (บางคนเสนอแนะว่ามันเกิดขึ้นตอนสิ้นยุคเจ็ดปี ในช่วงการรณรงค์เพื่อทำศึก อารมาเกด โคน) ยิ่งกว่านั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้หมายความว่าชนชาติอีกมากมายจะร่วมในการทำศึก

ต่อสู้อิสราเอลด้วย น่าสนใจที่ว่าประชาชาติเหล่านั้นของยุโรปตะวันออกและเอเชียตะวันตกที่ถูก
หมายเหตุในการร่วมมือกันนี้ส่วนใหญ่แล้วไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิโรมันเก่า นั่นเป็น
เรื่องสำคัญเพราะว่าจักรวรรดิโรมที่ว่านี้จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพในบางลักษณะในช่วงยุคเจ็ดปีตาม
คำพยากรณ์เหล่านั้นของดาเนียลและวิวรณ์ 13 และ 17 ดังนั้นอาจมีบางบอกเหตุตรงนี้ถึง
สงครามโลกในวันนั้นระหว่างประชาชาติสองกลุ่มเหล่านั้น

อสค 38:7-9   **เจ้าและบรรดากองทัพซึ่งประชุมอยู่กับเจ้า จงเตรียมตัวพร้อม**
และให้พร้อมไว้เสมอ และจงเป็นยามเฝ้าเขาทั้งหลาย ผู้ที่รับฟังคำพยากรณ์นี้ยังเป็น โทกเหมือน
เดิม นั่นคือ เจ้าคนสำคัญของเมเซคและทูบัล ตรงนี้เขาถูกสั่งอย่างชัดเจนให้เตรียมพร้อมสำหรับ
การโจมตีที่จะเกิดขึ้นต่อสู้อิสราเอลและให้นำการรวมกลุ่มของประชาชาติเหล่านั้นที่ร่วมเป็น
พันธมิตรกับเขา (นั่นคือ “จงเป็นยามเฝ้าเขาทั้งหลาย”)

8 เมื่อล่วงไปหลายวันแล้วเจ้าจะต้องถูกเรียกตัว ในปีหลังๆเจ้าจะยกเข้าไปต่อสู้กับแผ่นดิน
ดินซึ่งได้คืนมาจากดาบ เป็นแผ่นดินที่ประชาชนรวบรวมกันมาจากชนชาติหลายชาติอยู่ที่บน
ภูเขาอิสราเอล ซึ่งได้เคยเป็นที่ทิ้งร้างอยู่เนื่องนิത്യ ประชาชนของแผ่นดินนั้นออกมาจากชนชาติ
อื่นๆ บัดนี้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัยแล้วทั้งสิ้น เวลาแห่งคำพยากรณ์นี้ถูกหมายความว่า เป็น “ล่วงไป
หลายวันแล้ว” และ “ในปีหลังๆ” คำที่แปลเป็น **หลังๆ (อาคาริช)** มีความหมายตรงตัวว่า ‘จุดจบ’
หรือ ‘ยุคสุดท้าย’ เห็นได้ชัดว่าความคิดนี้ก็คือว่า ประชาชาติของเมเซคและทูบัล (นั่นคือ รัสเซีย)
จะถูกเขียนเขียนหรือถูกทำให้มีความสามารถในปีหลังๆนั้น ในสมัยประวัติศาสตร์ มันเป็นแค่
ตั้งแต่กลางศตวรรษที่ยี่สิบเป็นต้นมาเท่านั้นที่รัสเซียได้กลายเป็นมหาอำนาจรายหนึ่งท่ามกลาง
ประชาชาติต่างๆ พวกเขาเป็นผู้จัดหาอาวุธรายใหญ่ให้แก่โลกตะวันออกกลางทั้งหมดอย่าง
แน่นอน

ในยุคสุดท้าย (เห็นได้ชัดว่ากลางยุคเจ็ดปี) รัสเซียพร้อมกับกลุ่มประชาชาติพันธมิตรของ
มันจะรุกรานอิสราเอล “แผ่นดินซึ่งได้คืนมาจากดาบ” แน่แน่นอนว่าประเทศอิสราเอลในปัจจุบันถูก
นำกลับมาจากดาบในการเกิดใหม่ของมันท่ามกลางประชาชาติต่างๆ ในปี 1948 อิสราเอลใน

ปัจจุบันถูกรวบรวมออกมาจากชนหลายชาติ (นั่นคือ ประชาชาติต่างๆ) อย่างแน่นอน ตลอดหลายศตวรรษที่คั่นกลางตั้งแต่สมัยของพระคริสต์จนถึงศตวรรษที่ยี่สิบ เพื่อที่เขาแห่งอิสราเอลเป็นที่ทิ้งร้างไปแล้วอย่างแน่นอน พวกเขามีผู้คนอาศัยอยู่ประปราย และมีลักษณะกึ่งทะเลทราย พอถึงกระแสของพวกไซออนิสต์และการกลับมาของพวกยิวในศตวรรษที่ยี่สิบ แผ่นดินนั้นจึงถูกปลูกด้วยต้นไม้อีกครั้ง ถูกตัดแต่งให้สวยงาม ถูกระบายหนองบึงออกไป และถูกทำให้เกิดผลิตผลงอกงาม แน่แน่นอนว่ามันถูกนำ “ออกมาจากชนชาติอื่นๆ” เมื่อพวกยิวทั่วโลกได้กลับมาจากการตกเป็นเชลยเพื่อสร้างประเทศอิสราเอลปัจจุบันขึ้นมา

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาเหตุการณ์ปัจจุบันต่างๆท่านใดก็ทราบว่าเป็นประเทศอิสราเอลปัจจุบันไม่ได้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดินของพวกเขาอย่างแน่นอน ตั้งแต่ปี 1948 จนถึงปัจจุบัน เกิดสงคราม และการก่อการร้ายอย่างไม่หยุดหย่อน อย่างไรก็ตาม เมื่อปฏิบัติต่อพระคริสต์ผงาดขึ้นเรื่องอำนาจในตอนต้นของยุคเจ็ดปี เห็นได้ชัดว่าเขาจะสถาปนาข้อตกลงสันติภาพระหว่างพวกยิวกับพวกอาหรับ โดยสัญญาสันติภาพเป็นเวลาเจ็ดปี ดู ดาเนียล 9:24-27 เห็นได้ชัดว่านั่นเป็นเวลาที่ยังมาไม่ถึงเมื่ออิสราเอลจะดูเหมือนอาศัยอยู่ในสันติภาพและความปลอดภัยในแผ่นดินของพวกเขา นี่บอกเป็นนัยถึงความตึงเครียดระดับนานาชาติระหว่างกลุ่มตะวันตกซึ่งนำโดยปฏิบัติต่อพระคริสต์และกลุ่มตะวันออกของประชาชาติต่างๆซึ่งนำโดยรัสเซีย เห็นได้ชัดว่ารัสเซียจะโจมตีปฏิบัติต่อพระคริสต์และกองทัพของเขาในตะวันออกกลางโดยเฉพาะในอิสราเอล ดังที่เนื้อความซึ่งค่อยๆเผยให้เห็นกล่าวชัดเจน กลุ่มพันธมิตรของรัสเซียจะถูกบดขยี้พร้อมกับการที่ปฏิบัติต่อพระคริสต์ขึ้นเป็นผู้ครองโลกในช่วงสามปีครึ่งหลังของยุคเจ็ดปี

9 **เจ้าจะรูกออกไป มาเหมือนพายุ เจ้าจะเป็นเหมือนเมฆคลุมแผ่นดิน ทั้งเจ้าและกองทัพ**
ทั้งสิ้นของเจ้าและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเจ้า การรุกรานอิสราเอลโดยรัสเซียและกลุ่มพันธมิตรของมันจึงถูกพรรณนาถึง พวกเขาจะยกกวาดเข้ามาทั่วประเทศอิสราเอลดูพายุลูกหนึ่งซึ่งปกคลุมแผ่นดินนั้นพร้อมกับเหล่ากองกำลังพันธมิตรของพวกเขา ดาเนียล 11:41-45 ดูเหมือนจะพรรณนาถึงเหตุการณ์ต่างๆแบบเดียวกัน โดยรวมถึงการพ่ายแพ้ราบคาบของเจ้าหมีรัสเซียด้วย

อสค 38:10-11

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ต่อมาในเวลานั้นจะบังเกิดความคิดในใจของเจ้า และเจ้าจะคิดแผนการชั่ว ขณะที่เหตุการณ์สากลเหล่านี้ของการสงครามโลกกำลังค่อยๆเผยให้เห็น เห็นได้ชัดว่าเจ้าหมีรัสเซียมักมีความคิดอีกอย่าง เห็นได้ชัดว่าเป้าหมายหลักของเขาคือการพิชิตอำนาจตะวันตกเหล่านั้นซึ่งนำโดยปฏิบัติต่อพระคริสต์ แต่บัดนี้ผู้นำรัสเซียว่านนี้กลับคิดที่จะพิชิตอิสราเอลเพื่อจุดประสงค์ต่างๆของเขาเอง

11 และจะกล่าวว่ เราจะยกกองทัพไปยังแผ่นดินที่ชนบทไม่มีกำแพงล้อม เราจะโจมตีประชาชนที่สงบซึ่งอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย ทุกคนอาศัยอยู่โดยไม่มีกำแพง ไม่มีศาล ไม่มีประตู ‘หมู่บ้านต่างๆที่ไม่มีกำแพงล้อม’ เป็นสำนวนเปรียบเทียบสมัยโบราณที่หมายถึงแผ่นดินหนึ่งที่อยู่อย่างสงบสุข ปราศจากความกลัวการถูกโจมตี ในความน่าสะพรึงกลัวของตะวันออกกลางในช่วงยุคเจ็ดปี นั้นเห็นได้ชัดว่าหมายถึงอิสราเอลซึ่งผลิตผลิตินกับความปลอดภัย (ที่พวกเขาคิดว่ามี) แห่งข้อตกลงสันติภาพนั้นซึ่งถูกกระทำกับพวกเขาโดยปฏิบัติต่อพระคริสต์ ในช่วงสามปีครั้งแรกของยุคเจ็ดปี อิสราเอลจะรู้สึกปลอดภัย นั่นจะเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่การสถาปนาตัวเองขึ้นมาใหม่ของมันในฐานะรัฐสมัยใหม่ในปี 1948 ถึงกระนั้น เจ้าหมีรัสเซียมักจะเห็นอิสราเอลเป็นเป้าหมายหนึ่งแห่งโอกาสในสงครามของเขาเพื่อต่อสู้ปฏิบัติต่อพระคริสต์

อสค 38:12-13

เพื่อชิงข้าวของปล้นเอาไปและเพื่อชิงเหยื่อ คือเพื่อจะหันมือของเจ้ากลับมายังที่รกร้างซึ่งขณะนี้มีคนอาศัยอยู่ และมายังประชาชนซึ่งรวบรวมจากบรรดาประชาชาติที่ได้สตั้ทำงานและข้าวของ คือผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น แม้เป้าหมายหลักของเขา คือ เพื่อทำทลายและเอาชนะกองกำลังซึ่งนำโดยฝั่งตะวันตกของปฏิบัติต่อพระคริสต์ เจ้าหมีรัสเซียจะเห็นว่าอิสราเอลเป็นเหยื่ออันโอชะ แม้อกร้างไปนานแล้ว ประเทศอิสราเอลซึ่งถูกชุบชีวิตขึ้นมาใหม่ในปัจจุบันจะเป็นรางวัลชิ้นหนึ่งอันมีค่าสำหรับเจ้าหมีรัสเซีย เขาจึงมีแรงจูงใจเพิ่มเติมอีกที่จะโจมตีอิสราเอลผู้ซึ่งตอนนั้นเห็นได้ชัดว่าจะลดทอนการเตรียมพร้อมทางทหารของตนไปแล้ว

13 เซบาและเดดานและบรรดาพ่อค้าแห่งทารซิช และสิงโตหนุ่มทั้งหลายในเมืองนั้นจะกล่าวแก่เจ้าว่า 'ท่านมาเพื่อจะชิงข้าวของหรือ ท่านชุมนุมกองทัพเพื่อจะปล้น เพื่อจะขนเอาเงิน และทองไป ขนเอาสัตว์และข้าวของไป เพื่อจะชิงของมากมายหรือ' เซบาและเดดานตั้งอยู่ในประเทศซาอุดีอาระเบียปัจจุบัน บางคนเชื่อมโยงเดดานว่าเป็นเมกกะด้วยซ้ำ ทารซิชหมายถึงหมู่ชนแห่งเมดิเตอร์เรเนียนโดยอาจเป็นเลบานอนหรือไซปรัส ประเด็นที่ใหญ่กว่าก็คือว่า ประชาชาติอาหรับเหล่านั้นของภูมิภาคนั้นจะร่วมเป็นพันธมิตรกับการรุกรานของรัสเซียและจะยิ่งกว่าจิตใจที่ได้เห็นอิสราเอลถูกปล้น ถูกพิชิตและถูกทำลาย และเมื่อพิจารณาพันธมิตรทางการเมืองต่างๆ ในปัจจุบัน มันจึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะเห็นการรวมตัวกันของประชาชาติต่างๆ เช่นนั้นเกิดขึ้น โลกอิสลามต่างเกลียดชังอิสราเอลเป็นเสียงเดียวกัน ยังมีความตึงเครียดอยู่เหมือนเดิม ระหว่างกลุ่มประชาชาติฝั่งตะวันตกและฝั่งตะวันออก ปฏิบัติต่อพระคริสต์จะผงาดขึ้นออกมาจากทิศตะวันตกและสุดท้ายแล้วมาสู่การประลองกันครั้งสุดท้ายกับรัสเซียและเหล่าพันธมิตรของมัน

อสค 38:14-16 เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวกับโลกว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันนั้นเมื่ออิสราเอลประชาชนของเราอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยแล้ว เจ้าจะมีได้รู้หรือ พระเจ้าจึงทรงมีข้อความหนึ่งที่เป็นคำพยากรณ์สำหรับเจ้าหมี รัสเซียและการรุกรานอิสราเอลในอนาคตของมัน คนรัสเซียและเหล่าพันธมิตรของพวกเขาจะตระหนักดีถึงการไม่ระวังตัวของคนอิสราเอลหลังจากข้อตกลงสันติภาพนั้นที่ถูกทำขึ้นกับพวกเขาและเหล่าเพื่อนบ้านชาวอาหรับของพวกเขา

15 เจ้าจะมาจากที่ของเจ้าซึ่งอยู่ส่วนเหนือที่สุด ทั้งเจ้าและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเจ้า ทุกคนขี่ม้าเป็นกองทัพมหึมา เป็นกองทัพทรงกำลังยิ่งนัก พระเจ้าทรงแจ้งแก่เหล่าพันธมิตรรัสเซียอย่างเป็นคำพยากรณ์ว่าพวกเขาจะรุกรานจากทิศเหนือเข้าไปในอิสราเอลด้วยกองทัพหนึ่งซึ่งมีกำลังมาก มีการกล่าวอย่างเจาะจงว่าพวกเขาขี่ม้ามา มีการคาดเดามากมายว่าพวกนี้เป็นม้าจริงๆ หรือเป็นวิธีของผู้พยากรณ์ท่านนี้ในการพรรณนาถึงกองทัพหนึ่งซึ่งใช้เครื่องจักรกลที่ต้องชี้ แน่แน่นอนว่ากองทัพสมัยใหม่ทั้งหมดเคลื่อนที่ในยานพาหนะต่างๆ ดิไดอาวูธ

หรือไม่ติดอาวุธ กองทัพต่างๆสมัยโบราณมีพลม้าและทหารม้าต่างๆ บางคนคาดเดาก่อนถึงกลางยุคเจ็ดปี การสงครามที่ใช้เครื่องจักรกลจะถูกจำกัดไปแล้วโดยการทำลายแหล่งเชื้อเพลิงต่างๆซึ่งบังคับให้กองทัพต่างๆต้องกลับไปพึ่งม้า นั่นอาจเป็นไปได้

รัสเซียจนทุกวันนี้ยังมีม้าเป็นจำนวนมหาศาลอยู่ เอเสเคียล 39:20 ยังกล่าวอย่างเจาะจงด้วยถึงม้าทั้งหลายว่าเป็นส่วนหนึ่งของซากศพหลังการศึกนั้น หรืออีกทฤษฎีหนึ่งอาจกล่าวถึงการสงครามที่ใช้เครื่องจักรกลซึ่งถูกพรรณนาในรูปของม้าซึ่งคนสมัยโบราณเข้าใจได้ ไม่ว่าจะกรณีใด ในช่วงยุคเจ็ดปี รัสเซียจะรุกรานอิสราเอลจากทิศเหนือ

16 เจ้าจะมาต่อสู้อิสราเอลประชาชนของเรา เหมือนอย่างเมฆคลุมแผ่นดินในกาลภายหลัง เราจะนำเจ้ามาต่อสู้กับแผ่นดินของเรา เพื่อประชาชาติทั้งหลายจะรู้จักเรา โอ โลกเอ๋ย เมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาเขา อีกครั้งที่การรุกรานอิสราเอลครั้งนี้โดยรัสเซียจากทิศเหนือถูกพรรณนาว่าเกิดขึ้นใน “ในกาลภายหลัง” เนื่องจากไม่เคยมีการรุกรานเช่นนั้นมาก่อนเลยจนถึงบัดนี้เพราะว่าวันหลังๆเหล่านั้นอ้างอิงถึงเหตุการณ์ต่างๆในยุคสุดท้าย เวลาแห่งการรุกรานครั้งนี้จึงถูกตั้งให้อยู่ในวันแห่งพระเยซูคริสต์เหมือนเดิม คำถามเดียวก็คือว่ามันจะเป็นตอนกลางหรือตอนสิ้นยุคเจ็ดปี อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์เหล่านั้นซึ่งถูกพรรณนาถึงตรงนี้และในบทที่ 38 ก็ดูเหมือนไม่สอดคล้องกับเหตุการณ์สุดท้ายเหล่านั้นของยุคเจ็ดปี แต่พวกมันดูเหมือนสอดคล้องกับภาพเหตุการณ์สำหรับตอนกลางของยุคเจ็ดปี ดังนั้นการรุกรานนี้จึงน่าจะเกิดขึ้นใกล้ตอนกลางของยุคเจ็ดปี การรุกรานนี้ถูกพรรณนาว่าเป็นเหมือนเมฆก้อนหนึ่งที่ปกคลุมแผ่นดินนั้น นี่บอกเป็นนัยถึงการรุกรานหนึ่งที่ประสบความสำเร็จ ตามที่ข้อ 8 กล่าวไว้ กองบัญชาการของยักษ์ใหญ่รัสเซียอยู่ในเทือกเขาเหล่านั้นของอิสราเอล

อสค 38:17-18   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้าเป็นผู้นั้นหรือผู้ที่ในสมัยก่อนเราได้พูดถึงโดยผู้พยากรณ์ของอิสราเอลผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งในสมัยนั้นได้พยากรณ์อยู่หลายปีว่า เราจะนำเจ้ามาต่อสู้กับเขา เมื่อการรุกรานของรัสเซียเกิดขึ้นจริง พระเจ้าจะทรงเตือนใจพวกเขาด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งว่าพระองค์ได้ตรัสล่วงหน้าไว้นานแล้วถึงการรุกรานของพวกเขา

โดยผู้พยากรณ์เหล่านั้นของอิสราเอล (อาจมีการอ้างอิงตรงนี้ถึงคำพยากรณ์ของเศคาริยาห์ 12:2-3 และ 14:2-3 ด้วย) พวกเขาจึงจะกลายเป็นผู้เล่นในแผนการต่างๆที่เป็นคำพยากรณ์อันยิ่งใหญ่กว่าของพระเจ้า

18 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แต่ต่อมาในเวลานั้นเมื่อโลกจะยกมาต่อสู้กับแผ่นดินอิสราเอล ความพิโรธของเราจะพลุ่งขึ้นต่อหน้าเรา พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าอย่างชัดเจน (นั่นคือประชาชนของพระเจ้าและคนรัสเซีย) ว่าเมื่อการรุกรานของรัสเซียเกิดขึ้นต่อสู้อิสราเอล พระเจ้าจะทรงเผชิญหน้าพวกเขา – ในความเกรี้ยวกราด หลังจากการรุกรานอิสราเอลแล้ว เจ้ายักษ์ใหญ่รัสเซียจะมาเผชิญหน้ากับพระพิโรธอันเกรี้ยวกราดของพระเจ้าที่ต่อสู้พวกเขา พระพิโรธของพระเจ้าจะถูกจุดให้พลุ่งขึ้นต่อสู้ผู้รุกรานเหล่านี้

อสค 38:19-20 เพราะเราขอประกาศด้วยความหวังแค้นและด้วยความพิโรธตั้งเพลิงพลุ่งของเราว่า ในวันนั้นจะมีการสันสะเทือนใหญ่ยิ่งในแผ่นดินอิสราเอล ความร้อนรนของพระเจ้าเพื่อประชาชนของพระองค์จะถูกแสดงให้เห็นชัดเจนเมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นปกป้องพวกเขา พระเจ้าจะทรงเกรี้ยวกราดในความเดือดดาลของพระองค์ต่อสู้ผู้รุกรานชาวรัสเซียเหล่านั้น คำที่แปลเป็น การสันสะเทือน (ราวาซ) ปกติแล้วหมายถึง ‘แผ่นดินไหว’ แม้มันอาจหมายถึง ‘ความซุลมุนวุ่นวาย’ หรือ ‘การสันเทิ้ม’ ด้วยก็ตาม เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าจะทรงใช้แผ่นดินไหวใหญ่มาในอิสราเอลในวันนั้น (ดูข้อถัดไป) แต่ความคิดที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การสันสะเทือนและการสันเทิ้มในส่วนของผู้รุกรานชาวรัสเซียเหล่านั้น พวกเขาจะหวาดกลัวตัวสันเลยทีเดียว

20 ปลาที่ทะเลและนกในอากาศ และสัตว์ป่าทุ่งและบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานอยู่บนแผ่นดิน และประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่บนพื้นพิภพจะสันสะเทือนต่อหน้าเรา ภูเขาจะพังทลายลง และหน้าผาจะพัง และกำแพงทุกแห่งจะล้มลงที่ดิน สิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นแห่งอาณาจักรสัตว์จะสันสะเทือนโดยเฉพาะต่อหน้าพระพิโรธของพระเจ้า เทือกเขา เนินเขาชันและกำแพงที่พังทลายลงกล่าวชัดเจนถึงแผ่นดินไหวหนึ่ง จงระลึกว่าคนรัสเซียจะตั้งกองบัญชาการใหญ่ของตนในเทือก

เขาแห่งอิสราเอล คู ข้อ 8 ความมั่นคงปลอดภัยทางทหารของที่สูงจะถูกเตะออกไปจากภายใต้พวกเขาเมื่อพระเจ้าทรงเขย่าแผ่นดินนั้น

อสค 38:21-23 เราจะร้องถึงภูเขาทั้งหลายของเราเรียกดาบมาต่อสู้กับโลก องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ และดาบของทุกคนจะต่อสู้กับพี่น้องของเขา เห็นได้ชัดว่าในความสับสนอลหม่านและความซุลมุนวุ่นวายภายหลังแผ่นดินไหวครั้งนั้นในอิสราเอล กองกำลังที่อยู่ภายในการรวมตัวกันของรัฐเซียจะเริ่มต่อสู้กันระหว่างพวกเขาเอง ความโกลาหลและการต่อสู้ฆ่าฟันกันเองจะแพร่กระจาย

22 เราจะพิพากษาลงโทษเขาด้วยโรคระบาดและโลหิตตก เราจะให้ฝนตกอย่างน้ำไหลเขียว ทั้งลูกเห็บและไฟ และไฟกำมะถันตกใส่เขาและกองทัพของเขาและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเขา คำที่แปลเป็น พิพากษาลงโทษ (ซาฟัท) เป็นคำทางกฎหมายและมักถูกแปลเป็น ‘พิพากษา’ มันมีความหมายว่า ‘กระทำการ’ ด้วย ดังนั้นพระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะทรงกระทำการต่อสู้การรวมตัวกันของรัฐเซียด้วยภัยพิบัติต่างๆ (นั่นคือ โรคระบาด) และโลหิตตก (นั่นคือ โลหิต) นอกจากนี้ เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าจะทรงส่งพายุหิมามาต่อสู้กองกำลังรัฐเซียด้วยน้ำฝนที่ไหลเขียว ลูกเห็บก้อนโตและกำมะถัน ความหมายของคำหลังนี้ไม่ชัดเจน มันอาจหมายถึงไฟเช่นในพายุฝนฟ้าคะนองที่น่ากลัวก็ได้ มันอาจหมายถึงลาวาจากภูเขาไฟลูกหนึ่งได้เช่นกัน ไม่ว่าจะกรณีใด พระเจ้าจะทรงส่งกองกำลังอันน่ากลัวแห่งธรรมชาติมาต่อสู้เหล่าผู้รุกรานชาวรัฐเซีย นี่อาจไล่ตั้งแต่พายุฝนฟ้าคะนองที่ตกกระหน่ำไปจนถึงภูเขาไฟปะทุและภูเขาไฟระเบิดเลยก็ได้ แม้ไม่มีภูเขาไฟใดเลยที่คนรู้จักในอิสราเอล ณ ตอนนี้ นั่นก็ไม่ใช่ปัญหาสำหรับพระเจ้า นอกจากนี้ จงระลึกถึงการทำลายล้างอันเหลือเชื่อเมื่อภูเขาเซนต์เฮเลนส์ระเบิด มันระเบิดพร้อมกับพลังของระเบิดนิวเคลียร์หลายลูก ไม่ว่าพระองค์ทรงทำมันด้วยวิธีใดก็ตาม พระเจ้าก็จะทรงทำลายการรุกรานของรัฐเซียบนเทือกเขาของอิสราเอล พวกเขาจะถูกยับยั้งขณะกำลังรุดหน้า บางคนเชื่อมโยงเหตุการณ์นี้กับเหตุการณ์ของอิสยาห์ 14:25 และดาเนียล 11:45

23 ดังนั้นเราจะสำแดงความยิ่งใหญ่ของเราและชำระตัวของเราให้บริสุทธิ์ และเราจะเป็นที่รู้จักท่ามกลางสายตาของประชาชาติเป็นอันมาก แล้วเขาจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ " เมื่อพระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากบรรดาผู้ข่มเหงของพวกเขา พระองค์จะทรงเป็นที่ยิ่งใหญ่อย่างแน่นอนในสายตาของพวกเขาและประชาชาติอื่นๆด้วย แม้คนส่วนใหญ่ในอิสราเอลปัจจุบันอยู่ฝ่ายโลกและไม่ถือบัญญัติ พวกเขาจะเริ่มตระหนักว่าพระเยโฮวาห์ยังทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา เช่นเดียวกัน ประชาชาติเหล่านั้นที่เป็นคนต่างชาติของแผ่นดินโลกจะเกิดความเคารพยำเกรงพระเจ้าแห่งอิสราเอล แม้พวกเขาดูเหมือนจะลืมเรื่องนั้นอย่างรวดเร็วในการรุกรานที่จะเกิดขึ้นแห่งอารมาเกด โคนประมาณสามปีต่อมา

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 39: บทที่ 39 นำเสนอความพิเนาศเต็มรูปแบบของ โลก (นั่นคือ รัสเซีย) หลังจากที่มัน โจมตีอิสราเอลในช่วงยุคเจ็ดปีในข้อ 1-22 บทนี้ปิดท้ายด้วยนิมิตหนึ่งเกี่ยวกับการกลับสู่สภาพเดิมของอิสราเอลในยุคพันปีในข้อ 23-29

อสค 39:1-2 "เพราะฉะนั้น เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์กล่าวโทษโลก และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ โลกเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ผู้เป็นเจ้าองค์สำคัญแห่งเมเซคและทูปัล ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถูกสั่งให้พยากรณ์กล่าวโทษ โลก (นั่นคือ รัสเซีย) ในนามของพระเจ้าและประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นปฏิปักษ์กับ โลก ดู 38:1-3 สำหรับคำพรรณนาครบถ้วนเกี่ยวกับ โลก

2 เราจะให้เจ้าหันกลับ และเจ้าจะเหลือแค่หนึ่งในหกส่วน และให้เจ้าขึ้นมาจากส่วนเหนือที่สุด และให้เจ้าเข้าไปต่อสู้อยู่เขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล บริบทของบทที่ 39 เป็นความคิดต่อเนื่องมาจากบทที่ 38 รัสเซียและประชาชาติต่างๆที่เต็มใจร่วมมือกับมัน ได้รุกรานอิสราเอลแล้ว ณ ตอนกลางของยุคเจ็ดปี กระนั้น ดังที่ถูกพรรณนาไว้ใน 38:19 พระเจ้าจะทรงเข้าแทรกแซงเพื่อทำลายกองทัพของรัสเซียและเหล่าพันธมิตรของมัน การรุกรานของรัสเซียจะถูกพระเจ้าจัดวาง

คำที่แปลเป็น “เจ้าจะเหลือแค่หนึ่งในหกส่วน” (ฮอว์ชอว์) ถูกพบเพียงครั้งเดียวในพระคัมภีร์เดิม และมีความหมายไม่ชัดเจน

บรรดานักอธิบายพระคัมภีร์มีความเห็นแตกต่างกันไปโดยไล่ตั้งแต่ ‘นำเจ้า’ ไปจนถึง ‘ฟาตเจ้าด้วยภัยพิบัติหกอย่าง’ แม้มีความหมายไม่ชัดเจน เหล่าผู้แปลสมัยแรกๆก็ดูเหมือนเห็นพ้องตรงกันว่าความหมายของ ‘หนึ่งในหก’ แฝงอยู่ในคำๆนี้ เมื่อถือตามคำแปลของคณะผู้แปลของฉบับคิงเจมส์ นี่บอกเป็นนัยว่าหนึ่งในหกส่วนของกองทัพรัสเซียจะถูกเหลือไว้เมื่อพระเจ้าทรงจัดการพวกเขาเสร็จแล้ว ถึงกระนั้น พระเจ้าก็ไม่เพียงทรงอนุญาตให้พวกรัสเซียรุกรานจากทิศเหนือบนเทือกเขาของอิสราเอลเท่านั้น แต่ข้อความที่ตามมาจะแสดงให้เห็นพระประสงค์ในที่สุดของพระองค์ในการนั้นด้วย

อสค 39:3-5 แล้วเราจะตีคัมภีร์ให้หลุดจากมือซ้ายของเจ้า และเราจะให้ลูกธนูตกจากมือขวาของเจ้า อาวุธเหล่านั้นที่ถูกพรรณนาถึงมีลักษณะโบราณ พวกมันอาจเปรียบได้กับอาวุธขนาดเล็กสมัยใหม่ก็ได้ ไม่ว่ากรณีใด พระเจ้าก็ทรงบอกล่วงหน้าว่าในวันนั้นพระองค์จะทรงทำให้อาวุธยุทธโศภกรรมของกองทัพรัสเซีย ‘ถูกยิง’ ออกจากมือของพวกเขาและร่วงลงสู่พื้นดิน

4 เจ้าจะล้มลงบนภูเขาแห่งอิสราเอล ทั้งเจ้าและกองทัพทั้งสิ้นของเจ้า และชนชาติทั้งหลายที่อยู่กับเจ้า เราจะมอบเจ้าให้เป็นอาหารแก่เหยี่ยวทุกชนิดและแก่สัตว์ป่าทุ่ง กลุ่มพันธมิตรของรัสเซียจะล้มลงบนเทือกเขาของอิสราเอล นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนถึงความพ่ายแพ้อย่างราบคาบของพวกเขาที่นั่น พระเจ้าจะทรงเรียกพวกนกและพวกสัตว์กินซากศพให้มารวมตัวกันเพื่อช่วยเก็บกวาดซากศพเหล่านั้น

บางคนคิดว่านี่น่าจะเป็นศึกหนึ่งของศึกแห่งอารมาเกด โดนที่ใหญ่กว่า มีความสอดคล้องกันและความเหมือนกันหลายประการระหว่างสิ่งที่ถูกพรรณนาตรงนี้กับเหตุการณ์ของวิวรณ์ 19:17 อย่างไรก็ตาม มีข้อแตกต่างที่ชัดเจนหลายประการเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ผู้นำของกองทัพเหล่านั้นของศึกแห่งอารมาเกด โดนคือ ปฏิบัติต่อพระคริสต์ ดูเหมือนว่าไม่มีการบอกไปถึงเขา

เลยในเอเสเคียล 38-39 นอกจากนี้ คำพยากรณ์เหล่านั้นของดาเนียลก็กล่าวชัดเจนว่าปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์จะผงาดขึ้นออกมาจากทิศตะวันตกและไม่ใช่จากรัสเซียและทิศตะวันออก

นอกจากนี้ การรุกรานอิสราเอลซึ่งถูกพรรณนาในเอเสเคียล 38-39 ก็ประกอบด้วยรัสเซียและเหล่าพันธมิตรประมาณหกชาติ ดู 38:1-6 สึกแห่งอารมาเกดโคนจะเกี่ยวข้องกับประชาชาติทั้งปวง ดู เศคาริยาห์ 14:2 และวิวรณ์ 16:14-16 แม้การรุกรานของรัสเซียถูกพรรณนาว่าเกิดขึ้นบนเทือกเขาของอิสราเอล สึกแห่งอารมาเกดโคนก็ถูกพรรณนาว่าเกิดขึ้นติดกับเมกิดโดซึ่งเป็นหุบเขากว้างซึ่งทอดตัวไปทางทิศตะวันออกและจากนั้นไปทางทิศใต้เข้าไปในจอร์แดนและซาอุดีอาระเบีย ไม่มีการบอกไปถึงสิ่งเหล่านี้เลยในเอเสเคียล 38-39

ข้อสรุปจึงมีอยู่ว่าแม้มีความคล้ายคลึงกันหลายประการระหว่างการรุกรานครั้งนี้กับศึกแห่งอารมาเกดโคน พวกมันก็เป็นคนละอันและแตกต่างกัน การรุกรานของรัสเซียน่าจะเกิดขึ้นประมาณตอนกลางของยุคเจ็ดปีเมื่อเหตุการณ์อื่นๆที่สันตะเทือนแผ่นดินอิสราเอลกำลังเกิดขึ้น

5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เจ้าจะล้มลงบนพื้นทุ่ง เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว กองกำลังของชาติพันธมิตรรัสเซียจะล้มลงกลางแจ้ง ความพ่ายแพ้ของพวกเขาจะไม่อยู่ในหรืออยู่ใกล้นครหนึ่ง เช่น เยรูซาเล็ม เป็นต้น ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า เหล่าชาติพันธมิตรรัสเซียจะล้มลงในวันนั้น

อสค 39:6-8 เราจะส่งเพลิงมาเหนือมาโกก และท่ามกลางผู้ที่อาศัยอยู่อย่างไร้กังวลตามเกาะต่างๆ และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ กองกำลังติดอาวุธของรัสเซียและเหล่าพันธมิตรของมันจะไม่เพียงถูกทำลายในอิสราเอลเท่านั้น แต่ละแวกบ้านของพวกเขาจะถูกทำลายโดยไฟด้วย อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าจะทรงเข้าแทรกแซงโดยตรงและส่งไฟจากสวรรค์มาต่อสู่ประชาชาติมักกบฏเหล่านี้ หรืออาจเป็นไปได้ว่าไฟที่วุ่นนี้เป็นคำพูดเปรียบเทียบเพื่อพรรณนาถึงอาวุธสงครามสมัยใหม่ เช่น ระเบิด ซึ่งเป็นแบบดั้งเดิมหรือระเบิดนิวเคลียร์ ประเทศอิสราเอลปัจจุบันครอบครองอาวุธนิวเคลียร์ต่างๆอย่างแน่นนอนและในเวลาแห่งวิกฤติ

รุนแรงนี้อาจปล่อยพวกมันมาต่อสู้แผ่นดินเกิดของเหล่าศัตรูของพวกเขา อย่างไรก็ตาม บริบทที่ใหญ่กว่าก็กล่าวชัดเจนว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้นำการพิพากษามาต่อสู้เหล่าศัตรูของอิสราเอล ไม่ว่ากรณีใด รัสเซียและเหล่าพันธมิตรของมันจะทนทุกข์โดยที่นครต่างๆของพวกเขาถูกทำลายที่บ้าน ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าจะทรงสอนพวกเขาจนเข็ดหลาบเพื่อที่จะเกรงกลัวพระองค์ พวกเขาจะเริ่มตระหนักอย่างเข็ดหลาบว่าพระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเป็นองค์มหิทฤทธิ

7 และเราจะกระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นที่รู้จักในท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา เราจะไม่ยอมให้อิสราเอลทำให้นามบริสุทธิ์ของเราหมองอีกต่อไป และประชาชาติจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์ในอิสราเอล การทำลายล้างการรุกรานของรัสเซียที่ต่อสู้อิสราเอล โดยพระเจ้าจะทำให้อิสราเอลรู้ดีว่าพระเยโฮวาห์ยังทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา อยู่เหมือนเดิม ฤทธิเดชของพระองค์และการทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นยังปรากฏชัดเจนอยู่เหมือนเดิม อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้รัสเซีย (และเหล่าพันธมิตร) รุกรานอิสราเอล ณ ตอนกลางของยุคเจ็ดปีเพื่อที่จะดึงความสนใจของอิสราเอล เมื่อพระองค์ทรงเข้าแทรกแซงอย่างชัดเจนเพื่อพวกเขา (เหมือนที่พระองค์ทรงกระทำในอียิปต์เมื่อหลายพันปีก่อนหน้านี้) อิสราเอลก็จะตระหนักว่าพระเยโฮวาห์แห่งสมัยโบราณยังทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาอยู่เหมือนเดิม เราควรหมายเหตุไว้ว่าพวกยิวส่วนใหญ่ (ทั้งในประเทศอิสราเอลและในการกระจัดกระจายไปยังที่ต่างๆ) อยู่ฝ่ายโลกและไม่ถือบัญญัติ พวกเขาอาจปฏิบัติตามประเพณีต่างๆของชาติยิวอย่างหลวมๆ แต่แทบไม่เคารพยำเกรงพระเจ้าของอับราฮัม อิสอัคหรือยาโคบเลย อย่างไรก็ตาม การเข้าแทรกแซงที่ชัดเจนโดยพระเจ้าเพื่อต่อสู้วิกฤติใหญ่ที่เกิดขึ้นกับประเทศอิสราเอลจะยกชูพระนามบริสุทธิ์ของพระเจ้าท่ามกลางคนอิสราเอลส่วนใหญ่ นอกจากนี้แล้ว ประชาชาติต่างๆที่ไม่นับถือพระเจ้าอย่างรัสเซียก็จะได้รับบทเรียนอันเจ็บปวดที่จะเกรงกลัวพระเจ้าแห่งอิสราเอล

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า คุณเกิด มาแล้ว และจะเป็นอย่างนั้น คือวันนั้นซึ่งเราได้ลั่นวาจาไว้ การช่วยอิสราเอลโดยพระเจ้าซึ่งถูกบอกล่วงหน้าไว้แล้วจะเกิดขึ้นและถูกทำให้สำเร็จจริงในวันนั้น มันอาจมีส่วนสำคัญในการหันอิสราเอลกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขาและพระเมสสิยาห์ของพระองค์ นั่นคือพระเยซูคริสต์ วันแห่งการกลับใจเชื่อพระคริสต์ของอิสราเอลถูก

บอกล่วงหน้าไว้นานแล้ว เห็นได้ชัดว่าการที่พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากการรุกรานของ
รัสเซียจะเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาหนึ่งซึ่งช่วยหันอิสราเอลกลับมาหาพระเจ้าของพวกเขา

อสค 39:9-10 แล้วบรรดาคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในบรรดาหัวเมืองอิสราเอลจะ
ออกไป และจะเอาไฟสุมเครื่องอาวุธเผาเสียคือโล่และดั่ง คันธนูและลูกธนู หอกยาวและหอกซัด
และเขาจะเอาไฟสุมเป็นเวลาเจ็ดปี ในควันหลงแห่งความพินาศของการรุกรานโดยรัสเซีย
บรรดาผู้อยู่อาศัยแห่งนครต่างๆของยิวที่อยู่ใกล้สถานที่ทำศึกเหล่านั้นจะเผาอาวุธสงครามเหล่า
นั้นซึ่งถูกทำหล่นไว้ ที่ถูกพรรณนาในข้อความนี้คือ อาวุธโบราณต่างๆ เช่น โล่ คันธนู และลูก
ธนู ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะเป็นคำพูดเปรียบเปรยที่พรรณนาถึงอาวุธเหล่านั้นที่เอเสเกียลคุ้นเคย
อย่างไรก็ตาม พวกมันน่าจะเป็นอาวุธสมัยใหม่ต่างๆ เช่น ปืนไรเฟิลคาลิซนิคอฟและไม้บ่นอาวุธ
ของรัสเซียสมัยใหม่อื่นๆ ปริมาณของอาวุธที่ถูกทำหล่นไว้จะมากจนถึงขนาดที่ว่าพื้น (หรือเชื้อ
เพลิง) ที่ได้มาจากพวกมันจะอยู่ได้นานเจ็ดปี

10 เพราะฉะนั้น เขาไม่จำเป็นจะต้องเอาพื้นมาจากทุ่งนาหรือตัดพื้นมาจากป่า เพราะเขา
จะก่อไฟด้วยเครื่องอาวุธ และเขาทั้งหลายจะแย่งชิงผู้ที่แย่งชิงเขา และจะปล้นผู้ที่ปล้นเขา องค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ พื้น (หรือเชื้อเพลิง) สำรองปริมาณมหาศาลขนาดนั้นจะมี
ให้จนจะไม่มีการตัดไม้จากป่าที่อยู่ใกล้เคียงเลยเป็นเวลาเจ็ดปี นอกจากนี้ พวกยิวที่อาศัยอยู่ใกล้
ภูมิภาคนั้นที่ถูกรัสเซียรุกรานจะปล้นริบข้าวของเหล่านั้นที่คนรัสเซียทำหล่นไว้ในความตื่น
ตระหนก

อสค 39:11-12 ต่อมาในวันนั้น เราจะให้โลกมีสุสานอยู่ในอิสราเอล คือหุบเขาของ
คนเดินผ่านไปมา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของทะเล มันจะปิดจมูกของคนเดินผ่านไปมา เพราะ
ว่าโลกและหมู่นิกรทั้งสิ้นของท่านจะถูกฝังไว้ที่นั่น เขาจะเรียกกันว่า หุบเขาฮาโมนโลก

แม้ทรงทำลายกองทัพของเหล่าชาติพันธมิตรรัสเซียไปแล้ว พระเจ้าก็จะทรงจัดหาสถานที่
สำหรับฝังศพของพวกเขา – หุบเขาของคนเดินผ่านไปมา ทำเลที่ตั้งของหุบเขานี้คือ “อยู่ทางทิศ
ตะวันออกของทะเล” มีแหล่งน้ำสามแห่งในและรอบๆอิสราเอลที่ถูกเรียกว่าทะเลนั้น: ทะเล

เมดิเตอร์เรเนียน, ทะเลกาลิลีและทะเลตาย ไม่ชัดเจนว่านี่หมายถึงทะเลไหน เพราะว่าเทือกเขาของอิสราเอลถูกพรรณนาซ้ำๆว่าเป็นพื้นที่แห่งการรุกรานของรัสเซีย มันจึงอาจเป็นไปได้ว่าที่ราบสูงโกลานถูกหมายถึงซึ่งเป็นที่ๆภูเขาเซอร์โมนและที่ราบสูงอื่นๆตั้งอยู่ นอกจากนี้ ข้อ 18 ก็กล่าวถึงพื้นที่นี้ว่ารวมถึงบาชานด้วยซึ่งรวมพื้นที่โกลานในปัจจุบันเข้าไว้ด้วย โกลานอยู่ทางทิศตะวันออกของทะเลกาลิลีและเคยเป็นพื้นที่แห่งเส้นทางการค้าสายสำคัญๆแห่งสมัยโบราณ มีหุบเขาเล็กๆหลายแห่งภายในเขตแดนของที่ราบสูงโกลานนี้ นี่อาจเป็นที่ๆกองกำลังพันธมิตรของรัสเซียถูกทำให้พ่ายแพ้และถูกฝัง

ศพทหารที่นอนตายเกลื่อนกลาดบนพื้นดินจะปิดจมูกของคนเหล่านั้นที่เดินผ่านไปมาจริงๆและกลิ่นเหม็นของคนตายจะคลั่งคลุ้งไปทั่ว ที่นั่นเหล่าทหารของรัสเซียที่ล้มตายจะถูกฝังไว้พร้อมกับเหล่าพันธมิตรของพวกเขา ชื่อ ฮาโมน โกก มีความหมายตรงตัวว่า ผุ่ของของโกกในหุบเขาแห่งหนึ่งในบริเวณที่ราบสูงโกลาน เหล่าทหารของรัสเซียจะถูกฝังไว้

12 วงศ์วานอิสราเอลจะฝังเขาทั้งหลายอยู่ถึงเจ็ดเดือน เพื่อจะทำให้แผ่นดินนั้นสะอาด ซากศพของกองทัพพันธมิตรของรัสเซียจะมีจำนวนมากเสียคนอิสราเอลต้องใช้เวลาถึงเจ็ดเดือนเพื่อที่จะฝังศพคนเหล่านั้น มันจะต้องใช้เวลานานขนาดนั้นเลยเพื่อที่จะทำให้แผ่นดินนั้นสะอาด

อสค 39:13-14 **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดินจะฝังเขาทั้งหลาย ในวันนั้นเมื่อเราสำแดงสง่าราศีของเรา ประชาชนนั้นจะได้รับเกียรติเพราะการฝังศพนั้น ประชากรของภูมิภาคนั้นที่อยู่ใกล้กับคนรัสเซียที่ล้มตายจะมีส่วนในการฝังศพคนเหล่านั้น นอกจากนี้ ความเมตตาของพวกเขาในการฝังศพคนเหล่านั้นจะสร้างชื่อเสียงให้แก่พวกเขาในเรื่องการปฏิบัติอย่างมีมนุษยธรรมของพวกเขาและความเหมาะสมในการจัดการกับศพของเหล่าศัตรูของพวกเขา ในการทำเช่นนั้น สง่าราศีจะถูกถวายแด่พระเจ้า**

14 เขาทั้งหลายจะตั้งคนให้เดินผ่านไปมาในแผ่นดินเรื่อยไปให้ฝังศพคนเหล่านั้นที่เหลืออยู่บนพื้นแผ่นดิน เพื่อจะทำให้แผ่นดินให้สะอาด เขาจะออกตรวจค้นเมื่อสิ้นเจ็ดเดือนแล้ว รัฐบาลอิสราเอลจะว่าจ้างผู้คนเพื่อที่จะออกไปทั่วประชาชาตินั้นทั้งสิ้น โดยเที่ยวหาศพของผู้ใดก็ตามที่

หลงเหลืออยู่หลังจากการรุกรานของรัสเซีย นั่นจะเกิดขึ้นหลังจากการฝังศพนานเจ็ดเดือนแรก
นั้นสิ้นสุดลงแล้ว เห็นได้ชัดว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือจากเหล่าผู้ช่วยต่างด้าว (พวกคนที่
ผ่านไปมา)

อสค 39:15-16   เมื่อคนเหล่านั้นผ่านไปมาในแผ่นดิน ถ้าใครเห็นกระดูกคนเข้า เขา
จะเอาเครื่องหมายปักไว้ข้างกระดูกนั้น จนกว่าคนฝังจะมาฝังเขาไว้ในหุบเขาฮาโมนโกก เมื่อคน
งานต่างด้าวเหล่านั้น (นั่นคือ คนที่ผ่านไปมา) พบกระดูกชิ้นหนึ่งซึ่งยังไม่ถูกฝัง ณ ที่ใดก็ตามใน
ประเทศอิสราเอล พวกเขาก็จะตั้งเครื่องหมายบอกไว้ข้างๆมันจนกว่าทีมฝังศพของรัฐบาลมาเก็บ
กระดูกนั้นไปและฝังมันในหุบเขาฮาโมนโกก ในการทำเช่นนั้น คนอิสราเอลจะได้รับชื่อเสียงดี
ในเรื่องความเมตตาอันมีมนุษยธรรมของพวกเขา

16 หัวเมืองหนึ่งชื่อ ฮาโมนาห์ ก็อยู่ที่นั่นด้วย เขาจะทำให้แผ่นดินสะอาดดังนี้แหละ ชื่อ
ฮาโมนาห์ มีความหมายตรงตัวว่า ‘หมูนีกร’ (มวลชนมหาศาล) สุสานของคนรัสเซียที่ตายและ
ถูกฝังจะประกอบด้วยมวลชนเหล่านั้น เมืองเล็กๆที่อยู่ใกล้เคียงจะถูกเปลี่ยนชื่อของมันเป็นฮาโม
นาห์

อสค 39:17-20   เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จง
พูดกับนกทุกชนิดและพูดกับเหล่าสัตว์ป่าทุ่งว่า ‘จงชุมนุมและมาเถิด รวมกันมาจากทุกด้านมายัง
การเลี้ยงสัตว์การบูชา ซึ่งเราถวายเพื่อเจ้า เป็นการเลี้ยงสัตว์การบูชาใหญ่บนภูเขาทั้งหลายแห่ง
อิสราเอล และเจ้าจะรับประทานเนื้อและดื่มโลหิต เอเสเกียลถูกพระเจ้าสั่งให้เรียกฝูงนกและสัตว์
กินซากแห่งแผ่นดินนั้นให้มากินซากศพหลังจากการทำลายกองทัพพันธมิตรของรัสเซียไปแล้ว
พระเจ้าจะทรงจัดเตรียม ‘การเลี้ยงสัตว์การบูชา’ ใหญ่ให้พวกมันรับประทาน อีกครั้งที่มีความ
คล้ายคลึงกันหลายประการกับศึกแห่งอารมาเกดโดนและวิวรณ์ 19:17 อย่างไรก็ตาม พวกมันก็
เป็นคนละเหตุการณ์กัน ดู ความเห็นเหล่านั้นสำหรับ 39:3-5

18 เจ้าจะรับประทานเนื้อของผู้แก่ล้า และดื่มโลหิตของเจ้านายแห่งพิภพ ของแกะผู้
ของลูกแกะ และของแพะกับของวัวผู้ ทั้งสิ้นนี้เป็นสัตว์อ้วนพีแห่งเมืองบาซาน เหล่านกแร้ง นก

อินทรี อีกา หมาใน หมีและนกและสัตว์กินซากชนิดอื่นๆที่ปวงจะพากันมารุมทิ้งศพของเหล่า พันธมิตรของรัสเซียที่ล้มตายเหล่านี้ จึงสังเกตการเอ่ยถึงบาชานซึ่งช่วยสนับสนุนทรศนะที่ว่า สถานที่ๆมีคนตายเยอะเหล่านี้อยู่ในบริเวณที่ราบสูงโกลาน โกลานในปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของ ภูมิภาคสมัยโบราณที่มีชื่อว่าบาชาน

19 และเจ้าจะรับประทานไขมันจนเจ้าอิมหนา และดื่มโลหิตจนเจ้าจะเมา ณ การเลี้ยง สักการบูชาซึ่งเราได้ถวายเพื่อเจ้า บรรดาสัตว์กินซากและกินเนื้อแห่งภูมิภาคนั้นจะกินเลี้ยงบน ศพคนตายเหล่านั้นจนกว่าพวกมันจะอิม

20 และเจ้าจะอิมหนาที่สำรับของเราด้วยเนื้อม้าและผู้ขับขี่ ทั้งเนื้อของผู้แก่ล้า และ ของนักรบทุกชนิด' องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ บรรดาสัตว์กินซากศพจะไม่เพียง อิมศพทหารเท่านั้น แต่จะอิมศพม้าด้วย ซึ่งบ่งบอกว่าอย่างน้อยบางส่วนของกลุ่มพันธมิตรรัสเซีย นั้นรุกรานโดยขี่ม้า ดู ความเห็นต่างๆสำหรับ 38:14-16 เกี่ยวกับพวกม้าในวันนั้น

อสค 39:21-22 และเราจะตั้งสง่าราศีของเราไว้ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย และ ประชาชาติทั้งสิ้นจะเห็นการพิพากษาลงโทษของเราซึ่งเราได้กระทำ และเห็นมือของเราซึ่งเรา วางไว้บนเขาทั้งหลาย ข้อความที่ค่อยๆเผยให้เห็นนี้กล่าวชัดเจนว่าพระเจ้าจะทรงเป็นผู้ที่เข้า แทรกแซงโดยตรงเพื่อพิชิตการรุกรานของรัสเซียในอิสราเอล ในการทำเช่นนั้น โลกต่างชาติจะ ดูออกว่าพระเจ้าทรงทำเช่นนั้นเพื่อปกป้องประชาชนของพระองค์ ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าจะ ทรงได้รับสง่าราศีท่ามกลางกระทั้งบรรดาประชาชาติ คำที่แปลเป็น ประชาชาติทั้งหลาย (โกยิม) จนทุกวันนี้เป็นคำฮีบรูที่หมายถึงคนต่างชาติ

22 ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป วงศ์วานอิสราเอลจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ เขาทั้งหลาย บางทีที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือว่า อิสราเอลจะมองออกว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าได้ทรงเข้า แทรกแซงเพื่อพวกเขาเหมือนที่พระองค์ทรงกระทำในสมัยโบราณ คำว่า “วงศ์วานอิสราเอล” บอกเป็นนัยมากกว่าแค่ประเทศอิสราเอล แต่หมายถึงพวกยิวที่กระจัดกระจายไปทั่วโลก ชาวยิว ทั่วโลกจะตระหนักว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้ายังทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาเหมือนเดิมและได้ทรง

เข้าแทรกแซงเพื่ออิสราเอลแล้ว ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป – เรื่อยไปจนเข้าในยุคพันปี – อิสราเอลจะทราบว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขา นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าการเข้าแทรกแซงของพระเจ้าเพื่อต่อสู้กลุ่มพันธมิตรของรัสเซียเป็นตัวอย่างสำคัญอย่างหนึ่งเพื่อที่อิสราเอลจะกลับมาสู่พระเจ้าของพวกเขาและพระคริสต์ แน่ทีเดียว ทุกสิ่งต่างร่วมมือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับการทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์

อสค 39:23-24 และประชาชาติทั้งหลายจะทราบว่า วงศ์วานอิสราเอลได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยเพราะเหตุความชั่วช้าของเขา เพราะเขาได้ละเมิดต่อเรา ดังนั้นเราจึงซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา และมอบเขาไว้ในมือพวกศัตรูของเขา เขาจึงล้มลงด้วยดาบลิ้นทุกคน ขณะที่พระเจ้าทรงกระทำกิจเพื่อช่วยอิสราเอลให้พ้นในวันท้ายๆเหล่านั้น แม้แต่โลกคนต่างชาติก็จะตระหนักว่าการกระจัดกระจายไปของพวกยิวเป็นเพราะความบาปของอิสราเอลที่กระทำต่อพระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงซ่อนพระพักตร์แห่งพระพรเต็มเปี่ยมของพระองค์เสียจากพวกเขาเป็นเวลาหลายศตวรรษ อย่างไรก็ตาม ในวันสุดท้ายเหล่านั้น ความโปรดปรานของพระองค์จะกลับมาสู่เผ่าพันธุ์ยิวอีกครั้งและพระเจ้าจะทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาในความจริงและในการกระทำ

24 เราได้กระทำต่อความโสโครกและการละเมิดของเขาทั้งหลาย และเราซ่อนหน้าของเราเสียจากเขาทั้งหลาย เกรงว่าจะเกิดคำถามใดๆ พระเจ้าจึงตรัสชัดเจนว่า มันคือความโสโครกแห่งความบาปของพวกเขาที่ยั่วพระเจ้าให้ตีสอนอิสราเอลตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา เพราะความบาปอันโจ่งแจ้งของประชาชนของพระองค์ พระเจ้าจึงทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์เสียจากพวกเขา (นั่นคือ พระองค์ทรงหันหลังให้พวกเขา) แต่ทั้งหมดนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปในช่วงวันแห่งพระเยโฮวาห์

อสค 39:25-26 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า บัดนี้เราจะให้ยาโคบกลับสู่สภาพเดิม และจะมีความกรุณาต่อวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น และเราจะหวังแนบนามบริสุทธิ์ของเรา มันจะเป็นเวลาไม่นานเลยหลังจากการฟ่ายแพ้ของกลุ่มพันธมิตรรัสเซียที่พระเจ้า

จะทรงทำให้อิสราเอลที่กระจัดกระจายไปนั้นกลับมาอยู่ในแผ่นดินของพวกเขา ในวันนั้น พระองค์จะทรงมีความเมตตาต่อวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น นี่บอกเป็นนัยว่าไม่ใช่แค่ยุคชาติที่กระจัดกระจายไปเท่านั้นแต่อาณาจักรฝ่ายเหนือที่กระจัดกระจายไปด้วยจะถูกพากลับมาอยู่ในแผ่นดินของพวกเขา ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าจะทรงรื้อนรนเพื่อพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ นั่นคือ โดยการทำให้พระวาระของพระองค์สำเร็จ พระเจ้าจะทรงสำแดงพระองค์เองว่าชอบธรรมและบริสุทธิ์ พระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้พระสัญญาต่างๆ ของพระองค์สำเร็จ พระเจ้าไม่ทรงกลับคำของพระองค์ พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่าจะตีสอนอิสราเอลเพราะความบาปของพวกเขา พระองค์ก็ทรงกระทำตามนั้น แต่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้นานแล้วว่าพวกเขาจะกลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาสักวันหนึ่ง พระองค์ก็จะทรงกระทำตามนั้น ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าจะทรงรื้อนรนที่จะปกป้องชื่อเสียงบริสุทธิ์ของพระองค์

26 เมื่อเขาทั้งหลายมาอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดิน โดยไม่มีผู้ใดกระทำให้เขาหวาดกลัว เขาทั้งหลายจะทนรับความอับอายขายหน้าของเขา ทั้งการละเมิดซึ่งเขาทั้งหลายได้เคยประพฤติต่อเรา พระสัญญาเรื่องที่จะให้ประชาชาติอิสราเอลที่กระจัดกระจายไปนั้นกลับมาเป็นจริงหลังจากที่พวกเขาได้แบกรับความอับอายเพราะความบาปของตนแล้ว พวกเขาทำเช่นนั้นมาตลอดยี่สิบหกศตวรรษแห่งการกระจัดกระจายไปของพวกเขา แต่วันนั้นจะมานั้นเมื่ออิสราเอลจะอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดินของพวกเขาและจะไม่มีผู้ใดทำให้พวกเขากลัว เห็นได้ชัดว่าวันนั้นยังมาไม่ถึง

อสค 39:27-29   **เมื่อเราได้นำเขากลับมาจากชนชาติทั้งหลาย และรวบรวมเขามาจากแผ่นดินศัตรูของเขา และเมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเขาทั้งหลายท่ามกลางสายตาของประชาชาติเป็นอันมาก วันนั้นจะมานั้นเมื่อพระเจ้าจะทรงรวบรวมอิสราเอลที่กระจัดกระจายไปนั้นมาจากประชาชาติต่างๆ ของแผ่นดินโลก กระทั่งจากประชาชาติเหล่านั้นที่เป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงถูกยกกว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ (นั่นคือ ถูกแยกตั้งไว้ต่างหากหรือถูกทำให้บริสุทธิ์) ในสายตาของประชาชนของพระองค์เอง ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงถูกถือว่าบริสุทธิ์โดยประชาชาติมากมายด้วย พระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ พระองค์จะ**

ทรงช่วยให้ฟื้น นำกลับคืนมาและปกป้องอิสราเอลในแผ่นดินของพวกเขา ในศตวรรษที่ยี่สิบซึ่งนำไปสู่ศตวรรษที่ยี่สิบเอ็ด การสำเร็จจริงบางส่วนของคำพยากรณ์นี้ก็เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาแล้ว อิสราเอลบางส่วนได้ถูกพากลกลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาและได้รับความช่วยเหลือบางส่วนโดยพระเจ้า แต่การสำเร็จจริงโดยสมบูรณ์นั้นยังมาไม่ถึง

28 แล้วเขาจะทราบว่าเป็นพระเยซูฮิวาห์พระเจ้าของเขา เพราะเราได้ส่งให้เขาถูกกวาดไปเป็นเชลยอยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ แล้วก็รวบรวมเขาเข้ามาในแผ่นดินของเขาทั้งหลาย เราจะไม่ปล่อยให้สักคนหนึ่งของพวกเขาเหลืออยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติอีกเลย วันนั้นจะมาแน่เมื่อพวกยิวในปัจจุบันจะทราบว่าพระเยซูฮิวาห์แห่งสมัยโบราณยังทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาอยู่เหมือนเดิม แม้พวกยิวส่วนใหญ่จนทุกวันนี้ไม่ได้ยึดถือคำสอนเดิมและ ‘เครื่องศาสนา’ อย่างแน่นอน วันนั้นก็มาแน่เมื่อพวกเขาจะทราบว่าพระเยซูฮิวาห์พระเจ้าได้ทรงเข้าแทรกแซงเพื่อพวกเขาและยังทรงเป็นพระเจ้าของพวกเขาอยู่เหมือนเดิม นั้นจะเริ่มขึ้นด้วยความพ่ายแพ้ของกลุ่มพันธมิตรรัสเซียในอิสราเอล จากนั้นก็เบ่งบานเต็มที่เมื่อพระเจ้าทรงพาพวกเขากลับคืนสู่แผ่นดินของพวกเขาโดยสมบูรณ์ วันนั้นจะมาแน่เมื่อการกลับมาของพวกยิวสู่แผ่นดินของพวกเขาจะเสร็จสมบูรณ์ จะไม่มีผู้ใดถูกทิ้งไว้ท่ามกลางประชาชาติคนต่างชาติเหล่านั้นของโลกเลย

29 และเราจะไม่ซ่อนหน้าของเราไว้จากเขาทั้งหลายอีกเลย เมื่อเราทิวัญญาของเราเหนือวงศ์วานอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ" วันนั้นจะมาแน่ (เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา) เมื่อพระเจ้าจะไม่ซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากอิสราเอลอีกเลย ในวันนั้นพระองค์จะทรงเทพระวิญญาของพระองค์ลงมาบนพวกเขา ดู โยเอล 2:28 และเศคาริยาห์ 12:10 เราควรหมายเหตุไว้ว่าการเทพระวิญญาของพระเจ้าลงมาบนอิสราเอลนั้นไม่เกี่ยวข้องอะไรเลยกับวิธีปฏิบัติต่างๆของพวกคาริสมาติกหรือพวกฟื้นฟูศาสน์ ตรงกันข้ามนี้หมายถึงการเต็มล้นด้วยพระพรต่างๆบนประชาชนของพระเจ้า เหมือนกับที่คริสตจักรคนต่างชาติได้ประสบการสถิตอยู่ภายในและการรับใช้ต่างๆที่เต็มเปี่ยมและขยายออกของพระวิญญาบริสุทธิ์ในช่วงยุคคริสตจักร อิสราเอลก็จะเป็นเช่นนั้นด้วยในวันแห่งพระเยซูฮิวาห์ที่จะมานั้น

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 40: ตั้งแต่ต้นบทที่ 40 ไปจนจบหนังสือเล่มนี้ มีคำพรรณนาเกี่ยวกับพระวิหารยุคพันปีและเยรูซาเล็มยุคพันปี Matthew Henry เขียนไว้ว่าเนื้อหาส่วนนี้ “ถูกมองว่าเป็นหนึ่งในเนื้อหาส่วนที่เข้าใจยากที่สุดในพระคัมภีร์ทั้งเล่มของพระเจ้า เมื่อเรารู้สึกสิ้นหวังที่จะพอใจกับความยุ่งยากใดก็ตามที่เราประสบ ให้เราถวายสาธุการแก่พระเจ้าที่ความรอดของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับมัน” อย่างไรก็ตาม ความเข้าใจพระคัมภีร์ซึ่งถือพระคัมภีร์ก่อนยุคพันปีและแบ่งตามยุคสมัยก็ช่วยได้เยอะในการมองเนื้อหาส่วนนี้อย่างชัดเจน

อสค 40:1-2 เมื่อปีที่สิบห้าที่เราได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น ในต้นปีเมื่อวันที่สิบของเดือน ในปีที่สิบสี่หลังจากที่เขาชนะกรุงนั้น ในวันนั้นที่เดียวพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มาอยู่เหนือข้าพเจ้าและทรงนำข้าพเจ้ามา วันแห่งคำพยากรณ์นี้ถูกหมายเหตุว่าเป็นยี่สิบห้าปีหลังจากการตกเป็นเชลย เยโคเนียห์ถูกจับเป็นเชลยในประมาณปี 597 ก่อน ค.ศ. ดังนั้นเวลานั้นจึงเป็นประมาณปี 572 ก่อน ค.ศ. เช่นเดียวกัน สิบสี่ปีหลังจากเยรูซาเล็มล่มสลาย (586 ก่อน ค.ศ.) จะทำให้วันที่นั้นอยู่ในปี 572 ก่อน ค.ศ. ณ เวลานั้น (วันที่สิบของปีใหม่ อาจเป็นเดือนนิसानหรือเมษายน) พระเจ้าตรัสแก่เอเสเคียล ณ เวลาที่เจาะจงนั้น พระเจ้าทรงพาเอเสเคียล (แม้ในนิมิตหนึ่งก็ตาม) ไปยังแผ่นดินอิสราเอล

2 ในนิมิตแห่งพระเจ้าพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงแผ่นดินอิสราเอล และพระองค์ทรงวางข้าพเจ้าไว้บนภูเขาสูงมาก ซึ่งตรงนั้นทางทิศใต้มีสิ่งก่อสร้างเหมือนเมืองหนึ่ง เอเสเคียลถูกพาตัวผ่านทางนิมิตหนึ่งไปยังแผ่นดินอิสราเอล ขอดูเขานั้นอาจเป็นโมริยาห์ซึ่งเป็นสถานที่สูงที่สุดในเยรูซาเล็ม นครเยรูซาเล็มแห่งสมัยโบราณจึงแผ่ออกจากโมริยาห์ไปยังทิศใต้

อสค 40:3-4 เมื่อพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามา ณ ที่นั้น ดูเถิด มีชายคนหนึ่งปรากฏการณ์ของเขาคล้ายทองคำ มีเชือกป่านเส้นหนึ่งและไม่มัดอันหนึ่งอยู่ในมือ และท่านยืนอยู่ที่หอประตู หลังจากถูกพาตัวมายังเยรูซาเล็มในนิมิตหนึ่งแล้ว พระเจ้าก็ทรงนำผู้พยากรณ์ท่านนี้มาอยู่ต่อหน้าชายคนหนึ่งซึ่งเห็นได้ชัดว่าเป็นชายเหนือธรรมชาติคนหนึ่ง นักอธิบายพระ

คัมภีร์สมัยโบราณบางท่านเชื่อว่าชายคนนี้อาจไม่ใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ในรูปลักษณะก่อนเสด็จมารับสภาพมนุษย์ – Christophany (คริสโตฟานี) พระองค์ทรงถูกพรรณนามามีรูปลักษณะของทองสัมฤทธิ์ นั่นคือ สุกใสในสง่าราศี ชายผู้นี้ถือเชือกป่านเส้นหนึ่งและไม้วัดอันหนึ่งอยู่ในมือของเขา ที่ถูกพรรณานี้คือเครื่องมือของเหล่านักสำรวจที่ดินสมัยโบราณ เชือกเส้นหนึ่งถูกใช้เพื่อตีเส้นรอบที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ไม้วัดเทียบได้กับไม้หลายขนาดใหญ่ – เพื่อวัดความยาว

4 และชายผู้นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมองดูด้วยตาเองเถิด และจงฟังด้วยหูของเจ้า และจงเอาใจใส่กับสิ่งทั้งสิ้นที่เราจะสำแดงให้แก่เจ้า เพราะว่าที่นำเจ้ามาที่นี่ก็เพื่อจะสำแดงให้แก่เจ้า สิ่งทั้งสิ้นที่เจ้าเห็นนั้น จงประกาศแก่วงศ์วานอิสราเอล" ชายผู้นั้นในนิมิตนั้นจึงสั่งเอเสเคียล (นั่นคือ บุตรแห่งมนุษย์) ให้ตั้งใจฟังและดูให้ดีต่อสิ่งที่กำลังจะถูกแสดงให้เห็น เอเสเคียลจะต้องไปบอกต่อแก่วงศ์วานอิสราเอล (ซึ่งเป็นเชลยอยู่ในบาบิโลเนีย) ถึงสิ่งที่ถูกเปิดเผยแก่เขาที่นั่น

อสค 40:5-6 และดูเถิด มีกำแพงล้อมอยู่รอบบริเวณนอกของพระนิเวศ และในมือของชายผู้นั้นมีไม้วัดยาวหกศอก แต่ละศอกยาวเท่ากับศอกคืบ ดังนั้นท่านจึงวัดความหนาของกำแพงได้หนึ่งไม้วัด และความสูงได้หนึ่งไม้วัด ขนาดของกำแพงหนึ่งกำลังจะถูกสำรวจ พระนิเวศนั้นจะเป็นพระวิหารหนึ่งที่ถูกสร้างใหม่ ดังที่บริบทจะค่อยๆเผยให้เห็น พระวิหารที่ถูกสร้างใหม่นี้จะเป็นพระวิหารยุคพันปี ไม้วัดของเขาถูกพรรณนาว่ายาวหกศอกคืบ ศอกหนึ่งเท่ากับยาวประมาณ 1.5 ฟุตและคืบหนึ่งเท่ากับอีกหกหรือแปดนิ้ว อันที่จริงไม้วัดของเขาก็ยาวประมาณสิบฟุต กำแพงนั้นถูกวัดขนาดและพบว่าสูงประมาณสิบฟุตและกว้างสิบฟุต เห็นได้ชัดว่านี่เป็นกำแพงแบ่งเขตของพระวิหารยุคพันปี โครงสร้างของมันจะมั่นคง ใหญ่โตและน่าประทับใจจริงๆ

6 แล้วท่านเข้าไปตามหอคูซึ่งหันหน้าไปทิศตะวันออกขึ้นไปตามบันได และวัดธรณีหอคูประตูได้สักหนึ่งไม้วัดและอีกธรณีหนึ่งได้สักหนึ่งไม้วัด ชายผู้นั้นที่ถือ ไม้วัดจึงมายังประตูบานหนึ่งซึ่งเปิดไปยังทิศตะวันออก หลังประตูบานนั้นคือ ทางบันไดซึ่งเห็นได้ชัดว่านำขึ้นไปยัง

ลานชั้นนอกของบริเวณพระวิหาร เอเสเคียล 40:26 เปิดเผยว่ามีชั้นบันไดเจ็ดชั้นในทางบันไดนั้น เห็นได้ชัดว่ามีธรณีประตูและทางประตูหนึ่งทั้งที่ส่วนบนสุดและส่วนล่างสุดของบันไดนั้นและความกว้างของทั้งคู่คือประมาณสิบฟุตตามขวาง

อสค 40:7-10   **และห้องยามยาวหนึ่งไม้วัด และกว้างหนึ่งไม้วัด และที่ว่าง**

ระหว่างห้องยามเหล่านั้นยาวห้าศอก และธรณีหอประตูที่อยู่ริมมุขที่หอประตูตอนปลายชั้นในได้หนึ่งไม้วัด ที่อยู่ติดกันกับประตูด้านตะวันออกนี้และบนด้านในของกำแพงนั้นเห็นได้ชัดว่ามีห้องหลายห้องซึ่งจะมีขนาดสิบตารางฟุต แต่ละห้องเหล่านี้ถูกแยกออกจากกันโดยห้าศอก (นั่นคือ 7.5 ฟุต) ห้องเหล่านี้น่าจะใช้เป็นห้องยามสำหรับคนเฝ้าที่ถูกลมอบหมายให้เฝ้ายามที่ประตูต่างๆของพระวิหาร เห็นได้ชัดว่ามีห้องหน้าอยู่ห้องหนึ่งพร้อมกับโครงสร้างประตูซึ่งมีขนาดประมาณสิบตารางฟุตเช่นกัน

8 แล้วท่านก็วัดมุขของหอประตูตอนปลายชั้นในได้หนึ่งไม้วัด มุขหรือระเบียงทางเข้าสู่พระวิหารก็มีขนาดประมาณสิบตารางฟุตเช่นกัน ขนาดที่ว้านนี้อาจหมายถึงความสูงของมุขนั้นหรือระยะทางที่มันขยายออกไปพื้นโครงสร้างกำแพงหลักไป อย่างหลังน่าจะใช้มากกว่าและหมายถึงขนาดภายในของมัน

9 และท่านก็วัดมุขของหอประตูได้แปดศอก และเสามุขนั้นสองศอก และมุขของหอประตูอยู่ที่ตอนปลายข้างใน รายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมเพิ่มเติมของหอประตูของพระวิหารถูกใส่เพิ่มเข้ามา เห็นได้ชัดว่าขนาดภายนอกของมุข (นั่นคือ ทางเข้าส่วนบนโค้ง) จะเท่ากับแปดศอก (12 ฟุต) พร้อมกับระยะทางพิเศษเพราะเสาเหล่านี้ที่อยู่แต่ละด้านซึ่งจะกว้างสามฟุตขนาดเหล่านี้จึงจะสะท้อนขนาดของทางเข้าใหญ่จากด้านนอกที่มองเข้าไปข้างใน

10 แต่ละด้านของหอประตูตะวันออกมีห้องยามอยู่สามห้อง ห้องทั้งสามมีขนาดเดียวกัน และเสาที่อยู่ทั้งสองข้างก็มีขนาดเดียวกัน ในทางเข้าด้านทิศตะวันออกสู่พระวิหารจะมีห้องเล็กๆเหล่านี้ (ห้องยามหรือสำนักงานของคนเฝ้า) จะมีสามห้องบนแต่ละด้าน (ทิศเหนือและทิศใต้)

ของทางเข้าที่ใหญ่กว่า พวกมันจะมีขนาดเท่ากันหมด (หนึ่งไม้วัด, ข้อ 7) แต่ละห้องจะมีเสาแบบเดียวกันบนด้านข้างทั้งสองของทางเข้าประตูเหล่านั้น

อสล 40:11-15 แล้วท่านจึงวัดความกว้างช่องเปิดของทางเข้าหอประตูได้สิบศอก และความยาวของหอประตูสิบสามศอก รายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมเพิ่มเติมของพระวิหารยุคพันปีถูกให้ไว้ ความกว้าง (ซึ่งรวมถึงรายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมทั้งสิ้น) ของหอประตูด้านทิศตะวันออกจะเท่ากับสิบศอก (15 ฟุต) และความกว้างของห้องโถงด้านในของมัน (ซึ่งรวมรายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมทั้งสิ้นเหมือนเดิม) จะเท่ากับเกือบ 20 ฟุต

12 หน้าห้องยามนั้นมีเครื่องกั้นด้านละหนึ่งศอก และห้องยามนั้นยาวด้านละหกศอก ระยะห่างระหว่างห้องเล็กเหล่านั้นในทางเข้านี้จะประมาณ 18 นิ้ว และพวกมันจะมีขนาดเดียวกันหมด – หกศอกหรือหนึ่งไม้วัด ดู ข้อ 7

13 แล้วท่านก็วัดหอประตูจากหลังคาของห้องยามห้องหนึ่งไปยังหลังคาของห้องยามอีกห้องหนึ่ง ได้กว้างยี่สิบห้าศอก จากทางเข้าหนึ่งไปยังอีกทางเข้าหนึ่ง ขนาดภายนอกโดยรวมของหอประตูด้านทิศตะวันออกซึ่งรวมถึงห้องเหล่านั้นที่เชื่อมติดกันจะถูกพบว่าเท่ากับประมาณยี่สิบห้าศอกหรือประมาณ 37.5 ฟุต

14 และท่านทำเสาทั้งหลายได้หกสิบศอก และรอบหอประตูมีลานไปถึงเสา ไม่มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ท่ามกลางเหล่านักอธิบายพระคัมภีร์ ณ จุดนี้ หกสิบศอกเท่ากับประมาณ 90 ฟุต แทนที่จะพรรณนาความสูง ขนาดที่ว่านี้น่าจะหมายถึง เส้นแนวการวางเสาประดับตกแต่งโดยรอบหอประตูนั้น (อาจภายนอกและภายในด้วย)

15 วัดจากข้างหน้าหอประตูตรงทางเข้าไปยังปลายมุขชั้นในของหอประตูได้ห้าสิบศอก ความยาวโดยรวมของทางเข้านี้ของหอประตูด้านทิศตะวันออกตั้งแต่การประดับตกแต่งด้านสถาปัตยกรรมภายนอกไปจนถึงปลายอีกด้านจะเท่ากับห้าสิบศอกหรือ 75 ฟุต

ขนาดเหล่านี้แม้แน่ชัดก็ให้ความคิดแบบคร่าวๆเกี่ยวกับหอประตูด้านทิศตะวันออกของ พระวิหารยุคพันปี อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าประหลาดก็คือว่า แม้แต่หอประตูเหล่านี้ของมันก็จะมี โถงและใหญ่โต

อสค 40:16 ตามหอประตูนั้นมีหน้าต่างรอบ ค่อยๆแคบเข้าไปข้างในทั้งในเสา และในห้องยามและมุขก็มีหน้าต่างอยู่รอบข้างในเหมือนกัน ที่เสามีต้นอินทผลัม หน้าต่างแคบๆ จะถูกพบในห้องเหล่านี้ของหอประตูนั้น โดยอาจเป็น ‘ช่องยิงธนู’ เพื่อการตั้งรับ แม้จะไม่มี การโจมตีต่อผู้พระวิหารนั้นอย่างแน่นอน พวกมันก็จะอยู่ที่นั่นอาจเพื่อการประดับให้สวยงาม ด้านสถาปัตยกรรม หน้าต่างเสริมต่างๆจะถูกใส่ไว้ใกล้เสารองรับเหล่านี้และหลังคาโค้ง บน เสาสถาปัตยกรรมเหล่านี้ของหอประตูจะมีแกะสลักรูปต้นอินทผลัมเพื่อการตกแต่ง

อสค 40:17-19 แล้วท่านนำข้าพเจ้าออกมาที่ลานชั้นนอก และดูเถิด มีห้องหลาย ห้องและมีพื้นหินทำไว้รอบลาน มีห้องสามสิบห้องหันหน้าเข้าหาพื้นหิน จากนั้นชายผู้นี้ในนิมิต ของเอเสเคียลก็พาเขาเข้าไปทางประตูด้านทิศตะวันออกนั้นเข้าไปในลานชั้นนอกของพระวิหาร รอบลานนี้มีห้องสามสิบห้องที่เปิดออกสู่ลานนี้ บางคนคาดเดาว่าห้องเหล่านี้จะเป็นห้องชุด สำหรับพวกปุโรหิตหรือคนเลวีที่เข้าเวร นอกจากนี้ ลานนั่นเองจะถูกปูพื้น (แน่นอนว่าด้วยหิน เนื้อดี)

18 และพื้นหินนั้นมีอยู่ตามด้านข้างทางเข้าหอประตู เท่ากับความยาวของหอประตู นี้ เป็นพื้นหินตอนล่าง หลังจากเข้าไปในลานนั้นผ่านทางหนึ่งในทางเข้าหอประตูเหล่านี้ของมัน แล้ว จะมีพื้นหินมากกว่าหนึ่งระดับ พื้นหินตอนล่างอยู่ที่ระดับหอประตูและจากนั้นจะมีระดับที่สูงกว่า ณ จุดใดจุดหนึ่งหลังจากนั้น

19 แล้วท่านก็วัดความกว้างจากหน้าหอประตูข้างล่างไปยังหน้าลานข้างในด้านนอกได้ หนึ่งร้อยศอก อยู่ทั้งทางตะวันออกและทางเหนือ จากทางเข้าภายในนั้นของหอประตูข้างล่าง (นั่นคือ หอประตูด้านทิศตะวันออก) ไปยังทางเข้าลานชั้นใน (นั่นคือ ที่บริสุทธิ์) จะมีระยะทาง

เท่ากับ 150 ฟุต (นั่นคือ หนึ่งร้อยศอก) ขนาดของลานชั้นนอก ทิศเหนือและทิศใต้ก็จะเท่ากับ 150 ฟุตเช่นกัน

อสค 40:20-22 ส่วนหอประตูแห่งลานนอกหันหน้าไปทางเหนือ ท่านก็วัดความยาวและความกว้างของมัน คราวนี้ความสนใจถูกดึงไปยังหอประตูด้านทิศเหนือของส่วนประกอบ โดยรอบพระวิหารและขนาดต่างๆของมัน

21 ห้องยามด้านละสามห้อง กับเสาและมุขมีขนาดเดียวกับหอประตูแรก ยาวห้าสิบศอก กว้างยี่สิบห้าศอก เช่นเดียวกับหอประตูด้านทิศตะวันออก หอประตูด้านทิศเหนือจะมีห้องเล็กๆ ภายในทางเข้าประตูนั้น โดยสามห้องอยู่แต่ละด้านของตัวอาคารนั้น ขนาดต่างๆของหอประตูนี้จะเท่ากันกับของหอประตูด้านทิศตะวันออก ดู ข้อ 13-15

22 หน้าต่าง มุข ต้นอินทผลัมของหอประตูนี้มีขนาดเดียวกับของหอประตูซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และมีบันไดเจ็ดขั้นนำขึ้นไปถึง และมุขนั้นอยู่ข้างใน รายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมของหอประตูด้านทิศเหนือจะเหมือนกับรายละเอียดของหอประตูด้านทิศตะวันออกเช่นกัน

อสค 40:23 ตรงข้ามกับประตูซึ่งอยู่ข้างเหนือเช่นเดียวกับประตูที่อยู่ข้างตะวันออก มีประตูเปิดไปสู่ลานชั้นใน และท่านก็วัดจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่งได้หนึ่งร้อยศอก John Gill เขียนไว้ว่า “ประตูด้านทิศเหนือของลานชั้นในจะตรงข้ามพอดีกับประตูด้านทิศเหนือของลานชั้นนอก เหมือนกับที่ประตูด้านทิศตะวันออกของลานชั้นในจะอยู่ตรงข้ามกับประตูด้านทิศตะวันออกของลานชั้นนอก” ระยะทางของลานกลางแห่งนี้ไปทางทิศเหนือจากลานชั้นในไปยังประตูชั้นนอกจะเท่ากับ 150 ฟุต

อสค 40:24-27 และท่านได้นำข้าพเจ้าตรงไปยังทิศใต้ และดูเถิด มีหอประตูทางทิศใต้หนึ่งหอประตู ท่านก็วัดเสาและวัดมุข ก็มีขนาดเดียวกับที่อื่น รายละเอียดต่างๆของลานพระวิหารทางทิศใต้ถูกนำเสนอตอนนี้ เหมือนกับด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก จะมีหอประตูหนึ่งบนส่วนทิศใต้ของส่วนประกอบ โดยรอบพระวิหาร

25 มีหน้าต่างที่ห่อประตูและที่มุขโดยรอบเหมือนหน้าต่างที่อื่น ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก นี่บอกเป็นนัยว่ารายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมของห่อประตูทิศใต้ที่แท้จะเหมือนกันกับรายละเอียดสำหรับห่อประตูด้านทิศตะวันออกและทิศเหนือ ดู เอเสเกียล 40:7, 16, 22 และ 40:13, 15

26 มีบันไดเจ็ดขั้นนำขึ้นไปถึง และมุขนั้นอยู่ข้างใน มีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาแต่ละต้นอีกครั้งที่รายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆของห่อประตูทิศใต้ถูกหมายเหตุไว้ซึ่งเหมือนกับห่อประตูทั้งสองนั้นซึ่งถูกพรรณนาไปแล้ว ดู 40:16, 22

27 และมีประตูหนึ่งอยู่ทางทิศใต้ของลานชั้นใน และท่านก็วัดจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่งตรงไปทางทิศใต้ได้หนึ่งร้อยศอก เนื่องจากจะมีประตูชั้นในอยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออก ก็จะมีประตูชั้นในทางทิศใต้เช่นกัน ซึ่งถูกแยกโดยลานยาว 150 ฟุต

อสล 40:28-31 แล้วท่านนำข้าพเจ้ามายังลานชั้นในโดยประตูทิศใต้ และท่านก็วัดประตูทิศใต้ มีขนาดอย่างเดียวกับประตูอื่นๆ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านทิศใต้ของลานชั้นในของพระวิหารยุคพันปีกำลังจะถูกทำให้ไว้

29 ห้องยาม เสา และมุขของห่อประตูนี้มีขนาดเดียวกับที่อื่น มีหน้าต่างที่ห่อประตูและที่มุขโดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก ด้านทิศใต้ของลานชั้นในของพระวิหารจะคล้ายคลึงกับขนาดเหล่านั้นที่ถูกพรรณนาแล้วใน 40:13, 15 กำแพงของลานชั้นในจะมีห้องชุดหรือสำนักงานต่างๆ (นั่นคือ ห้องต่างๆ) พร้อมกับเสารองรับคกแต่งและทางเข้าที่มีส่วนโค้งอยู่ข้างบนตลอดแนวทั้งสองของมัน ห้องชุดแต่ละห้องจะมีหน้าต่างอย่างน้อยหนึ่งบานในมัน ระหว่างทางเข้าที่มีส่วนโค้งอยู่ข้างบน ความยาวของทางเข้าที่มีส่วนโค้งอยู่ข้างบนนี้จะเท่ากับเจ็ดสิบห้าฟุตและกว้างสามสิบฟุต

30 มีมุขอยู่รอบยาวยี่สิบห้าศอก กว้างห้าศอก ทางเข้าที่มีส่วนโค้งอยู่ข้างบนเหล่านี้จะมีความยาวเจ็ดสิบห้าฟุตและกว้างเจ็ดฟุตครึ่ง

31 มุขนั้นหันหน้าสู่ลานชั้นนอก มีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสา และบันไดนี้มีแปดขั้น ทางเข้า ส่วนบนโค้งเหล่านี้ที่ถูกพรรณาข้างบนจะอยู่บนกำแพงชั้นนอกเหล่านี้ของลานชั้นใน เช่นเดียวกับลานชั้นนอก จะมีรูปต้นอินทผลัมแกะสลักไว้ในงานหินของเสารองรับเหล่านี้ ขณะที่จะมีชั้นบันไดเจ็ดขั้นจากประตูชั้นนอกขึ้นเข้าไปในลานชั้นนอก จะมีชั้นบันไดแปดขั้นขึ้นเข้าไปในลานชั้นใน

อสค 40:32-34 แล้วท่านก็พาข้าพเจ้ามาที่ลานชั้นในด้านตะวันออก และท่านก็วัดหอบประตูขนาดเดียวกับหอบประตูอื่น คราวนี้ความสนใจถูกหันไปยังรายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมต่างๆของด้านตะวันออกของลานชั้นใน

33 ห้องยาม เสา และมุขของหอบประตูนี้มีขนาดเดียวกันกับที่อื่น มีหน้าต่างที่หอบประตูและที่มุขโดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก รายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมของด้านทิศตะวันออกของลานชั้นในจะเหมือนกับรายละเอียดของด้านทิศใต้ ดู เอเสเกียล 40:29

34 มุขของด้านนี้หันหน้าสู่ลานชั้นนอก และมีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาด้านละต้น และบันไดนี้มีแปดขั้น อีกครั้งที่รายละเอียดต่างๆของด้านทิศตะวันออกของลานชั้นในจะเหมือนกับของด้านทิศใต้ ดู ความเห็นต่างๆสำหรับข้อ 31

อสค 40:35-37 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามายังประตูเหนือ แล้วท่านก็วัดหอบประตูนั้นมีขนาดเดียวกับหอบประตูอื่น รายละเอียดของด้านทิศเหนือของลานชั้นในและหอบประตูของมันบัดนี้ถูกนำเสนอ

36 ห้องยาม เสา และมุขของหอบประตูนี้มีขนาดเดียวกันกับที่อื่น มีหน้าต่างโดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก รายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมของหอบประตูด้านทิศเหนือของพื้นที่ลานชั้นในจะเหมือนกับรายละเอียดของด้านทิศใต้และทิศตะวันออก ดู 40:23

37 มุขของด้านนี้หันหน้าสู่ลานชั้นนอก และมีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาด้านละต้น และบันไดนี้มีแปดขั้น อีกครั้งที่รายละเอียดของด้านทิศเหนือของหอบประตูลานชั้นในจะเหมือนกับอีกสองด้านที่เหลือนั้น ดู ความเห็นสำหรับ 40:31-34

สังเกตเห็นว่าไม่มีการกล่าวถึงรายละเอียดของด้านทิศตะวันตกของบริเวณรอบพระวิหาร เห็นได้ชัดว่านี่เป็นเพราะว่าด้านทิศตะวันตกเป็นด้านหลังของพระวิหารและเป็นด้านตันหรือไม่ค่อยใกล้เคียงกับด้านหลังของพื้นที่พระวิหารเมื่อหันหน้าไปทางทิศตะวันตก เหมือนกับพลับพลาในสมัยโบราณ วิหารต่างๆของพวกยิวซึ่งรวมถึงพระวิหารยุคพันปีในอนาคตด้วยจะหันหน้าไปทางทิศตะวันออกและด้านที่ควงอาทิตย์ขึ้น

อสค 40:38-39 มีห้องๆหนึ่งและมีทางเข้าอยู่ที่เสาของหอบประตู เป็นที่ล้างเครื่องเผาบูชา เมื่อผู้ใดเข้าไปในพระวิหารยุคพันปีจากทิศตะวันออก ทางขวามือ (นั่นคือ ทิศเหนือ) จะเป็นที่ๆเครื่องเผาบูชาต่างๆจะถูกล้างเพื่อเตรียมการสำหรับการถวายบูชา

39 และที่มุมของหอบประตูมีโตะด้านละสองโตะ บนนี้สำหรับฆ่าเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป และเครื่องบูชาไถ่การละเมิด ภายใต้พื้นที่มุขของหอบประตูด้านทิศเหนือของลานชั้นใน (ทางขวาของหอบประตูด้านทิศตะวันออก) จะมีโตะต่างๆสำหรับการจัดเตรียมเครื่องสัตวบูชาต่างๆ เห็นได้ชัดว่าโตะจัดเตรียมสองตัวจะอยู่บนแต่ละด้านของหอบประตูด้านทิศเหนือ ที่นั่นเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาปและเครื่องบูชาไถ่การละเมิดต่างๆจะถูกจัดเตรียมสำหรับการถวายบูชา สิ่งที่ปรากฏชัดเจนก็คือว่าในช่วงยุคพันปี จะมีการถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆของคนเลวีอยู่ต่อไปดังที่มีเขียนไว้แล้วในหนังสือเลวีนิติ กระทั่งรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนั้นก็ถูกให้ไว้ในเอเสเคียล 43:19 อย่างไรก็ตาม เครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นของยุคพันปีก็จะเป็นเครื่องระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์บนกางเขนนั่นเมื่อนานมาแล้ว พวกมันจะไม่มีฤทธิ์อื่นใดเลย

อสถ 40:40-43   และทางด้านนอก ทางที่เขาขึ้นไปถึงทางเข้าหอประตูเหนือมีโต๊ะ
สองโต๊ะ อีกด้านหนึ่งของมุมของหอประตูมีโต๊ะสองโต๊ะ พอเข้าไปในพื้นที่ลานชั้นในของพระ
วิหารยุคพันปีแล้ว จะมีโต๊ะจัดเตรียมสองตัวก่อนบนแต่ละฝั่งของทางเข้านั้น

41 มีโต๊ะอยู่ข้างนี้สี่โต๊ะ และมีโต๊ะอยู่ข้างนั้นข้างๆหอประตูสี่โต๊ะ เป็นแปดโต๊ะด้วยกัน ซึ่ง
เขาใช้เป็นที่ฆ่าเครื่องสัตว์บูชา เห็น ได้ชัดว่าโต๊ะจัดเตรียมสี่ตัวอีกชุดถูกพรรณนาถึง ซึ่งทำให้มี
โต๊ะจัดเตรียมทั้งสิ้นแปดตัว ที่นี่เองเครื่องสัตว์บูชาต่างๆของพระวิหารยุคพันปีจะถูกฆ่า

42 มีโต๊ะสี่โต๊ะทำด้วยหินสกัดสำหรับเครื่องเผาบูชา ยาวหนึ่งศอกคืบและกว้างหนึ่งศอก
คืบ สูงหนึ่งศอก สำหรับวางเครื่องมือซึ่งเขาใช้ฆ่าเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตว์บูชา โต๊ะจัด
เตรียมเหล่านี้จะทำด้วยหินแข็งและมีขนาดประมาณ 2.25 ตารางฟุตและสูง 18 นิ้ว จะมีเครื่อง
ใช้ต่างๆสำหรับการฆ่าและเครื่องสัตว์บูชาเหล่านั้นด้วย

43 มีตะขอยาวคืบหนึ่งคืบติดอยู่ข้างในโดยรอบ บนโต๊ะนี้เขาวางเนื้อของเครื่องบูชา ตะขอ
ต่างๆที่มีขนาดใหญ่สำหรับใช้แขวนชิ้นเนื้อเหล่านั้นหรือสำหรับการจัดการอื่นๆของเครื่องสัตว์
บูชาจะมีไว้ให้ บนโต๊ะเหล่านี้เองจะมีชิ้นเนื้อต่างๆของเครื่องสัตว์บูชาที่จะถวาย

อสถ 40:44-46   ข้างนอกหอประตูชั้นใน ในลานชั้นในมีห้องสำหรับพวกนักร้อง
ซึ่งอยู่ข้างหอประตูเหนือ หันหน้าไปทิศใต้ อีกห้องหนึ่งอยู่ข้างหอประตูตะวันออก หันหน้าไป
ทิศเหนือ ใกล้เคียงประตูด้านทิศเหนือและทิศตะวันออกของลานชั้นในและในห้องเหล่านั้นของ
กำแพงจะมีห้องต่างๆสำหรับคณะนักร้องประจำพระวิหาร ห้องเหล่านี้มีไว้สำหรับการซ้อมร้อง
เพลงและการเตรียมการทางดนตรีหรืออาจเป็นห้องชุดของพวกนักร้องที่เป็นคนเลวตอนเช้า
ที่พระวิหารก็ได้ ห้องชุดหนึ่งจะหันหน้าไปทางด้านทิศใต้ของลานชั้นในและอีกชุดที่เหลือจะ
หันหน้าไปทางทิศเหนือ

45 และท่านบอกข้าพเจ้าว่า "ห้องนี้ซึ่งหันหน้าไปทางทิศใต้สำหรับปุโรหิตผู้ดูแลพระ
นิเวศ ยิ่งกว่านั้น ตลอดแนวของห้องชุดด้านทิศเหนือ (ซึ่งหันหน้าไปทางทิศใต้) จะมีห้องชุด

ต่างๆสำหรับพวกปุโรหิตที่จะมีหน้าที่ดูแลรักษาและจุดประสงฆ์ทั่วไปเหล่านั้นของพระวิหาร
เอง

46 และห้องซึ่งหันหน้าไปทางเหนือ สำหรับปุโรหิตผู้ดูแลแท่นบูชา ปุโรหิตเหล่านี้เป็น
บุตรชายของศาโคกในบรรดาบุตรชายของเลวี ที่เข้ามาใกล้พระเยโฮวาห์เพื่อจะปรนนิบัติ
พระองค์" ตลอดแนวกำแพงด้านทิศใต้ของลานชั้นในจะมีห้องชุดต่างๆสำหรับปุโรหิตเหล่านั้น
ที่จะทำการถวายเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นที่แท่นบูชา นั้น สายตำแหน่งปุโรหิตของอาโรนคือ เหล่า
บุตรชายของศาโคก ผู้เป็นบุตรชายหัวปีของอาโรน แม้ถูกแทนที่แล้วโดยเหล่าบุตรชายของอิธา
มาร์ ชาโลมอนก็ฟื้นฟูให้สายนั้นกลับมายังเชื้อสายของศาโคกอีกครั้ง น่าสนใจที่ว่าชื่อ *ศาโคก* มี
ความหมายตรงตัวว่า 'ยุติธรรม' หรือ 'ชอบธรรม' และแตกออกมาจากคำฮีบรูอื่นๆที่มีความ
หมายว่าชอบธรรม นั่นคือ *เซเดก*

อสค 40:47 และท่านก็วัดลาน ได้ยาวหนึ่งร้อยศอก และกว้างหนึ่งร้อยศอก
เป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส และแท่นบูชาอยู่ข้างหน้าพระนิเวศ ลานที่ว่านี้อาจเป็นลานของพวกปุโรหิต
ซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาจะถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆ มันปรากฏชัดเจนเพราะมีการกล่าวว่่าแท่นบูชา
นั้นอยู่หน้าที่บริสุทธิ์เอง ลานนั้นจะมีขนาดหนึ่งร้อยห้าสิบตารางฟุต

อสค 40:48-49 แล้วท่านนำข้าพเจ้ามาที่มุขของพระนิเวศและวัดเสาของมุขได้ห้า
ศอกทั้งสองด้าน และหอประตูก็กว้างด้านละสามศอก สองข้อนี้เริ่มต้นรายละเอียดด้านขนาด
จริงๆของโครงสร้างพระวิหารเอง รายละเอียดมากมายจะตามมาในหลายบทถัดไป เสาเหล่านี้ที่
ถูกพรรณนาอาจเป็นเสารองรับขนาดมหึมาที่อยู่ตรงทางเข้าด้านหน้าของโครงสร้างพระวิหารเอง
พวกมันจะมีเส้นผ่าศูนย์กลางวัดได้ห้าศอก (หรือหน้าประมาณเจ็ดฟุตครึ่ง) ประตูทางเข้าจริงๆ
ของพระวิหารจะมีประตูหนึ่งที่มีสองบานพับ โดยแต่ละบานกว้างสี่ฟุตครึ่ง ความกว้างจริงๆของ
ประตูด้านหน้าของพระวิหารจึงจะเท่ากับกว้างเก้าฟุต

49 มุขนั้นยาวยี่สิบศอกและกว้างสิบเอ็ดศอก และท่านนำข้าพเจ้าทางบันไดไปถึงที่นั้น
และมีเสาอยู่ข้างเสาทั้งสองข้าง ตลอดแนวด้านหน้าของโครงสร้างพระวิหารหลักจะมีมุขหนึ่ง

กว้างสามสิบฟุตและลึกยี่สิบสองฟุต จะมีชั้นบันไดชุดหนึ่งด้วยซึ่งนำขึ้นไปสู่มุขนี้ บนยอดชั้น บันไดเหล่านี้หรือบนมุขเองจะมีเสาหีมาสองต้นตั้งอยู่ติดกับเสาประตูของประตูหน้าเหล่านั้น ดังนั้นเอเสเคียลผ่านทางนิมิตของเขาจึงถูกนำไปยังประตูหน้าของพระวิหารยุคพันปี

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 41: ขณะที่บทก่อนหน้าพูดถึงหอประตูและลานเหล่านั้นของ พระวิหารยุคพันปี บทที่ 41 ก็กล่าวต่อไปเกี่ยวกับรายละเอียดต่างๆของโครงสร้างพระวิหารเอง

อสค 41:1-2   **ภายหลังท่านนำข้าพเจ้ามาถึงพระวิหาร และได้วัดเสา กว้างด้าน**
ละหกออก ซึ่งเท่ากับความกว้างของพลับพลา   **มักคุเทศก์ทูตสวรรค์ผู้นี้ (หรือผู้หนึ่งที่ทรงใหญ่ยิ่ง**
กว่า) ของเอเสเคียลในนิมิตของเขาคราวนี้พาเขาไปยัง โครงสร้างพระวิหารหลักยุคพันปี เสาเหล่าน
ั้นที่มีขนาดหกตารางซอกเห็นได้ชัดว่าแตกต่างจากเสาเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงใน 40:48 เห็นได้
ชัดว่าเสาเหล่านี้รวมเป็นส่วนหนึ่งของรายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมของ โครงสร้างพระวิหาร
หลักเอง Jamieson, Fausett และ Brown เขียน ณ จุดนี้ว่า “เช่นในการวัดขนาดของมุขชั้นนอก
เขาได้ชี้ไปยังวิหารของซาโลมอน ดังนั้นที่นี้ในตัวเอง เขาจึงชี้ไปยังพลับพลาเดิมนี้
ซึ่งมีความกว้างแปดไม้กระดาน (แต่ละไม้กระดานกว้างหนึ่งซอกครึ่ง) จะทำให้ทั้งหมดเท่ากับ
สิบสองซอกเช่นตรงนี้ บนด้านในนั้นมันจะเป็นแค่สิบซอก”

2 และส่วนกว้างของทางเข้านั้นสิบซอก และกำแพงข้างทางเข้าด้านละห้าซอก และท่านก็
วัดความยาวของพระวิหารได้สี่สิบซอก กว้างยี่สิบซอก ประตูเดิมเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงใน 40:48
ถูกพรรณนาถึงตรงนี้อีกครั้ง โดยบานประตูของแต่ละด้านของประตูเหล่านั้นกว้างเจ็ดฟุตครึ่ง
ประตูเหล่านี้มีขนาดมหึมาจริงๆ ตรงนี้เป็นขนาดหลักๆของที่บริสุทธิ์นั้น ขนาดสุดท้ายที่เป็นสี่
สิบซอกคุณยี่สิบซอกคือ ความยาวของพระวิหารจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกและความ
กว้างของมันจากทิศเหนือไปทิศใต้ ทั้งหมดนี้เป็นขนาดเดียวกันกับของวิหารของซาโลมอนเลย

อสค 41:3-4   **แล้วท่านก็เข้าไปข้างในและวัดเสาของทางเข้าได้สองซอก ทางเข้า**
นั้นหกซอก และส่วนกว้างของทางเข้านั้นเจ็ดซอก   **มักคุเทศก์สวรรค์ผู้นี้ซึ่งไปเป็นเพื่อนเอเสเคียล**

ในนิมิตของเขาเข้าไปในพระวิหารยุคพันปีก็เดินต่อเข้าไปในตัวพระวิหารนั้นและวัดขนาดทางเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุด จะมีเสาประตูสถาปัตยกรรมต่างๆที่วัดขนาดได้สามฟุตบนแต่ละด้าน (และอาจข้างบนด้วย) ทางเข้านี้จะกว้างเก้าฟุต (เห็นได้ชัดว่าพร้อมกับบานประตูสองบานที่มีขนาดสี่ฟุตครึ่งบนแต่ละด้าน มันจะตั้งอยู่สูงประมาณสิบฟุตครึ่ง)

4 และท่านก็วัดความยาวของห้องใต้ยี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก พันพระวิหารออกไป และท่านบอกข้าพเจ้าว่า "นี่เป็นที่บริสุทธิ์ที่สุด" ช่างสำรวจแห่งสวรรค์ผู้นี้จึงเริ่มวัดขนาดเหล่านั้นของที่บริสุทธิ์ที่สุด มันจะทำให้เกิดรูปสี่เหลี่ยมจตุรัสโดยแต่ละด้านยาวสามสิบฟุต

อสค 41:5-7 แล้วท่านก็วัดกำแพงพระนิเวศได้หนาหกศอก และห้องระเบียงนั้นกว้างสี่ศอก อยู่รอบพระนิเวศทุกด้าน กำแพงหลักของด้านข้างเหล่านั้นของโครงสร้างพระวิหารเห็นได้ชัดว่าจะหนาเก้าฟุต ตลอดแนวกำแพงด้านทิศตะวันตก ทิศเหนือและทิศใต้จะมีห้องต่างๆบนส่วนนอกของโครงสร้างหลัก (ทางเข้าหลักจะอยู่ด้านทิศตะวันออก) เห็นได้ชัดว่าห้องเหล่านี้จะมีขนาดเล็กเกือบเหมือนตู้ฝาผนังแต่กว้างแค่หกฟุต

6 ห้องระเบียงนั้นเป็นห้องสามชั้นซ้อนกัน มีชั้นละสามสิบห้อง มีหยักบ่าอยู่รอบกำแพงพระนิเวศ ใช้เป็นที่หนุนห้องระเบียง เพื่อไม่ให้ห้องระเบียงอาศัยกำแพงพระนิเวศ ห้องระเบียงเหล่านี้เห็นได้ชัดว่าจะสูงสามชั้น เห็นได้ชัดว่าจะมีห้องเล็กเหล่านี้ชั้นละสามสิบห้อง (รวมทั้งหมดเก้าสิบห้อง) อยู่ล้อมรอบโครงสร้างพระวิหารหลัก เห็นได้ชัดว่าจะมีส่วนค้ำรองรับตลอดแนวด้านนอกของโครงสร้างพระวิหารหลักเพื่อใช้เป็นซ็อรองรับห้องส่วนนอกเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ส่วนประกอบด้านโครงสร้างเหล่านี้จะไม่ถูกฝังเข้าไปในตัวกำแพงของโครงสร้างพระวิหารเอง แต่ตั้งอยู่บนส่วนค้ำภายนอกเหล่านั้นซึ่งถูกออกแบบมาสำหรับการนั้น

7 ห้องระเบียงนั้นยิ่งสูงขึ้นไปที่ยิ่งกว้างออก ตามส่วนขยายของหยักบ่าจากห้องหนึ่งชั้นอยู่บนอีกห้องหนึ่งโดยรอบ ที่ข้างพระนิเวศมีบันไดนำขึ้นข้างบน ดังนี้แหละผู้ใดที่ขึ้นไปจากห้องต่ำที่สุดถึงห้องบนก็ต้องลอดผ่านห้องกลาง เห็นได้ชัดว่าห้องส่วนนอกเหล่านี้ของพระวิหาร

เองจะมีความกว้างมากขึ้นเรื่อยๆในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป เห็นได้ชัดด้วยว่าจะมีทางบันไดเวียนขึ้นข้างบนจากแต่ละชั้น ไปยังชั้นถัดไป

อสค 41:8-9 ข้าพเจ้ายังเห็นอีกว่า พระนิเวศนั้นมียกพื้นอยู่โดยรอบ ฐานของห้องระเบียงวัดได้หนึ่งไม้วัดเต็ม ยาวหกศอก ความสูงที่ว่านี้อาจหมายถึงห้องชั้นนอกเหล่านี้นั้นที่เชื่อมติดกับ โครงสร้างพระวิหารหลัก ฐานเหล่านี้นของมันจะยาวหนึ่งไม้วัดเต็มซึ่งตามที่ 40:5 กล่าวไว้จะเท่ากับประมาณสิบฟุต นี้อาจหมายถึงความกว้างของห้องเหล่านี้นที่ยื่นออกจากโครงสร้างหลัก

9 ผนังด้านนอกของห้องระเบียงหน้าห้าศอก และส่วนที่ว่างคือสถานที่ของห้องระเบียงที่อยู่ข้างในนั้น ความหนาของกำแพงส่วนปลายของห้องระเบียงเหล่านี้เห็นได้ชัดว่าจะหนาเจ็ดฟุตครึ่ง เห็นได้ชัดว่าจะมีห้อง ‘ใช้สอย’ ห้องหนึ่งสำหรับการใช้งานจิปาณะต่างๆ ในชุดห้องระเบียงใหญ่กว่าเหล่านี้

อสค 41:10-11 ระหว่างห้องระเบียงแต่ละห้องมีความกว้างยี่สิบศอกโดยรอบพระนิเวศทุกด้าน เห็นได้ชัดว่าจะมีพื้นที่ว่างสามสิบฟุตระหว่างห้องระเบียงเหล่านี้ของโครงสร้างพระวิหารหลักกับส่วนอื่นๆที่เหลือ

11 และประตูของห้องระเบียงนั้นเปิดเข้าไปในส่วนบนยกพื้นที่ว่าง ประตูหนึ่งหันไปทางเหนือ และอีกประตูหนึ่งหันไปทางใต้ ความกว้างของส่วนที่ว่างนั้นคือห้าศอกโดยรอบ ทางเข้าต่างๆของห้องระเบียงเหล่านี้เห็นได้ชัดว่าจะอยู่ทางซ้ายของแต่ละห้อง โดยมองตรงไปทางพวกมันจากทิศเหนือหรือทิศใต้ตามลำดับ ห้อง ‘ใช้สอย’ ที่ว่านี้ในข้อ 9 ถูกหมายเหตุนี้อีกครั้ง

อสค 41:12-14 ตึกที่หันหน้ามายังสนามของพระนิเวศทางด้านตะวันตกนั้นกว้างเจ็ดสิบศอก และผนังของตึกหน้าห้าศอกโดยรอบและยาวเก้าสิบศอก สถานที่แยกต่างหากนั้นเห็นได้ชัดว่าเป็นที่บริสุทธิ์ที่สุดซึ่งจะอยู่ตรงตอนปลายด้านทิศตะวันตกของโครงสร้างพระวิหาร ดังนั้นขนาดทางโครงสร้างโดยตรงจึงถูกหมายเหตุนี้อีกว่ากว้าง 105 ฟุตและยาว 135 ฟุต กำแพงของโครงสร้างหลักจะหนาเจ็ดฟุตครึ่งดังที่หมายเหตุไว้ใน 41:9

13 แล้วท่านก็วัดพระนิเวศได้ยาวหนึ่งร้อยศอก สนามและตึกพร้อมกับผนังยาวหนึ่งร้อยศอก ความยาวโดยรวมของโครงสร้างพระวิหารหลักพร้อมกับส่วนประกอบต่างๆของมันจะยาวเท่ากับ 150 ฟุต

14 ความกว้างด้านตะวันออกของด้านหน้าของพระนิเวศทั้งของสนาม ยาวหนึ่งร้อยศอก ขนาดที่ว่านี้อาจเป็นความกว้างโดยรวมของ โครงสร้างพระวิหารซึ่งรวมห้องระเบียงต่างๆและ ส่วนประกอบต่างๆของมันเข้าไว้ด้วย มันจะกว้างทั้งหมด 150 ฟุต

อสค 41:15-17 แล้วท่านก็วัดความยาวของตึกซึ่งหันหน้าไปสู่สนามซึ่งอยู่ด้าน หลัง พร้อมทั้งผนังข้างๆ ยาวหนึ่งร้อยศอก ห้องโถงของพระวิหารนั้นและลานของมุข ไม่มีความ เห็นเป็นเอกฉันท์เกี่ยวกับข้อนี้ นักอธิบายพระคัมภีร์บางท่านคิดว่าเป็นเพียงสรุปย่อเกี่ยวกับ ความยาวโดยรวมของ โครงสร้างพระวิหารหลักพร้อมกับส่วนประกอบต่างๆของมัน ท่านอื่นๆก็ คิดว่ามันหมายถึงตึกเสริมหลังหนึ่งซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกและอยู่ข้างหลัง โครงสร้างพระวิหาร หลัก นั่นดูเหมือนน่าจะไวกว่าเพราะรายละเอียดดังกล่าวถูกให้ไว้ในข้อก่อนๆเกี่ยวกับขนาด ของโครงสร้างหลัก พวกนี้อาจเป็นตึกเสริมสำหรับการปรนนิบัติต่างๆของพระวิหาร

16 ทั้งธรณีประตู หน้าต่างและผนังรอบทั้งสามชั้นซึ่งอยู่ตรงข้ามประตู ไม้โดยรอบ ตั้งแต่พื้นถึงหน้าต่าง และหน้าต่างนี้ก็คลุมไว้ ตึกเสริมนี้จะสูงสามชั้นเช่นกันซึ่งจะถูกบุด้วยไม้ (สนสีดาร์?) ขึ้นไปจนถึงหน้าต่างเหล่านั้น ยิ่งกว่านั้น หน้าต่างเหล่านี้จะมีเครื่องปกปิดบางอย่าง โดยอาจเป็นผ้าม่านหรือบานเกล็ด

17 จนถึงที่อยู่เหนือประตู ถึงแม้เป็นห้องชั้นในและข้างนอก และบนผนังโดยรอบที่ห้อง ชั้นในและห้องโถง ก็กระทำโดยการวัด เห็นได้ชัดว่าจะมีการบุ (ด้วยไม้สนสีดาร์?) กระจ่างในตัว อาคารพระวิหารหลักเอง

อสค 41:18-20 พระนิเวศนั้นมีรูปเคารพและรูปปั้นอินทผลัม และรูปปั้นอินทผลัม อยู่ระหว่างเศรฐทุกรูป เศรฐทุกคนมีสองหน้า บนกำแพงด้านนอก (และอาจด้านในด้วย) ของ

พระวิหารนั้นจะมีรูปแกะสลักตกแต่งเป็นรูปเศวตฉัตรและต้นอินทผลัมโดยแกะสลักเข้าไปในงานหินนั้น จะมีรูปต้นอินทผลัมต้นหนึ่งอยู่ระหว่างเศวตฉัตรแต่ละรูป และเศวตฉัตรแต่ละต้นจะมีสองหน้า

19 หน้าของผู้ชายตรงต้นอินทผลัมที่อยู่ข้างหนึ่ง และหน้าของสิงโตหนุ่มตรงต้นอินทผลัมที่อยู่อีกข้างหนึ่ง มีรูปอย่างนี้รอบพระนิเวศทั้งหมด สองหน้าของเศวตฉัตรแต่ละต้นจะหันหน้าไปทางต้นอินทผลัมนั้นที่ถูกแกะสลักไว้ข้างๆมัน ใบหน้าหนึ่งจะเป็นหน้าของผู้ชายคนหนึ่ง และอีกหน้าที่เหลือจะเป็นหน้าของสิงโตตัวหนึ่ง รูปแบบนี้จะมีอยู่รอบพระวิหารทั้งหมด

20 จากพื้นถึงที่เหนือประตู มีรูปเศวตฉัตรและรูปต้นอินทผลัมแกะอยู่ที่ผนังพระวิหาร งานตกแต่งเหล่านี้ที่เป็นรูปเศวตฉัตรและต้นอินทผลัมแกะสลักจะมีตั้งแต่ระดับพื้นขึ้นไปจนถึงเหนือส่วนบนสุดของประตูหลักของพระวิหาร

อสค 41:21-22 ฝ่ายเสาประตูของพระวิหารนั้นสี่เหลี่ยมข้างหน้าสถานบริสุทธิ์ รูปร่างของตัวนั้นก็เหมือนรูปร่างของอีกตัวหนึ่ง เห็นได้ชัดว่ารูปทรงของเสาเหล่านี้ที่โครงสร้างพระวิหารหลักจะเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสและไม่ใช้ทรงกลม เช่นเดียวกัน โครงสร้างหลักนั้นจะมีมุมเหลี่ยมและไม่ใช้มุมเอียง โครงร่างของพระวิหารยุคพันปีจะคล้ายคลึงกับโครงร่างของพระวิหารต่างๆก่อนหน้านั้น เพียงแต่มีขนาดใหญ่กว่าเท่านั้น

22 แทนบูชาทำด้วยไม้สูงสามศอกยาวสองศอก ทั้งมุม ความยาว และที่ผนังทำด้วยไม้ ท่านบอกข้าพเจ้าว่า "นี่เป็นโต๊ะซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์" แทนบูชาที่ว่านี้คือ แทนเผาเครื่องหอมอย่างไม่ต้องสงสัย มันจะสูงสี่ฟุตครึ่งและยาวสามฟุตทั้งสี่ด้าน มันทำด้วยไม้เป็นหลัก แม้ว่าจะปิดด้วยทองคำอย่างไม่ต้องสงสัยเหมือนพระวิหารหลังก่อนๆ มันจะอยู่ติดกับโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์

อสค 41:23-24 พระวิหารและสถานบริสุทธิ์มีประตูคู่แห่งละคู่ ในโครงสร้างพระวิหารหลัก จะมีประตูสองชุด – ทางเข้าด้านหน้าสู่ที่บริสุทธิ์และที่บริสุทธิ์ที่สุดที่อยู่ภายในของมัน

24 ประตูเหล่านั้นมีสองบาน คือบานเหวี่ยงสองบาน ประตูหนึ่งมีสองบาน และอีกประตูหนึ่งมีสองบาน ประตูแต่ละอันเหล่านี้ที่ถูกกล่าวถึงในข้อก่อนๆหน้าจะมีบานเหวี่ยงสองบานซึ่งเปิดเข้าไปตรงกลางอย่างไม่ต้องสงสัย

อสค 41:25-26 และบนประตูของพระวิหาร มีเศรฐและต้นอินทผลัมแกะไว้ เช่นเดียวกับที่แกะไว้บนผนัง มีพลับพลาไม่อยู่ที่หน้ามุขข้างนอก เช่นเดียวกับบนผนังเหล่านั้นของโครงสร้างหลัก รูปเศรฐและต้นอินทผลัมจะถูกแกะสลักไว้บนบานประตูเหล่านั้นของพระวิหาร เห็นได้ชัดว่าในมุขทางเข้านั้น จะมีแผ่นไม้ประกบผนังขนาดใหญ่บนผนังด้านข้างของมัน

26 มีหน้าต่างและมีต้นอินทผลัมอยู่ทั้งสองข้างที่บนผนังด้านข้างมุข ทั้งห้องระเบียงพระนิเวศและพลับพลา ในพื้นที่มุขทั้งหมดที่ส่วนหน้าของโครงสร้างพระวิหารจะมีรูปต้นอินทผลัมแกะสลักเช่นกันพร้อมกับการบุด้วยไม้

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 42: รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ โครงสร้างพระวิหารหลักมีต่อไป ในบทนี้มีคำพรรณนาเกี่ยวกับห้องบางห้องในส่วนทิศเหนือของลานชั้นนอก

อสค 42:1-2 แล้วท่านพาข้าพเจ้ามาถึงลานชั้นนอก ตรงทิศเหนือ และท่านนำข้าพเจ้ามาถึงห้องซึ่งอยู่ตรงข้ามกับสนาม และตรงข้ามกับตึกทางด้านทิศเหนือ ลานชั้นนอกที่อยู่นี้อยู่ทางด้านทิศเหนือของโครงสร้างพระวิหารหลัก มัคคุเทศก์แห่งสวรรค์ผู้นี้พาเอเสเคียลเข้าไปในห้องๆหนึ่งที่นั่นซึ่งจะอยู่ติดกับที่บริสุทธิ์ที่สุดซึ่งอยู่ด้านทิศเหนือของพระวิหาร

2 ความยาวของตึกที่อยู่หน้าประตูทางด้านเหนือนี้เป็นหนึ่งร้อยศอก และกว้างห้าสิบศอก เห็นได้ชัดว่ามีระยะห่าง 150 ฟุตจากโครงสร้างพระวิหารหลักไปยังประตูด้านทิศเหนือ จะมีห้องต่างๆซึ่งกว้างเจ็ดสิบห้าฟุต

อสค 42:3-4 ติดต่อกับส่วนยี่สิบศอกซึ่งเป็นส่วนของลานชั้นใน หันหน้าเข้าสู่พื้นที่ซึ่งเป็นส่วนของลานข้างนอก เป็นระเบียงซ้อนระเบียงสามชั้น ตลอดแนวกำแพงด้านทิศ

เหนือของลานชั้นนอกของพระวิหารและขยายต่อเข้าไปข้างในรวมสามสิบฟุตจะมีห้องพิเศษ
ต่างๆซึ่งสูงสามชั้น

4 และข้างหน้าห้องมีทางเข้าข้างในกว้างสิบศอก ยาวหนึ่งศอก บรรดาประตูห้องเหล่านี้
อยู่ทางด้านเหนือ หน้าห้องพิเศษเหล่านี้จะมีจตุรัสหนึ่งหรือทางเดินหนึ่งกว้างสิบห้าฟุต เห็นได้
ชัดว่าขอบถนน (นั่นคือ ทางเดิน) จะยกสูงประมาณหนึ่งฟุตครึ่งไปยังประตูเหล่านี้ของห้องชุด
เหล่านี้

อสค 42:5-6   ห้องข้างบนแคบกว่า เพราะระเบียงเหล่านี้สูงกว่าระเบียงห้องชั้น
ล่าง และชั้นกลางในตึกนั้น เห็นได้ชัดว่าพร้อมกับแต่ละชั้นที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆของห้องชุดเหล่านี้
พวกมันก็จะค่อยๆแคบลง

6 เพราะว่าเป็นห้องสามชั้น และไม่มีเสารองเหมือนเสาที่ลานข้างนอก เพราะฉะนั้นห้อง
ชั้นบนจึงร่นเข้าไปกว่าพื้นมากกว่าห้องชั้นล่างและชั้นกลาง แม้ห้องชุดเหล่านี้จะสูงสามชั้น จะ
ไม่มีเสารองที่ตกแต่งประดับประดาเลย อีกครั้งที่ชั้นบนๆขึ้นไปจะแคบกว่าชั้นที่อยู่ต่ำกว่า

อสค 42:7-8   และมีผนังข้างนอกขนานกับห้อง ตรงไปยังลานข้างนอก ตรงข้าม
กับห้อง ยาวห้าสิบศอก เห็นได้ชัดว่าจะมีผนังอันหนึ่ง (อาจเป็นขอบทางนั้นที่ถูกเอ่ยถึงในข้อ 4)
ซึ่งทอดยาวตลอดแนวความยาวเจ็ดสิบห้าฟุตของห้องเหล่านี้

8 เพราะห้องที่ลานข้างนอกยาวห้าสิบศอก และคูเอ็ด ส่วนห้องเหล่านี้ที่ตรงข้ามกับ
พระวิหารยาวหนึ่งร้อยศอก จะมีห้องชุดอีกชุดหนึ่งตลอดแนวกำแพงด้านทิศใต้ของพระวิหาร
กำแพงตลอดแนวห้องเหล่านี้จึงยาวทั้งสิ้นหนึ่งร้อยศอกซึ่งเท่ากับ 150 ฟุต

อสค 42:9-10   ใต้ห้องเหล่านี้มีทางเข้าอยู่ด้านตะวันออก ถ้าเข้าไปจากลานข้าง
นอก เห็นได้ชัดว่าจะมีทางเข้าพิเศษทางหนึ่งสำหรับอาคารห้องชุดนี้ทางส่วนปลายด้านทิศตะวัน
ออกของมันจากลานชั้นนอก

10 ตรงที่ผนังด้านนอกเริ่มต้น ด้านตะวันออกก็เช่นเดียวกัน ตรงข้ามกับสนามและตรงข้ามกับตึกมีห้องหลายห้อง จะมีห้องชุดพิเศษอีกตลอดแนวส่วนต่างๆของกำแพงด้านทิศตะวันออกของบริเวณรอบพระวิหาร

อสค 42:11-12   ทางเดินอยู่หน้าห้องคล้ายกับห้องทางทิศเหนือ ยาวและกว้างขนาดเดียวกัน มีทางออก แพนผังและประตูอย่างเดียวกัน การออกแบบและหน้าที่ของห้องชุดเหล่านี้ที่อยู่ตลอดแนวกำแพงด้านทิศตะวันออกแทบจะเหมือนกันกับของห้องชุดเหล่านั้นที่อยู่ตลอดแนวกำแพงด้านทิศเหนือ

12 ข้างล่างห้องทิศใต้มีทางเข้าอยู่ด้านตะวันออกที่เข้ามาตามทางเดิน ตรงข้ามมีผนังแบ่ง เช่นเดียวกัน จะมีห้องชุดอยู่ชุดหนึ่งตลอดแนวกำแพงด้านทิศใต้ของลานชั้นนอกของบริเวณรอบพระวิหารเหมือนกับห้องชุดเหล่านั้นที่อยู่ด้านทิศเหนือซึ่งถูกพรรณนาแล้วข้างบน

อสค 42:13-14   แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ห้องด้านเหนือและห้องด้านใต้ตรงข้ามสนามเป็นห้องบริสุทธิ ที่ปุโรหิตผู้เข้าใกล้พระเยโฮวาห์จะรับประทานของถวายอันบริสุทธิที่สุด เขาจะวางของถวายอันบริสุทธิที่สุดนั้นไว้ที่นั่น และธัญญาหาร เครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องบูชาไถ่การละเมิดเพราะว่าที่นั่นบริสุทธิ ห้องหรือห้องชุดเหล่านี้จะถูกสงวนไว้สำหรับพวกปุโรหิตของพระวิหาร ที่นั่นพวกปุโรหิตจะได้รับอนุญาตให้นั่งลงและรับประทานส่วนของตนที่ได้จากเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นและวางของบริสุทธ์ต่างๆของตนลงซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรนนิบัติของพวกเขาที่พระวิหาร อีกครั้งที่ของถวายของพวกเลวีในพระวิหารยุคพันปีถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจน พวกมันจะเป็นเครื่องระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์บนกางเขนนั้น

14 เมื่อปุโรหิตเข้าไปในที่บริสุทธิ เขาจะไม่ออกไปจากที่บริสุทธิเข้าสู่ลานข้างนอก แต่จะปลดเครื่องแต่งกายที่เขาสวมปฏิบัติหน้าที่วางไว้ที่นั่นเพราะสิ่งเหล่านี้บริสุทธิ เขาจะต้องสวมเครื่องแต่งกายอื่นก่อนที่เขาจะเข้าไปสู่ส่วนที่มีไว้สำหรับประชาชน " เมื่อปุโรหิตคนหนึ่งเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ที่พระวิหาร เขาจะไม่สามารถให้ออกไป แม้แต่เข้าไปในลานชั้นนอก อย่างไรก็ตาม ในห้องชุดเหล่านั้นที่ถูกพรรณนาข้างบน พวกเขาจะมีสถานที่แห่งหนึ่งเพื่อเปลี่ยนเสื้อผ้า

ของคุณและเพื่อพักผ่อนด้วย พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมไว้สำหรับพวกปุโรหิตของพระองค์ที่พระวิหารนั้นในการจัดหาสถานที่ต่างๆแก่พวกเขาเพื่อรับประทานอาหาร พักผ่อนและเปลี่ยนเสื้อผ้าของพวกเขา

อสค 42:15-20   **เมื่อท่านได้วัดข้างในบริเวณพระนิเวศเสร็จแล้ว ท่านก็นำข้าพเจ้าออกมาทางประตูซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และวัดบริเวณพระนิเวศโดยรอบ** หลังจากเสร็จสิ้นการวัดขนาดโครงสร้างพื้นฐานเหล่านั้นของบริเวณรอบพระวิหารแล้ว ข้าพเจ้าตรวจดูสวรรค์ผู้นี้ก็พาเอเสเคียลไปยังหอบประตูด้านหน้าของพระวิหารอีกครั้งซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ที่นั่นบริเวณหอบประตูวัดขนาดอีกครั้งเหมือนใน 40:6

16 ท่านวัดด้านตะวันออกด้วยไม้วัดได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัดโดยรอบ ห้าร้อยไม้วัดเท่ากับประมาณห้าร้อยฟุต สิ่งที่กำลังถูกวัดขนาดอย่างชัดเจนนั้นคือ ความยาวของด้านทิศตะวันออกของกำแพงชั้นนอกของบริเวณรอบพระวิหาร

17 แล้วท่านก็หันมาวัดทางด้านเหนือได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัดโดยรอบ ด้านทิศเหนือของบริเวณรอบพระวิหารจะวัดได้เท่ากับประมาณห้าพันฟุต

18 แล้วท่านก็หันมาวัดด้านใต้ได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด ด้านทิศใต้ของมันจะวัดได้ยาวเท่ากับห้าพันฟุตเช่นกัน

19 แล้วท่านก็หันมาวัดด้านตะวันตกแล้ววัดได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด ในลักษณะเดียวกัน ด้านทิศตะวันตกของบริเวณรอบพระวิหารยุคพันปีจะวัดได้ยาวประมาณห้าพันฟุต

20 ท่านวัดทั้งสี่ด้าน มีกำแพงล้อมรอบยาวห้าร้อยศอก กว้างห้าร้อยศอก เป็นที่แบ่งระหว่างสถานบริสุทธิ์กับสถานที่สามัญ กล่าวโดยสรุป กำแพงชั้นนอกของบริเวณรอบพระวิหารยุคพันปีจะเท่ากับเกือบหนึ่งไมล์ทั้งสี่ด้าน มันจะแยกขอบเขตของสิ่งบริสุทธิ์ออกจากส่วนประกอบต่างๆที่สามัญและมลทินซึ่งอยู่ชิดติดกับที่นั่น แน่ทีเดียว จนทุกวันนี้การแยกออกจากกันระหว่างสิ่งบริสุทธิ์และสิ่งมลทินยังถูกเรียกร้องให้กระทำอยู่

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 43: บทที่ 43 มองเพิ่มเติมเข้าไปในอาณาจักรยุคพันปีพร้อมกับ
นิมิตหนึ่งเกี่ยวกับการกลับมาของสง่าราศีของพระเจ้ามาสู่พระวิหารยุคพันปีในข้อ 1-6 พระที่นั่ง
ของพระเจ้าในพระวิหารนั้นถูกพรรณนาถึงในข้อ 7-12 แทนของเครื่องสัตว์บูชาในพระวิหารยุค
พันปีถูกพรรณนาในข้อ 13-18 สุกท้ายของถวายเหล่านั้ของพระวิหารถูกพรรณนาในข้อ 19-27

อสค 43:1-3   **ภายหลังท่านนำข้าพเจ้ามายังประตู คือประตูที่หันหน้าไปทิศ**
ตะวันออก หลังจากสำรวจและวัดขนาดเหล่านั้ของพระวิหารยุคพันปีแล้ว ช่างสำรวจแห่ง
สวรรค์ท่านนี้ก็พาเอเสเคียลเข้าไปยังหอประตูด้านทิศตะวันออกของพระวิหาร (ซึ่งหันหน้าไป
ทางที่ๆเคยเป็นภูเขามะกอกเทศ)

2 และ ดูเถิด สง่าราศีของพระเจ้าแห่งอิสราเอลมาจากทิศตะวันออก และพระสุรเสียง
ของพระองค์ก็เหมือนเสียงน้ำมากหลาย และพิภพก็รุ่งโรจน์ด้วยสง่าราศีของพระองค์ ขณะเอเส
เคียลเฝ้าดูอยู่นั้น สง่าราศีของพระเจ้าแห่งอิสราเอลก็ออกมาจากทิศตะวันออกมายังพระวิหารยุค
พันปี คำที่แปลเป็น **สง่าราศี (คาโบด)** หมายถึงสง่าราศีหรือเปี่ยมด้วยสง่าราศี แม้ปกติแล้วถูก
เรียกว่าสง่าราศี**เชคินาห์** คำว่า **เชคินาห์** ก็ไม่ปรากฏที่ใดเลยในพระคัมภีร์

ถึงกระนั้น สง่าราศีของพระเจ้ายิ่งจะเต็มพระวิหารของพระองค์อีกครั้ง นอกจากนี้ ในการ
เสด็จกลับมายังพระวิหารของพระองค์เช่นนั้น พระเจ้าก็จะตรัส อย่างไรก็ตาม พระสุรเสียงของ
พระองค์ก็ถูกพรรณนาว่าเป็นเหมือน “เสียงน้ำมากหลาย” เสียงน้ำตกใหญ่โตที่น่ากลัวจริงๆ เช่น
เดียวกัน เสียงคำรามของคลื่นซัดฝั่งบนชายหาดเมื่อพายุซัดคลื่นแห่งทะเลเข้าหาชายฝั่งก็ดังสนั่น
มีพลังและสามารถได้ยินจากระยะไกล

ประเด็นใหญ่กว่าก็คือว่า พระสุรเสียงของพระเจ้านั้นทรงพลังและทำให้เกิดความครื้น
คร้าม ดู เอเสเคียล 1:24, ดาเนียล 10:6, วิวรรณ์ 1:15 และ 14:2 เช่นกัน เมื่อพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิ
ฤทธิ์เสด็จเข้ามาประทับในพระวิหารยุคพันปี แผ่นดิน โลกก็กลายเป็นแหล่งที่มาหนึ่งแห่งแสง
สว่าง ตลอดหลายยุคสมัย ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาวต่างๆได้ให้แสงสว่างแก่แผ่นดิน

โลก ในวันนั้นพระเจ้าเองจะประทานความสว่างแก่แผ่นดินโลกเช่นกันและสง่าราศีแห่งความสว่างนั้นจะส่องออกไปในอวกาศเลยเหมือนกับที่ดวงอาทิตย์และดวงดาวต่างๆส่องแสงในความมืด ความคิดนี้สอดคล้องกับของวิวรณ์ 21:23 (แม้ไม่อยู่ในบริบทเดียวกันก็ตาม)

ตลอดหลายศตวรรษนับตั้งแต่สมัยพระคริสต์เป็นต้นมา พวกมุสลิมได้ควบคุมกรุงเยรูซาเล็มเก่าและภูเขาพระวิหารซึ่งอยู่ที่นั่น เพราะทราบถึงคำพยากรณ์ของเอเสเคียลตรงนี้ พวกเขาจึงก่อกำแพงอิฐก้อนหอบระตูด้านทิศตะวันออกของกรุงเก่า (แม้โครงสร้างนั้นถูกสร้างขึ้นในยุคกลางโดยพวกครูเสดก็ตาม) อย่างไรก็ตาม เมื่อสง่าราศีของพระเจ้าและพระเมสสิยาห์กลับมาสู่พระวิหารนั้นจากทิศตะวันออก มันก็จะไม่กลับมาสู่โครงสร้างเก่าสมัยยุคกลางนั้นของกรุงเยรูซาเล็มเก่า

ตรงกันข้าม สิ่งที่ปรากฏตรงนี้ก็คือ เยรูซาเล็มยุคพันปีที่จะมานั้นและพระวิหารยุคพันปีที่จะถูกสร้างบนที่ตั้งของกรุงเยรูซาเล็มเก่า หลายส่วนหรือทั้งหมดของเยรูซาเล็มปัจจุบันจะถูกทำลายในช่วงวันท้ายๆของยุคเจ็ดปีอยู่ดี ดู วิวรณ์ 16:18-19 ไม่ว่ากรณีใด แม้หากการต่อต้านของอิสลามยังเหลืออยู่ (ซึ่งมันจะไม่เหลืออยู่) มันก็ไม่มีทางหยุดยั้งสง่าราศีของพระเจ้าองค์แท้จริงได้

3 และนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นนั้นก็เหมือนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าเห็นเมื่อพระองค์เสด็จมาทำลายเมืองนั้น และเหมือนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าก็ชบหน้าของข้าพเจ้าลงถึงดิน สง่าราศีของพระเจ้าที่ถูกเปิดเผยแก่เอเสเคียล (ผ่านทางนิมิตที่เป็นคำพยากรณ์เหมือนเดิม) เกือบเหมือนกันทุกประการกับสง่าราศีที่เขาเห็นตอนแรกในนิมิตแรกๆนั้นที่ประทานให้แก่เขาในตอนต้นของหนังสือเอเสเคียล ดู เอเสเคียล 1:3-28 และ 10:1-20 นั่นคือตอนที่พระเจ้าทรงใช้เขาไป (ผ่านทางนิมิตหนึ่ง) พร้อมกับคำประกาศเรื่องการพิพากษาต่อผู้เยรูซาเล็มในสมัยของเขา นิมิตหลายๆเหล่านี้เป็นเหมือนนิมิตเหล่านั้นที่ผู้พยากรณ์ท่านนี้ได้รับในตอนแรกริมแม่น้ำเคบาร์ เอเสเคียลตัวสั้นเหลือเกินจนเขาชบหน้าลงถึงดินในความเกรงกลัวและการนมัสการ

อสก 43:4-6 และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้เข้าไปในพระนิเวศทางประตูที่หันไปทางทิศตะวันออก จากนั้นสง่าราศีที่ทำให้เกิดความเกรงกลัวนี้ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าที่มาจากทิศตะวันออกที่เอเสเคียลเห็นก็เข้าไปทางหอประตูด้านทิศตะวันออกของพระวิหารยุคพันปี (พวกเราที่เป็นคริสตจักรพันธสัญญาใหม่ในฐานะเจ้าสาวของพระคริสต์และได้กลับมาพร้อมกับพระคริสต์ในการเสด็จกลับมาของพระองค์ก็น่าจะเป็นประจักษ์พยานในเหตุการณ์สำคัญเหล่านี้ในวันนั้น)

5 พระวิญญาณก็ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามาที่ลานชั้นใน และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศ ในฐานะปุโรหิตคนหนึ่งผู้เป็นเชื้อสายของอาโรน (ดู 1:3) เอเสเคียลจึงมีสิทธิ์เข้าไปในลานชั้นในของพระวิหารของพระเจ้าได้ ดังนั้น เมื่อสง่าราศีของพระเจ้าเข้าไปในบริเวณรอบพระวิหาร พระวิญญาณของพระเจ้ก็เสด็จมาและยกเอเสเคียลขึ้นจากการชบหน้าและนำเขาเข้าไปในลานชั้นในของพระวิหารยุคพันปี ขณะเดียวกัน สง่าราศี (เชลيناห์) ของพระเจ้ก็เริ่มเต็มพระวิหารนั้นและอาจเข้าไปประทับในที่บริสุทธิ์ที่สุดแล้ว

6 ขณะที่ชายคนนั้นยังยืนอยู่ที่ข้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าดังออกมาจากพระนิเวศ บางคนคิดเอาเองว่าเสียงนั้นที่เอเสเคียลได้ยินเป็นเสียงของทูตสวรรค์ผู้หนึ่งที่สำรวจพระวิหารไปก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม บริบทที่ตามมาจะยืนยันว่าเสียงนั้นที่เอเสเคียลได้ยินเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้าเอง โดยตรัสมาจากที่บริสุทธิ์ที่สุด นี่อาจเป็นเสียงทรงพลังที่น่าเกรงขามนั้นที่เอเสเคียลกล่าวถึงในข้อ 2 ของบทนี้ ขณะเดียวกัน ทูตสวรรค์ผู้นั้นก็ยืนอยู่ข้างๆเอเสเคียลขณะที่เขากำลังฟังอยู่

อสก 43:7-9 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัลลังก์ของเราและสถานที่วางเท้าของเราอยู่ที่นี้ เป็นที่ที่เราจะอยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอลเป็นนิตย์ และวงศ์วานอิสราเอลจะไม่กระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินอีก โดยตัวของเขาทั้งหลายเองหรือกษัตริย์ของเขาทั้งหลาย ด้วยการเล่นซู้ของเขาทั้งหลาย และด้วยศพของกษัตริย์ของเขาทั้งหลายในปูชนียสถานสูง

พระเจ้าทรงเรียกเอเสเคียลว่าบุตรแห่งมนุษย์อีกครั้ง ซึ่งเป็นชื่อเรียกที่ถูกใช้เก้าสิบสาม ครั้งในหนังสือเอเสเคียล พระเจ้าทรงพรรณนาถึงพระองค์เอง โดยใช้คำพูดบรรยายลักษณะของมนุษย์ด้วย – นั่นคือ ทรงพรรณนาถึงพระองค์เองราวกับว่าพระองค์ทรงมีร่างกายแบบมนุษย์ แม้พระเยซูคริสต์ซึ่งทรงเป็นส่วนหนึ่งของตรีเอกานุภาพนั้นทรงมีกายแบบมนุษย์ พระเจ้าพระบิดาก็ทรงเป็นพระวิญญาณหนึ่ง แม้กระนั้น พระองค์ก็ทรงพรรณนาถึงพระองค์เองบ่อยๆในพระคัมภีร์ว่ามีลักษณะแบบมนุษย์ ตรงนี้พระองค์ทรงกล่าวถึงฝ่าพระบาทของพระองค์ ประเด็นที่สำคัญกว่าของคำพูดตรงนี้ของพระองค์ก็คือว่า จะไม่มีผู้ใดเลยในวงศ์วานอิสราเอลทำให้พระวิหารของพระองค์เป็นมลทินอีก โดยความบาปหรือการนับถือรูปเคารพรูปแบบใดก็ตาม การนับถือรูปเคารพจะไม่รบกวนอิสราเอลอีกเลยและไม่ใช้ในพระวิหารยุคพันปีอย่างแน่นอน ซึ่งเป็นที่ๆบัลลังก์ของพระเจ้าจะอยู่ นั่นเกิดขึ้น ไปแล้วอย่างแน่นอนในช่วงปีต่างๆของอาณาจักรแห่งยูดาห์ก่อนพวกเขาถูกทำลายโดยบาบิโลน แต่เรื่องแบบนี้จะไม่เกิดขึ้นอีกเลย

คำที่แปลเป็น กษัตริย์ทั้งหลาย (*เมเลค*) อาจหมายถึงรูปเคารพเหล่านั้นของยูดาห์สมัยโบราณ พวกเขาอมให้พระต่างดาวเหล่านี้ปกครองเหนือพวกเขาคุยกษัตริย์องค์หนึ่ง นอกจากนี้การสะกดคำแบบหนึ่งของรูปเคารพพระโมเลค (*เมเลค*) ก็มาจากคำว่ากษัตริย์นี้ *เมเลค* ศพของกษัตริย์เหล่านี้ อาจหมายถึง ร่างกายที่ไม่มีชีวิตของบรรดารูปเคารพที่ตายแล้วของพวกเขา

8 โดยการวางธรณีประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้างธรณีประตูทั้งหลายของเรา โดยการตั้งเสาประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้างเสาประตูทั้งหลายของเรา มีเพียงผนังกันไว้ระหว่างเรากับเขาทั้งหลายเท่านั้น เขาได้กระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินด้วยการอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา ซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำ ดังนั้นเราจึงเผาผลาญเขาเสียด้วยความกริ้วของเรา ในสมัยของกษัตริย์องค์ต่างๆของยูดาห์ (มนัสเสห์, อาโมน, เยโฮอาหาส, เยโฮยาคิม, เยโคนิยาห์และเศเดคิยาห์) การนับถือรูปเคารพและสิ่งปลูกสร้างต่างๆสำหรับรูปเคารพอันน่าสะอิดสะเอียนได้ถูกสร้างขึ้นในบริเวณลานของพระวิหารและติดกับตัวพระวิหารเอง ในการทำให้พระนามบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์เป็นมลทินไปเช่นนั้น พระองค์จึงทรงทำลายยูดาห์และกระจัดกระจายคนส่วนที่เหลืออยู่ของพวกเขาไปยังลมทั้งสี่ทิศ

9 บัดนี้ให้เขาทั้งหลายทั้งหลายของเขาและศพของกษัตริย์ทั้งหลายของเขาให้ห่างไกลจากเรา และเราจะอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิรันดร์ แม้บริบทที่ใหญ่กว่ากล่าวถึงอวสานกาล ประเด็นตรงนี้ก็ถูกกล่าวแก่พรรคพวกของเอเสเคียล นั่นคือ วงศ์วานอิสราเอลในสมัยของเขา พระเจ้าทรงเตือนกระทั่งพวกอิสราเอลที่กระจัดกระจายไปแล้วอีกครั้งให้ทิ้งการนับถือรูปเคารพของพวกเขา (ตรงนี้ถูกเปรียบเทียบว่าเป็นเหมือนการเล่นชู้) คำตรงนี้ที่แปลเป็น กษัตริย์ทั้งหลาย (เมเลค) อีกครั้งอาจหมายถึงรูปเคารพเหล่านั้นของยูดาห์สมัยโบราณ พวกเขาขอให้บรรดาพระต่างดาวเหล่านี้ปกครองพวกเขาจากกษัตริย์องค์หนึ่ง นอกจากนี้ การสะกดคำแบบหนึ่งของรูปเคารพพระโมเลค (เมเลค) ก็มาจากคำที่แปลว่ากษัตริย์ เมเลค พระเจ้าจึงทรงสั่งอิสราเอลอีกครั้งให้ทิ้งรูปเคารพตายเหล่านั้น (ศพของกษัตริย์ทั้งหลายของพวกเขา) ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าจะประทับอยู่ท่ามกลางพวกเขาตลอดไป แน่แน่นอนว่านั่นจะไม่เกิดขึ้นจริงจนกว่าพระเจ้าเสด็จกลับมายังพระวิหารยุคพันปีในสง่าราศี

อสค 43:10-12   เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงบรรยายแก่วงศ์วานอิสราเอลให้ทราบถึงพระนิเวศ เพื่อว่าเขาจะได้ละอายในเรื่องความชั่วช้าของเขา และให้เขาทั้งหลายวัดแบบแผน พระเจ้าจึงทรงสั่งเอเสเคียลให้แสดงแบบแปลนสถาปัตยกรรมของพระวิหารยุคพันปีแก่พรรคพวกของเขา นั่นคือ วงศ์วานอิสราเอลในสมัยของเขา จุดประสงค์ก็คือเพื่อที่คนเหล่านั้นจะได้ละอายในความบาปของพวกเขา พวกเขาในสมัยนั้นจะได้รับอนุญาตให้ศึกษาแบบแปลนเหล่านั้นสำหรับพระวิหารยุคพันปี ในการเห็นแบบแปลนเหล่านั้นของพระวิหารเปี่ยมสง่าราศีที่จะมานั้น พวกเขาจะละอายในรูปเคารพตายเหล่านั้นที่น่าสังเวชและโง่เขลาของตน

11 และถ้าเขาละอายในสิ่งทั้งหลายที่เขากระทำมาแล้ว จงสำแดงภาพแผนผังทางออกทางเข้า และลักษณะทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น และจงให้เขาทราบถึงกฎเกณฑ์ ลักษณะและกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศ จงเขียนลงไว้ท่ามกลางสายตาของเขา เพื่อเขาจะได้รักษาลักษณะและกฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของพระนิเวศ และกระทำตาม ในการแสดงให้เห็นภาพรวมของพระวิหารยุคพันปีที่จะมานั้น ให้พรรคพวกของเขาเห็น พวกเขาในสมัยของเอเสเคียลก็จะละอายในการนับถือรูปเคารพอันบาปหนาของตน จากนั้นพระเจ้ายิ่งสั่งเอเสเคียลให้สำแดงรายละเอียดครบถ้วนของพระวิหารอัน

เปี่ยมสง่าราศีนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงถูกสั่งให้เขียนรายละเอียดเหล่านี้ทิ้งสิ้นลงไปต่อหน้าพรรคพวกของเขา วันนั้นจะมาแน่เมื่อวงศัวานอิสราเอลจะถูกคาดหวังให้รักษารายละเอียดเหล่านี้ทิ้งสิ้นของมัน

12 ต่อไปนี้เป็นกฎของพระนิเวศ คือบริเวณโดยรอบที่อยู่บนยอดภูเขาจะเป็นที่บริสุทธิ์ที่สุด ดุเถิด นี่เป็นกฎของพระนิเวศ รายละเอียดต่อไปนี้เป็นกฎและระเบียบพิธีของพระวิหารยุคพันปีที่จะมานั้น มันจะตั้งอยู่บนภูเขาพระวิหารนั้นที่เยรูซาเล็มและจะถูกตั้งไว้ให้บริสุทธิ์เป็นนิตย์ในฐานะที่บริสุทธิ์ที่สุด แบบแปลนและรายละเอียดทั้งสิ้นเหล่านี้ถูกออกเป็นกฎของพระวิหาร

อสค 43:13-14 ต่อไปนี้เป็นขนาดของแท่นบูชาวัดเป็นสอง สองหนึ่งคือความยาวหนึ่งศอกกับหนึ่งคืบ ตอนฐานสูงหนึ่งศอก และกว้างหนึ่งศอก ที่ขอบมีริมคืบหนึ่ง และความสูงของแท่นบูชาเป็นดังนี้ ขนาดต่างๆของแท่นบูชายุคพันปีสำหรับเครื่องเผาบูชาต่างๆกำลังจะถูกให้ตอนนี้ หน่วยวัดที่ใหญ่กว่าเดิมถูกพรรณนาถึงดังนี้: สองหนึ่งซึ่งจะยาวกว่าเดิมโดยการเพิ่มเข้าอีกหนึ่งคืบ นี่อาจยาวประมาณ 22 ถึง 24 นิ้ว ดังนั้นขนาดพื้นฐานของมันจะกว้างหนึ่งศอก เช่นนั้นและสูงหนึ่งศอกเช่นนั้น นอกจากนี้ ขอบหรือริมจะถูกสร้างขึ้นรอบแท่นบูชาขึ้นซึ่งพวกปุโรหิตจะยืนบนนั้นได้ ขอบนี้จะกว้างคืบหนึ่ง (หรือกว้างประมาณหกนิ้ว)

14 จากตอนฐานที่อยู่บนดินมาถึงข้างล่างสูงสองศอก กว้างหนึ่งศอก จากชั้นเล็กไปถึงชั้นใหญ่สูงสี่ศอก กว้างหนึ่งศอก ขอบหรือยกพื้นแคบๆส่วนล่างนี้จะอยู่สูงจากพื้นดินสองศอก (หรือเกือบสี่ฟุต) เห็นได้ชัดว่าจะมีขอบอีกอันที่อยู่สูงขึ้น ไปอีกซึ่งอยู่สูงจากพื้นดินประมาณแปดฟุต เห็นได้ชัดว่าแท่นบูชานี้มีขนาดมหึมาจริงๆ

อสค 43:15-16 และเตาของแท่นนั้นสี่ศอก และจากเตาแท่นมีเชิงนอนยื่นขึ้นสี่เชิง John Gill เขียน ณ จุดนี้ว่า “นั่นคือจากขอบอันใหญ่กว่านั้นขึ้นไป เพื่อที่ว่ามันจะสูงทั้งหมดสิบศอก ซึ่งเป็นขนาดเดียวกับแท่นของซาโลมอน” ดู 2 พงศาวดาร 4:1 จะมีเชิงนอนอยู่ตรงทั้งสี่มุมของแท่นบูชาใหญ่นั้น

16 เตาแท่นนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจตุรัส ยาวสิบสองศอก กว้างสิบสองศอก แท่นเครื่องสัตว
บูชายุคพันปีนั้นจะมีขนาดสิบสองศอกเท่ากันทั้งสี่ด้าน นั่นคือ แต่ละด้านของมันจะยาวประมาณ
สี่สิบสี่ฟุต สถานที่แห่งนี้สำหรับเครื่องเผาบูชาต่างๆจะมีขนาดใหญ่โตจริงๆ แม้ความสูงนั้นจะ
เกือบเท่ากับแท่นบูชาของพระวิหารของซาโลมอน ขนาดด้านข้างของมันก็จะเล็กกว่าหน่อย ดู 2
พงศาวดาร 4:1 อาจเป็นไปได้ว่าแท่นบูชานี้มีขนาดเล็กกว่านิคหน้อยตรงที่ว่าของถวายต่างๆในพระ
วิหารยุคพันปีจะเป็นเพียงเครื่องระลึกลงพระราชกิจของพระคริสต์และไม่มีฤทธิ์อะไรเหมือนที่
เครื่องสัตวบูชาต่างๆสมัยพระคัมภีร์เดิมถูกตั้งใจให้เป็น

อสค 43:17-18   ชั้นข้างเตาสี่เหลี่ยมจตุรัสเหมือนกัน ยาวสิบสี่ศอก กว้างสิบสี่
ศอก ยกมรอบกว้างครึ่งศอก ฐานกว้างศอกหนึ่งโดยรอบ บันไดแท่นบูชาหันหน้าไปทางทิศ
ตะวันออก" เห็นได้ชัดว่าแท่นบูชานี้มีพื้นที่ส่วนล่างยาวสิบสี่ศอกบนแต่ละด้าน พื้นที่ส่วนล่าง
นี้อาจเป็นที่ๆไฟลุกจุดและพื้นที่ส่วนบนซึ่งยาวสิบสองศอกคือที่ๆแท่นบูชานี้หัดเผาเข้าไปเล็ก
น้อยและเป็นที่ๆเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นจะถูกถวายจริงๆ ยกพื้นที่อีกอันหนึ่งรอบแท่นบูชานี้ถูก
พรรณนาอย่างชัดเจนว่าเป็น *ยกมรอบ* บันไดขึ้นไปยังระดับปฏิบัติงานของแท่นบูชานี้จะหัน
หน้าไปทางทิศตะวันออก พวกปุโรหิตจึงจะขึ้นไปยังยกพื้นปฏิบัติงานของแท่นบูชา นั้น โดย
บันไดนี้

18 และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า
ต่อไปนี้เป็นกฎของแท่นบูชาในวันที่สร้างเสร็จแล้ว เพื่อจะถวายเครื่องเผาบูชา และเพื่อจะพรหม
ด้วยเลือด ขนาดของแท่นเครื่องสัตวบูชายุคพันปีนี้จึงถูกพรรณนาไปแล้ว ในวันนั้นเครื่องเผา
บูชาต่างๆจะถูกถวายบนแท่นนั้นและโลหิตที่ไหลออกจะถูกประพรมบนแท่นนั้น ดังที่จะถูก
หมายเหตุไว้ข้างล่าง เห็นได้ชัดว่าของถวายเหล่านั้นจะเป็นเครื่องระลึกลงพระราชกิจที่สำเร็จแล้ว
ของพระคริสต์

อสค 43:19-21   ท่านจงมอบวัวหนุ่มตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปแก่ปุโรหิตคน
เลวีเชื้อสายคาโดค ผู้ที่เข้ามาใกล้เพื่อปรนนิบัติเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ใน

พระวิหารยุคพันปีนั้น จะมีการรื้อฟื้นตำแหน่งปุโรหิตของอาโรนโดยสืบเชื้อสายมาจากศาโดคมหาปุโรหิตผู้ถูกแต่งตั้งให้รับตำแหน่งโดยซาโลมอนและปลดอาบียาธาร์ผู้ซึ่งมายึดตำแหน่งนั้น คุณความเห็นต่างๆสำหรับเอเสเคียล 40:46 ชื่อ *ศาโดก* มาจากคำฮีบรู *เซเดค* ซึ่งหมายความว่า ‘ชอบธรรม’ จะมีการฟื้นฟูระบบของคนเลวี่อีกครั้งสำหรับการปรนนิบัติในพระวิหารยุคพันปี ในวันนั้นเมื่อพระวิหารยุคพันปีถูกมอบถวาย วัวหนุ่มตัวหนึ่งจะถูกถวายโดยมหาปุโรหิตเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับตัวเองและพรรคพวกของเขา เห็นได้ชัดว่าจะเป็นเพียงพิธีเพื่อระลึกถึงพระราชกิจที่เสร็จสิ้นแล้วของพระคริสต์ เหมือนกับที่คริสตจักรพันธสัญญาใหม่ระลึกถึงพระราชกิจของพระคริสต์ในพิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า อิสราเอลในวันนั้นก็ระลึกถึงพระราชกิจของพระคริสต์โดยเครื่องสัตวบูชาหลากหลายรูปแบบในพระวิหารยุคพันปีเช่นกัน

20 เจ้าจงเอาเลือดวัวนั้นบ้างใส่ไว้ที่เชิงอนทั้งสี่ของแท่น และมุมทั้งสี่ของชั้นข้างเตา และที่ยกริมโดยรอบ ทำดังนี้แหละท่านจะได้ชำระแท่นและทำการลบมลทินของแท่นนั้นไว้ เลือดที่ไหลออกของเครื่องบูชาไถ่บาปที่กำหนดไว้ในวันนั้นจะถูกทาบนเชิงอนทั้งสี่ของแท่นนั้นและส่วนอื่นๆของมันเพื่อชำระมันให้สะอาดและบริสุทธิ์สำหรับการปรนนิบัติแด่พระเจ้า

21 ท่านจงเอาวัวผู้ซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และปุโรหิตจะเผามันเสียในที่ที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นที่ยกของพระนิเวศภายนอกสถานบริสุทธิ์ หลังจากชำระแท่นเครื่องสัตวบูชานั้นให้บริสุทธิ์ด้วยเลือดที่ไหลออกของวัวผู้แล้ว สัตว์ตัวนั้นก็จะถูกเผาบนแท่นบูชาที่อยู่ในลานของพระวิหาร

อสค 43:22-24 และในวันที่สองท่านจงถวายลูกแพะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และพวกปุโรหิตจะชำระแท่นบูชา อย่างที่ชำระด้วยวัวผู้ ในขั้นตอนการมอบถวายและการชำระให้บริสุทธิ์ สัตว์อีกตัวหนึ่งจะถูกถวายในวันถัดมา ในกรณีนี้ ลูกแพะตัวผู้ตัวหนึ่งปราศจากตำหนิจะถูกถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อชำระแท่นนั้นให้สะอาดมากขึ้นไปอีก

23 เมื่อท่านได้ชำระแท่นเสร็จแล้ว ท่านจงถวายวัวหนุ่มปราศจากตำหนิและแกะผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูง นอกจากนี้ หลังจากการชำระแท่นบูชานั้นให้บริสุทธิ์ได้เกิดขึ้นแล้ว วัวหนุ่มอีกตัวปราศจากตำหนิและแกะผู้ตัวหนึ่งปราศจากตำหนิจะถูกถวายบนแท่นบูชา

24 ท่านจงนำมาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะเอาเกลือพรมลงบนนั้น และจะถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ สัตว์เหล่านี้จะถูกถวายแด่พระเจ้าโดยปุโรหิตเชื้อสายอาโรนซึ่งถูกรื้อฟื้นขึ้นใหม่ นอกจากนี้ เหมือนกับที่พวกปุโรหิตในสมัยก่อนๆเกล้าเครื่องสัตวบูชาต่างๆของตนด้วยเกลือ (สัญลักษณ์หนึ่งของความชอบธรรม) พวกปุโรหิตยุคพันปีก็จะเอาเกลือพรมลงบนเครื่องเผาบูชาเหล่านี้ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน ดู เลวีนิติ 2:13 เหมือนเดิมที่เครื่องสัตวบูชาเหล่านี้ในพระวิหารยุคพันปีจะเป็นเครื่องระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์

อสค 43:25-27   ท่านจงเตรียมแพะตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปทุกวันจนครบเจ็ดวัน และพวกปุโรหิตจะเตรียมวัวหนุ่มและแกะผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูงด้วย เครื่องบูชามอบถวายเหล่านี้ของพระวิหารยุคพันปีจึงจะต่อเนื่องไปทั้งสิ้นเจ็ดวัน ในแต่ละวันเหล่านี้ แพะตัวหนึ่งจะถูกถวายเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป นอกจากนี้วัวหนุ่มตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่ง (ทุกตัวปราศจากตำหนิ) จะถูกถวายทุกวันเป็นเครื่องระลึกถึงพระราชกิจของพระคริสต์บนกางเขนนั้น

26 เขาทั้งหลายจะต้องทำการลบมลทินแทนบูชาอยู่เจ็ดวันจึงจะชำระเสร็จ และจะสถาปนาตนเองไว้ การชำระให้บริสุทธิ์และการมอบถวายแทนบูชายุคพันปีนั้นในพระวิหารยุคพันปีจะต่อเนื่องนานเจ็ดวัน ยิ่งกว่านั้น ปุโรหิตเชื้อสายอาโรนและคนเลวีที่ถูกรื้อฟื้นขึ้นใหม่จะถวายตัวต่อพระเจ้าอย่างเหมาะสมในช่วงเวลาดังกล่าว

27 และเมื่อเขากระทำครบตามกำหนดเหล่านี้แล้ว ตั้งแต่วันที่แปดเป็นต้นไปปุโรหิตจะต้องถวายเครื่องเผาบูชาของท่านและเครื่องสันติบูชาของท่านที่บนแท่นนั้น และเราจะโปรดปรานเจ้าทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ" เมื่อเจ็ดวันเหล่านี้ของการชำระให้บริสุทธิ์ การมอบถวายและการถวายตัวเสร็จสิ้นแล้ว เหล่าปุโรหิตเชื้อสายอาโรนที่ถูกรื้อฟื้นขึ้นใหม่ก็จะถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาของพวกเขาต่อไปบนแท่นบูชาในพระวิหารยุคพันปี พระเจ้าจึงทรงสัญญาว่าจะยอมรับพวกเขาและงานของพวกเขา

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 44: หลายหัวข้อมีอยู่ในเอเสเคียล 44 ประตู่ของพระวิหารยุค
พันปีสำหรับเจ้านายองค์นั้นถูกพรรณนาถึงในข้อ 1-3 เอเสเคียลได้รับนิมิตหนึ่งเรื่องสง่าราศีของ
พระเจ้าที่เต็มพระวิหารในข้อ 4-8 จากนั้น คนเลวีและพวกปุโรหิตของพระวิหารยุคพันปีถูก
พรรณนาถึงในข้อ 9-31

อสค 44:1-3 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ากลับมาตามทางของประตูของสถานบริสุทธิ์
ห้องนอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก และประตูนั้นปิดอยู่ จากนั้นมัคคุเทศก์ผู้หนึ่งของเอ
เสเคียลจึงนำเขากลับออกมาจากพื้นที่แท่นเครื่องสัตวบูชาขึ้นไปยังประตูทางด้านทิศตะวันออก
ของลานชั้นในของพระวิหาร พอไปถึงที่นั่นแล้วเขาก็พบว่าประตูด้านทิศตะวันออกนั้นปิดอยู่

2 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "ประตูนี้จะปิดอยู่เรื่อยไป อย่าให้เปิดและไม่ให้ใคร
เข้าไปทางนี้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้เสด็จเข้าไปทางนี้ เพราะฉะนั้นจึงให้ปิด
ไว้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ถูกแจ้งให้ทราบ โดยมัคคุเทศก์สวรรค์ของตนว่าประตูด้านทิศตะวันออกของ
พระวิหารยุคพันปีจะถูกปิดและห้ามมิให้มนุษย์คนใดเข้าถึง เหตุผลสองข้อถูกให้ไว้ (1) สง่าราศี
ของพระเจ้ากำลังจะเข้ามาทางประตูนี้ โดยมนุษย์ผ่านเข้าไปทางนั้นไม่ได้อีกเลยหลังจากนั้น (2)
ในข้อถัดไป ประตูนั้นจะถูกสงวนไว้สำหรับการใช้งานโดยเจ้านายองค์นั้น (นั่นคือ พระเมสสิ
ยาห์)

3 เฉพาะเจ้านายเท่านั้น คือเจ้านาย ท่านจะประทับเสวยพระกระยาหารต่อพระพักตร์
พระเยโฮวาห์ในประตูนี้ได้ ท่านจะต้องเข้ามาทางมุขของหอประตูและต้องออกไปตามทาง
เดียวกัน" ดังที่หมายเหตุไว้ ประตูด้านทิศตะวันออกจะถูกสงวนไว้สำหรับการใช้งานโดยเจ้า
นายองค์นั้นแต่เพียงผู้เดียว เจ้านายองค์นั้นหาใช่ใครอื่นนอกจากพระเมสสิยาห์เอง (แม้ว่าบางคน
คิดว่ามันอาจหมายถึงดาวิดในฐานะเจ้านายคนหนึ่งภายใต้พระเมสสิยาห์ก็ตาม) นี่บอกเป็นนัยถึง
แนวคิดของชาวตะวันออกกลางในเรื่องประตูของนครหนึ่งหรือพระวิหารซึ่งเป็นสถานที่หนึ่ง
สำหรับการทำธุรกรรมราชการ การรับประทานอาหารที่นั่นอาจหมายถึงการรับประทานอาหาร
ส่วนของพระองค์จากเครื่องสัตวบูชาบางอย่างที่ถูกถวายที่แท่นบูชาอื่น อีกครั้งที่พวกมุสลิม

ตั้งแต่สมัยยุคกลางซึ่งตระหนักถึงคำพยากรณ์ที่ว่าพระเมสสิยาห์ของพวกเขาจะมาเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มจากประตูด้านทิศตะวันออก จึงก่ออิฐขวางประตูด้านทิศตะวันออกของกรุงเยรูซาเล็มเก่าสมัยยุคกลาง อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ถูกกล่าวถึงตรงนี้ก็คือพระวิหารยุคพันปี จะไม่มีมุสลิมอยู่เลยในวันนั้น

อสค 44:4-5 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางของประตูเหนือมาที่ข้างหน้าพระนิเวศ และข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และข้าพเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดิน ยังอยู่ในลานของพระวิหารเหมือนเดิม มัคคุเทศก์สวรรค์ของเอเสเคียลพาเขาไปยังด้านทิศเหนือของลานนั้น ที่นั่นเขาเห็น (ผ่านทางนิมิตใหญ่กว่าของเขา) สง่าราศี (เชคินาห์) ของพระเจ้ากำลังเข้าไปในพระวิหารและที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น ในการเห็นเหตุการณ์อันน่าตื่นตานี้ ผู้พยากรณ์ท่านนี้จึงชบหน้าลงถึงดินในการนมัสการ

5 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งใจให้ดี ทุกสิ่งที่เราจะบอกเจ้าเกี่ยวกับกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และราชบัญญัติทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น จงดูด้วยตาของเจ้า และฟังด้วยหูของเจ้า และจดจำเรื่องทางเข้าพระนิเวศและทางออกจากสถานบริสุทธิ์ให้ดี พระเจ้าเองจึงทรงสั่งเอเสเคียลโดยตรงให้ใส่ใจให้ดีต่อกฎและราชบัญญัติเหล่านั้นของพระวิหารยุคพันปี เขาจะต้องสังเกตอย่างตั้งใจเกี่ยวกับทางเข้าของพระวิหารและทางเข้าทางออกต่างๆของพระวิหาร ข้อความที่ตามมาจะกล่าวชัดเจนว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นกังวลคือ ลักษณะเฉพาะตัวของผู้ที่เข้ามาในพระวิหารยุคพันปี ในฐานะปุโรหิตคนหนึ่ง คำสั่งเหล่านี้คงเป็นเรื่องที่เอเสเคียลสนใจเป็นพิเศษ

อสค 44:6-8 แล้วจงบอกแก่วงศ์วานที่มักกบฏ คือวงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ขอให้การที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าสิ้นสุดเสียทีเถิด ข้อความของพระเจ้าถึงอิสราเอลก็คือว่า พระเจ้าทรงหมดความอดทนแล้วกับการน่าสะอิดสะเอียนต่างๆของพวกเขา อิสราเอลในสมัยของเอเสเคียลถูกพรรณนาว่า

เป็นคนมักกบฏซึ่งพวกเขาก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ พวกเขาได้กบฏต่อพระเจ้าของตนและติดตามรูปเคารพต่างๆอันน่าสะอิดสะเอียนมานานแล้ว – แม้แต่ในพระวิหารของพระเจ้า

7 คือการที่เจ้าพคนต่างด้าวที่มีได้เข้าสู่หน้ตทางจิตใจและมีได้เข้าสู่หน้ตทางเนื้อหน้งเข้ามาในสถานบริสุทธิของเรา กระทำให้สถานนั้น คือพระนิเวศของเรามัวหมอง เมื่อเจ้าถวายอาหารของเราแก่เรา คือไขมันและเลือด สิ่งเหล่านี้ได้ทำลายพันธสัญญาของเราด้วยการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า ในสมัยของอาหาส, มนัสเสห์, อาโมน, เยโฮยาคิมและเศเศคดียาห์ ฯลฯ อิสราเอลที่มักกบฏได้อนุญาตหรือแม้แต่ต้อนรับพวกปุโรหิตของรูปเคารพพระต่างด้าวเข้ามาในพระวิหารของพระเจ้าและ ‘ตั้งร้าน’ ขึ้นที่นั่น มนัสเสห์ได้ตั้งรูปจำลองต่างๆของพระบาอัลขึ้นในลานพระวิหารจริงๆ ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 21:3-5 ในการทำเช่นนั้น พวกยิวชั่วจึงไม่เพียงลบหลู่พระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขาเท่านั้น พวกเขายังหักพันธสัญญาของพระองค์กับพวกเขาด้วย พระเจ้าจะไม่ทรงยอมให้เรื่องนั้นเกิดขึ้นอีกเลยในพระวิหารยุคพันปี

8 และเจ้ามิได้ดูแลรักษาสิ่งบริสุทธิของเรา แต่เจ้าได้ตั้งคนเฝ้าให้ดูแลรักษาอยู่ในสถานบริสุทธิของเรา เพื่อประโยชน์แก่ตัวเจ้าเอง ในปีต่างๆของเยรูซาเล็มในสมัยของเอเศเคียล พวกยิวที่มักกบฏได้ยอมให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์แท้จริงเหล่านั้นของพระวิหารถูกปล่อยให้ย่อยปละละเลย พวกเขายอมให้การปฏิบัติรูปเคารพพระต่างด้าวแบบต่างๆเกิดขึ้นในลานพระวิหารด้วยซ้ำ พระเจ้าจึงเท่ากับตรัสว่า “มันจะไม่เกิดขึ้นอีกเลย!”

อสถ 44:9   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า อย่าให้คนต่างด้าวที่มีได้เข้าสู่หน้ตทางจิตใจและมีได้เข้าสู่หน้ตทางเนื้อหน้ง คือชนต่างด้าวทั้งสิ้นที่อยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอลเข้าไปในสถานบริสุทธิของเรา เมื่อพระเจ้าทรงสถาปนาพระวิหารยุคพันปี จะไม่มีคนต่างชาติที่เป็นคนอธรรมหรือที่ไม่เข้าสู่หน้ต (นั่นคือ ที่ไม่รอด) ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในมันเลย กล่าวสั้นๆคือ จะไม่มีคนกบฏหรือคนนับถือพระต่างด้าวได้รับอนุญาตให้เข้าไปในพระวิหารของพระเจ้าอีกเลย

อสก 44:10-12   แต่คนเลวีผู้ที่ได้ไปไกลจากเรา หลงไปจากเราไปติดตามรูปเคารพ
ของเขาเมื่อคนอิสราเอลหลงไปนั้น จะต้องได้รับโทษความชั่วช้าของตน คนเลวีในสมัยของเอเส
เกียลได้กลายเป็นคนทุจริต ชั่วช้าและเป็นคนนับถือรูปเคารพเสียเอง เพราะเหตุนั้น พวกเขาจึงจะ
แบกรับความบาปของตัวเอง

11 เขาทั้งหลายจะต้องปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ของเรา ตรวจสอบตราดูอยู่ที่ประตูพระ
นิเวศ และปฏิบัติอยู่ในพระนิเวศ เขาจะฆ่าเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาให้ประชาชน และ
เขาจะต้องคอยเฝ้าประชาชน เพื่อจะรับใช้เขาทั้งหลาย อย่างไรก็ตาม ในวันแห่งพระวิหารยุค
พันปี คนเลวีจะถูกรื้อฟื้นสู่การปรนนิบัติที่พระวิหารในความบริสุทธิ์และความสัตย์ซื่อต่อ
พระเจ้า เฉกเช่นในสมัยของอาโรน คนเลวีจะช่วยพวกปุโรหิตในการปรนนิบัติที่พระวิหาร เช่น
การฆ่าสัตว์ต่างๆที่เป็นเครื่องสัตวบูชาและให้ความช่วยเหลือด้านอื่นๆแก่พวกปุโรหิต

12 เพราะเขาทั้งหลายได้ปรนนิบัติประชาชนอยู่หน้ารูปเคารพของเขา จึงทำให้หวังศรัทธา
อิสราเอลตกอยู่ในความชั่วช้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้นเราจึงได้ปฎิญาณ
ด้วยเรื่องเขาทั้งหลายว่า เขาทั้งหลายจะต้องได้รับโทษความชั่วช้าของเขา

กระนั้นเพราะว่าคนเลวีในสมัยก่อนได้ทำให้หน้าที่บริสุทธิ์ของตนเสียความศักดิ์สิทธิ์ไป
โดยการช่วยเหลือในการบูชารูปเคารพและการนำอิสราเอลไปในทิศทางนั้น พระเจ้าจึงทรง
พิพากษาพวกเขาอย่างรุนแรงเมื่อเยรูซาเล็มพ่ายแพ้แก่บาบิโลน ดังที่กล่าวไว้ตอนแรกใน 44:10
พระเจ้าทรงปฎิญาณอีกครั้งว่าคนเลวีชั่วเหล่านี้จะแบกรับผลที่ตามมาเหล่านั้นแห่งความบาปของ
พวกเขา แน่ทีเดียว ผู้ใดได้รับฝากไว้มากก็จะทรงเรียกเอาจากผู้นั้นมาก พระเจ้าได้ประทาน
ตำแหน่งผู้นำอันสูงให้แก่คนเลวี พวกเขาได้เพิกเฉยสิทธิพิเศษนั้นเสีย พวกเขาจึงจะถูกจัดการ
อย่างสาหัสและพวกเขาก็เจอบาปนั้นจริงๆ

อสก 44:13-14   อย่าให้เขาทั้งหลายเข้ามาใกล้เรา เพื่อจะรับใช้เราในตำแหน่ง
ปุโรหิต หรือเข้ามาใกล้สิ่งบริสุทธิ์ใดๆของเราในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น แต่เขาต้องทนรับความอับอาย
ขายหน้า และการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายซึ่งเขาได้กระทำนั้น นี่บอกเป็นนัยว่าเพราะความ

บาปเหล่านั้นอันโจ่งแจ้งของคนเลวในช่วงปีท้ายๆของอาณาจักรยิว ในยุคพันปีพวกเขาจะไม่ถูกเลื่อนขั้นให้รับตำแหน่งปุโรหิตและการปรนนิบัติระดับสูงสุดในพระวิหารยุคพันปีเลย นี่บอกเป็นนัยว่าถ้าพวกเขาเคยสัจซื่อในอดีต พวกเขาก็อาจได้รับอภิสิทธิ์ในวันนั้น พวกเขาจะพลาดพระพรสูงสุดไปตลอดกาลเพราะความบาปของพวกเขา ความบาปจะลดทอนบำเหน็จในสวรรค์สักวันหนึ่งอย่างไม่เปลี่ยนแปลง

14 แต่ถึงกระนั้นเราจะกำหนดให้เขาเป็นผู้ดูแลพระนิเวศ ให้กระทำบริการทั้งสิ้นและกระทำสิ่งที่ต้องกระทำในพระนิเวศนั้นทั้งสิ้น คนเลวจะได้รับมอบหมายให้ทำงานปรนนิบัติอันต่ำต้อยของพระวิหารตลอดไป พวกเขาอาจถูกเลื่อนขั้นให้ทำงานปรนนิบัติที่สูงกว่าเดิม แต่เพราะความบาปต่างๆของพวกเขาในอดีต พวกเขาจึงพลาดพระพรอันยิ่งใหญ่กว่าของพระเจ้า

อสค 44:15-16   แต่ปุโรหิตคนเลว บรรดาบุตรชายของศาโดก ผู้ยังดูแลสถานบริสุทธิ์ของเรา เมื่อคนอิสราเอลหลงไปจากเรานั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ให้เขาเข้ามาใกล้เราเพื่อปรนนิบัติเรา และให้คอยรับใช้เรา ที่จะถวายไขมันและเลือด

นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่ามีปุโรหิตพวกหนึ่งในช่วงวันท้ายๆของอาณาจักรยิวที่มีได้เออออกไปกับการนำสะอิดสะเอียนเหล่านั้นของปุโรหิตและเลวคนอื่นๆ คนเหล่านี้ถูกระบุว่าเป็นบรรดาบุตรชายของศาโดก (นั่นคือ ผู้ชอบธรรม) แม้มิได้ถูกระบุตัวตนเช่นนั้น เอเสเคียลในฐานะปุโรหิตคนหนึ่งก็อาจอยู่ในสายนั้นด้วย เขาเป็นปุโรหิตที่ชอบธรรมคนหนึ่งอย่างแน่นอน ท่ามกลางการละทิ้งความจริงและความทุจริตกระทั่งในปุโรหิตเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม ในวันแห่งพระวิหารยุคพันปี เฉพาะพวกลูกหลานของปุโรหิตที่ชอบธรรมเหล่านั้นในสมัยของเอเสเคียลจะได้รับอนุญาตให้ทำงานปรนนิบัติทางการของพระวิหาร

16 เขาจะเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเราได้ และให้เขาเข้ามาใกล้โต๊ะของเราเพื่อจะปรนนิบัติเรา และให้เขารักษาคำกำชับของเรา สายที่ชอบธรรมนั้นของพวกปุโรหิตซึ่งเป็นลูกหลานของศาโดกจะเป็นคนเหล่านั้นที่พระเจ้าจะทรงเลือกให้ปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารยุคพันปี

อสถ 44:17-19   ต่อมาเมื่อเขาเข้าประตูลานชั้นในนั้น ให้เขาสวมเสื้อผ้าปาน อย่าให้เขามีสิ่งใดที่ทำด้วยขนแกะเลยขณะเมื่อเขาทำการปรนนิบัติอยู่ที่ประตูลานชั้นใน และอยู่ข้างใน เมื่อถึงยุคพันปีและงานปรนนิบัติเหล่านั้นของพระวิหารยุคพันปี พวกปุโรหิตของมันก็จะมีสวมแต่เครื่องแต่งกายผ้าปาน แม้พวกปุโรหิตสมัยพระกัมภีร์เดิมสวมทั้งผ้าปานและขนสัตว์ ในวันนั้นพวกเขาจะสวมแต่ชุดผ้าปานเมื่ออยู่ในลานชั้นในของพระวิหารและที่บริสุทธินั้น

18 ให้เขาสวมมาลาปานไว้เหนือศีรษะ และสวมกางเกงผ้าปานเพียงเอว อย่าให้เขาคาดตัวด้วยสิ่งใดที่ให้มีเนื้อ นอกจากนี้ พวกปุโรหิตในพระวิหารยุคพันปีจะสวมหมวกโปกศีรษะที่เป็นผ้าปานพร้อมกับกางเกงผ้าปานด้วย เห็นได้ชัดว่าผ้าปานที่ถูกพรรณานี้จะถูกถักทอให้ระบายอากาศได้ดีและป้องกันมิให้พวกปุโรหิตเหงื่อไหล โขมจนน่าเกลียดขณะปฏิบัติหน้าที่ต่างๆของตน

19 และเมื่อเขาออกไปยังลานนอก คือไปยังลานนอกเพื่อไปหาประชาชน ให้เขาเปลื้องเสื้อผ้าชุดที่ปรนนิบัติงานนั้นออกเสีย และวางไว้เสียในห้องบริสุทธินั้น แล้วจึงสวมเสื้อผ้าอื่น เกรงว่าเขาจะนำความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ไปติดต่อกับประชาชนด้วยเสื้อผ้าของเขา เมื่อออกมาจากลานชั้นในหรือที่บริสุทธินั้นของพระวิหาร ปุโรหิตเหล่านั้นก็จะถูกสั่งให้ถอดเครื่องแต่งกายปานศักดิ์สิทธิ์ของตนสำหรับงานปรนนิบัติออก เมื่อพวกเขากลับออกมายังลานชั้นนอกซึ่งเป็นที่ๆ ชุมชนมารวมตัวกัน พวกเขาก็จะถูกสั่งให้สวมเสื้อผ้าอื่น ใครก็ตามที่มาจะต้องเครื่องแต่งกายที่สามัญธรรมดามากกว่าเหล่านั้นจะไม่ถูกถือว่าถูกแยกตั้งไว้เพราะเหตุนี้เหมือนกับกรณีของพวกปุโรหิตสมัยพระกัมภีร์เดิม

อสถ 44:20-22   อย่าให้เขาโกนศีรษะหรือปล่อยให้ผมยาว ให้เขาเพียงแต่ขลิบผมบนศีรษะของเขาเท่านั้น พวกปุโรหิตของพระวิหารในวันนั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้โกนศีรษะของตนหรือปล่อยให้ผมยาว ตรงกันข้าม พวกเขาจะถูกขอให้เล็มผมและไว้ผมทรงสั้น

21 เมื่อปุโรหิตเข้าไปในลานชั้นในจะดื่มเหล้าองุ่นไม่ได้ ปุโรหิตในวันนั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดใดเลย โดยเฉพาะเมื่อพวกเขาปฏิบัติงานอยู่

22 อย่าให้ปุโรหิตแต่งงานกับหญิงม่ายหรือหญิงที่ถูกล้างแล้ว แต่ให้แต่งงานกับหญิงพรหมจารีจากเชื้อสายแห่งวงศ์วานอิสราเอล หรือหญิงม่ายซึ่งเป็นหญิงม่ายของปุโรหิต พวกปุโรหิตในวันนั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้แต่งงานกับหญิงม่ายหรือหญิงที่ถูกล้างแล้ว ตรงกันข้ามพวกเขาจะถูกขอให้แต่งงานกับเฉพาะหญิงพรหมจารีซึ่งเป็นคนอิสราเอล ข้อยกเว้นเดียวสำหรับเรื่องนี้ก็คือว่าปุโรหิตสามารถแต่งงานกับหญิงม่ายที่เคยแต่งงานกับปุโรหิตคนหนึ่งมาแล้ว

อสค 44:23-24   เขาทั้งหลายจะต้องสั่งสอนประชาชนของเราถึงความแตกต่างระหว่างของบริสุทธิ์และของสามัญ และกระทำให้เขาสังเกตแยกแยะระหว่างของมลทินกับของสะอาดได้ ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าในกฎเหล่านี้ก็คือว่า พวกปุโรหิตจะต้องเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนของพระเจ้าในเรื่องความบริสุทธิ์ โดยวิถีชีวิตของพวกเขา พวกเขาจะต้องเป็นแบบอย่างในเรื่องความถูกต้องและความเหมาะสม ที่ถูกบอกเป็นนัยด้วยก็คือว่า พวกเขาจะต้องสอนประชาชนของพระเจ้าในเรื่องนั้นโดยตรง โดยสอนคนเหล่านั้นในเรื่องความบริสุทธิ์และความชอบธรรม

24 ถ้ามีคดี เขาจะต้องกระทำหน้าที่ผู้พิพากษา และเขาจะต้องพิพากษาตามคำตัดสินของเรา ในบรรดางานเทศกาลตามกำหนดของเรานั้นเขาจะต้องรักษาราชบัญญัติและกฎเกณฑ์ของเรา และเขาจะต้องรักษาวันสะบาโตทั้งหลายของเราให้บริสุทธิ์ ในยุคพันปี อย่างน้อยสำหรับประชาชาติอิสราเอล พวกปุโรหิตของพระเจ้าจะทำหน้าที่เป็นพนักงานผู้ปกครองและผู้พิพากษาต่างๆ ในข้อพิพาทต่างๆระหว่างพลเมืองทั้งหลายของอิสราเอลด้วย นอกจากนี้ พวกปุโรหิตจะถูกสั่งให้เป็นแบบอย่างในการรักษาบัญญัติและกฎทั้งสิ้นของพระเจ้า โดยเฉพาะในเรื่องการถือวันสะบาโต

อสค 44:25-27   อย่าให้เขากระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยเข้าไปใกล้ผู้ตาย เว้นแต่เป็นบิดาหรือมารดาหรือบุตรชายหรือบุตรสาว หรือพี่น้องผู้ชายหรือพี่น้องผู้หญิงที่ไม่มีสามี ก็จะกระทำตัวให้เป็นมลทินได้ พวกปุโรหิตของพระเจ้าในวันนั้นจะต้องไม่แตะต้องศพคนตายเหมือนอย่างที่สัปเหร่อจะกระทำ ข้อยกเว้นก็คือ การอนุญาตให้แตะต้องศพคนใกล้ชิดใน

ครอบครัวของพวกเขาได้ อีกครั้งที่ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่า พวกปุโรหิตจะต้องเป็นแบบ
อย่างในเรื่องความบริสุทธิ์ในวันนั้น ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับของ 1 ทิโมธี 4:12

26 หลังจากที่เขารับการชำระแล้ว มีกำหนดอีกเจ็ดวัน ถ้าปุโรหิตคนใดถูกทำให้เป็น
มลทินเพราะศพคนตาย เขาก็ต้องผ่านพิธีชำระตัวให้สะอาดตามที่กำหนดไว้ จากนั้นก็ถูกกักตัว
ไว้จากงานปรนนิบัติในพระวิหารเป็นเวลาเจ็ดวัน

27 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ในวันที่เขาเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ คือที่ลานชั้นใน
เพื่อจะปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ เขาจะต้องถวายเครื่องบูชาไถ่บาปเสียก่อน หลังจากการ
ชำระตัวให้สะอาดตามที่กำหนดไว้และช่วงเวลาแห่งการรอคอยเสร็จสิ้นแล้ว ปุโรหิตคนนั้นก็
สามารถกลับไปเข้าไปในเขตศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารได้อีกครั้งและถวายเครื่องบูชาไถ่บาปแด่องค์
พระผู้เป็นเจ้า

อสค 44:28   นั่นจะเป็นมรดกของเขา เราเป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่ต้อง
ให้เขาถือกรรมสิทธิ์ใดๆในอิสราเอล เราเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ในการกลับไปทำงานปรนนิบัติ
อีกครั้ง ปุโรหิตคนนั้นก็จะทำให้มรดกแห่งพระเจ้าของตนกลับสู่สภาพเดิม มรดกนั้นคือ องค์
พระผู้เป็นเจ้าเอง พระองค์ทรงสัญญาแล้วว่า จะดูแลเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ ดังนั้น พวกปุโรหิต
ของพระเจ้าในวันนั้นจะไม่ถือกรรมสิทธิ์ใดๆเลย ตรงกันข้าม องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเป็นมรดก
และการลงทุนของพวกเขา พระองค์จะทรงดูแลเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ นี่บอกเป็นนัยด้วยความ
ความบาปที่ยังไม่ถูกแก้ไขจะลดทอนมรดกและบำเหน็จของพระเจ้า นั่นยังเป็นจริงอยู่เหมือนเดิม
จนทุกวันนี้

อสค 44:29-31   ให้เขารับประทานเครื่องธัญญาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป และเครื่อง
บูชาไถ่การละเมิด และทุกสิ่งที่ถวายไว้ในอิสราเอลจะเป็นของเขาทั้งหลาย พวกปุโรหิตในวันนั้น
จะได้รับอนุญาตให้รับประทานเครื่องสัตวบูชาต่างๆที่พระวิหารได้ตามชอบใจ มันจะเป็นส่วน
หนึ่งของวิธีการของพระเจ้าในการดูแลพวกเขา

30 และผลไม้ที่ดีที่สุดของผลไม้รุ่นแรกทุกชนิดและของถวายเป็นทุกชนิดจากเครื่องถวายบูชา ทั้งสิ้นของเจ้าจะเป็นของบรรดาปุโรหิตทั้งหลาย เจ้าจงมอบแบ่งเป็ยกผลแรกของเจ้าให้แก่ ปุโรหิต เพื่อว่าพระพรจะมีอยู่เหนือครัวเรือนของเจ้า นอกจากนี้ ของถวายอื่นๆที่ไม่ใช่เครื่องเผา บูชาจะกลายเป็นส่วนของพวกปุโรหิตหลังจากที่พวกมันถูกถวายแล้ว เช่น ผลผลิตของของถวาย ที่เป็นผลไม้รุ่นแรก ของถวายที่เป็นธัญพืชต่างๆและแม้แต่แบ่งคืบ ในการทำเช่นนั้น พวก ปุโรหิตจะสามารถอธิษฐานและทูลขอพระพรของพระเจ้าให้มีแก่ครัวเรือนของผู้ถวายเหล่านั้น นั่นคือ ประชาชนของพระเจ้า

31 ปุโรหิตจะต้องไม่รับประทานสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะเป็นนกหรือสัตว์ที่ตายเองหรือถูกฉีกกัด ตาย" พวกปุโรหิตในวันนั้นจะถูกห้ามมิให้รับประทานเนื้อใดๆของสัตว์ที่ตายเองหรือถูกสัตว์ อื่นฆ่าตาย ดังนั้น หน้าทีและ ความรับผิดชอบบางประการของพวกปุโรหิตแห่งพระวิหารยุค พันปีจึงถูกพรรณนาในบทนี้

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 45: ขณะที่คำบรรยายเกี่ยวกับเยรูซาเล็มยุคพันปีและพระวิหาร ดำเนินต่อไป คราวนี้ผู้พยากรณ์ท่านนี้พรรณนาถึงขนาดต่างๆของส่วนประกอบ โดยรอบพระ วิหารในข้อ 1-6 และหน้าที่บางประการของเจ้านายองค์นั้นในยุคพันปีในข้อ 7-25

อสค 45:1-3 "เมื่อเจ้าแบ่งแผ่นดินเป็นกรรมสิทธิ์โดยการจับสลากนั้น เจ้าจง ถวายที่ดินส่วนหนึ่งไว้เพื่อพระเยโฮวาห์ให้เป็นตำบลบริสุทธิ์ ยาวสองหมื่นห้าพันศอก และกว้าง หนึ่งหมื่นศอก จะเป็นทีบริสุทธิ์ตลอดบริเวณนั้น ผู้พูดท่านนี้ยังเป็นคนเดียวกับของบทที่แล้วซึ่ง ก็คือ พระเยโฮวาห์พระเจ้า ดู 44:9 เอเสเคียล (หรือน่าจะเป็นช่างสำรวจแห่งสวรรค์ท่านนั้น มากกว่า) ถูกสั่งให้กั้นส่วนหนึ่งของแผ่นดินนั้นไว้ต่างหากเมื่อมันถูกแบ่งย่อยเพื่อเป็นมรดกใน ยุคพันปี ส่วนหนึ่งของแผ่นดินนั้นจะถูกอุทิศให้เป็นของถวายหนึ่งแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อเป็นที่ อันบริสุทธิ์และถูกแยกตั้งไว้ต่างหากสำหรับงานปรนนิบัติของพระเจ้า เห็นได้ชัดว่านี่พรรณนา ถึงที่ดินนั้นที่พระวิหารยุคพันปีจะตั้งอยู่

หน่วยวัดตรงนี้ไม่ได้ถูกหมายเหตุไว้ชัดเจน คณะผู้แปลของฉบับคิงเจมส์ได้ใส่คำว่า *ไม้วัด* ตั้งแต่เอเสเคียล 42:16 อีกทางเลือกหนึ่งก็คือ *ศอก* อย่างไรก็ตาม John Gill เขียนไว้ว่า “เป็นการดีที่สุดที่จะใช้หน่วยวัดขนาดใหญ่ที่สุด เนื่องจากมันดูเหมือนจะตอบการออกแบบของพระวิญญูณบริสุทธิในข้อความตอนนี้ได้ดีกว่า และเนื่องจากหน่วยวัดนี้เหมาะสมที่จะวัดที่ดินมากกว่า และเป็นสิ่งที่ผู้วัดขนาดถืออยู่ในมือของเขาด้วย” นอกจากนี้ ศอกยังถูกกล่าวถึงใน 45:2 ในแบบที่แตกต่างจากหน่วยวัดของข้อ 1 ด้วย

ขนาดต่างๆของส่วนประกอบโดยรอบพระวิหารจึงมีขนาดใหญ่โตจริงๆ พื้นที่สามส่วนจะถูกพรรณนาตรงนี้ แต่ละส่วนยาว 25,000 ไม้วัด ดังที่ถูกนิยามไปแล้วก่อนหน้านี้ในหนังสือเล่มนี้ (เอเสเคียล 40:5) ไม้วัดของเอเสเคียลยาวประมาณสิบฟุต ดังนั้นความยาวของพื้นที่ส่วนแรกนี้ – ของที่บริสุทธิ์ของพระวิหาร – จะยาวเท่ากับ 250,000 ฟุตซึ่งยาวประมาณ 50 ไมล์ (หรือแบบเป๊ะๆคือ 47.35 ไมล์) ความกว้างของพื้นที่บริสุทธิ์นั้นจะยาวเท่ากับ 10,000 ไม้วัดหรือกว้างประมาณยี่สิบไมล์ (หรือเป๊ะๆคือ 18.94 ไมล์) หากถือว่าความยาวนี้ไล่จากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตก นี่ก็กว้างกว่าประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ข้อพระคัมภีร์เดิมหลายข้อบ่งบอกว่าภูมิประเทศและภูมิศาสตร์ของแผ่นดินอิสราเอลจะถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากในช่วงวันแห่งพระเยซูคริสต์ ดู วิวรรณ์ 16:18-20, อีสยาห์ 40:4, เศคาริยาห์ 14:4 และ 14:10 เห็นได้ชัดว่าพื้นที่พระวิหารจะครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของเขตตอนกลางของอิสราเอลในยุคพันปี

2 ในบริเวณนี้ให้มีที่สี่เหลี่ยมจตุรัสแปลงหนึ่งยาวห้าร้อยกว้างห้าร้อยศอกสำหรับสถานบริสุทธิ์ ให้มีบริเวณว่างไว้โดยรอบอีกห้าสิบศอก รายละเอียดตรงนี้กล่าวถึงตัวพระวิหารเองซึ่งจะเป็นพื้นที่หนึ่งขนาด 500 ไม้วัดทั้งสี่ด้าน (นั่นคือ ประมาณหนึ่งไมล์ทั้งสี่ด้าน) เอเสเคียล 42:16, 20 ก็ยืนยันเช่นกันว่าพระวิหารเองจะมีขนาดประมาณหนึ่งไมล์ทั้งสี่ด้าน การเอ่ยถึงห้าสิบศอก (ประมาณเจ็ดสิบห้าฟุต) ครอบคลุมส่วนประกอบโดยรอบพระวิหาร) เห็นได้ชัดว่าหมายถึงส่วนกันชนรอบส่วนประกอบโดยรอบพระวิหาร

3 ในตำบลบริสุทธินั้น เจ้าจงวัดส่วนหนึ่งออก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ในบริเวณนี้ให้เป็นที่ตั้งของสถานบริสุทธิ และของที่บริสุทธิที่สุด อีกครั้งที่ขนาดโดยรวมของพื้นที่พระวิหารถูกหมายเหตุน่าเท่ากับ 25,000 คูณ 10,000 ไร่วัด (ประมาณ 50 คูณ 10 ไมล์) พระวิหารเองจะถูกตั้งอยู่ข้างในนั้น

อสค 45:4-6 ให้เป็นส่วนแผ่นดินที่บริสุทธิ ให้เป็นของปุโรหิต ผู้ปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ และเข้าไปใกล้พระเยโฮวาห์เพื่อจะปรนนิบัติพระองค์ ให้เป็นที่สำหรับปลูกบ้านเรือนของเขาและเป็นที่บริสุทธิสำหรับสถานบริสุทธิ อีกส่วนหนึ่งที่อยู่ติดกับพื้นที่บริสุทธินี้คือพื้นที่ๆถูกกันไว้ต่างหากสำหรับพวกปุโรหิตและคนเลวี เห็นได้ชัดว่านี่เป็นที่ๆพวกปุโรหิตและคนเลวีจะอาศัยอยู่

5 อีกส่วนหนึ่งซึ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอกและกว้างหนึ่งหมื่นศอกนั้นเป็นที่ของคนเลวี ผู้ปรนนิบัติอยู่ที่พระนิเวศ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ให้มีห้องยี่สิบห้อง ขนาดของพื้นที่นี้สำหรับพวกปุโรหิตและคนเลวีจะเท่ากับยาว 25,000 ไร่วัดและกว้าง 10,000 ไร่วัด (ประมาณ 50 ไมล์ คูณสิบไมล์) ดู ความเห็นต่างๆในข้อ 1 สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม

6 ใกล้ๆกับส่วนที่ตั้งไว้เป็นตำบลบริสุทธินั้น เจ้าจะต้องกำหนดที่ดินผืนหนึ่งกว้างห้าพันศอก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเมือง ให้เป็นของวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด นครเยรูซาเล็มยุคพันปีจะอยู่ติดกับพื้นที่พระวิหารและที่ดินเหล่านั้นสำหรับพวกคนเลวีและพวกปุโรหิต ขนาดของนครนั้นเองจะเท่ากับกว้าง 5,000 ไร่วัดและยาว 25,000 ไร่วัด (ประมาณกว้างสิบไมล์คูณยาวห้าสิบไมล์) หากพื้นที่สามส่วนนี้อยู่ติดกันทั้งหมด ซึ่งพวกมันน่าจะอยู่ติดกันอย่างชัดเจน เยรูซาเล็มยุคพันปีรวมถึงส่วนประกอบโดยรอบพระวิหารและที่ดินต่างๆสำหรับพวกปุโรหิตและคนเลวีจะเท่ากับประมาณห้าสิบไมล์เท่ากันทั้งสี่ด้าน นั่นเป็นนครที่ใหญ่มหัศจรรย์จริงๆ อย่างไรก็ตาม เราควรระลึกว่านี่จะเป็นนครหลวงของโลก พระเยซูคริสต์จะทรงปกครองแผ่นดินโลกจากที่นั่น มันจะเป็นที่ๆการนมัสการพระเจ้าทั่วโลกจะพุ่งเป้าไป มันจะเป็นนครหลวงประจำชาติของอิสราเอลยุคพันปีด้วย

อสค 45:7-8

แผ่นดินทั้งสองข้างของตำบลบริสุทธิและส่วนของเมืองนั้น ให้ยกเป็นที่ดินของเจ้านายเคียงข้างกับตำบลบริสุทธิ และส่วนของเมืองด้านตะวันตกและตะวันออกมี ส่วนยาวเท่ากับส่วนที่ยกให้คนตระกูลหนึ่ง ยึดออกไปตามทางตะวันตกและทางตะวันออกของ เขตแดนแผ่นดิน เจ้านายองค์นั้นน่าจะหมายถึง พระเมสสิยาห์ ที่ถูกพรรณนาตรงนี้คือ ที่ดินส่วนตัวขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในช่วงยุคพันปี มันจะขยายออกไปทั้งทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของเยรูซาเล็มยุคพันปี ที่ไม่ทราบแน่ชัดก็คือว่ากรรมสิทธิ์ของพระองค์จะเป็นส่วนหนึ่งของขอบเขตห้าสิบไมล์ทั้งสี่ด้านของเยรูซาเล็มในวันนั้น หรือเพิ่มเข้ากับมันอีกที ไม่ว่าจะกรณีใด กรรมสิทธิ์ของพระองค์จะขยายออกไปทั้งทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของนครนั่นเอง

8 ให้เป็นส่วนของเจ้านายในอิสราเอล และเจ้านายของเราจะไม่บีบบังคับประชาชนของเราอีก แต่เจ้านายเหล่านั้นจะยอมให้วังศ์วานอิสราเอลได้แผ่นดินที่เหลือตามส่วนตระกูลของตน พระเมสสิยาห์จะทรงมีที่ดินส่วนที่ดีที่สุดสำหรับเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของพระองค์เอง นอกจากนี้ เจ้านายคนอื่นๆของอิสราเอลจะไม่บีบบังคับประชาชนของพระเจ้าอีกต่อไป ส่วนที่เหลือของแผ่นดินนั้นของอิสราเอลยุคพันปีจะถูกแบ่งท่ามกลางตระกูลต่างๆของอิสราเอล

อสค 45:9

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ บรรดาเจ้านายแห่งอิสราเอลเอ๋ย พอเสียทีเถิด จงทิ้งการทารุณและการบีบบังคับเสีย และกระทำความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า จงเลิกการขับไล่ประชาชนของเราให้ออกจากที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของเขาเสีย หน้าที่หลักของพวกเขาผู้นำของอิสราเอลในวันนั้นจะเป็นการรับประกันว่าความชอบธรรมและความยุติธรรมคือ ระเบียบของวันนั้นทั่วแผ่นดินนั้น (คำที่แปลเป็น ความยุติธรรม (เซเดคาห์) เป็นคำฮีบรูพื้นฐานที่หมายถึง 'ความชอบธรรม') พวกเขาเจ้านายแห่งอิสราเอลถูกเตือนให้จัด การขับไล่ (นั่นคือ ภาษีหรือการไล่ที่อันอยุติธรรม) ใดๆออกไปจากอาณาเขตการปกครองของพวกเขา ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า พวกเขาผู้นำแห่งอิสราเอลในวันนั้น จะถูกพระเจ้ากำชับให้รับประกันเรื่องความยุติธรรม ความชอบธรรมและความสงบสุขสำหรับประชาชนของพระเจ้า

อสค 45:10-12   **เจ้าจงมีตาซึ่งเที่ยงตรง เอฟาห์เที่ยงตรงและบัททที่เที่ยงตรง ผู้**

ปกครองที่จะมาเหล่านี้แห่งอิสราเอลยุคพันปีถูกกำชับอย่างแข็งแรงให้รับประกันเรื่องการปฏิบัติต่างๆอันชื่อตรงในแผ่นดินนั้น ตาซึ่งเที่ยงตรงหมายถึง ธุรกรรมการขายต่างๆที่ชื่อตรง เอฟาห์ และบัททคือ หน่วยชั่งตวงต่างๆ ประเด็นนี้ก็คือว่า จะมีหน่วยต่างๆที่ชื่อตรงและเป็นแบบเดียวกันสำหรับธุรกิจ หน่วยชั่งตวงวัดที่ถูกปลอมแปลงถูกใช้มานาน โดยพวกพ่อค้าซึ่งโกงเพื่อเอาเปรียบเหล่าลูกค้าที่ไม่ประสีประสา สิ่งเหล่านั้นจะไม่ถูกอนุญาตให้กระทำเลยในวันนั้น

11 เอฟาห์และบัททนั้นให้เป็นขนาดเดียวกัน บัททหนึ่งจุหนึ่งในสิบของโฮเมอร์ และเอฟาห์ก็จุหนึ่งในสิบของโฮเมอร์ ให้โฮเมอร์เป็นเครื่องวัดมาตรฐาน หน่วยวัดมาตรฐานคือ โฮเมอร์ ซึ่งมีขนาดประมาณ 300 ลิตร **บัทท** เป็นหน่วยวัดของเหลวและ **เอฟาห์** เป็นหน่วยวัดของแห้ง หน่วยชั่งตวงวัดเหล่านี้จะเท่ากับหนึ่งในสิบของโฮเมอร์ ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ การปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานและชื่อตรงในยุคพันปี

12 เซเชลหนึ่งมียี่สิบเก-ราห์ มาเนของเจ้าก็ให้มียี่สิบเซเชล ยี่สิบห้าเซเชลและสิบห้าเซเชล ในลักษณะเดียวกัน เงินจะถูกทำให้เป็นมาตรฐานเพื่อกำจัดทั้งการปลอมแปลงในการทำเหรียญ เซเชลมาตรฐานจะประกอบด้วยยี่สิบเก-ราห์ (นั่นคือ กรัม) ของแร่เงินในสมัยนั้น และจะมีหน่วยเงินตราต่างๆของเงินดังกล่าวซึ่งเป็นมาตรฐาน นั่นคือ ยี่สิบ ยี่สิบห้าและสิบห้าเซเชล อีกครั้งที่ประเด็นที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือ หน่วยวัดที่ยุติธรรมและชื่อตรงของเงิน (เราไม่เห็นความสำคัญของเรื่องนั้นในวัฒนธรรมของเราในปัจจุบัน มันไม่ได้เป็นแบบนี้แน่นอนในสมัยโบราณ พระเจ้าทรงบอกล่วงหน้าว่าในยุคพันปีมันจะเป็นเรื่องสำคัญ)

อสค 45:13-15   **ต่อไปนี้เป็นกำหนดของถวายเป็นที่เจ้าทั้งหลายจะต้องถวาย คือข้าว**

ธาลีโฮเมอร์หนึ่งให้ถวายหนึ่งในหกเอฟาห์ ข้าวบาร์เลย์โฮเมอร์หนึ่งให้ถวายหนึ่งในหกของเอฟาห์ ล่วงหน้าก่อนนานเลย พระเจ้าทรงกำหนดของถวายพื้นฐานต่างๆสำหรับประชาชนของพระองค์เพื่อที่จะถวายที่พระวิหาร เห็นได้ชัดว่าเพื่อการบำรุงรักษามันเสมอไป แต่ละคน (หรือ

อาจแต่ละครอบครัว) จะถูกกำหนดให้ถวายหนึ่งในหกเอฟาห์ของข้าวสาลีโฮเมอร์หนึ่ง และปริมาณเดียวกันของข้าวบาร์เลย์ หนึ่งในหกของเอฟาห์เท่ากับปริมาณหนึ่งเกลลอนครึ่ง

14 และส่วนกำหนดประจำของน้ำมัน คือน้ำมันหนึ่งบัท น้ำมันโคระหนึ่งถวายหนึ่งในสิบของบัท โคระก็เหมือนโฮเมอร์จูสิบบัท เพราะสิบบัทเท่ากับโฮเมอร์ เช่นเดียวกัน แต่ละคน (หรือแต่ละครอบครัว) จะต้องถวายน้ำมัน (มะกอก) ตามปริมาณที่กำหนดไว้ – หนึ่งในสิบของบัทเท่ากับปริมาณหนึ่งเกลลอน

15 แกะฝูงสองร้อยตัวก็ให้ถวายตัวหนึ่ง จากทุ่งเลี้ยงสัตว์อันอุดมของอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า นี่แหละเป็นของถวายสำหรับธัญญาหาร เครื่องเผาบูชา และสันติบูชาเพื่อทำการลบมลทินให้เขาทั้งหลาย นอกจากนี้ แต่ละคน (หรือแต่ละครอบครัว) จะต้องถวายลูกแกะหนึ่งตัวสำหรับแกะทุกสองร้อยตัวในฝูงแกะของเขา ของอุปโภคบริโภคเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงข้างบนจะต้องมีไว้สำหรับเครื่องธัญญาหารต่างๆ เครื่องเผาบูชาต่างๆ เครื่องสันติบูชาต่างๆ และสำหรับการลบมลทิน เห็นได้ชัดว่า ของถวายเหล่านี้จะมีไว้สำหรับการปฏิบัติงานเสมอไปของพระวิหารยุคพันปี ช่วงห่างของของกำนัลเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึง แต่เห็นได้ชัดว่าปีละครั้ง

อสค 45:16-17 ให้ประชาชนทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินนี้มอบของถวายเหล่านี้แก่เจ้านายแห่งอิสราเอล ประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้นจะถูกสั่งให้นำของถวายเหล่านี้มาเพื่อหรือถวายแด่เจ้านายของคัมภีร์ นั่นคือ พระเมสสิยาห์แห่งอิสราเอล

17 ให้เป็นหน้าที่ของเจ้านายที่จะจัดเครื่องเผาบูชา ธัญญาหาร เครื่องดื่มบูชา งานเทศกาลทั้งหลายในวันขึ้นค่ำและสะบาโต ในงานเทศกาลที่กำหนดไว้ของวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น ให้เขาจัดเครื่องบูชาไถ่บาป ธัญญาหาร เครื่องเผาบูชา และสันติบูชา เพื่อกระทำการลบบาปให้แก่วงศ์วานอิสราเอล จะเป็นความรับผิดชอบของเจ้านายของคัมภีร์ที่จะถวายต่อพระพักตร์พระเจ้าซึ่งเครื่องเผาบูชา ธัญญาหารและเครื่องดื่มบูชาต่างๆ ในวันเทศกาลต่างๆของอิสราเอล ตามคำสั่งของพระองค์ พวกเขาจะจัดเตรียมและถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆเหล่านี้: เครื่องบูชาไถ่บาป ธัญญาหาร เครื่องเผาบูชาและสันติบูชา ทั้งหมดนี้จะถูกถวายเพื่อการลบมลทินระดับชาติของ

ประชาชาติอิสราเอล อีกครั้งที่เครื่องสัตวบูชาต่างๆในช่วงยุคพันธินได้เห็นได้ชัดว่าเป็นของถวายที่ระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์บนกางเขนนั่น

อสค 45:18-20 **องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง เจ้าจงเอาวัวหนุ่มที่ปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง และเจ้าจงชำระสถานบริสุทธิ์เสีย ปีใหม่แบบของคนเลวีคือ นิสาน (นั่นคือ ประมาณเดือนเมษายน) ในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่งของปี** **พระเจ้าทรงสั่งให้ถวายวัวหนุ่มที่ปราศจากตำหนิตัวหนึ่งสำหรับการชำระพระวิหารให้สะอาด**

19 **ให้ปุโรหิตเอาเลือดของเครื่องบูชาไถ่บาปมาบ้างและจงประพรมที่เสาประตูพระนิเวศที่ชั้นสี่มุมของแท่นบูชา และบนเสาประตูของลานชั้นใน ณ เวลาของการชำระพระวิหารยุคพันธินให้สะอาดประจำปี มหาปุโรหิตจะถูกสั่งให้เอาเลือดที่ไหลออกของเครื่องสัตวบูชาที่ทาบนเสาหลักเหล่านั้นของพระวิหาร บนเชิงนอนทั้งสี่ของพระวิหาร (นั่นคือ ฐานนั้น) และบนเสาประตูของลานชั้นในของพระวิหาร**

20 **ในวันที่เจ็ดของเดือนนั้นเจ้าจงกระทำเช่นเดียวกัน เพื่อผู้หนึ่งผู้ใดที่กระทำบาปด้วยความพลั้งเผลอหรือความไม่รู้เท่าไม่ถึงการ เพื่อว่าเจ้าจะได้ทำการลบมลทินพระนิเวศ ในวันที่เจ็ด (นั่นคือ วันสะบาโตแรก) ของปีใหม่ มหาปุโรหิตจะถูกสั่งให้ทาเลือดที่ไหลออกนั้นสำหรับทุกคนที่พลั้งเผลอ (นั่นคือ ทำบาปโดยไม่ตั้งใจ) และสำหรับผู้ที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์เช่นกัน ดังนั้นการลบมลทินสำหรับพระวิหารยุคพันธินจะถูกทำให้สัมฤทธิ์ผล**

อสค 45:21-23 **ในวันที่สิบสี่ของเดือนต้น เจ้าจงฉลองเทศกาลปัสกา จงรับ** **ประทานขนมปังไร้เชื้อตลอดเทศกาลเจ็ดวัน ปีใหม่ของคนเลวีคือ เดือนนิสาน (นั่นคือ ประมาณเดือนเมษายน) ดังที่กำหนดไว้สำหรับอิสราเอลตั้งแต่สมัยของโมเสส เทศกาลปัสกาถูกถือในวัน** **ที่สิบสี่ของเดือนนิสาน เห็นได้ชัดว่าในยุคพันธิน พิธีปัสกาจะถูกถือต่อไป – แน่แน่นอนว่าเพื่อเป็น** **เครื่องระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์ เหมือนกับที่เป็นตลอดสมัยประวัติศาสตร์** **ของพวกเขา นี้จะถูกตามมาด้วยสัปดาห์แห่งการถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ**

22 ในวันนั้นให้เจ้านายจัดหาวัวหนุ่มตัวหนึ่งสำหรับตนเองและประชาชนทั้งถิ่นแห่งแผ่นดิน เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ในวันสุดท้ายของเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ พระเมสสิยาห์จะทรงจัดเตรียมและให้ถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่งเพื่อประชาชนชาติอิสราเอล เหมือนกับที่เครื่องสัตวบูชาต่างๆสมัยพระคัมภีร์เดิมมองล่วงหน้าไปยังพระราชกิจของพระคริสต์บนกางเขนนั้น เครื่องสัตวบูชายุคพันธินี้ก็จะมองย้อนกลับไปในฐานะเครื่องระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์บนกางเขนนั้น

23 และในเจ็ดวันที่มีเทศกาลเลี้ยงให้เจ้านายจัดหาวัวหนุ่มเจ็ดตัวกับแกะผู้เจ็ดตัวที่ปราศจากตำหนิ ให้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ทุกๆวันตลอดเจ็ดวันนั้น และจัดหาลูกแพะผู้ตัวหนึ่งทุกวันให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ตลอดเจ็ดวันนั้นของการถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ พระเมสสิยาห์จะทรงให้ถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่งและแกะผู้ตัวหนึ่งแต่ละวันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับพระองค์เอง อีกครั้งที่นี่จะเป็นการระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระองค์บนกางเขนนั้นเมื่อนานมาแล้ว

อสค 45:24-25 และให้เจ้านายจัดหาธัญญาบูชาเอฟาห์หนึ่งคู่กับวัวผู้หนึ่ง และเอฟาห์หนึ่งคู่กับแกะผู้หนึ่ง และน้ำมันหนึ่งอินต่อแป้งทุกเอฟาห์ เมื่อพระเมสสิยาห์ทรงให้มหาปุโรหิตถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆเพื่อพระองค์ในวันนั้น พระองค์จะทรงจัดเตรียมแป้ง (นั่นคือธัญญาบูชา) และน้ำมันมะกอกเพื่อที่จะถูกถวายพร้อมกับวัวผู้แต่ละตัวที่ถูกถวายเป็นเครื่องสัตวบูชา

25 ในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ด และในเทศกาลเลี้ยงทั้งเจ็ดวัน ให้ท่านจัดหาของเช่นเดียวกันสำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องเผาบูชา ธัญญาบูชา และเครื่องน้ำมัน" ตอนกลางเดือนที่เจ็ดของปี (นั่นคือ ประมาณเดือนตุลาคม) ซึ่งน่าจะตรงกับเทศกาลอยู่เพิง พระเมสสิยาห์จะทรงถวาย (ผ่านมหาปุโรหิต) เครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องเผาบูชาและธัญญาบูชาซึ่งทั้งหมดถูกปรุงด้วยน้ำมันมะกอก ทั้งหมดนี้จะเป็นเครื่องระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระองค์บนกางเขนนั้น

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 46: คำบรรยายต่างๆเกี่ยวกับการใช้งานของพระวิหารยุคพันปี
ดำเนินต่อไปโดยหมายเหตุเรื่องกำหนดเวลาสำหรับการเปิดประตูด้านทิศตะวันออกและราย
ละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเครื่องสัตวบูชาต่างๆของพระวิหาร

อสค 46:1-2 "องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ประตูลานชั้นในที่หันหน้า
ไปทิศตะวันออกนั้นให้ปิดอยู่ในวันทำงานหกวัน แต่ในวันสะบาโตนั้นให้เปิด และในวันขึ้นค่ำ
หนึ่งก็ให้เปิด มีการประกาศว่าประตูด้านทิศตะวันออกของลานชั้นในของพระวิหารเองจะถูกปิด
ตลอดหกวันของสัปดาห์ แต่ในวันสะบาโตมันจะถูกเปิด มันจะถูกเปิดในวันที่หนึ่งของแต่ละ
เดือนด้วย (นั่นคือ วันขึ้นหนึ่งค่ำ) เมื่อเครื่องสัตวบูชาพิเศษต่างๆจะถูกถวาย

2 ฝ่ายเจ้านายนั้นจะเข้ามาจากข้างนอกทางมุขของหอประตู และจะมายืนอยู่ที่เสาประตู
และพวกปุโรหิตจะเตรียมเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาของท่าน และท่านจะนมัสการอยู่ที่
ธรณีประตู แล้วท่านจะออกไป แต่อย่าปิดประตูนั้นจนกว่าจะถึงเวลาเย็น ในวันสะบาโตของ
แต่ละสัปดาห์ เจ้านายของคัมภีร์ (นั่นคือ พระเมสสิยาห์) จะเสด็จเข้าพระวิหารผ่านทางประตูด้าน
ทิศตะวันออกที่ถูกหมายเหตุข้างบน พระองค์จะทรงยืนอยู่ข้างแท่นบูชาที่กำหนดไว้ของพระ
วิหาร ดู 2 พงศาวดาร 23:13 ในวันสะบาโตเจ้านายของคัมภีร์นั้นจะทรงถวายเครื่องเผาบูชาหนึ่งและ
เครื่องสันติบูชาต่างๆ (ซึ่งทั้งคู่เป็นเครื่องบูชาที่มีกลิ่นหอม เป็นแบบสมัครใจและ *ไม่ใช่*เครื่อง
สัตวบูชาสำหรับไถ่บาป) พระเมสสิยาห์จึงจะทรงวางแบบอย่างเพื่อผู้อื่นที่จะนมัสการ
ขอบพระคุณและถวายเกียรติพระเจ้าเช่นนั้น พระเมสสิยาห์จึงจะทรงนมัสการพระบิดาของ
พระองค์ที่ธรณีประตูของทางเข้าหลักของพระวิหารเอง หลังจากพระองค์เสด็จออกไปแล้ว
ประตูด้านทิศตะวันออกจะยังเปิดอยู่ตลอดเวลาที่เหลือของวันนั้นจนกระทั่งตกเย็น อีกครั้งที่
เครื่องสัตวบูชาต่างๆ ในยุคพันปีจะเป็นเครื่องระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์และ
การนมัสการขั้นพื้นฐาน: การขอบพระคุณ, การสรรเสริญและการอุทิศถวาย

อสถ 46:3-5

เช่นเดียวกันประชาชนแห่งแผ่นดินจะนมัสการต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ตรงที่ทางเข้าประตูนั้น ในวันสะบาโตและในวันขึ้นค่ำ พระเมสสิยาห์จะไม่เพียงเสด็จเข้าทางประตูด้านทิศตะวันออกของพระวิหารยุคพันปีเพื่อนมัสการในวันสะบาโตและวันขึ้นหนึ่งค่ำต่างๆ (นั่นคือ วันแรกของเดือน) เท่านั้น แต่ประชาชนทั่วไปจะหยุดเพื่อนมัสการที่ประตูด้านทิศตะวันออกด้วย พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปทางประตูนี้ ดู ข้อ 9

4 เครื่องเผาบูชาที่เจ้านายจะถวายแด่พระเยโฮวาห์ในวันสะบาโตนั้น คือลูกแกะปราศจากตำหนิหกตัว และแกะผู้ปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง พระเมสสิยาห์จะทรงถวายลูกแกะหกตัวและแกะผู้หนึ่งตัว โดยทุกตัวปราศจากตำหนิแต่ละวันสะบาโต สัตว์เหล่านี้จะเป็นเครื่องเผาบูชา เครื่องเผาบูชาของคนเลวีเป็นเครื่องบูชาที่มีกลิ่นหอมซึ่งหมายความว่ามันไม่ใช่เพื่อไถ่บาป มันเป็นเครื่องบูชาด้วยใจสมัครสำหรับการนมัสการ การอุทิศถวายและการขอบพระคุณแด่พระเจ้า ดังนั้นมันน่าจะเป็นเช่นนั้นด้วยในช่วงยุคพันปี พระเมสสิยาห์จะทรงวางแบบอย่างสำหรับรูปแบบนี้ของการนมัสการพระเจ้าพระบิดา

5 และธัญญาบูชาที่คู่กับแกะผู้นั้นคือแป้งเอฟาห์หนึ่ง และธัญญาบูชาที่คู่กับลูกแกะนั้นก็สุดแท้แต่ที่ท่านจะสามารถจะถวายได้ พร้อมกับน้ำมันอินหนึ่งต่อแป้งหนึ่งเอฟาห์ เครื่องธัญญาบูชา (อีกครั้งที่เป็นเครื่องบูชาที่มีกลิ่นหอมและไม่ใช่เพื่อไถ่บาป) จะเป็นแป้งเอฟาห์หนึ่ง (ประมาณ 40 ลิตร) สำหรับแกะผู้ตัวนั้นที่ถูกถวาย พระเมสสิยาห์จะทรงถวายธัญญาบูชาโดยพระหัตถ์ของพระองค์ด้วยสำหรับลูกแกะแต่ละตัว (วลี “สุดแท้แต่ที่ท่านจะสามารถจะถวายได้” มีความหมายตรงตัวว่า ‘โดยมือของท่านๆจะถวาย’) พระเมสสิยาห์จะทรงจัดหาน้ำมันมะกอกอินหนึ่ง (ประมาณหกลิตร) สำหรับแป้งแต่ละเอฟาห์

อสถ 46:6-7

ในวันขึ้นค่ำท่านจะถวายวัวหนุ่มปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง และลูกแกะหกตัวกับแกะผู้ตัวหนึ่ง ซึ่งต้องปราศจากตำหนิ ในวันที่หนึ่งของเดือนใหม่ (นั่นคือ วันขึ้นหนึ่งค่ำ) พระเมสสิยาห์จะทรงถวายวัวหนุ่มตัวหนึ่งที่ปราศจากตำหนิ ลูกแกะหกตัวและแกะผู้ตัวหนึ่ง – ทุกตัวปราศจากตำหนิใดๆทางร่างกาย

7 ส่วนธัญญูบูชานั้นท่านจะจัดแป้งหนึ่งเอฟาห์คู่กับวัวผู้ตัวนั้น และหนึ่งเอฟาห์คู่กับแกะผู้ตัวหนึ่ง และคู่กับลูกแกะท่านจะจัดตามที่สามารถจัดได้ พร้อมกับน้ำมันหนึ่งอินต่อแป้งหนึ่งเอฟาห์ พร้อมกับวัวผู้ แกะผู้และลูกแกะเหล่านั้น พระเมสสิยาห์จะทรงถวายธัญญูบูชา (นั่นคือแป้ง) ขนาดหนึ่งเอฟาห์ (40 ลิตร) สำหรับแต่ละอย่างผสมด้วยน้ำมันมะกอกอินหนึ่ง (หกลิตร) อีกครั้งที่เครื่องบูชาเหล่านี้จะไม่มีฤทธิ์อะไร นั่นคือ พวกมันจะไม่ใช้เพื่อไถ่บาป ตรงกันข้ามพวกมันจะเป็นเครื่องระลึกถึงพระราชกิจที่สำเร็จแล้วของพระคริสต์และการนมัสการพระเจ้าพระบิดา

อสค 46:8-9   เมื่อเจ้านายเข้ามาท่านจะเข้าไปทางมุขของหอบประตูและกลับออกไปตามทางเดียวกันนั้น เมื่อพระเมสสิยาห์เสด็จเข้าพระวิหารยุคพันปี พระองค์จะทรงทำเช่นนั้น โดยผ่านเข้าทางประตูด้านทิศตะวันออก พระองค์จะเสด็จออกไปทางประตูนี้ด้วย

9 เมื่อประชาชนแห่งแผ่นดินเข้ามาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ณ เทศกาลเลี้ยงตามกำหนด ผู้ที่เข้ามาทางประตูเหนือเพื่อนมัสการจะต้องกลับออกไปทางประตูใต้ และผู้ที่เข้ามาทางประตูใต้จะต้องกลับออกไปทางประตูเหนือ อย่าให้ใครกลับทางประตูตามที่เขาเข้ามา แต่ให้ทุกคนออกตรงไปข้างหน้า ต่างจากพระเมสสิยาห์ผู้จะเสด็จเข้าไปในลานของพระวิหารผ่านทางประตูด้านทิศตะวันออก ประชาชนธรรมดาของแผ่นดินนั้นจะได้รับอนุญาตให้เข้าไปในลานของพระวิหารผ่านทางประตูด้านทิศเหนือหรือประตูด้านทิศใต้ของมัน นอกจากนี้ ถ้าผู้ใดเข้าไปทางประตูด้านทิศเหนือ เขาก็จะต้องออกไปทางประตูด้านทิศใต้ และในทางกลับกันด้วย ความคิดที่ถูกบอกเป็นนัยอาจเป็นได้ว่าผู้ที่เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้าไม่ควรกลับไปทางเดิมของเขา การเข้ามาใกล้เบื้องพระพักตร์ของพระเจ้าควรเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิตของเรา ดู 2 โครินธ์ 5:17

อสค 46:10-11   เมื่อประชาชนเข้าไป เจ้านายจะเข้าไปพร้อมกันด้วย และเมื่อประชาชนออกไป เจ้านายจะออกไปด้วย นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพระเมสสิยาห์ นั่นคือพระเยซูคริสต์จะไม่ทรงปลีกตัวจากประชาชนของพระองค์ในพระวิหารยุคพันปี แต่จะทรงอยู่

ท่ามกลางพวกเขา ความคิดที่สอดคล้องกันถูกพบในเพลงสดุดี 42:4 เมื่อประชาชนของพระเจ้ามายังที่บรูสุทธิ พระเยซูคริสต์จะเสด็จมากับพวกเขา เมื่อพวกเขาออกไป พระองค์จะทรงอยู่กับพวกเขา ดู มัทธิว 28:20

11 รัญญูบูชาที่ใช้ ณ เทศกาลเลี้ยงและเทศกาลที่กำหนดนั้น ให้เป็นเอฟาห์หนึ่งคู่กับวัวหนุ่มตัวหนึ่ง และคู่กับแกะผู้ก็เอฟาห์หนึ่ง และคู่กับลูกแกะก็ตามแต่ท่านสามารถจะถวายเป็นพร้อมกับน้ำมันอินหนึ่งต่อแย้งเอฟาห์หนึ่ง อีกครั้งที่เทศกาลเลี้ยงบรูสุทธิเหล่านั้น พระเมสสิยาห์จะทรงอยู่ท่ามกลางชุมนุมชนของพระเจ้า คำที่แปลเป็น เทศกาลที่กำหนด (โมว์เอ็ด) มักแปลเป็น ‘ชุมนุมชน’ และหมายถึงสถานที่ๆถูกกำหนดไว้สำหรับการรวมตัวกันของประชาชนของพระเจ้า – ในกรณีนี้คือพระวิหารยุคพันปี ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่าพระเมสสิยาห์จะทรงอยู่ท่ามกลางประชาชนของพระเจ้าในพระวิหารในวันบรูสุทธิที่กำหนดไว้เหล่านั้น ส่วนวลีที่ว่า “ตามแต่ท่านสามารถจะถวายเป็นได้” ดูความเห็นในข้อ 5 สำหรับ “สุดแท้แต่ที่ท่านสามารถจะถวายเป็นได้” ประเด็นตรงนี้ก็คือนั่นว่า พระเมสสิยาห์โดยพระหัตถ์ของพระองค์เองจะทรงจัดหาเครื่องสัตวบูชาที่จำเป็นเหล่านั้นและส่วนประกอบต่างๆของพวกมัน องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราในวันนั้นจะทรงนำโดยการเป็นแบบอย่างในการนมัสการพระเจ้าพระบิดา

อสค 46:12   เมื่อเจ้านายถวายเป็นเครื่องบูชาตามใจสมัคร จะเป็นเครื่องเผาบูชาหรือสันติบูชาเป็นเครื่องบูชาตามใจสมัครถวายเป็นแต่พระเยโฮวาห์ ให้เปิดประตูที่หันหน้าไปทางทิศตะวันออกให้ท่านและท่านจะเตรียมเครื่องเผาบูชาและสันติบูชาของท่าน อย่างที่ท่านทำในวันสะบาโต แล้วท่านจะออกไป เมื่อท่านออกไปแล้วก็ให้ปิดประตูเสีย ในวันธรรมดาเมื่อประตูด้านทิศตะวันออกปกติแล้วไม่เปิด พระเมสสิยาห์จะเสด็จเข้ามาและถวายเป็นเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสันติบูชาต่างๆด้วยใจสมัครของพระองค์ ผู้ที่ได้รับมอบหมายคนหนึ่ง (นั่นคือ เลวีคนหนึ่ง) จะเปิดประตูด้านทิศตะวันออกให้พระองค์เสด็จเข้าไป พระองค์สามารถเสด็จมาถวายเป็นเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นแต่พระเจ้าพระบิดาตามชอบพระทัยของพระองค์ ในแต่ละกรณี ประตูด้านทิศตะวันออกจะถูกเปิดเมื่อพระองค์เสด็จมาถึงและถูกปิดเมื่อพระองค์เสด็จออกไป

อสถ 46:13-15   เจ้าจะจัดการหาลูกแกะตัวหนึ่งอายุหนึ่งขวบปราศจากตำหนิตวาย

เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์เป็นประจำวัน เจ้าจะจัดหาทุกๆเช้า พระเจ้าจึงทรงสั่งว่าในช่วงยุคพันปี เครื่องเผาบูชาประจำวันที่เป็นลูกแกะอายุหนึ่งขวบ (ปราศจากตำหนิตวาย) จะต้องถูกจัดเตรียมและถูกถวายทุกเช้า อีกครั้งที่เครื่องสัตวบูชาเหล่านี้มีไว้สำหรับการนมัสการเสมอไปตอนเริ่มต้นของแต่ละวัน นี่บอกเป็นนัยว่าประชาชนของพระเจ้าควรเริ่มต้นแต่ละวันในการนมัสการพระเจ้าผู้สร้างและผู้ช่วยให้รอดของคุณ

14 และเจ้าจะจัดหาเครื่องธัญญาบูชาคู่กันทุกๆเช้าหนึ่งในหกของเอฟาห์ และน้ำมันหนึ่งในสามของอิน เพื่อคดลูกแบ่งให้ห่มให้เป็นธัญญาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ นี่เป็นระเบียบเนื่องนิคย์ นอกจากเครื่องเผาบูชาที่ถวายทุกเช้าแล้ว ธัญญาบูชาที่เป็นแบ่งละเอียด ซึ่งถูกทำให้ห่มด้วยน้ำมันมะกอกจะถูกถวายทุกเช้า จะต้องทำเช่นนี้เสมอไป ธัญญาบูชาเป็นเครื่องบูชาโมทนา พระคุณและอุทิศถวายแด่พระเจ้า ดังนั้นประชาชนของพระเจ้าควรขอบพระคุณพระเจ้าและแสดงการอุทิศถวายแด่พระองค์ทุกเช้า

15 ดังนั้นแหละจะต้องจัดหาลูกแกะและเครื่องธัญญาบูชาพร้อมกับน้ำมันทุกๆเช้า เพื่อเป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิคย์ เครื่องสัตวบูชาพื้นฐานเหล่านี้จะถูกถวายทุกเช้าในพระวิหารยุคพันปีเสมอไป การนมัสการพระเจ้าจะมีต่อเนื่องที่นั่นเป็นประจำทุกวันเสมอไป

อสถ 46:16-18   องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ถ้าเจ้านายนำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่านมามอบให้แก่บุตรชายเป็นของขวัญ ก็ให้ของนั้นตกเป็นของบุตรชายของท่าน โดยมรดกนั้นเป็นทรัพย์สินของเขาตามมรดก ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจปรากฏตรงนี้ พระเมสสิยาห์ถูกกล่าวถึงว่ามีบุตรชายทั้งหลายในช่วงยุคพันปีและมรดกนั้นซึ่งจะเป็นของพวกเขา คำถามก็คือว่า: นี่หมายถึงพวกบุตรชายที่เป็นคนจริงๆหรือพวกบุตรชายฝ่ายวิญญาณ แม้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงมีร่างกายเป็นมนุษย์เพศชายจริงๆ พระคัมภีร์ทั้งเล่มก็ชี้ไปยังเหล่าบุตรชายฝ่ายวิญญาณของพระองค์ ดู ยอห์น 1:12 เมื่อเป็นเช่นนั้น นี่บอกเป็นนัยถึงบำเหน็จพิเศษต่างๆที่ให้แก่เหล่าบุตรชายที่คู่ควรซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเห็นว่าสมควรได้รับของขวัญพิเศษต่างๆใน

วันนั้น ทร์พัสสินที่ว่านั้นย่อมหมายถึงของขวัญชิ้นหนึ่งที่เป็นที่ดิน เห็นได้ชัดว่า คนเหล่านั้นที่ได้
ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนอย่างสัตย์ซื่อในชีวิตนี้อาจได้รับบำเหน็จเป็นที่ดินผืนงามใน
อาณาจักรที่จะมานั้น

17 แต่ถ้าท่านนำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่านมามอบให้คนใช้ของท่านคนหนึ่งเป็น
ของขวัญ ของนั้นจะเป็นของคนใช้นั้นจนถึงปีอิสรภาพ แล้วของนั้นจะกลับมาเป็นของเจ้านาย
เฉพาะบุตรชายของท่านเท่านั้นที่จะเก็บส่วนมรดกของท่านมาเป็นของขวัญได้ มีการแสดงความ
แตกต่างตรงนี้ระหว่างพวกบุตรชายของพระเมสสิยาห์กับพวกคนใช้ของพระองค์ ฝ่ายหลังนี้อาจ
หมายถึงคนเหล่านั้นที่อยู่ในยุคพันธียังมีร่างกายเป็นมนุษย์อยู่ – คนเหล่านั้นที่เข้าสู่ยุคพันธียังมี
ร่างกายเป็นมนุษย์อยู่หรือลูกหลานของพวกเขา ของขวัญต่างๆที่เป็นที่ดินซึ่งพระเมสสิยาห์
ประทานให้พวกเขาจะย้อนกลับมาเป็นของพระองค์ในปีอิสรภาพซึ่งอาจหมายถึงปีเสียดส
อาจเป็นได้ว่าพระเมสสิยาห์อาจทรงต่ออายุทางเลือกนั้นให้พวกเขาอีกทีเมื่อถึงเวลานั้น อย่างไรก็ตาม
ก็ตาม ของขวัญต่างๆที่เป็นที่ดินที่ให้แก่เหล่าบุตรชายของพระองค์จะอยู่ถาวร การประยุกต์ใช้
ฝ่ายวิญญาณก็คือว่า ความรอดของเราในพระคริสต์คงอยู่ชั่วนิรันดร์

18 ยิ่งกว่านั้นอีกเจ้านายจะยึดสิ่งใดอันเป็นมรดกของประชาชนไม่ได้โดยไล่ประชาชน
ออกไปจากทรัพย์สินที่ดินของเขา แต่ท่านจะต้องมอบทรัพย์สินของท่านเองให้เป็นมรดกแก่บุตร
ชายของท่าน เพื่อว่าจะไม่มีประชาชนของเราสักคนหนึ่งที่ต้องถูกขับไล่จากกรรมสิทธิ์ของตน”
ในวันแห่งอาณาจักรยุคพันธียุคพระเมสสิยาห์จะไม่ทรงยึดที่ดินซึ่งเป็นมรดกอันชอบธรรมของ
ประชาชนของพระองค์ บีบบังคับพวกเขา หรือไล่พวกเขาออกไปจากที่ดินของพวกเขา กษัตริย์
ทั้งหลายตลอดหลายยุคหลายสมัยกระทำเช่นนั้นมาโดยตลอด แต่พระเยซูคริสต์จะทรงปกครอง
ในความชอบธรรม “ความชอบธรรมจะเป็นผ้าคาดเอวของท่าน และความสัตย์สุจริตจะเป็นผ้า
คาดข้อมือของท่าน” (อิสยาห์ 11:5) ในการยกที่ดินเป็นของขวัญแก่พวกบุตรชายของพระองค์
พระเมสสิยาห์จะทรงทำเช่นนั้นจากทรัพย์สินของพระองค์เองเท่านั้น มันจะเป็นสิทธิพิเศษในวัน
นั้นจริงๆที่จะได้รับของขวัญชิ้นหนึ่งจากที่ดินส่วนตัวของพระเมสสิยาห์เอง

อสถ 46:19-20 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางเข้าซึ่งอยู่ข้างประตู มายังห้อง
บริสุทธิ์แถวเหนือ ซึ่งเป็นของปุโรหิต ณ คูเอ็ด มีที่หนึ่งอยู่ทั้งสองข้างทางทิศตะวันตก คราวนี้
บทบรรยายย้อนกลับมายังเอเสเคียลซึ่งถูกพาที่เขวชมพระวิหารยุคพันปีเพิ่มเติม ในฐานะที่เขาเอง
ก็เป็นปุโรหิตคนหนึ่ง (ดู เอเสเคียล 1:3) เอเสเคียลมีสิทธิพิเศษที่จะถูกพาเข้าไปในห้องบริสุทธิ์
เหล่านั้นของพวกปุโรหิตในพระวิหารยุคพันปี ห้องเหล่านี้อยู่ทางด้านทิศเหนือของลานพระ
วิหาร ห้องต่างๆที่นั่นอยู่ด้านทิศตะวันตก

20 และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "นี่เป็นสถานที่ซึ่งปุโรหิตจะต้องต้มเครื่องบูชาไถ่การ
ละเมิดและเครื่องบูชาไถ่บาป และเป็นที่ซึ่งเขาจะปิ้งธัญญาบูชา เพื่อจะไม่ต้องนำออกไปในลาน
ชั้นนอก อันเป็นการที่จะนำความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ไปถึงประชาชน" ในห้องที่มีสิทธิพิเศษเหล่านี้
เอเสเคียลได้เห็นห้องครัวซึ่งเป็นที่ๆพวกปุโรหิตจะจัดเตรียมเครื่องบูชาต่างๆซึ่งจากนั้นจะถูก
ถวายเป็นแทนบูชาที่อยู่ข้างนอก ที่นั่นเครื่องบูชาไถ่การละเมิดและเครื่องบูชาไถ่บาปจะถูกจัด
เตรียมเช่นเดียวกับธัญญาบูชา เครื่องบูชาเหล่านี้จะถูกจัดเตรียมในที่ลับและไม่ไต่ต่อนหน้า
ประชาชนซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาอาจจะต้องพวกมันได้

อสถ 46:21-22 แล้วท่านจึงนำข้าพเจ้าออกมาที่ลานชั้นนอก และพาข้าพเจ้าไปที่
มุมทั้งสี่ของลานนั้น และคูเอ็ด ที่มีมุมลานทุกมุมก็มีลานอยู่ลานหนึ่ง จากนั้นมักคุเทศก์สวรรค์ของ
เอเสเคียลก็พาเขากลับไปออกมายังลานชั้นนอกของพระวิหารและพาเขาเดินชมรอบๆมุมทั้งสี่ของ
ลานนั้น ในแต่ละมุม จะมีลานเล็กกว่าอยู่ลานหนึ่งสำหรับกิจกรรมต่างๆที่เฉพาะด้านมากกว่า

22 คือที่มุมทั้งสี่ของลาน มีลานเล็กๆยาวสี่สิบศอก กว้างสามสิบศอก ลานทั้งสี่ขนาด
เดียวกัน ลานหัวมุมเหล่านี้จะมีขนาด 40 ศอกพระวิหาร (นั่นคือ 80 ฟุต) คูณ 30 ศอกพระวิหาร
(นั่นคือ 60 ฟุต) พวกมันมีขนาดเดียวกันทั้งหมด

อสถ 46:23-24 ภายในรอบลานทั้งสี่นั้นมีสิ่งทีก่อด้วยปูนเป็นแถว มีเตาอยู่ที่ก้น
ของสิ่งทีก่อนั้นโดยรอบ ลานเล็กกว่าเหล่านี้เห็นได้ชัดว่าจะมีเสาค้ำสี่ต้นหนึ่งแถวอยู่รอบพวกมัน

ในพื้นที่เล็กกว่าและถูกปิดล้อมเหล่านี้มีสถานที่ต่างๆเพิ่มเติมเพื่อต้มเครื่องสัตวบูชาต่างๆพร้อม กับที่กำบังจากแดดลมฝน

24 แล้วท่านจึงกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ที่เหล่านี้เป็นที่สำหรับการต้ม ซึ่งผู้ปรนนิบัติอยู่ที่ พระนิเวศจะต้มเครื่องสัตวบูชาของประชาชน" ลานเล็กกว่าเหล่านี้ในหัวมุมทั้งสี่ของลานชั้น นอกของส่วนประกอบ โดยรอบพระวิหารจะเป็นที่ๆคนเลวจะต้มเครื่องสัตวบูชาต่างๆของ ประชาชนเพื่อเตรียมการสำหรับการถวายบูชา อีกครั้งที่เครื่องสัตวบูชาเหล่านี้จะเป็นเครื่องระลึก ถึงพระคริสต์หรือเป็นการนมัสการขั้นพื้นฐานต่อพระเจ้าพระบิดา

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 47: เมื่อหนังสือเอเสเคียลใกล้ถึงตอนจบ ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็เปิด เผยรายละเอียดเพิ่มเติมจากนิมิตของเขาเรื่องเยรูซาเล็มยุคพันปี แม่น้ำสำคัญสายหนึ่งจะไหลออกมา จากพระวิหารยุคพันปีและถูกพรรณนาในข้อ 1-12 จากนั้นพรมแดนของอิสราเอลยุคพันปีถูก พรรณนาในข้อ 13-23

อสค 47:1-2   ภายหลังท่านก็นำข้าพเจ้ากลับมาที่ประตูพระนิเวศ และดูเถิด มี น้ำไหลออกมาจากใต้ธรณีประตูพระนิเวศตรงไปทางทิศตะวันออก เพราะพระนิเวศหันหน้าไป ทางทิศตะวันออก และน้ำไหลลงมาจากข้างล่าง ทางด้านขวาของพระนิเวศ ทิศใต้ของแท่นบูชา ขณะที่นิมิตของเอเสเคียลเรื่องเยรูซาเล็มยุคพันปีใกล้ถึงตอนจบของมัน เขาก็เปิดเผยอีกแง่มุมที่ น่าทึ่ง *พระนิเวศ* ที่ว่านี้หมายถึง โครงสร้างพระวิหารเอง จากพระวิหารนั้นเองจะมีแม่น้ำสายหนึ่ง ไหลไปทางทิศตะวันออกซึ่งจะเป็นด้านหน้าของพระวิหาร นี่บอกเป็นนัยว่าโครงสร้างพระวิหาร เองตั้งอยู่ ณ ระดับสูงที่สุดของส่วนประกอบโดยรอบพระวิหารและน้ำเหล่านั้นจึงไหลลงมาจาก ด้านขวามือของ โครงสร้างพระวิหารหากเราหันหน้าไปทางทิศตะวันออก จากนั้นลำธารสายนี้ก็ ไหลไปทางขวาหรือด้านทิศใต้ของแท่นของเครื่องสัตวบูชา ดังนั้นในส่วนประกอบโดยรอบพระ วิหารจึงมีแม่น้ำสำคัญสายหนึ่งไหล แน่แน่นอนว่าน้ำนั้นใสแจ้วและมันช่วยเสริมสภาพแวดล้อมให้ สวยจนแทบลืมหายใจ

คั้งที่หมายเหตุไไว้ในตอนต้นของบทที่ 45 ลักษณะภูมิประเทศและภูมิศาสตร์ของ ประชาชาติอิสราเอลจะถูกเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลตอนสิ้นยุคเจ็ดปีและตอนต้นของยุคพันปี ดูความเห็นสำหรับเอเสเคียล 45:1-3 ปัจจุบันมีบ่อน้ำพุหลายแห่งในและรอบๆเยรูซาเล็ม แต่แน่นอนว่าไม่มีแม่น้ำไหลออกมาจากที่นั่นเลย อย่างไรก็ตาม ในวันนั้นความเปลี่ยนแปลงใหญ่ๆ จะเกิดขึ้นที่นั่นแม้แต่ทางธรณีวิทยาด้วย

2 แล้วท่านจึงนำข้าพเจ้าออกมาทางประตูเหนือ และนำข้าพเจ้าอ้อมไปภายนอกถึงประตู ชั้นนอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก และดูเถิด น้ำนั้นออกมาทางด้านขวา จากนั้นมัคคุเทศก์ สวรรค์ของเอเสเคียลก็พาเขาไปยังประตูด้านทิศเหนือของลานชั้นนอกซึ่งเป็นที่ๆเขาสามารถ ตำรวจทิวทัศน์ได้ชัดเจนมากขึ้น จากนั้นเขาก็นำเอเสเคียลไปยังประตูด้านทิศตะวันออกของส่วน ประกอบโดยรอบพระวิหารซึ่งเป็นประตูหน้า ที่นั่นแม่น้ำสายนั้นไหลออกไปยังด้านขวาของ ประตูใหญ่ซึ่งจะเป็นด้านทิศใต้ของมัน

อสค 47:3-5   **ชายผู้นั้นได้เดินไปทางตะวันออกมีเชือกวัดอยู่ในมือ ท่านวัดได้** หนึ่งพันศอก แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไป และน้ำลึกเพียงตาตุ่ม จากนั้นมัคคุเทศก์สวรรค์ของเอเสเคียลและเป็นช่างสำรวจของพระวิหารด้วยก็เริ่มวัดความกว้างของแม่น้ำที่ก่อตัวนั้น ภาพที่เห็นตรง กันกับของเอเสเคียล 40:3 อย่างไรก็ตาม ตรงนี้ช่างสำรวจแห่งสวรรค์ผู้นี้มีเครื่องมือวัดอีกชนิด หนึ่ง – เชือกวัด ในคำเรียกของช่างสำรวจสมัยปัจจุบัน นี้ก็เทียบได้กับ ‘โซ่’ ของช่างสำรวจ ทั้ง สองอย่างเคยถูกใช้วัดระยะทางไกลมากขึ้น ช่างสำรวจแห่งสวรรค์ผู้นี้เริ่มลุยลงไปใต้มแม่น้ำนั้น และพบว่ามันลึกเท่าตาตุ่มโดยห่างหนึ่งพันศอกจากตลิ่งของมัน จงระลึกว่าศอกหนึ่งของช่าง สสำรวจแห่งสวรรค์ผู้นี้เท่ากับหนึ่งศอกกับอีกหนึ่งคืบ ดู เอเสเคียล 40:5 นี้เท่ากับประมาณสองฟุต ดังนั้น การวัดครั้งแรกนี้จึงได้เท่ากับ 2,000 ฟุตจากตลิ่ง สิ่งหนึ่งปรากฏชัดเจนและนั่นก็คือว่า แม่น้ำยุคพันปีสายนี้จะตื้นพอสมควร

4 แล้วท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไปและน้ำลึกถึงเข่า แล้วท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไป น้ำนั้นลึกเพียงเอว มัคคุเทศก์และช่างสำรวจแห่งสวรรค์ของ

เอเสเคียลยังพาผู้พยากรณ์ท่านนี้ไปกับเขาด้วยและเขาทั้งสองลุยลงไปใต้น้ำนั้นลึกกว่าเดิม ที่สองพันศอกจากตลิ่ง (4,000 ฟุต) น้ำนั้นลึกถึงเข่า พอไปต่ออีกหนึ่งพันศอก (6,000 ฟุตจากตลิ่ง) น้ำนั้นก็ลึกถึงเอว

5 ภายหลังจากท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน และกลายเป็นแม่น้ำที่ข้าพเจ้าลุยข้ามไม่ได้ เพราะน้ำนั้นขึ้นแล้วลึกพอที่จะว่ายน้ำได้ เป็นแม่น้ำที่ลุยข้ามไม่ได้ ที่สี่พันศอก (8,000 ฟุต) จากตลิ่งด้านทิศตะวันตก แม่น้ำนั้นก็เริ่มลึกพอที่คนๆหนึ่งจะว่ายน้ำไปได้เท่านั้นและลุยต่อไปไม่ได้ หากจุดนี้คือกึ่งกลางแม่น้ำนั้น ความกว้างทั้งหมดของมันจะเท่ากับประมาณ 16,000 ฟุตหรือกว้างประมาณสามไมล์ นั่นเป็นแม่น้ำที่ใหญ่จริงๆ อีกครั้งที่แม่มีได้ระบุเช่นนั้น เราก็อาจสันนิษฐานได้ว่าแม่น้ำนั้นใสแจ๋ว นอกจากนี้ แม่น้ำสายหนึ่งที่กว้างขนาดนั้นจะมีน้ำปริมาณมหาศาลซึ่งล้นไหลออกมาจากพระวิหาร แน่แน่นอนว่าจะมีการประยุกต์ใช้ฝายวิญญานของน้ำแห่งชีวิตซึ่งไหลออกมาจากพระเจ้าแห่งชีวิต

อสค 47:6-8   และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นสิ่งนี้หรือ" แล้วท่านก็พาข้าพเจ้ากลับมาตามฝั่งแม่น้ำ หลังจากแสดงให้เอเสเคียลเห็นแม่น้ำอันน่าทึ่งสายนี้ด้วยตัวเองแล้ว โดยลุยน้ำไปจนถึงความลึกที่เขาต้องว่ายน้ำลงไปใต้นั้น มัคคุเทศก์สวรรค์ผู้นี้ก็พาเขากลับมายังฝั่งด้านทิศตะวันตกของแม่น้ำนั้น

7 ขณะเมื่อข้าพเจ้ากลับ คูเถิด ข้าพเจ้าเห็นต้นไม้มากมายอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำทั้งสองฟาก พอกลับมาฝั่งแม่น้ำนั้น ผู้พยากรณ์ท่านนี้ก็สังเกตเห็นต้นไม้มากมายที่โตอยู่ตลอดแนวแม่น้ำของพระเจ้าสายนี้ แน่ทีเดียว ต้นไม้ไม่ค่อมเขี้ยวข่มมากกว่าตอนที่พวกมันโตอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ ดังนั้นแม่น้ำยุคพันปีสายนี้จะมีต้นไม้เยอะเยอะปลูกอยู่ริมทั้งสองฝั่งของมัน

8 และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า "น้ำนี้ไหลตรงไปทางท้องถื่นตะวันออก และไหลลงไปถึงทะเลทราย แล้วลงไปถึงทะเล และเมื่อน้ำไหลออกมานั้นไปถึงน้ำทะเล น้ำนั้นก็กลับจืดดี มัคคุเทศก์สวรรค์ของเอเสเคียลจึงบอกเขาว่าแม่น้ำยุคพันปีสายนี้จะไหลไปทางทิศตะวันออกและไปทางทิศใต้ด้วย (จากบริบทที่ตามมา) จากเขรุชาเล็มยุคพันปี แม่น้ำยุคพันปีสายนี้จะไหล

ผ่านเข้าไปในอาราบาห์แห่งยูเดีย (นั่นคือ ทะเลทราย) ไปยังที่เรียกกันว่าทะเลตายในปัจจุบัน ในวันนั้น ทะเลตายจะไม่เค็มและไร้สิ่งมีชีวิตอีกต่อไป มันจะกลายเป็นทะเลสาบน้ำจืด (นั่นคือ ถูกรักษาให้หาย) และเห็นได้ชัดว่าระบายไปทางทิศใต้ไปสู่มหาสมุทรผ่านทางระบายอันหนึ่งซึ่งไม่ถูกเปิดเผย

อสค 47:9-10 ต่อมาแม่น้ำนั้นไปถึงที่ไหน ทุกสิ่งที่มีชีวิตซึ่งแหวกว่ายไปมากจะมีชีวิตได้ และที่นั่นมีปลามากมายเพราะว่าน้ำนี้ไปถึงที่นั่นน้ำทะเลก็จืด เพราะฉะนั้นแม่น้ำไปถึงไหน ทุกสิ่งก็มีชีวิต น่าสนใจที่ว่าแม่น้ำสายนี้ถูกเรียกในรูปพหูพจน์ – *แม่น้ำเหล่านั้น* ตามที่เศคาริยาห์ 14:8 กล่าวไว้ แม่น้ำนั้นจากเยรูซาเล็มจะไหลไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก: ไปยังทะเลตายซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกและทะเลเมดิเตอร์เรเนียนซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตก) อย่างไรก็ตาม ตรงนี้เฉพาะสายตะวันออกที่ไหล ไปยังทะเลตายถูกพรรณนา แม่น้ำเหล่านี้จะอุดมไปด้วยชีวิตและปลาในวันนั้น พวกมันจะเป็นแม่น้ำที่มีน้ำจืดซึ่งให้ชีวิตแก่ทุกสิ่งที่อยู่ริมฝั่งของพวกมัน

10 ต่อมาชาวประมงก็จะยืนอยู่ที่ข้างทะเล จากเอนเกติถึงเอนเอกลาอิม จะเป็นทีสำหรับตากอวน ปลาในที่นั่นจะมีหลายชนิด เหมือนปลาในทะเลใหญ่ คือจะมีมากมาย ชาวประมงในวันนั้นจะหาปลาจากเอนเกติไปจนถึงเอนเอกลาอิม เอนเกติอยู่บนฝั่งด้านทิศตะวันตกของทะเลตาย จนทุกวันนี้ เอนเอกลาอิมไม่ปรากฏทำเลที่ตั้งชัดเจน แต่ดูเหมือนว่าจะอยู่ก่อนไปทางทิศใต้อีก ประเด็นที่สำคัญกว่าก็คือว่า จะมีการประมงอุดมสมบูรณ์ตลอดแนวแม่น้ำยูคัฟันปีและปากแม่น้ำทั้งหลายของมัน ปริมาณของสายพันธุ์ต่างๆ จำนวนปลามหาศาลที่จับได้และขนาดใหญ่โตของปลาจะเป็นเหมือนปลาของทะเลในเรื่องความอุดมสมบูรณ์

อสค 47:11-12 แต่ที่เป็นบึงและหนองน้ำจะไม่จืด ต้องทิ้งไว้ให้เป็นเกลือ แม่น้ำหลักของแม่น้ำนั้นจะใสสะอาด เห็นได้ชัดว่าจะยังมีบึงเค็มอยู่บ้างตามแนวชายฝั่งของที่เรียกว่าทะเลตายในปัจจุบัน จริงๆแล้วคนอิสราเอลในปัจจุบันเห็นคุณค่าของบึงเค็มเหล่านี้ของทะเลตายและคุณค่าในการบำบัดของพวกมันสำหรับความผิดปกติต่างๆด้านผิวหนังและอาการปวดศีรษะแบบต่างๆ อุตสาหกรรมมหาศาลเกิดขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากข้อดีต่างๆในด้านการบำบัดของน้ำ

เต็มนี้และโคลนซึ่งเต็มไปด้วยเกลือของมัน บางทีองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงอนุญาตให้เป็นแบบนี้ต่อไปในวันนั้น

12 ตามฝั่งทั้งสองฟากแม่น้ำ จะมีต้นไม้ทุกชนิดที่ใช้เป็นอาหาร ใบของมันจะไม่เหี่ยวและผลของมันจะไม่วาย แต่จะเกิดผลใหม่ทุกเดือน เพราะว่าน้ำสำหรับต้นไม้ที่ไหลจากสถานบริสุทธิ์ ผลไม้ที่นั่นใช้เป็นอาหารและใบก็ใช้เป็นยา" ตลอดสองฟากของแม่น้ำยูคัฟันปีนี้มีต้นไม้ต่างๆ ที่ออกผลซึ่งจะเจริญงอกงามเสมอไป พวกมันจะออกผลคิของพวกมันอย่างไม่รู้จบ โดยมีผลใหม่ทุกเดือน น้ำเหล่านั้นจากพระวิหารที่เยรูซาเล็มจะให้การบำรุงสำหรับพวกมัน ต้นไม้เหล่านี้ริมฝั่งแม่น้ำแห่งชีวิตยูคัฟันปีนี้จะไม่เพียงออกผลอย่างบริบูรณ์เท่านั้น แต่ใบของพวกมันจะสร้างยารักษาโรคด้วย ความคิดต่างๆ กันถูกนำเสนอในวิวรณ์ 22:2 เกี่ยวกับแม่น้ำแห่งชีวิตในเยรูซาเล็มใหม่ในอาณาจักรนิรันดร์นั้น สิ่งดีๆ ทั้งหมดนี้จะหลั่งไหลออกมาจากพระเจ้าแห่งชีวิต และพระที่นั่งบนโลกนี้ของพระองค์ในพระวิหารนั้นที่เยรูซาเล็มยูคัฟันปี

อสค 47:13-14 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า "นี่เป็นเขตแดนซึ่งเจ้าจะใช้แบ่งแผ่นดินสำหรับเป็นมรดกท่ามกลางอิสราเอลทั้งสิบสองตระกูล โยเซฟจะได้สองส่วน เสียงพูดตรงนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นของพระเจ้าเอง ส่วนท้ายสุดนี้ของเอเสเคียล 47 คราวนี้พรรณนาถึงเขตแดนของอิสราเอลและของสิบสองตระกูลนั้นของอิสราเอลในช่วงยุคพันปี ในวันนั้น ตระกูลโยเซฟจะได้รับสองส่วน การสำเร็จจริงของคำสัญญาของยาโคบในปฐมกาล 48:5, 22 ปรากฏตรงนี้ นอกจากนี้ เพราะความบาปของรูเบน (บุตรหัวปีตัวจริง) และเพราะความชอบธรรมของโยเซฟ ลูกหลานของเขาจึงจะได้รับพรแห่งสิทธิบุตรหัวปีตามที่ 1 พงศาวดาร 5:1 กล่าวไว้

14 และเจ้าจงแบ่งให้เท่าๆกัน เราปฏิญาณที่จะมอบให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และแผ่นดินนี้จะตกแก่เจ้าเป็นมรดกของเจ้า ยกเว้นโยเซฟ ตระกูลอื่นๆ ที่เหลือจะได้รับการแบ่งสรรที่ดินเท่าๆกันเป็นมรดกเนื่องนิศย์ตลอดยุคพันปี เหมือนกับที่พระเจ้าทรงแบ่งสรรแผ่นดินเดิมของอิสราเอลให้แก่สิบสองตระกูลนั้น พระองค์ก็จะทรงทำเช่นนั้นด้วยในช่วงยุคพันปี

อสถ 47:15-17   ต่อไปนี้เป็นเขตแดนของแผ่นดินนี้ ด้านทิศเหนือจากทะเลใหญ่ไป

ตามทางเมืองเฮทโลน และต่อไปถึงเมืองเศดัด เขตแดนด้านทิศเหนือของประเทศอิสราเอลยุค
พันปีถูกนำเสนอ ณ บัดนี้ จุดเริ่มต้นคือทะเลเมดิเตอร์เรเนียนซึ่งอยู่ไกลไปทางทิศเหนือของ
อิสราเอลปัจจุบันและตามประวัติศาสตร์ แม้ทำเลที่ตั้งของเฮทโลนไม่เป็นที่ทราบ เศดัดก็เป็น
นครหนึ่งในซีเรียตอนเหนือ เห็นได้ชัดว่าเลบานอนและซีเรียจะถูกหลอมรวมเข้าในแผ่นดินนั้น
ของอิสราเอลยุคพันปี

16 เมืองฮามัท เมืองเบโรธาห์ เมืองสิบราอิม ซึ่งอยู่ระหว่างพรมแดนเมืองดามัสกัสกับ
พรมแดนเมืองฮามัท จนถึงเมืองฮาเซอร์ฮัททิโคน ซึ่งอยู่ที่พรมแดนเมืองเฮาราน สถานที่เหล่านี้
บางแห่งไม่เป็นที่รู้จักในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ฮามัท เบโรธาห์ ดามัสกัสและเฮารานล้วนเป็น
ส่วนหนึ่งของซีเรียสมัยโบราณ อดีตประชาชาติเลบานอนและซีเรียจะเป็นพื้นที่ตอนเหนือของ
อิสราเอลในวันนั้น

17 ดังนั้น เขตแดนจะยื่นจากทะเลถึงเมืองฮาซารโนน ซึ่งอยู่ที่พรมแดนด้านเหนือของ
เมืองดามัสกัส ทางทิศเหนือมีพรมแดนของเมืองฮามัท นี่เป็นแดนด้านเหนือ อีกครั้งที่นครต่างๆ
ในซีเรียถูกหมายเหตุไว้ตั้งแต่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนขึ้นไปจนถึงหรือรวมถึงแผ่นดินฮามัทสมัย
โบราณ อิสราเอลยุคพันปีจะขยายออกไปไกลทางทิศเหนือของเขตแดนปัจจุบันและโบราณของ
มันในวันนั้น

อสถ 47:18-20   ทางด้านตะวันออก เขตแดนจะยื่นจากเมืองเฮารานและดามัสกัส
ระหว่างกิเลอาดกับแผ่นดินอิสราเอล เรื่อยไปตามแม่น้ำจอร์แดน ไปถึงทะเลด้านตะวันออก ท่าน
ทั้งหลายจงวัด นี่เป็นเขตด้านตะวันออก พรมแดนด้านทิศตะวันออกของอิสราเอลยุคพันปีจะ
ขยายออกไปทางทิศตะวันออกของอิสราเอลในอดีต โดยเฉพาะในทิศเหนือ อย่างไรก็ตาม
พรมแดนด้านทิศตะวันออกกลางของมันจะใกล้เคียงกับพรมแดนในอดีตยิ่งกว่าของมัน เรื่อยไป
ตามแม่น้ำจอร์แดนและทะเลตาย

19 ทางด้านใต้เขตแดนจะยื่นจากทามาร์จนถึงน้ำแห่งการโต้เถียงในคาเดช แล้วเรื่อยไป ตามแม่น้ำถึงทะเลใหญ่ นี่เป็นเขตด้านใต้ พรหมแดนด้านทิศใต้ของอิสราเอลยุคพันธกิจจะใกล้เคียงกับพรหมแดนในอดีตของมัน ทามาร์ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของทะเลตาย คาเดชอยู่ทางทิศใต้ของเบเออร์เซบาซึ่งใกล้เคียงกับพรหมแดนของอิสราเอลสมัยอดีต

20 ทางด้านตะวันตก ทะเลใหญ่เป็นเขตแดนเรื่อยไปจนถึงตำบลที่อยู่ตรงข้ามทางเข้าเมืองฮามัท นี่เป็นเขตแดนด้านตะวันตก พรหมแดนด้านทิศตะวันตกจะเท่ากับที่มันเป็นมาโดยตลอดนั่นคือ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน อย่างไรก็ตาม ส่วนด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอิสราเอลยุคพันธกิจจะขยายออกไปตลอดทางจนถึงฮามัทซึ่งก็คือที่เคยเป็นซีเรียตอนเหนือ ดังนั้นอิสราเอลจะถูกขยายออกอย่างมหาศาลไปทางทิศเหนือและทิศตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงยุคพันธกิจ

อสค 47:21-23   ดังนั้น เจ้าจงแบ่งแผ่นดินนี้ท่ามกลางเจ้าตามตระกูลอิสราเอล ในข้อความที่ตามมา นี้ แต่ละตระกูลของอิสราเอลจะถูกจัดสรรที่ดินต่างๆในอิสราเอลยุคพันธกิจ

22 ต่อมาเจ้าทั้งหลายจงแบ่งแผ่นดินเป็นมรดกของตัวเจ้าทั้งหลายโดยการจับสลาก และสำหรับคนต่างด้าวผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า และบังเกิดลูกหลานอยู่ท่ามกลางเจ้า เจ้าทั้งหลายจะมีสัญญาตอิสราเอล ให้เขาได้รับส่วนมรดกท่ามกลางตระกูลอิสราเอลพร้อมกับเจ้าทั้งหลาย

สิบสองตระกูลนั้นของอิสราเอลจะถูกจัดสรรที่ดินต่างๆเพื่อเป็นมรดกเนื่องนิรันดร์ในช่วงวันต้นๆของยุคพันธกิจ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนเลยในประวัติศาสตร์ก็คือว่า คนต่างด้าว (นั่นคือ คนต่างชาติ) จะได้รับอนุญาตให้มีมรดกต่างๆซึ่งเป็นที่ดินในอิสราเอลในวันนั้นด้วย เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้เป็นคนต่างชาติที่กลับใจเชื่อซึ่งบังเอิญว่าอาศัยอยู่ในอิสราเอลในวันนั้น แม้บางท่านคิดเอาเองว่านี่จะเป็นคริสตจักรที่ถูกไถ่แล้วของพระเยซูคริสต์ คนเหล่านี้ก็ถูกพรรณนาว่ามีลูกหลาน

ตามที่พระเยซูตรัสไว้ในมัทธิว 22:30 คนเหล่านั้นที่อยู่ในกายซึ่งเป็นขึ้นจากตายแล้ว (ซึ่งคริสตจักรจะอยู่ในกายนั้นในวันนั้น) จะไม่แต่งงาน (และมีลูก) อีกต่อไป กาลาเทีย 3:28 กล่าวถึงความคิดเดียวกันนี้ เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้อาจเป็นคนต่างชาติที่ถูกไถ่แล้วแห่งพื้นที่นั้นซึ่งได้รับ

ความรอดในช่วงยุคเจ็ดปีและเอาชีวิตรอดมาได้ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาจะได้รับมรดกถาวรซึ่งเป็นที่ดินในช่วงยุคพันปี จะไม่มีความเป็นปฏิปักษ์และความเป็นศัตรูระหว่างยิวและคนต่างชาติอีกต่อไป โดยเฉพาะในตะวันออกกลางในวันนั้น ความยุ่งยากส่วนใหญ่ในอิสราเอลปัจจุบันเป็นข้อพิพาทเรื่องที่ดิน นั่นจะไม่เป็นปัญหาอีกต่อไปในวันนั้น

23 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ต่อมาคนต่างด้าวจะอยู่ในเขตของคนตระกูลโลกก็ได้ เจ้าจงกำหนดที่ดินให้เป็นมรดกของเขาที่นั่น" ดังนั้น ในพื้นที่ส่วนใดก็ตามของอิสราเอลที่คนต่างชาติที่ถูกไถ่แล้วคนใดอาศัยอยู่ เขาจะได้รับที่ดินเป็นมรดกเนื่องนิศย์ในอิสราเอล

*****

ภาพรวมของเอเสเคียล 48: บทสุดท้ายนี้ของเอเสเคียลนำเสนอการแบ่งที่ดินของตระกูลฝ่ายเหนือของอิสราเอลยุคพันปีในข้อ 1-9; ที่ดินซึ่งถูกกันไว้ต่างหากสำหรับเยรูซาเล็มยุคพันปีในข้อ 10-20; การแบ่งที่ดินของตระกูลฝ่ายใต้ของอิสราเอลยุคพันปีพร้อมกับที่ดินซึ่งสงวนไว้สำหรับเจ้านายองค์นั้นในข้อ 21-29 และเยรูซาเล็มยุคพันปีพร้อมกับประตูทั้งสิบสองของมันในข้อ 30-35

อสค 48:1 "ต่อไปนี้เป็นชื่อของตระกูลต่างๆ ตั้งต้นที่พรมแดนด้านเหนือจากทะเลไปตามทางเฮทโลน ถึงทางเข้าเมืองฮามัทจนถึงฮาเซอร์โนน ซึ่งอยู่ทางพรมแดนด้านเหนือของดามัสกัส ติดเมืองฮามัท และยื่นจากด้านตะวันตกออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนดาน ในรายการเบื้องต้นของการแบ่งที่ดินของอิสราเอลยุคพันปี การแบ่งให้แต่ละตระกูลเริ่มต้นในเขตแดนเหนือสุดของอิสราเอล ดังที่หมายเหตุไว้ในเอเสเคียล 47:15 เขตแดนด้านทิศเหนือของอิสราเอลจะขยายออกไปไกลเกินพรมแดนในปัจจุบันหรือในอดีตของพวกเขา ถึงกระนั้นตระกูลดานก็ตั้งอยู่ทางทิศเหนือมาโดยตลอดและในยุคพันปี ดานจะครอบครองพื้นที่ส่วนเหนือสุดของอิสราเอลอีก (แม้ว่าดานถูกตัดออกจากสิบสองตระกูลนั้นของอิสราเอลในรายชื่อของพวกเขาในวิวรณ์ 7:4-8 พวกเขาก็ถูกทำให้คืนสู่สภาพเดิมตรงนี้อย่างแน่นอน เพราะเหตุใดนะหรือ? มีแต่พระเจ้าที่ทรงทราบ)

อสค 48:2-7   ประชิดกับเขตแดนของดานจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนอาเซอร์ 3 ประชิดกับเขตแดนของอาเซอร์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนนัฟทาลี 4 ประชิดกับเขตแดนของนัฟทาลีจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนมนัสเสห์ 5 ประชิดกับเขตแดนของมนัสเสห์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเอฟราอิม 6 ประชิดกับเขตแดนเอฟราอิมจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนรูเบน 7 ประชิดกับเขตแดนรูเบนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนยูดาห์

เคลื่อนที่ไปทางทิศใต้จากพรมแดนด้านทิศเหนือของอิสราเอลยุคพันปี เจ็ดตระกูลของอิสราเอลจะได้รับการแบ่งสรรที่ดินตามลำดับ นั่นคือ แก่ตระกูลอาเซอร์ แก่ตระกูลนัฟทาลี แก่ตระกูลมนัสเสห์ แก่ตระกูลเอฟราอิม แก่ตระกูลรูเบน และแก่ตระกูลยูดาห์ ไม่มีการออกความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับจุดเด่นด้านพรมแดนอื่นๆหรือขนาดที่แตกต่างกันของที่ดินที่ถูกจัดสรรให้นักอภิบาลพระคัมภีร์ส่วนใหญ่สันนิษฐานว่าที่ดินเหล่านั้นซึ่งถูกยกให้แก่แต่ละตระกูลจะมีขนาดเท่ากันและพื้นที่สำหรับแต่ละตระกูลจะถูก ‘เรียงซ้อน’ หรือ ‘ทำเป็นชั้นๆ’ อันหนึ่งทับอีกอันตามลำดับจากทิศเหนือไปยังทิศใต้

พื้นที่ของเจ็ดตระกูลแรกของฝ่ายเหนือคือ ที่ดินซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของเยรูซาเล็มยุคพันปี ส่วนประกอบโดยรอบพระวิหารยุคพันปี และที่ดินเหล่านั้นซึ่งถูกกันไว้ต่างหากสำหรับพระเมสสิยาห์ อีกครั้งที่ตระกูลเหล่านั้นของโยเซฟ (มนัสเสห์และเอฟราอิม) จะได้รับสองส่วนในฐานะบุตรหัวปีที่ถูกแต่งตั้งขณะที่รูเบน บุตรหัวปีจริงๆของอิสราเอลจะได้รับเท่ากับที่ตระกูลอื่นๆที่เหลือจะได้รับ ดู 1 พงศาวดาร 5:1

อสค 48:8-9   ประชิดกับเขตแดนยูดาห์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก จะเป็นส่วนซึ่งเจ้าจะต้องแยกไว้ต่างหาก กว้างสองหมื่นห้าพันศอก และยาวเท่ากับส่วนของคนตระกูลหนึ่ง จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นที่มีสถานบริสุทธิ์อยู่กลาง ลงไปทางทิศใต้พื้นที่ของที่ดินซึ่งถูกจัดสรรให้แก่ตระกูลยูดาห์จะเป็นที่ดินซึ่งถูกกันไว้ต่างหากสำหรับ

เยรูซาเล็มยุคพันปีและพระวิหารยุคพันปี นี้เป็นพื้นที่ขนาด 25,000 ไร่วัดทั้งสี่ด้าน หรือประมาณ 50 ไมล์ทั้งสี่ด้าน ดู เอเสเคียล 45:1-6 สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม ดังนั้นเยรูซาเล็มยุคพันปีและพระวิหารยุคพันปีจะอยู่ประมาณใจกลางของประชาชาตินั้น

9 ส่วนซึ่งเจ้าทั้งหลายจะแยกไว้เพื่อพระเยโฮวาห์นั้นให้มีด้านยาวสองหมื่นห้าพันศอก และด้านกว้างหนึ่งหมื่น ดังที่พรรณนาไว้ในเอเสเคียล 45:3 ที่ดินส่วนนั้นซึ่งถูกกันไว้ต่างหากสำหรับพระวิหารยุคพันปีเองจะยาวประมาณ 50 ไมล์และกว้าง 20 ไมล์ มันถูกเรียกว่า เครื่องบูชา (นั่นคือ ของถวาย) เพราะว่ามันจะถูกยกให้แก่พระวิหารของพระเจ้าและถูกทำให้บริสุทธิ์ต่อที่นั่น

อสค 48:10-11 นี่จะเป็นส่วนแบ่งของส่วนบริสุทธิ์ คือปุโรหิตจะได้ส่วนแบ่งวัดจากทางด้านเหนือยาวสองหมื่นห้าพันศอก ทางด้านตะวันตกกว้างหนึ่งหมื่นศอก ทางด้านตะวันออกกว้างหนึ่งหมื่นศอก ทางด้านใต้ยาวสองหมื่นห้าพันศอก มีสถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์อยู่กลาง ส่วนนั้นซึ่งถูกแยกไว้ต่างหากสำหรับพวกปุโรหิตของพระวิหารยุคพันปีจะยาว 25,000 ไร่วัดและกว้าง 10,000 ไร่วัด (50 ไมล์คูณ 20 ไมล์) ความคิดตรงนี้สอดคล้องกับของเอเสเคียล 45:4-5

11 ส่วนนี้ให้เป็นส่วนของปุโรหิตที่ชำระไว้ให้บริสุทธิ์ บุตรชายของศาโดก ผู้ได้รักษาคำสั่งของเรา ผู้ที่มีได้ลงไปเมื่อประชาชนอิสราเอลหลง ดังที่คนเลวีได้ลงไปนั้น ที่ดินซึ่งถูกกันไว้ต่างหากสำหรับพวกปุโรหิตจะมีไว้สำหรับลูกหลานของศาโดกโดยเฉพาะ ซึ่งเขาเป็นปุโรหิตผู้ชอบธรรม ดู ความเห็นสำหรับเอเสเคียล 44:15-16 ความคิดคล้ายๆกันถูกพบในมัทธิว 25:21

อสค 48:12-14 และให้ที่ดินนี้ตกแก่เขาทั้งหลายเป็นส่วนหนึ่งจากส่วนถวายของแผ่นดิน เป็นสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด ประชิดกับเขตแดนของคนเลวี มีการกล่าวสรุปอีกครั้งเกี่ยวกับที่ดินเหล่านั้นซึ่งถูกกันไว้ต่างหากสำหรับคนเลวีแห่งพระวิหารยุคพันปี (นี่ก็อยู่ในอาณาบริเวณของเยรูซาเล็มยุคพันปีเหมือนเดิม ดู เอเสเคียล 45:1-6)

13 เคียงข้างกับเขตแดนของปุโรหิตนั้นให้คนเลวีมีส่วนแบ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ส่วนยาวทั้งสิ้นจะเป็นสองหมื่นห้าพันศอกและส่วนกว้างหนึ่งหมื่น ขนาดของที่ดินซึ่งถูกจัดสรรให้แก่คนเลวียาวเท่ากับ 25,000 ไม้วัดและกว้างเท่ากับ 10,000 ไม้วัด (50 ไมล์คูณ 20 ไมล์) เมื่อรวมรายละเอียดของเอเสเคียล 45:1-6 กับของตรงนี้ (48:10-13) ดูเหมือนว่าเขตแดนของพวกปุโรหิตและคนเลวีเป็นอันเดียวกัน ใน 45:1-6 พื้นที่สามส่วนของเยรูซาเล็มยุคพันธสัญญาธรรมะ: ที่บิรุทธี, 'ผู้ปรนนิบัติ' (พวกปุโรหิตและคนเลวี) และนครนั้นเอง ทางเลือกเดียวกันก็คือว่า (1) สถานที่ของพวกปุโรหิตคือที่เดียวกันกับที่บิรุทธีนั้น หรือ (2) สถานที่ของคนเลวีคือ นครนั้นเอง อย่างไรก็ตาม บริบทที่ตามมาจะตัดอย่างหลังออก เยรูซาเล็มยุคพันธสัญญาธรรมะจะถูกแบ่งย่อยอย่างไรกันแน่นั้นจะเป็นที่ทราบก็ต่อเมื่อวันนั้นมาถึงเท่านั้น

14 อย่าให้เขาขายหรือแลกเปลี่ยนส่วนหนึ่งส่วนใดเลย อย่าให้เขาเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ของที่ดินนี้ เพราะเป็นส่วนบิรุทธีแต่พระเยโฮวาห์ คนเลวี (และพวกปุโรหิต) จะถูกห้ามมิให้ขายหรือแลกเปลี่ยนที่ดินซึ่งถูกยกให้แก่พวกเขาแล้ว นอกจากนี้ พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เอาผลแรกของแผ่นดินนั้น ไปใช้ในการอื่นนอกจากการใช้โดยปุโรหิตและเลวีคนอื่นๆ แผ่นดินส่วนนี้จะบิรุทธีและถูกแยกตั้งไว้แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสมอไป

อสค 48:15-16 ส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งกว้างห้าพันศอกและยาวสองหมื่นห้าพันศอกนั้น ให้เป็นที่สามัญของเมืองคือใช้เป็นที่อยู่อาศัย และเป็นชานเมือง ให้ตัวนครอยู่ท่ามกลางนั้น ส่วน 5,000 ไม้วัดสุดท้าย (10 ไมล์) ของเยรูซาเล็มยุคพันธสัญญาธรรมะจะถูกสงวนไว้สำหรับส่วนสามัญหรือ 'ทางโลก' ของนครนั้น พื้นที่ส่วนนั้นจะถูกสงวนไว้สำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยและชานเมือง (นั่นคือ ที่ดินโล่งๆ) ตัวนครนั้นจะตั้งอยู่ในตอนกลางของพื้นที่ส่วนนี้ (อีกครั้งที่พื้นที่ทั้งสามส่วนนี้รวมกันทั้งหมดได้ 25,000 คูณ 25,000 ไม้วัดหรือประมาณ 50 ไมล์คูณ 50 ไมล์เท่ากันทั้งสี่ด้าน) พื้นที่ส่วนใหญ่ของเยรูซาเล็มยุคพันธสัญญาธรรมะจะถูกสงวนไว้สำหรับพระวิหารและที่ดินเพิ่มเติมของมันสำหรับพวกปุโรหิตและคนเลวี

16 ต่อไปนี้เป็นขนาดของด้านต่างๆ ด้านเหนือสี่พันห้าร้อยศอก ด้านใต้สี่พันห้าร้อยศอก ด้านตะวันออกสี่พันห้าร้อย และด้านตะวันตกสี่พันห้าร้อย จงระลึกว่าส่วน ‘ทางโลก’ ของ เยรูซาเล็มยุคพันธปีจะมีขนาด 25,000 คูณ 5,000 ไม้วัด (ห้าสิบล้านคูณห้าสิบล้าน) ในส่วนกลางของพื้นที่นี้จะเป็นนคร ‘ทางโลก’ ซึ่งมีขนาด 4,500 ไม้วัดทั้งสี่ด้านหรือน้อยกว่าเก้าไมล์เล็กน้อย ทั้งสี่ด้าน ส่วนที่เหลือของที่ดินนี้จะเป็นซานเมืองดังที่หมายเหตุไว้ด้านล่าง

อสค 48:17-19 นครนั้นจะต้องมีทุ่งหญ้า ทิศเหนือสองร้อยห้าสิบลศอก ทิศใต้สองร้อยห้าสิบล และทิศตะวันออกสองร้อยห้าสิบล และทิศตะวันตกสองร้อยห้าสิบล ซานเมืองหรือพื้นที่โล่งจะล้อมรอบนครนั้นโดยมีระยะทาง 250 ไม้วัดหรือประมาณครึ่งไมล์

18 ด้านยาวส่วนที่เหลืออยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธิ์นั้น ทิศตะวันออกยาวหนึ่งหมื่นศอก และทิศตะวันตกยาวหนึ่งหมื่น และให้อยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธิ์ พืชผลที่ได้ในส่วนนี้ให้เป็นอาหารของคนงานในนครนั้น นครนั่นเอง (และซานเมือง) จะกินพื้นที่เพียง 5,000 ไม้วัดหรือประมาณ 10 ไมล์ของใจกลางของที่ดินซึ่งถูกจัดสรรให้ นั่น อย่างไรก็ตาม เขี้ยวออกไป 10,000 ไม้วัด (หรือเกือบ 20 ไมล์) ไปทางทิศตะวันออกและไปทางทิศตะวันตกจากนครที่อยู่ใจกลางนั้น จะมีที่ดินต่างๆ สำหรับการปลูกพืชผลต่างๆ (ไร่นาและเรือกสวนต่างๆ) เพื่อป้อนอาหารและผลิตผลแก่นครบริสุทธิ์นั้น

19 คนงานของนครนั้นซึ่งมาจากอิสราเอลทุกตระกูลให้เขาเป็นคนโลหที่แปลงนี้ เจ้าหน้าที่และข้าราชการทั้งหลายของรัฐซึ่งทำงานในเยรูซาเล็มยุคพันธปีจะเป็นคนจากสิบสองตระกูลนั้นของอิสราเอลเท่านั้น

อสค 48:20 ส่วนเต็มซึ่งเจ้าจะต้องแบ่งแยกไว้นั้นให้เป็นสี่เหลี่ยมจตุรัสด้านละสองหมื่นห้าพันศอก นั่นคือส่วนบริสุทธิ์ร่วมกับส่วนของตัวนคร ขนาดโดยรวมของเยรูซาเล็มยุคพันธปีถูกสรุปรวบรวมอีกครั้ง นครนั้นรวมถึงที่บริสุทธิ์ของพระวิหาร ตลอดจนถึงดินเหล่านั้นซึ่งถูกสงวนไว้สำหรับพวกปุโรหิตและคนเลวีจะมีขนาด 25,000 ไม้วัดทั้งสี่ด้าน (ประมาณ 50 ไมล์ทั้งสี่ด้าน)

อสถ 48:21 ส่วนที่เหลืออยู่ทั้งสองข้างของส่วนบริสุทธิ์และส่วนของตัวนคร ให้ตกเป็นของเจ้านาย ยื่นจากส่วนบริสุทธิ์ซึ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอกไปยังพรหมแดนตะวันออก และทางด้านตะวันตกจากสองหมื่นห้าพันศอกไปยังพรหมแดนตะวันตก ส่วนนี้ให้ตกเป็นของเจ้านาย จะเป็นส่วนบริสุทธิ์ และสถานบริสุทธิ์ของพระนิเวศนั้นอยู่ท่ามกลาง ทางทิศตะวันออก และทิศตะวันตกของที่บริสุทธิ์ (นั่นคือ พระวิหารยุคพันปี) ที่ดินต่างๆจะถูกสงวนไว้สำหรับการใช้งานส่วนตัวของเจ้านายองค์นั้น (นั่นคือ พระเมสสิยาห์) พระวิหารจะตั้งอยู่ในส่วนกลางของเยรูซาเล็มยุคพันปี ทั้งสองฝั่งของพื้นที่ที่พระวิหาร ที่ดินนั้นจะเป็นของพระเมสสิยาห์

อสถ 48:22 นอกจากส่วนที่ตกเป็นของคนเลวีและส่วนของนครนั้น ซึ่งอยู่กลางส่วนอันตกเป็นของเจ้านาย ระหว่างเขตแดนยูดาห์และเขตแดนเบนยามิน ให้เป็นส่วนของเจ้านายทั้งหมด เห็นได้ชัดว่า ที่ดินทั้งหมดซึ่งไม่ถูกใช้โดยคนเลวี นครนั้นเอง หรือพระวิหารจะถูกยกให้เป็นของเจ้านายองค์นั้นด้วย (นั่นคือ พระเมสสิยาห์) ดังนั้นเยรูซาเล็มยุคพันปีจะกินพื้นที่ระหว่างที่ดินของตระกูลยูดาห์ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของมันและเบนยามินซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของมัน พรหมแดนทางภูมิศาสตร์ระหว่างยูดาห์และเบนยามินจะมีลำดับกลับกันจากที่เป็นในอดีตโดยเบนยามินอยู่ทางทิศใต้ในอาณาจักรยุคพันปี

อสถ 48:23-27 ตระกูลคนที่เหลืออยู่นั้น จากด้านตะวันออกไปด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเบนยามิน 24 ประชิดกับเขตแดนของเบนยามินจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนสิเมโอน 25 ประชิดกับเขตแดนของสิเมโอนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนอิสสาการ์ 26 ประชิดกับเขตแดนของอิสสาการ์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเศบูลุน 27 ประชิดกับเขตแดนของเศบูลุนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนกาต ในลักษณะที่คล้ายกันกับที่หมายเหตุไว้ในข้อ 2-7 ของบทนี้ ที่ดินของอีกสี่ตระกูลถัดมานั้นคือ เบนยามิน สิเมโอน อิสสาการ์และเศบูลุนถูกหมายเหตุตามลำดับจากทิศเหนือไปทิศใต้ เห็นได้ชัดว่าพวกมันจะมีขนาดพอๆกันเหมือนเดิม โดยถูก 'เรียงซ้อน' หรือ 'ทำเป็นชั้นๆ' เรียงกันไปเรื่อยๆจากทิศเหนือไปทิศใต้ ที่ดินของแต่ละตระกูล

จะไล่จากทะเลเมดิเตอร์เรเนียนทางทิศตะวันตกไปยังพรมแดนด้านทิศตะวันออกของแผ่นดิน
นั้น

อสค 48:28 ประชิดกับเขตแดนของภาคทางทิศใต้เขตแดนนั้นจะยื่นจากเมือง
ทามาร์ ถึงน้ำแห่งการโต้เถียงในคาเดช แล้วเรื่อยไปตามแม่น้ำถึงทะเลใหญ่ กระจกภาคจะครอบ
ครองพื้นที่ส่วนใหญ่ที่สุดของอิสราเอลยุคพันธิน โดยขยายต่อไปทางทิศใต้จากพรมแดนของมันที่
ประชิดกับเศบูลุนและไล่ต่อจากเมืองทามาร์ซึ่งอยู่ทางทิศใต้ของที่เรียกว่าทะเลตายในปัจจุบัน
จนถึงน้ำแห่งเมรีบาห์ (นั่นคือ การโต้เถียง) ที่คาเดชเรื่อยไปจนถึงแม่น้ำหรือห้วยแห่งอีลิปต์ อย่าง
หลังนี้อาจเป็นลำธารที่แห้งขอดหรือท้องลำธารซึ่งเป็นพรมแดนระหว่างอีลิปต์และอิสราเอลมา
โดยตลอด

อสค 48:29 นี่เป็นแผ่นดินซึ่งเจ้าจะแบ่งให้เป็นมรดกแก่ตระกูลต่างๆของ
อิสราเอลโดยการจับสลาก นี่เป็นส่วนต่างๆของเข่าทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้
แหละ ดังนั้น เนื้อหาส่วนก่อนๆของบทนี้ได้พรรณนาการจัดระเบียบพื้นฐานและการจัดสรร
ที่ดินของอิสราเอลยุคพันธินสำหรับแต่ละตระกูลเหล่านั้นและขนาดต่างๆของเยรูซาเล็มยุคพันธิน

อสค 48:30-31 ต่อไปนี้เป็นทางออกของนครทางด้านเหนือซึ่งวัดได้สี่พันห้าร้อย
ศอก รายละเอียดเพิ่มเติมถูกให้ไว้เกี่ยวกับส่วน ‘ทางโลก’ ของเยรูซาเล็มยุคพันธิน มันถูก
หมายเหตุอีกครั้งว่ามีขนาด 4,500 ไม้วัดทั้งสิ้นด้าน (น้อยกว่า 9 ไมล์เล็กน้อยทั้งสิ้นด้าน) ตรงนี้ด้าน
ทิศเหนือของนครนี้ในทางโลกถูกกล่าวถึง

31 ประตูนครนั้นตั้งชื่อตามชื่อตระกูลคนอิสราเอล มีประตูสามประตูทางด้านเหนือ
ประตูของรูเบน ประตูของยูดาห์ ประตูของเลวี ส่วน ‘ทางโลก’ ของเยรูซาเล็มจะมีสามประตูอยู่
ในแต่ละด้านทั้งสิ้นของมัน แต่ละประตูจะถูกตั้งชื่อตามตระกูลหนึ่งของอิสราเอล มันไม่น่าจะ
หมายความว่าเฉพาะตระกูลนั้นเท่านั้นจะใช้ประตูชื่อนั้นได้ ตรงกันข้ามแต่ละตระกูลได้รับ
เกียรติในการที่ประตูหนึ่งของนครนั้นถูกตั้งชื่อตามมัน บนกำแพงด้านทิศเหนือของนครนั้นจะมี
ประตูของรูเบน ยูดาห์และเลวี

อสค 48:32-34   ทางด้านตะวันออกซึ่งยาวสี่พันห้าร้อยศอก มีสามประตู ประตูของโยเซฟ ประตูของเบนยามิน ประตูของดาน กำแพงด้านทิศตะวันออกของเยรูซาเล็มจะมีประตูต่างๆสำหรับโยเซฟ เบนยามินและดาน เราควรหมายเหตุว่าโยเซฟถูกใช้ตรงนี้แทนมนัสเสห์และเอฟราอิม เลวีถูกรวมไว้ข้างบน เพราะบุตรทั้งสองของโยเซฟถูกย่อให้เป็นชื่อของโยเซฟบิดาของพวกเขา

33 ทางด้านใต้ซึ่งวัดได้สี่พันห้าร้อยศอก มีประตูสามประตู ประตูของลิเมโอน ประตูของอิสสาคาร์ ประตูของเศบูลุน กำแพงด้านทิศใต้ของเยรูซาเล็มยุคพันปีจะมีประตูต่างๆสำหรับลิเมโอน อิสสาคาร์และเศบูลุน

34 ทางด้านตะวันตกซึ่งยาวสี่พันห้าร้อยศอก มีประตูสามประตู ประตูของกาด ประตูของอาเซอร์ ประตูของนัฟทาลี สูดท้ายกำแพงด้านทิศตะวันตกของเยรูซาเล็มยุคพันปีจะมีประตูต่างๆสำหรับกาด อาเซอร์และนัฟทาลี

อสค 48:35   วัดรอบนครนั้นได้หนึ่งหมื่นแปดพันศอก ตั้งแต่นี้ไปนครนี้จะมีชื่อว่า "พระเยโฮวาห์สถิตที่นั่น" อาณาเขตโดยรอบทั้งหมดของเยรูซาเล็มยุคพันปีจะมีขนาด 18,000 ไม้วัดหรือประมาณสามสิบลี้ห้าไมล์โดยรอบ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป เยรูซาเล็มยุคพันปีจะมีชื่อว่า เยโฮวาห์ซาม่าห์ – องค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตที่นั่น นั่นจะพรรณนาถึงมันอย่างถูกต้อง แน่ทีเดียวเพราะว่าสง่าราศีเซคินาห์จะสถิตในที่บริสุทธิ์ที่สุดอีกครั้งในพระวิหารยุคพันปีและเพราะว่าพระเมสสิยาห์ (พระเยซูคริสต์) จะประทับอยู่ที่นั่น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะสถิตที่นั่นอย่างแท้จริง มันจะเป็นจุดสนใจหลักและทำเลที่ตั้งหลักของพระเจ้าและพระราชกิจของพระองค์ในช่วงยุคพันปี พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น เชิญเสด็จมาเถิด!